Κωνσταντίνου Πρίγγου

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΦΟΡΜΙΓΞ

ΤΟΜΟΣ Α΄

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΥΨΕΛΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ Γ΄

ΑΘΗΝΑΙ
1969

ἐπιμέλεια
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Λουκᾶς Λουκᾶ
Δεκέμβριος 2019

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Λουκᾶς Λουκᾶ : louka.loukas@gmail.com

Δεκέμβριος 2019

Κωνσταντῖνος Πρίγγος

Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ.τ.Χ.Ἐ.

(1892 – 1964)

Περιεχόμενα

Κωνσταντῖνος Πρίγγος I
Περιεχόμενα II
1 Ἰανουαρίου 1
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 1
Εἰς τόν στίχον 6
Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου 11
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς 12
Κοντάκιον 13
Εἰς τὸν ν′ ψαλμὸν ἰδιόμελον 14
Εἰς τοὺς αἴνους 15
5 Ἰανουαρίου 17
ὥρα α′ 17
ὥρα γ′ 20
ὥρα ς′ 24
ὥρα θ′ 30
6 Ἰανουαρίου 35
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 35
Τροπάρια προφητειῶν 39
Εἰς τόν στίχον 41
Ἀπολυτίκιον 45
Κοντάκιον 46
Εἰς τὸν ν′ ψαλμὸν 47
Εἰς τοὺς αἴνους 50
Εἰς τὸν ἁγιασμὸν 57
7 Ἰανουαρίου 60
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 60
Εἰς τόν στίχον 63
Ἀπολυτίκιον 66
Εἰς τοὺς αἴνους 67
30 Ἰανουαρίου 69
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 69
Εἰς τὸν στίχον 71
Ἀπολυτίκιον 74
Ἀπολυτίκιον ἕτερον 75
Εἰς τοὺς αἴνους 76
2 Φεβρουαρίου 79

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 79
Εἰς τόν στίχον 85
Ἀπολυτίκιον 90
Κοντάκιον 91
Εἰς τοὺς αἴνους 92
25 Μαρτίου 93
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 93
Εἰς τόν στίχον 98
Ἀπολυτίκιον 104
Κοντάκιον 105
Εἰς τὸν ν΄ ψαλμὸν ἰδιόμελον 106
Εἰς τοὺς αἴνους 107
23 Ἀπριλίου 108
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 109
Εἰς τόν στίχον 110
Ἀπολυτίκιον 112
Εἰς τὸν ν΄ ψαλμὸν ἰδιόμελον 112
Εἰς τοὺς αἴνους 115
21 Μαΐου 117
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 117
Εἰς τόν στίχον 122
Ἀπολυτίκιον 123
Εἰς τοὺς αἴνους 124
24 Ἰουνίου 128
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 128
Εἰς τόν στίχον 131
Ἀπολυτίκιον 134
Εἰς τοὺς αἴνους 135
29 Ἰουνίου 136
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 136
Εἰς τόν στίχον ἰδιόμελα 138
Ἀπολυτίκιον 145
Εις τον ν΄ ψαλμόν ἰδιόμελον 146
Εἰς τούς αἴνους 146
30 Ἰουνίου 149
Ἀπολυτίκιον 149
Εἰς τοὺς αἴνους 149
2 Ἰουλίου 151
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 151

Εἰς τόν στίχον 153
Ἀπολυτίκιον 154
11 Ἰουλίου 155
13-19 Ἰουλίου 155
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 155
Εἰς τόν στίχον 158
Ἀπολυτίκιον 160
Εἰς τοὺς αἴνους 160
20 Ἰουλίου 164
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 164
Εἰς τόν στίχον 166
Ἀπολυτίκιον 167
Εἰς τοὺς αἴνους 168
26 Ἰουλίου 169
Εἰς τόν Ἑσπερινόν 169
Εἰς τόν στίχον 170
Ἀπολυτίκιον 172
Εἰς τοὺς αἴνους 173
27 Ἰουλίου 174
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 174
Εἰς τόν στίχον 175
Ἀπολυτίκιον 177
Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν ἰδιόμελον 177
Εἰς τοὺς αἴνους 178
6 Αὐγούστου 180
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 180
Εἰς τόν στίχον 188
Ἀπολυτίκιον 193
Κοντάκιον 194
Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν ἰδιόμελον 195
Εἰς τοὺς αἴνους 196
15 Αὐγούστου 198
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 198
Εἰς τόν στίχον 206
Ἀπολυτίκιον 212
Κοντάκιον 213
Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν ἰδιόμελον 214
Εἰς τοὺς αἴνους 215
29 Αὐγούστου 217

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 217
Εἰς τόν στίχον 224
Ἀπολυτίκιον 229
Εἰς τοὺς αἴνους 230
8 Σεπτεμβρίου 231
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 231
Εἰς τόν στίχον 240
Ἀπολυτίκιον 247
Κοντάκιον 248
Εἰς τοὺς αἴνους 248
14 Σεπτεμβρίου 250
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 250
Εἰς τόν στίχον 252
Ἀπολυτίκιον 254
Κοντάκιον 254
Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν 255
Εἰς τοὺς αἴνους 258
16 Σεπτεμβρίου 260
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 261
Εἰς τόν στίχον 262
Ἀπολυτίκιον 264
Εἰς τοὺς αἴνους 265
11-17 Ὀκτωβρίου 266
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 267
Εἰς τὴν λιτὴν 269
Εἰς τόν στίχον 270
Ἀπολυτίκιον 273
Εἰς τοὺς αἴνους 273
26 Ὀκτωβρίου 280
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 280
Εἰς τόν στίχον 284
Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Δημητρίου 290
Ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ 291
Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν 291
Εἰς τοὺς αἴνους 293
8 Νοεμβρίου 295
Εἰς τόν ἑσπερινόν 295
Εἰς τόν στίχον 299
Ἀπολυτίκιον 301

Εἰς τὸν ν' ψαλμόν 302
Εἰς τοὺς αἴνους 303
21 Νοεμβρίου 304
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 304
Εἰς τόν στίχον 306
Ἀπολυτίκιον 308
Κοντάκιον 309
Εἰς τὸν ν' ψαλμόν 310
Εἰς τοὺς αἴνους 313
30 Νοεμβρίου 317
Εἰς τόν ἑσπερινόν 317
Εἰς τόν στίχον 320
Ἀπολυτίκιον 322
Κοντάκιον προεόρτιον 323
Εἰς τὸν ν' ψαλμόν 324
Εἰς τοὺς αἴνους 325
4 Δεκεμβρίου 328
Εἰς τόν ἑσπερινόν 328
Ἀπολυτίκιον 329
Εἰς τούς αἴνους 330
6 Δεκεμβρίου 332
Εἰς τόν ἑσπερινόν 332
Εἰς τόν στίχον 336
Ἀπολυτίκιον 339
Εἰς τὸν ν' ψαλμόν 340
Εἰς τούς αἴνους 341
11-17 Δεκεμβρίου 344
Εἰς τόν ἑσπερινόν 344
Εἰς τόν στίχον 346
Ἀπολυτίκιον 348
Εἰς τούς αἴνους 349
Κυριακή πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως 351
Εἰς τόν ἑσπερινόν 351
Εἰς τόν στίχον 354
Ἀπολυτίκιον 357
Εἰς τούς αἴνους 358
24 Δεκεμβρίου 360
ὥρα α' 360
ὥρα γ' 364

ὥρα ς′ 369
ὥρα θ′ 373
25 Δεκεμβρίου 379
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 379
Τροπάρια τῶν προφητειῶν 386
Εἰς τόν στίχον 387
Ἀπολυτίκιον 394
Κοντάκιον 395
Εἰς τὸν ν′ ψαλμὸν 395
Εἰς τούς αἴνους 398
26 Δεκεμβρίου 405
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 405
Εἰς τόν στίχον 406
Εἰς τοὺς αἴνους 407
26-31 Δεκεμβρίου 409
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν 409
Εἰς τόν στίχον 410
Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων 412
Εἰς τοὺς αἴνους 413

1 Ἰανουαρίου

Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου (†379).

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

ἰδιόμελα

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων,
κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν, οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος λ π ἡ Νη

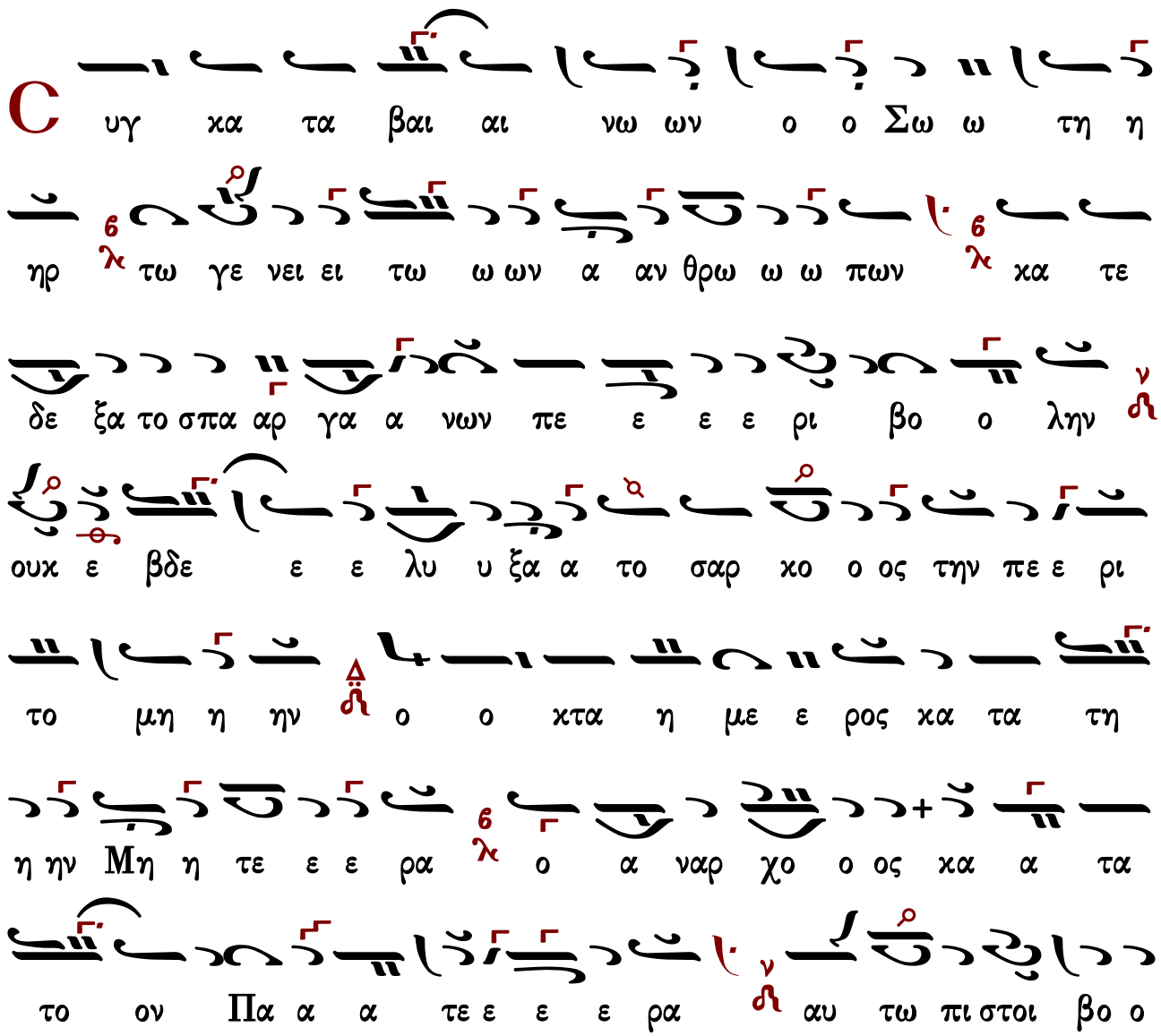

η η η σω ω ω ω μεν συ ει ο Θε ε ος η

η μω ων ε λε ε η σο ο ον η η η η μας

Οὐκ ἐπῃσχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός,
τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι, ἀλλ᾽ ἔδωκεν ἑαυτόν, τύπον καὶ ὑπογραμμόν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητής, τά τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ, ὁ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθείς, Κύριε δόξα σοι.

Ο υκ ε παι σχυν θη ο παν α α γα α θο ος Θε ε

ος της σαρ κο ος την πε ρι ι το ο μη ην α

πο ο τμη η η θη η η η ναι αλλ ε ε δω κε εν ε

αυ τον τυ υ πον και υ πο γραμ μο ον πα α α

α α σι ι προς σω ω τη η η ρι ι ι ι αν

ο γαρ του νο ο μου ου ποι οι η η της τα του

νο ο μου εκ πλη ροι και των προ φη των τα κη ρυ υ χθε

εν τα πε ε ε ε ρι α α του ο παν τα πε ρι

Δόξα...

Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτῷ περιελόμενος, καὶ θείου μελέτῃ Νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιουσίᾳ, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η

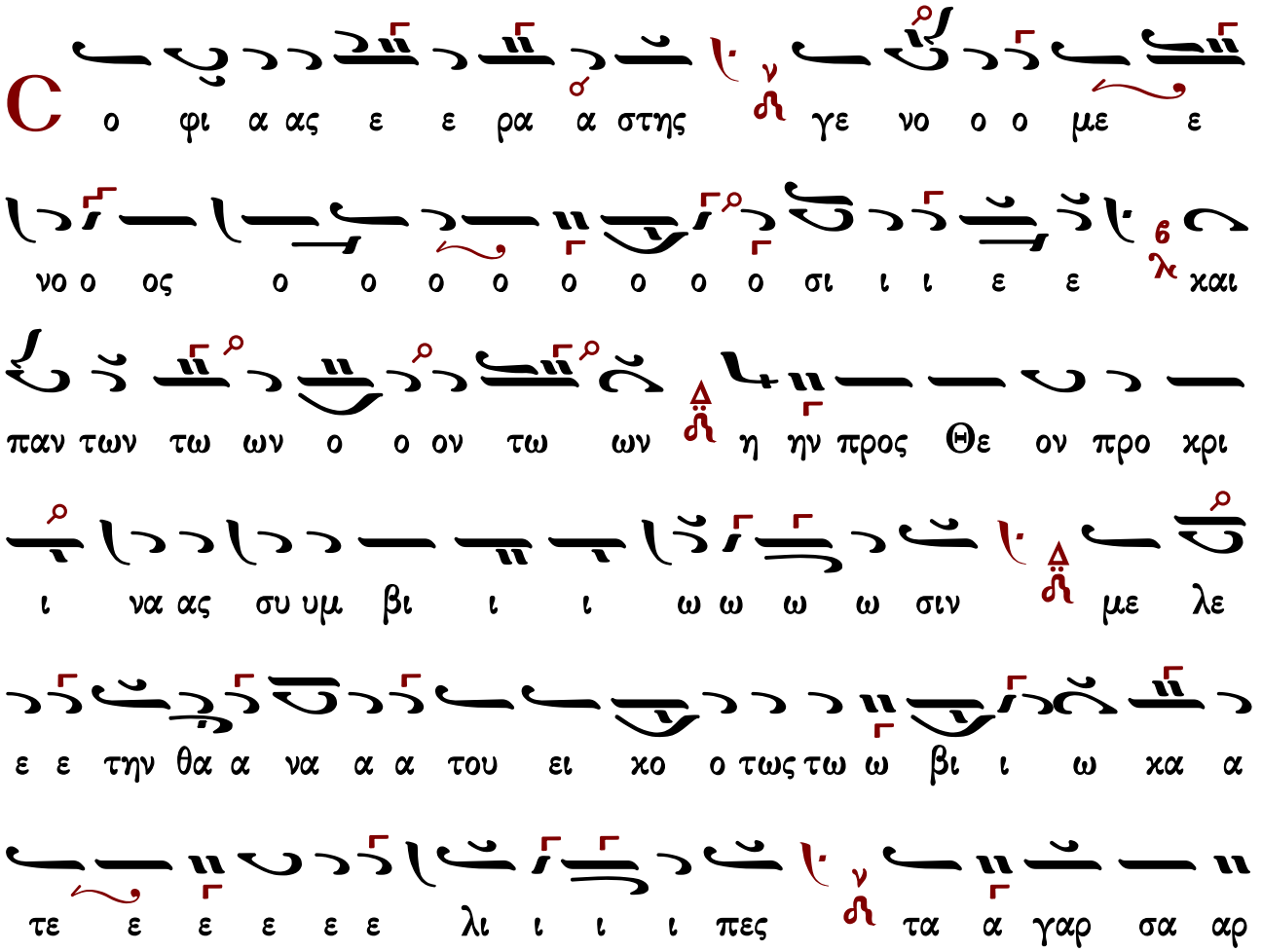

χο ος πα α α θη η εγ χρα τει ει ει α ας πο ο ο
νοις σε αυ τω ω πε ε ρι ε ε λο ο ο με ε ε ε
νος και θει ου με λε ε ε ε τη η νο ο ο μου
ου α δου ου λω το ον της ψυ χη η ης τη ρη η σα
ας το ο α α ξι ι ι ω ω ω ω μα α ρε της
πε ρι ι ι ου ου σι ι ι α ο λο ον της σαρ κος το ο
ο φρο νη η η μα κα θυ πε ε τα α ξας τω ω πνε
ε ευ μα α α α τι δι ο σα α αρ κα μι ση
σα ας και αι κο ο ο ο σμον και αι κο ο σμο ο κρα α
α το ο ο ο ρα πα ρι στα με νο ος τω Χρι στω αι
τη η σαι ταις ψυ χαις η μω ων το με ε ε γα ε

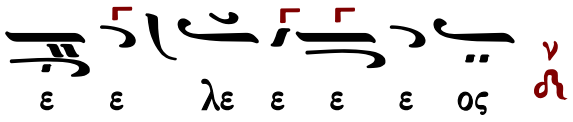

Καὶ νῦν...

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος λ π ἡ Νη

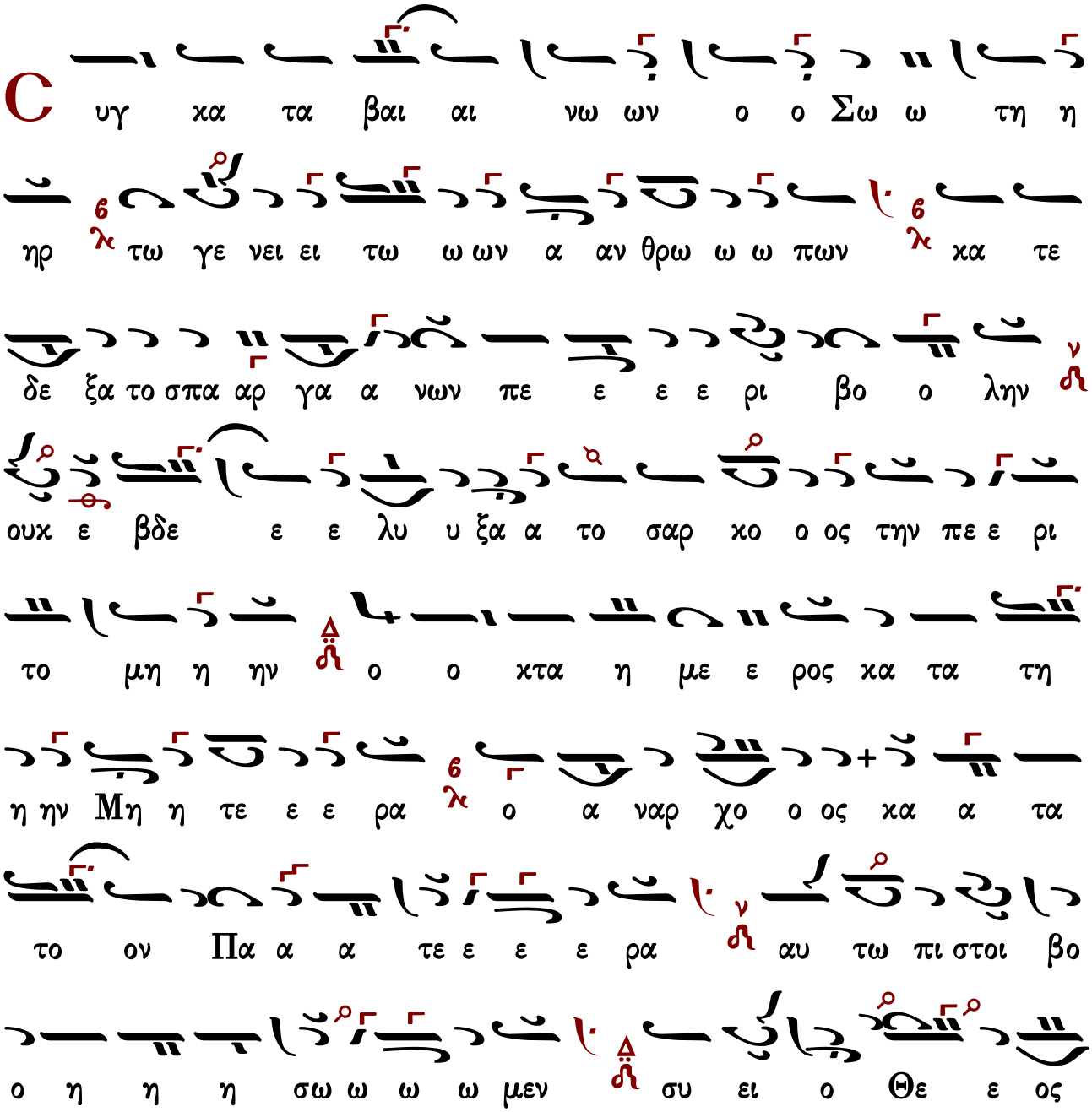

η η μω ων ε λε ε η σο ο ον η η η η μας

Εἰς τόν στίχον

ἰδιόμελα

Ὦ θεία καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα,
Βασίλειε παμμακάριστε· σὺ γὰρ τοῦ θείου πόθου τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τάς βλασφημίας κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν τοὺς θείους λειμῶνας, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστὼς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

Ἦχος δ Πα

Ω θει α και ι ε ρα της του Χρι στου Εκ κλη σι ας με

λι ισ σα Βα σι ι λει ε παμ μα κα α α

ρι ι ι ι στε συ γαρ του θει ου πο θου το κε ε εν τρον

σε αυ το ον κα θο ο πλι ι ι σας των θε ο στυ γων αι

ρε ε σε ε ων τας βλα σφη μι α ας κα τε ε ε τρω ω

ω σας και ταις ψυ χαι αις των πι στω ω ων

ευ σε βει ας τον γλυ κα σμον ε ε θη σα α αυ ρι ι

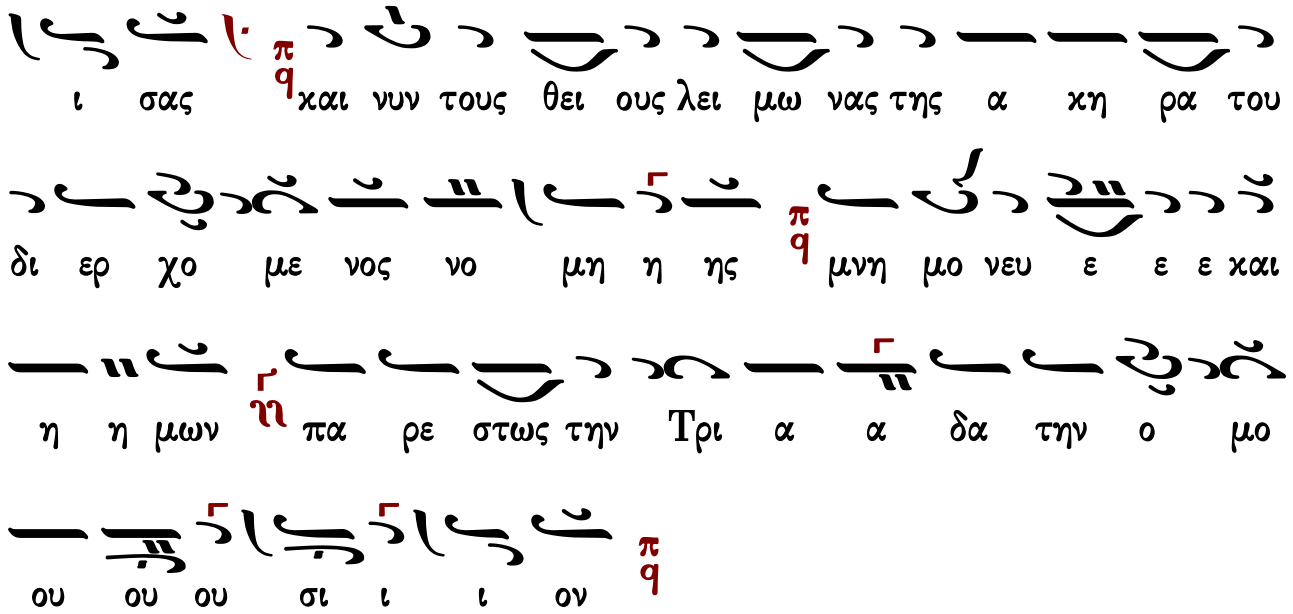

Πάντων τῶν ἁγίων ἀνεμάξω τάς ἀρετάς,
πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε, Μωϋσέως τὸ πρᾶον, Ἠλιοὺ τὸν ζῆλον, Πέτρου τὴν ὁμολογίαν, Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω. Τὶς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τὶς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἱκέτευε σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

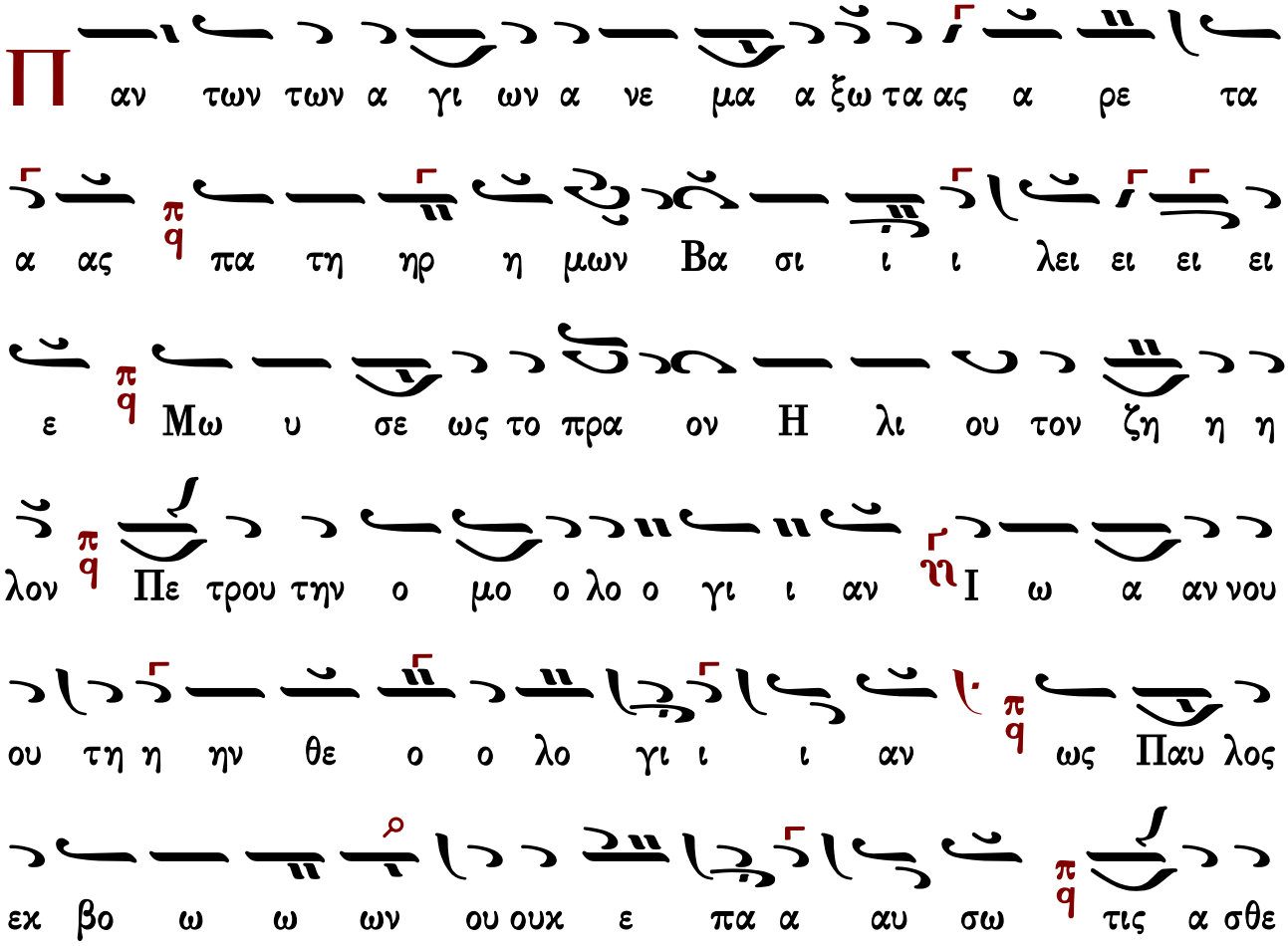

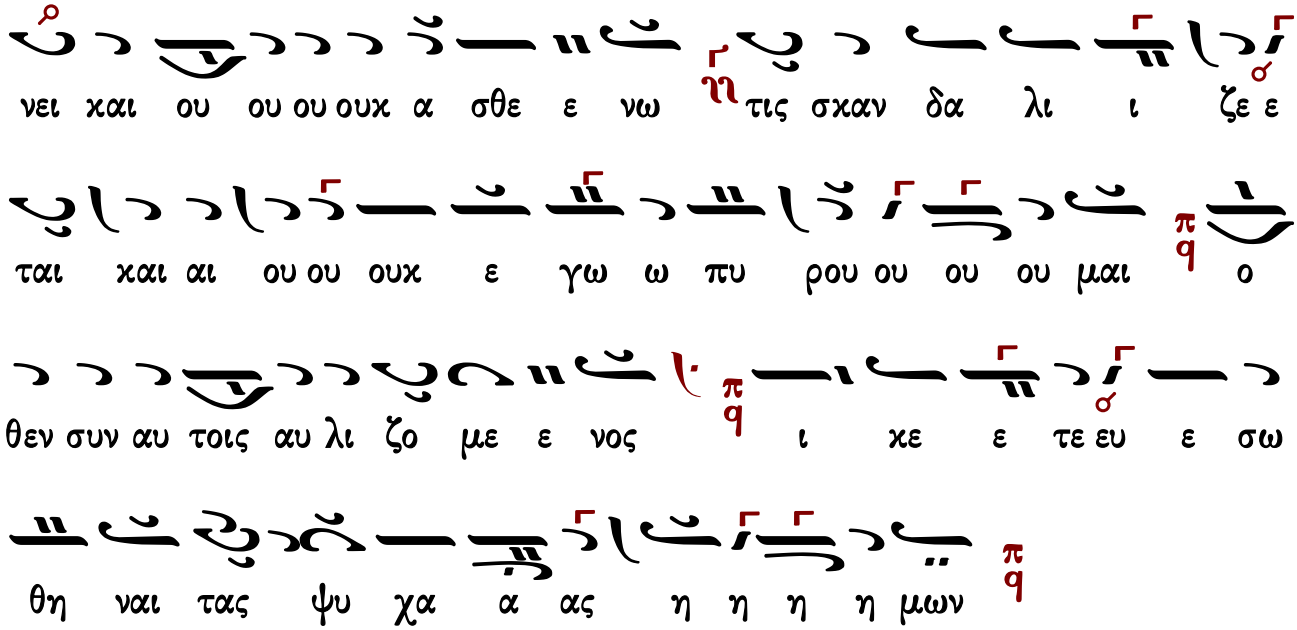

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν,
καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργὸν τοῦ παντός, ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. Πρέσβευε καὶ ἡμᾶς τοῦ θείου πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα Βασίλειε.

Ἦχος Δι

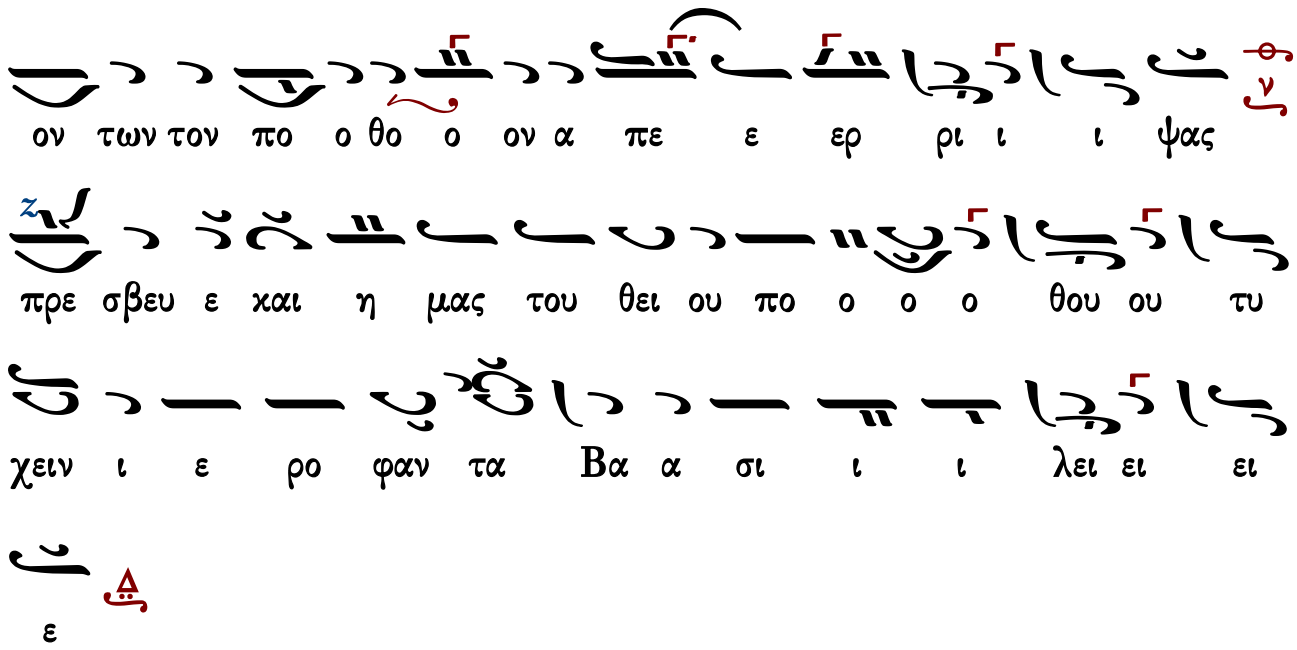

Δόξα

Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρχεις δόξα καὶ ἑδραίωμα, παμμακάριστε Βασίλειε, καὶ πάντων τῶν πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ πα

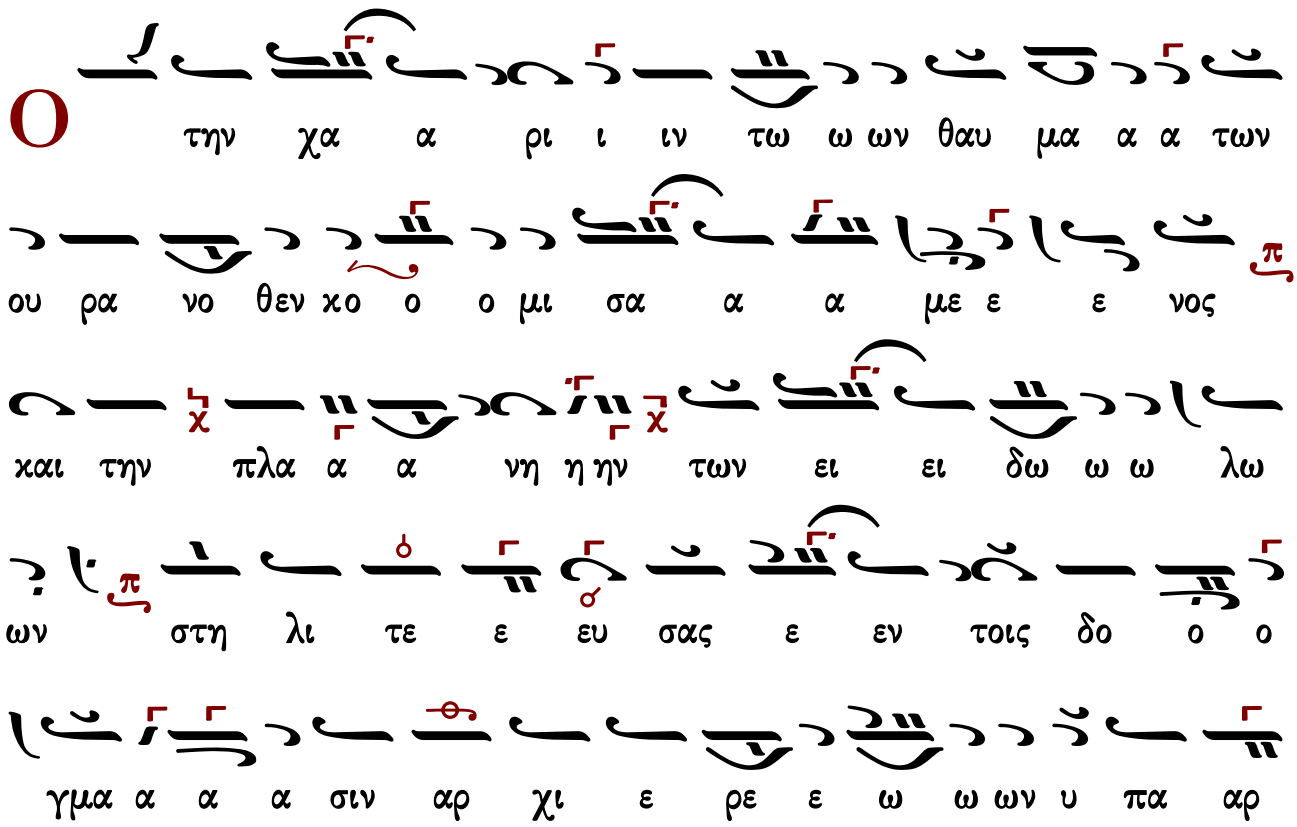

χει εις δο ο ξα α α α και ε δραι αι αι αι ω ω ω

μα παμ μα κα α α ρι στε ε Βα σι ι ι

λει ει ει ε και παν τω ω ων τω ω ων πα τε

ε ε ρων δι δα σκα λι ι α α ας υ πο ο ο δει

ει ει ει γμα παρ ρη σι αν ε ε χω ων προ ο

ος Χρι στον αυ τον ι κε ε ε ε ε τε ε ευ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σω θη ναι

τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν…

Οὐκ ἐπῃσχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι, ἀλλ᾽ ἔδωκεν ἑαυτόν, τύπον καὶ ὑπογραμμόν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητής, τά τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ, ὁ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθείς, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ ϡ Νη

Ουκ ε παι σχυν θη ο παν α α γα α θο ος Θε ε

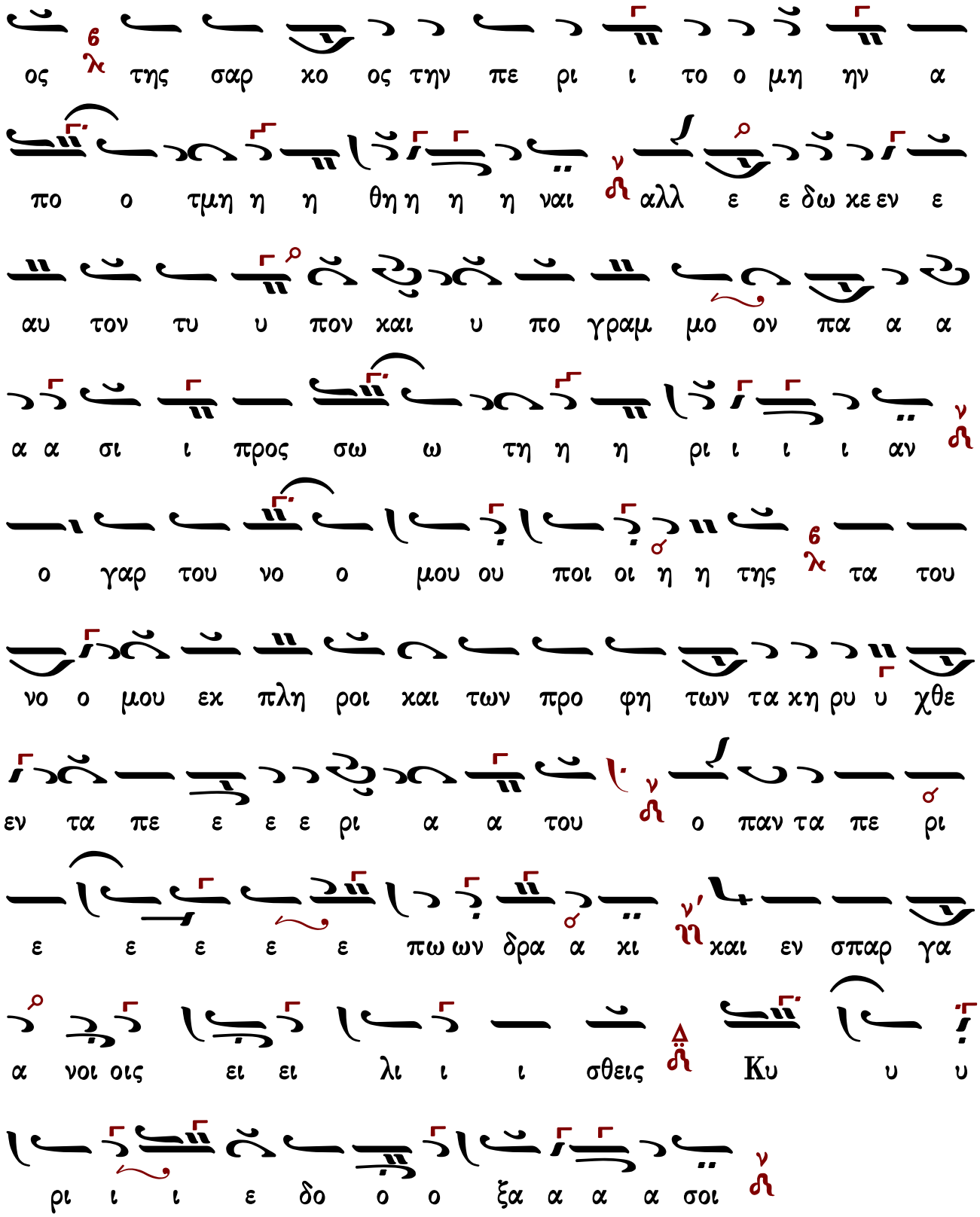

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι᾽ οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, Βασίλειον ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ̈ Πα

Ε ις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ γος σου ως δε

ξα με νην τον λο γον σου δι ου θε ο πρε πως ε δο γμα τι

σας την φυ σιν των ον των ε τρα νω σας τα των αν θρω

πων η θη κα τε κο σμη σας Βα σι ι λει ον ι ε ρα

τευ μα πα τερ ο σι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ

ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ᾽ οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, περιτομήν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξᾳ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγε συγκαταβάσει σου.

Ἦχος δ̈ Πα

Μ ορ φην α νάλ λοι ω τως αν θρω πι νην προσ ε λα

βες Θε ος ων κατ ου σι αν πο λυ ε ευ σπλαγ χνε Κυ ρι

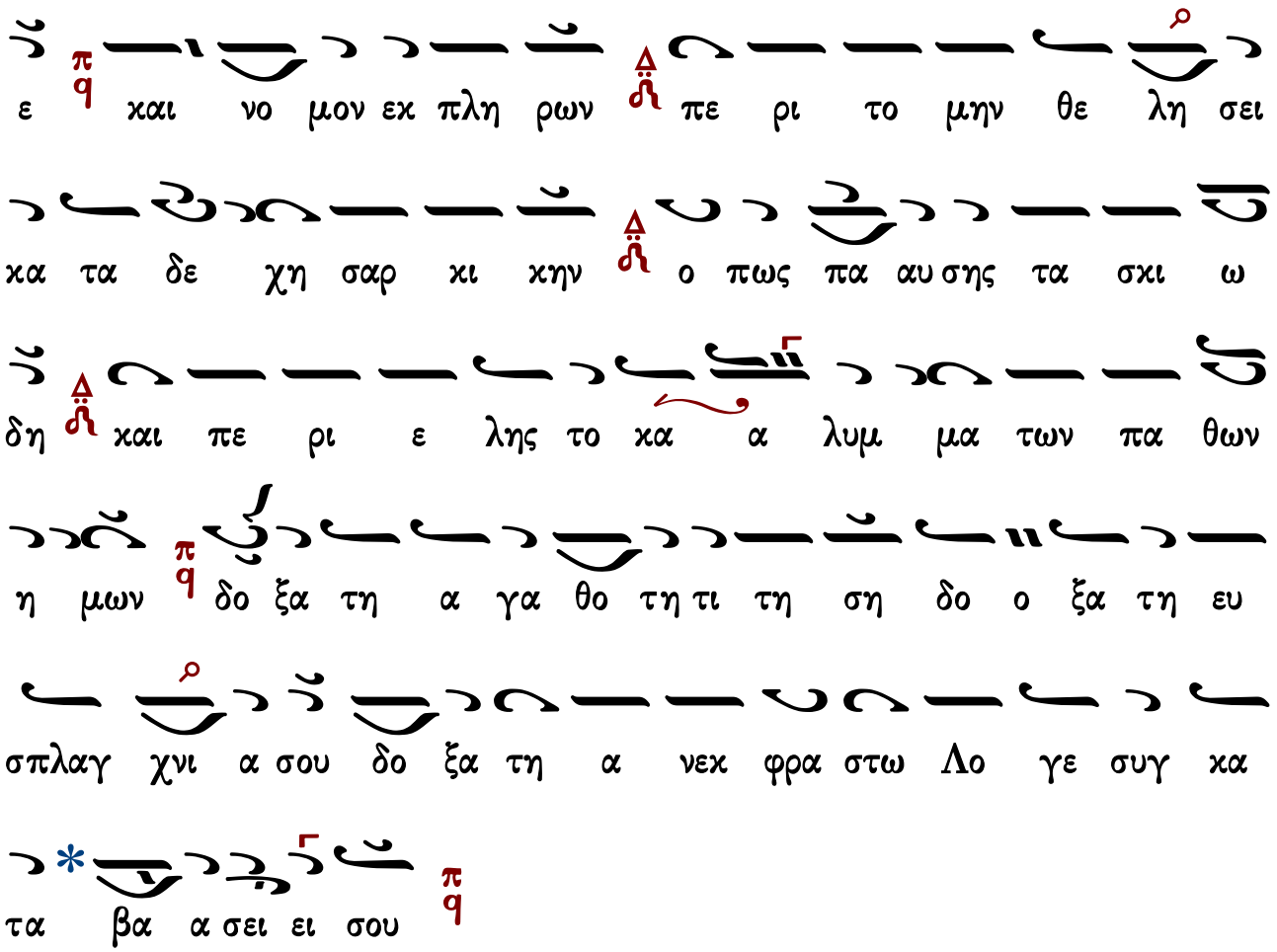

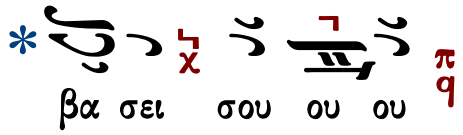

Κοντάκιον

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἦχος Γα

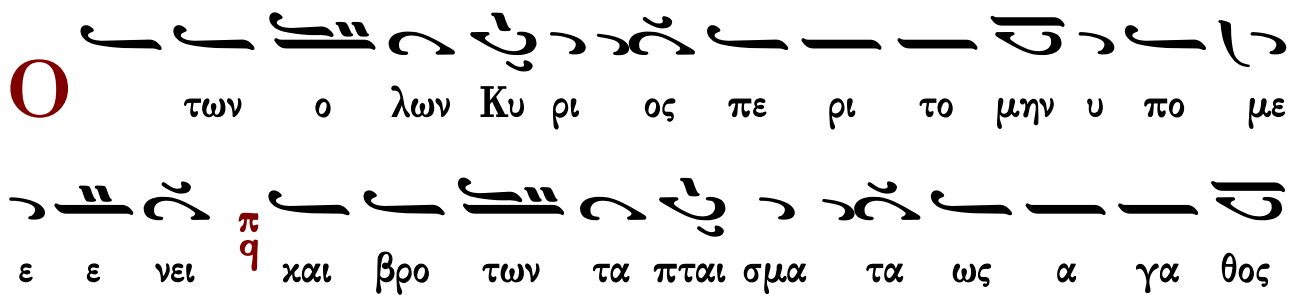

πε ρι τε ε ε μνει δι ι ι δω σι την σω τη ρι

ι ι αν ση με ρον χο ο ο σμω χαι αι αι ρει δε

εν τοις υ ψι ι ι στοις και ο του χτι ι ι στου

ι ε ραρ χης και φω σφο ο ρος ο θει ος μυ στης Χρι

στου Βα σι ι λει ει ο ο ο ος

Εἰς τὸν ν΄ ψαλμὸν ἰδιόμελον

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, ὅσιε πάτερ, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς του Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ἦχος λ Πα

Ε ξε χυ θη η χα ρις εν χει ει ει λε σι ι ι

σου ο ο ο σι ι ε πα α α τερ και γε γο

νας ποι μην της του Χρι στου ου ε ε εκ κλη σι ι ι ας

δι δα α α σκω ων τα λο γι κα α α προ βα α α

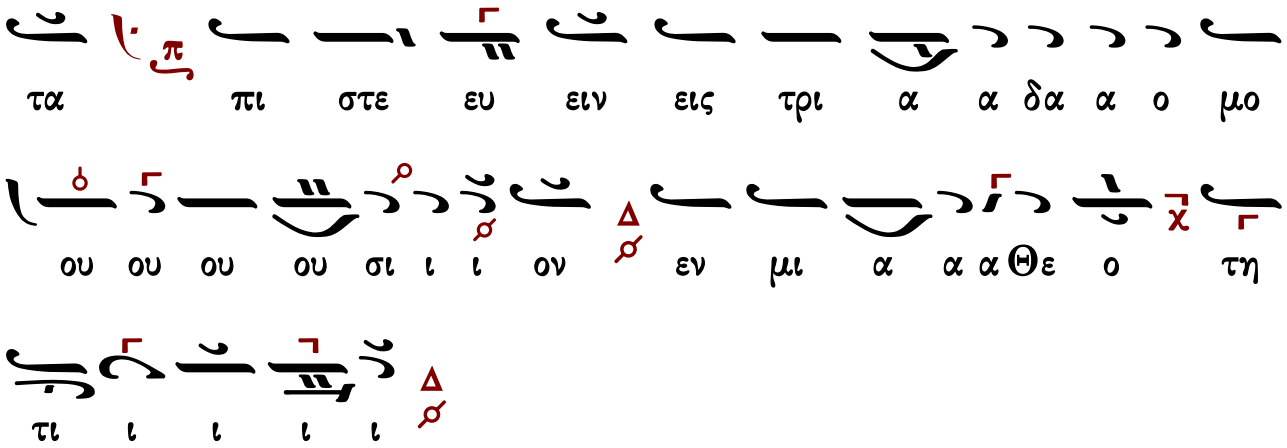

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, ὅσιε πάτερ, καὶ γέγονας ποιμήν, τῆς του Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ἦχος λ π Πα

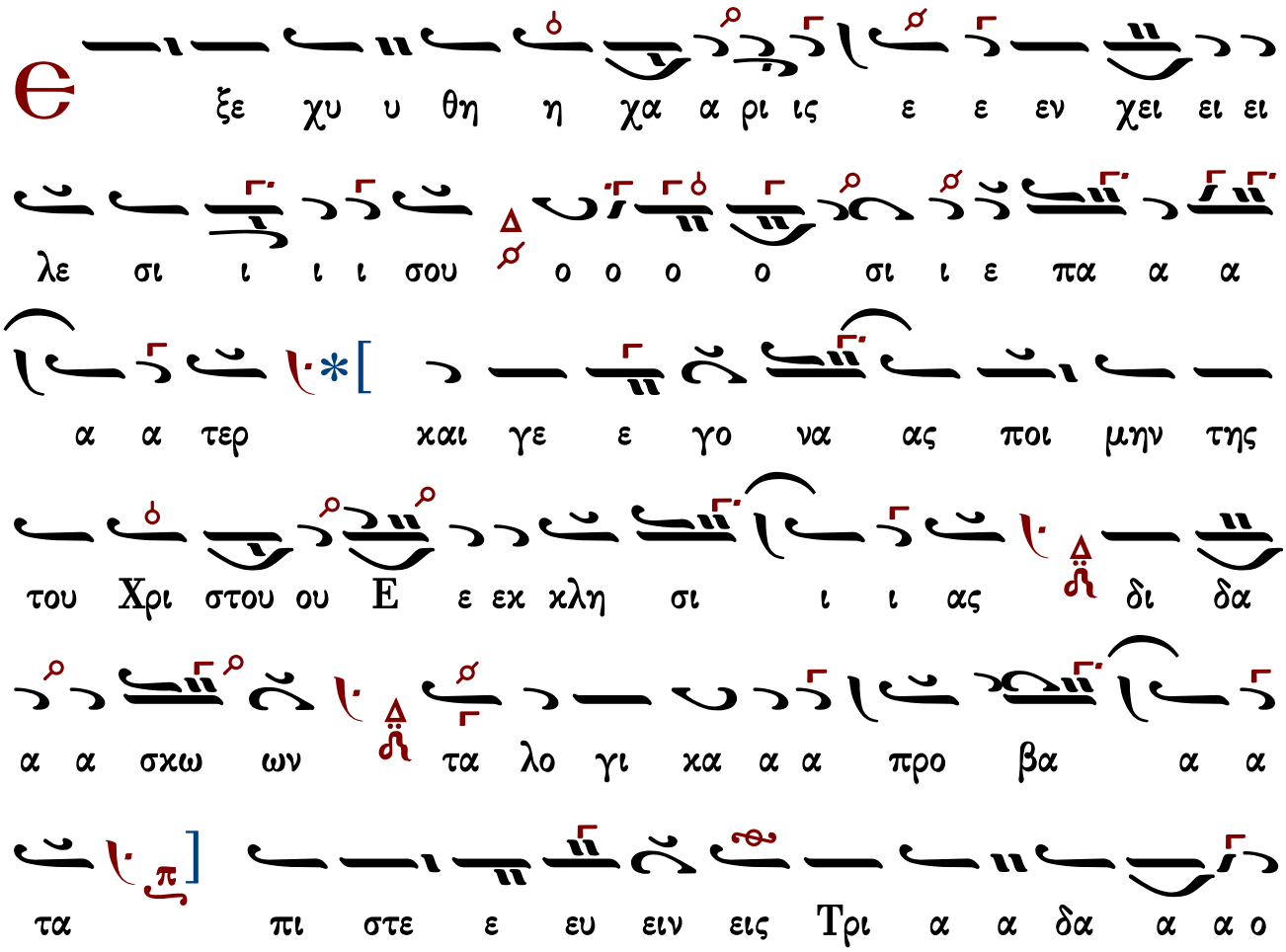

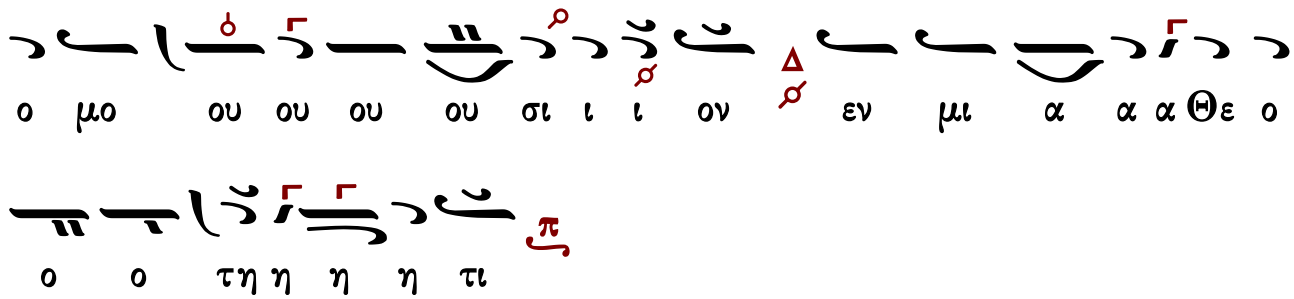

ἑτέρα θέσις

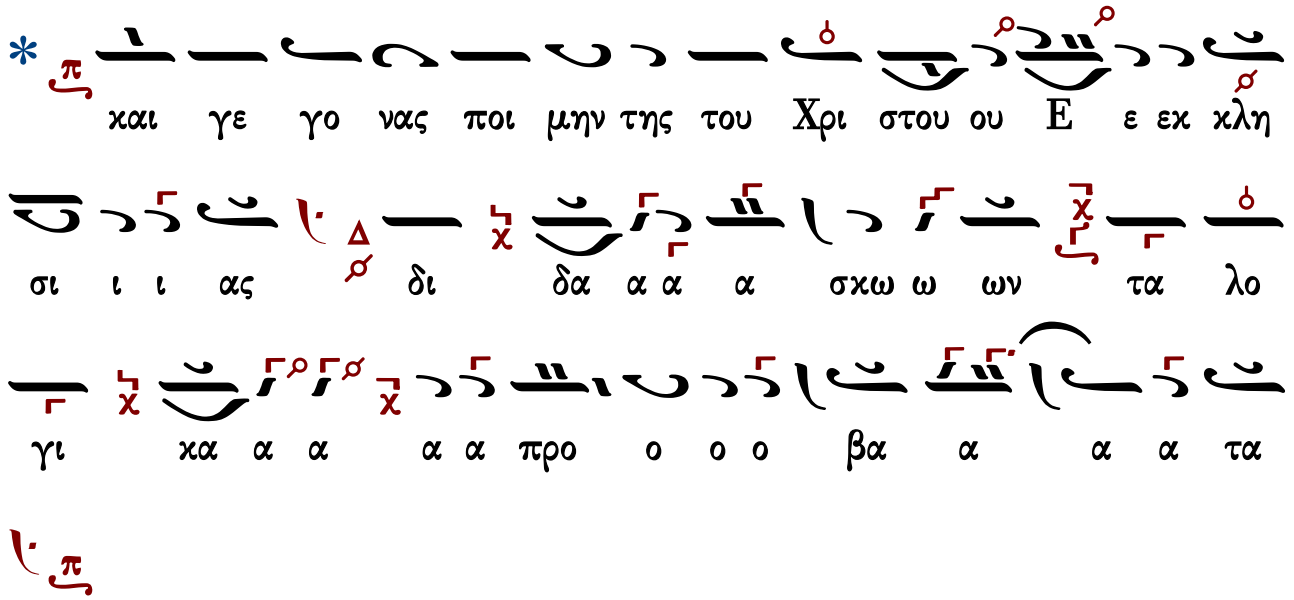

Καὶ νῦν…

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος λ ν Νη

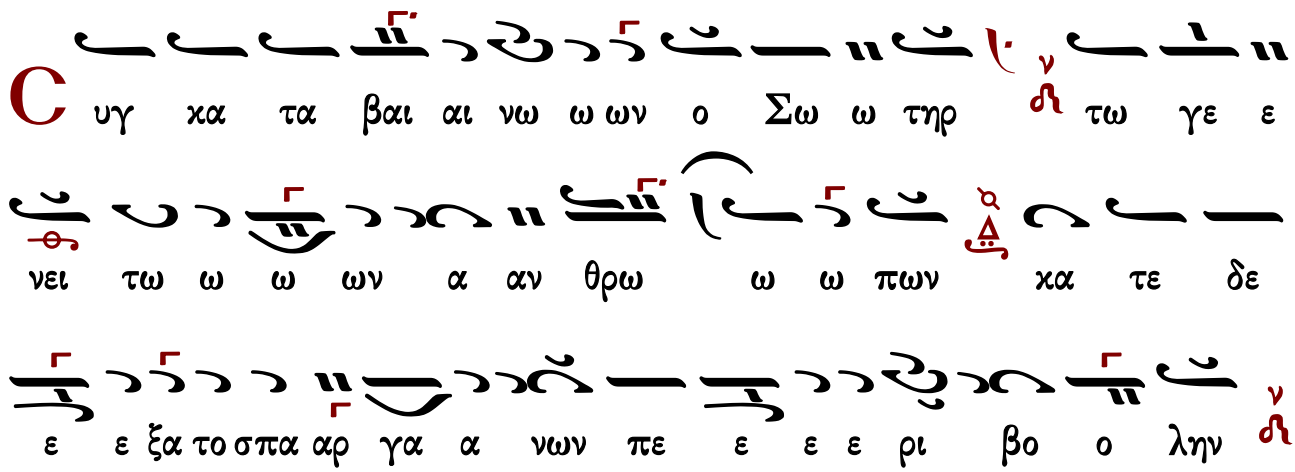

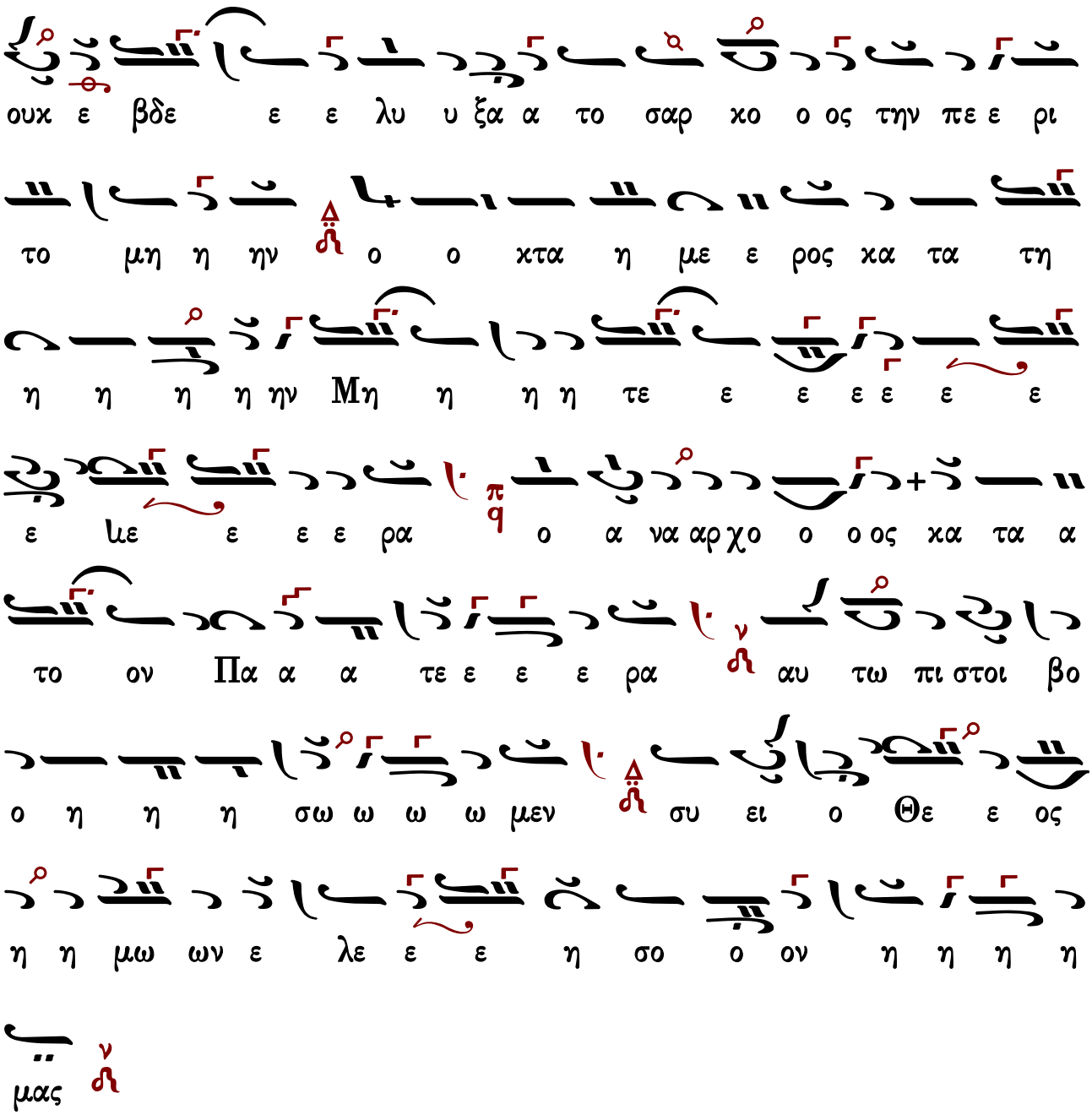

5 Ἰανουαρίου

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων

ἰδιόμελα ψαλλόμενα ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν ὡρῶν

ὥρα α΄

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις·
καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

ἄρχεται ὁ α΄ χορὸς

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη̇

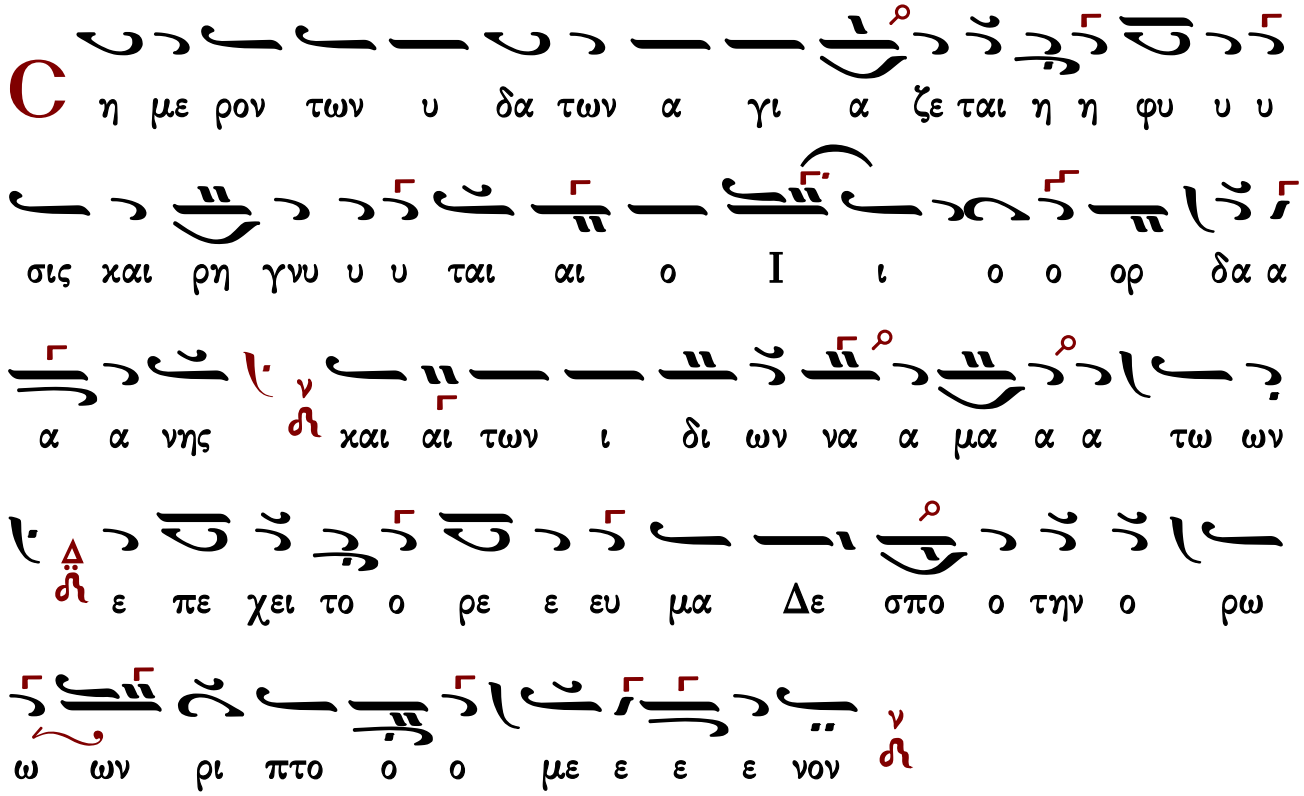

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.
Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριστὲ βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

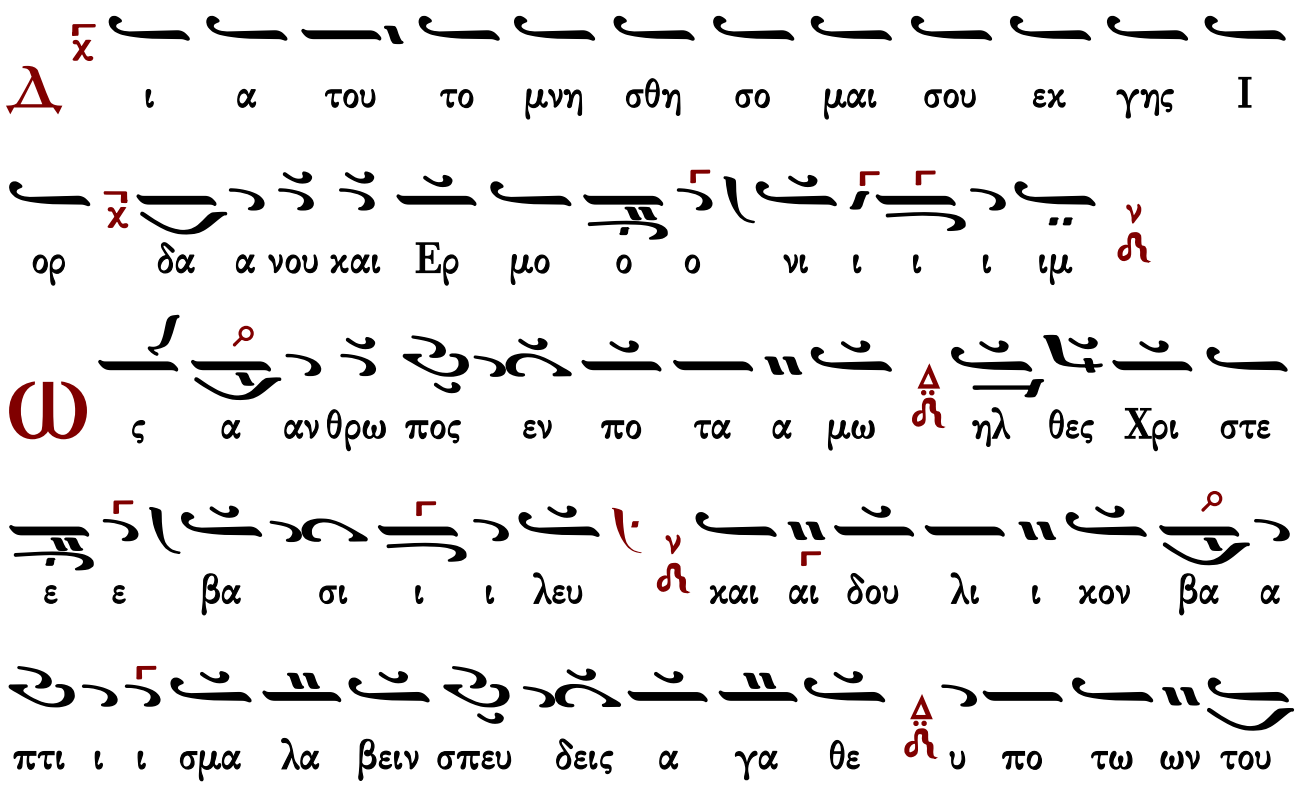

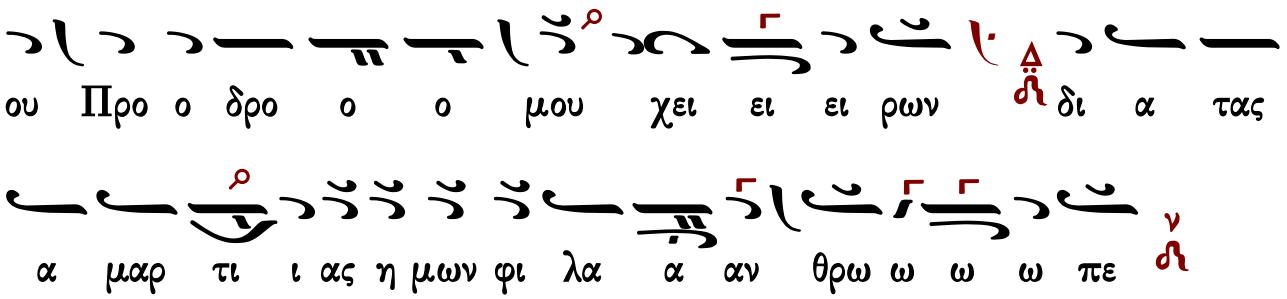

Δόξα... Καὶ νῦν... Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος

ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος λ Νη

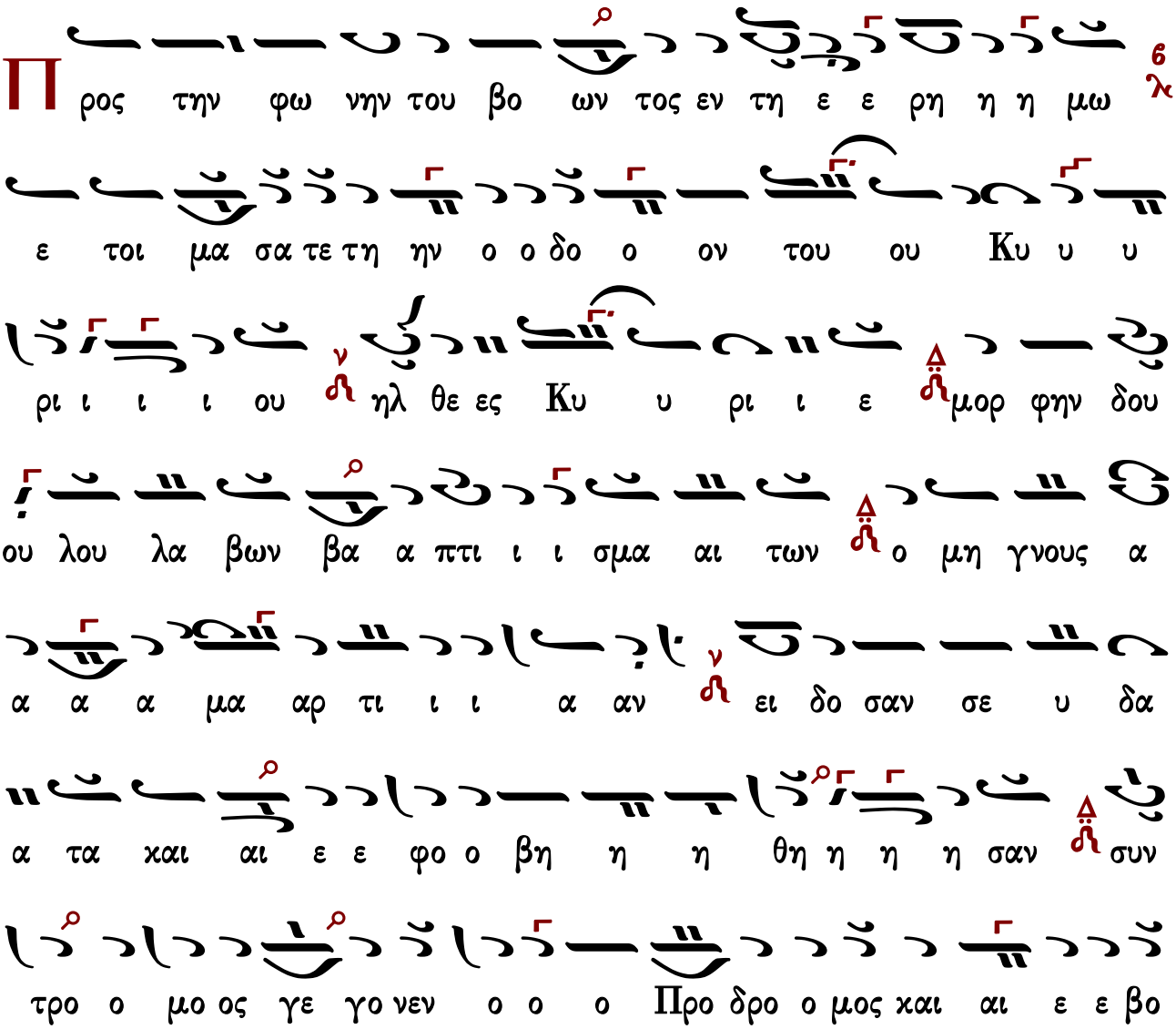

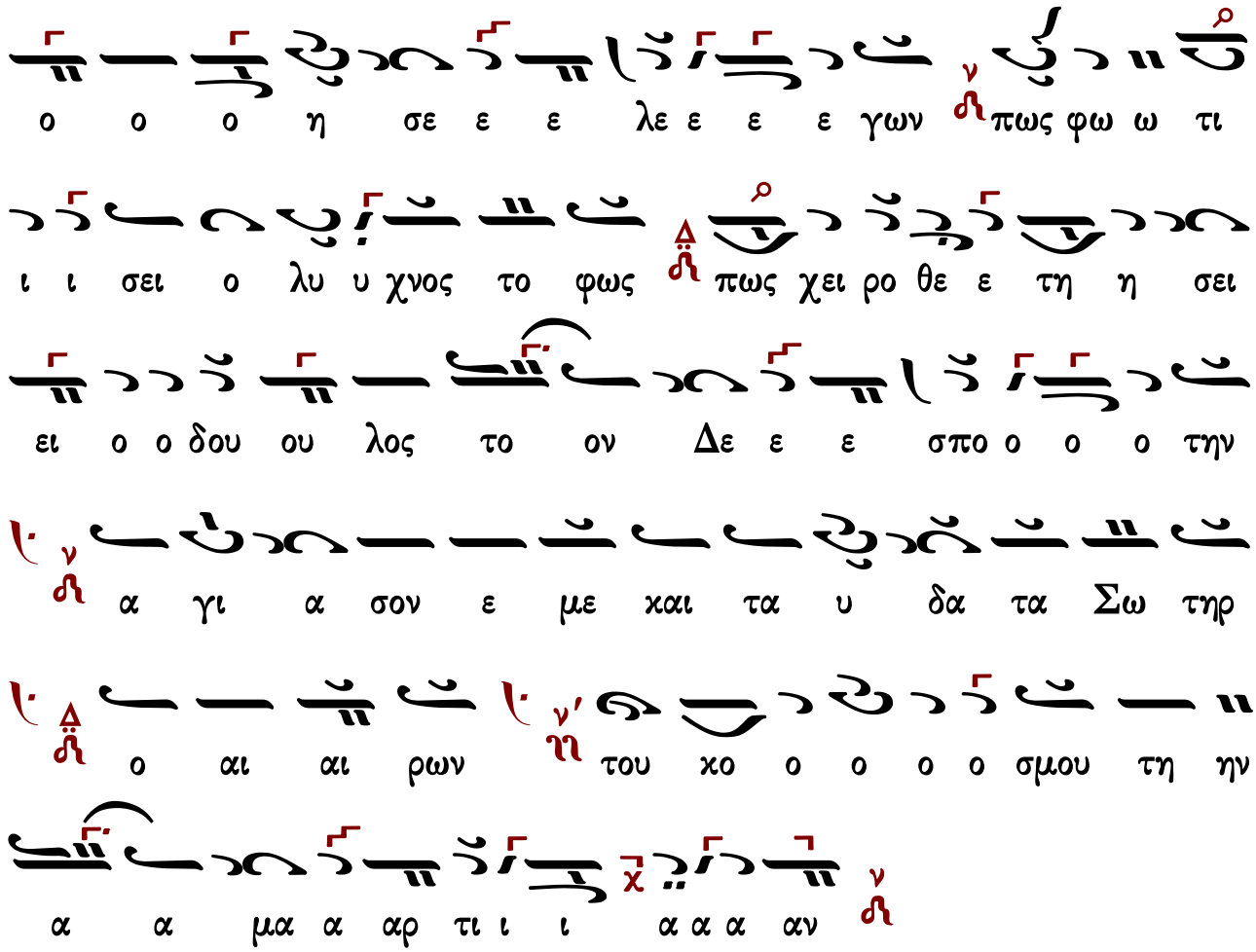

ὥρα γ′

Ἡ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ,

τοῦ προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιά, ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τόν καθαίροντα κόσμου ἁμαρτήματα, καὶ ἀγωνίᾳ συσχεθεὶς ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσψαῦσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου· αὐτὸς ἁγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ἄρχεται ὁ β′ χορὸς

Ἦχος λ π ἀ Νη

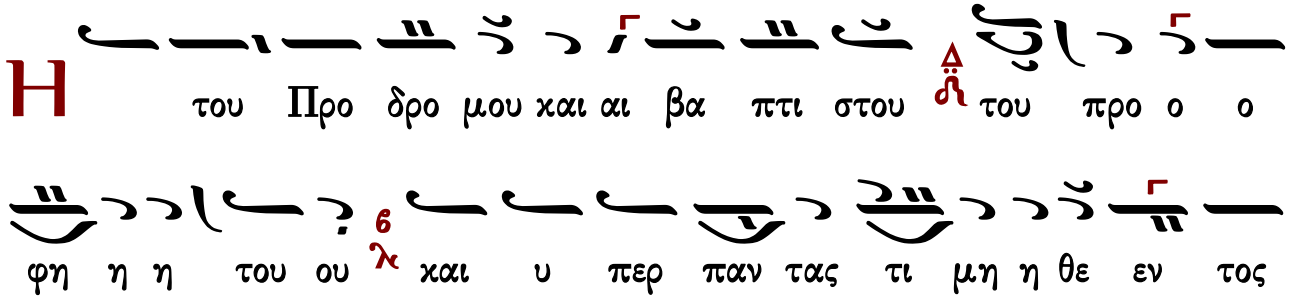

του ους προ ο ο φη η η η τας ε τρο ο ο

μα ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ δε ξι α ο τι

ε θε α α σα α το ο ο σε ε τον α μνο ον του

Θε ου τον κα θαι ρον τα κο ο σμου α μαρ τη η η

μα α α α τα και αι α γω νι ι α συ σχε

θει εις ε ε βο ο ο α α ου τολ μω ω ω προ οσ

ψαυ σαι Λο ο ο γε της κο ο ρυ υ υ φη η η η ης

σου αυ τος α γι α α σο ο ον με και αι αι αι φω ω

τι σο ον οι οι οι κτι ι ι ιρ μον α αυ τος

γαρ ει η ζω η η η και αι το φως και η

η ει ει ει ρη η η η νη του ου ου κο ο ο ο

Ἡ Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατήρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνησε, τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε, καὶ βαπτισθείς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος Πα

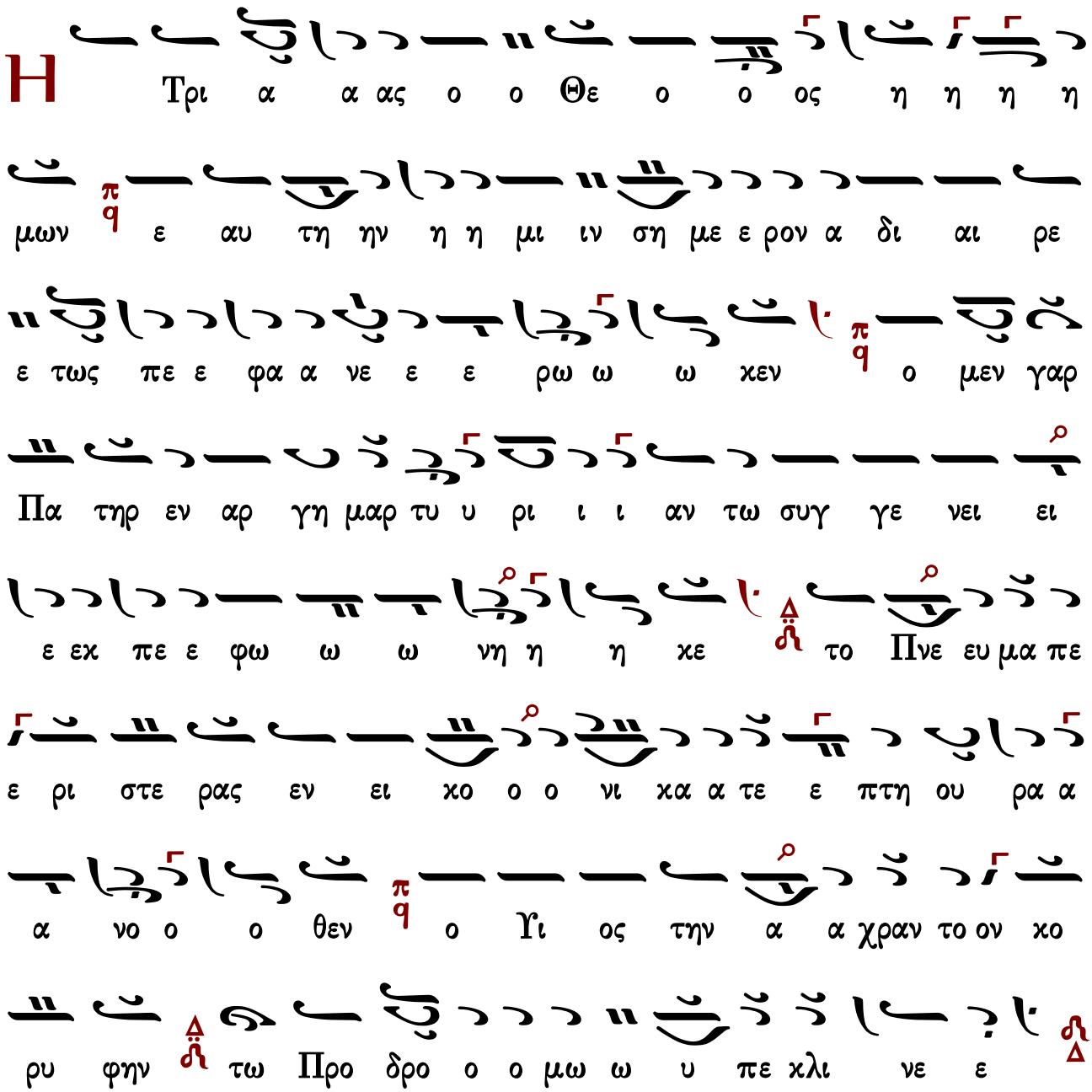

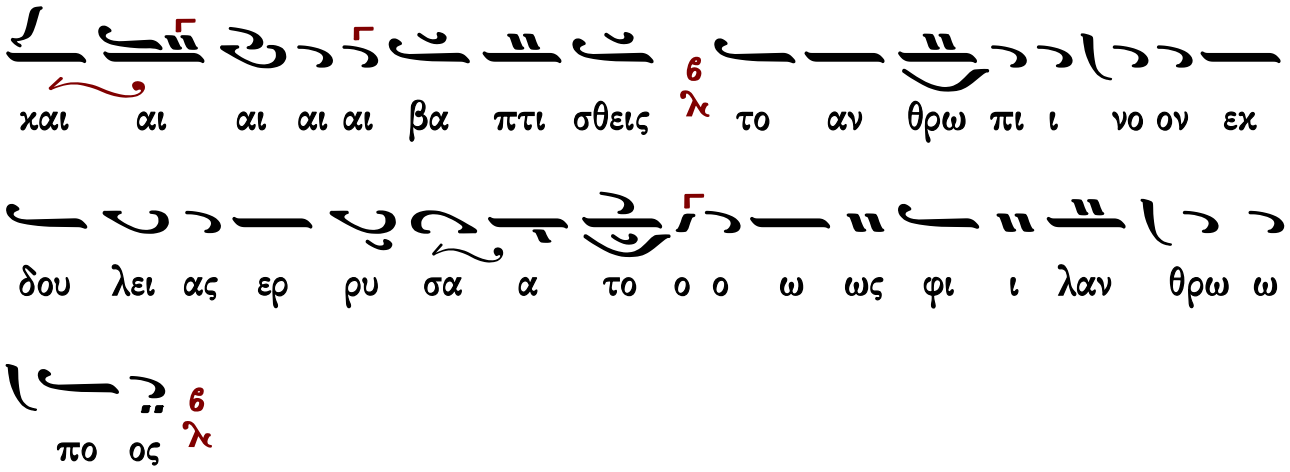

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἐρχόμενος μετὰ σαρκός,
πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσῃς, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι, τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει σοι ἐπέστη. Ἀλλ᾽ οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτόν, φιλάνθρωπε.

Ἦχος λ π ϊ Πα

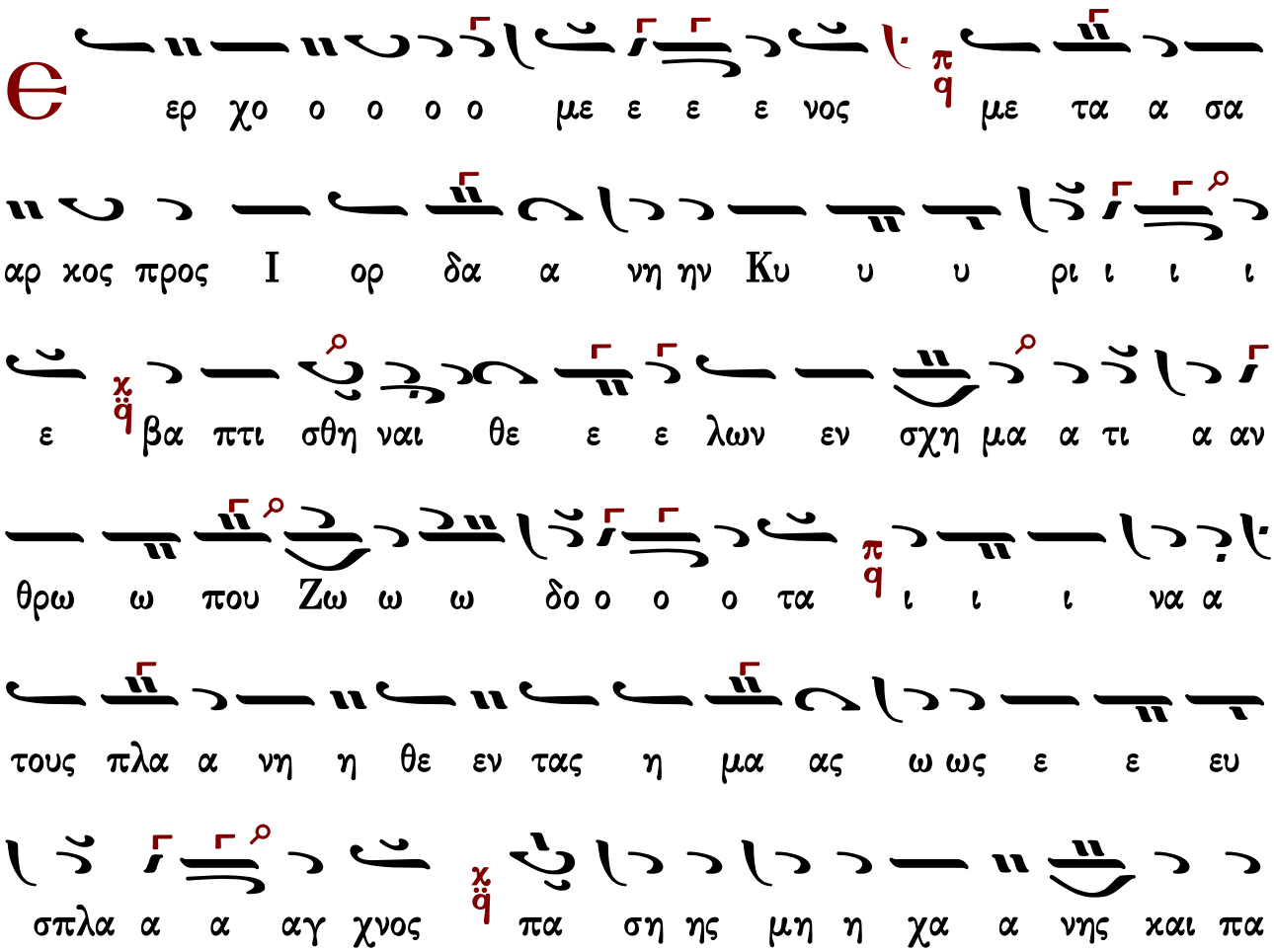

γι ι δος του δρα α α α χο ο ο ον τος ρυ σα

με νο ο ος φω ω τι ι ι ι σης εκ Πα τρο ος με ε

μαρ τυ υ υ υ υ ρη η η η σαι το δε ε θει ει

ει ει ο ον Πνε ε ευ μα πε ρι στε ρας ε εν ει ει δει

Σοι οι οι ε πε ε ε ε στη α αλλ οι κι ι σον ψυ χα ας

η με ε τε ε ε ρας σαυ τον φι λα αν θρω πε ε ε ε ε

ε ε ε ε

ὥρα ς′

Τάδε λέγει Κύριος πρός, Ἰωάννην.

Προφῆτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας, ἅψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσῃς. Προφῆτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα, δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσῃς ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τόν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ἄρχεται ὁ α′ χορὸς

Ἦχος λ π ⲛ̈ Ⲛⲏ

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ι ο ος προς

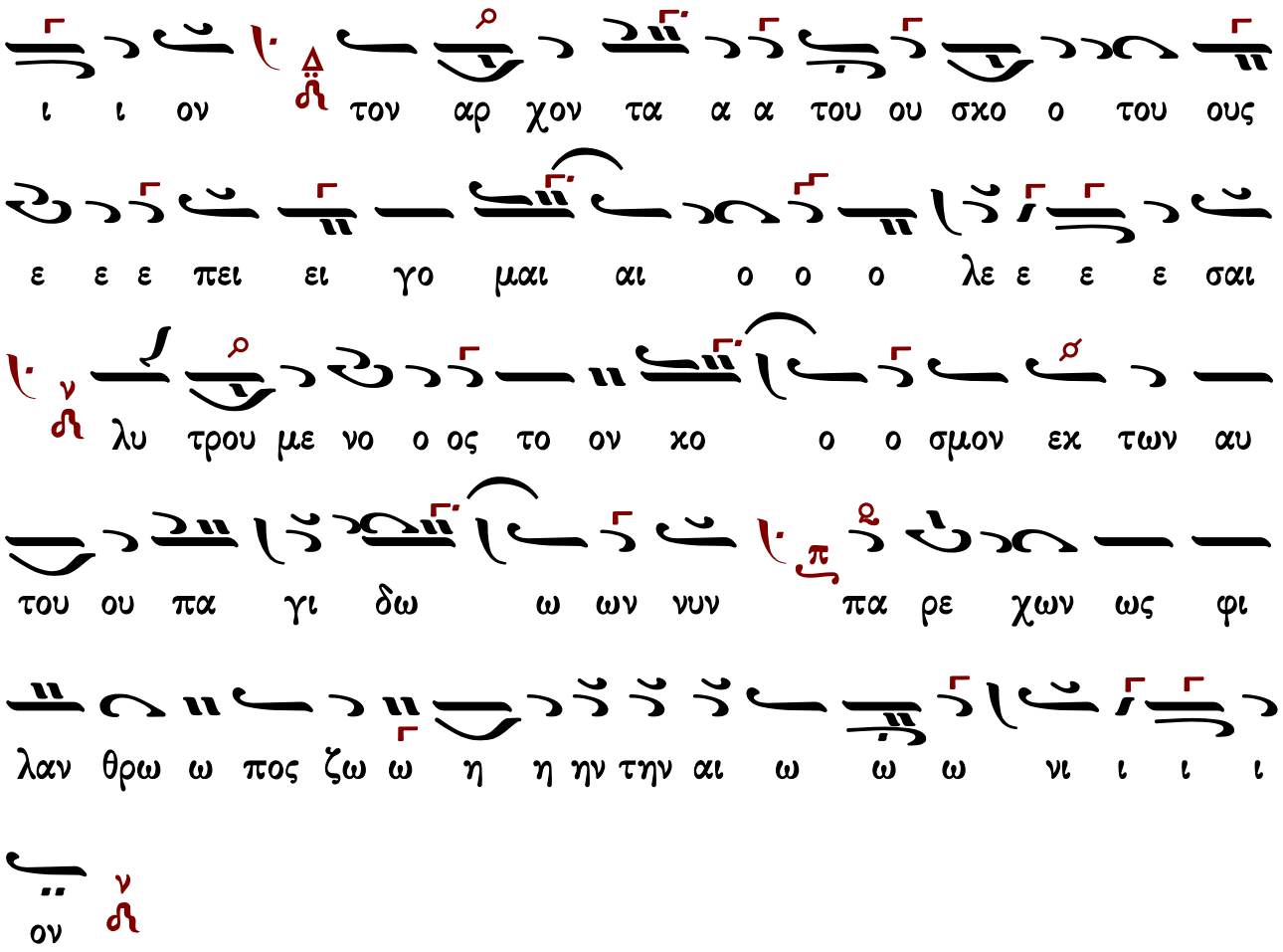

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία,
πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι᾽ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Πα

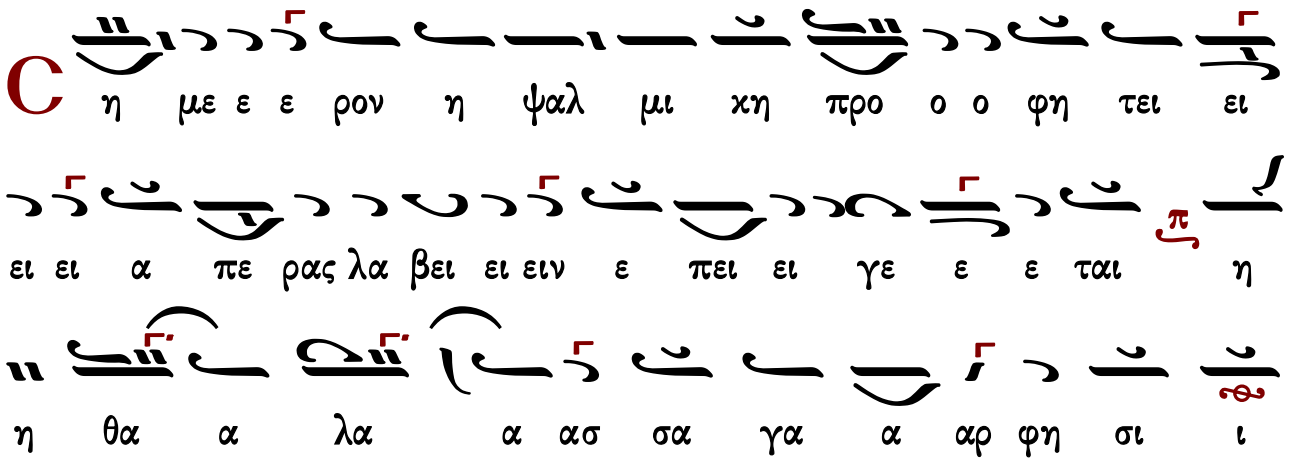

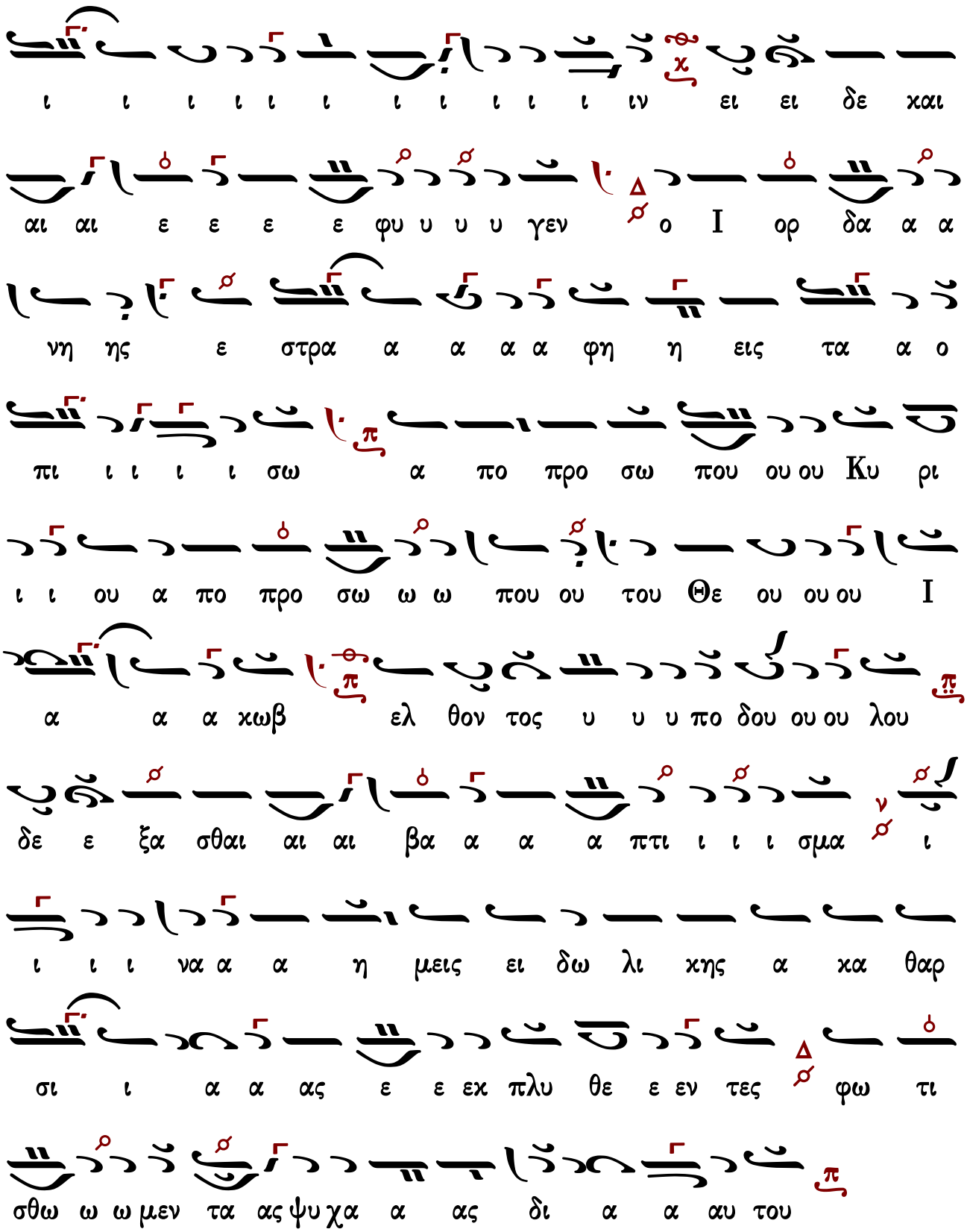

Δόξα… Καὶ νῦν… Τὶ ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα

ὦ Ἰορδάνη; τὶ ἀναποδίζεις τὸ ῥεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν. Οὐ δύναμαι φέρειν, φησί, πῦρ καταναλίσκον· ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ῥερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ·

ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Ἦχος λ π ϊ Πα

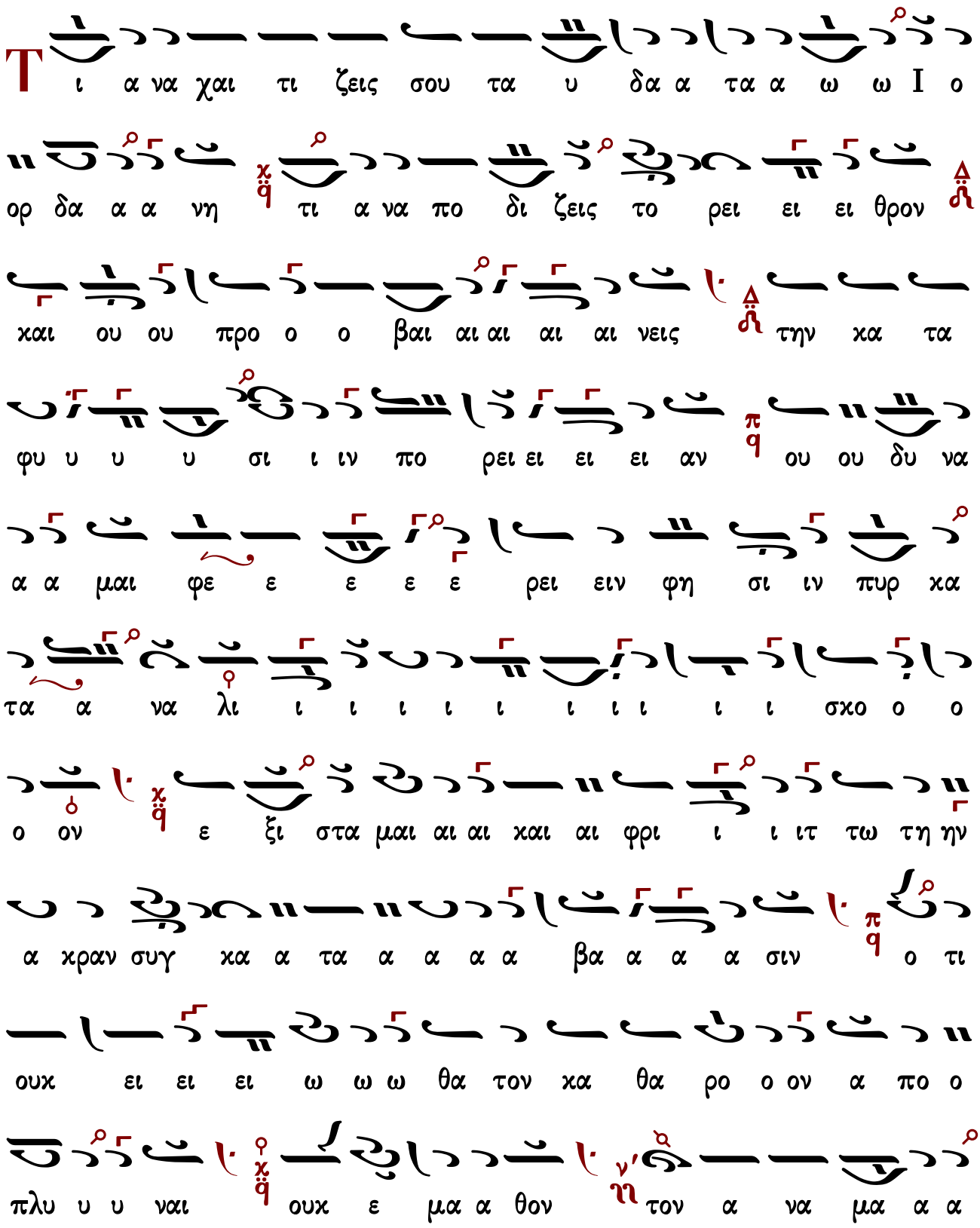

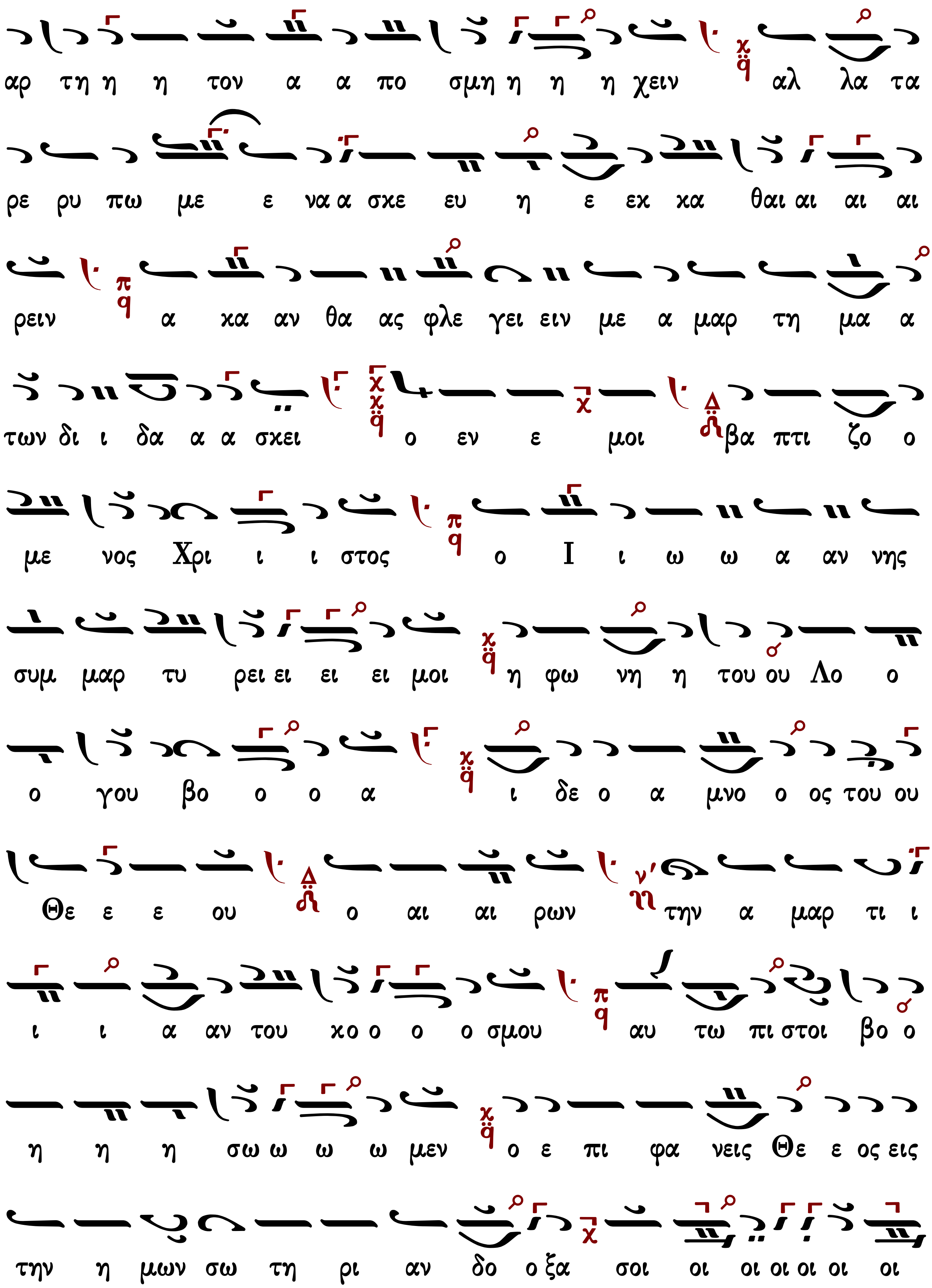
αρ τη η η τον α α πο σμη η η η χειν αλ λα τα
ρε ρυ πω με ε να α σχε ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι
ρειν α κα αν θα ας φλε γει ειν με α μαρ τη μα α
των δι ι δα α α σχει ο εν ε μοι βα πτι ζο ο
με νος Χρι ι ι στος ο Ι ι ω ω α αν νης
συμ μαρ τυ ρει ει ει ει μοι η φω νη η του ου Λο ο
ο γου βο ο ο α ι δε ο α μνο ο ος του ου
Θε ε ε ου ο αι αι ρων την α μαρ τι ι
ι ι α αν του κο ο ο ο σμου αυ τω πι στοι βο ο
η η η σω ω ω ω μεν ο ε πι φα νεις Θε ε ος εις
την η μων σω τη ρι αν δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι

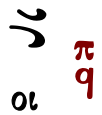

ὥρα θ′

Θάμβος ἦν κατιδεῖν,
τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητήν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα, βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον, καὶ χοροὶ ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ᾽ ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

ἄρχεται ὁ β′ χορὸς

Ἦχος Γα

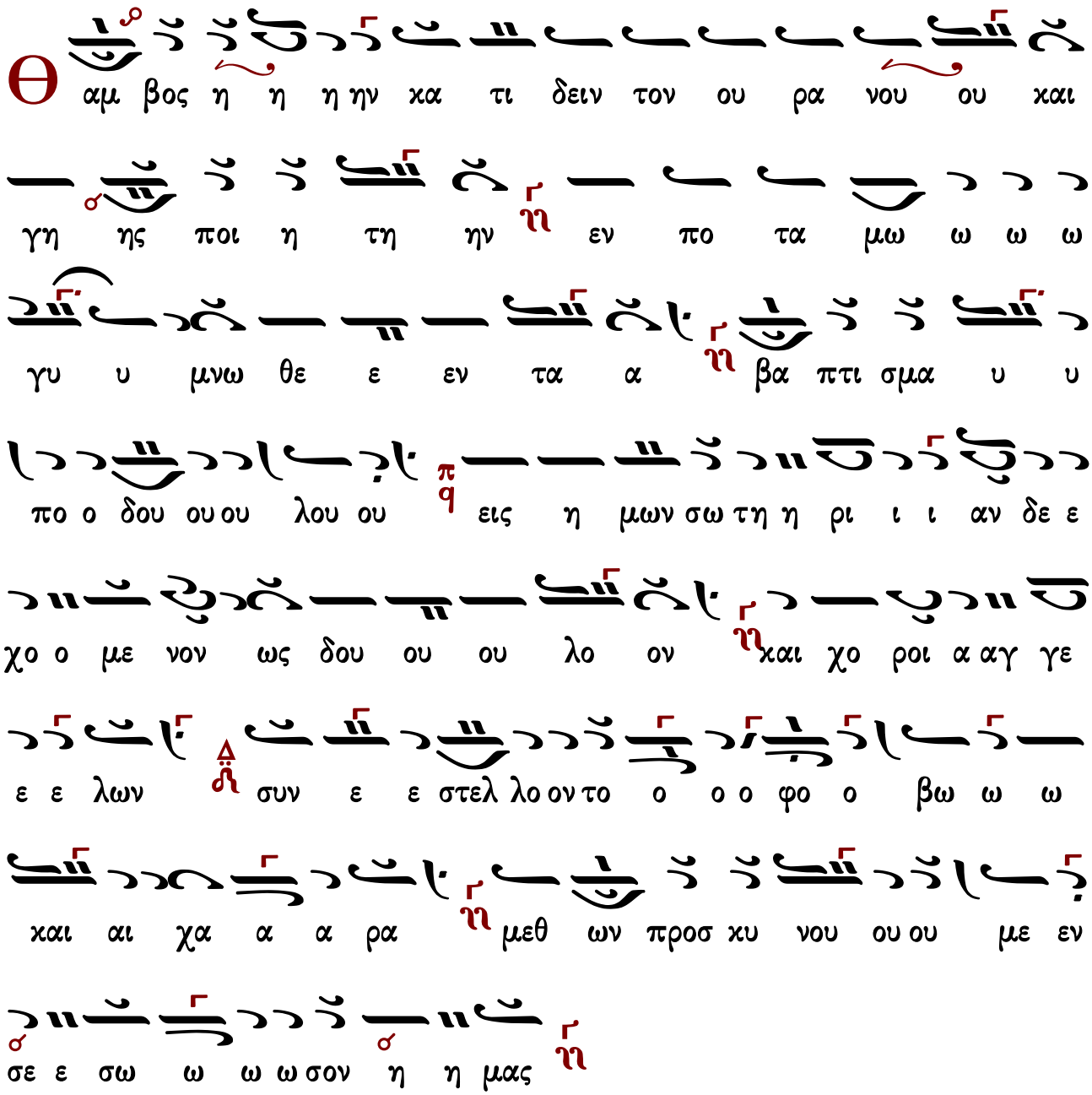

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος,
τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν· ἴδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἴδε, ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδού, ὁ ἁμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος, ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου ἁγνῆς ἐλήλυθε δι᾽ ἔλεον, καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοὺς Θεοῦ ἐργάζεται, ἀντὶ δὲ σκότους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι..

Ἦχος Δι

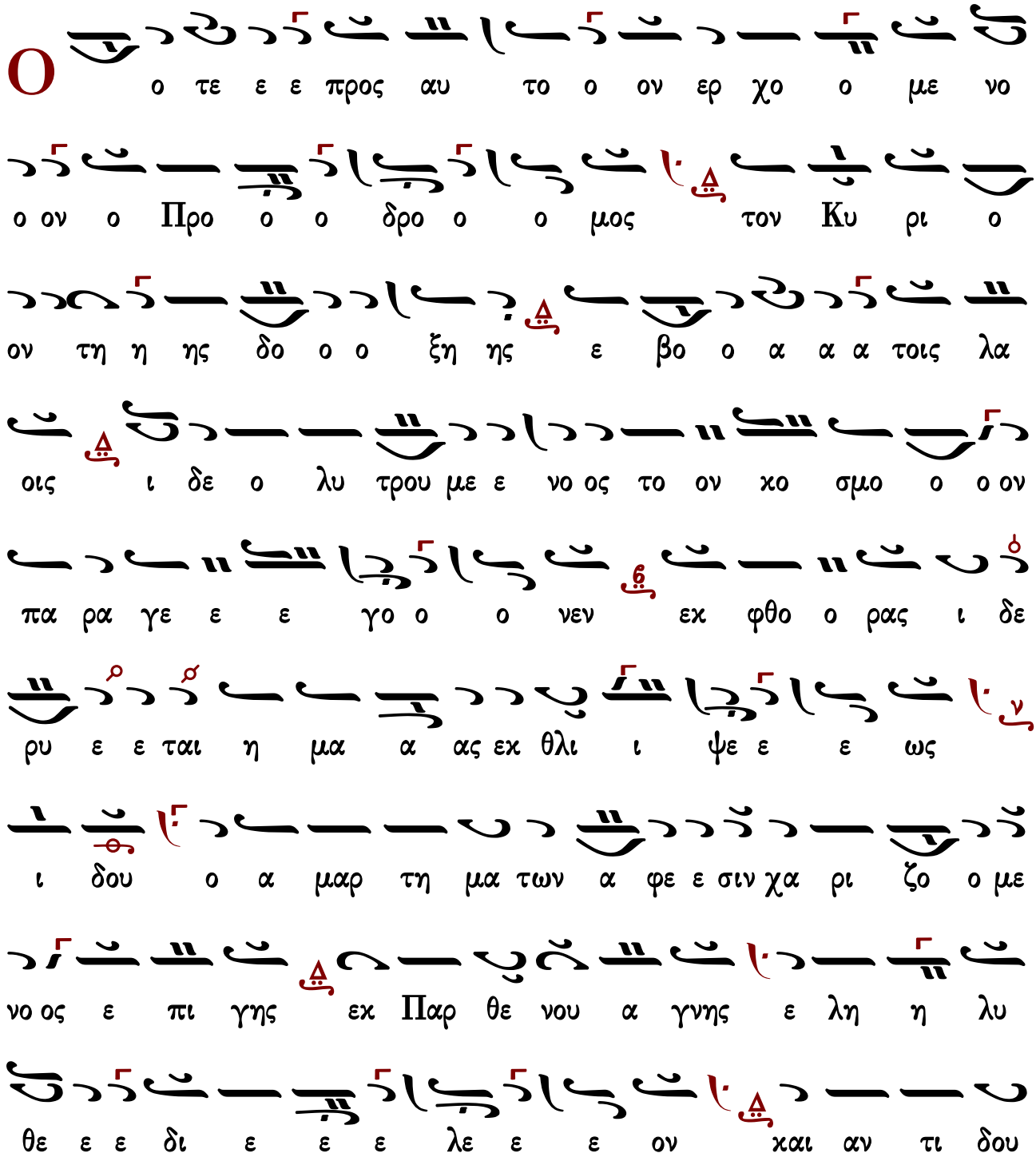

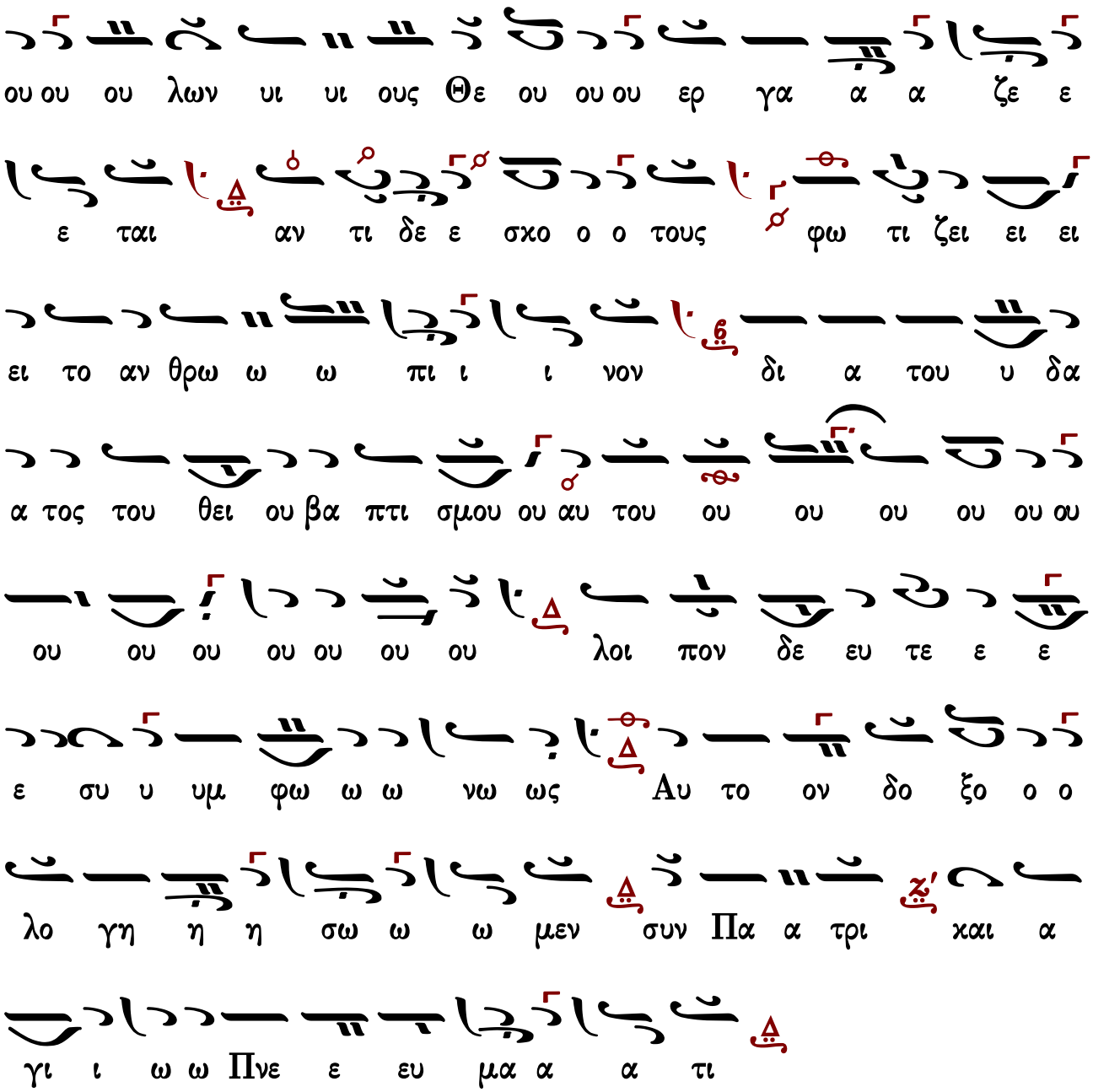

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὴν χεῖρά σου τὴν ἁψαμένην,

τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. μεθ᾽ ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν, Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἁπάντων, ὑπ᾽ αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ᾽ ἡμῶν. ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἦχος λ̀ π̀ ῒ Πα

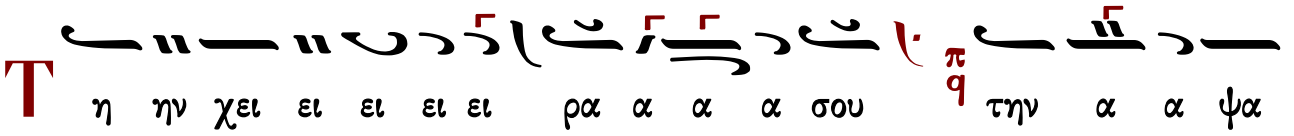

α με ε νην την α χη η η ρα α α τον χο ρυ

φη η η ην του ου Δε σπο ο ο ο του

Μ εθ ης χαι δα χτυ υ υ υ λω ω η μιν Α αυ το ον

χα α θυ πε ε ε ε ε δει ει ει ει ξας

Θ πα α ρον υ περ η μω ων προς αυ το ο ο ον Βα α

πτι στα ως παρ ρη σι αν ε ε ε ε ε ε

χων πο ο ολ λην

Κ αι γα αρ μει ει ει ζων των προ φη τω ω ων α α α

πα α α αν των υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ υ ρη η

η η σαι

Τ ους ο ο φθα αλ μου ους σου ου πα α α λι ι ι ιν

δε τους το παν α γι ον Πνευ μα κα α α τι ι δο ο ον

τας ως εν ει ει δει πε ρι στε ε ρα α α α ας

κα τε ε ελ θον

Ϡ να πε ε ε τα α α σον προς αυ το ο ο ον Βα α

πτι στα ι λε ων η μιν α περ γα α σα α α α α με

ε ε ε νος

Κ αι δε ευ ρο στη η θι ι με εθ η μων

Κ αι δε ευ ρο ο στη η η θι ι ι μεθ η η η μων

Κ αι δε ευ ρο στη θι ι ι μεθ η η η μων ε

πι σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ μνο ο ο ον και προ εξ α α αρ χων της πα αν

η γυ υ ρε ω ω ω ωω ω ω ως

6 Ἰανουαρίου

Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

ἰδιόμελα

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν,
τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος Δι

Τον φω τι σμο ο ον η η η μων τον φω τι σαν

τα πα αν τα α α αν θρω ω ω πον ι δων ο Προ

δρο ο μος βα πτι σθη η ναι πα α α α ρα γε νο ο ο

με ε ε νον χαι ρει τη ψυ υ χη η και τρε ε ε μει τη

η χει ει ρι ι δει κνυ σιν Αυ τον και λε γει ει ει τοις λα

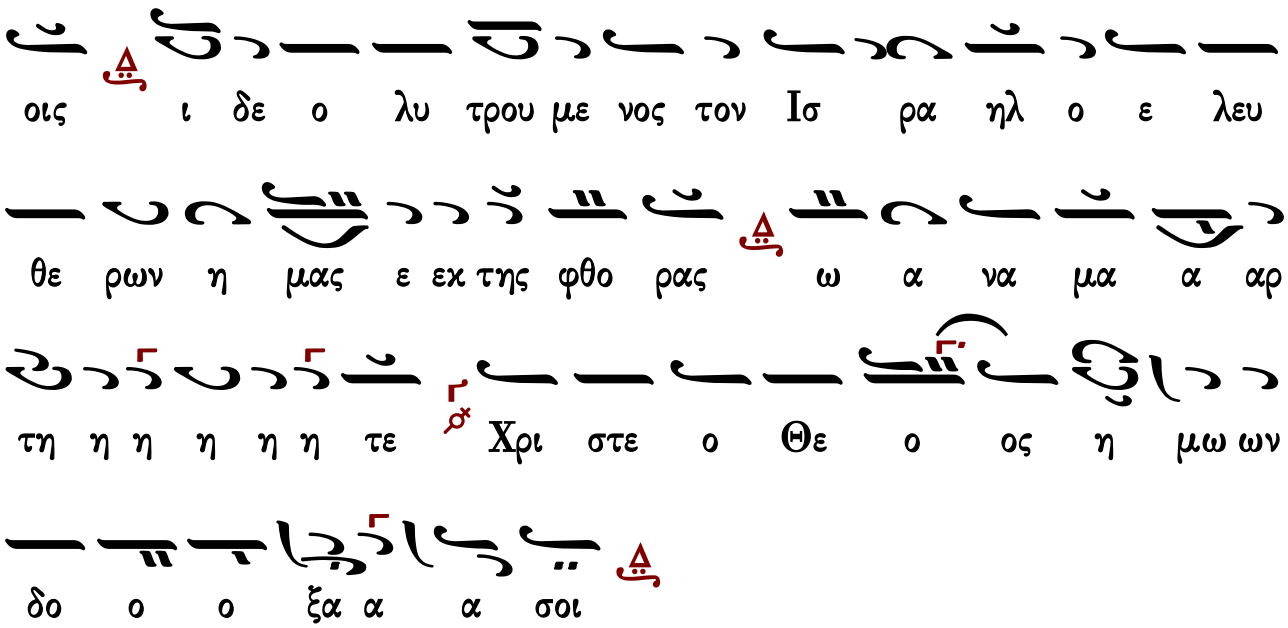

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου,
καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

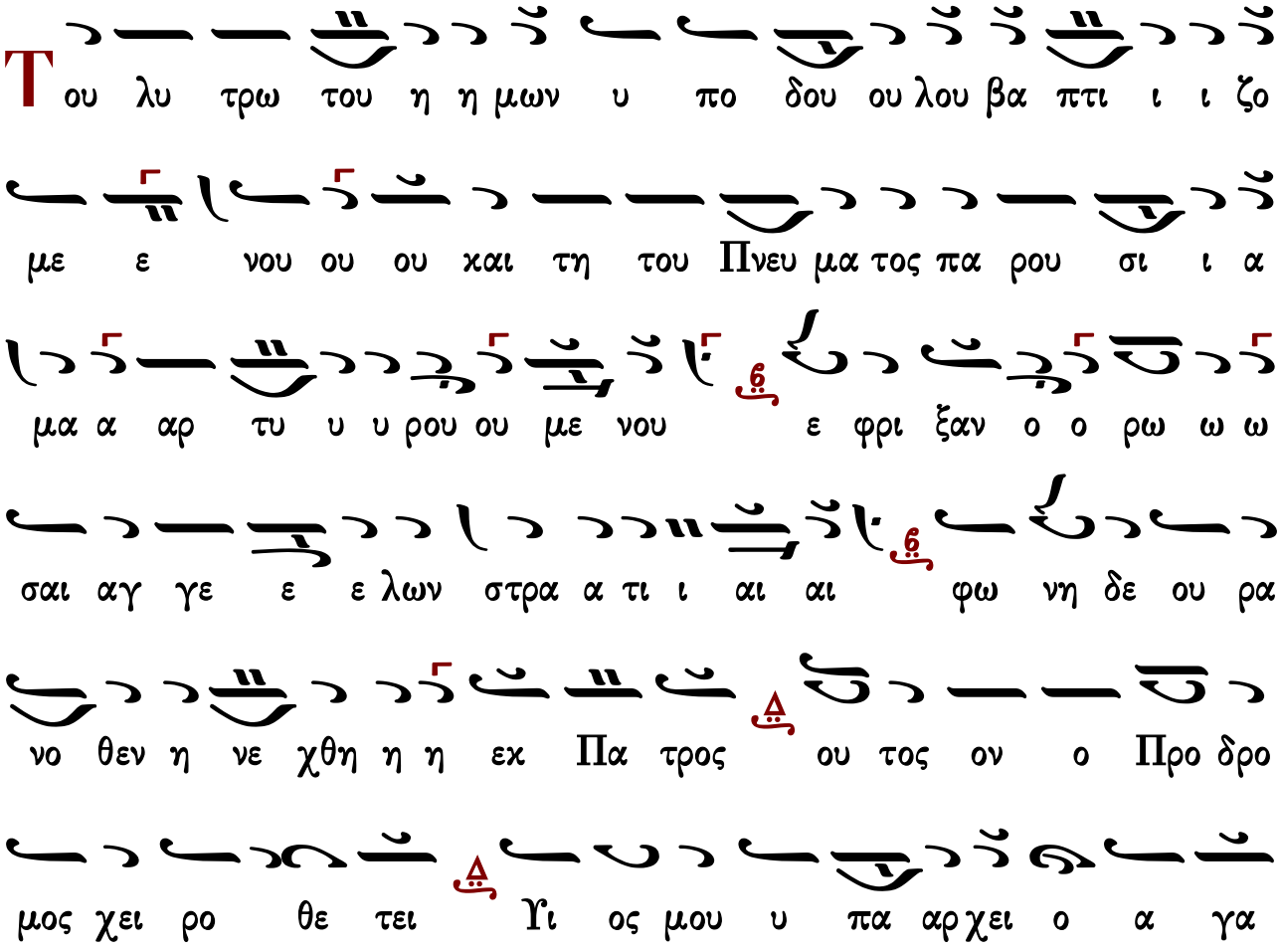

πη τος εν ω ηυ δο ο ο κη η η η η η σα Χρι

στε ο Θε ο ος η μω ων δο ο ο ξα α α

σοι

Τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο,
καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο, κλίνει κορυφήν, ὁ κλίνας οὐρανούς, κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τα Ι ορ δα νει α ρει θρα σε την πη γη η η η ην

ε δε ε ε ξα α α το και ο Πα ρα κλη τος

εν ει ει δει πε ρι στε ρα ας κα τη ηρ χε το

κλι νει κο ρυ υ φη ην ο κλι ι ι νας ου ου ρα α νου ους

κρα ζει και βο α πη λος τω ω πλα στουρ γω τι μοι ε πι τατ

τεις τα υ περ ε με ε γω χρει αν ε χω του σου

ου ου βα α πτι σμου ω α να μα α αρ τη η η

η η η τε Χρι στε ο Θε ο ος η μω ων δο ο

ο ξα α α σοι

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον,
οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς, διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

C ω σαι βου λο με νος τον πλα νη θε εν τα α α αν

θρω ω ω πον ουκ α πη ξι ω σας δου ου λου μορ

φη ην εν δυ υ υ σα α α σθαι ε πρε πε γα αρ

σοι τω δε σπο ο τη η και Θε ω α να δε ξα σθαι τα

η μω ω ων υ πε ερ η η μω ων συ γαρ βα πτι σθεις σαρ

κι λυ τρω τα της α φε σε ε ως η ξι ι ω σα ας

η μας δι ο βο ω ω ω με ε ε ε ε εν σοι

ευ ερ γε τα Χρι στε ο Θε ο ος η μω ων δο

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Δι

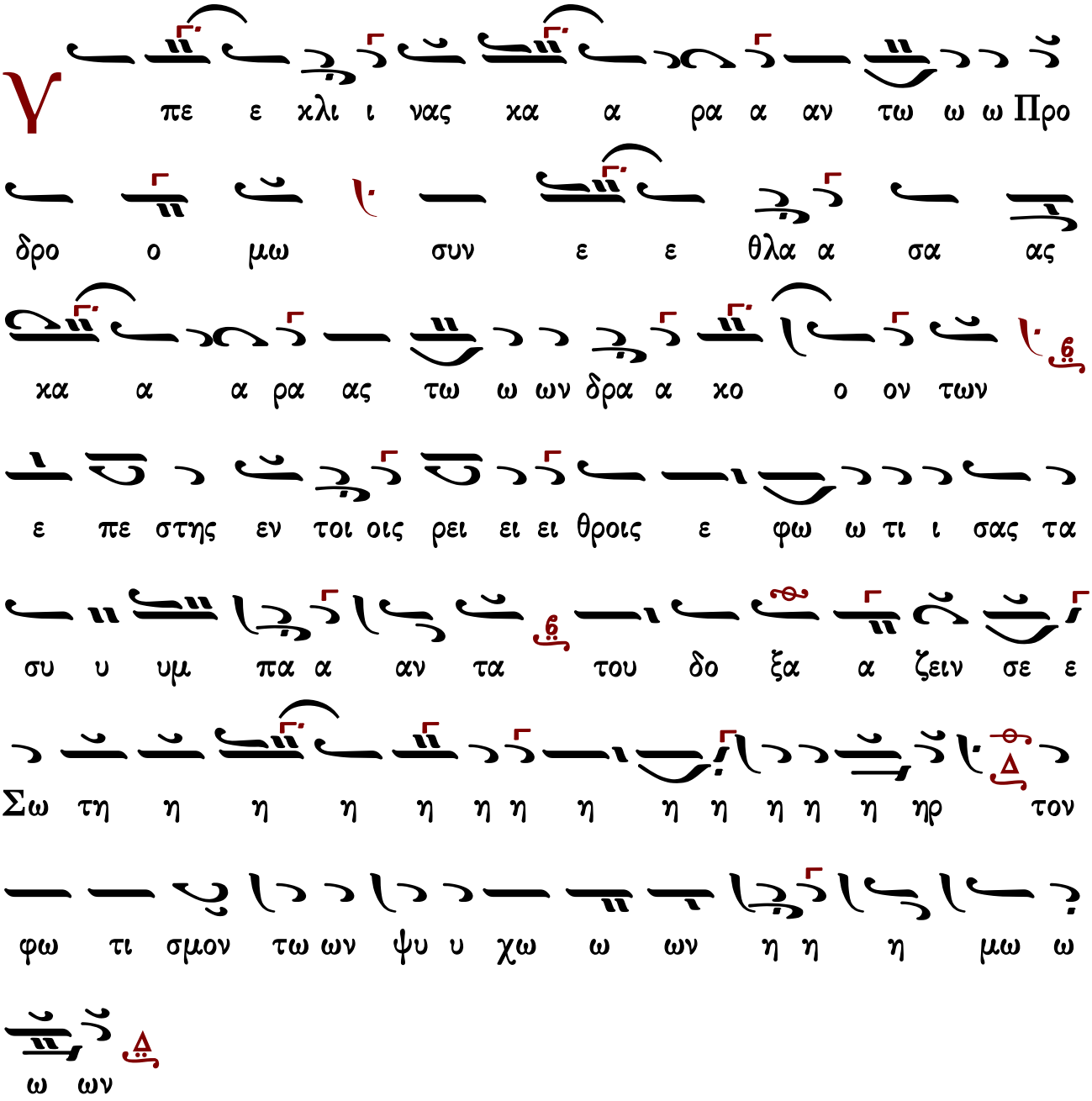

Τροπάρια προφητειῶν

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ,
ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους· φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ἦχος λ π ϋ Κε

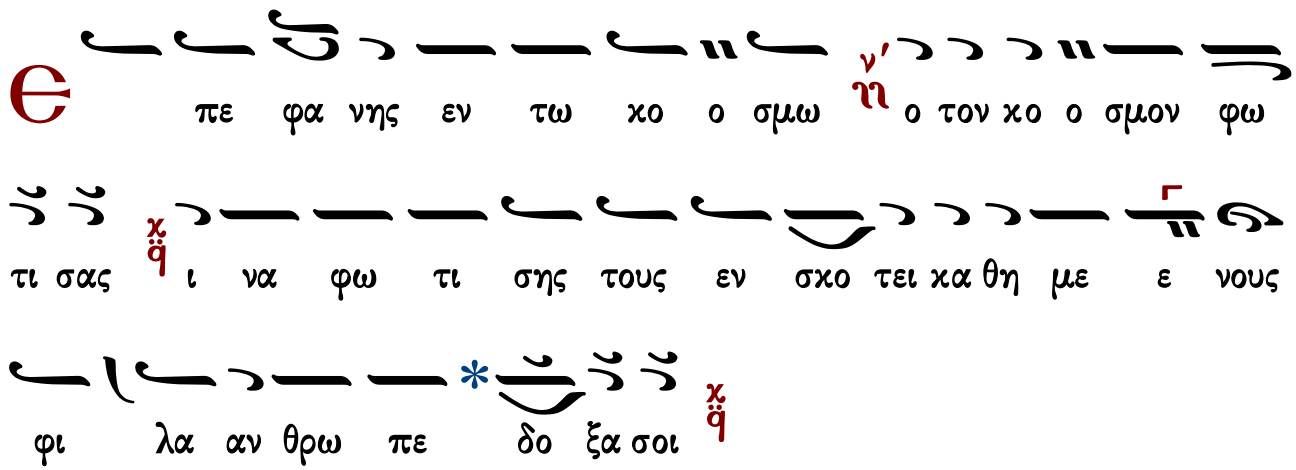

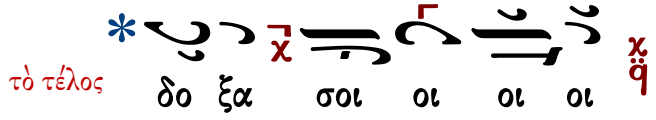

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις,
διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν, ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Ἦχος λ π Δι

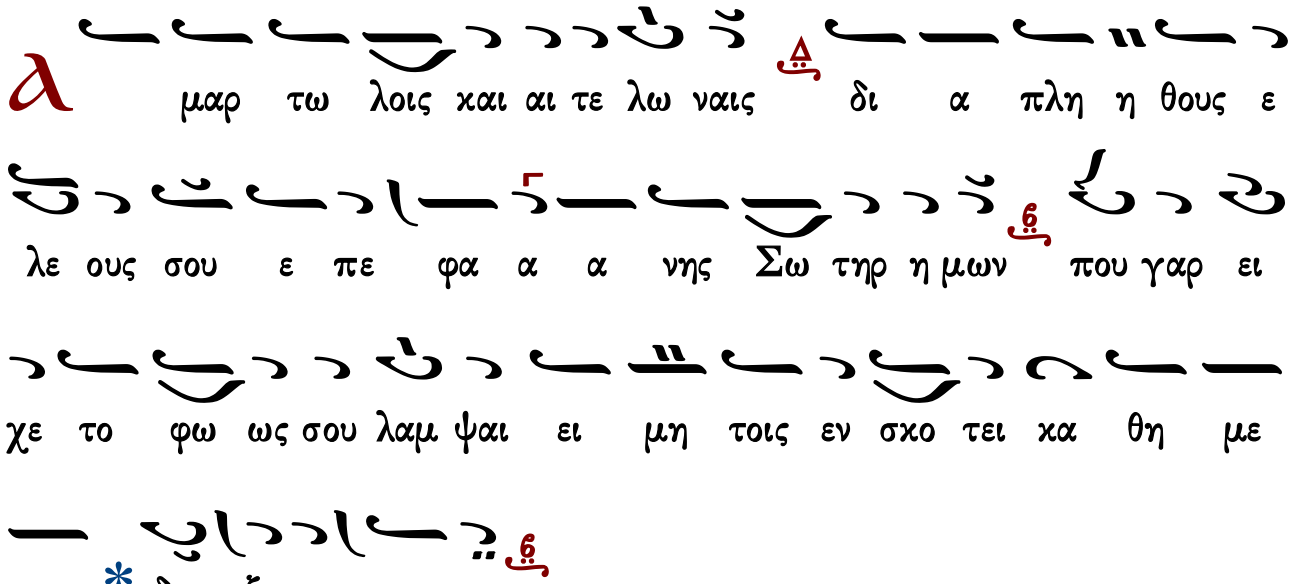

Εἰς τόν στίχον

ἰδιόμελα

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ,
ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· Τὶ πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ᾽ αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δι

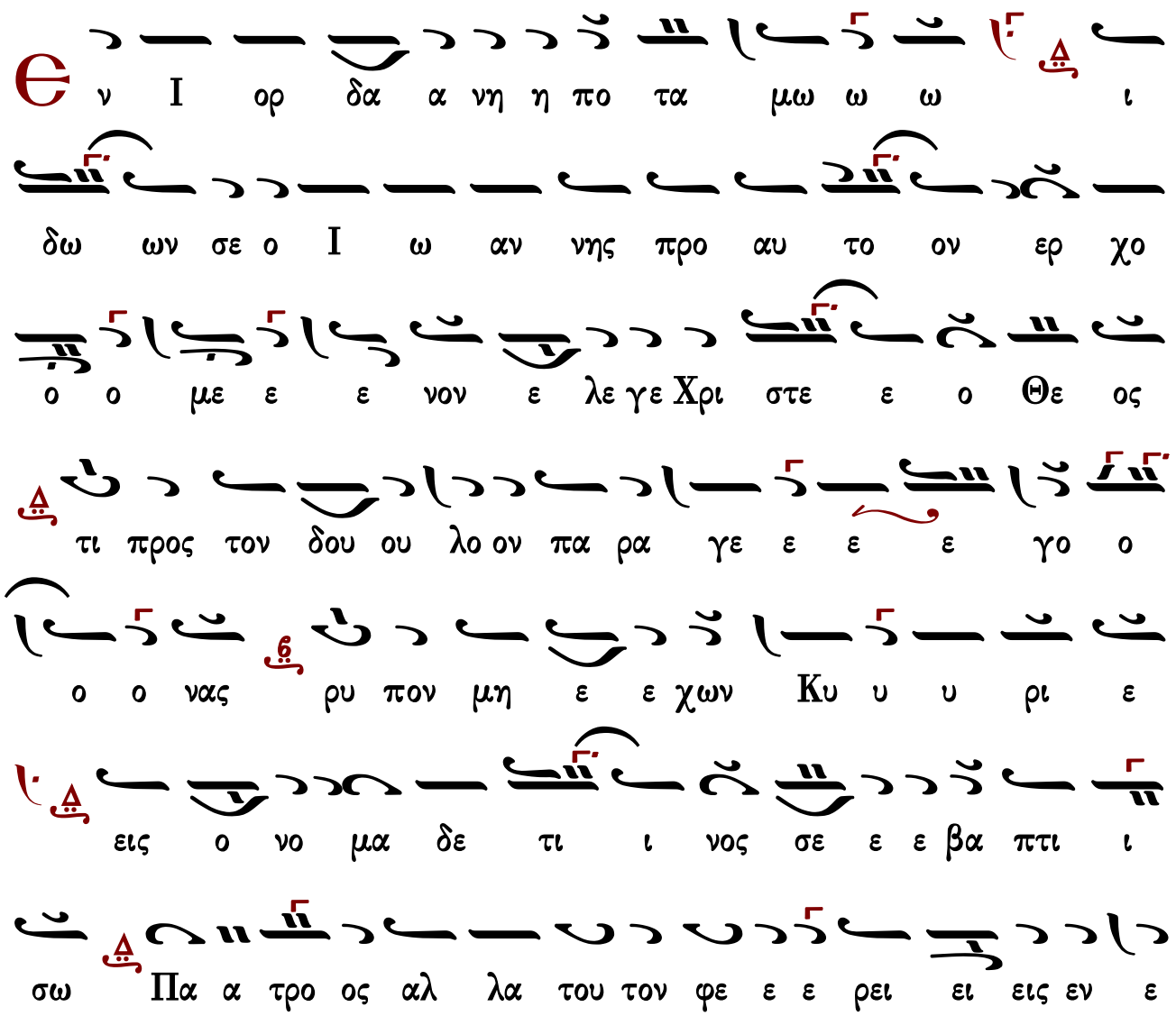

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός,

εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. Μεθ᾽ ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ιμ αλ λα φο ο ο βω πα α α ρι στα α με ε ε

να τα α με εν βα α α στα ζου ου σι τα α δε δο ο

ξα α ζου ου σι την δυ υ υ υ να α α μι ι ιν σου

με εθ ων οι οι χτι ι ιρ μον α ναγ γελ λο μεν την αι αι

νε ε σιν σου λε ε ε γο ο ον τες ο ε πι

φα νει εις Θε ε ος ε λε ε η η σο ο ον η η η

μας

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής,
παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων, καὶ καθαρισμὸν δι᾽ ὕδατος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

C η με ρον ο ου ρα νου και γη ης ποι η της πα

ρα γι νε ται σαρ κι εν I ο ορ δα α α νη βα πτι σμα

αι των ο ο ο ο α να μα α αρ τη η η τος ι να

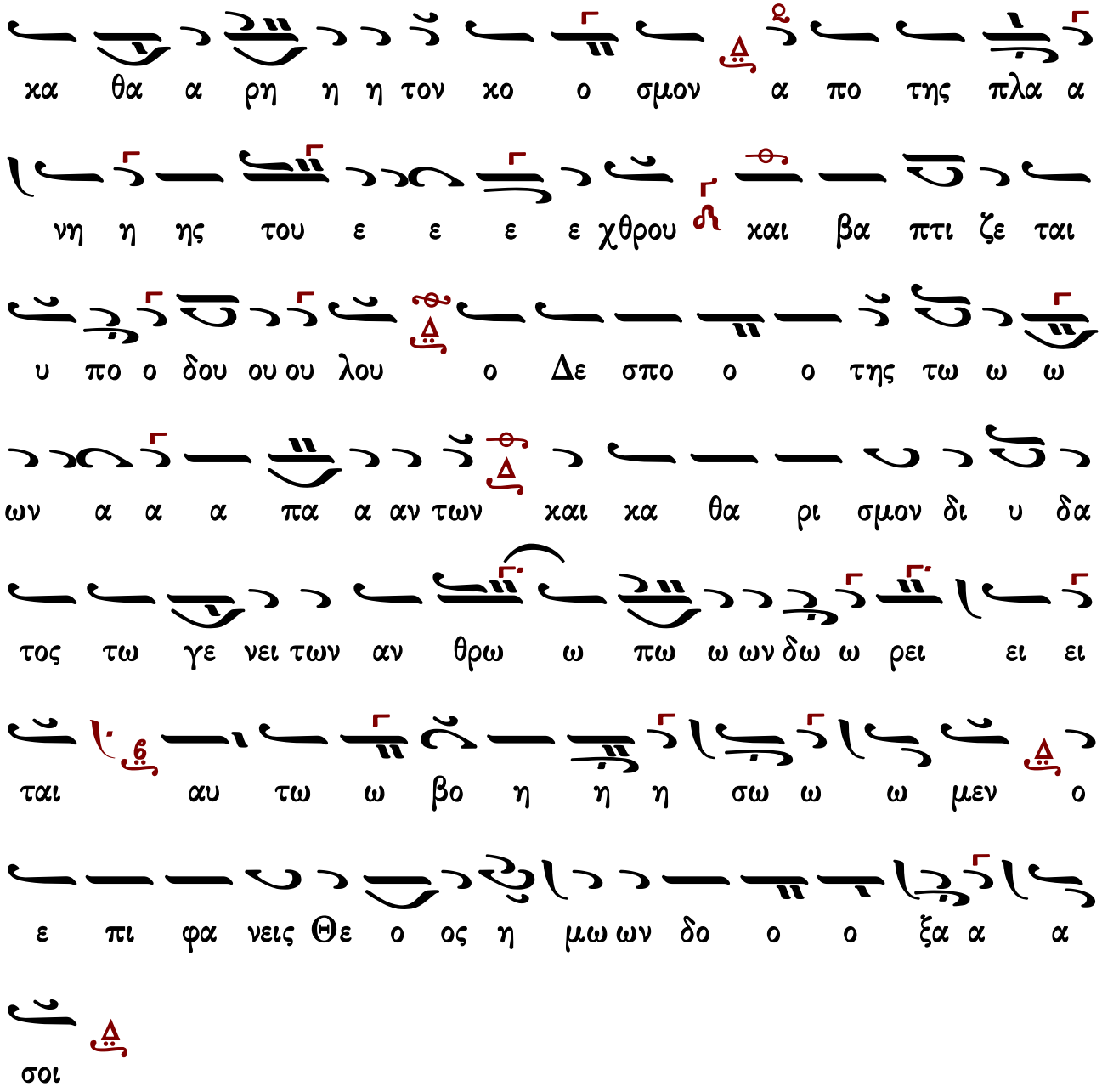

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ στείρας λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν· σὺ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ θείᾳ Ἐπιφανείᾳ σου.

Ἦχος λ π Πα

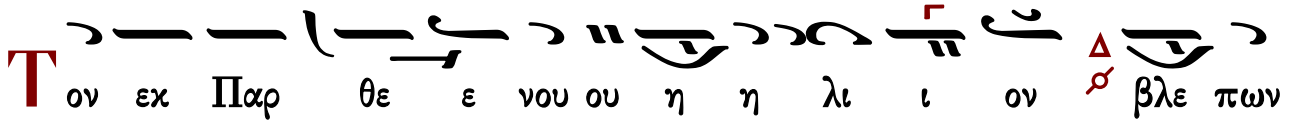

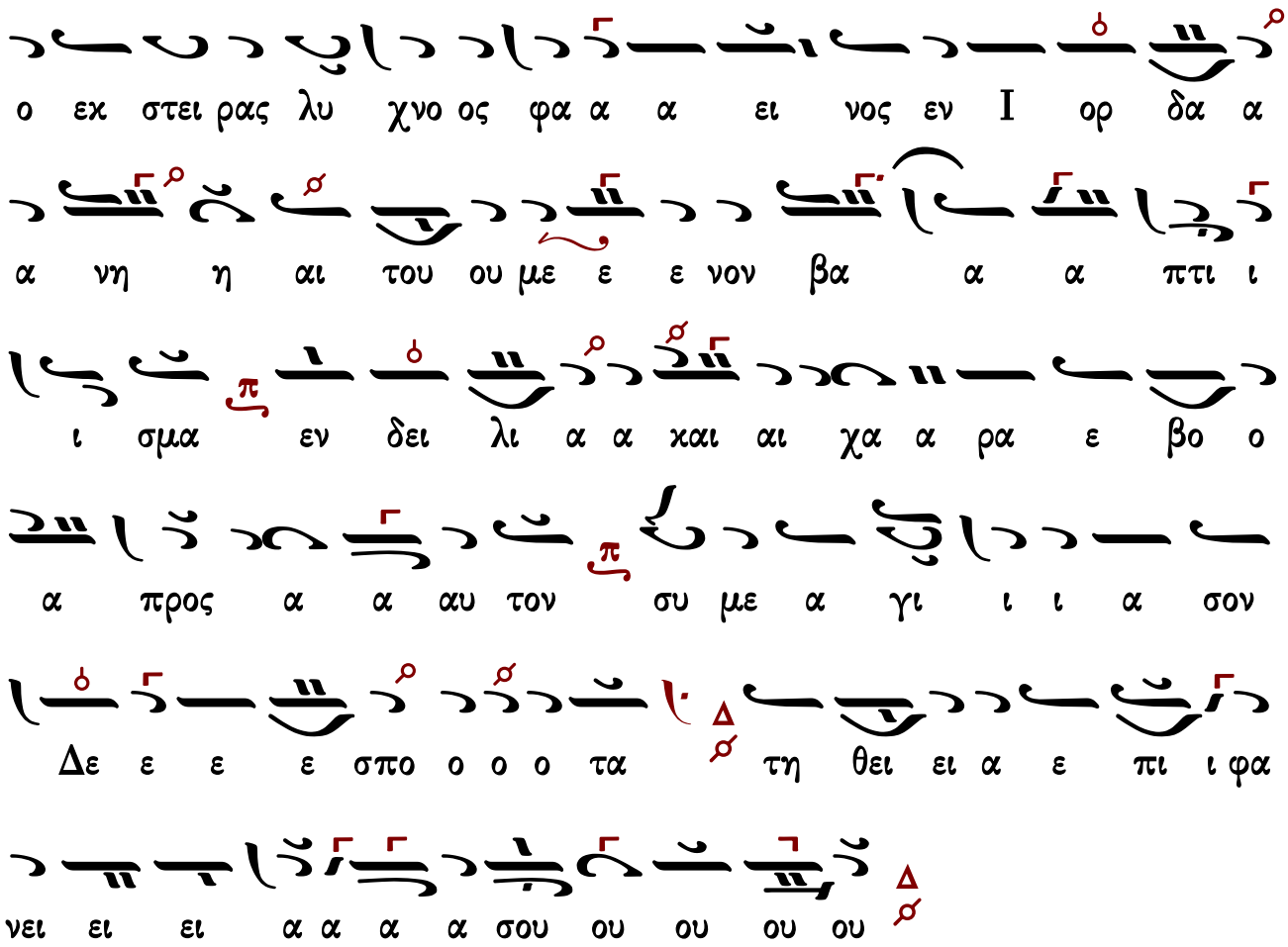

Ἀπολυτίκιον

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Ἦχος ⸗ϥ Πα

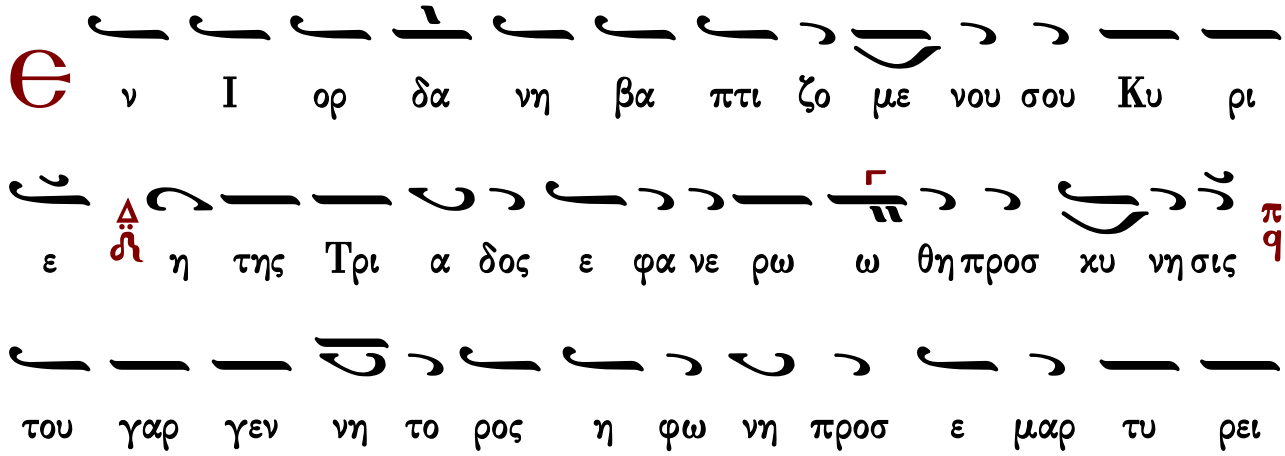

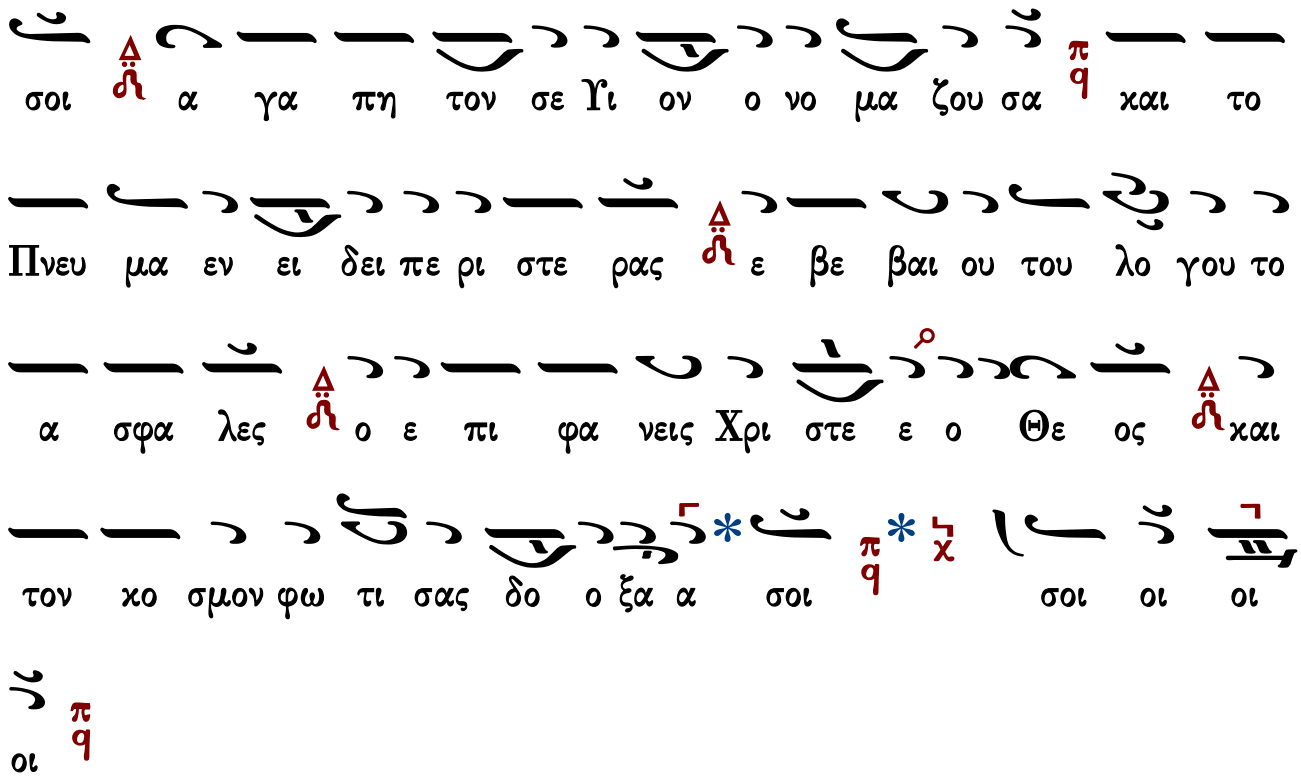

Κοντάκιον

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντας σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἦχος

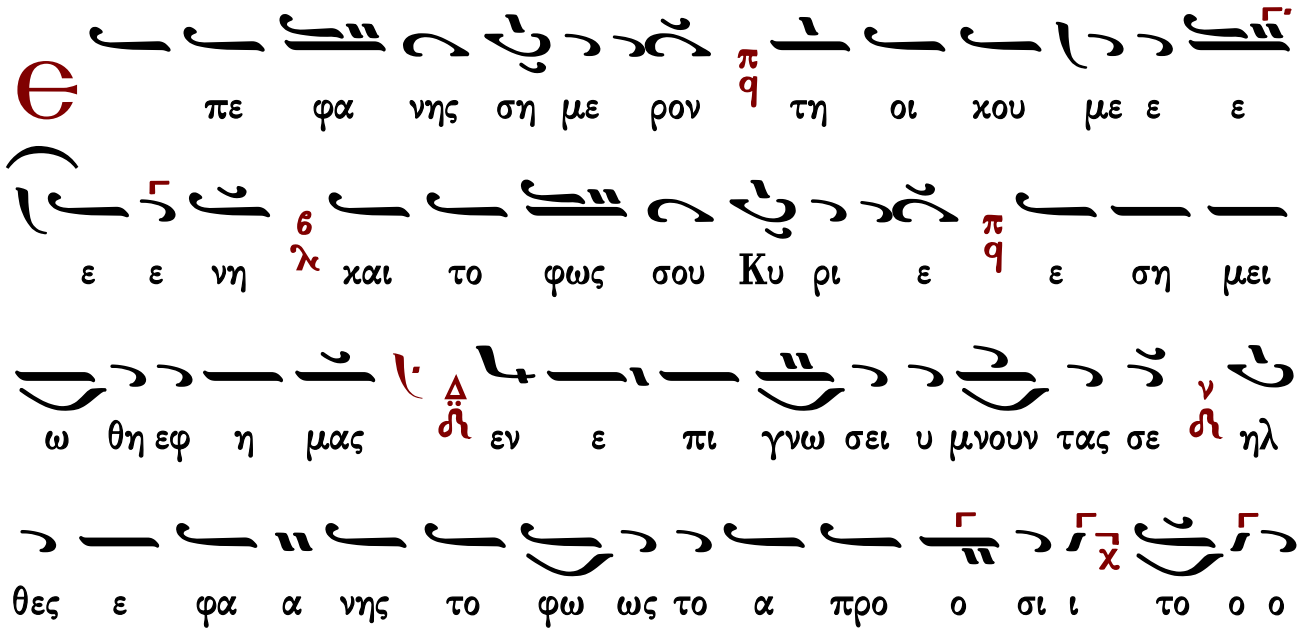

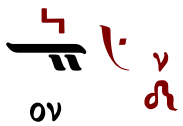

Εἰς τὸν ν′ ψαλμὸν

Δόξα...
Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω· Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ.

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Ἦχος Δι

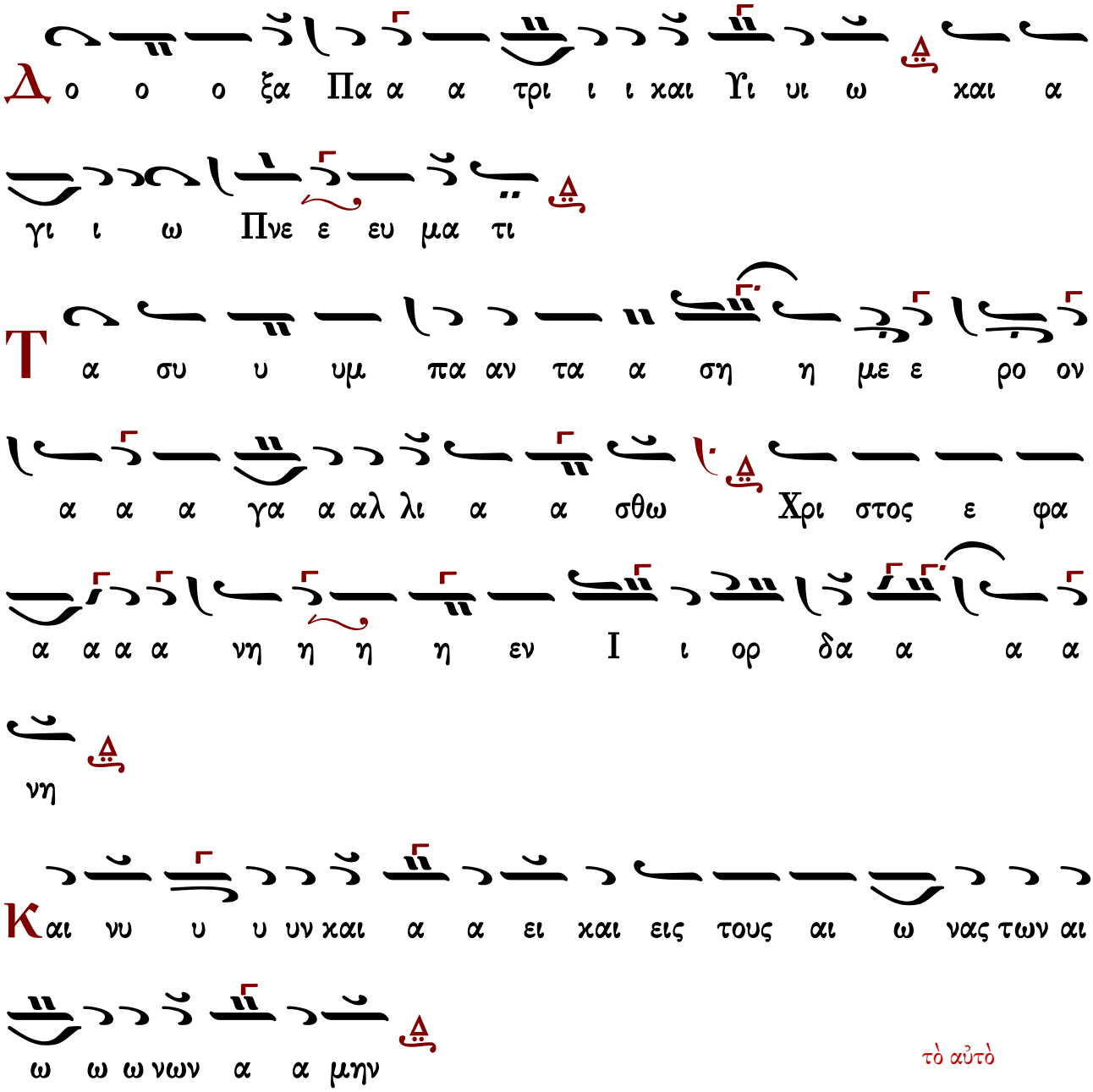

τὸ αὐτὸ

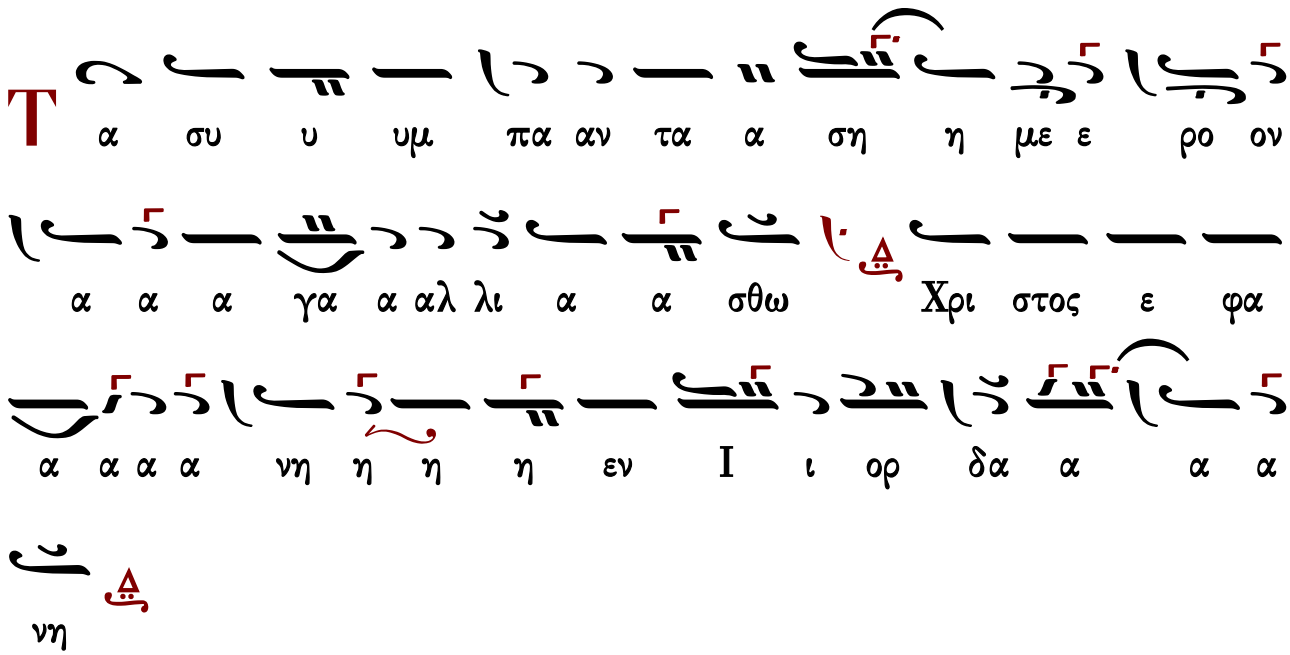

Ἐλέησον μὲ ὁ Θεός…

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγεν πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἅψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ᾽ οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον, ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ π Πα

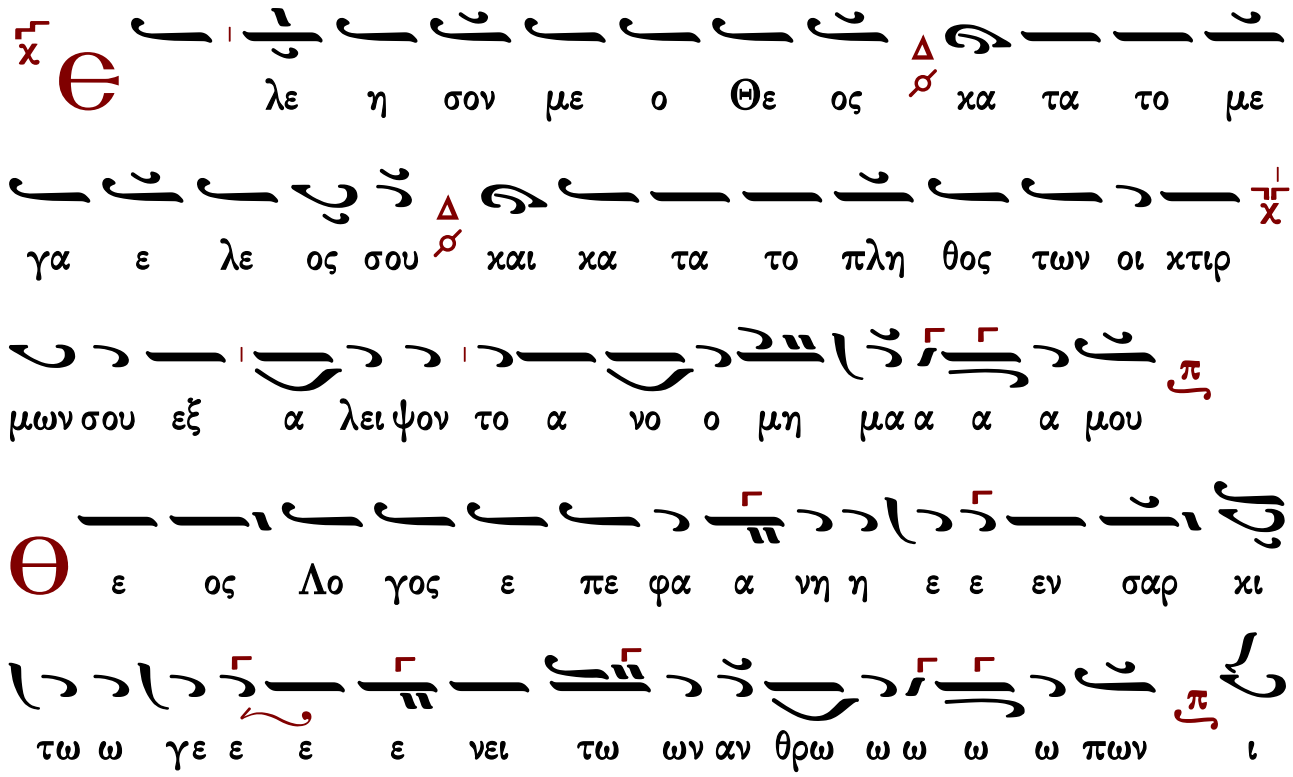

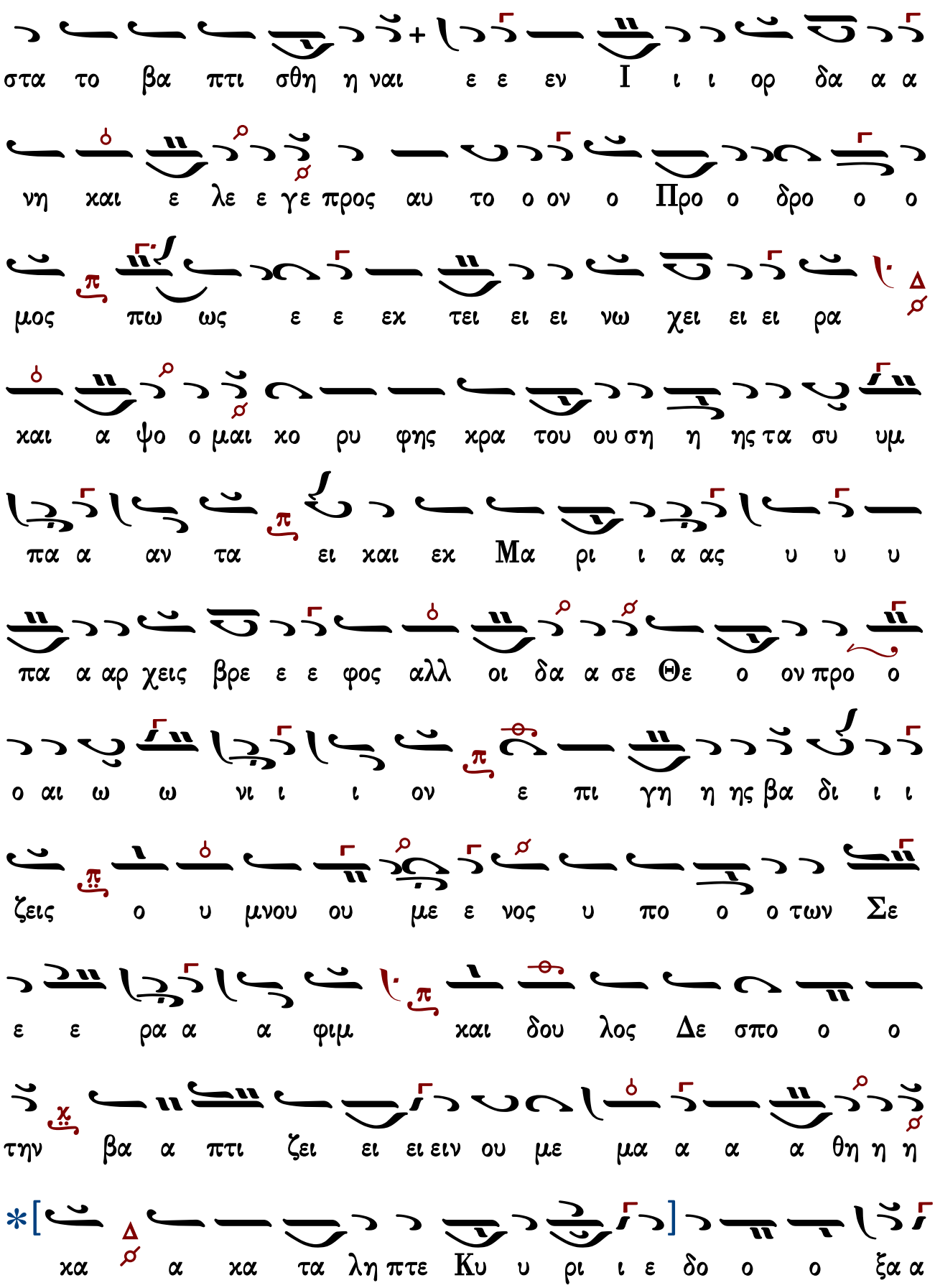
στα το βα πτι σθη η ναι ε ε εν Ι ι ι ορ δα α α
νη και ε λε ε γε προς αυ το ο ον ο Προ ο δρο ο ο
μος πω ως ε ε εκ τει ει ει νω χει ει ει ρα
και α ψο ο μαι κο ρυ φης κρα του ου ση η ης τα συ υμ
πα α αν τα ει και εκ Μα ρι ι α ας υ υ υ
πα α αρ χεις βρε ε ε φος αλλ οι δα α σε Θε ο ον προ ο
ο αι ω ω νι ι ι ον ε πι γη η ης βα δι ι ι
ζεις ο υ μνου ου με ε νος υ πο ο ο των Σε
ε ε ρα α α φιμ και δου λος Δε σπο ο ο
την βα α πτι ζει ει ει ειν ου με μα α α α θη η η
κα α κα τα λη πτε Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α

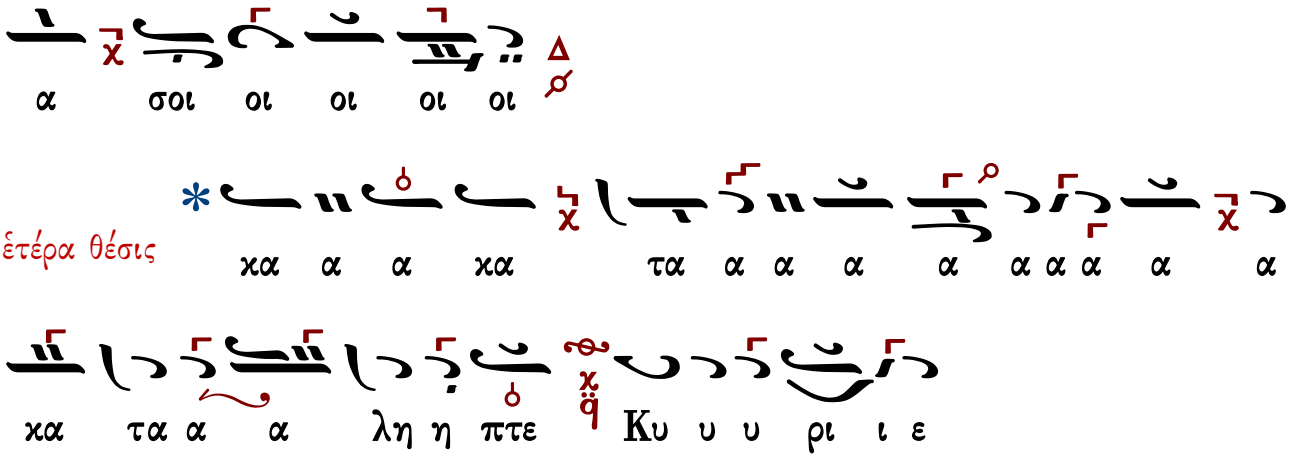

Εἰς τοὺς αἴνους

ἰδιόμελα

Φῶς ἐκ φωτός,
ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Ἦχος δ Πα

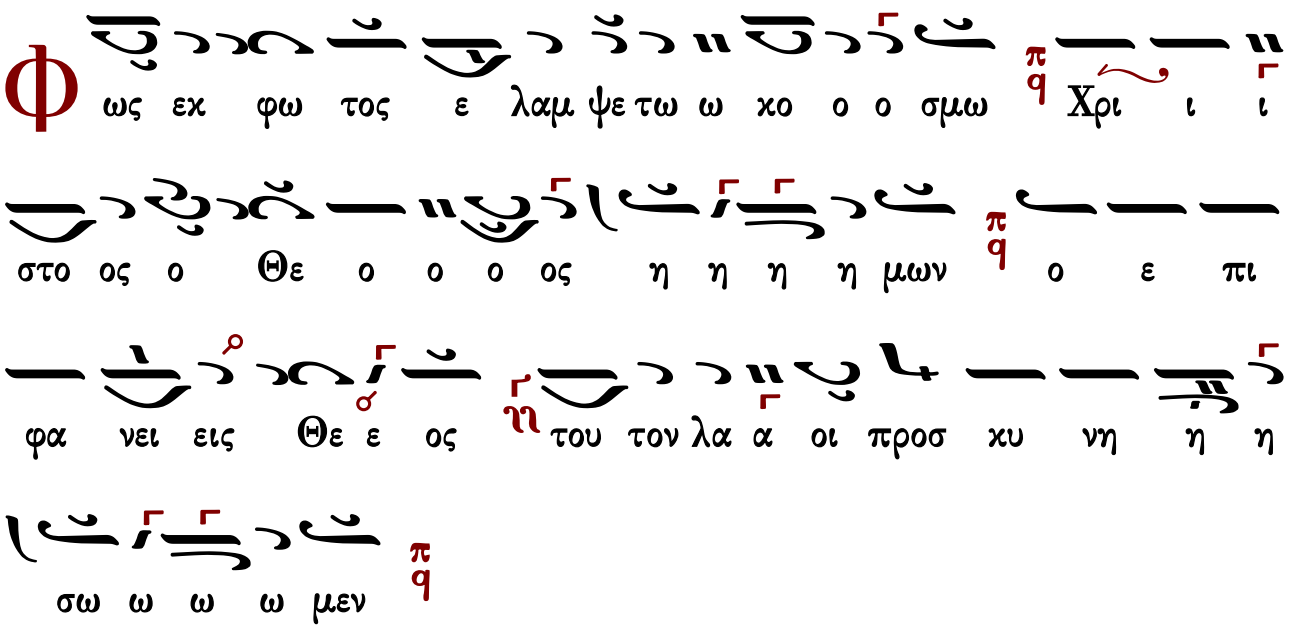

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

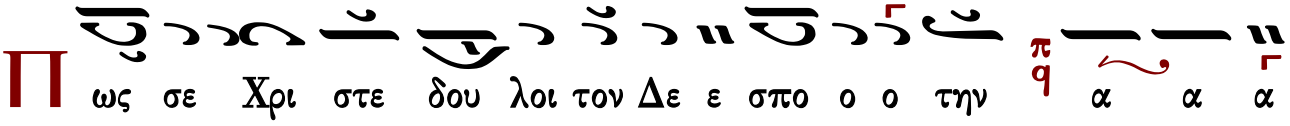

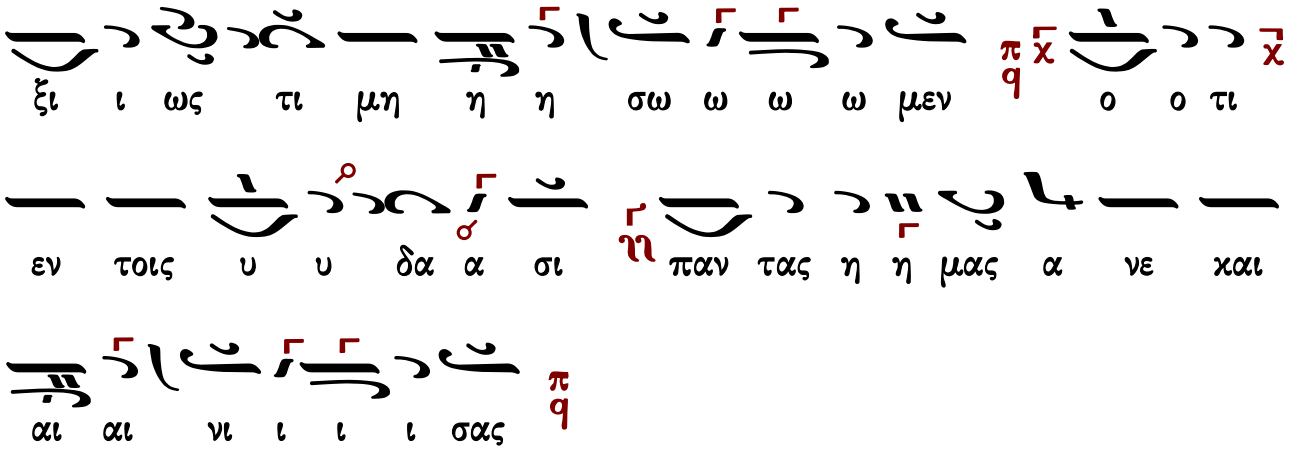

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

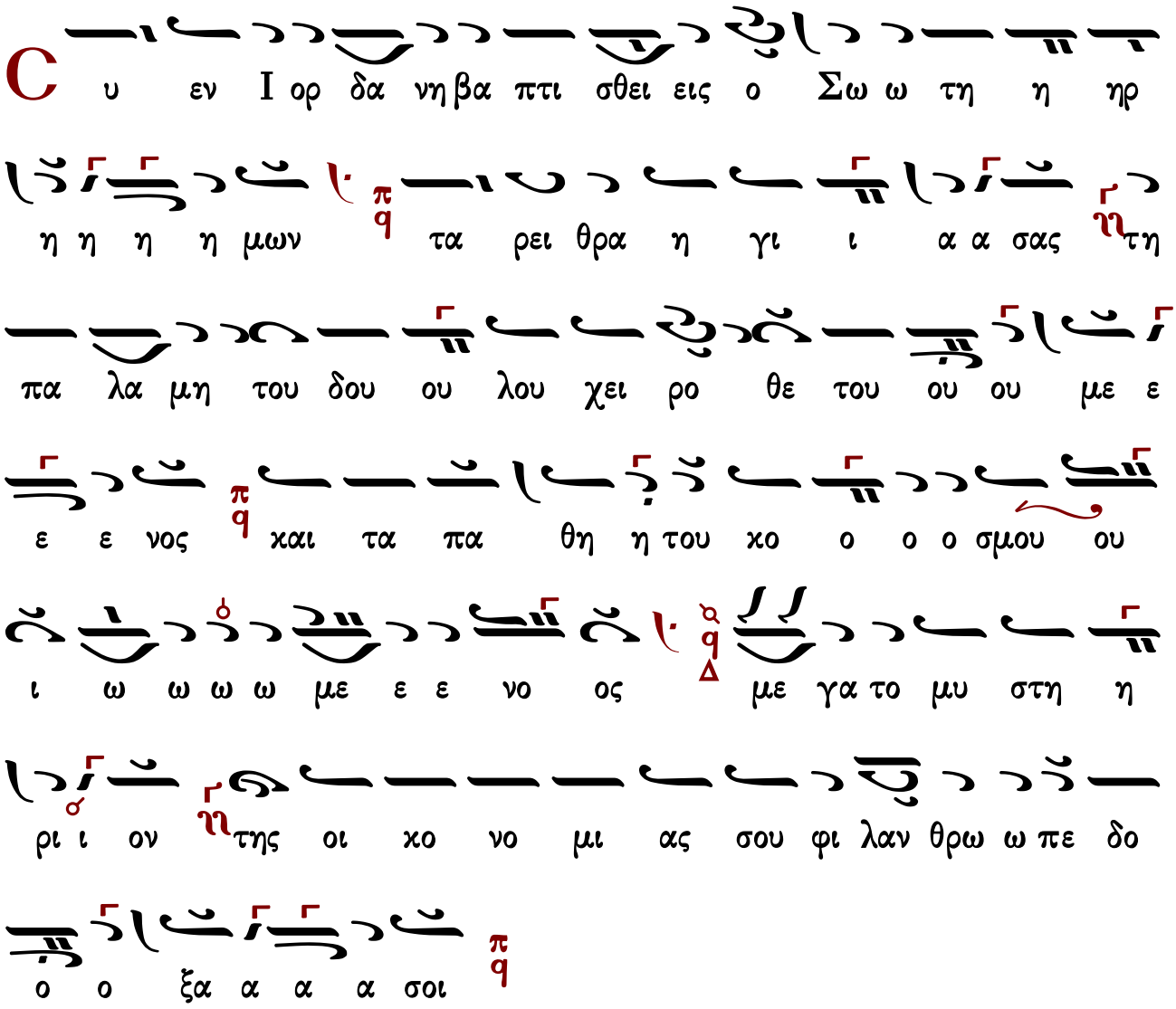

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη,
καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ᾽ ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι᾽ ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται· θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

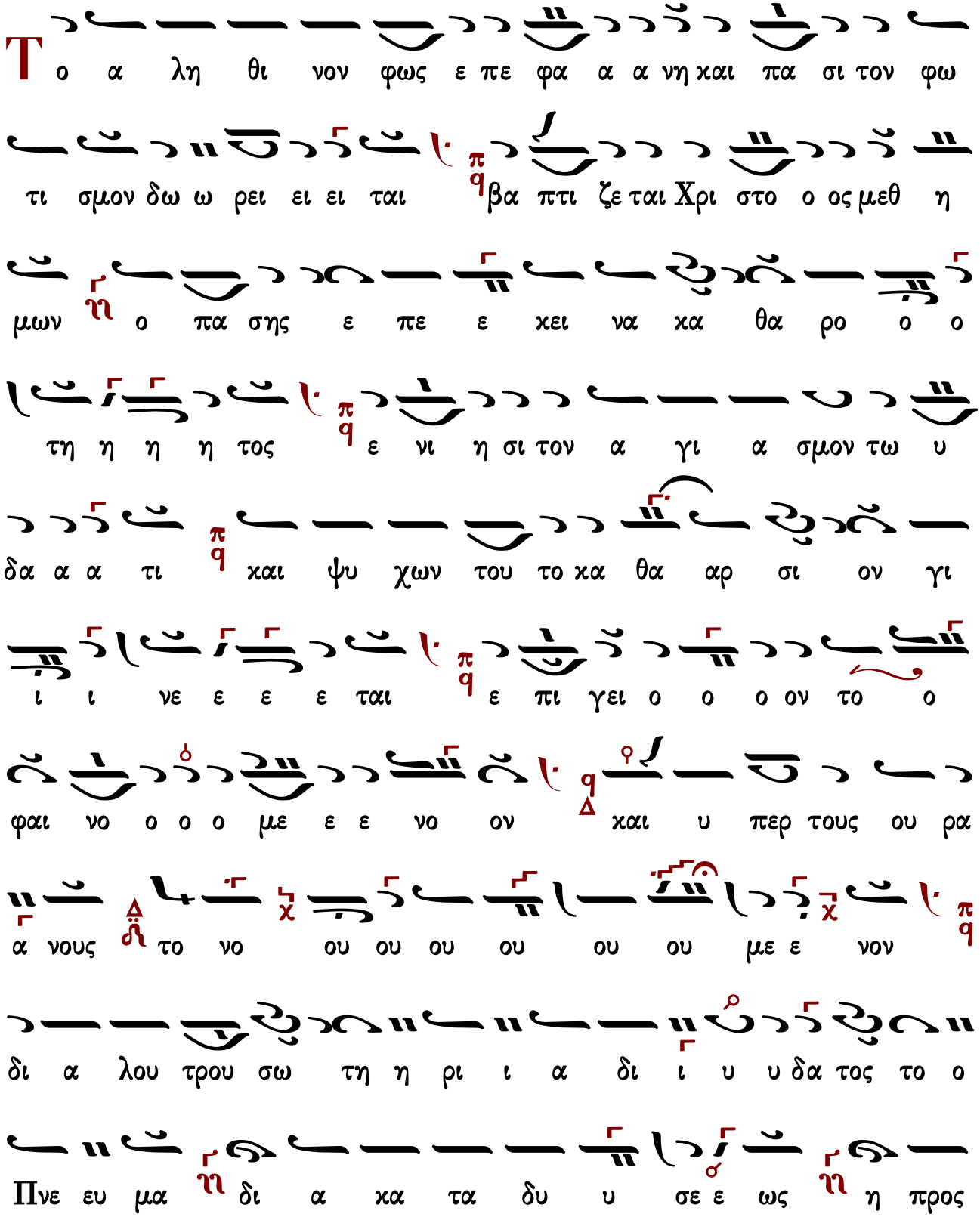

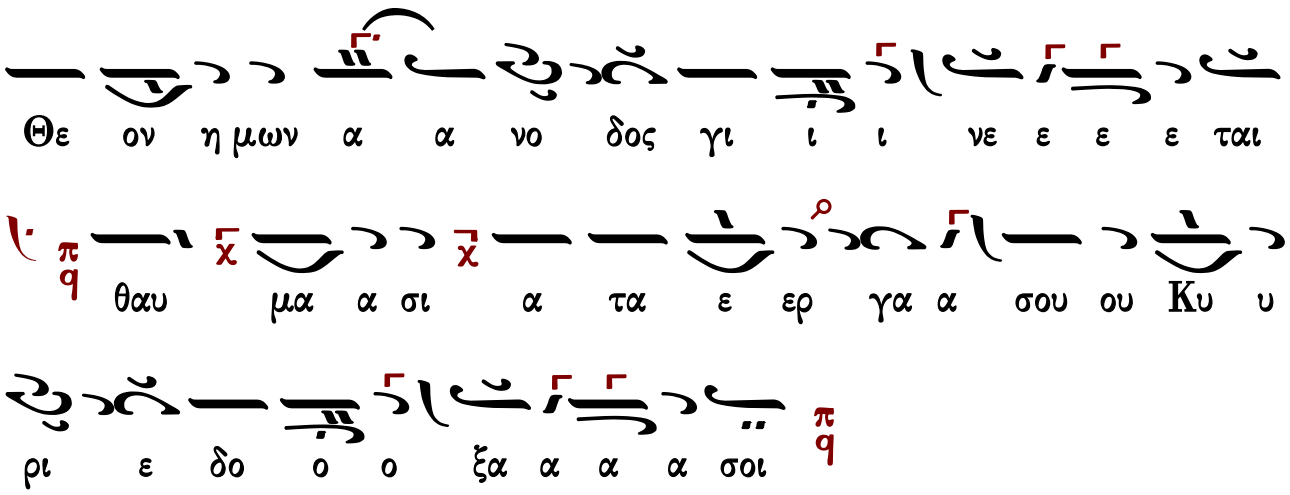

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

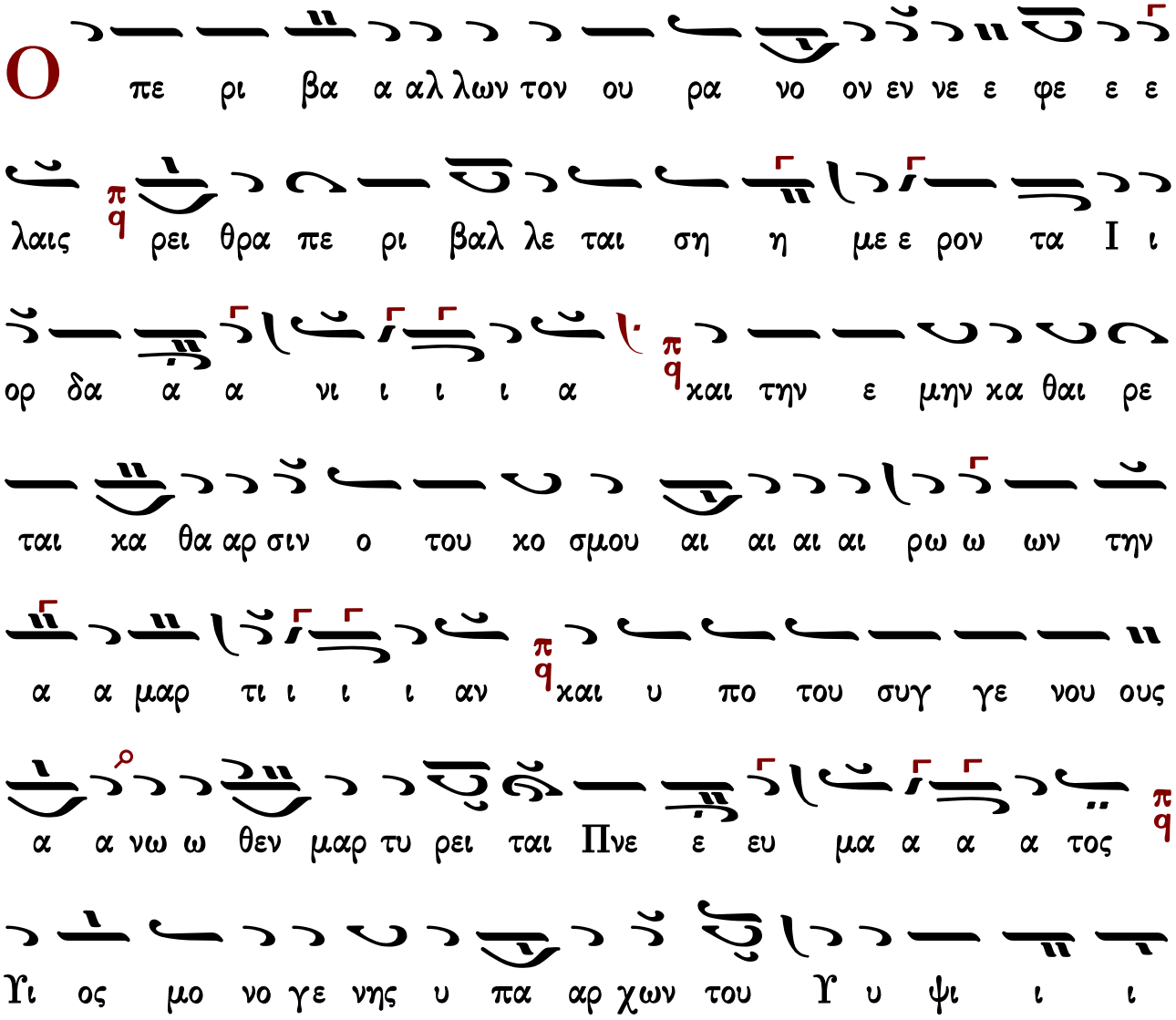

στου Πα α α τρος προς ον βο η η σω ω μεν

ο ε πι φα νεις και σω ω ω σας η μας Χρι στε ο Θε

ος η η μων δο ο ο ξα α α α σοι

Δόξα...

Νάματα Ἰορδάνια περιεβάλου Σωτήρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ, ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ ⸗ Πα

N α μα α α τα I ορ δα α α α α νει ει ει ει

ει ει ει α πε ρι ε ε βα α α α αλ λου ου

ου Σω τηρ ο α να βαλ λο ο με ε ε νος φω

ως ω ω ως ι μα α α α α τι ι ι ι ον και ε

ε χλι ι ι νας χο ρυ φη η η ην τω ω ω Προ

δρο ο ο ο ο μω ο τον ου ου ρα νον με τρη

η σας σπι ι θα α α μη ι να ε πι στρε ε

ε ψης χο σμο ο ο ον ε ε εχ πλα α α νη ης και

σω ω ω σης τα ας ψυχα α ας η η η η μων

ἕτεραι θέσεις

* πε ε ρι ε ε βα α α α α αλ λου Σω ω τη

η η η η ιη η η η ηρ ο α να βαλ λο ο με

ε ε νο ο ος φω ω ως ως ι ι μα α α α α τι ι ι

ι ον

*[1] ο το ον ου ρα α νο ον με τρη η η σα α ας σπι ι

ι ι ι ι ι ι θα α α α σπι ι θα α μη η

Καὶ νῦν…

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Ἦχος Δι

C η η με ε ρο ο ο ον ο Χρι στος εν Ι ορ δα νη

η ηλ θε ε ε βα α α πτι σθη η ναι ση η με ε

ρον Ι ω α αν νης α α α πτε ε ε ται χο

ρυ φης του ου ου ου Δε ε ε σπο ο ο του ου αι δυ

να α α μεις των ου ρα νω ων ε ξε ε ε ε στη η

η σαν το πα ρα α δο ο ο ξον ο ρω ω σαι αι

αι μυ στη η η ρι ι ι ι ον η η θα α λα ασ σα α

ει ει ει ει δε χαι ε ε ε φυ υ υ γεν ο Ι

ορ δα α α νης ι δω ων α α α νε στρε ε ε ε ε φε

ε ε ε το η μει ει εις δε ε οι φω τι σθε

ε ε εν τε ες βο ω ω ω μεν δο ξα τω φα νε ε

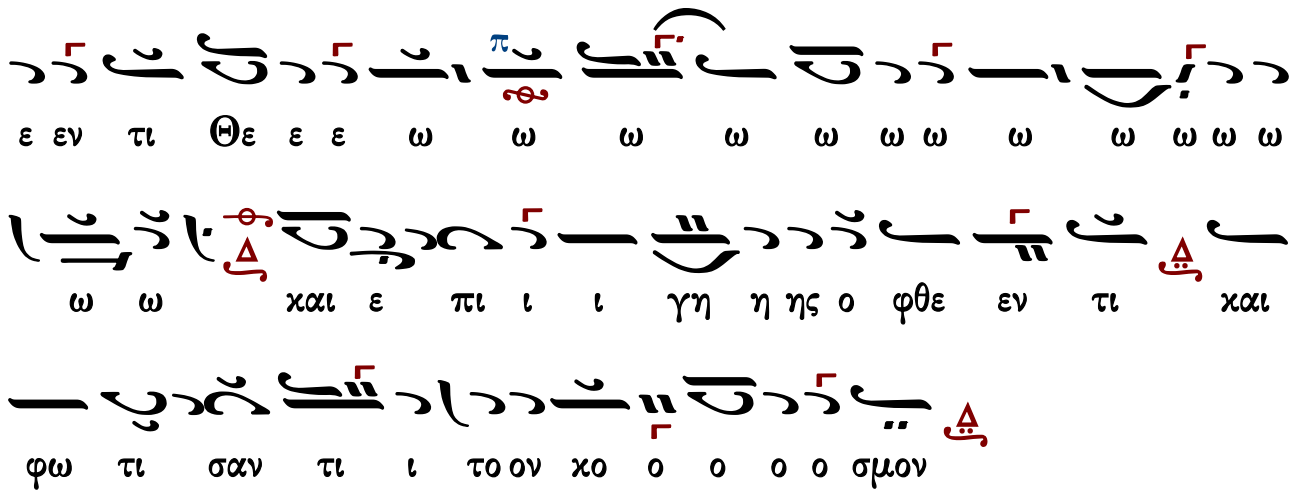

Εἰς τὸν ἁγιασμὸν

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα·
Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Ἦχος λ̀ πὰ Νὴ

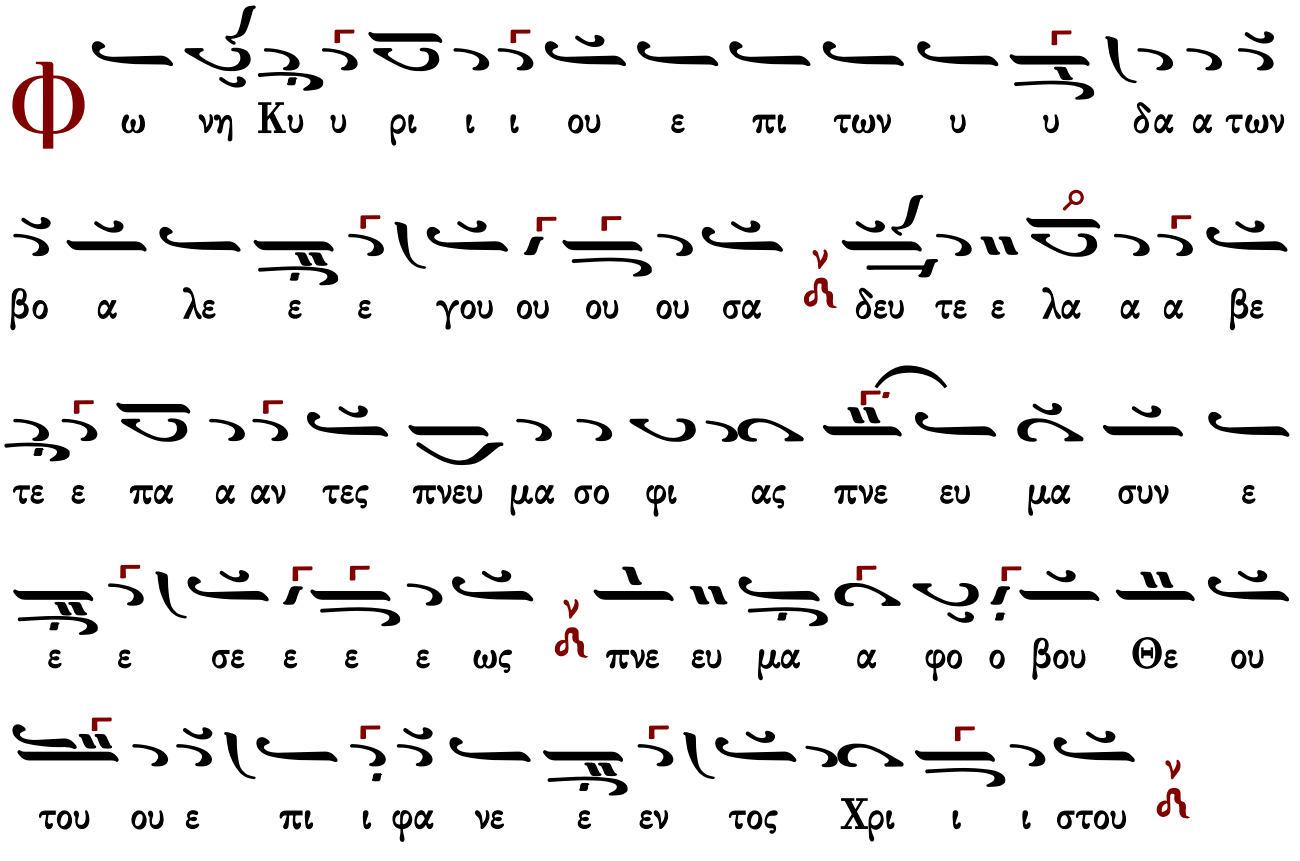

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις·
καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅η̅

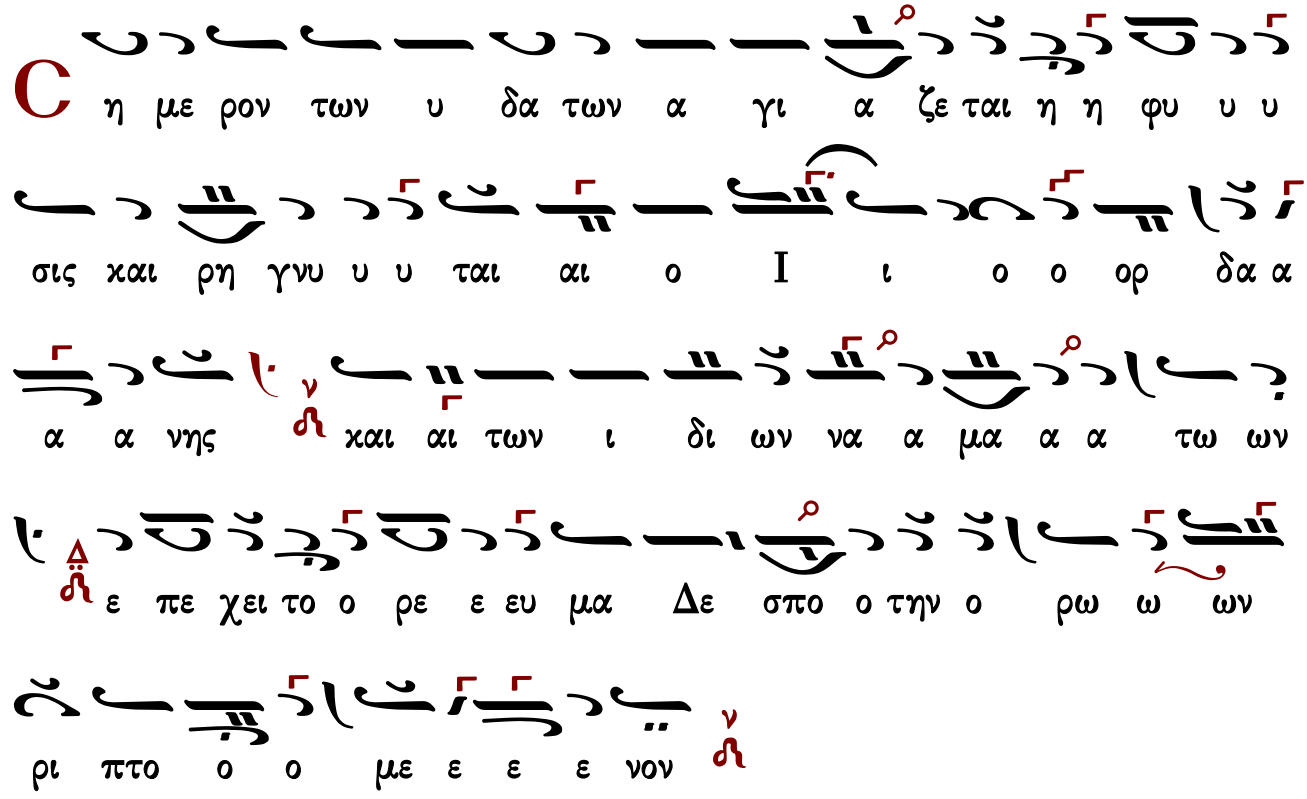

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριστὲ βασιλεῦ,
καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

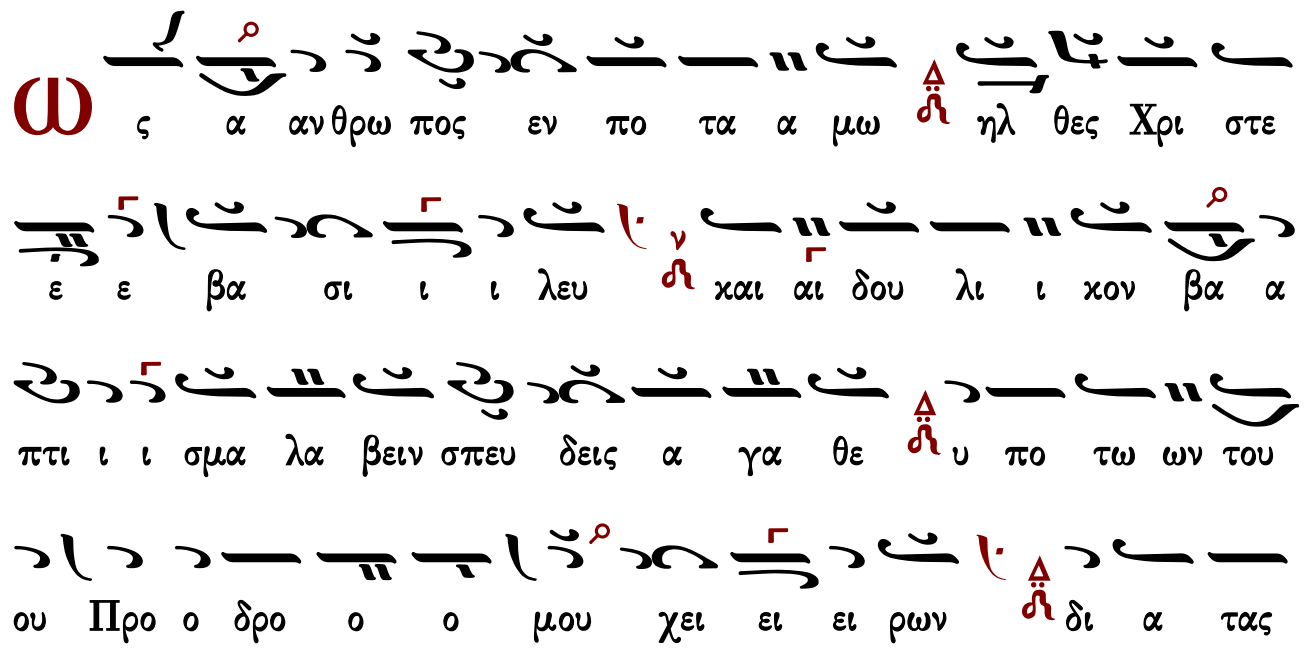

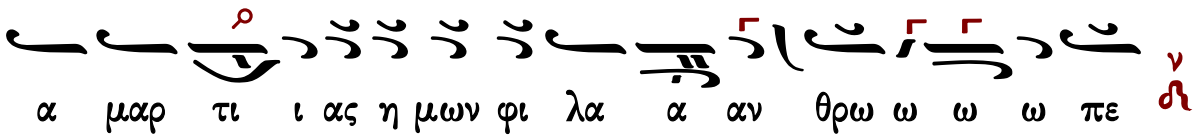

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος λ Νη

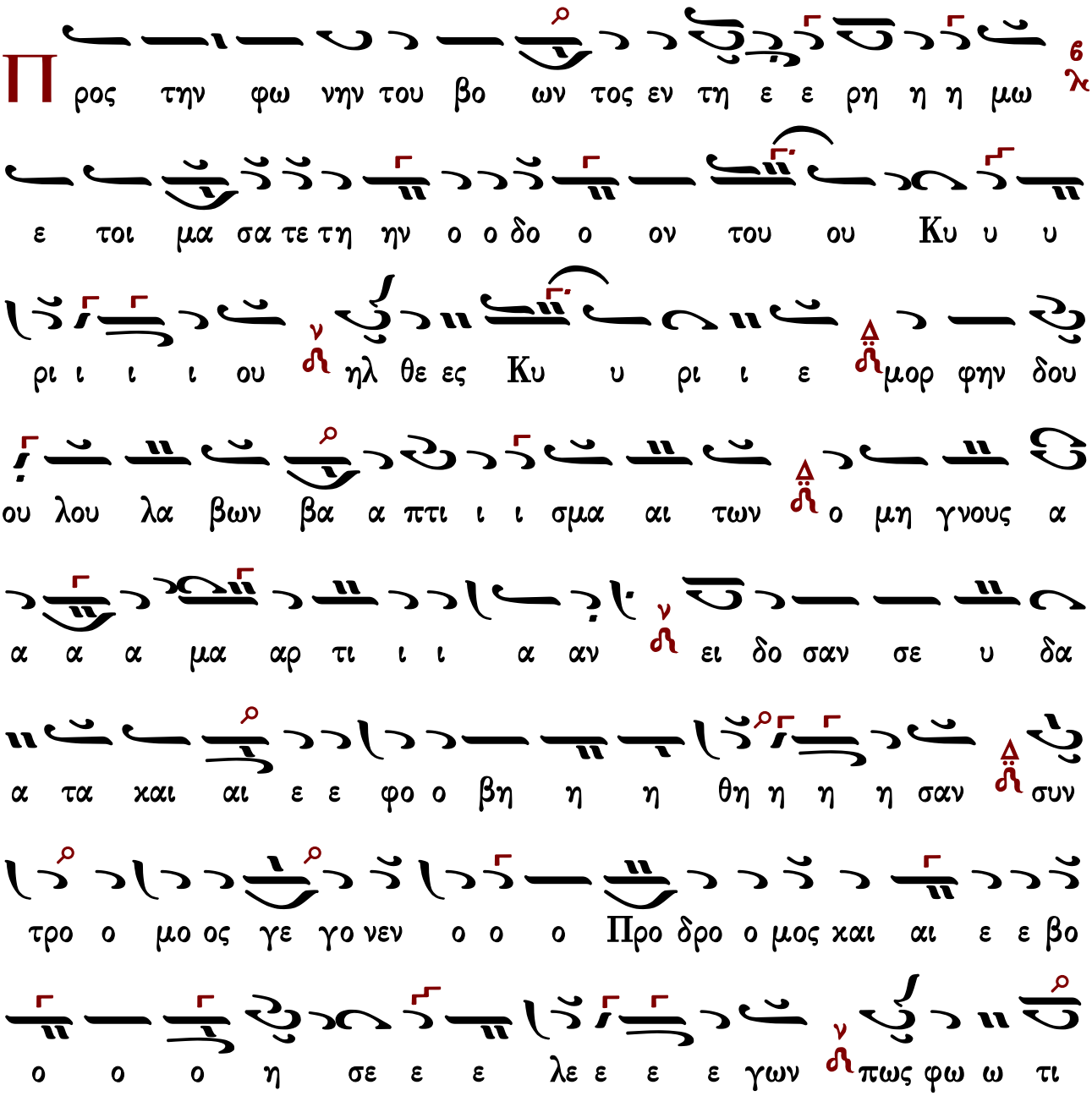

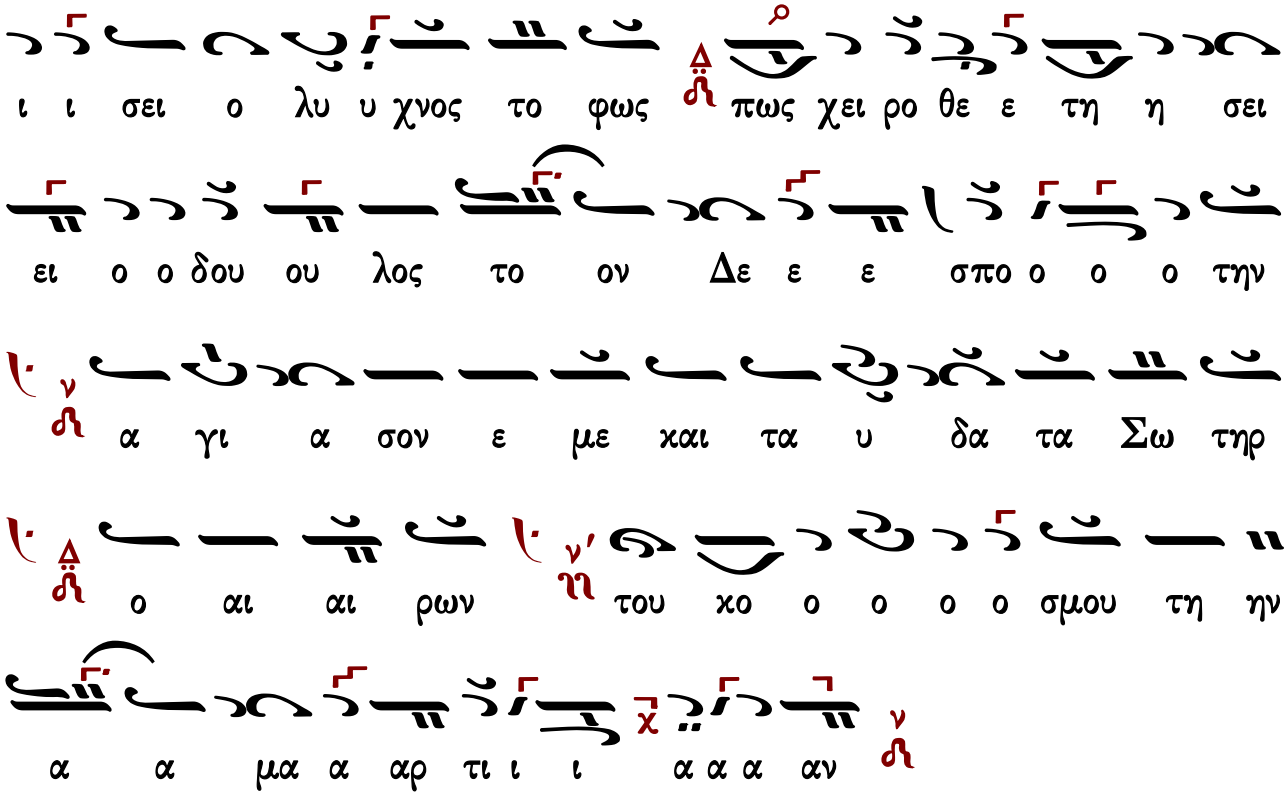

7 Ἰανουαρίου

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Ἔνσαρκε λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου, τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα προφῆτα, τάς τῶν μελλόντων ἡμᾶς ἐκφυγεῖν τρικυμίας.

Ἦχος λ Πα

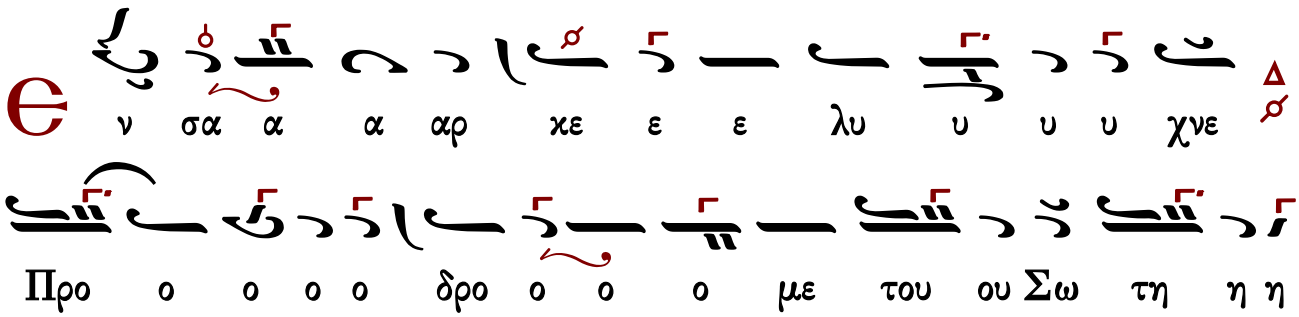

η η ρος βλα α στη η η μα στει ει ει ρας φι

ι ι ι ι ι λε ε ε του ε ε εκ Παρ θε ε ε ε

ε νου ον σκι ιρ τη η μα α α σι νη η δυ

ο ο ο ος προσ ε κυ υ υ υ νη η η σας και ε

βα α πτι ι ι σας να α μα α α σι ι του Ι ι

ι ορ δα α α α α νου του τω ω πρε ε σβε

ε ευ ε δε ο με θα α α α Προ ο ο φη η η

τα α τας των μελ λο ο ον των εκ φυ υ γει ει ειν τρι

ι ι κυ μι ι ι ι ι ας

Καὶ νῦν…

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγεν πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἅψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ᾽ οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον, ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ Πα

Θε ος Λο γος ε πε φα α νη η ε ε εν σαρ κι
τω ω γε ε ε ε νει τω ων αν θρω ω ω ω ω πων ι
στα το βα πτι σθη η ναι ε ε εν Ι ι ι ορ δα α α
νη και ε λε ε γε προς αυ το ο ον ο Προ ο δρο ο ο
μος πω ως ε ε εκ τει ει ει νω χει ει ει ρα
και α ψο ο μαι κο ρυ φης κρα του ου ση η ης τα συ υμ
πα α αν τα ει και εκ Μα ρι ι α ας υ υ υ
πα α αρ χεις βρε ε ε φος αλλ οι δα α σε Θε ο ον προ ο
ο αι ω ω νι ι ι ον ε πι γη η ης βα δι ι ι
ζεις ο υ μνου ου με ε νος υ πο ο ο των Σε
ε ε ρα α α φιμ και δου λος Δε σπο ο ο

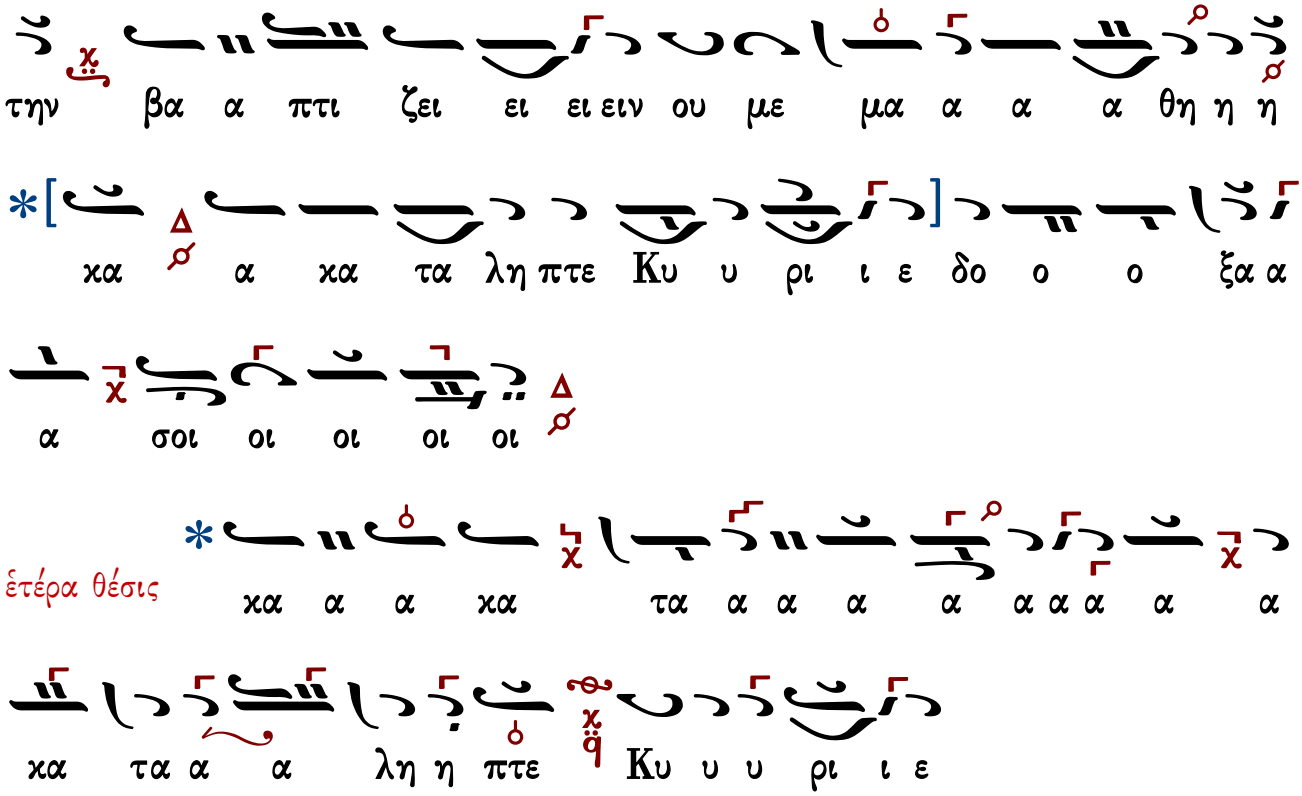

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστής, καὶ τῆς χάριτος θεοφθόγγος χελιδών, τρανῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ Ἁγνῆς φαεινῶς ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνάκλησιν, κατεμήνυσας Πρόδρομε, τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν, ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς ἀϊδίου ἐπιβαλέσθαι ἰθύνων, τάς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων, μάκαρ θεόληπτε.

Ἦχος ⲁ Πα

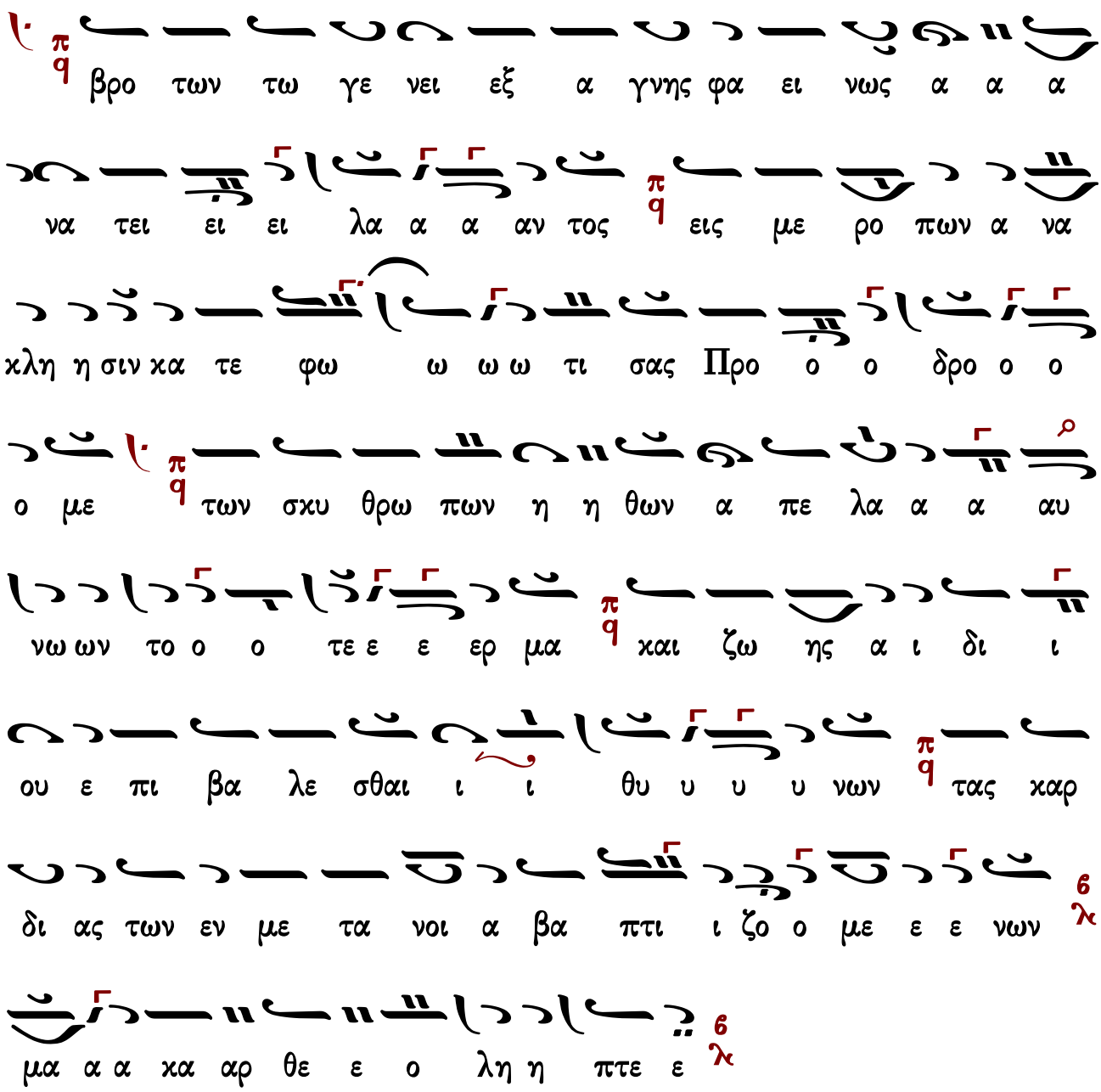

Καὶ νῦν…

Δεῦτε μιμησώμεθα τάς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος Πα

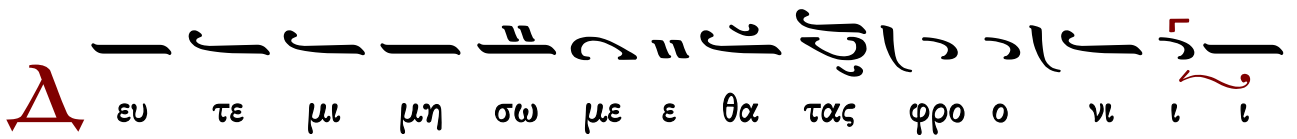

ι ι μου ους πα α αρ θε ε ε ε νους δευ τε υ παν

τη σω ω μεν τω φα νεν τι Δε ε σπο ο ο ο τη ο

τι προ ηλ θεν ως νυμ φι ος προς τον Ι ω ω α α α αν

νην ο Ι ορ δα νης ι ι δω ω ων σε ε ε πτη

ξε ε χαι αι ε ε ε μει ει ει ει νεν ο Ι ω α α

α αν νη ης ε ε ε βο ο ο ο α ου τολ μω ω ω

χρα α τη η η σαι χο ρυ φη η η ης α α θα να α

α α του το Πνευ μα κα τηρ χε ε το εν ει ει δει πε ε

ρι στε ρα α ας α γι α α σαι αι αι τα υ

υ υ δα α α α τα και φω νη η η η η η

ου ου ρα α α νο ο ο ο ο θεν ου τος ε στιν ο Υι υι

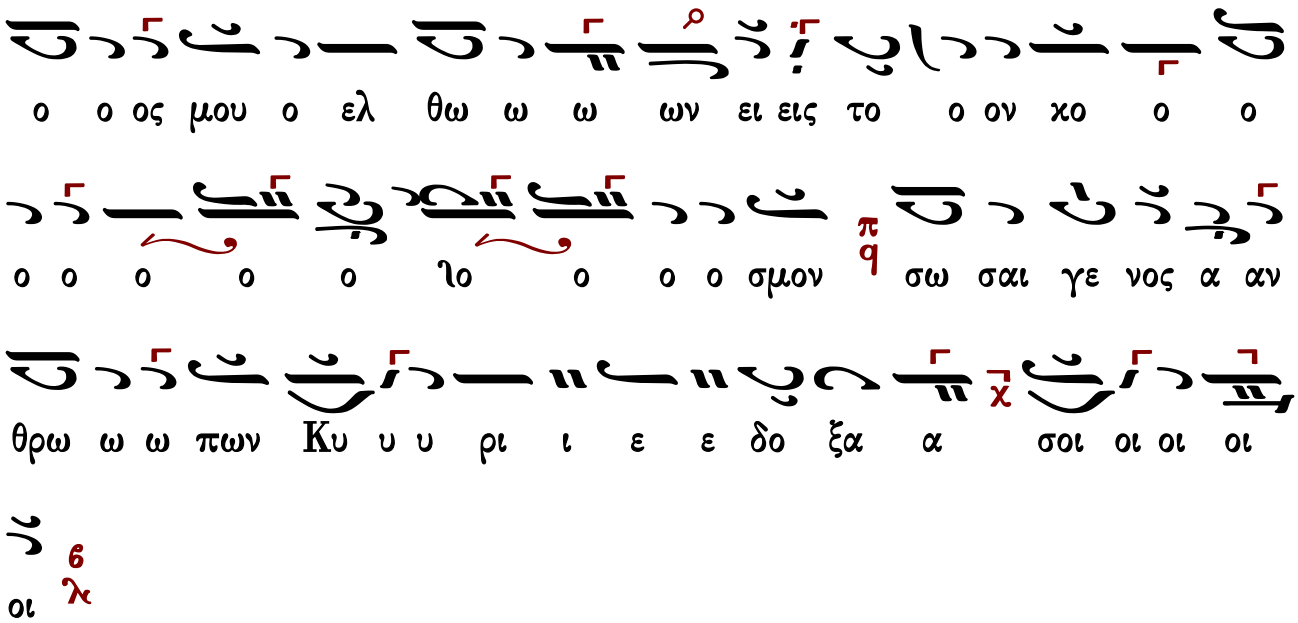

Ἀπολυτίκιον

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δι

θλη σας χαι αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη

Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα

την α μαρ τι αν του κο σμου και πα ρε χον τα η μιν

το με γα ε ε ε λε ος ο ο ος

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἕλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἀλλ᾽ ὦ πάντων τῶν προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Ἦχος λ π Πα

α γ γε λος εκ στει ρω τι κω ω ων ω δι ι ι νων προ η ηλ

θε ες βα α α πτι στα εξ αυ τω ων τω ω ων σπαρ γα

α α νων την ε ρη μο ο ον οι οι κη η η η η σα ας

σφρα γις τε πα α αν των των προ φη τω ω ων ε ε

ε δει ει ει ει χθης ον γαρ ε κει νοι πο λυ τρο ο πω ως ε

θε α α α α σα α αν το και αι νι γμα τω δως προ

ε κη η ρυ υ υ ξαν του τον βα πτι ι σαι εν Ι

ορ δα α α α α νη η η η κα τη η ξι ω ω ω

ω ω θης φω νη ης τε ε α α κη η κο

ο ο ας πα τρι κης ου ου ου ου ρα α α νο ο ο

θε εν μαρ τυ ρου ου ου σης αυ του ου τη η ην Υι ο

ο ο ο ο τη η η η τα και το Πνευ μα α ει ει ει

δες πε ρι στε ρα α ας εν ει ει ει δει την φω νην ελ κον

ε πι τον βα α α πτι ζο ο ο με ε ε ε νον αλλ

ω πα αν των τω ων προ φη τω ω ων υ πε ε ε

30 Ἰανουαρίου

Τῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Βλέπε μετά την 11 Οκτωβρίου των Πατέρων της ζ' Οικουμενικής Συνόδου

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ πλ. δ Πα

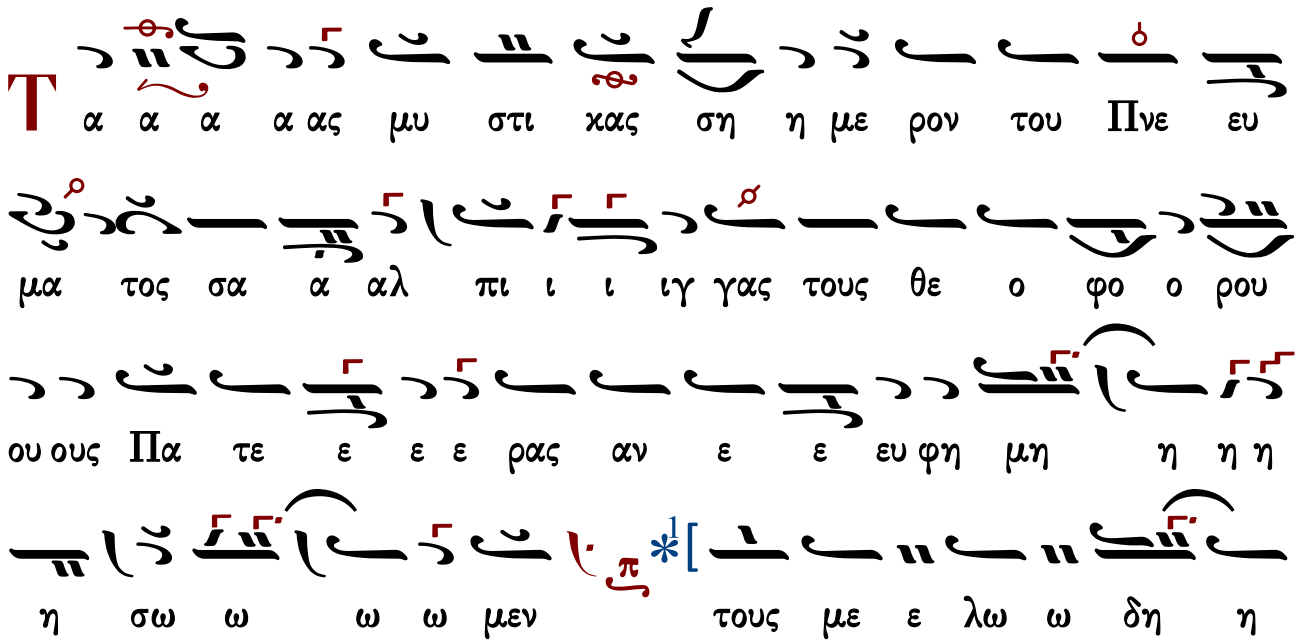

σα α αν ταις εν με ε σω ω τη η ης E ε εκ κλη

σι ι ι ι ας Δ με λος εν α αρ μο ο νι ι ι ο ο

ον θε ο ο ο λο γι ι ι ι ι ας Τρι

α α α δα α μι α α αν α α πα ρα α α αλ

λα α α κτον ου σι ι α α αν τε και αι αι θε ο

ο ο ο ο τη η η η τα τους κα θαι ρε ε

τα α α ας A ρει ει ει ει ου και ορ θο ο δο ξω

ω ων προ ο ο μα α α χου ους τους πρε σβε ευ

ο ο ον ταις παν το ο ο τε ε ε Κυ ρι ι ι ι

ω ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

μων

ἕτεραι θέσεις

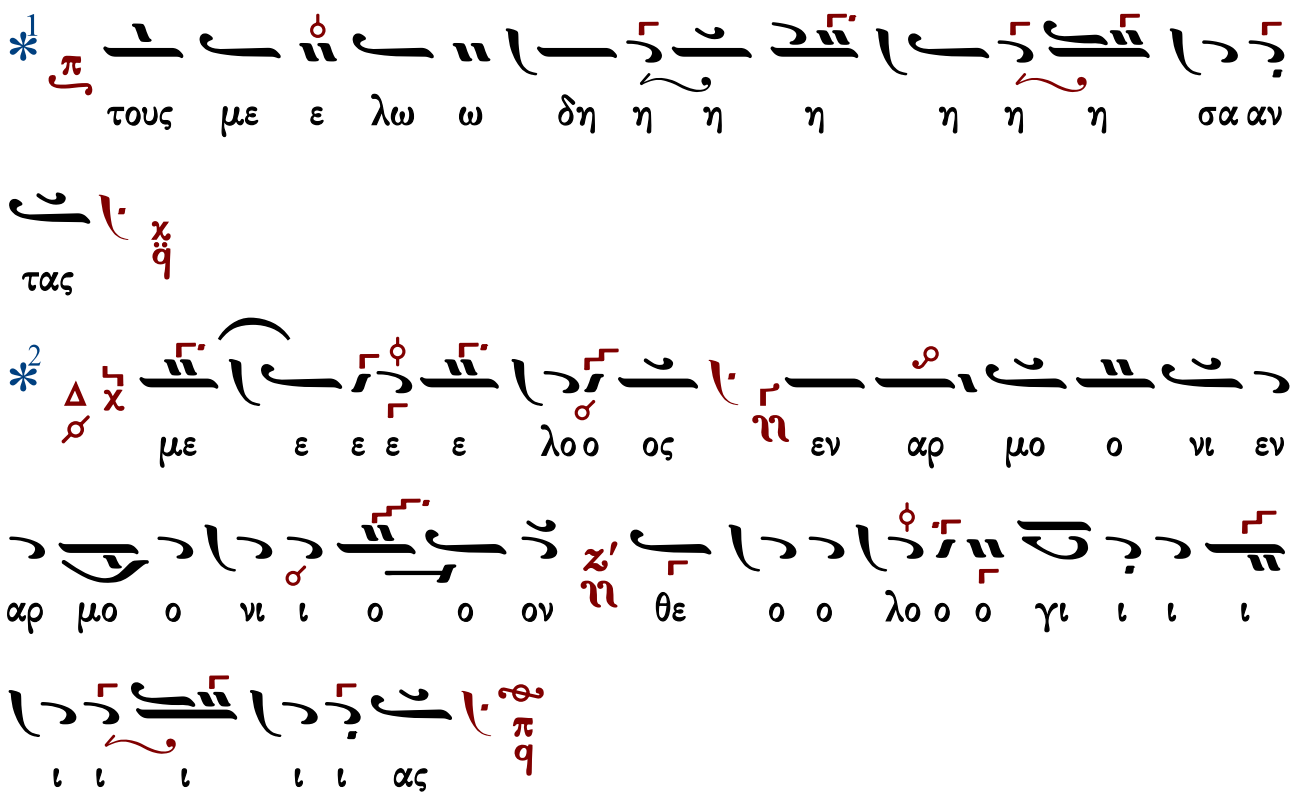

Εἰς τὸν στίχον

Δόξα...

Βλέπε (τό μέλος μόνο) 6 Δεκεμβρίου τοῦ ἁγίου Νικολάου

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν διδασκάλων ἡμῶν, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρρόους ἀειζώους τοῦ Πνεύματος· ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοὺς ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφούς, οἱ ἱερεῖς τοὺς ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας, τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας, οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θείους ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· πανάγιοι διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστούς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Ἦχος λ/π ϊ Πα

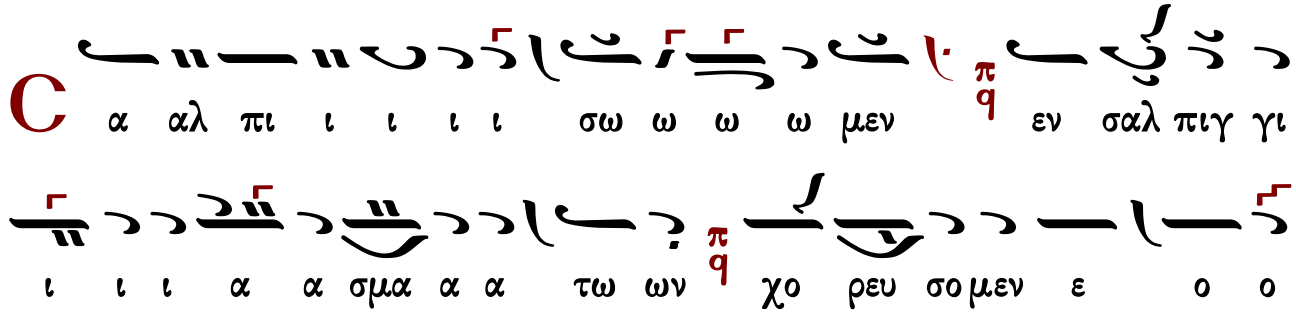

ορ τι ι ι α χαι σχι ρτη σω μεν α α γα αλ λο ο

ο με ε ε ε νοι εν τη παν δη μω παν η γυ υ υ

ρει των Δι ι δα α σκα α α α α λων η η η μων βα

σι λεις και α α αρ χο ο ον τες συν τρε ε χε ε ε

τω ω ω ω σαν χαι τους Ι ε ρα α αρ χας κρο τει τω σαν

εν υ υ υ μνοις ως δο ογ μα α των βλυ υ σα

α αν τας πο τα μους υ περ με γε ε θει εις τρεις χαλ λι ιρ

ρο ους α ει ζω ω ω ους του ου Πνε ε ε ε ευ μα α α

α τος ποι με νες και δι δα α α σκα α α λοι τους της

σε πτη η ης Τρι ι ι α α α α δος τρισ σους Ι ε

ρο μυ υ υ στας συν ελ θο ον τες ευ φη η μη η η η η

σω ω ω ω μεν οι φι λο σο φοι οι οι οι τους σο

φους οι Ι ε ρει εις τους ποι με ε ε νας οι α

μαρ τω λοι οι οι οι του ους προ στα α α α τας οι πε

νη η τες του ου ου ου ους πλου ου τι στας οι ε εν θλι ι

ψε σι ι ι ι ι του ους πα ρα α μυ θου ου ου ουν τας

τους συ υν ο ο δι ι τας οι ο ο δοι οι οι πο ο

ο ο ροι οι εν θα λα α α ασ ση η η τους κυ υ

βερ νη η η η τας οι παν τες τους παν τα χου θερ μως

προ ο φθα α α νο ο ο ον τας θει ους Αρ χι ε ρα

α αρ χας εγ κω μι α α ζο ο ον τες ου ου ου τως

ει πω ω ω μεν παν α α γι οι Δι δα α α α

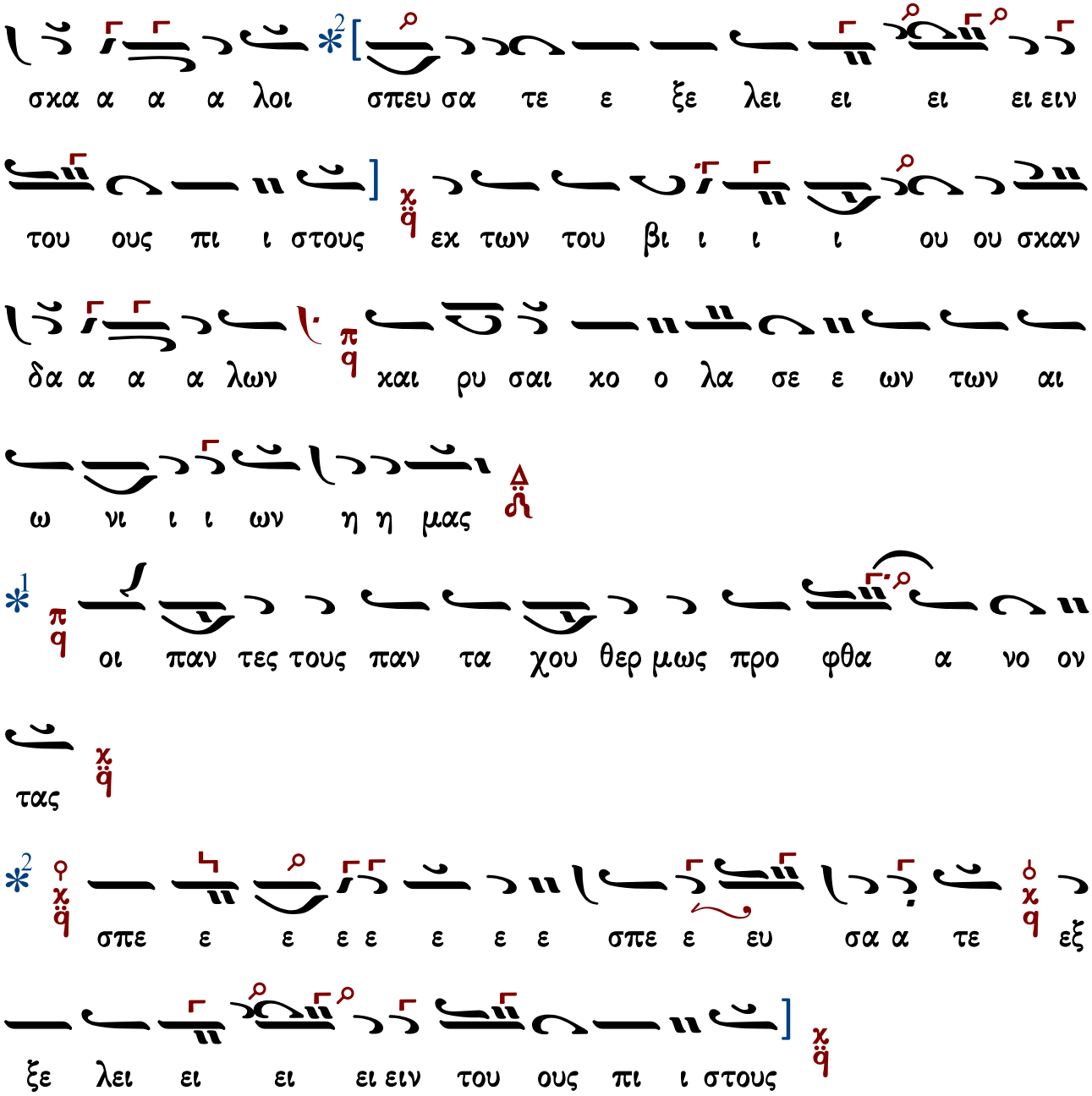

Ἀπολυτίκιον

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ὑμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἦχος δ Πα

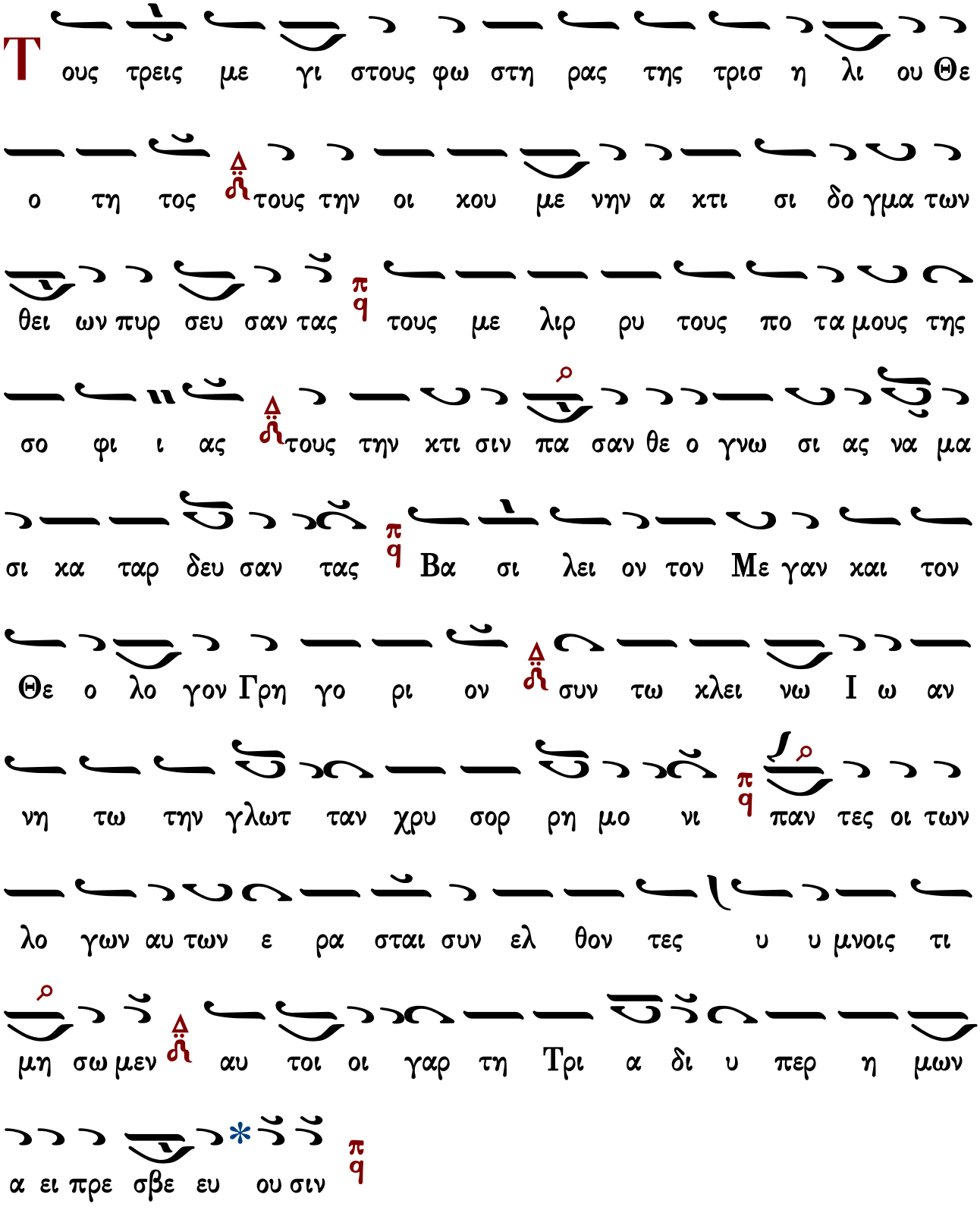

Ἀπολυτίκιον ἕτερον

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος

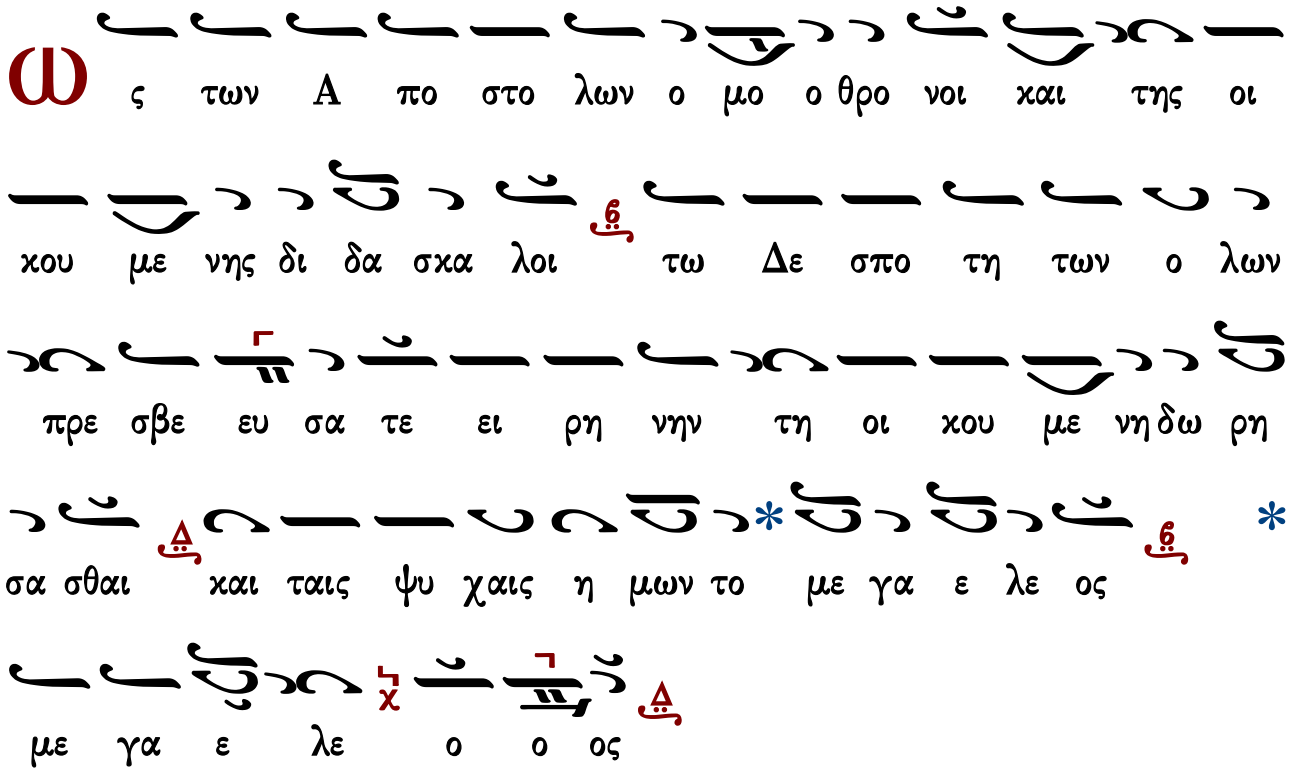

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηΐνων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δέ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν. Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῖς γὰρ πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Ἦχος

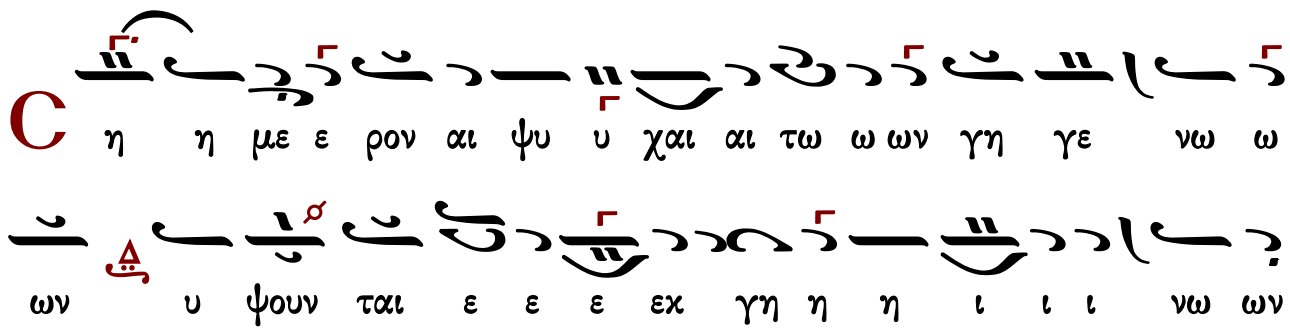

ση η με ε ρον ου ρα νι ι οι γι ι ι νο ο

ον ται των α γι ω ω ων ε ε εν τη η μνη η η

μη αι γαρ πυ υ υ λαι των ου ρα νω ων ε παι

αι αι ρο ο ον ται και η μιν τα του Δε σπο ο του ου

ου γνω ρι ι ζο ο ον ται οι λο ο γοι τους λο ο

γους κη ρυ υ υτ του σι και αι γλω ωσ σαι τα

θα α αυ μα τα με ε ελ που ου ου σιν η μει ει

εις δε ε προς τον Σω τη η η η η ρα α βο ω ω

ω μεν δο ξα σοι Χρι στω ω ω ω τω Θε ε ε ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τοις γαρ πι ι

ι στοι οι οις ει ρη η νη δι α του ου ου των ε γε

Καὶ νῦν...

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοὺς τὸν Νόμον, τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι· Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

Ἦχος Δι

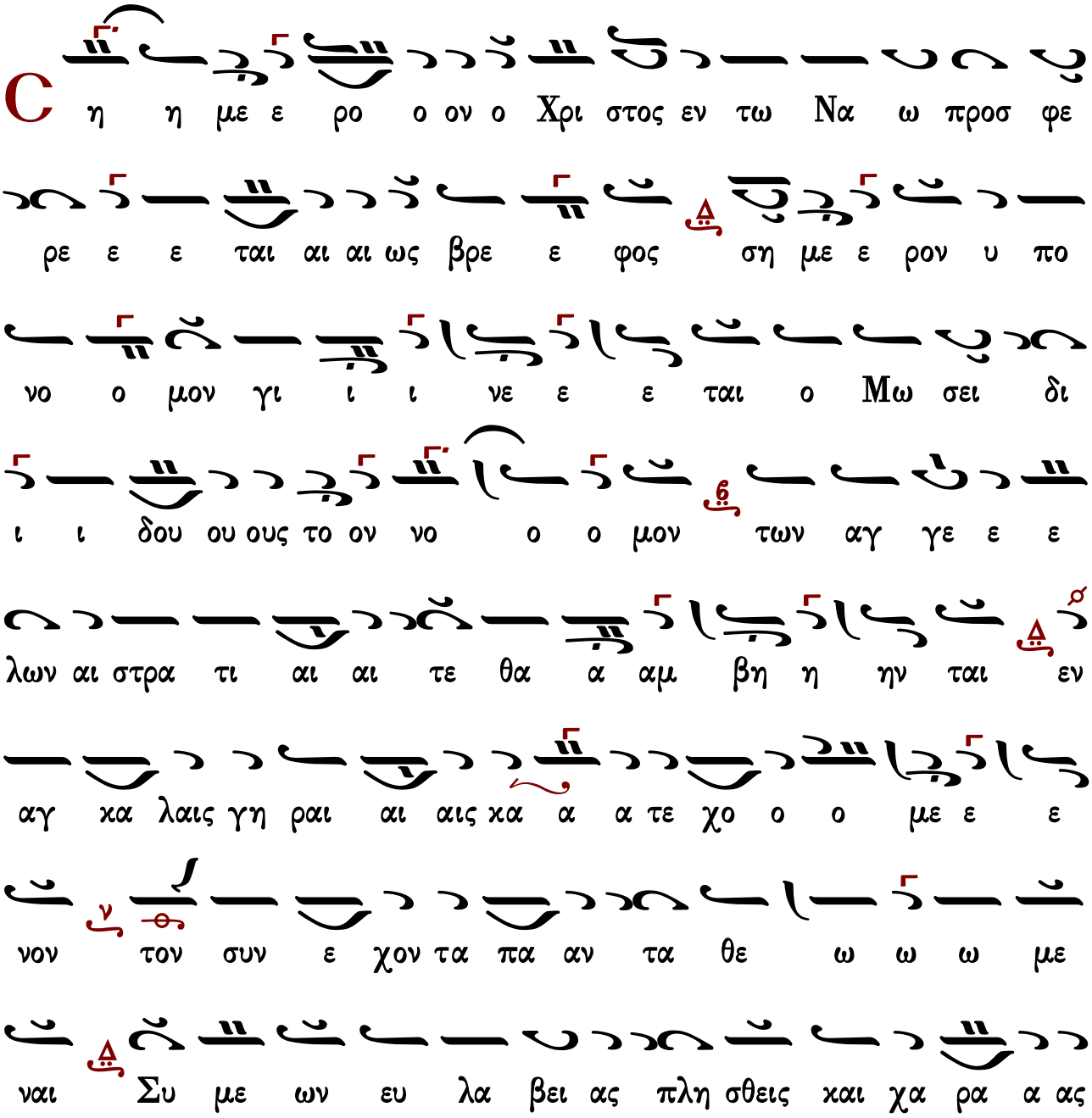

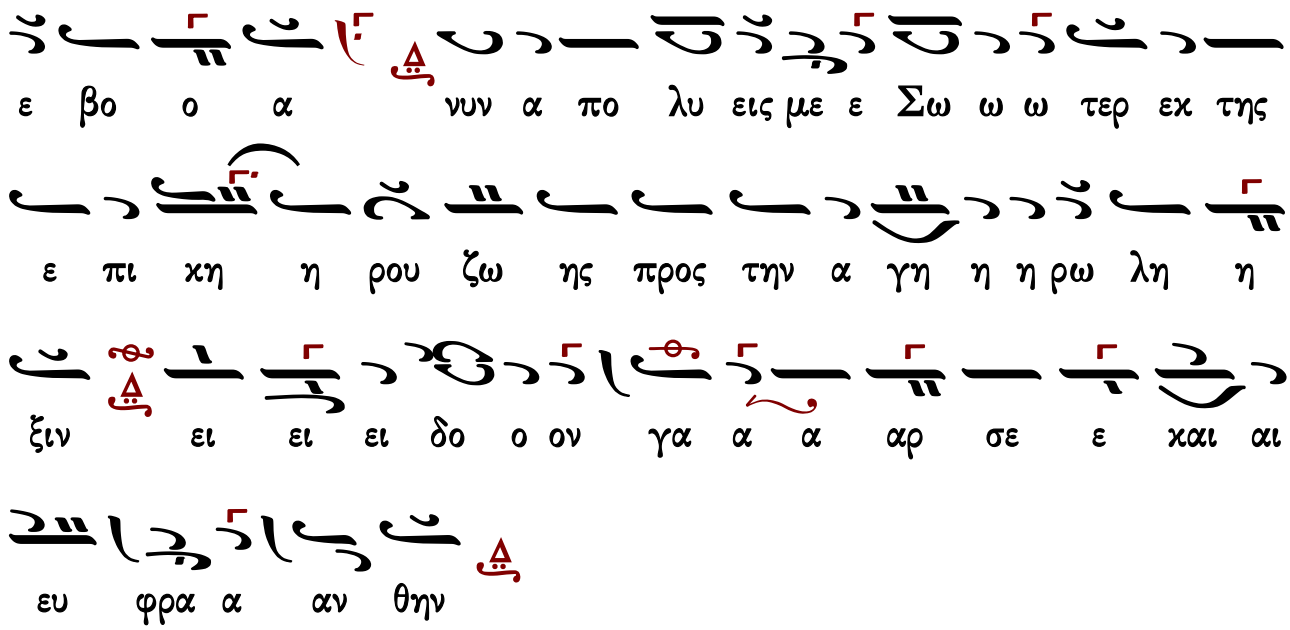

2 Φεβρουαρίου

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

ἰδιόμελα

Λέγε Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις,
ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τίνι κράζεις καὶ βοᾷς; Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου· Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, οὗτός ἐστιν ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον· Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἦχος ⸗ Πα

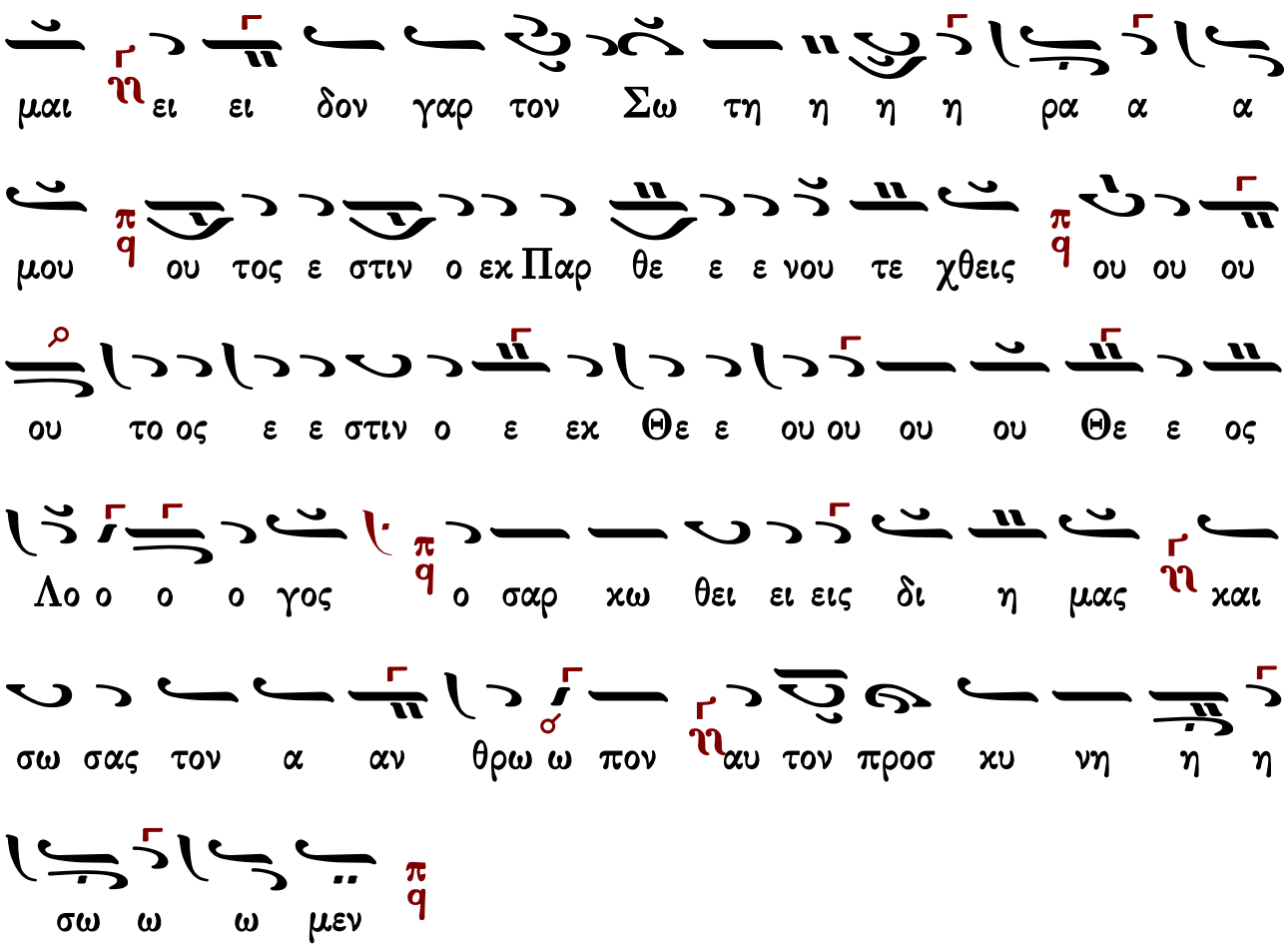

Δέχου Συμεών, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς, ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον· Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

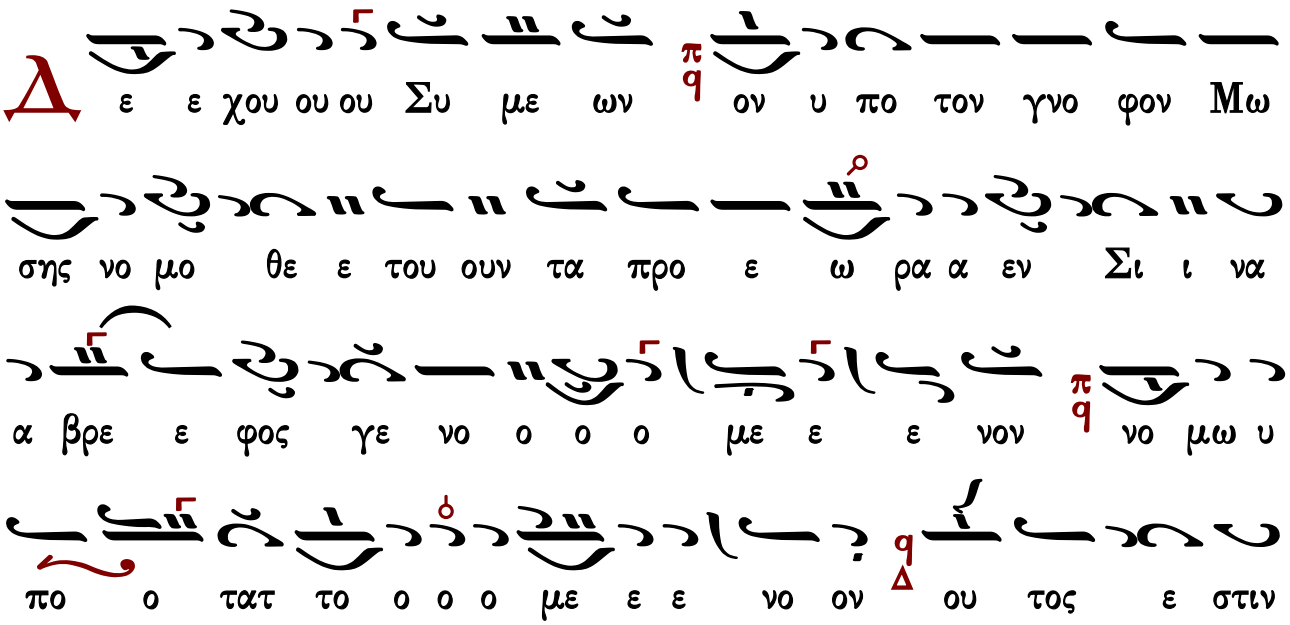

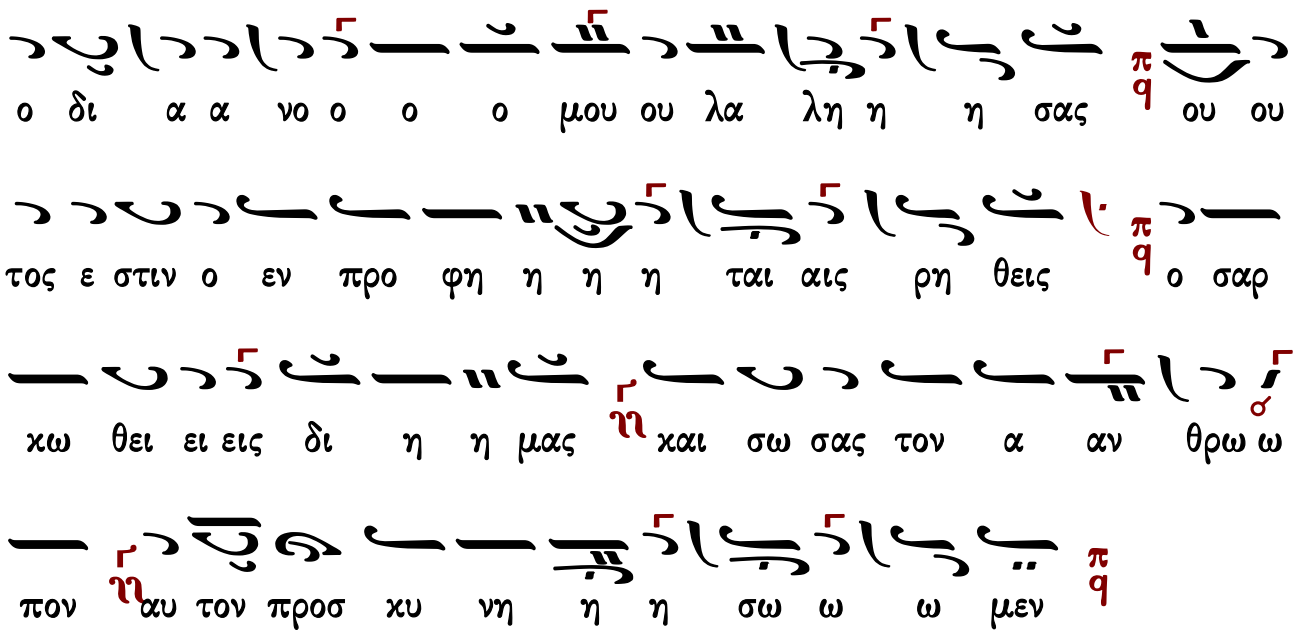

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ᾄσμασιν ἐνθέοις,
Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτόν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἑώρακεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φθεγγόμενος· Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

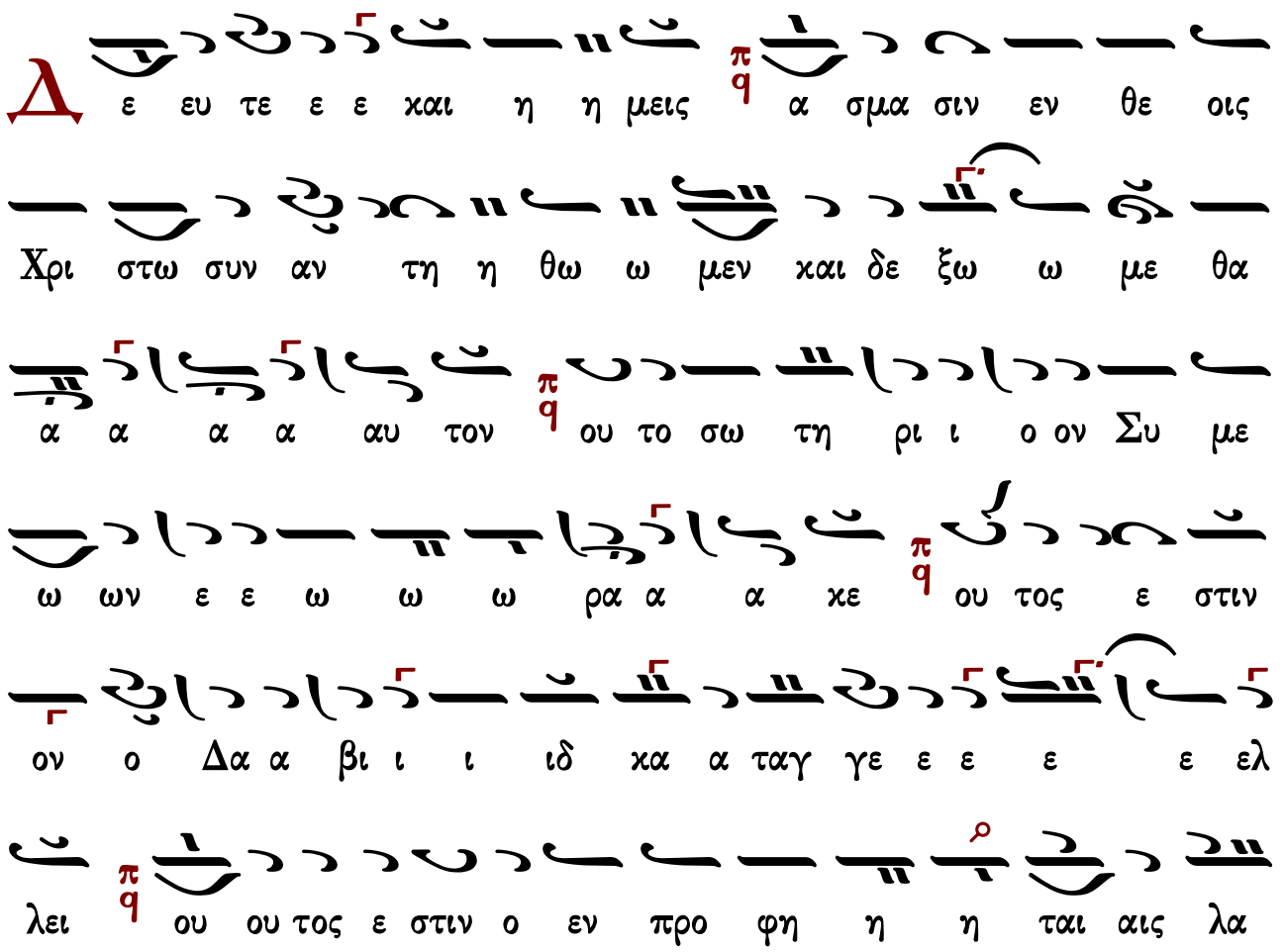

λη η η σας ο σαρ κω θει ει εις δι η η μας και

νο μω φθεγ γο ο με ε νος αυ τον προσ κυ νη η η

σω ω ω μεν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός, ἀρχὴν λαβὼν χρονικήν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ πρέσβυς. Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ ⸗ Πα

α νοι γε σθω η πυ λη του ου ρα νου ου ου ση

με ε ε ρον ο γαρ α ναρ χος Λο ο γο ος του

ου ου Πα τρος αρ χην λα βω ω ω ων χρο νι ι

κην Δ μη η ε εκ στας της αυ του ου ου Θε ο ο τη

η η τος υ πο Παρ θε νου ως βρε φος τεσ σα ρα

κον θη η με ε ρο ο ον μη τρος ε κω ω ων προσ φε

ἕτερον Δόξα… Καὶ νῦν…

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός, ἀρχὴν λαβὼν χρονικήν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ πρέσβυς. Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ ⸗ Πα

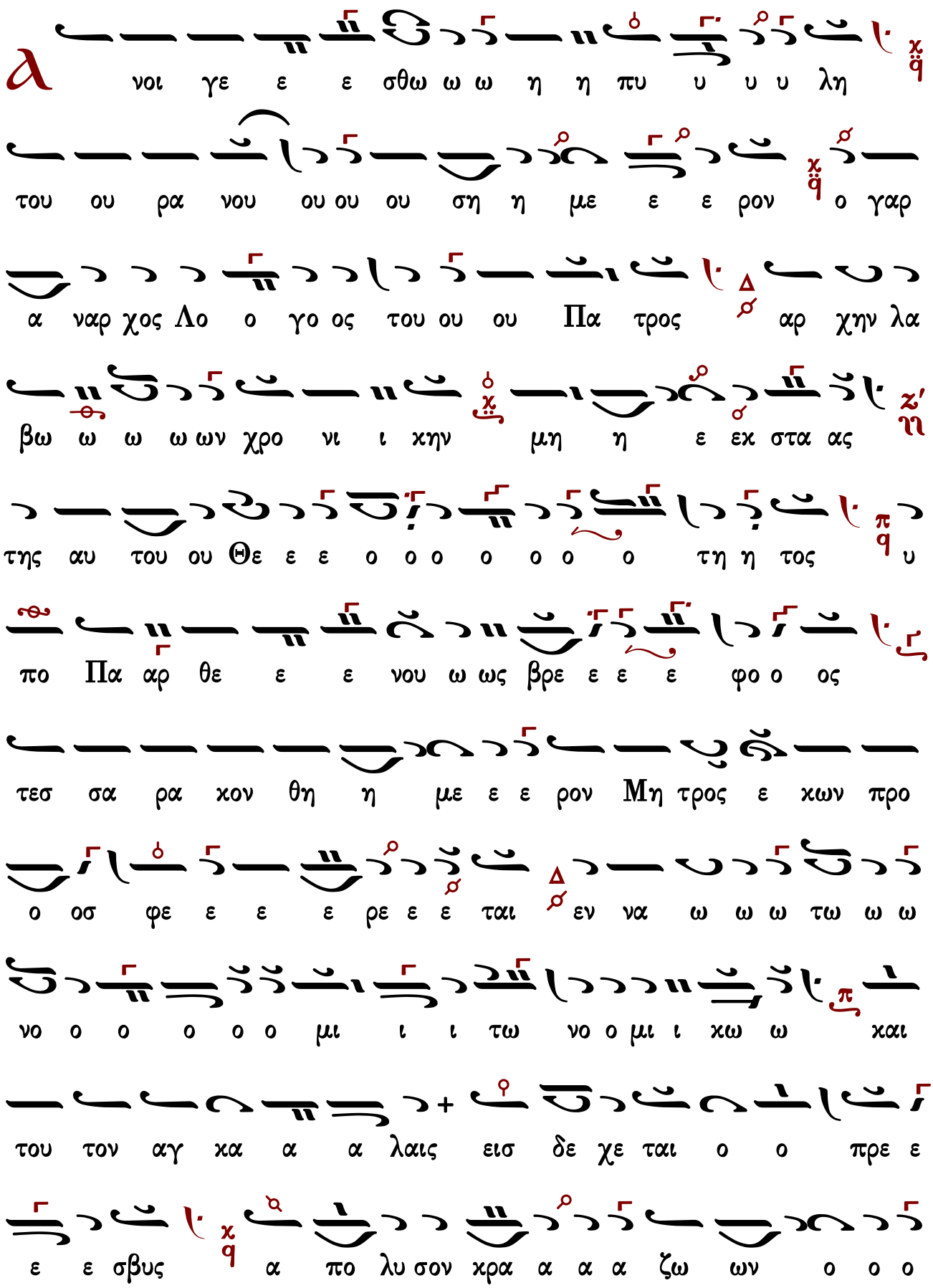
νοι γε ε ε σθω ω ω η η πυ υ υ υ λη
του ου ρα νου ου ου ου ση η με ε ε ρον ο γαρ
α ναρ χος Λο ο γο ος του ου ου Πα τρος αρ χην λα
βω ω ω ω ων χρο νι ι χην μη η ε εχ στα ας
της αυ του ου Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο τη η τος υ
πο Πα αρ θε ε ε νου ω ως βρε ε ε ε φο ο ος
τεσ σα ρα χον θη η με ε ε ρον Μη τρος ε χων προ
ο οσ φε ε ε ε ρε ε ε ται εν να ω ω ω τω ω ω
νο ο ο ο ο ο μι ι ι τω νο ο μι ι χω ω και
του τον αγ κα α α λαις εισ δε χε ται ο ο πρε ε
ε ε σβυς α πο λυ σον κρα α α α ζω ων ο ο ο

δου λο ος τω ω Δε ε ε σπο ο ο ο τη οι

γα αρ ο φθαλ μοι οι οι οι οι οι μου ου ου ου ει

δον το σω τη η ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

σου ου ου ου ο ελ θω ων ει ει ει εις τον χο ο ο

ο ο ο ιο ο ο ο σμον σω σαι γε ε ε ε νο ο

ο ο ο ος α α α αν θρω ω ω ω ω ω ω ω

ιω ω ω ω πων Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α

α σοι οι οι οι οι

Εἰς τόν στίχον

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών,
καὶ ὑπόδεξαι τὸν βασιλέα Χριστόν, ἄσπασαι τὴν Μαριάμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη, αὕτη βαστάζει τὸν βασιλέα τῆς δόξης, νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱὸν πρὸ Ἑωσφόρου, ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Ἦχος Γα

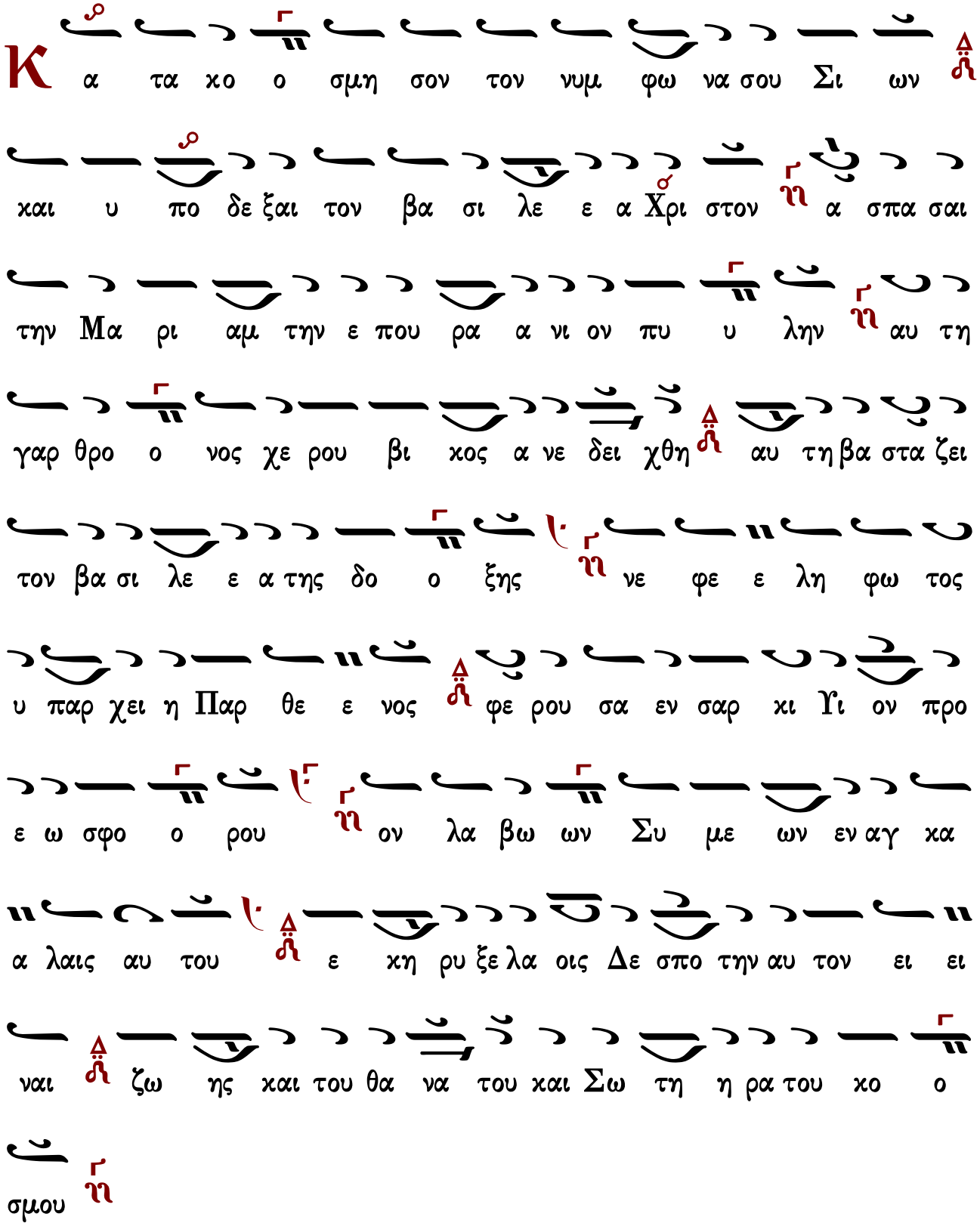

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός,
ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα, προσῆγεν ἱερεῖ, πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι, ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρὶ συναΐδιος, καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

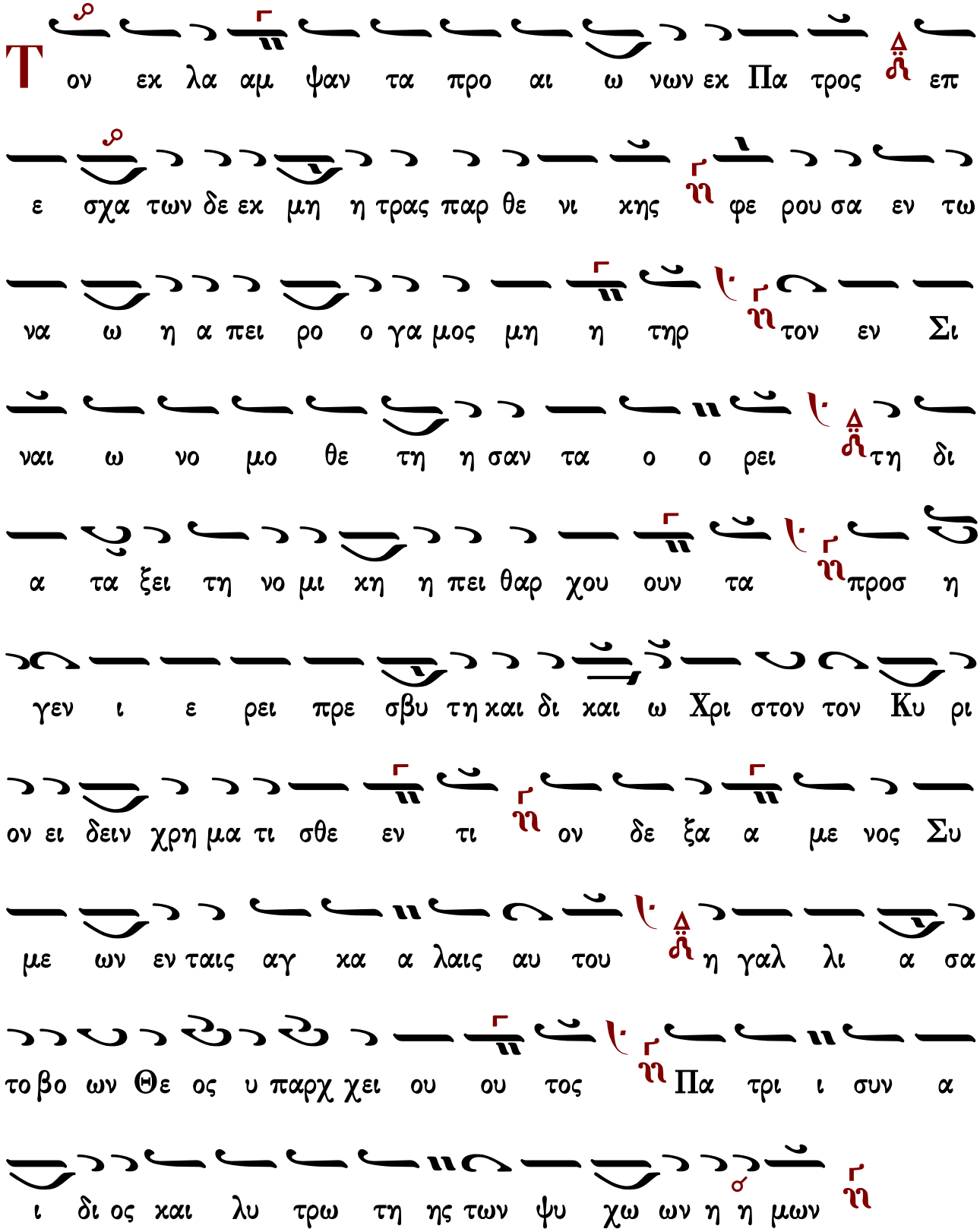

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἅρμασι Χερουβίμ,
καὶ ὑμνούμενον ἐν ᾄσματι Σεραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου Ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μηνῦσαι τῷ Ἀδάμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ Ἱερῷ κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις, καὶ ὑπὸ Ἰωσὴφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν, περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεών, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι, ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

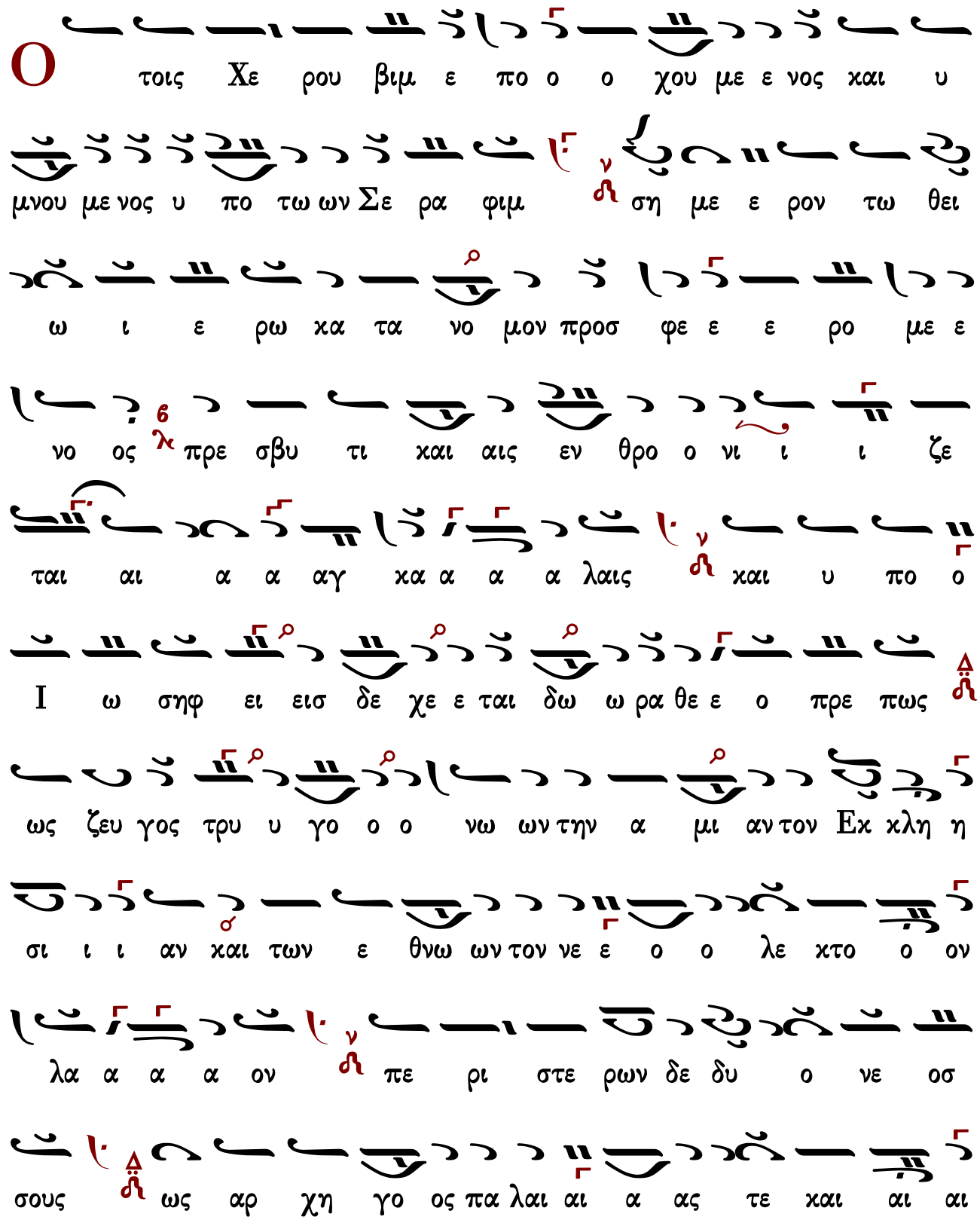
Ο τοις Χε ρου βιμ ε πο ο ο χου με ε νος και υ
μνου με νος υ πο τω ων Σε ρα φιμ η ση με ε ρον τω θει
ω ι ε ρω κα τα νο μον προσ φε ε ε ρο με ε
νο ος πρε σβυ τι και αις εν θρο ο νι ι ι ζε
ται αι α α αγ κα α α α λαις και υ πο ο
Ι ω σηφ ει εισ δε χε ε ται δω ω ρα θε ε ο πρε πως
ως ζευ γος τρυ υ γο ο ο νω ων την α μι αν τον Εκ κλη η
σι ι ι αν και των ε θνω ων τον νε ε ο ο λε κτο ο ον
λα α α α ον πε ρι στε ρων δε δυ ο νε οσ
σους ως αρ χη γο ος πα λαι αι α ας τε και αι αι

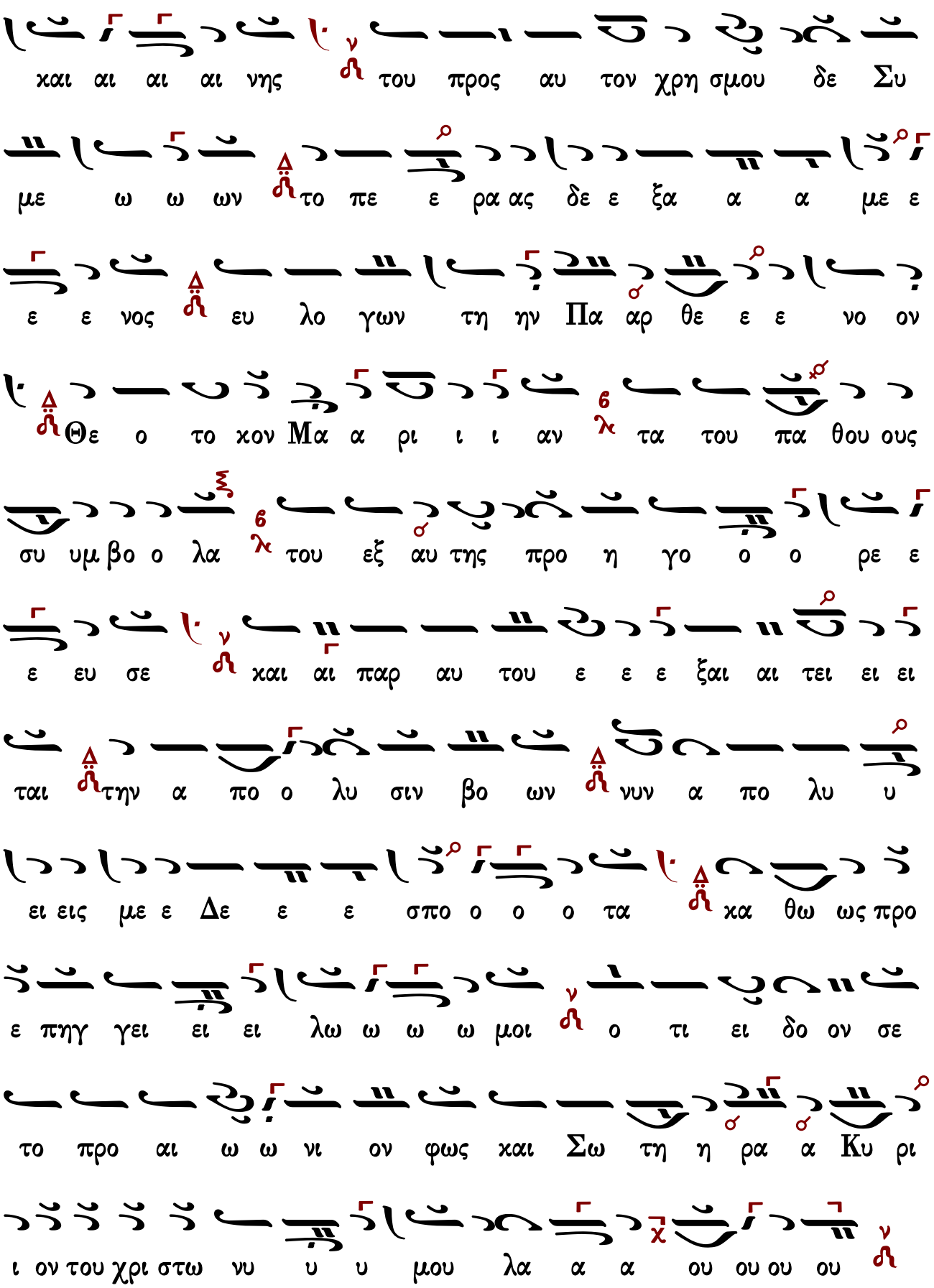

Ἀπολυτίκιον

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἦχος ⸗ Πα

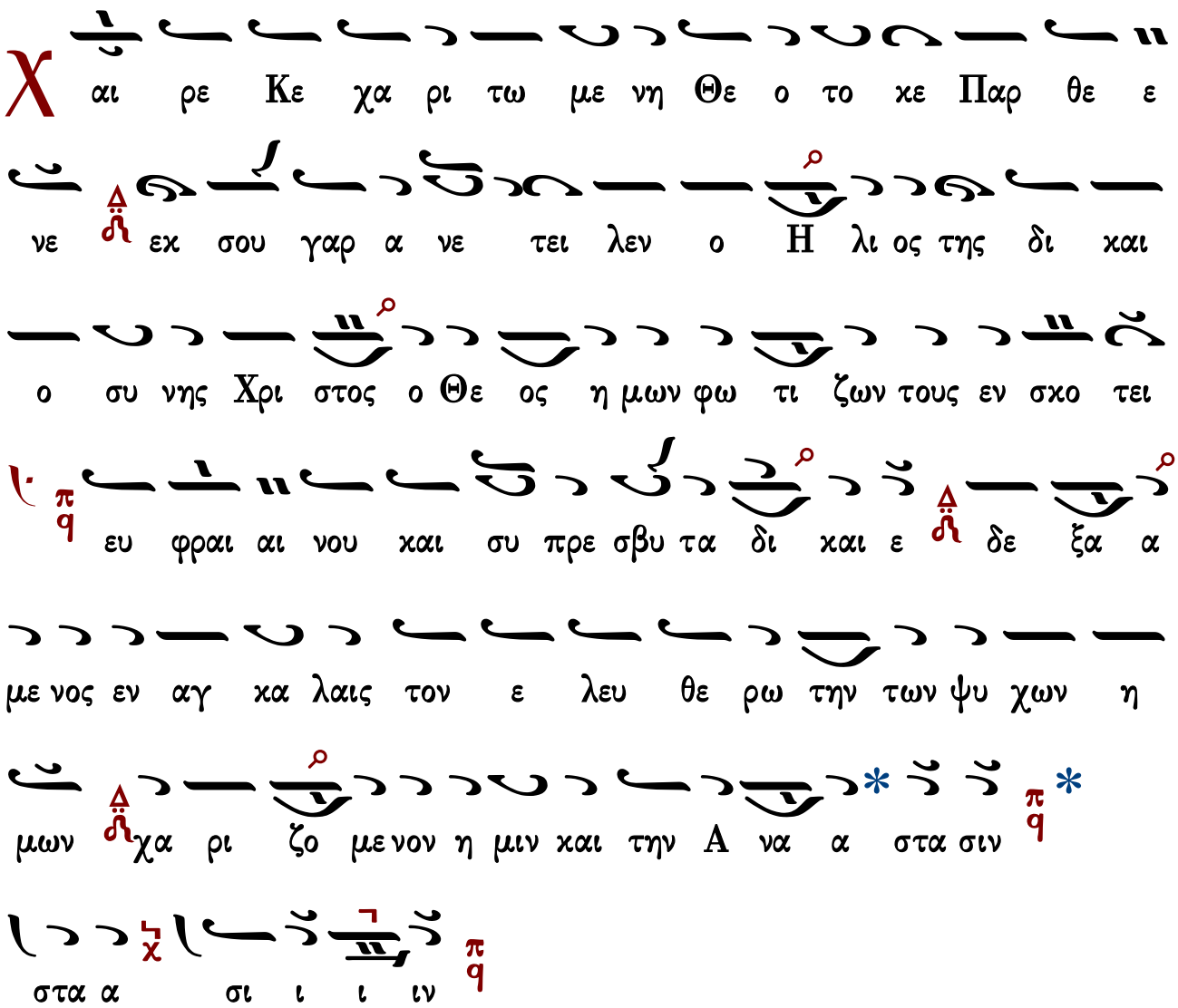

Κοντάκιον

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ᾽ εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ἦχος ⸗ Πα

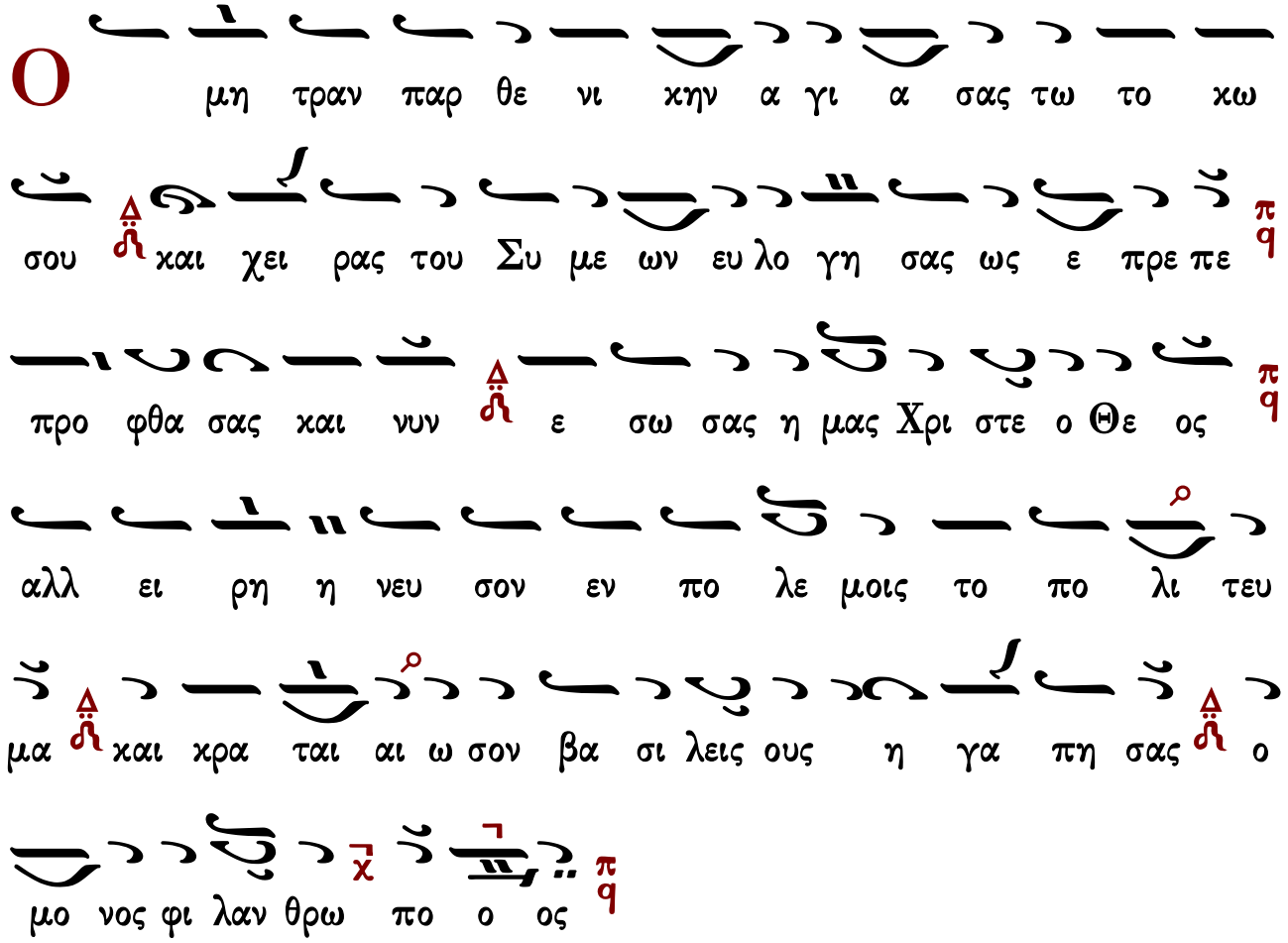

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ᾽ ἅρματος Χερουβίμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀναλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ/π ⲡⲓ Ⲡⲁ

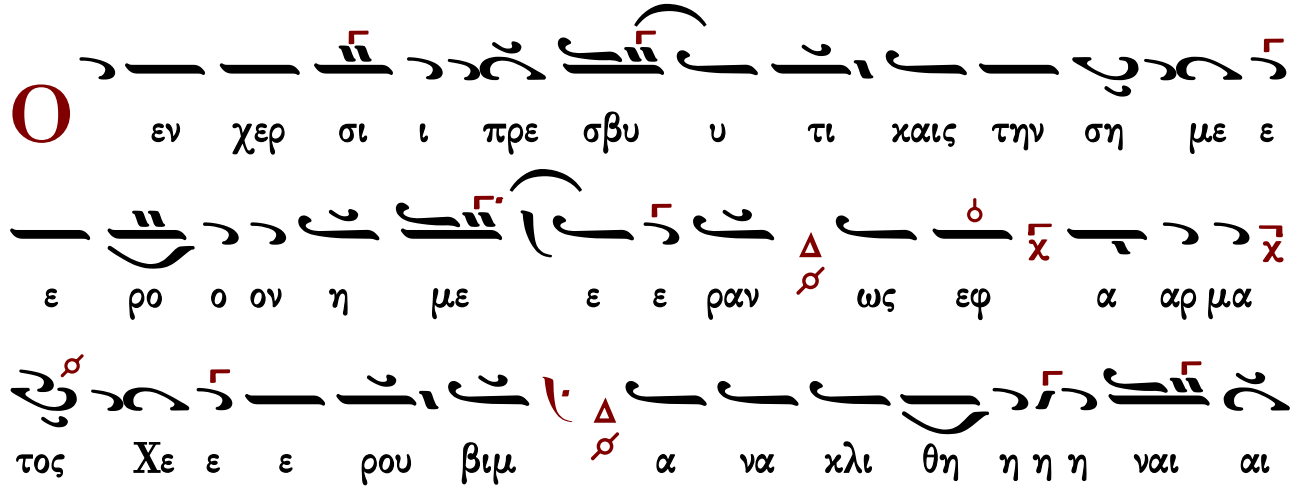

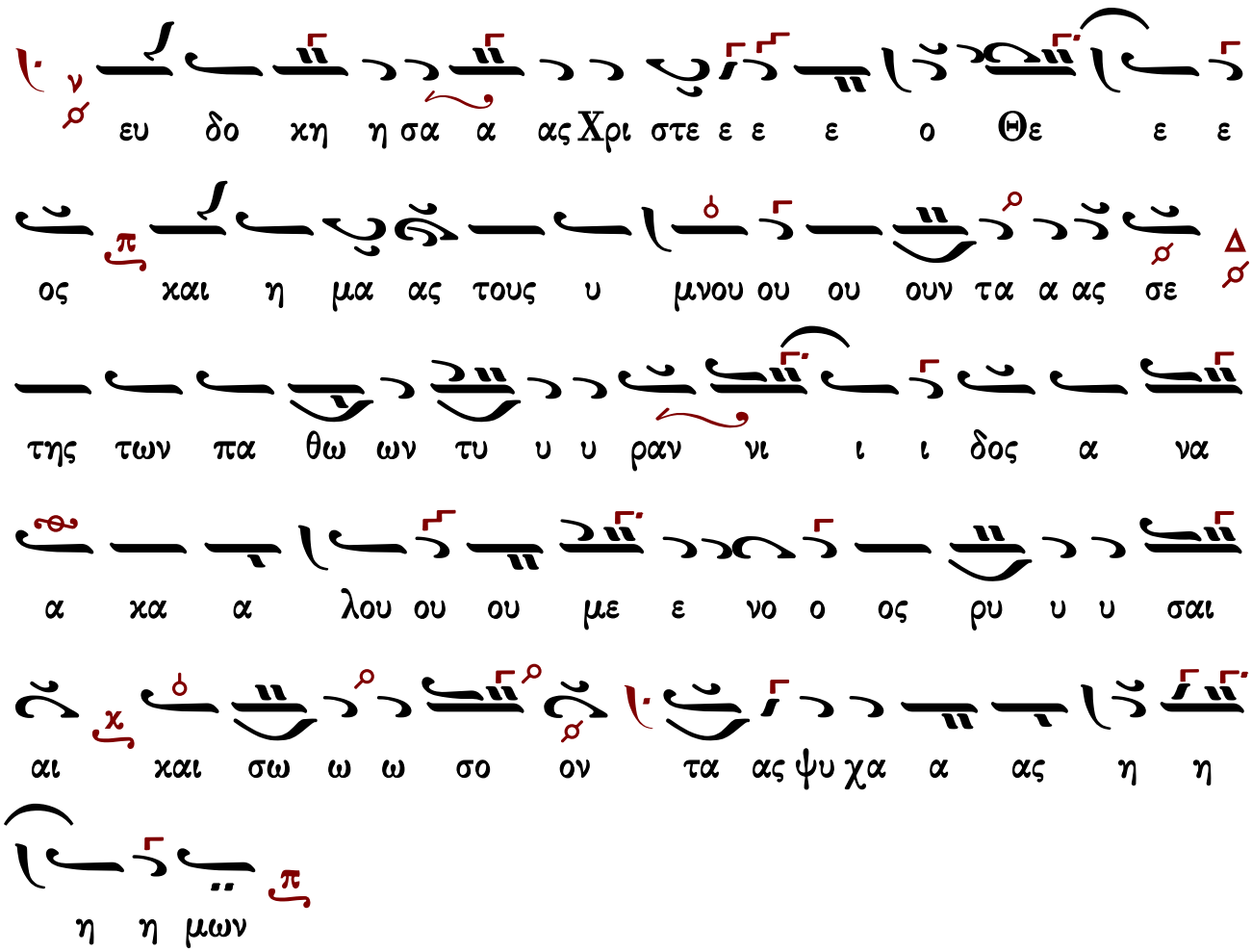

25 Μαρτίου

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τῷ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, Πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὤν, ἐκ παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ᾧ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε, Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. Τὶ οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, χαῖρε ἁγνὴ Παρθένε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ἦχος λ π Πα

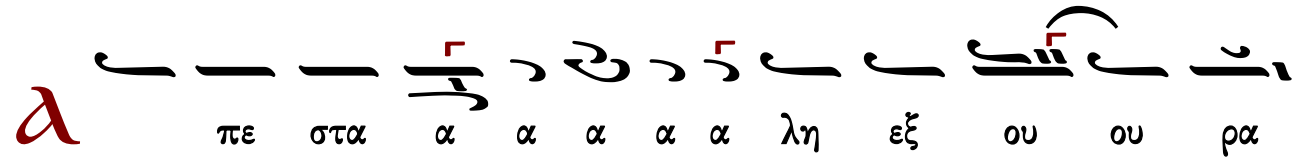

νου Γα βρι η ηλ ο ο ο αρ χα α αγ γε ε ε

ε λος ευ αγ γε λι ι σα α α σθαι τη Παρ θε ε

νω ω ω την συ υ υ ηλ λη η η η ψιν και ελ θων εις

Να α ζα ρετ ε λο ο γι ι ζε ε ε το ε εν

ε α αυ τω το θα αυμ αμ εκ πλη ητ το ο ο ο

ο ο με ε νο ος ο ο τι πω ως ο ο ο ε ε εν

υ ψι ι ι ι στοις α κα τα α α α λη πτο ος

ων εκ Παρ θε ε ε νου τι ι κτε ε ε ται ο

ε χων θρο ο νον ου ου ρα νον και υ πο πο

ο δι ι ι ον τη ην γη ην εν μη η τρα χω ω ρει ει ει

ται γυ υ ναι αι αι κος ω τα Ε ξα πτε ρυ γα

α και αι Πο λυ υ υ ο ομ μα α τα α τε νι

ι ι ι ι ι σαι ου δυ υ υ υ να α α αν ται λο

γω ω μο ο ο νω εκ ταυ της σαρ κω θη η ναι ηυ δο

ο ο κη η η η σε Θε ου ου ε ε ε στι Λο ο

ο γος ο ο πα α α ρων τι ου ουν ι ι

στα α α μαι και ου λε γω ω ω τη η η κο

ο ο ρη η χαι ρε κε ε χα α ρι τω ω με ε νη

η ο Κυ υ ρι ι ι ος με ε ε τα α α α

σου χαι αι ρε ε α α α γνη η η Παρ θε ε ε νε

χαι ρε Νυμ φη η η α νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε χαι

ρε Μη η η τηρ τη ης ζω ω ω ης ευ λο γη

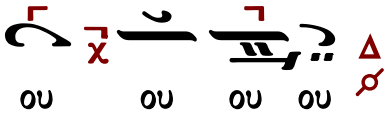

ἕτερον Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τῷ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, Πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὤν, ἐκ παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ᾧ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε, Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. Τὶ οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, χαῖρε ἁγνὴ Παρθένε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ἦχος λ Πα

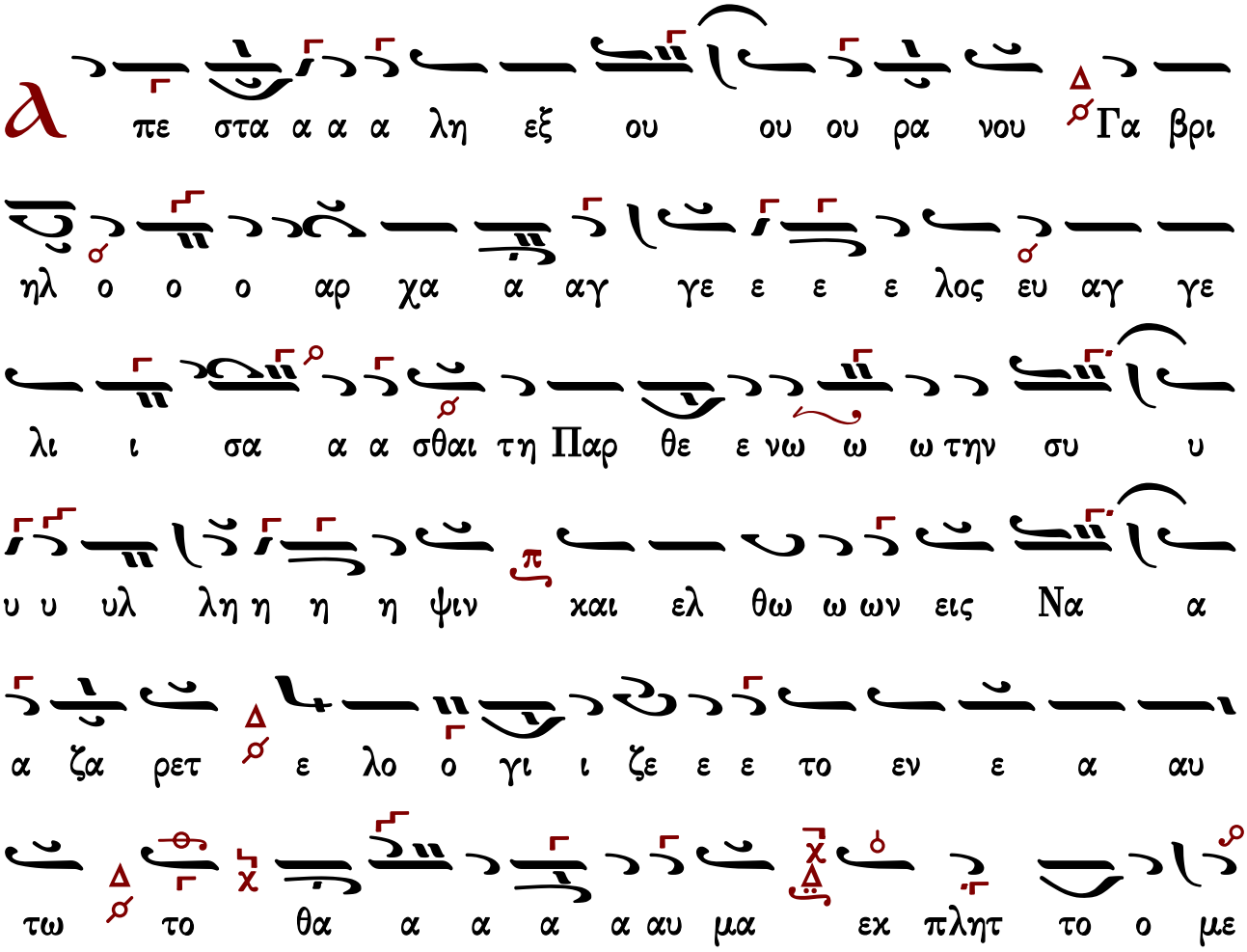

ψι υ εν ε ε ε ο ο ο ως πω τι ο ο ος νο ε

εκ ων πτος η λη α α α τα κα α ι στοις ι ι ι

Παρ θε ε ε νου τι ι κτε ε ε ται ο ε χων

θρο ο νον ου ου ρα α νο ο ο ο ο ιο ο ο ο ον

ν χη υ πο πο ο δι ι ι ον τη ην γη η ην

εν μη η τρα χω ω ρει ει ει ται γυ υ ναι αι αι κος

ω τα ε ξα πτε ρυ γα α και αι πο λυ υ υ ο ομ μα

α τα α τε νι ι ι ι ι ι σαι ου δυ υ υ υ

υ να α α αν ται λο γω ω μο ο ο νω εκ ταυ της σαρ

κω θη η ναι αι αι ηυ δο ο ο ο ο κη η η η σας

Θε ε ου ου ου ε ε στι ι λο γο ος ο ο πα

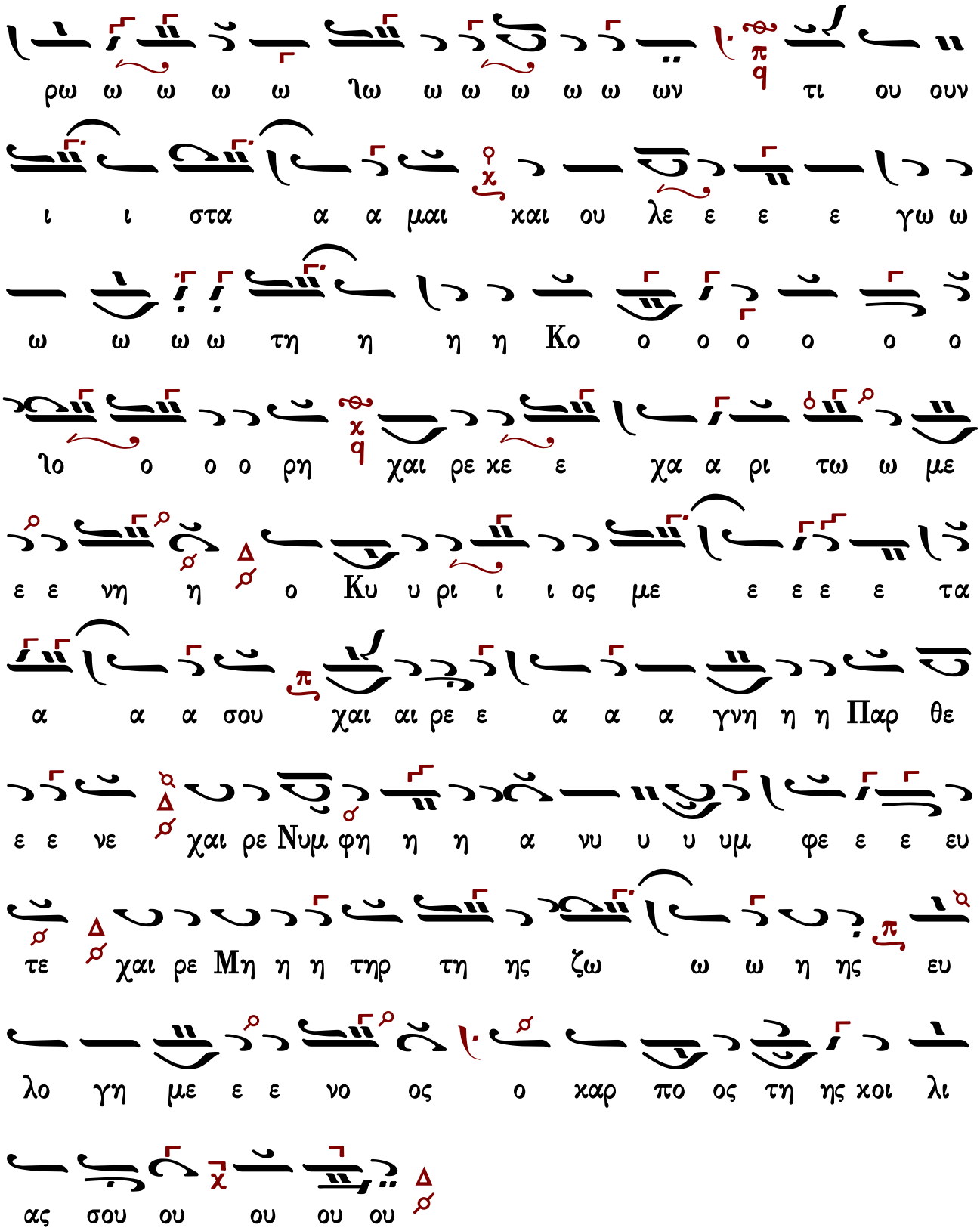

Εἰς τόν στίχον

ἰδιόμελα

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἁγνήν,

καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπών, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ⲗ Πα

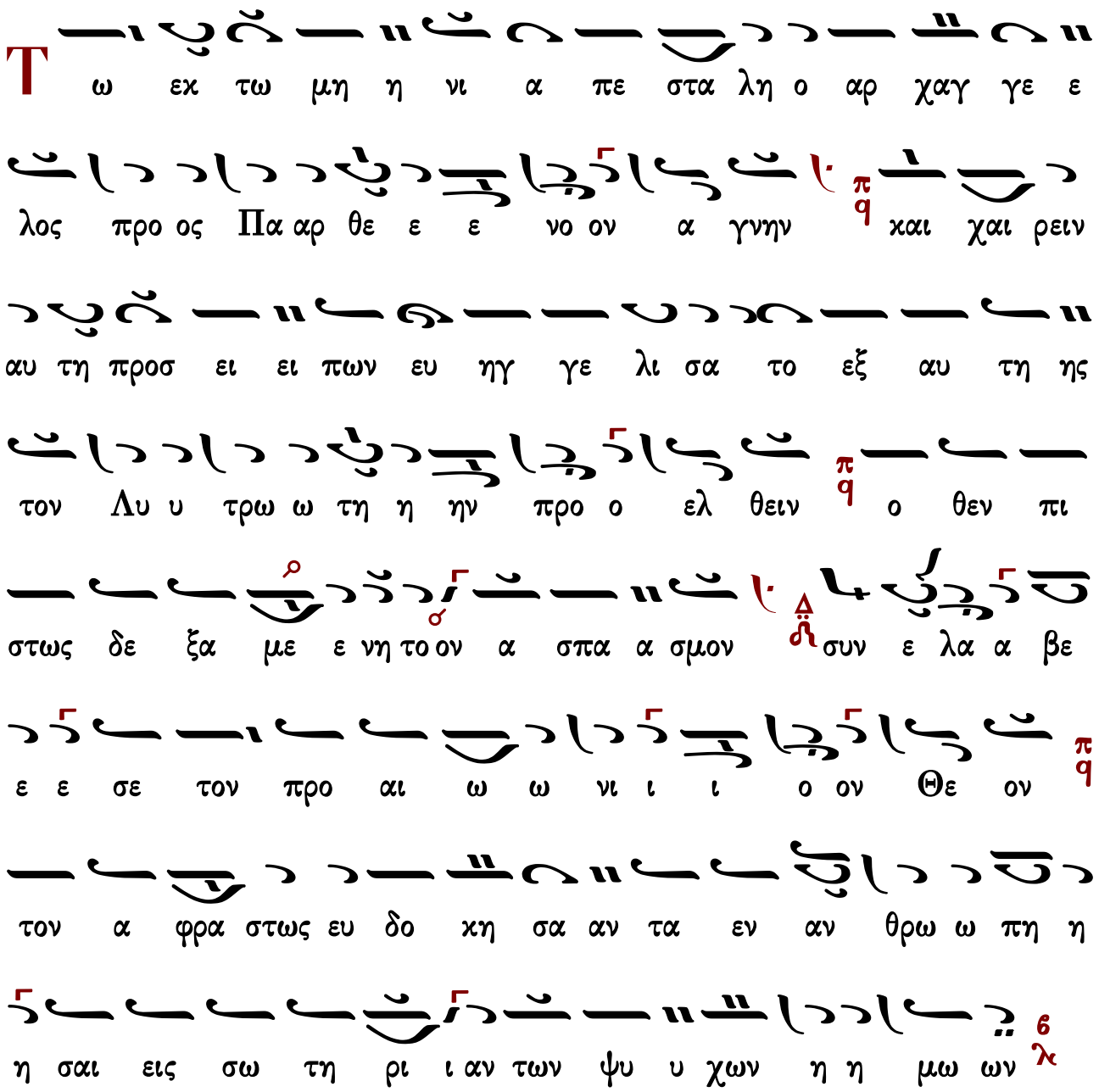

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος
ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

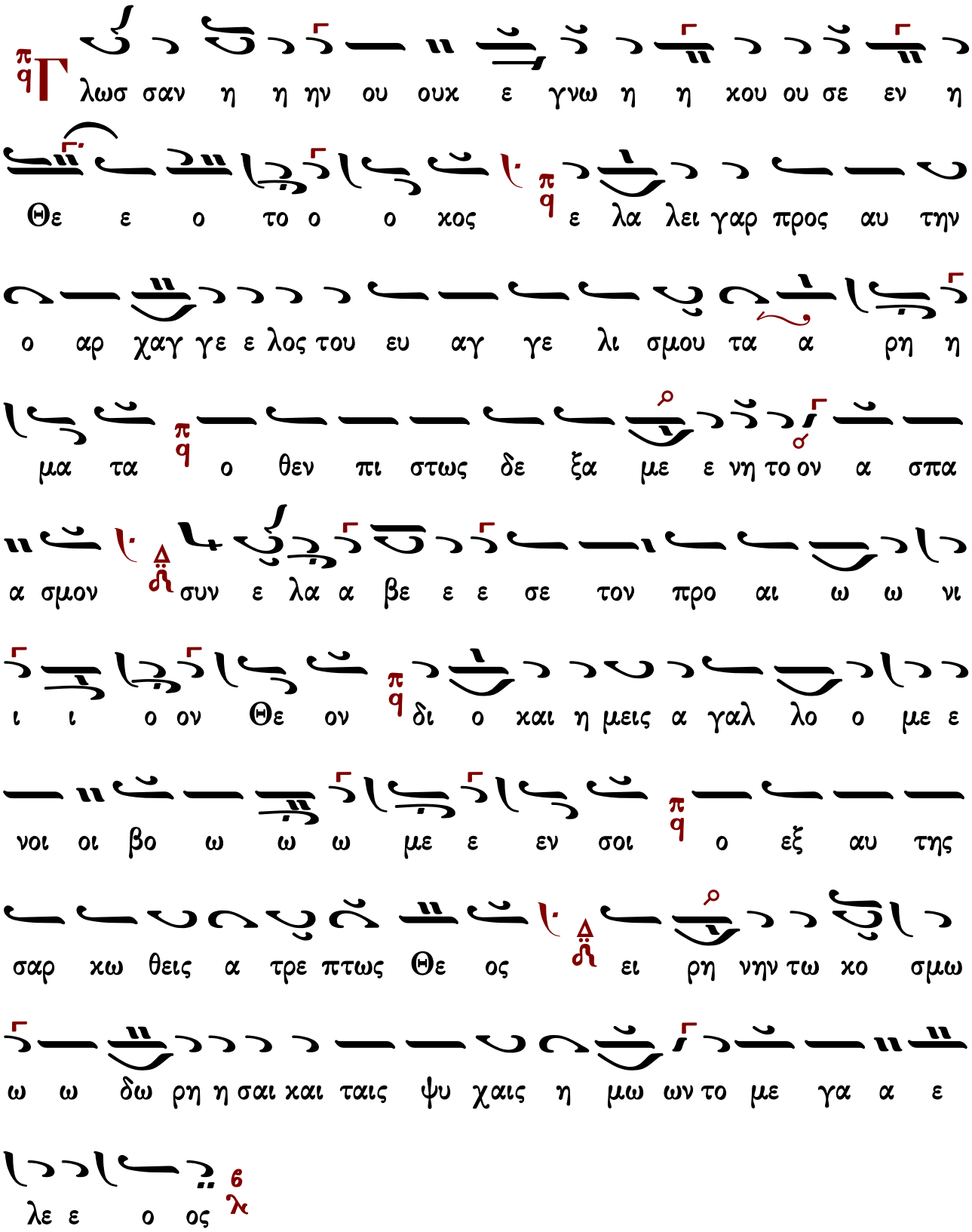

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν,
ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἑνοῦται, Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται· ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν, τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός, ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ φωναῖς ανυμνείτω. Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

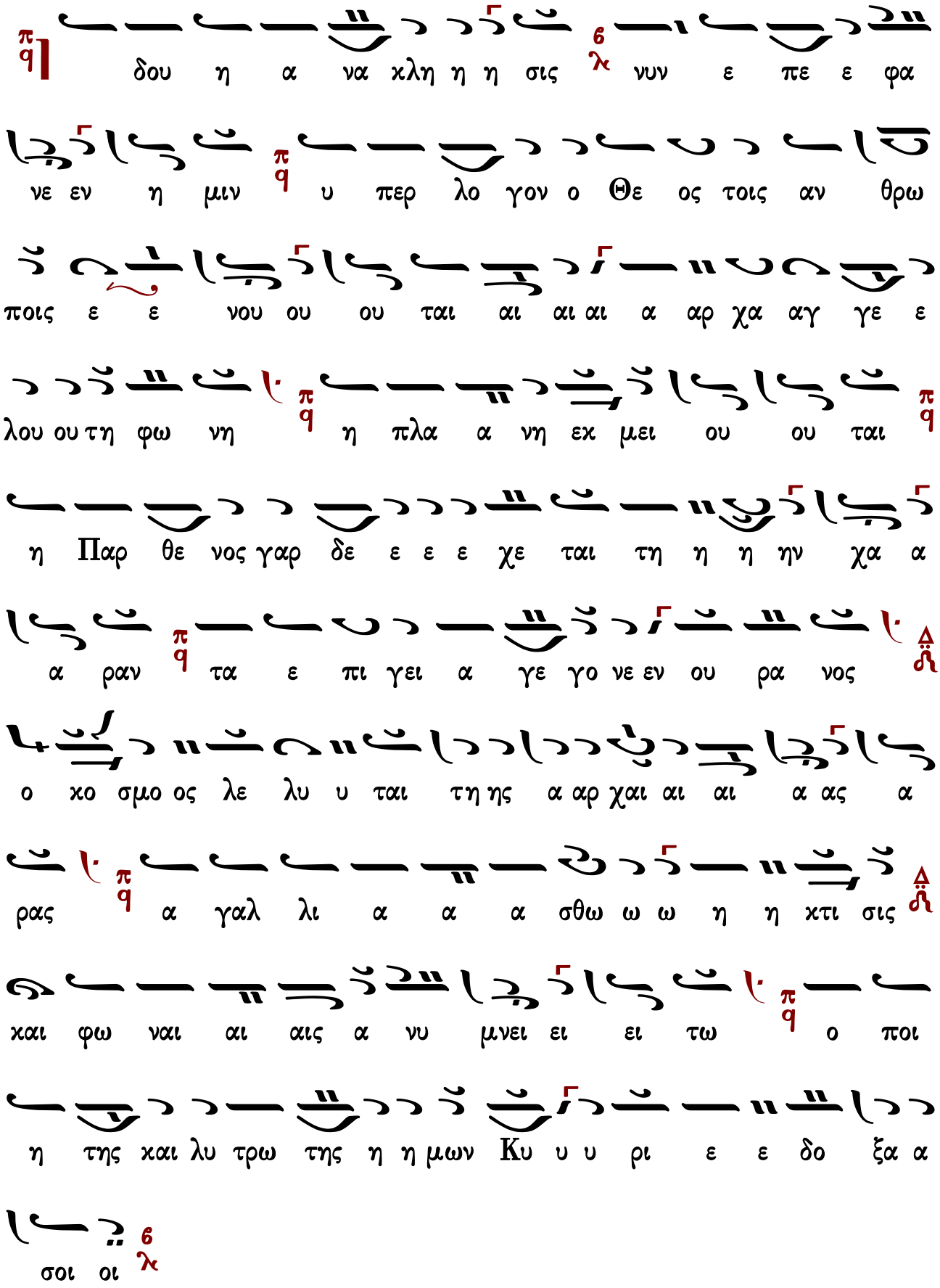
δου η α να χλη η η σις νυν ε πε ε φα
νε εν η μιν υ περ λο γον ο Θε ος τοις αν θρω
ποις ε ε νου ου ου ται αι αι αι α αρ χα αγ γε ε
λου ου τη φω νη η πλα α νη εκ μει ου ου ται
η Παρ θε νος γαρ δε ε ε ε χε ται τη η η ην χα α
α ραν τα ε πι γει α γε γο νε εν ου ρα νος
ο κο σμο ος λε λυ υ ται τη ης α αρ χαι αι αι α ας α
ρας α γαλ λι α α α σθω ω ω η η κτι σις
και φω ναι αι αις α νυ μνει ει ει τω ο ποι
η της και λυ τρω της η η μων Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα α
σοι οι

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, παρθενικὴ πανήγυρις, τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται, ὁ Ἀδὰμ καινουργεῖται, ἡ Εὔα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται, καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς οὐσίας τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχρημάτικεν. Ὦ μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος, Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι, παρθενικὴ γαστὴρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται, Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται, Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν, ἐν ᾧ, καὶ δι᾽ οὗ σωθέντες, συνῳδὰ τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν καθ᾽ ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν· Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Πα

C η με ρον χα ρας ευ α α αγ γε λι ι ι α παρ

θε νι κη η πα α αν η γυ υ υ ρις π/q τα κα τω

τοις α α α νω ω συν α α α πτε ε ε ται π/q ο

A δα α αμ και αι νουρ γει ει ει ται π/q η Ευ α

της πρω της λυ πης ε λευ θε ε ρου ου ου ται π/q και

η σκη νη της καθ η μας ου ου σι ι ι ας τη θε ω

σει του προσ λη φθεν τος φυ υ υ ρα μα α τος να ος Θε ου

κε ε χρη η μα α α τι ι ι κεν π/q ω μυ υ στη ρι ι

ο ον Δ ο τρο πος της κε νω σε ω ω ως α γνω ω στος

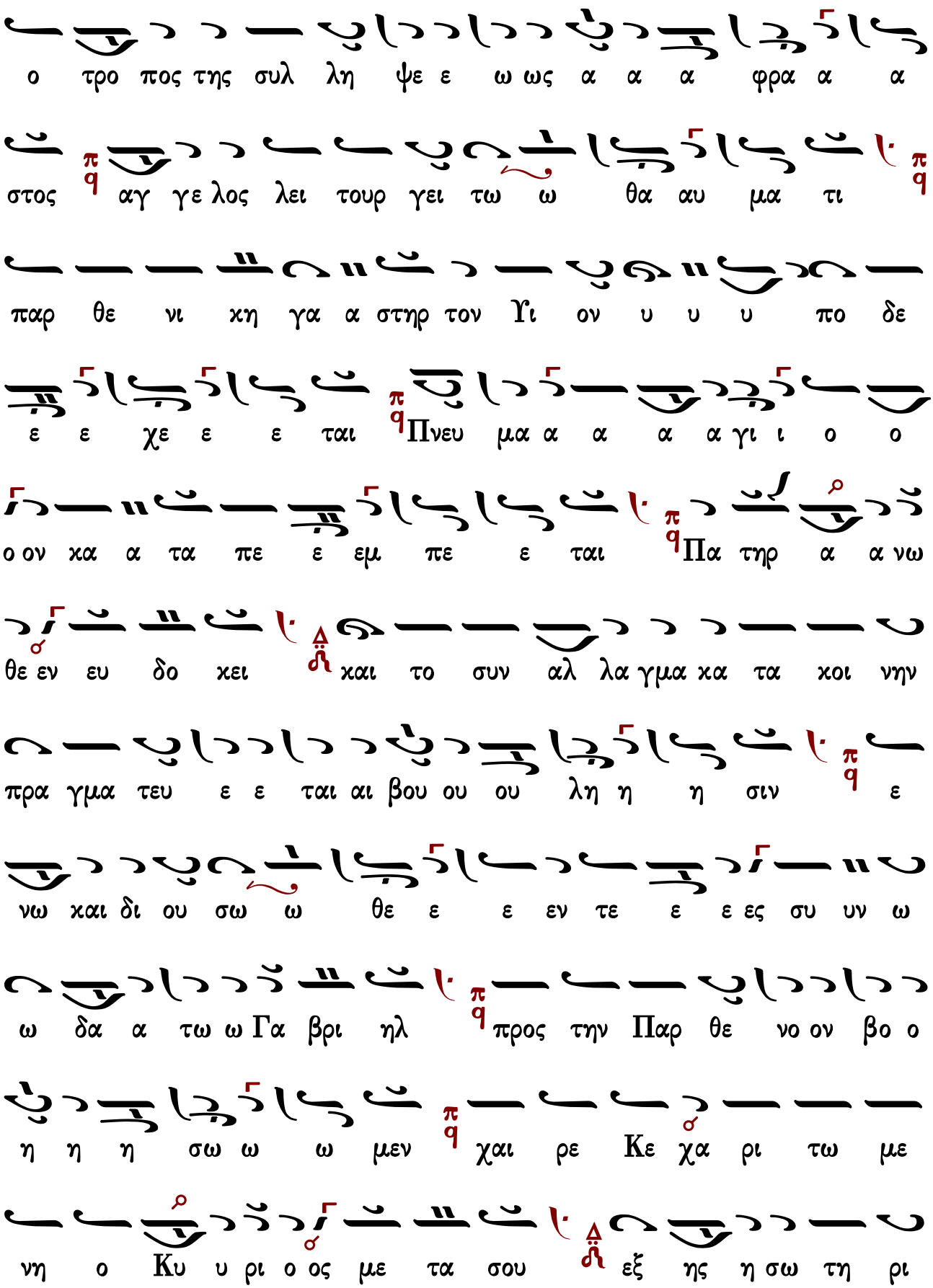
ο τρο πος της συλ λη ψε ε ω ως α α α φρα α α
στος αγ γε λος λει τουρ γει τω ω θα αυ μα τι
παρ θε νι κη γα α στηρ τον Υι ον υ υ υ πο δε
ε ε χε ε ε ται Πνευ μα α α α α γι ι ο ο
ο ον κα α τα πε ε εμ πε ε ται Πα τηρ α α νω
θε εν ευ δο κει και το συν αλ λα γμα κα τα κοι νην
προ γμα τευ ε ε ται αι βου ου ου λη η η σιν ε
νω και δι ου σω ω θε ε ε εν τε ε ε ες συ υν ω
ω δα α τω ω Γα βρι ηλ προς την Παρ θε νο ον βο ο
η η η σω ω ω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με
νη ο Κυ υ ρι ο ος με τα σου εξ ης η σω τη ρι

α Χρι στος ο ο Θε ε ο ο ος η η η μων π q την

καθ η μας προσ λα βο ο ο με ε νος φυ υ υ

σιν π q προς ε αυ το ο ον ε ε παν η η η γα α

α γε π q αυ τον ι ι ι κε τε ευ ε σω θη ηναι τας

ψυ υ χας η η μω ων 6 λ

Ἀπολυτίκιον

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ᾽ αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ (καὶ ἡμεῖς) σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἦχος 7 Δι

C η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι ον 6

και του απ αι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω σις 6

ο Υι ος του Θε ου Υι ος της Παρ θε νου γι νε ται Δ

και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε ται 6 δι ο

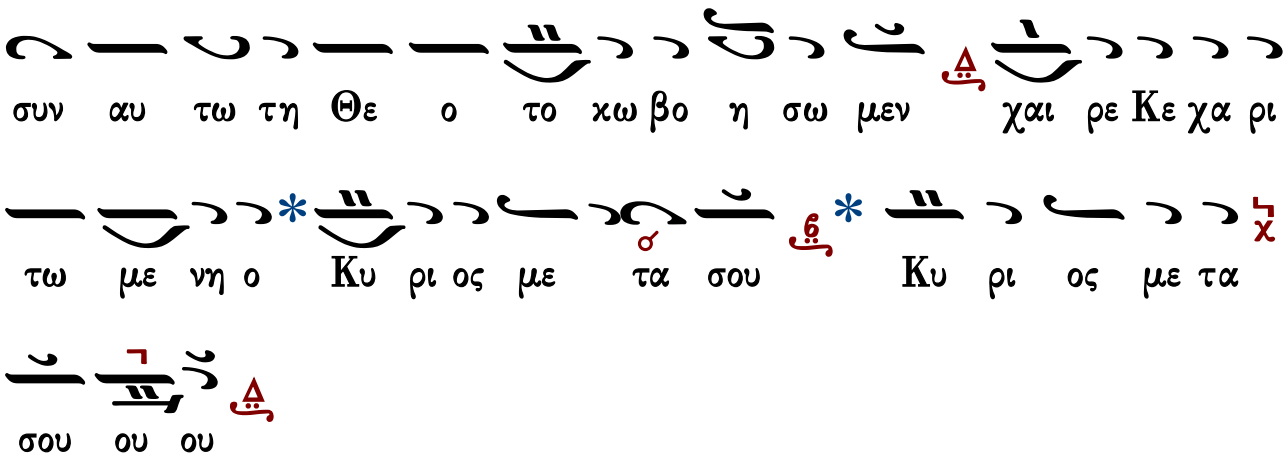

Κοντάκιον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἀλλ᾽ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦχος λ π ἡ Νη

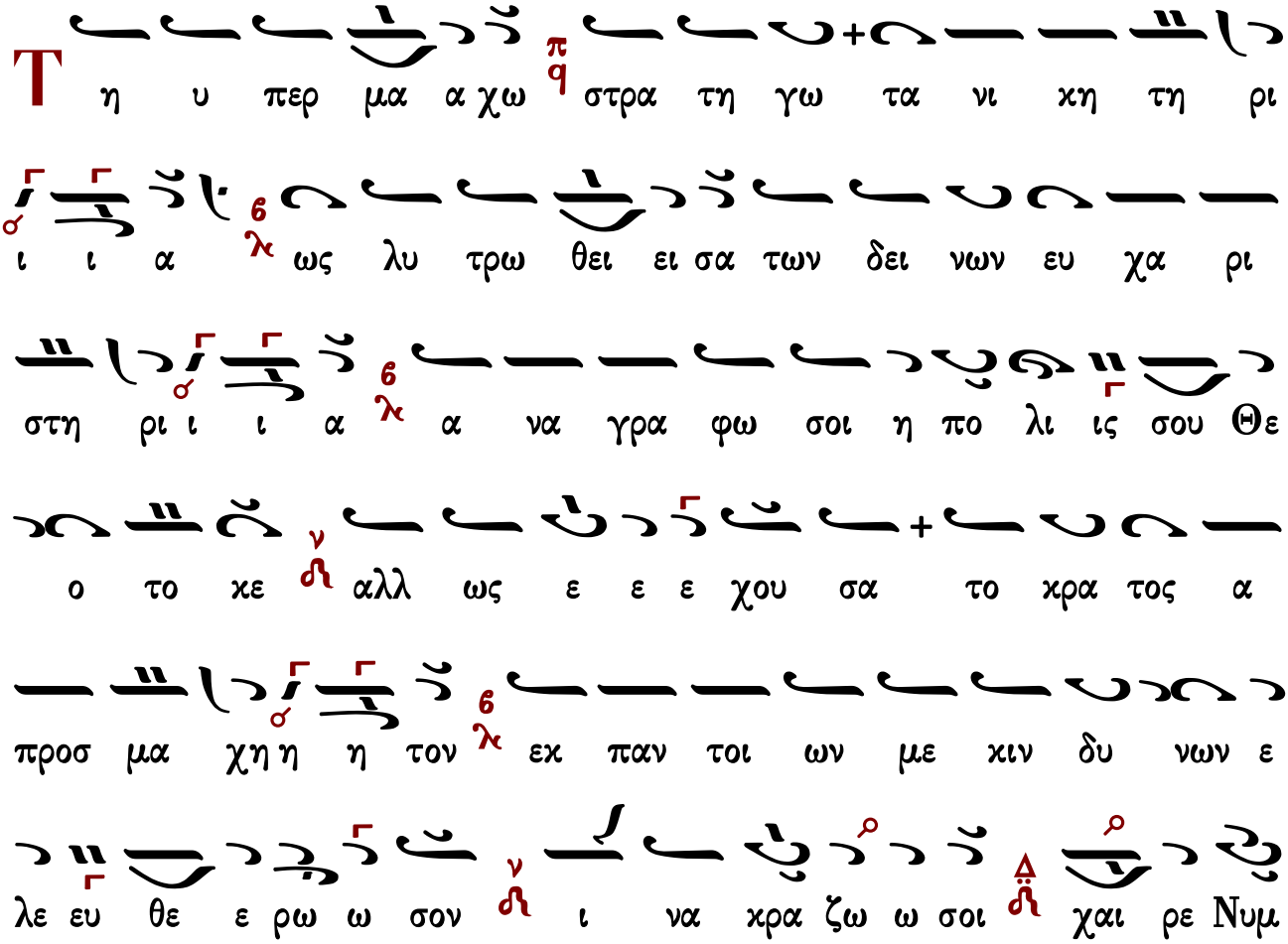

φη α α νυ υμ φε ευ τε

α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε

Εἰς τὸν ν΄ ψαλμὸν ἰδιόμελον

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς, Ἀρχάγγελός εἰμι, ὅφις ἐξηπάτησεν Εὔαν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἄχραντε.

Ἦχος Δι

Ευ αγ γε λι ζε ται ο Γα βρι ηλ τη Κε χα ρι τω

με ε νη ση η η η με ε ε ρον χαι ρε α νυμ

φευ τε ε χο ο ο ρη η και αι αι αι α πει ρο ο ο γα α

α με μη κα τα πλα γης τη ξε ε ε νη μου ου μο ορ

φη η μη δε δει λι ι α α α σης αρ χα αγ γε ε λος

ει μι ο φις εξ η πα τη σεν Ευ αν πο τε νυν

ευ αγ γε λι ζο μαι σοι την χα ραν και με νει ει ει εις

α α φθο ρος και τε ξη τον Κυ υ ρι ο ον α

α α χρα α αν τε ε ε

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα... Καὶ νῦν...

Το ἀπ᾽ αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβών, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν, ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω, ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος Δι

Το απ αι ω ω ω νος μυ υ στη η η ρι ι ι ι

ον α να κα λυ υ υ υ πτε ται ση η η με ε

ε ρον και ο Υι υι ο ο ο ο ος του Θε ου Υι

ος αν θρω ω ω που γι ι ι νε ε ε ται ι να

του χει ρο νος με τα λα βων με τα δω ω μοι οι οι οι

του βελ τι ι ι ο ο ο νος ε ψε ευ σθη πα α

λαι A δαμ και Θε ος ε πι θυ μη η η σας ου γε ε

ε ε ε γο ο ο νεν αν θρω πος γι ι νε ε ται Θε

ος ι να Θε ον τον A δα α αμ α περ γα α α

ση η η ται ευ φραι νε σθω ω ω η η η χτι ι

ι σι ις χο ρευ ε τω ω ω ω η η η φυ υ υ σι

ις ο τι αρ χαγ γε λος Πα αρ θε ε ε νω με τα δε ε ε

ε ους πα ρι ι ι στα α α ται και το χαι αι αι

ρε ε ε κο μι ι ζει της λυ υ πη η ης αν τι ι

ι θε ε ε τον ο δι α σπλαγ χνα ε λε ους ε

ναν θρω ω πη η η σας Θε ε ο ος β′ χορός η η μω ων

δο ο ο ξα α α σοι

23 Ἀπριλίου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης· πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ π Πα

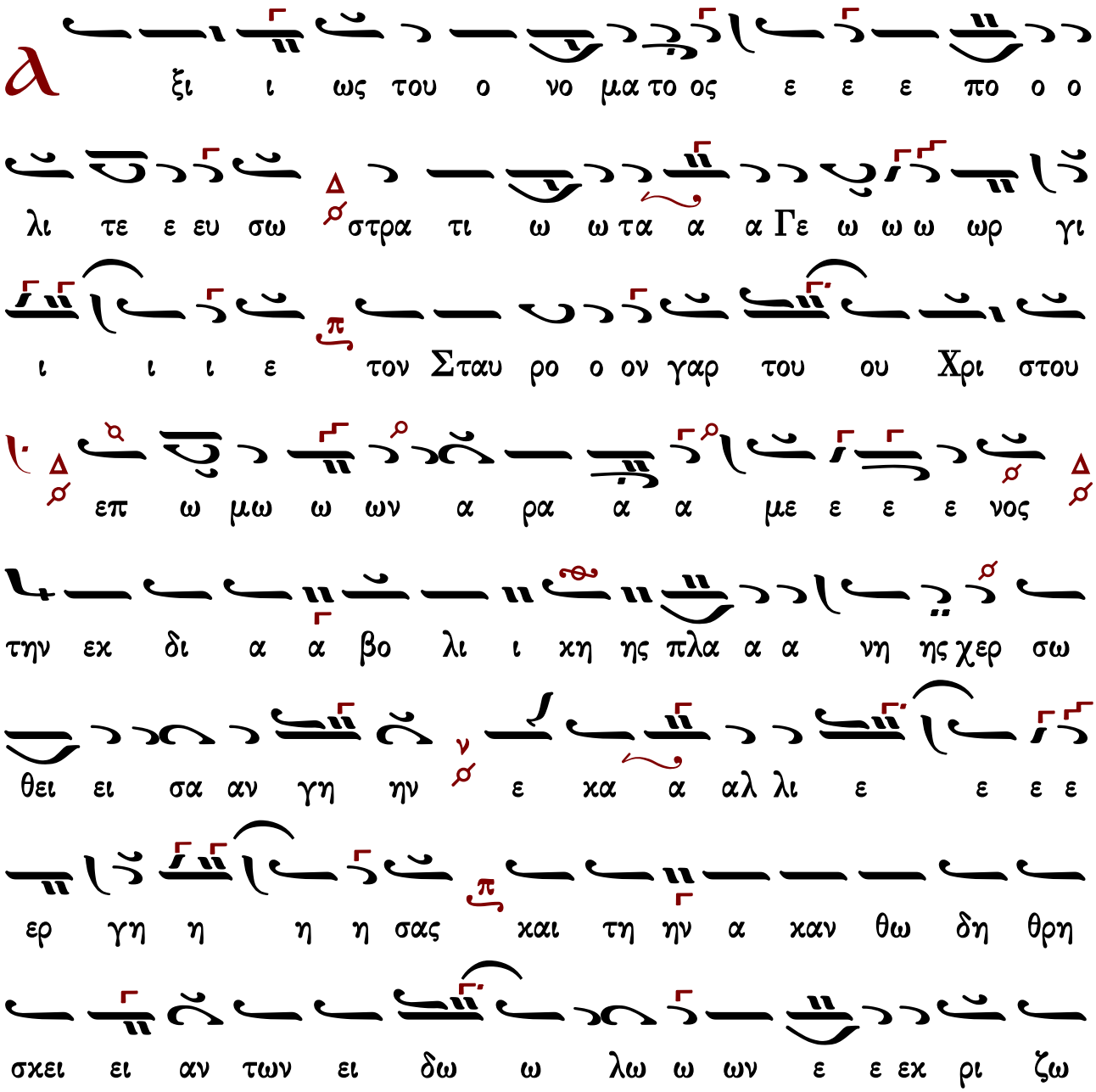

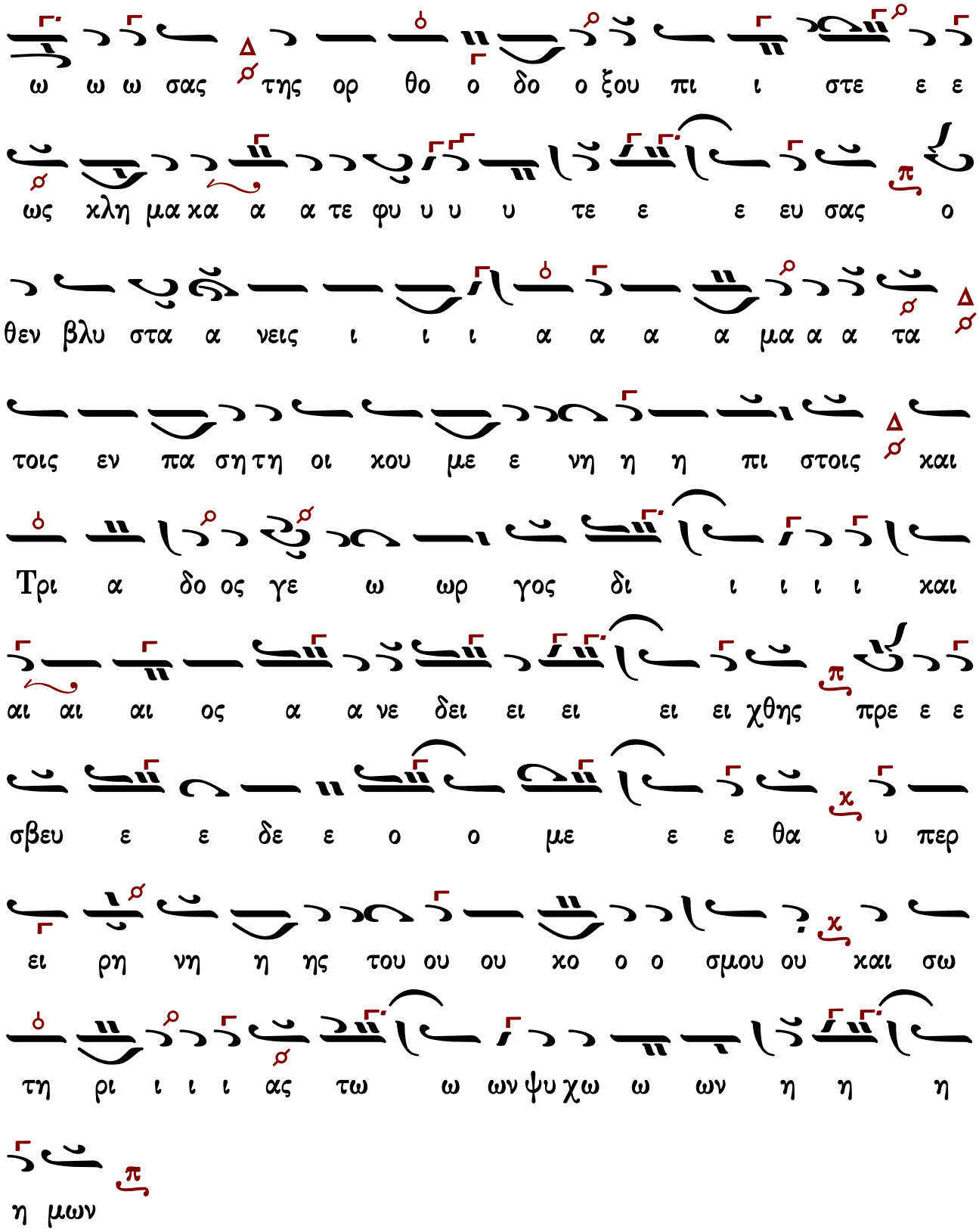

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν,

σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Πα

Τον νο ε ρον α δα μαν τα της χαρ τε ρι α α ας α

δελ φοι οι οι πνευ μα τι χως ε ευ φη η μη η η η

σω ω ω ω μεν Γε ωρ γι ον τον α οι οι οι οι δι μον

μα α αρ τυ υ υ υ ρα ον υ περ Χρι στου πυ υ υ

ρου με ε ε νον ε χαλ κευ σαν κιν δυ υ νοι και ε στο

μω ω ω σαν βα α α σα α α α νοι και ποι κι

λαι κο λα σεις α νη λω ω σαν σω μα το φυ υ υ σει φθει ρο

ο ο με ε ε ε νον ε νι κα γαρ ο ο ο πο

ο ο ο ο θο ος την φυ υ υ υ σιν δι α θα

να του πει ει ει θων τον ε ρα στη η ην δι α βη

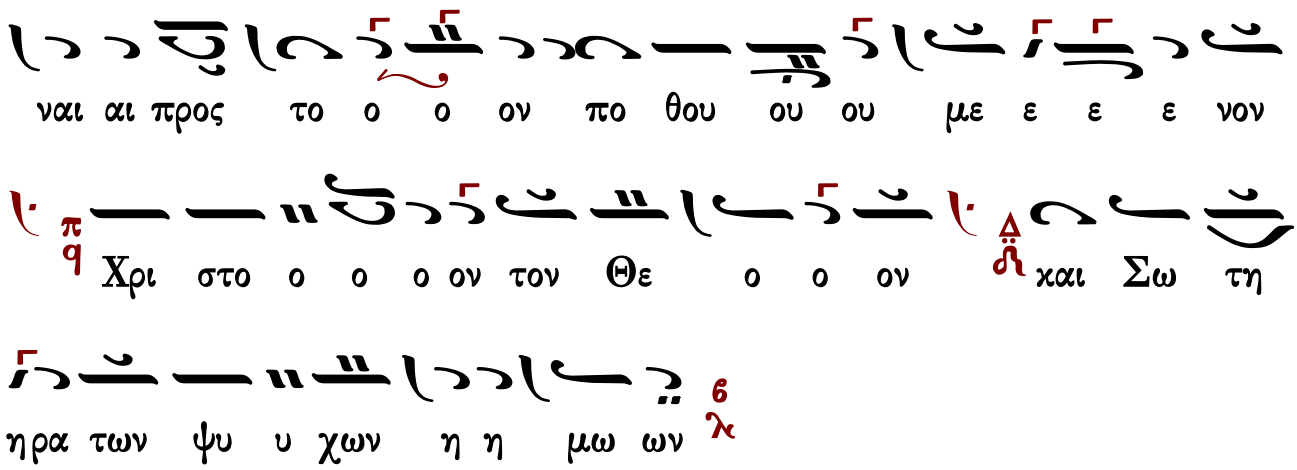

Ἀπολυτίκιον

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος

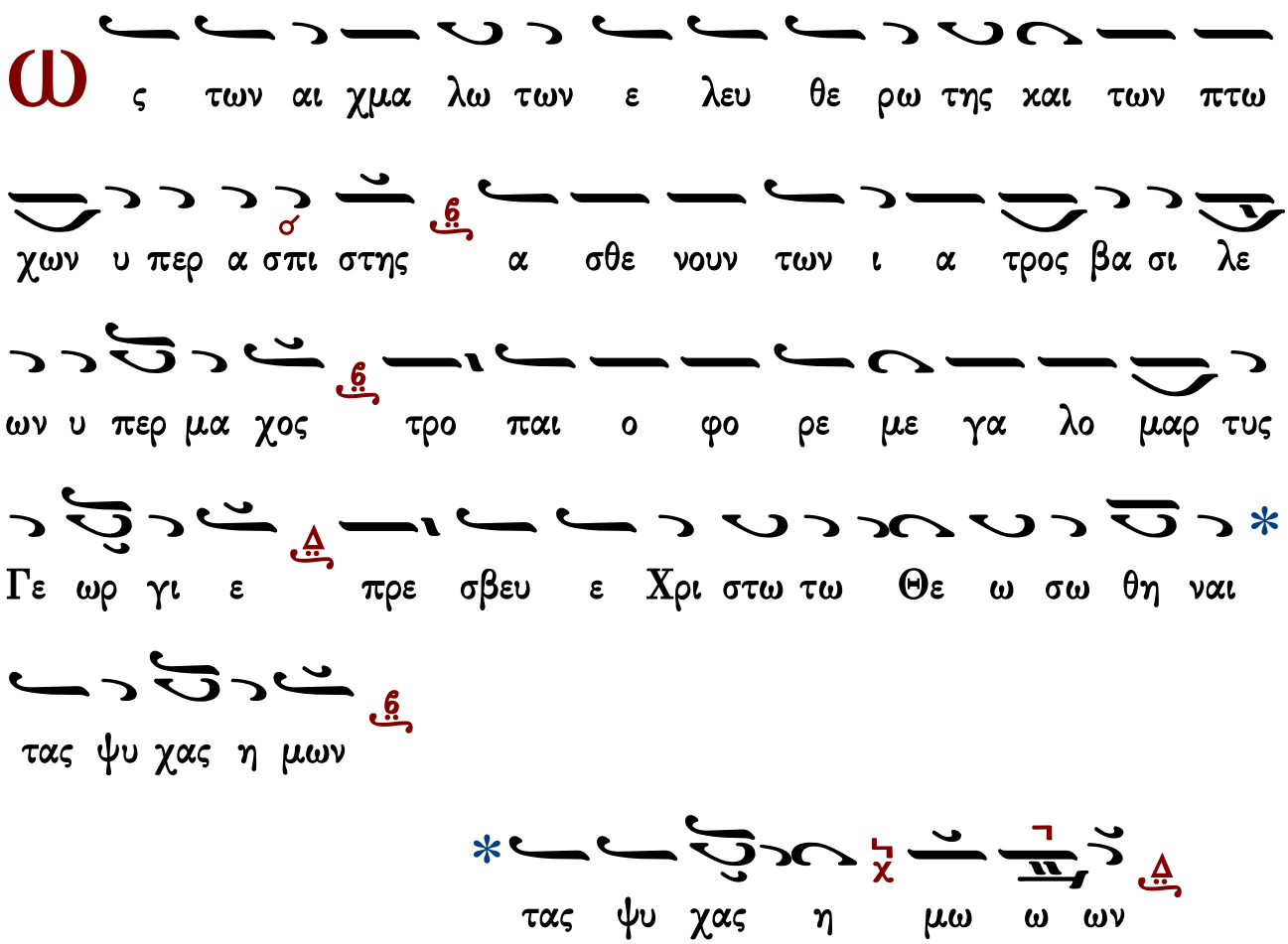

Εἰς τὸν ν΄ ψαλμὸν ἰδιόμελον

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὡραϊζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι· θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ἦχος λ Πα

C η με ε ε ρον η οι χου με ε ε νη πα α α

σα ταις του α θλο φο ο ο ρου ου α α αυ γα α α

α ζε ται αι α χτι ι ι ι ι σι και η του Χρι

στου Ε ε εκ χλη σι ι ι α τοις αν θε σιν ω ρα

ι ζο με ε ε νη Γε ε ε ω ωρ γι ε ε βο α α α

α α σοι θε ρα α πο ο ον Χρι στου και προ

στα α τα θερ μο ο ο ο τα α α τε μη ελ λει πης

πρε σβε ευ ειν υ περ η μω ω ων προς Κυ υ υ ρι ι ι

ο ο ο ο ον

τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον ἀργότερον
ψαλλόμενον ὡς δοξαστικὸν διαφόρων ἁγίων

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν

ὡραϊζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι· θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ἦχος λ πλ. Πα

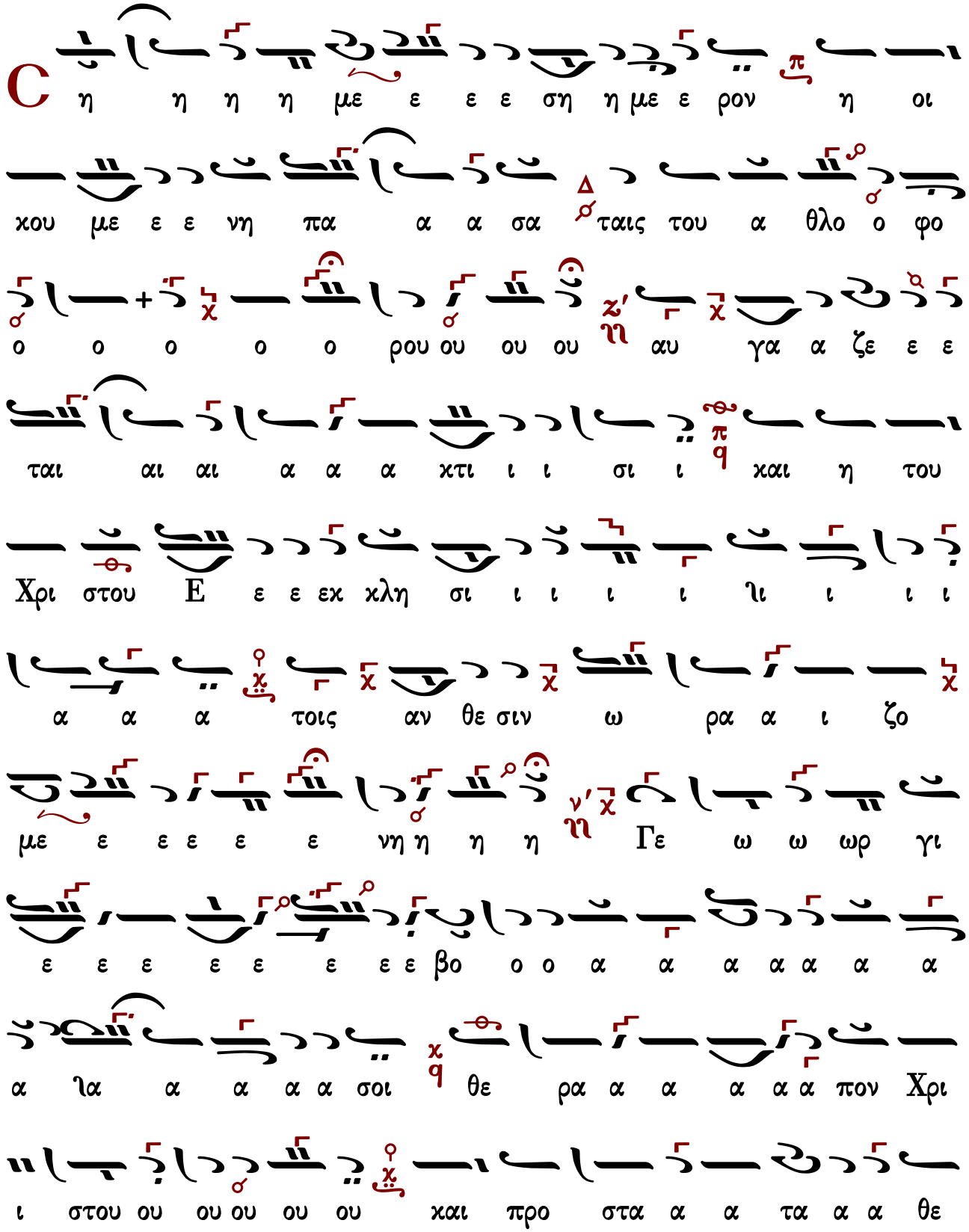

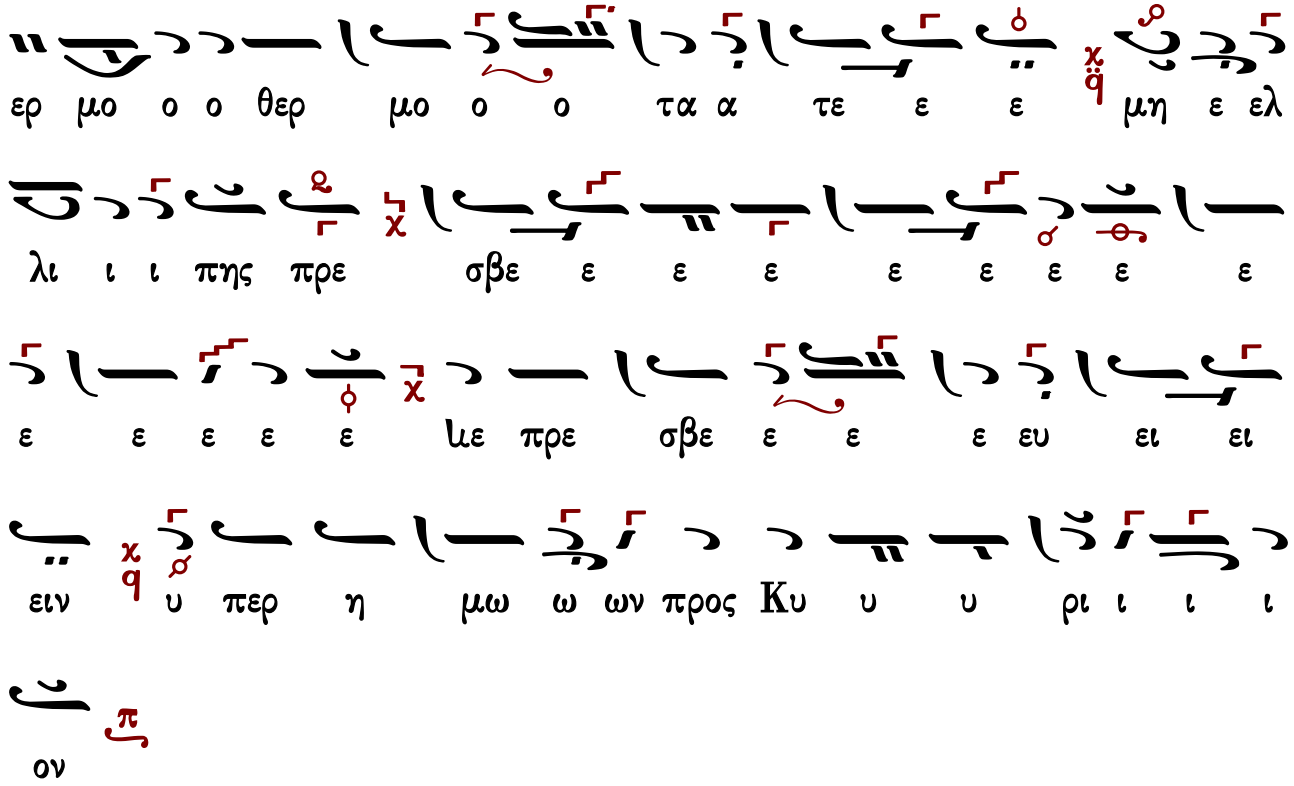

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν, ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν· οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πήλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαμειβόμενος, αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ/π ϙ Πα

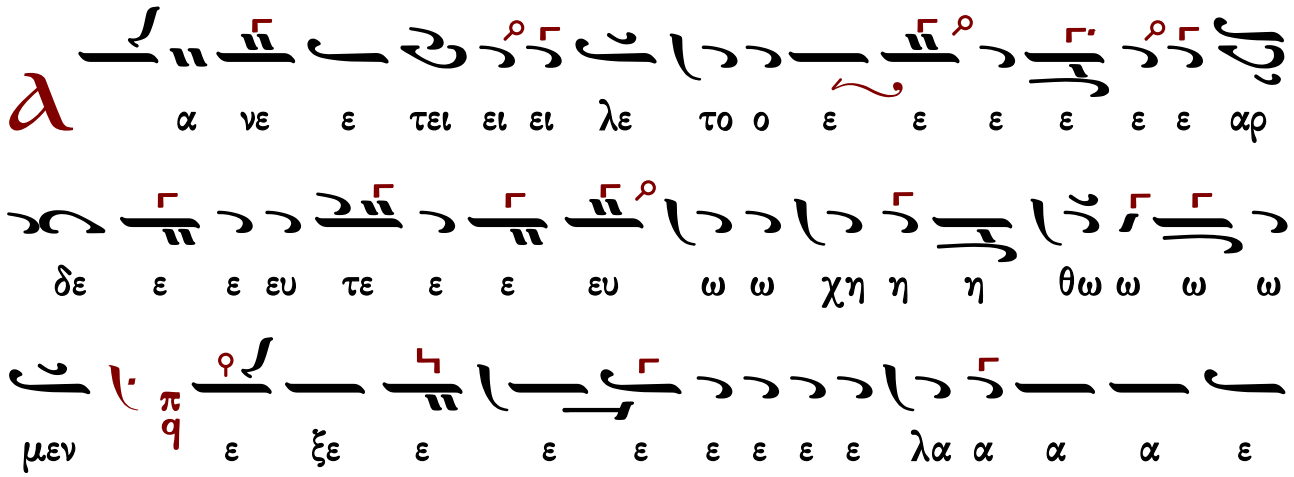

ξε λα αμ ψε ε ε ε ε ιιε ε ε ε ε ε ε εν χq η Α

να στα α σι ις Χρι ι ι στου ου ου δε ε ευ τε ε ευ

φρα α αν θω ω ω ω μεν πq η του α α θλο ο φο ρου ου

μνη η η η η μη τους πι στους φαι δρυ υ υ υ νου ου ου

σα α α νε ε ε δει ει ει ει χθη πq δι ο φι λε ε

ε ο ο ορ τοι οι δε ευ τε ε μυ υ στι ι χω ως α αυ

την παν η γυ υ ρι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν πq ου το ος

γαρ ως κα λο ος στρα τι ι ω ω ω της ην δρι σα α το

ο ο ο κα α α τα τω ων τυ ρα α α αν νων χq και του

τους κα τι ι σχυ υ υ νε μι μη της γε νο με νο ο

ος του ου πα α α α θους του Σω ω τη η η η η ρος

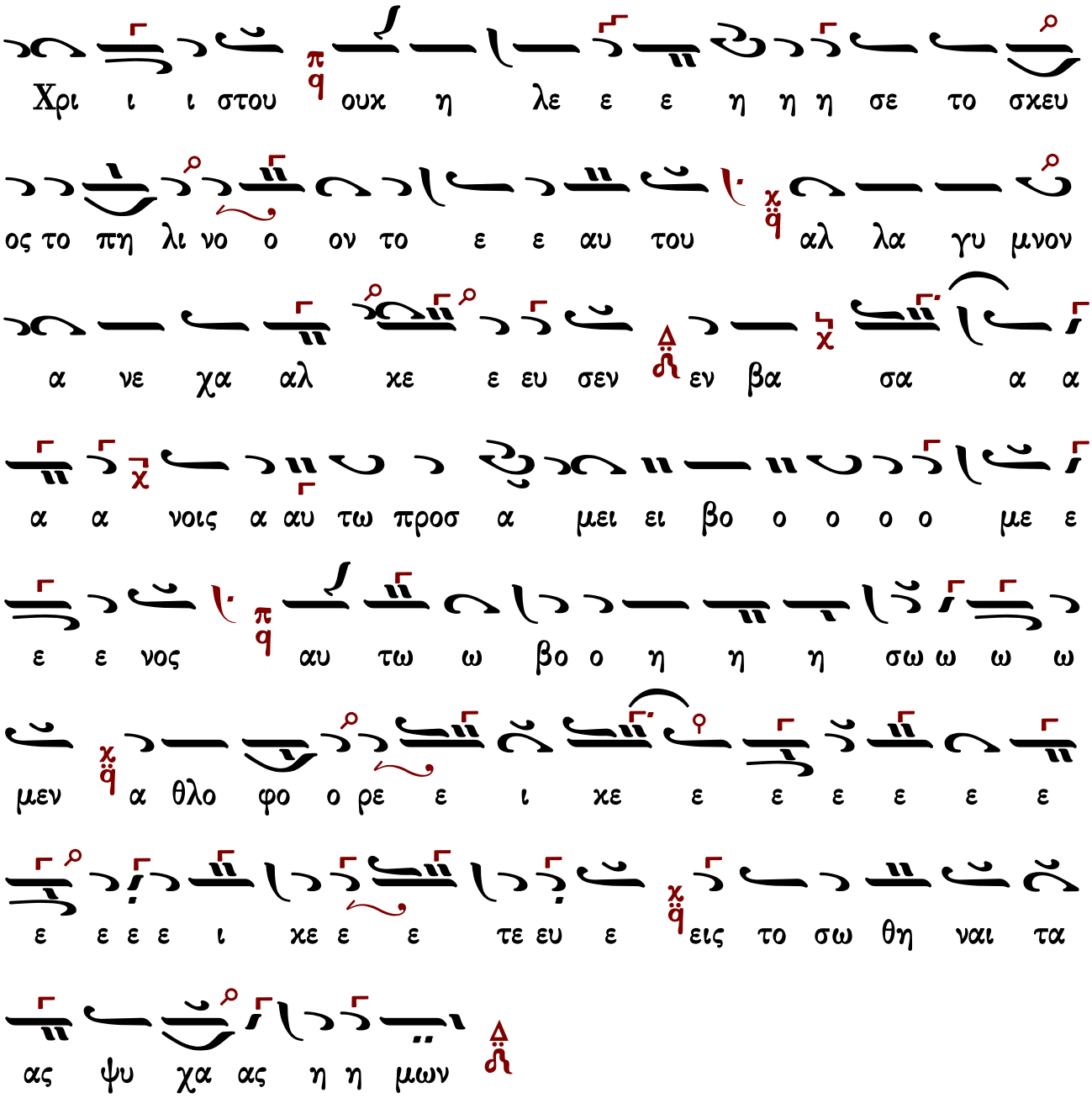

21 Μαΐου

Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε, Κωνσταντῖνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, ὡς διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα προικοδοτήσας τῷ Κτίστῃ σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. Διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δι

Πλου σι ι ω ω ων δω ρε ω ω ων τα χρει ει ειτ

το ο ο ο να ει λη η φω ως πα α α ρα Θε ου

α να α αξ χρα α τι ι ι στε Κων σταν τι

ι νε με ε ε γι ι ι ι στε κα λως εν του ου

ου ου τοις δι ε ε ε πρε ε ε ε ψας κα ταυ γα

α σθει εις γα α αρ α κτι ι σι του παν α γι ι ου Πνε

ε ευ μα α α α τος υ πο Σι ιλ βε ε στρου ου ου

ι ι ι ε ρε ε ως δι α του ου ου βα πτι ι ι σμα

α α α τος εν βα σι ι λευ σιν ω φθης α η

η ητ τη τος την οι κου με ε νη ην ω ως προι οι οι κα

προι χο δο τη η η η σας τω κτι ι ι στη η η η

σου και πο λιν βα σι λευ ου σαν θε ε ο σε βη η

η δι ο ι κε τευ ων μη η πα α αυ ση Χρι ι στω ω ω

ω ω τω Θε ω δω ρη θη ναι αι αι α α πα

α α σι ι ι τοις τε λου ου ου ου ου σι την μνη η η

μη η η η σου ως παρ ρη σι ι α αν ε ε ε

χων α μαρ τι ω ων συγ χω ω ω ρη σι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν και το με ε

γα α ε ε ε ε ε ε ε λε ε ος

Δόξα... ἕτερον ἀργότερον

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε, Κωνσταντῖνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, ὡς διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα προικοδοτήσας τῷ Κτίστῃ σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. Διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δι

Πλου σι ι ω ω ων δω ρε ω ω ων τα χρει ει ειτ

το ο ο ο να α ει λη φω ως πα α α ρα Θε ου

ου ου α να α αξ χρα α τι ι στε Κων σταν τι ι

νε με ε ε ε ε ε ε ε ε γι ι Κων σταν τι ι ι νε

με ε ε ε ε ε ε γι ι στε κα λως εν του ου ου ου

ου τοις δι ε ε ε πρε ε ε ε ψας κα ταυ γα σθει ει

εις γα α α αρ α κτι ι σι του παν α γι ι ι

ου ου Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α τος υ πο

Σι ιλ βε στρου ου ου ι ι ι ι ε ρε ε ως δι α

του ου ου βα πτι ι ι σμα α α α τος εν βα σι λευ

σιν ω ω φθης α η η ητ τη τος την οι χου με

η η η η τη δο κο προι κα οι οι προι ως ων ω ην νη ε ε

βα λιν πο και σου η η η στη ι ι κτι τω σας η

ι ο δι η η η βη σε ο ε θε σαν ου ου ευ λε σι

ω στω Χρι ση αυ α πα μη ων ευ ε ε ε ε ε τε ε κε

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε τω ω ω ω ω ω ε ε

αι αι αι ναι η θη ρη δω ω ω ω ω ω ω

σι ου ου ου ου τοις τε λου ου ι σι α α πα α α

α ι σι ρη παρ ως ου η η μη η η ην μνη η η την

ων ω ω ω ω ι τι αρ μα α χων ε ε ε αν

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω συγ

ε α γα με το και η ρη ω ω χω συγ ιε

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἑσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν Θεότητος μετοχετευθείς, ἤχθης ἁγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν, καὶ τύπον σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν. Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. Ὅθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, ἱερεύς τε χρισθεὶς καὶ βασιλεύς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων βασιλέων πατήρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρύει. Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

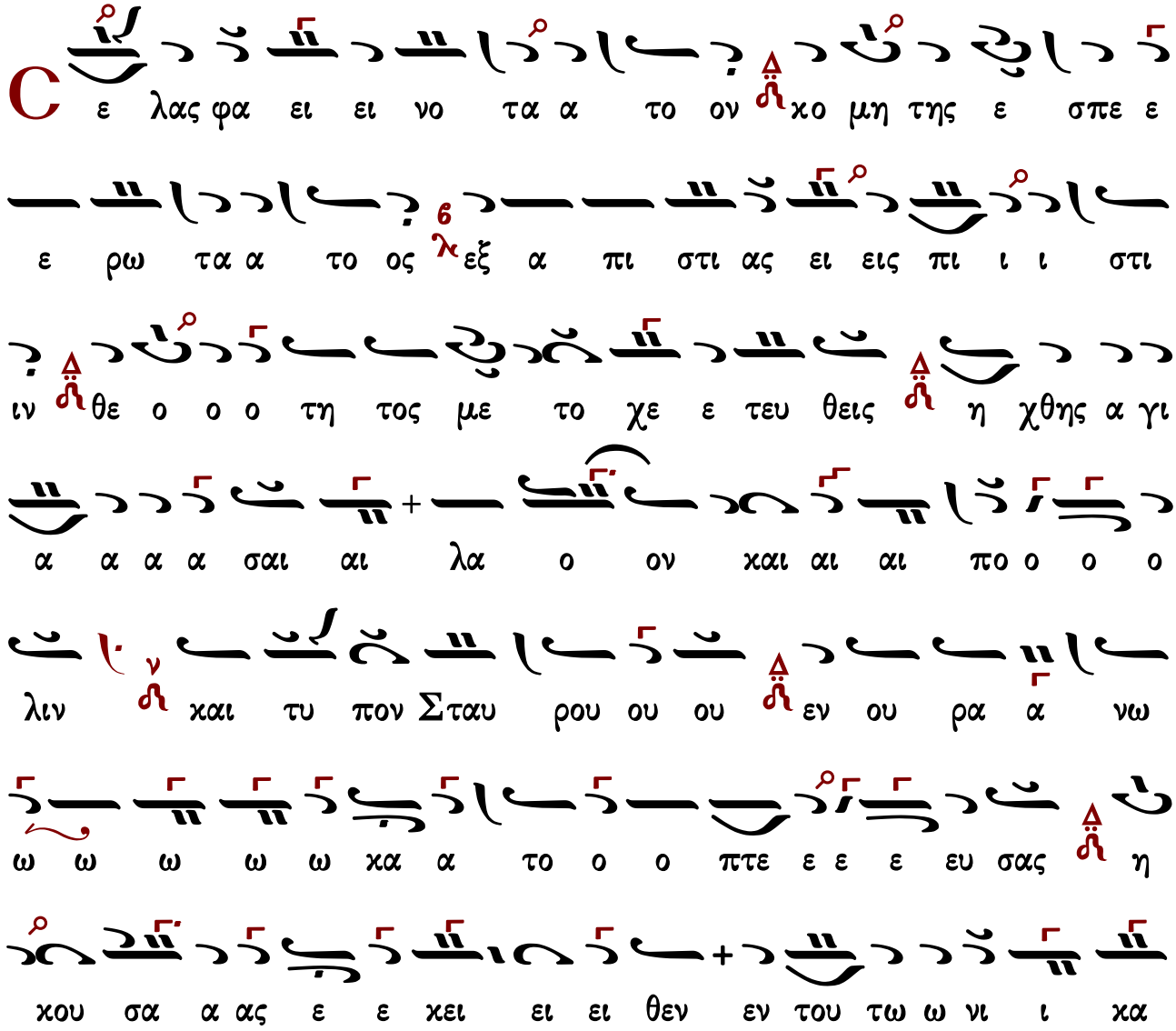

τους ε ε ε χθρου ου ου ους σου ν ο ο ο θεν δε ε

ξα α με ε νος την γνω ω σι ιν του ου Πνε ε ευ

μα α α α τος ι ε ρε ευς τε ε χρι ι σθει εις και

βα σι λευς ε λαι ω ε ε ε στη ρι ι ι ξας την Εκ κλη

σι ι α αν του Θε ου ν ορ θο δο ο ο ξων βα σι ι ι

λε ε ε ε ε ων πα α α τηρ ου και η η λα α α αρ

να αξ ι α α α σεις βρυ υ υ υ ει ν Κων σταν τι νε

ι σα α πο ο ο στο ο ο ο λε πρε ε σβε ευ ε

υ πε ε ερ τω ω ων ψυ χω ω ων η η η η μων ν

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο ἣν περίσῳζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχος δ΄ Δι

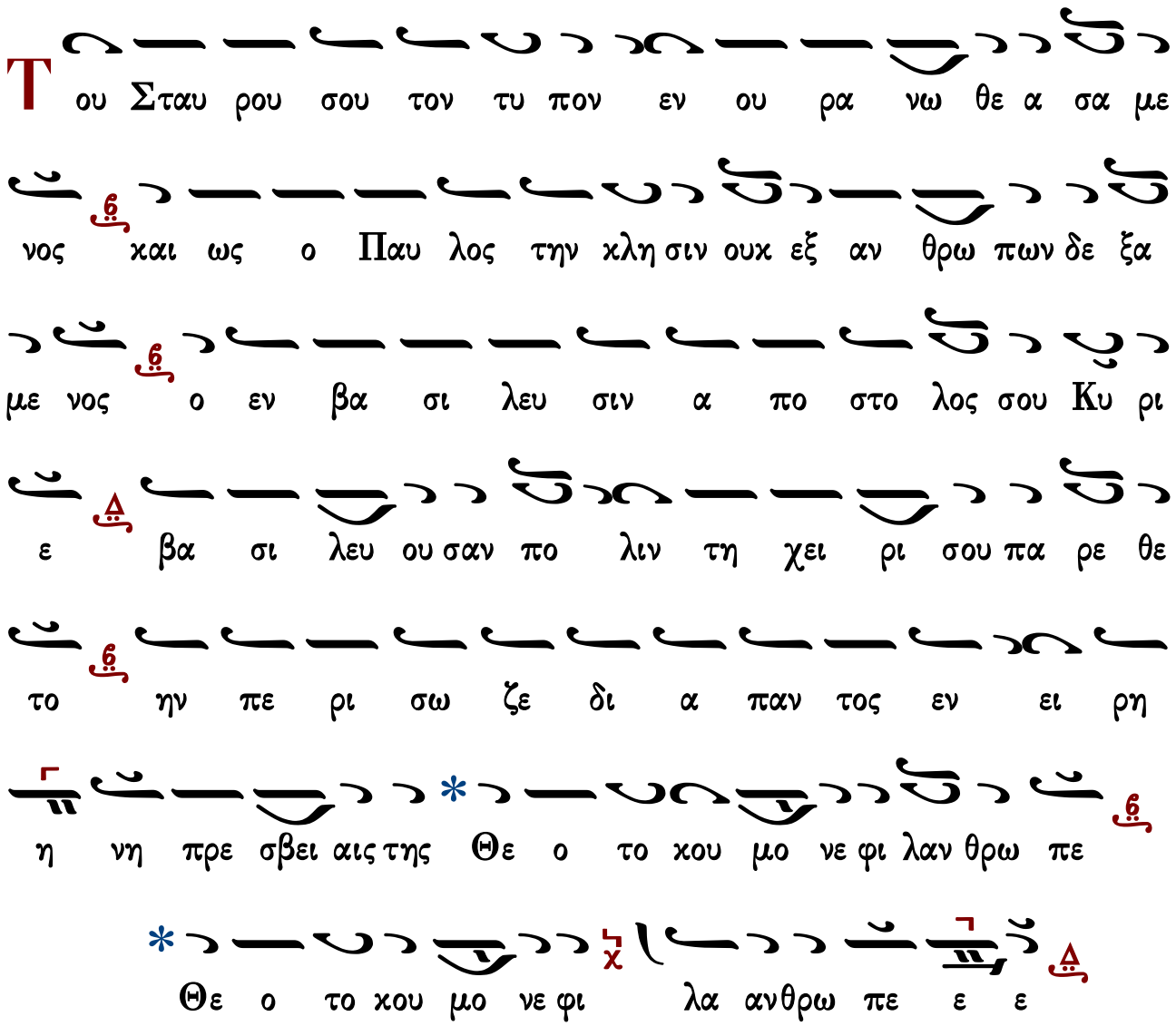

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὥσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγρησεν. Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου, ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὑρὼν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἱκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Ἦχος λ ϡ Νη

αις δω ρε αι αι αις κα τα κο σμω ω ω ων του ους

α α α ξι ι ι ι ι ους αυ τος ου ρα α νο ο ο θεν

ως περ Παυ λον τον α οι δι ι μον δι α ση μει

ει ου του Σταυ ρου σε Κων σταν τι ι νε ε ε ε ζω

ω ω γρη η η η σεν εν του ου ου τω ω φη η σα

α α α ας νι ι ι κα του ους ε ε ε χθρου ου

ου ους σου ον α να ζη τη σα α ας συν μη τρι θε ε

ε ο φρο ο ο νι και ευ ρων ω ω ως ε ε πο ο ο

θεις του ου ου τους κα α τα α κρα α α τος

ε ε τρο ο ο πω ω ω ω σω συν αυ τη η

ου ουν ι ι κε ε ε τε ε ε ευ ε υ περ ορ θο δο

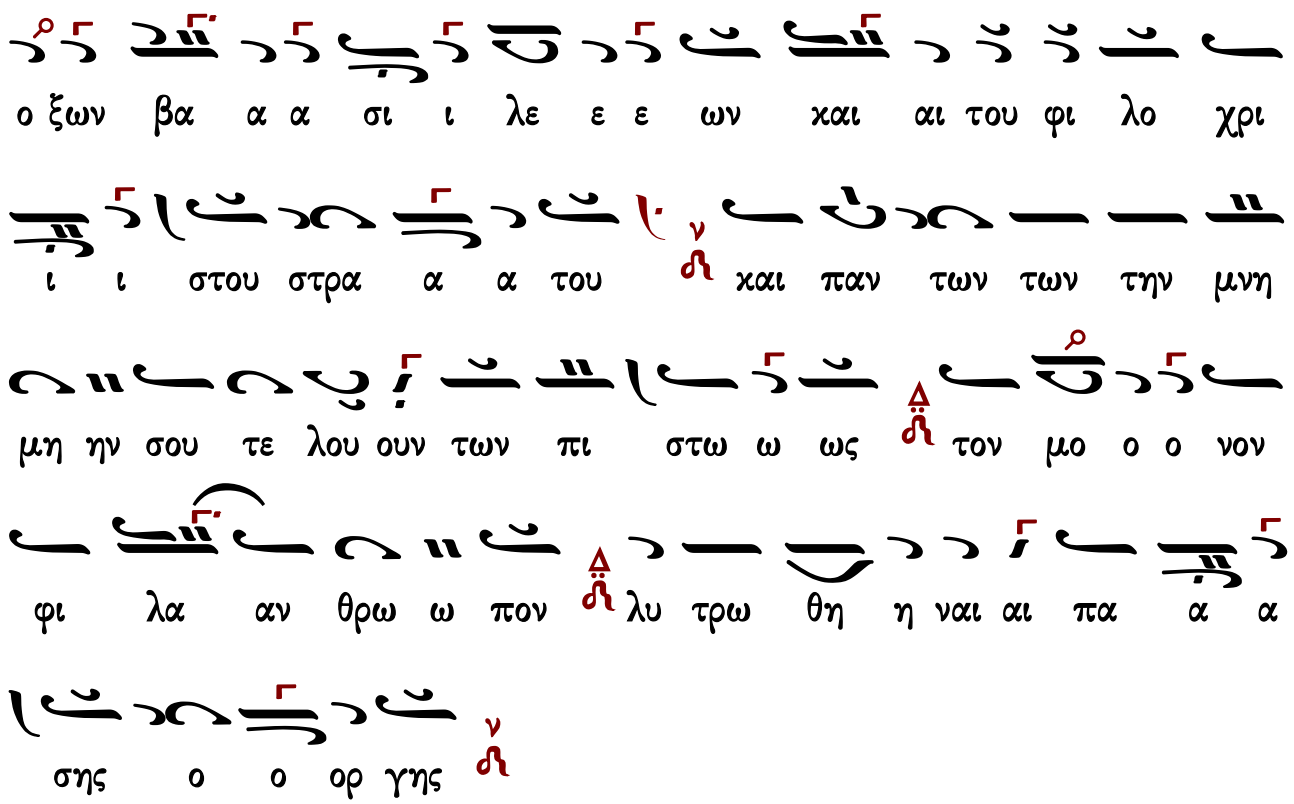

Δόξα... ἕτερον αργότερον

Ὁ τῶν ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὥσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγρησεν. Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου, ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὑρὼν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἱκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη̇

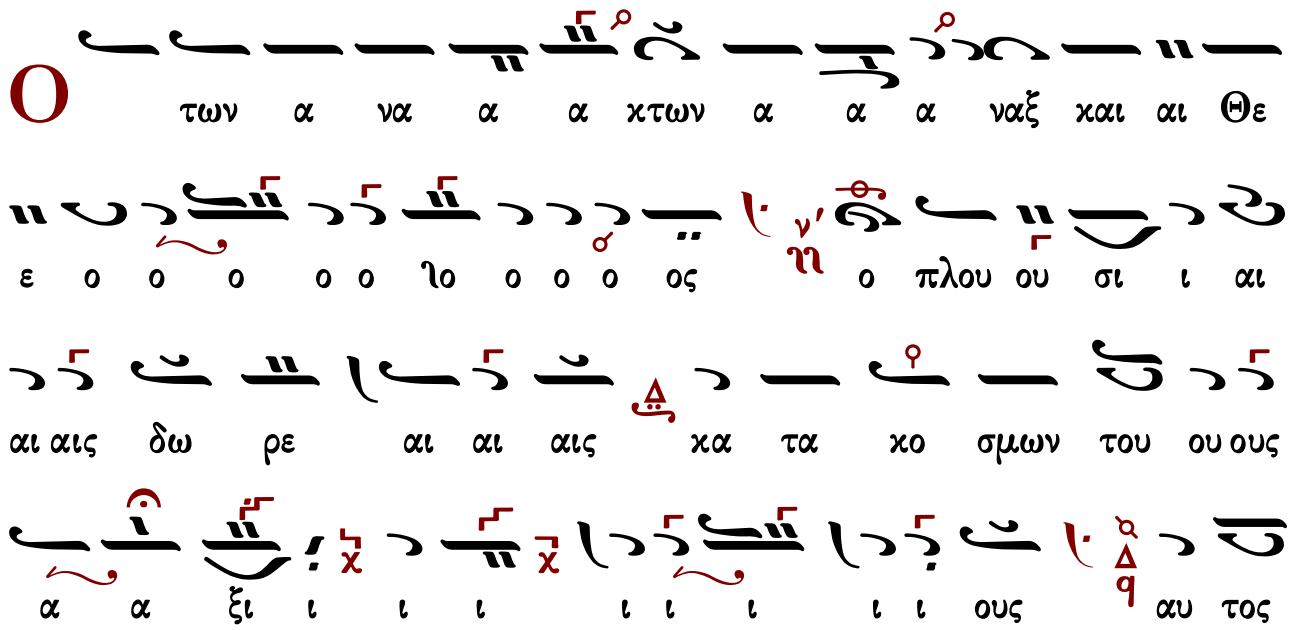

ου ου ου ρα α νο ο ο θεν ως περ Παυ λον τον α

οι οι οι οι οι οι οι οι δι ι ι μο ον λ δι α ση

μει ει ου ου ου του Στα αυ ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

σε Κων σταν τι ι νε ε ε ε ζω ω ω γρη η η η

σε ε εν ε εν του ου ου τω ω φη η η σας λ νι ι κα

του ου ου ους ε ε χθρου ου ους σου ου ον α να ζη

τη η σα α ας συν μη τρι ι θε ε ε ο ο ο

φρο ο νι ι και λ ευ ρω ω ων ω ω ω ω ω ως

ε ε ε πο ο ο ο ο ο ο ο θης π q του

ου ου ου τους κα α τα α κρα α τος ε ε τρω ω ω

πω ω ω ω σω ν συν αυ τη ου ουν ι ι ι κε ε

ε τε ευ ε ε ε ε ε υ περ ορ θο δο ο ο ξων

βα α α σι ι λε ε ε ων και αι του φι λο χρι ι ι

στου στρα α α του και παν των των την μνη μη ην

σου τε ε λου ου ουν των πι στω ω ως τον μο ο ο νον

φι ι λα α α α α α αν θρω ω πον λυ τρω θη η

ναι αι πα α α σης ο ο ορ γης

24 Ἰουνίου

Τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου ὡς ἀστὴρ φαεινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλῶτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στειρωτικῆς, καὶ παντὸς τοῦ κόσμου τὴν λύτρωσιν εὐαγγελιζομένης, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Ἦχος λ π Πα

C η με ε ε ρον του φω τος ο ο λυ χνος προ ο δο

ποι ει ται την ε λευ σι ιν Θε ε ε ου ου ου του Λο

ο ο γου ως α στη η ηρ φα ει ει ει νος ση με

ρο ο ον Ζα χα ρι ι α ας γλω ω ωωτ ταν ε τρα α

α α νω ω ω σε σι ω πην ε ε ε ξα σκη η η η

σας αγ γε ε λου ου ουπρο στα α α α α ξα α α αν

τος ε πρε ε ε πε ε ε γαρ ου ου ου τω τον

πα τε ε ρα α τη η ης φω νης μη σι ω πη η ην φυ

λα α α ατ τειν προ ελ θου ου ου σης εκ γα στρο ο ος στει

ρω ω τι ι ι κης και παν τος του κο ο σμου

την λυ υ υ υ τρω ω ω σιν ευ αγ γε λι ζο

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νης εν πα αρ

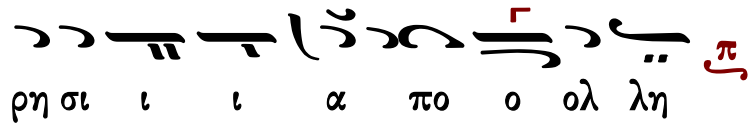

Καὶ νῦν...

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ᾔνει τὸν Δεσπότην, θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Ἦχος λ ⸓ Πα

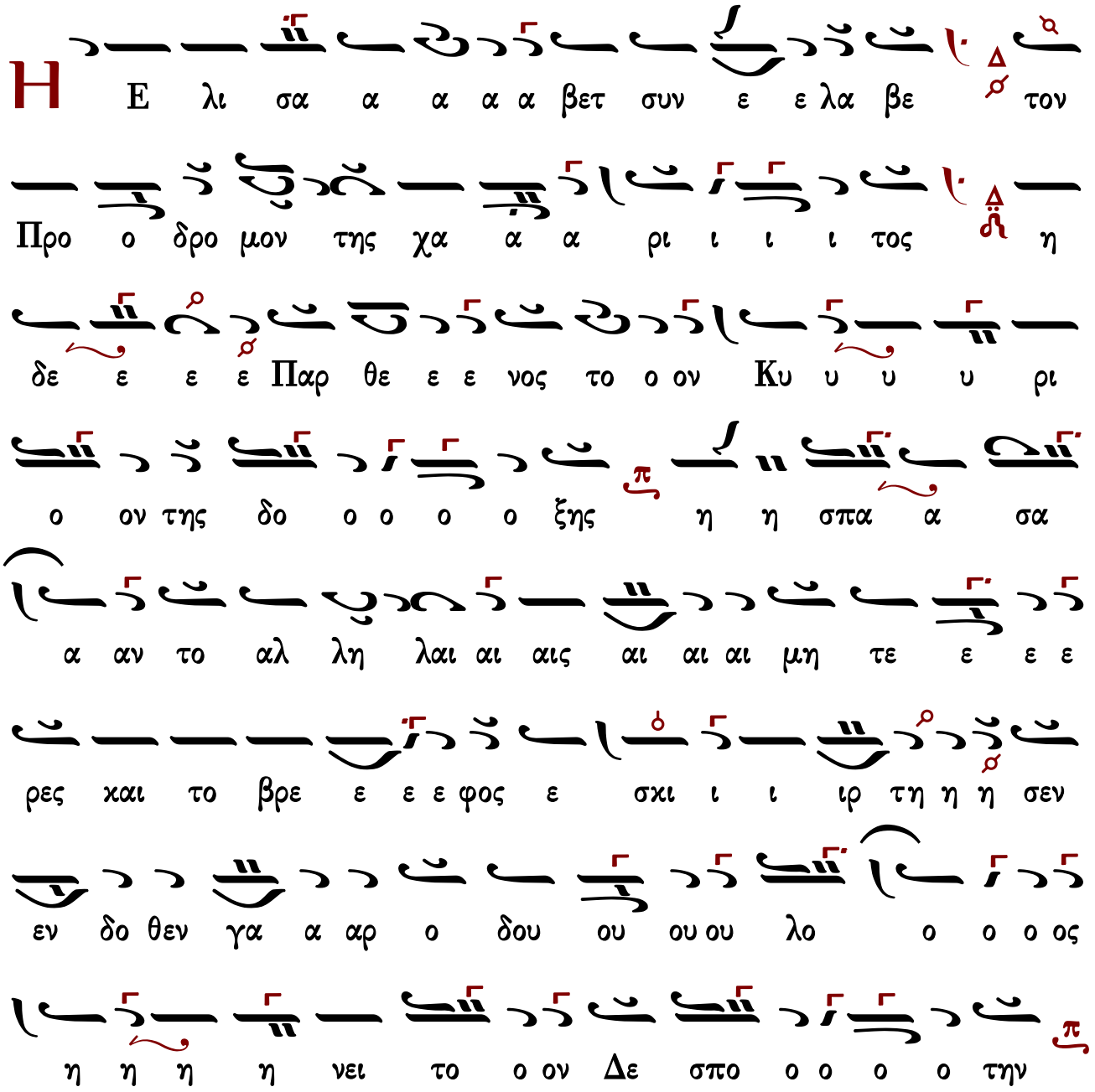

θα αυ μα α ζου ου σα η μη τη η ηρ του ου ου Προ

δρο ο ο μου η η ηρ ξα το ο βο ο ο αν

πο ο θε ε εν μοι του ου ου ου το ι να η μη τηρ του

Κυ ρι ι ι ι ι ου ου ου ου μου ε ε ελ θη προ

ο ο ο ος με ι να σω ω ση λα α ο

ον α α α πε ε ε γνω σμε ε ε ε νον ο ε χων το

με γα ε ε ε λε ε ος δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι

οι

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Ἡσαΐου νῦν τοῦ προφήτου ἡ φωνή, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος προφητῶν κυήσει Ἰωάννου πεπλήρωται. Ἰδοὺ γὰρ φησιν ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμών, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μέν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἁγνείαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος· Αὐτὸν ἅπαντες πιστοί, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ ἡ Νη

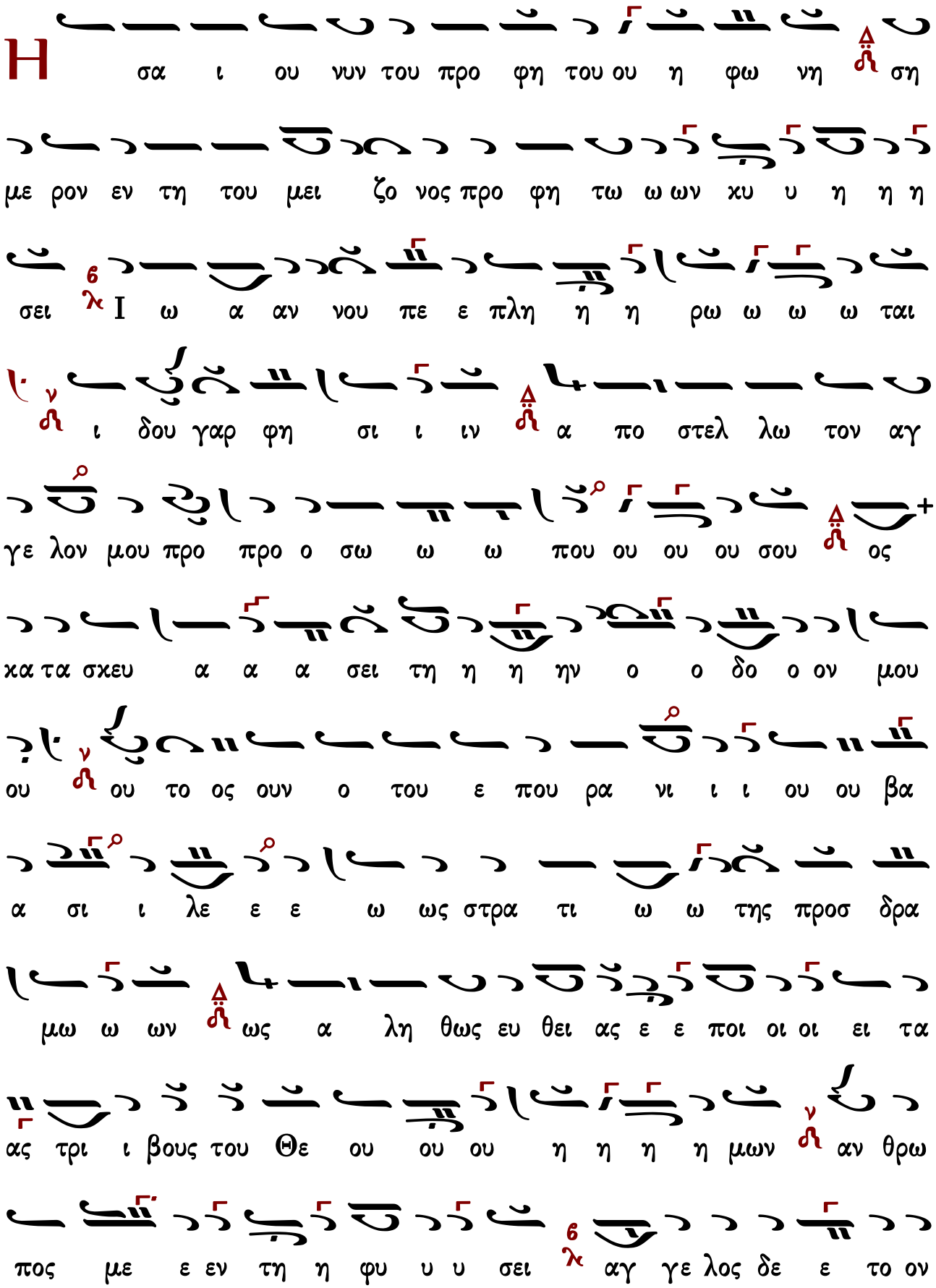
Η σα ι ου νυν του προ φη του ου η φω νη ση
με ρον εν τη του μει ζο νος προ φη τω ω ων χυ υ η η η
σει Ι ω α αν νου πε ε πλη η η ρω ω ω ω ται
ι δου γαρ φη σι ι ιν α πο στελ λω τον αγ
γε λον μου προ προ ο σω ω ω που ου ου ου σου ος
κα τα σκευ α α α σει τη η η ην ο ο δο ο ον μου
ου ου το ος ουν ο του ε που ρα νι ι ι ου ου βα
α σι ι λε ε ε ω ως στρα τι ω ω της προσ δρα
μω ω ων ως α λη θως ευ θει ας ε ε ποι οι οι ει τα
ας τρι ι βους του Θε ου ου ου η η η η μων αν θρω
πος με ε εν τη η φυ υ υ σει αγ γε λος δε ε το ον

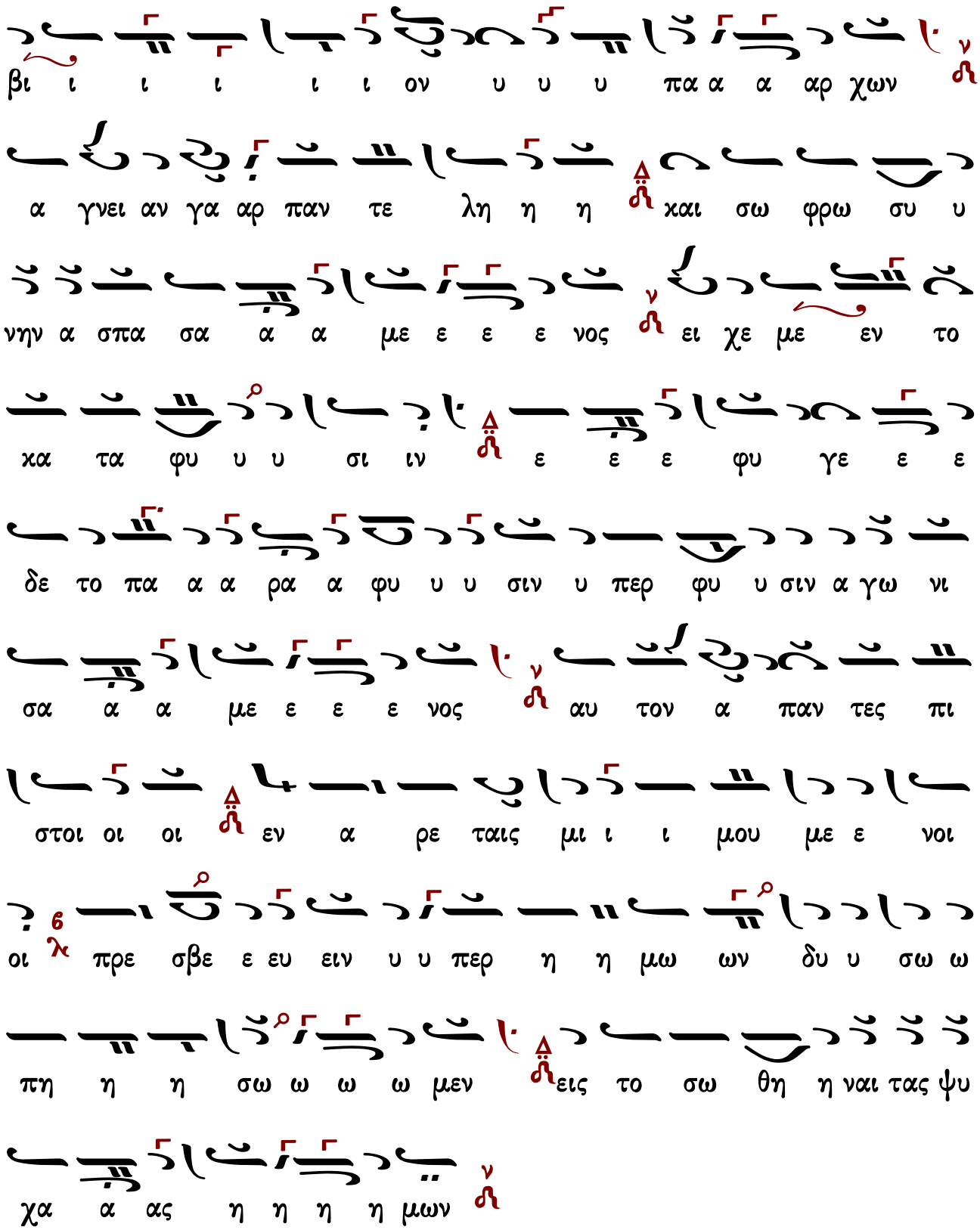

Καὶ νῦν…

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην· Τὶ παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ στρατιώτην, σὺ τόν νομοδότην, κἀγὼ τὸν νομοθέτην, σὺ τὸν Λόγον, κἀγὼ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος λ̅ π̅ ἀ̈ Νη̅

Β λε πε την Ε λι ι σα α α βετ προς την παρ θε νον Μα ρι

α α αμ δι ι ι α λε ε γο ο ο με ε ε ε

νην ἀ τι πα ρα γε γο ο να ας προ ο ος με ε ἀ η μη

τηρ του Κυ υ ρι ι ι ου ου ου ου μου ἀ συ βα σι λε

α βα α στα α ζει εις κα α α γω ω ω ω ω ω

στρα τι ι ι ω ω ω ω την ἀ συ τον νο ο ο μο ο δο

ο ο την κα γω τον νο ο ο ο μο ο θε ε ε τη ην

ἀ συ το ον Λο ο ο γον κα γω ω ω ω ω την φω

νην ἀ τη̅ν κη ρυ υ υ ξα α α α σαν την βα σι λει

ει ει αν των ου ου ου ρα α α α νων ἀ

Ἀπολυτίκιον

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Ἦχος Δι

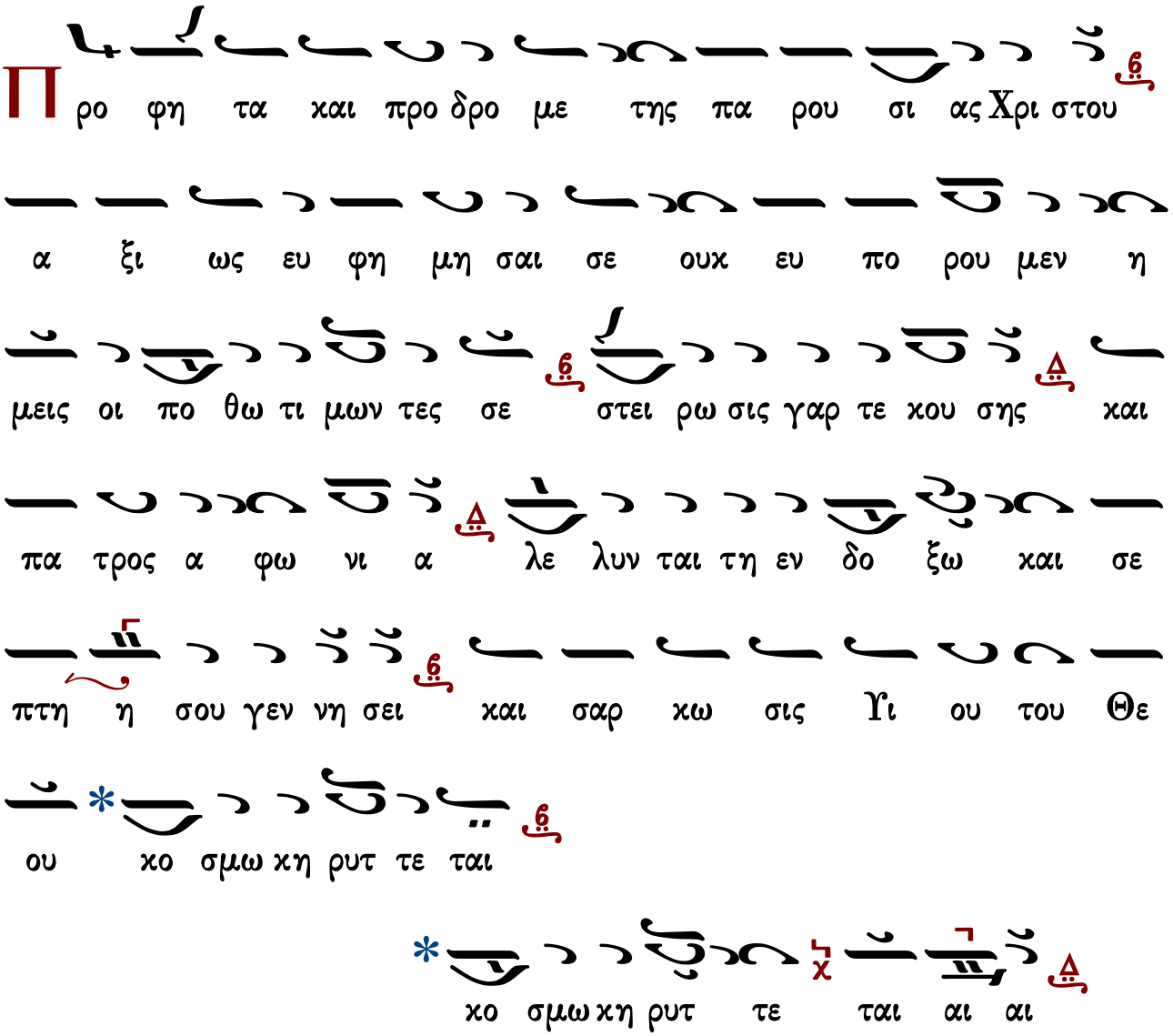

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθεῖαν πιστοῖς διάβασιν.

Ἦχος λ Πα

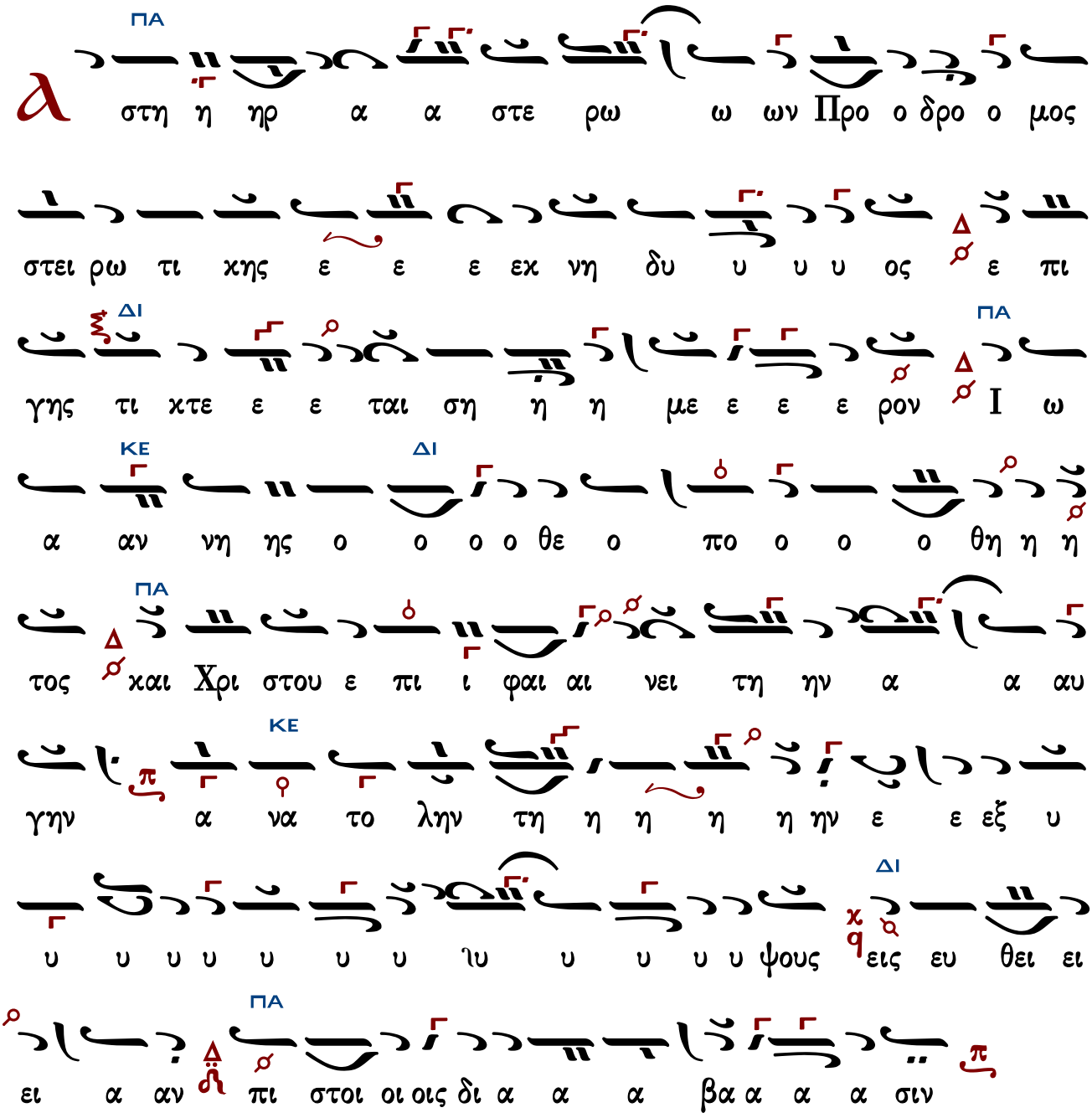

29 Ἰουνίου

Τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων,
Πέτρου καὶ Παύλου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων, Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν, Αὐτὸν ἱκέτευε, θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ⲁ̀ Πα

T ω τριτ τω της ε ρω τη η η σε ε ως τω ω ω

Πε ε ε ε ε τρε ε φι ι ι λει ει ει εις με πq το

τρι τον της αρ νη η η σε ε ε ως ο Χρι στο ο ο ος

δι ωρ θω ω ω σα α α α το πq δι ο και προς τον

χρυ φι ο ο γνω ω ω ω ω στη ην ο ο ο Σι ι ι ι

μων πq Κυ ρι ι ε παν τα α α γι ι νω ω ω ω σκεις τα

πα α α αν τα ε πι ι ι στα α α α σαι πq συ

οι οι οι οι οι οι δα α α ας ο ο τι ι ι φι ι

ι λω ω ω ω σε πq ο θεν προς αυ το ο ον ο Σω τηρ

ποι οι μαι αι αι νε ε ε ε τα α προ ο ο βα α α τα α

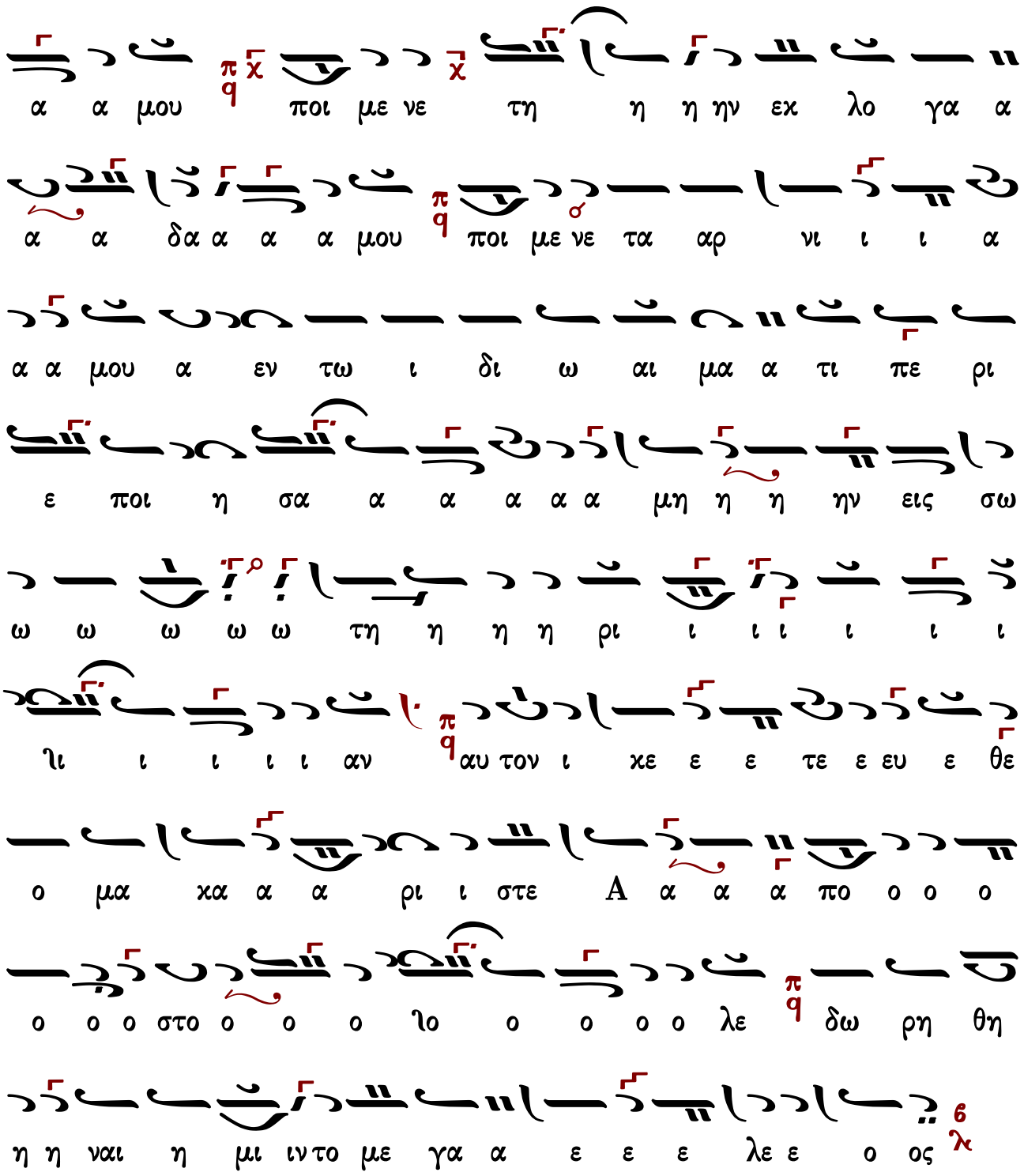

Εἰς τόν στίχον ἰδιόμελα

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τὶς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε;
ἢ τὶς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ ταύτην αἴτησαι, φυλάττειν τὴν καλήν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε, καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Τα κα τα πο λιν δε σμα και τας θλι ψει εις σου πτις δι η

γη η σε ε ται νεν δο ξε ε α α πο ο ο στο ο

λε ε ε Πα α αυ λε πη τις πα ρα στη σει τους α

γω νας και τους κο ο που ους σου νους ε κο πι α σας εν

τω Ευ αγ γε λι ω του ου ου Χρι ι ι στου πι

να παν τας κερ δι σης και Χρι στω προσ α γα α α α γη η

ης την Ε εκ κλη σι ι ι αν πα λα λα ταυ την αι τη σαι

φυ λατ τειν την κα λην σου ο μο λο ο γι ι ι αν πμε χρι τε

λευ ται αι α ας α να α α πνο ο ο ης πΠαυ λε α

πο ο στο ο λε και δι δα α σκα λε των Εκ κλη η

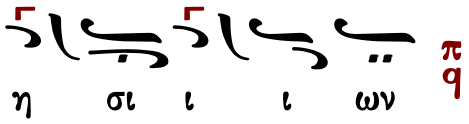

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου,
τὶς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε, τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς ῥαβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; θέατρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδίσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ⸗ Πα

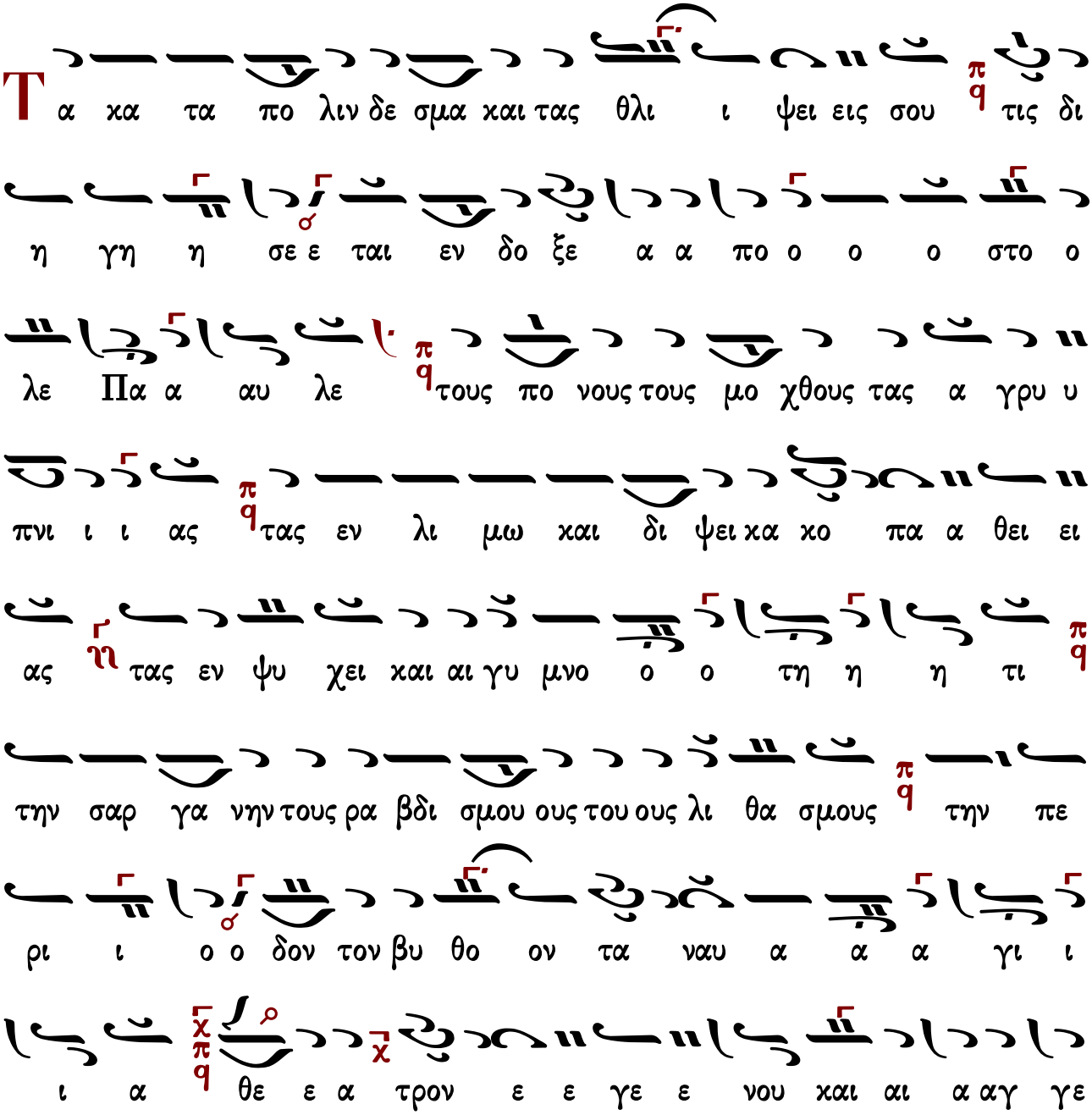

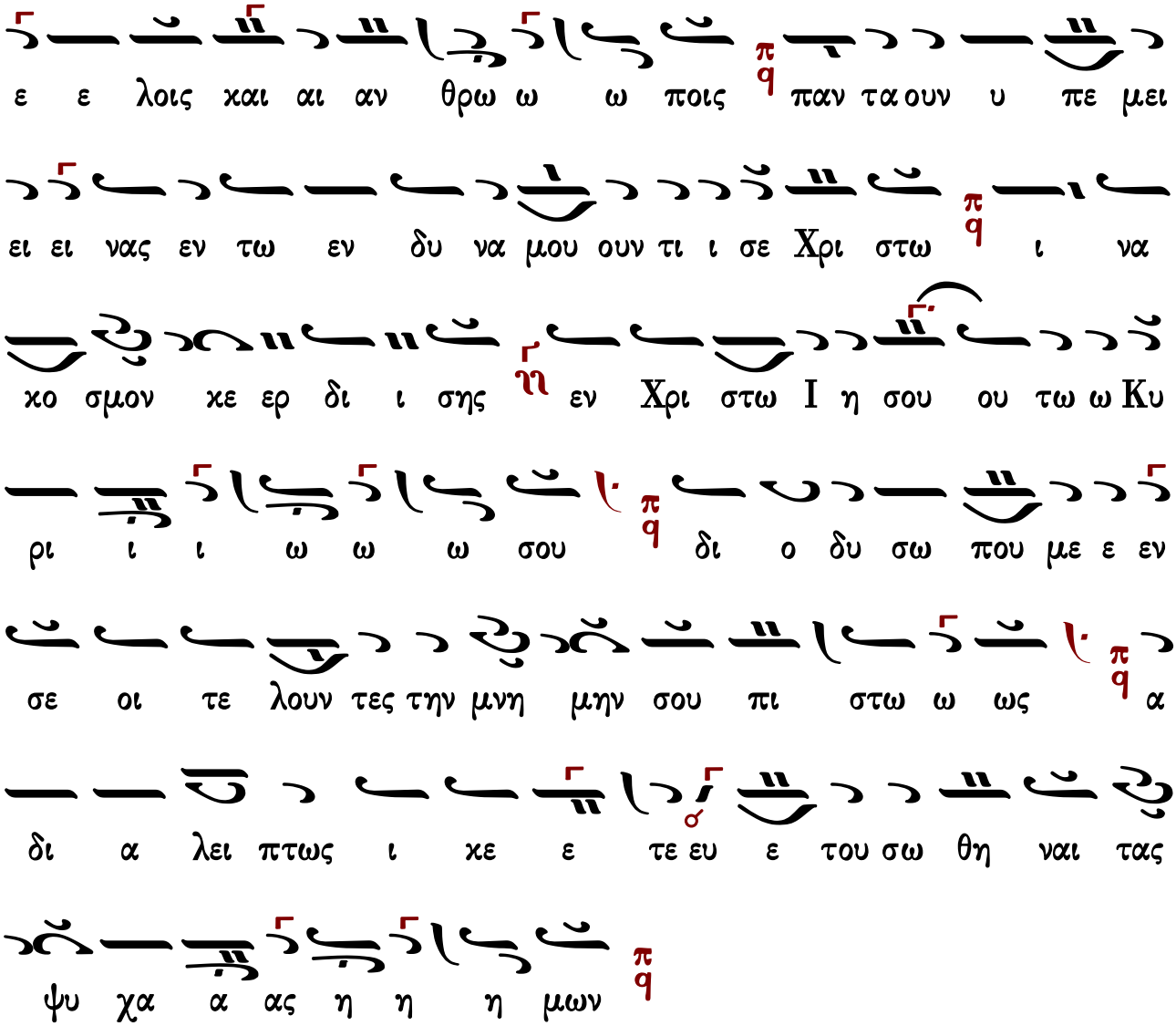

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας,
Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν θείαν γνῶσιν ἐπανήγαγον, ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἔνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριστο, ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθείς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται, καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ᾽ ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος ⲁ̀ Πα

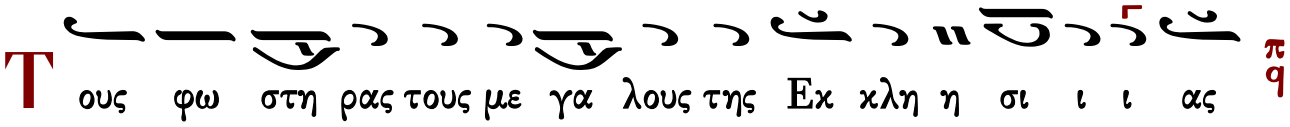

Πε τρον και Πα αυ λον ευ φη μη η η σω ω ω

μεν υ περ η λι ον γαρ ε ε ε λα α αμ ψαν εν τω

της πι στε ως στε ρε ω μα α τι και τα ε θνη ταις

α κτι σι του κη ρυ υ γμα α τος εκ της α γνοι ας

ε πα νη η η γα α α γον ο μεν τω σταυ ρω

προσ η λω θεις προς ου ρα νον την πο ρει αν ε ποι

η σα α το εν θα της βα σι ι λει ει ας πα ρα Χρι

στου τας κλεις ε εγ κε χει ει ει ρι ι ι στο ο δε

τω ξι ι φει α α πο τμη θεις προς τον Σω τη ρα εκ

δη μη σας ε πα ξι ως μα α κα ρι ι ι ζε ε ε

ται και αμ φο τε ροι τον Ισ ρα ηλ κα ταγ γελ λου ου σιν

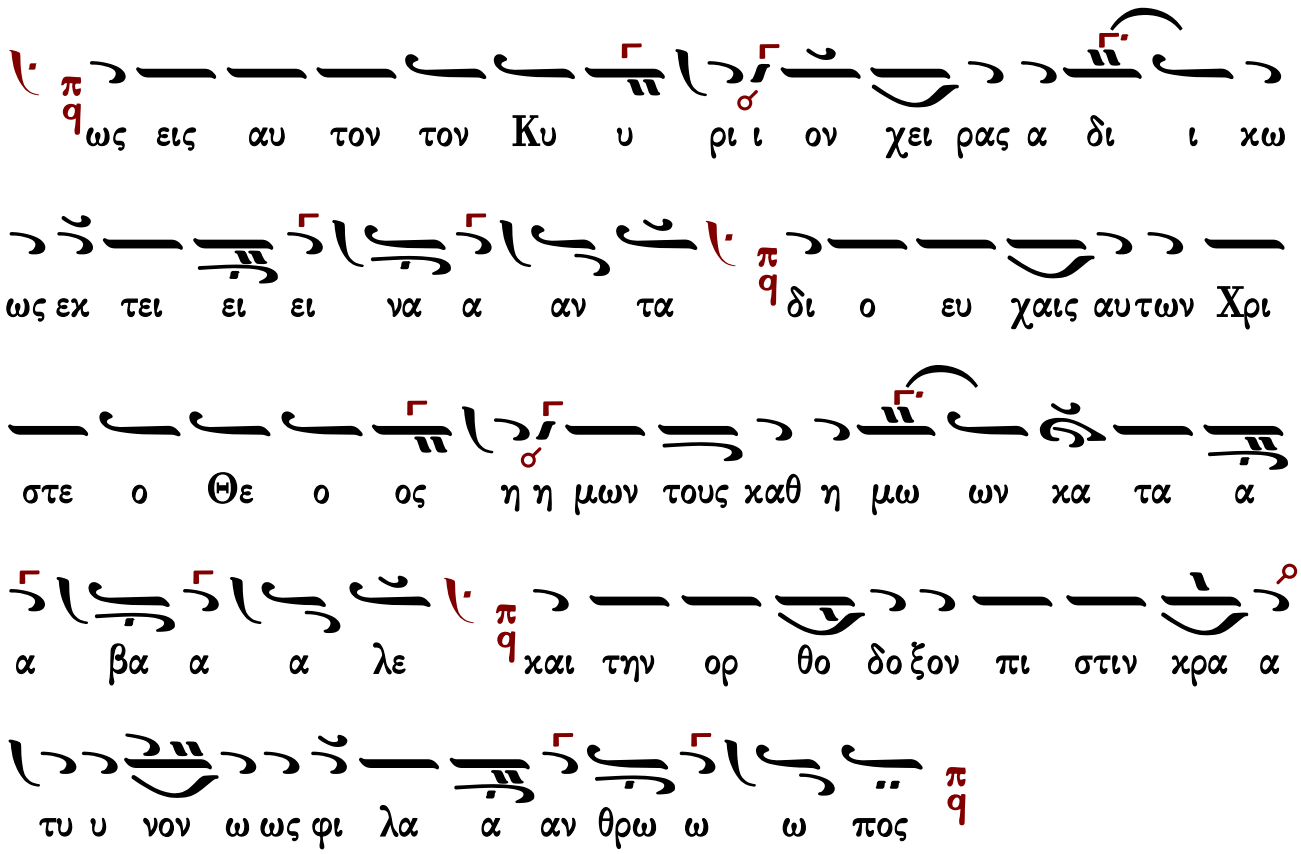

Δόξα...

Ἑορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἑορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτούς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης, Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζεῦγος ἁγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ ⸗ Πα

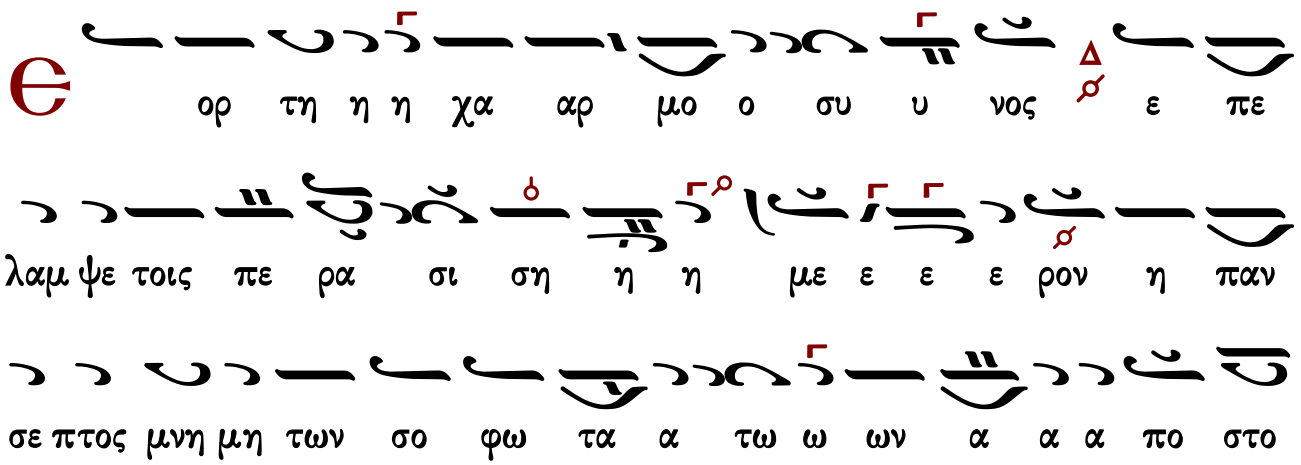

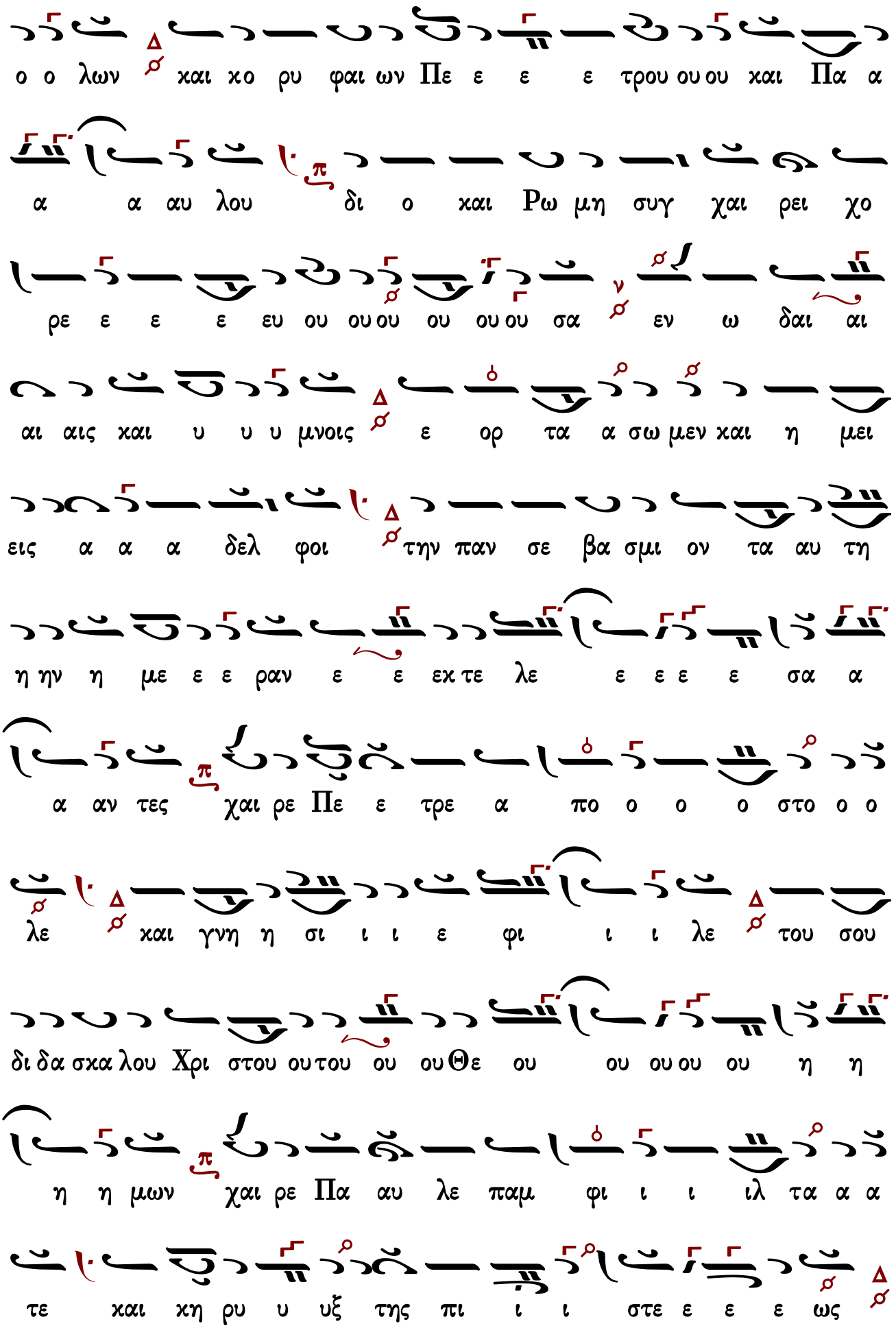
ο ο λων και χο ρυ φαι ων Πε ε ε ε τρου ου ου και Πα α
α α αυ λου δι ο και Ρω μη συγ χαι ρει χο
ρε ε ε ε ευ ου ου ου ου ου ου ου σα εν ω δαι αι
αι αις και υ υ υ μνοις ε ορ τα α σω μεν και η μει
εις α α α δελ φοι την παν σε βα σμι ον τα αυ τη
η ην η με ε ε ραν ε ε εκ τε λε ε ε ε ε σα α
α αν τες χαι ρε Πε ε τρε α πο ο ο ο στο ο ο
λε και γνη η σι ι ι ε φι ι ι λε του σου
δι δα σκα λου Χρι στου ου του ου ου Θε ου ου ου ου ου η η
η η μων χαι ρε Πα αυ λε παμ φι ι ι ιλ τα α α
τε και κη ρυ υ υξ της πι ι ι στε ε ε ε ως

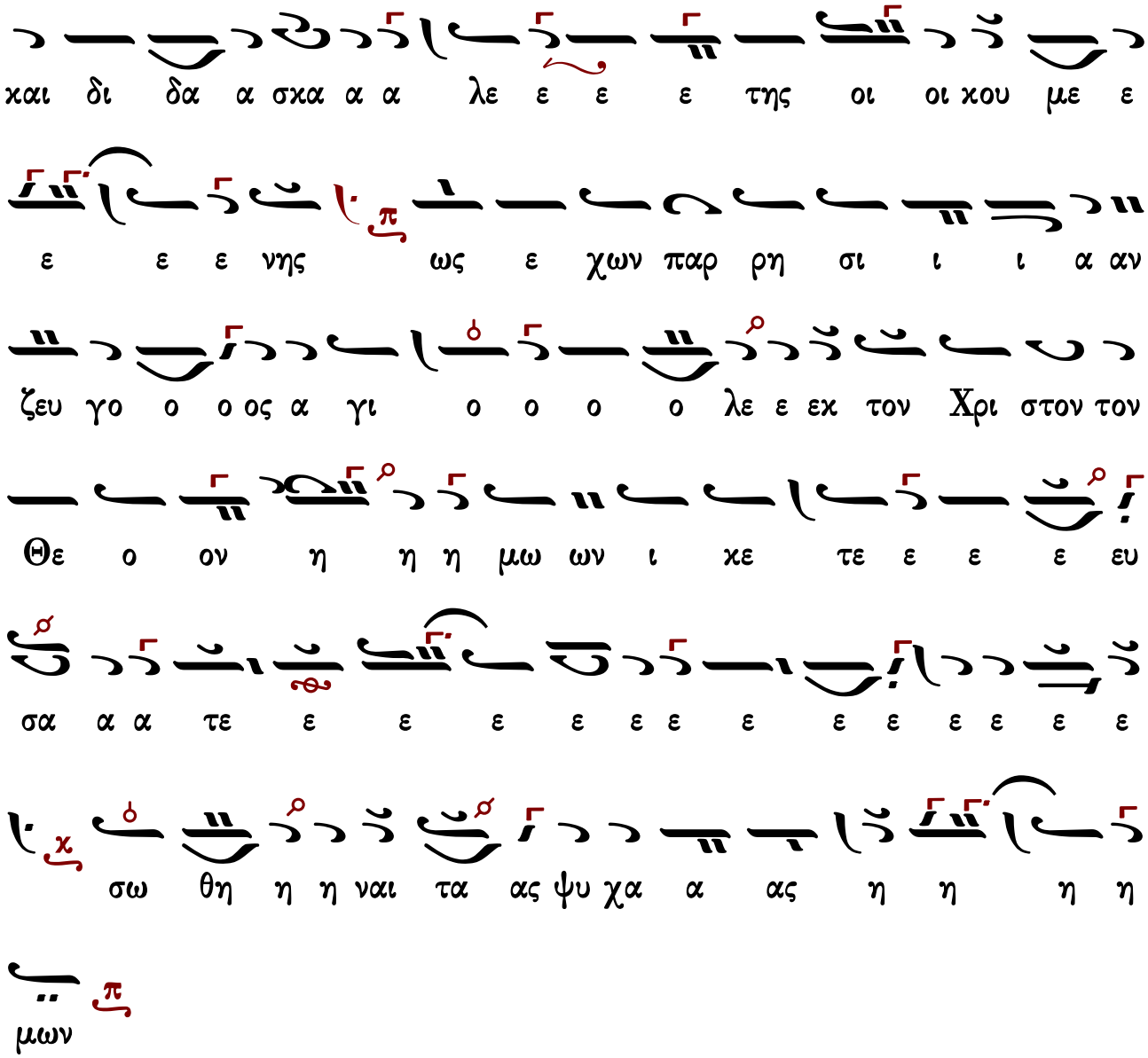

Ἀπολυτίκιον

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δι

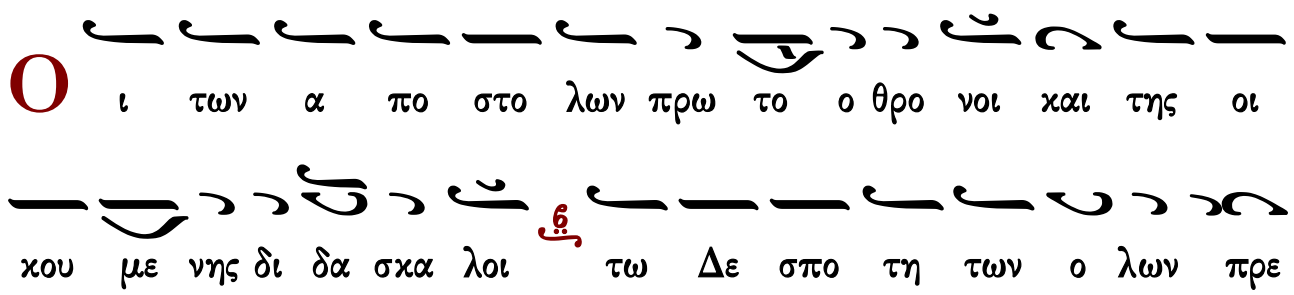

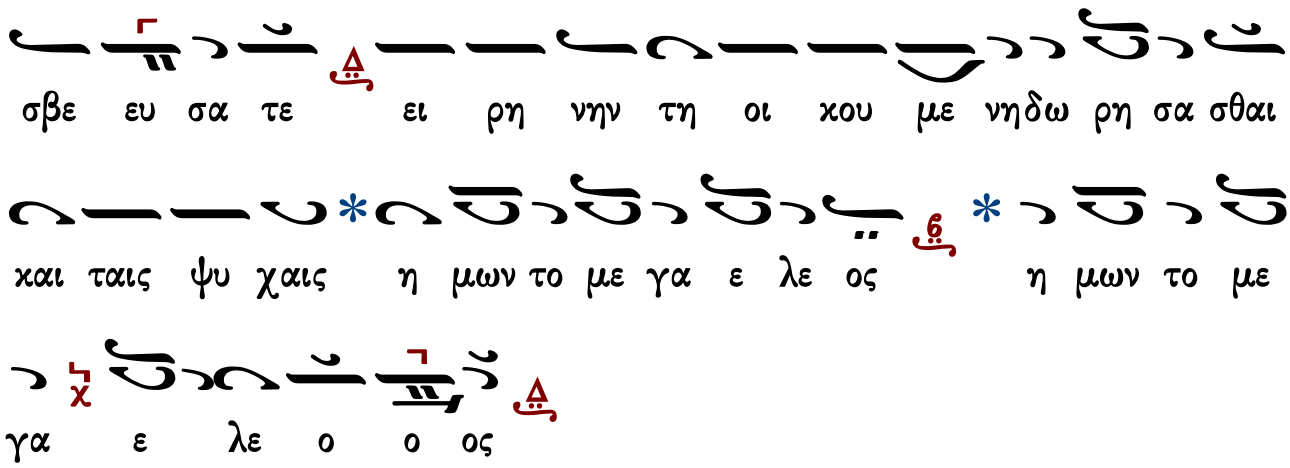

Εις τον ν΄ ψαλμόν ἰδιόμελον

Πέτρε, κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπέρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ἦχος Δι

Εἰς τούς αἴνους

Δόξα...

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτή, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενοῦσα σωτηρίαν ἡμῖν, μυστικῶς οὖν κροτήσαντες τούτοις προσείπωμεν· Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν ἀΰλων, τοὺς τὴν ἡμῶν ἑορτήν, εὐφημοῦντας ᾄσμασι.

Ἦχος λ π Πα

Η πανσεπτος των Αποστολων επεδημησεν εορτη τη Εκκλησια Χριστου προξενουσα σωτηριαν ημιν μυστικως ουν κροτησαντες τουτοις προσειπωμεν Χαιρετε φωστηρες των εν σκοτει του ηλιου ακτινες υπαρχοντες Χαιρετε Πετρε και Παυλε δογματων των θειων θεμελιοι αρραγεις φιλοι του Χριστου σκευη τιμια Παρεστε μεσον ημων αοραως καταξιουντες δωρεων αυλων τους την ημων εορτην ευφημουντας ασμασι

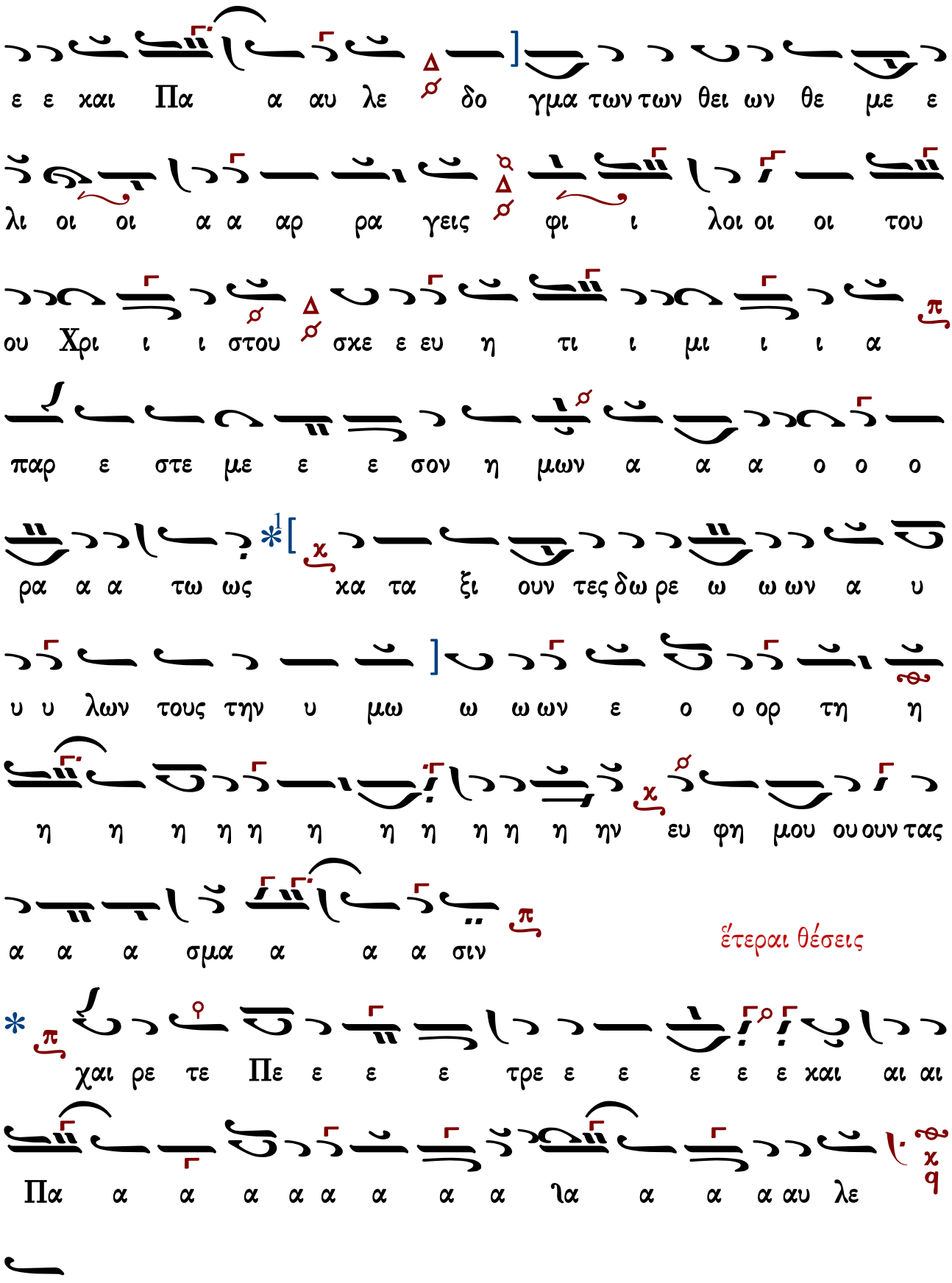

ἕτεραι θέσεις

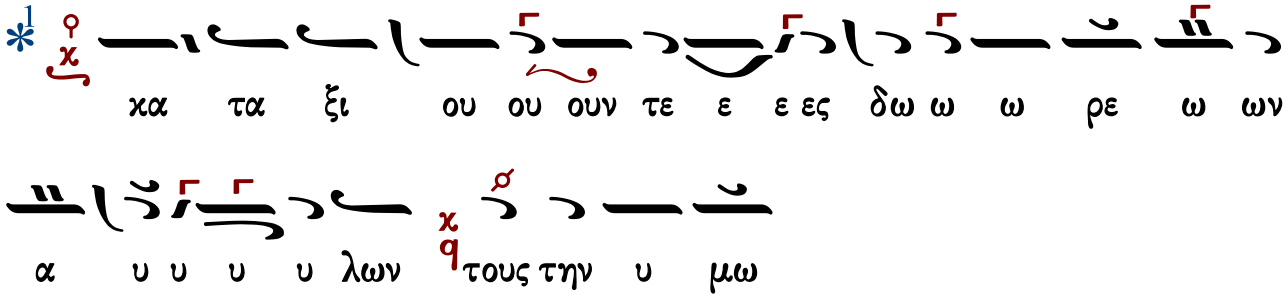

30 Ἰουνίου

Σύναξις τῶν δώδεκα Ἀποστόλων

Ἀπολυτίκιον

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἡ Γα

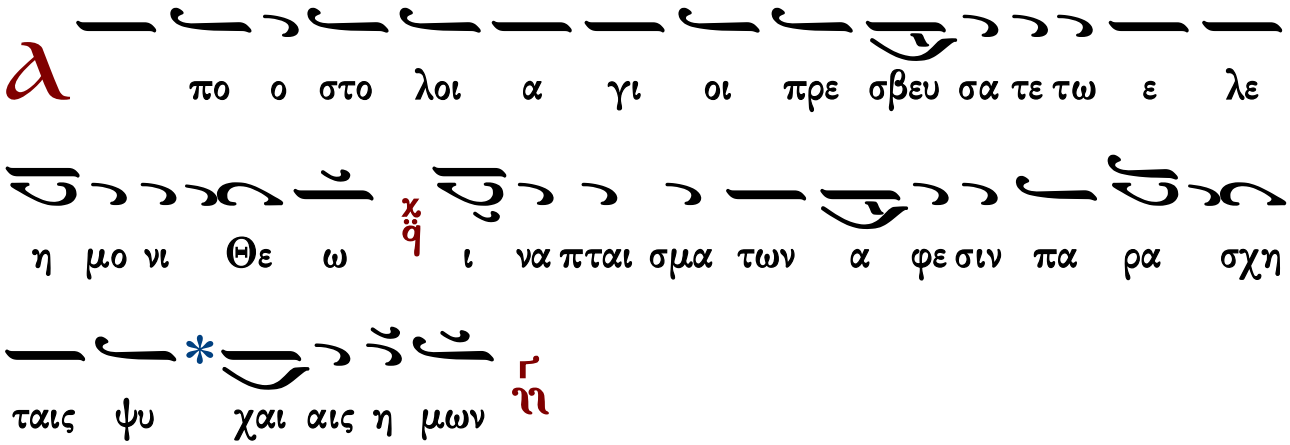

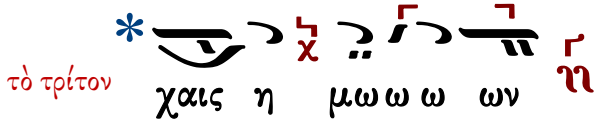

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Ἣν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρός τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος λ Νη

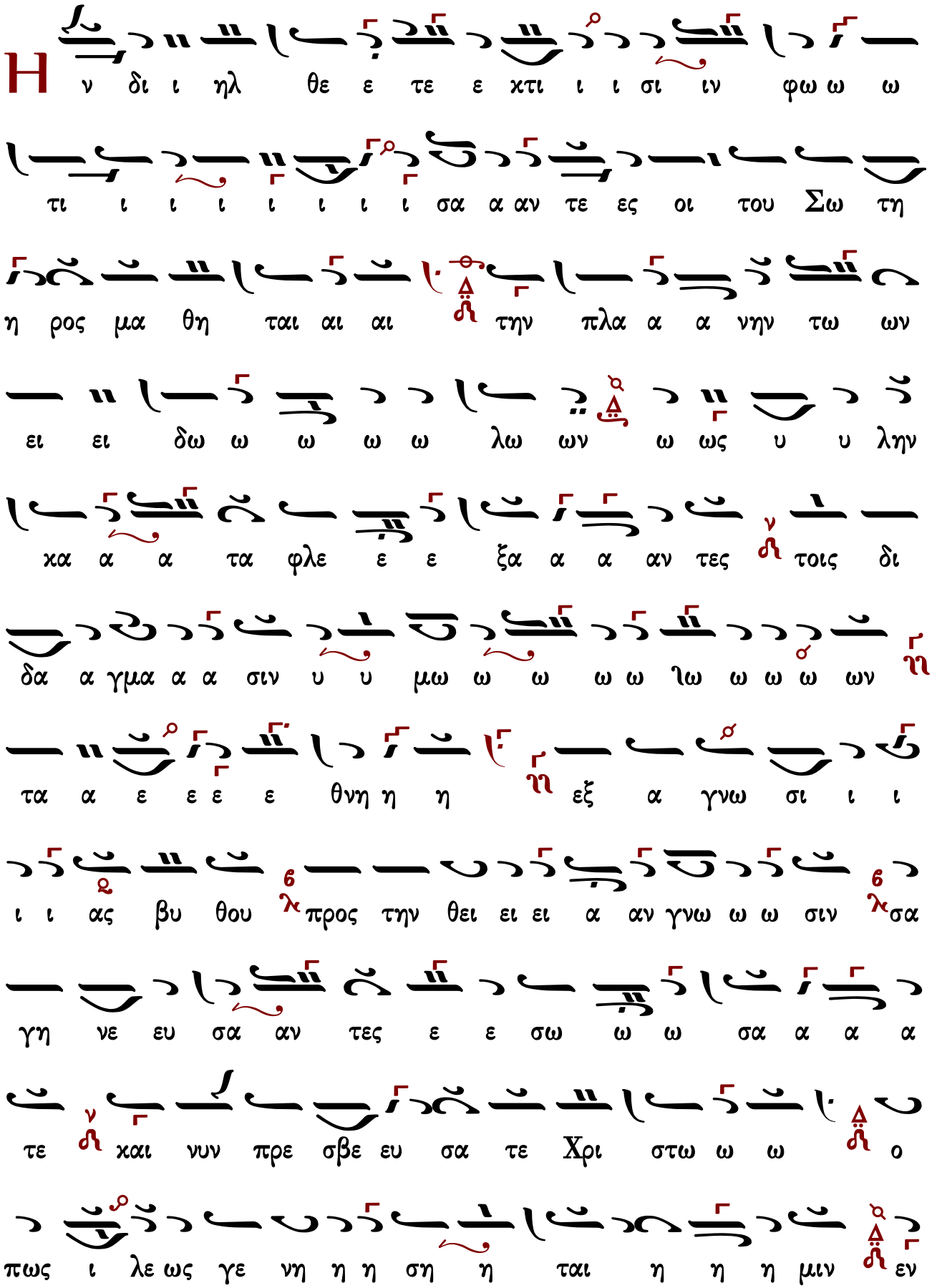
Η
ν δι ι ηλ θε ε τε ε χτι ι ι σι ιν φω ω ω
τι ι ι ι ι ι ι ι σα α αν τε ες οι του Σω τη
η ρος μα θη ται αι αι την πλα α α νην τω ων
ει ει δω ω ω ω ω λω ων ω ως υ υ λην
κα α α τα φλε ε ε ξα α α αν τες τοις δι
δα α γμα α α σιν υ υ μω ω ω ω ω ω ω ω ων
τα α ε ε ε ε θνη η η εξ α γνω σι ι ι
ι ι ας βυ θου προς την θει ει ει α αν γνω ω ω σιν σα
γη νε ευ σα αν τες ε ε σω ω ω σα α α α
τε και νυν πρε σβε ευ σα τε Χρι στω ω ω ο
πως ι λε ως γε νη η η η ση η ται η η η μιν εν

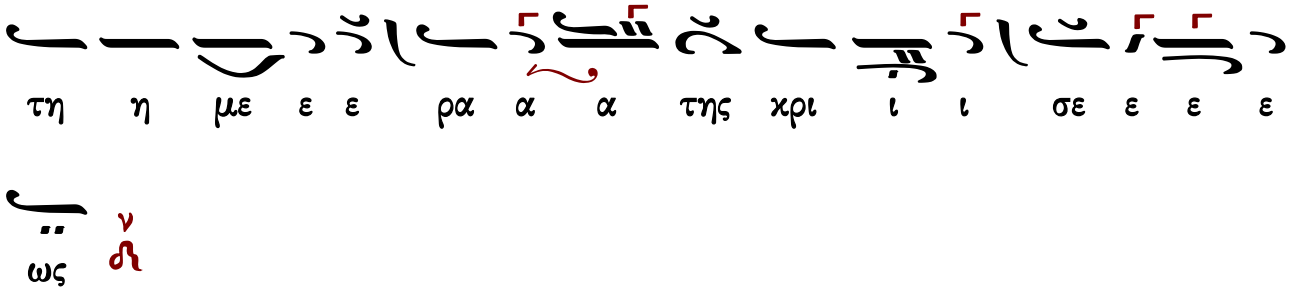

2 Ἰουλίου

Τῆς ἐν Βλαχέρναις καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, δαυιτικὴν μελῳδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀνάστηθι, Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, πριποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

Ἦχος Δι

λε ως Χρι στου ου ου του Θε ου ου ου η η η η μων

α να στη η η θι ι Κυ υ ρι ι ε λε γον τες εις

την α α α να α α α παυ σι ιν σου συ υ υ και η

κι ι βω το ος του ου ου α α α α γι α α

σμα το ο ο ος σου ως γαρ πα α λα α τι ι ι ον

τερ πνον τα αυ την κα α τε κο ο ο σμη η

η η σας και κα τε κλη ρω σας αυ την τη πο ο ο

ο λει σου Δε ε ε σπο ο ο ο τα πε ρι ποι

ει ει ει ει σθαι αι αι αι αι αι και αι αι αι σκε ε ε ε

ε ε ε ιε ε ε ε ε πειν εκ πο λε μι ω

ων βα αρ βα α α ρων τη κρα ται α α δυ να α μει σου ου

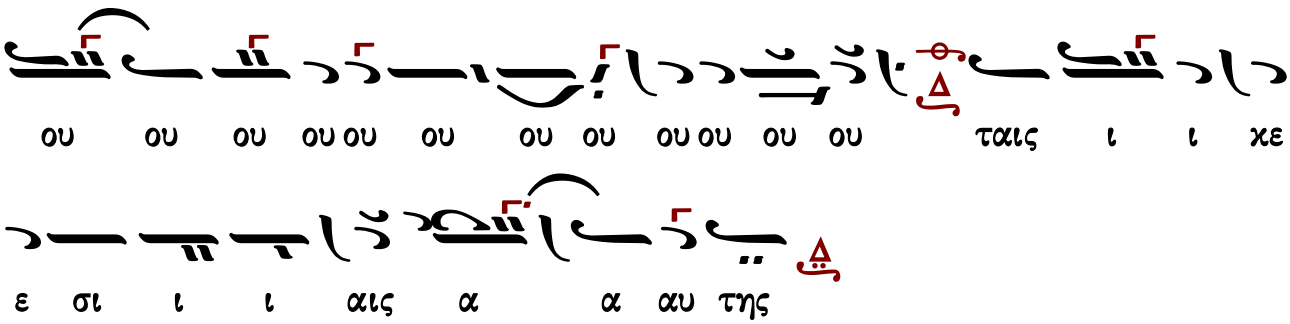

Εἰς τόν στίχον

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ· Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἦχος Δι

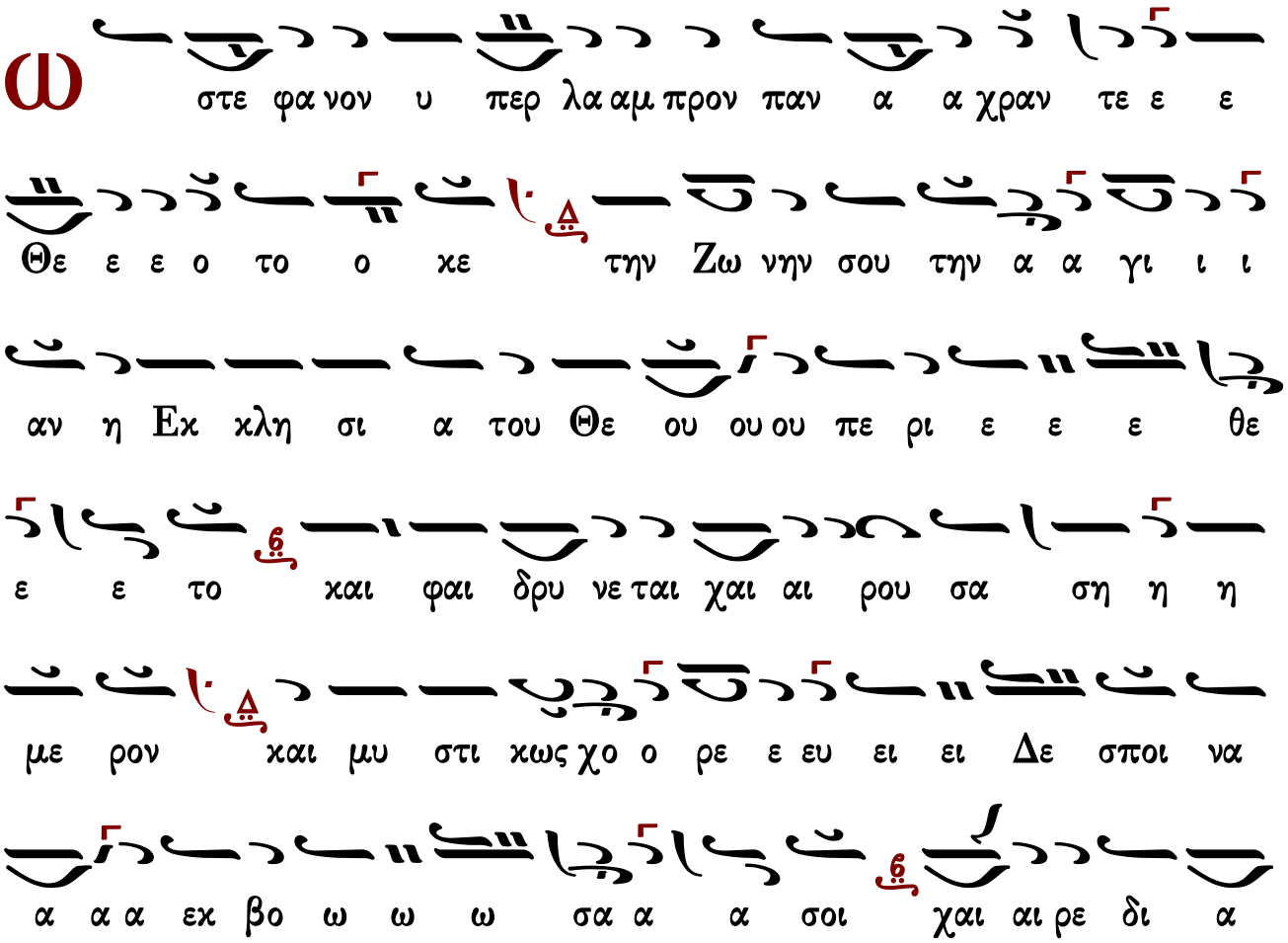

α δη μα τι ι ι μι ον και στε φα νε της θει ας

δο ξης αυ του ου ου χαι αι ρε η μο νη δο ξα του

ου πλη ρω ω ω ω μα α α τος και αι ω ω ω νι

ι ι ι ος ε ευ φρο συ υ υ νη χαι ρε των εις

σε ε προ ο οστρε χο ον των λι μη ην και αι αι προ

ο ο στα σι ι α και σω τη ρι ι α τω ων ψυ υ

χω ω ων η η η μω ω ω ων

Ἀπολυτίκιον

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἔσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος λ π ἡ

Θ ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρω πω ων η η σκε

πη ἡ Ε σθη τα και Ζω νην του α χραν του σου σω μα τος

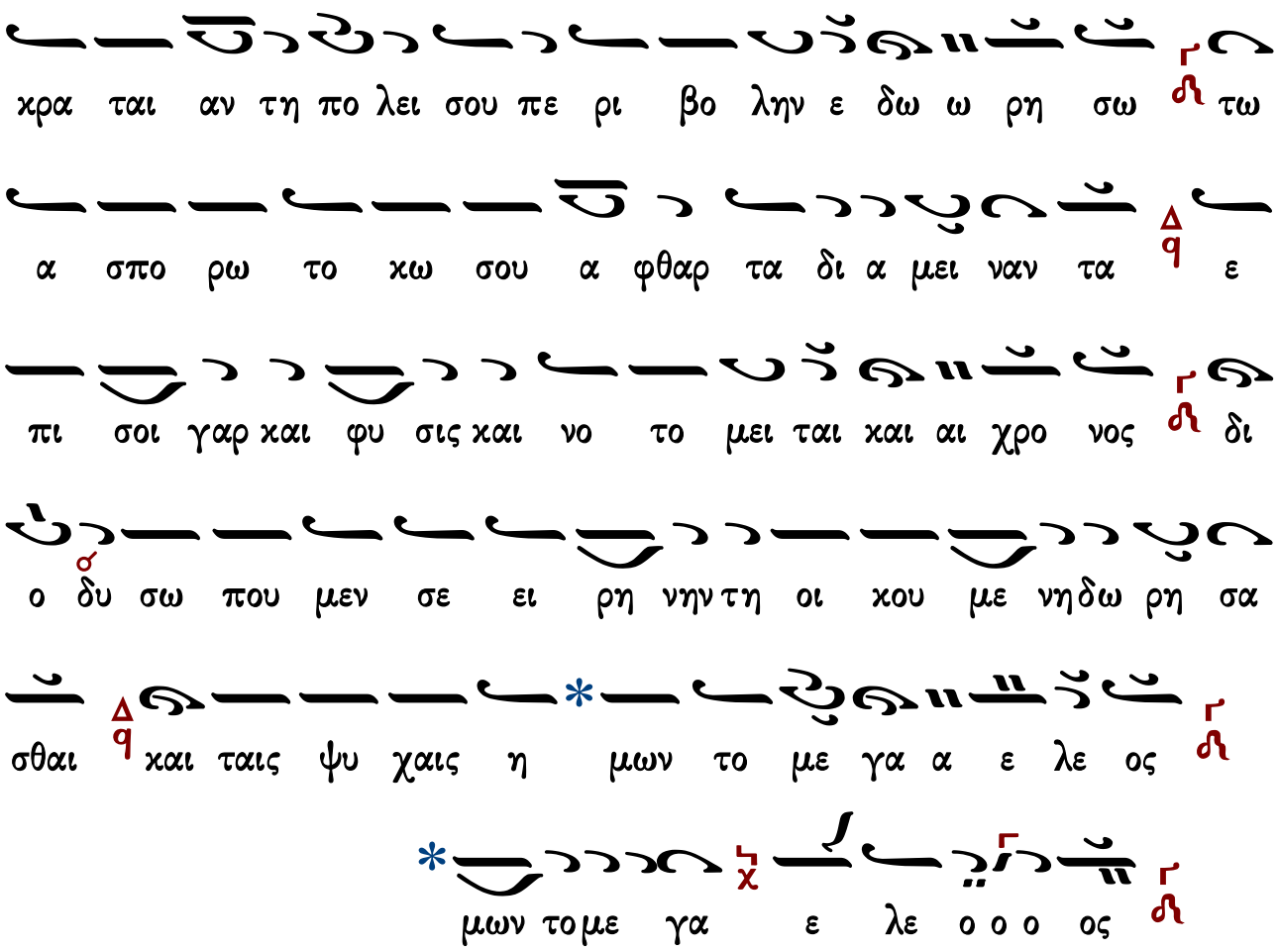

11 Ἰουλίου

τῆς Ἁγίας Εὐφημίας

Ζήτει τὴν ακολουθίαν αὐτῆς κατὰ τὴν 16η Σεπτεμβρίου

13-19 Ἰουλίου

Τῇ Κυριακῇ τῶν πατέρων τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων.

Ζήτει τὴν ακολουθίαν μετὰ τὴν 11η Οκτωβρίου
ἐδῶ προστέθηκαν τὰ κείμενα μὲ τὶς ἀπαιτούμενες ἀλλαγές στὸ ποιητικὸ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...
Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριαδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ̞ π̞ ⸒ Πα

Ϣε ε Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι χαι αι αι

ϒι υι ω χαι α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τα α α α ας μυ στι χας ση η με ρον του Πνε ευ

μα τος σα α αλ πι ι ι ιγ γας τους θε ο φο ο ρου

ου ους Πα τε ε ε ε ρας αν ε ε ευ φη μη η η η

η σω ω ω ω μεν τους με ε λω ω δη η

σα α αν τας εν με ε σω ω τη η ης Ε ε εκ κλη

σι ι ι ι ας με λος εν α αρ μο ο νι ι ι ο ο

ον θε ο ο ο λο γι ι ι ι ι ας Τρι

α α α δα α μι α α αν α α πα ρα α α αλ

λα α α χτον ου σι ι α α αν τε και αι αι θε ο

ο ο ο ο τη η η η τα τους κα θαι ρε ε

τα α α ας της πλα α α α νης και ορ θο ο δο ξω

ω ων προ ο ο μα α α χου ους τους πρε σβε ευ

ο ο ον τας παν το ο ο τε ε ε Κυ ρι ι ι ι

ω ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

μων

ἕτεραι θέσεις

*1 τους με ε λω ω δη η η η η η η σα αν

τας

*2 με ε ε ε ε λο ο ος εν αρ μο ο νι εν

αρ μο ο νι ι ο ο ον θε ο ο λο ο ο γι ι ι ι

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε, ἅγιοι πατέρες· τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ᾽ ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε, καὶ Σεβῆρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ πίστει δεόμεθα.

Ἦχος ᾱ Γα

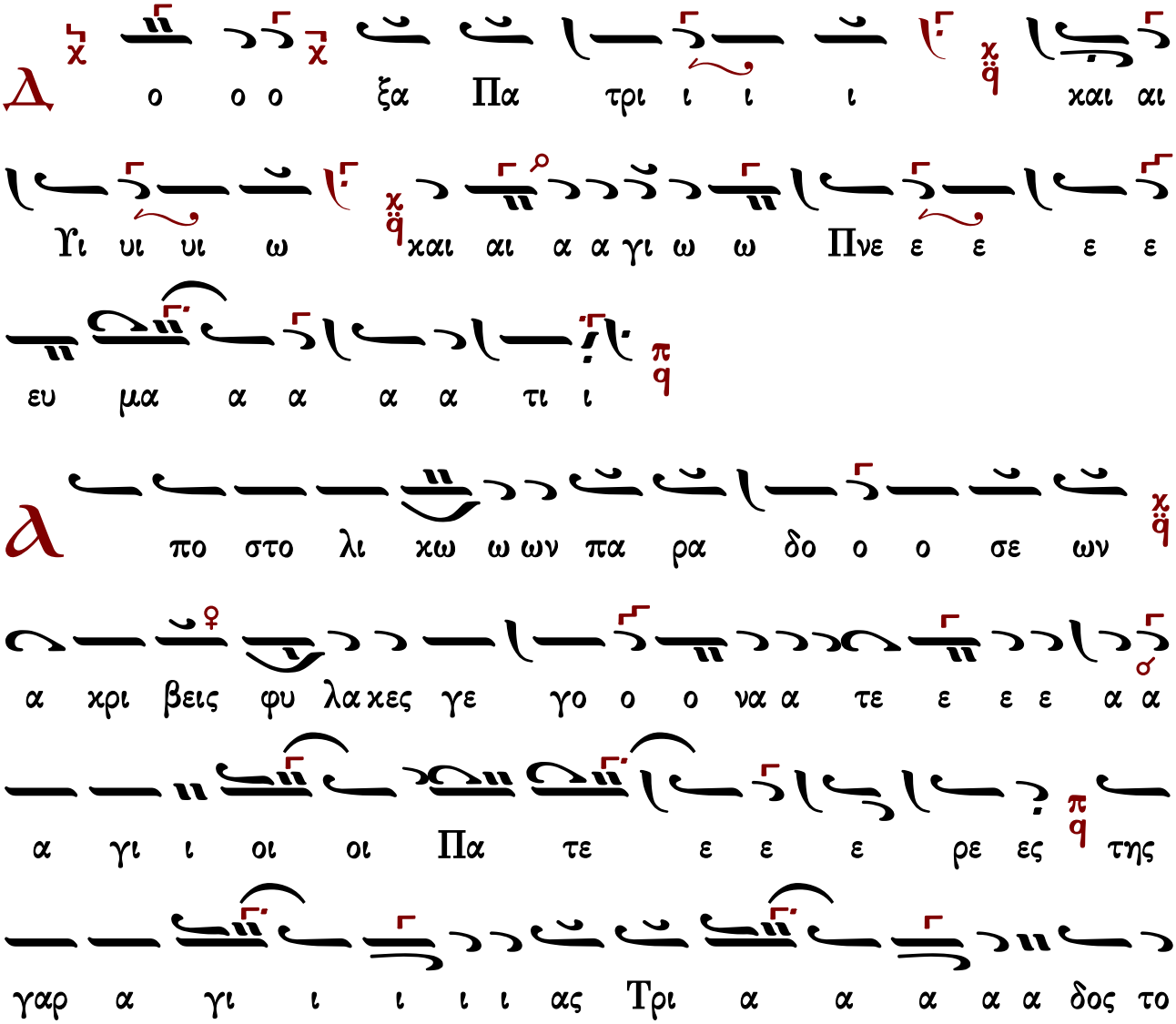

ο μο ου ου σι ι ον ορ θο δο ο ξω ως δο γμα α τι ι

ι σα α α αν τε ες A ρει ου ου το

βλα α σφη η μον συν ο δι ι κω ω ω ως κα α τε βα λε

τε ε μεθ ου και αι Μα κε δο ο ο νι ον πνευ μα

το μα α χο ον α πε ε λε ε εγ ξα α α α τε ε

κα τε κρι να α τε Νε στο ο ο ρι ον Ευ τυ χε

ε α α και Δι ι ο ο ο σκο ο ο ο ρο ον

Σα α βε ε ε ελ λι ι ο ο ο ον τε και Σε βη ρο ον το

ον α κε φα λο ον ων της πλα α α νης αι τη η η σα

σθε ρυ σθε ε ε εν τα ας η η η μα α ας α

κη λι δω τον η μω ω ω ων το ον βι ι ι ον εν τη πι ι

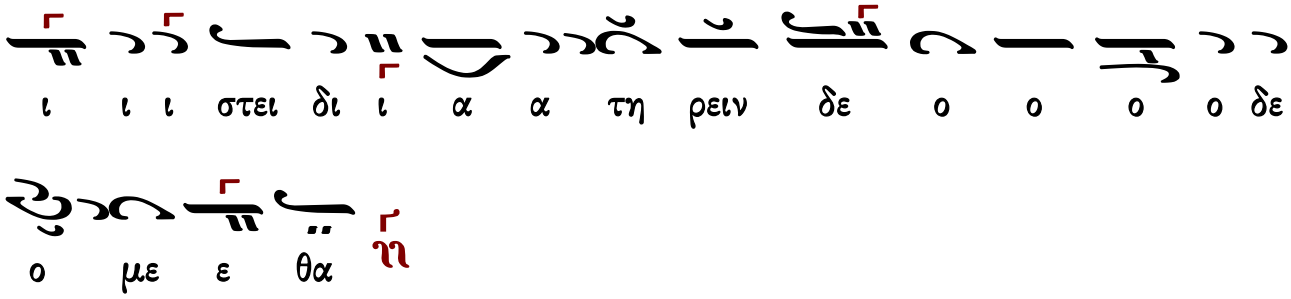

Ἀπολυτίκιον

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι᾽ αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ̇

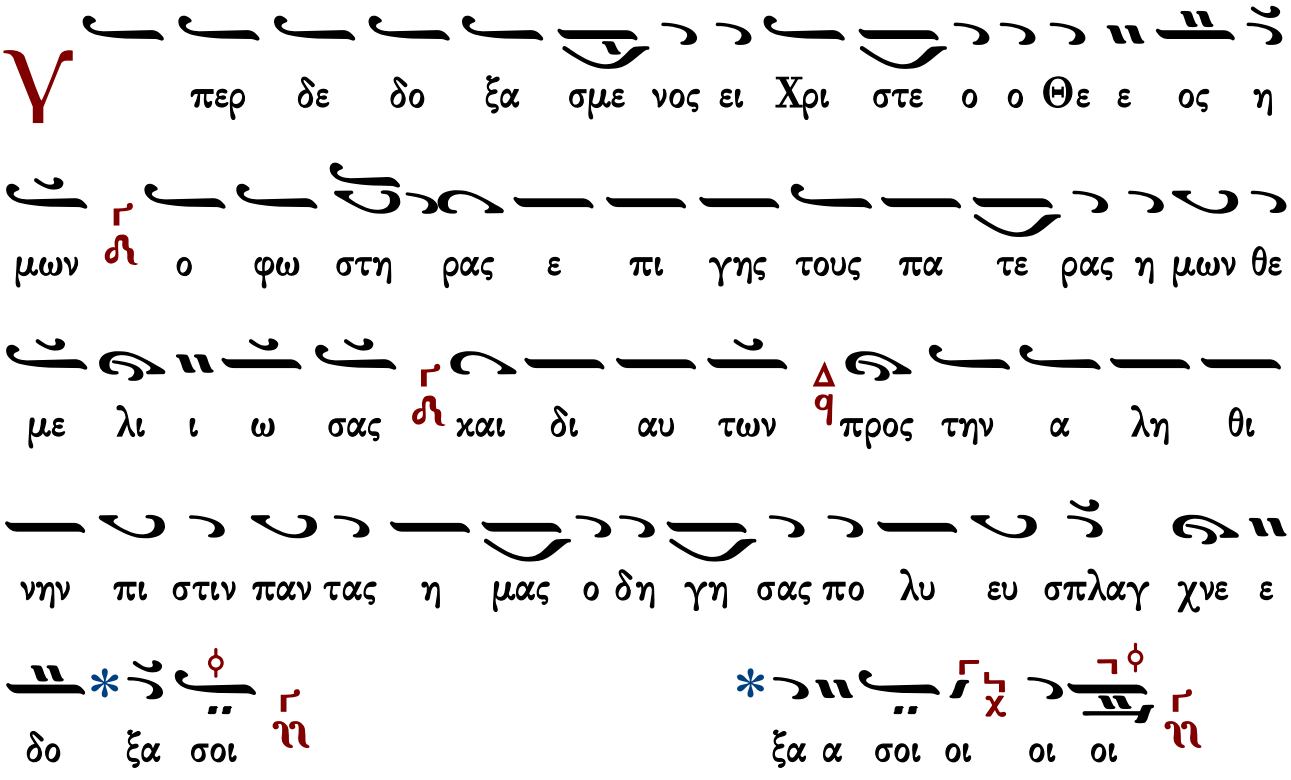

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμών, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς περέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου. Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅ Νη̅

Ϣε Δο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ων Α γι ων Πα τε ε ρω ων ο ο χο ο

ρο ο ος εκ τω ων τη ης οι κου με νη ης πε ε

ρα α α τω ω ω ων συν δρα α μω ω ϣω ω ω ω ων Πα

τρο ο ο ο ος και Υι ου ου ου και Πνευ μα το ο ος

Α α γι ι ι ου μι αν ου ου σι ι ι ι ι αν ε ε δο

ο ο γμα α α τι σε ε και αι φυ υ υ υ υ υ υ υ

ϣυ υ υ σιν και το μυ στη η η η η η η η

η η ρι ι ο ον της θε ο λο γι ι ι ι ι

α ας τρα νως πα α ρε ε ε δω ω ω κε τη Εκ κλη

σι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι α ους ευ φη μου ου

ουν τε ε ε ε ε ες ε ε εν πι ι ι ι ι ι ι ι

ιι ι ι ι στει ει μα κα ρι ι σω με εν

λε ε ε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο λε ε γον τες ω

θει ει ει ει ει ει ει α πα α α ρε ε ε εμ βο

ο ο πα ρεμ βο ο λη η ιη η η η η θε η γο ο

ροι ο ο πλι ι ι ται πα α ρα α α τα α α ξε

ω ως Κυ υ ρι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ου

α στε ε ε ε ρε ε ες πο λυ υ υ υ υ

φω ω ω ω πο ο λυ υ φω ω τοι του νο η του ου στε

η η η η ων ω χω ψυ ων τω ερ ε πε υ υ ε ε τε
αι αι αι αι θαι αι α α α κα α α ων ω ω ω ω ω ι
ι ρι μυ τα γοι υρ υ υ πυ οι οι οι ρε αι
Πα του η θη αν α α α α α ο πνο ι ι ι
στο α α α α υ σα χρυ γα τα σου ει ει δει α ρα α α
Εκ κλη γου ο ο ο Λο ου ου του α τα α μα
η η η χη αυ α α α α α α κα ο ο το ας ι σι
α α α α γλα α α ης ηνη ε με κου οι α μα
α α α α υ ευ σα πρε σβε ε νω ως τε εκ σμα ι
ρε ε ω ω ω ω ω ω ω μα α α στε ρε ω ω μα τος

20 Ἰουλίου

Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν θεηγόρων προφητῶν, ψαλμικῶς ᾄσωμεν ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν· Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἠλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισαῖε πανσεβάσμιε· Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ προστάται καὶ ἰατροί, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Ἦχος λ Πα

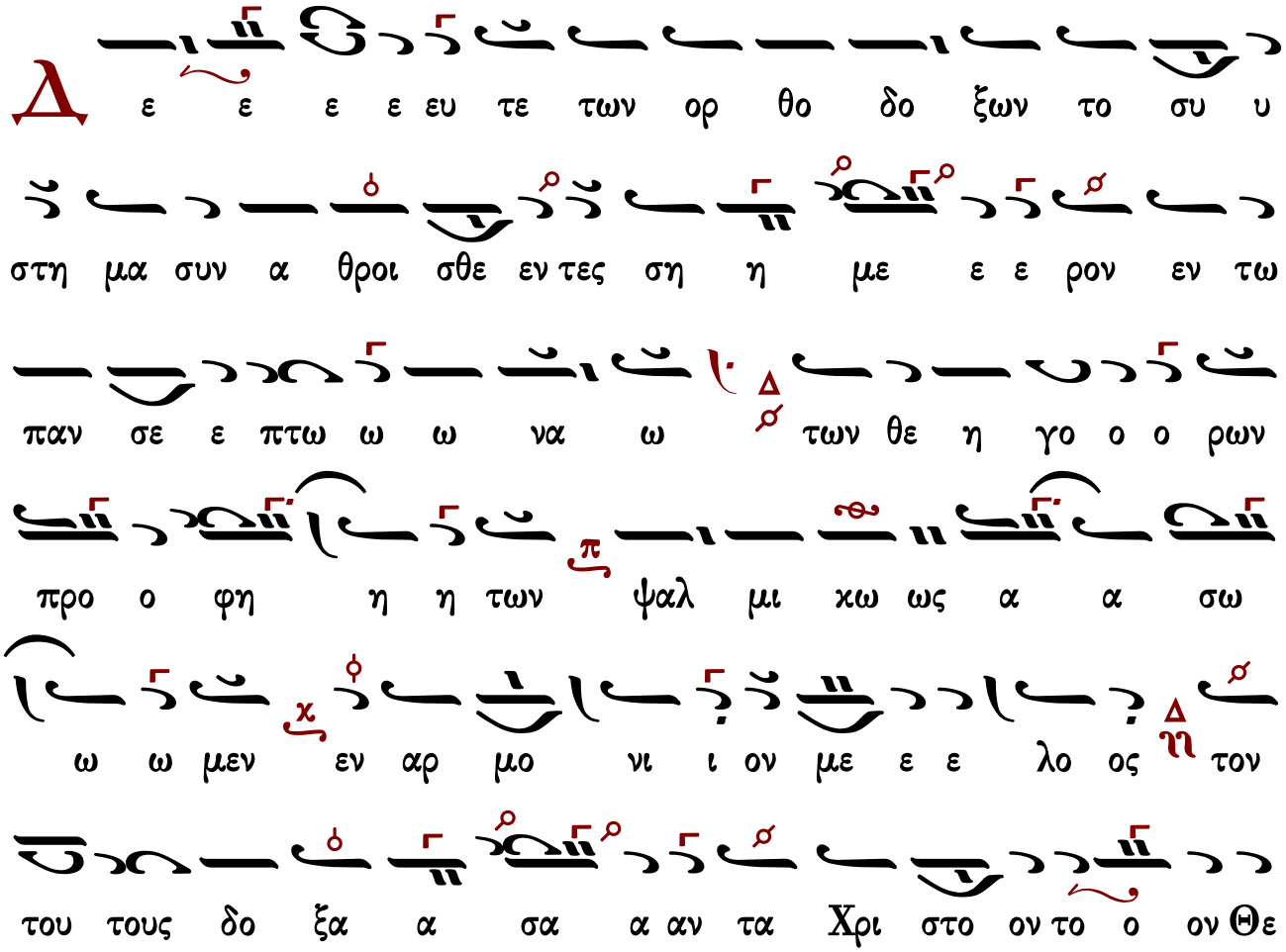

α χα εν αι και μων η η η η ον ο ο ο ο

α α α α α α α α α α γαλ α και α ρα

σω η η η η βο α α να α σει α

α χαι αι ροις ε πι ι γει ει ε α α α μεν ω ω ω

α α α α α ι ε α νι α α α ρα ου και λε ε ε ε γε αγ

ω ω λω γα ε ε με α λι Η πε ω ω θρω αν α α

ω ω ι οις οι ροι αι αι αι αι αι αι χαι υ υ υ υ με ω ω

μι ο ου ου ου ου Θε ρα πα ριν α α χα ην η τη πλην δι ο

σαι ε πα α αν σε βα νος Ε λισ α α α με ε ε σα

η η τι αν τε ρε χαι ε ι ι ι σμι α α α α

ι ι και ι και αι ται α α στα προ και μοι θερ ες ε ρε ο πτο

α τροι των ψυ χω ων και αι αι τω ω ων σω μα α α

α των του φι λο χρι ι ι στου λα α α ου α

πο πα σης προσ βο λης ε ε εν α α αν τι ι ι

α ας και πε ε ε ρι στα α α α α σε ε ε ε

ως και παν τοι οι ων κιν δυ υ νων λυ τρω ω ω

ω σα α α σθε τους πι στω ω ως ε ε εκ τε λου ου ου ουν

τας την παν ε ε ο ορ τον μνη η η μην υ υ υ

μων

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι, ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἵλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος λ Πα

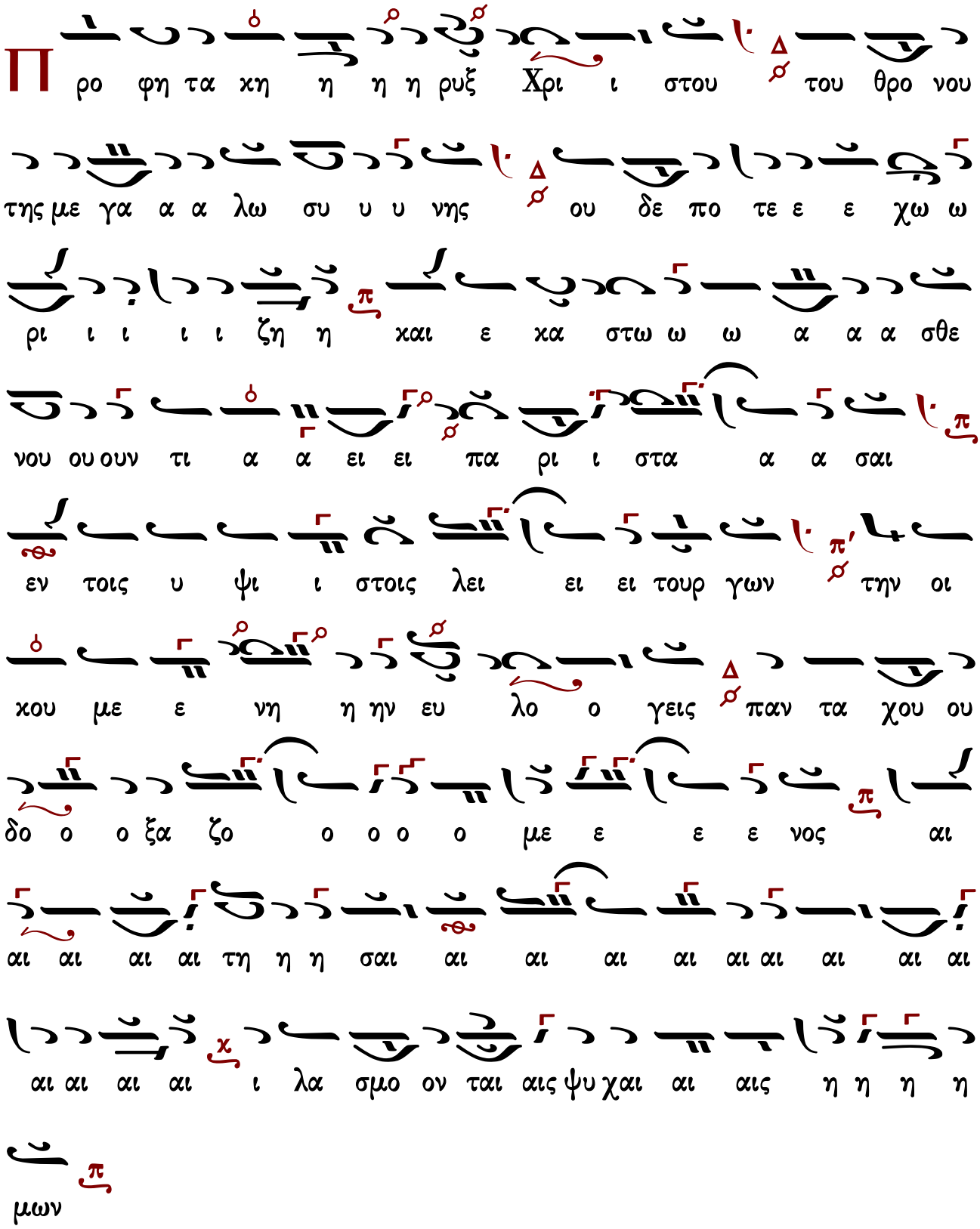

Ἀπολυτίκιον

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Ἦχος δ΄ Δι΄

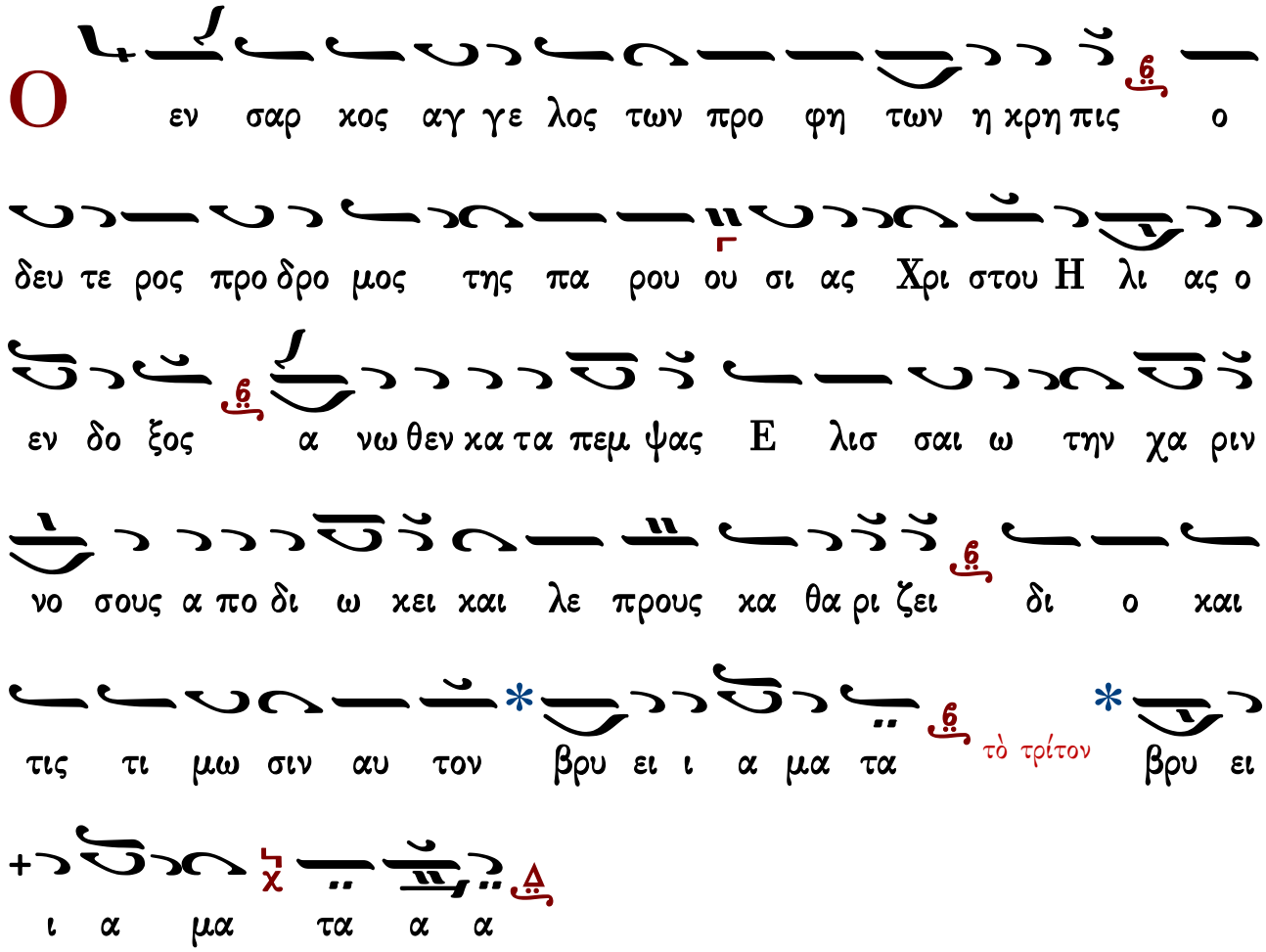

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Τῶν προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισαῖον καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος λ΄ Νη

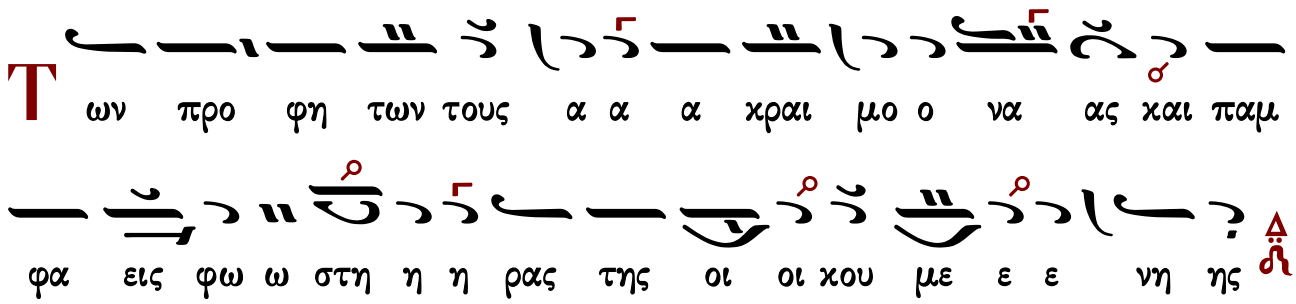

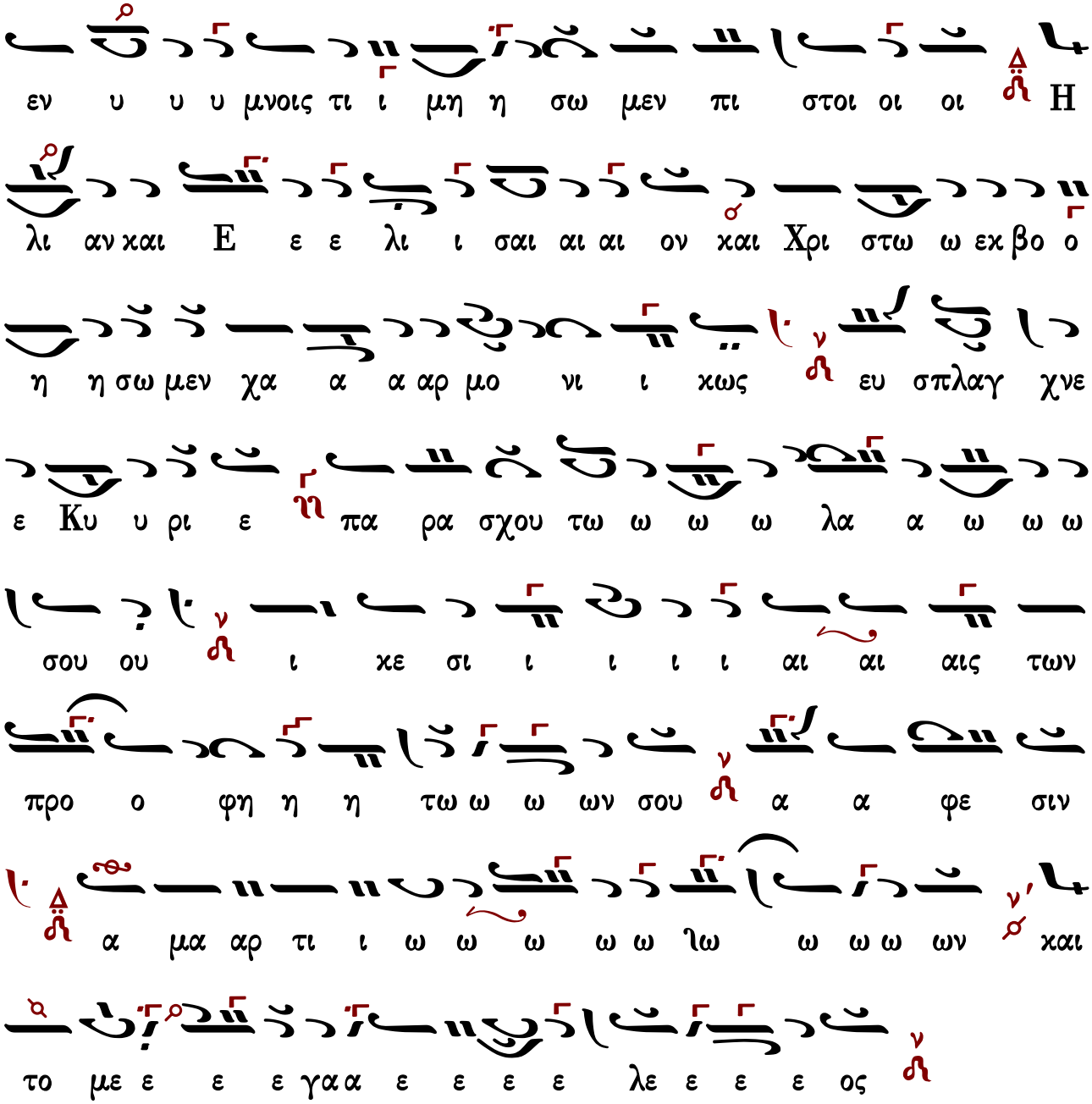

26 Ἰουλίου

Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος

Εἰς τόν Ἑσπερινόν

Δόξα...

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ πανένδοξε, τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἑορτάζοντας ἀξίως, αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, μάρτυς παναοίδιμε.

Ἦχος λ π ∽ Πα

Π αρ θε νο μα αρ τυ υ υς α α α θλη φο ο ο

ρε Πα ρα σκευ η η η παν ε εν δο ο ο ξε

τους την α α θλη η η σι ιν τη ην σην α ξι

ι ι ως εκ τε ε λου ου ου ου ουν τα ας αι αι τη η η

σαι αι αι αι ρυ σθη η η ναι πει ρα σμω ω ων και θλι

ι ι ψε ε ε ων ταις προς Θε ο ο ον πρε σβει ει

αι αι αις σου και της μελ λου ου ου σης χρι ι ι

ι ι ι ι σε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ως μα α αρ τυς πα αν α οι οι οι δι ι ι ι

με

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ θεοτίμητε· Χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη· Χαίροις τῶν μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε, μεθ᾽ ὧν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ Πα

Δ ε ε ε ε ε τε πα α αν τα α της γη η ης

τα πε ε ε ε ε ε ε ρα τα πνευ μα τι κην

χο ο ρει αν ε πι κρο τη η σω ω με εν και την

Χρι στου παρ θε νο μα αρ τυ υ υ ρα ευ φη μη η

η σω ω ω ω μεν λε ε ε ε ε γο ο ο ον τες

χαι αι αι ροι οις Δ Πα ρα σκε ευ η η ο σι

ι ι α και θε ε ε ο τι ι ι ι ι μη η

η η τε χαι αι αι αι αι ροι οι οις η το μαρ τυ

υ ρι ι ι ον κα λω ω ω ω ως υ υ πο

δε ε ξα α α με ε ε ε νη χαι αι αι αι αι αι

ροις των μαρ τυ ρων ι σο στα α α α σι ι ι ε

χαι των ο σι ι ω ων ο μο ο ο ο ο σχη η η η

νε μεθ ων ι χε ε ε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε του σω θη ναι τα

ας ψυ χα α ας η η η η μων

Ἀπολυτίκιον

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ⸗ Πα

Τ ην σπου δην σου τη κλη σει κα ταλ λη λον ερ γα σα με ε

νη φε ρω νυ με την ο μω ω νυ μον σου πι στιν εις κα

τοι κι ι αν κε κλη ρω σαι Πα ρα σκευ η α θλη φο ρε ο

θεν προ χε ε εις ι α μα τα και πρε σβευ εις υ περ των ψυ

χω ων η μων

τὸ τρίτον ψυ χω ων η η μω ω ω ων

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον· Ὦ παρθενία, ναός Θεοῦ! ὦ παρθενία, μαρτύρων δόξαι ὦ παρθενία, ἀγγέλων συμμέτοχε.

Ἦχος Δι

Θν πο λει του Θε ου ου ου η μων εν ο ρει α

γι ι ι ι ω ω αυ του ε χει κα τε ε σκη η νω ω

σε ε εν η η η α γι ι α την λαμ πα δα α

α σβε ε στον τη ρη η η σα α α σα α κου σω ω

μεν της παρ θε ε νου εγ χω ω ω μι ον ω παρ

θε νι ι α να ο ο ος Θε ε ε ου ω παρ

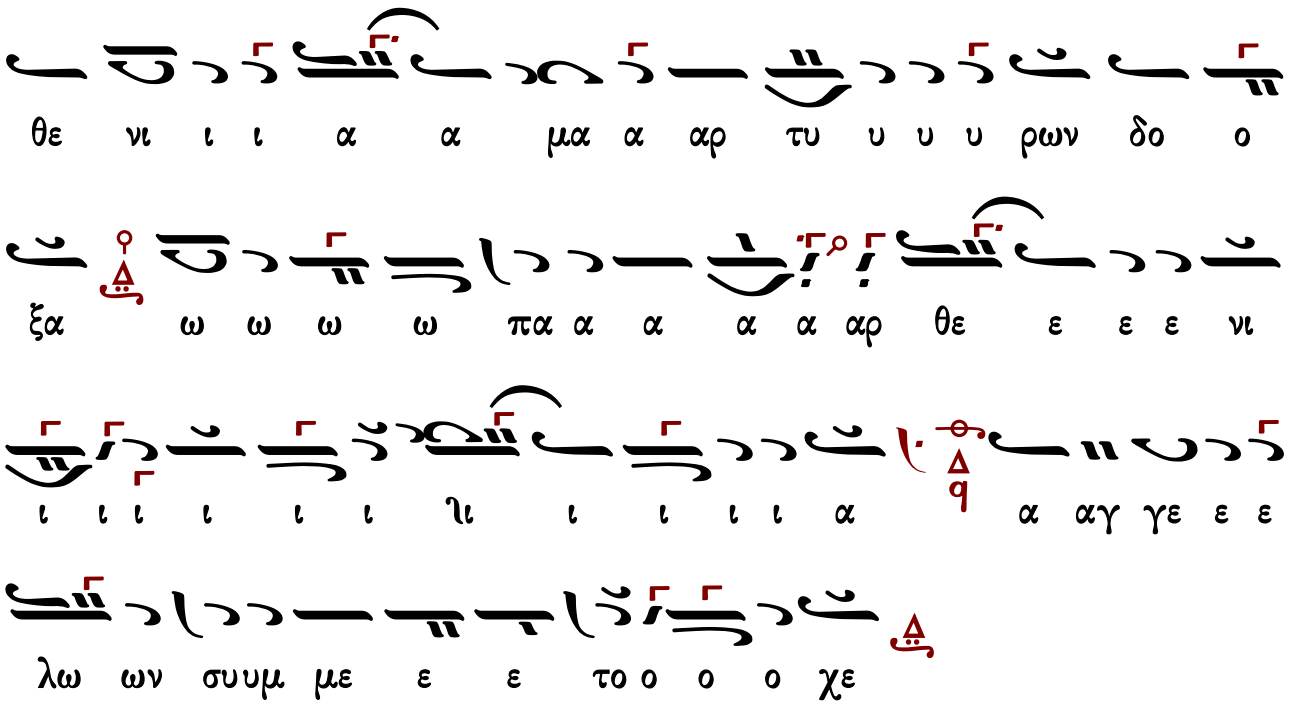

27 Ἰουλίου

Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἰαματικοῦ (†305)

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικήν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα, Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερρὸς ἀθλητής, καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Ἦχος λ π Πα

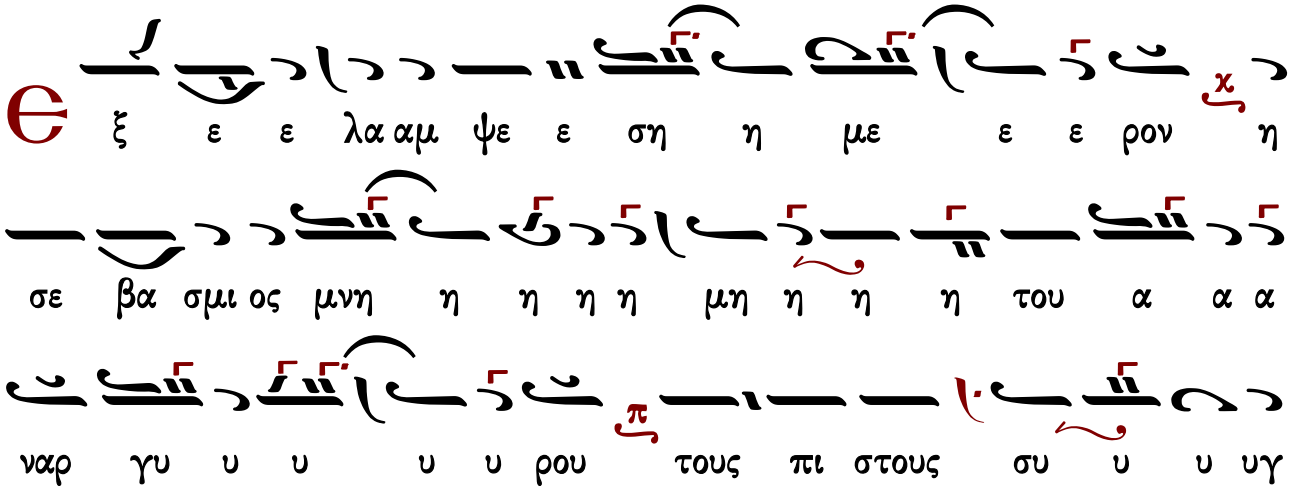

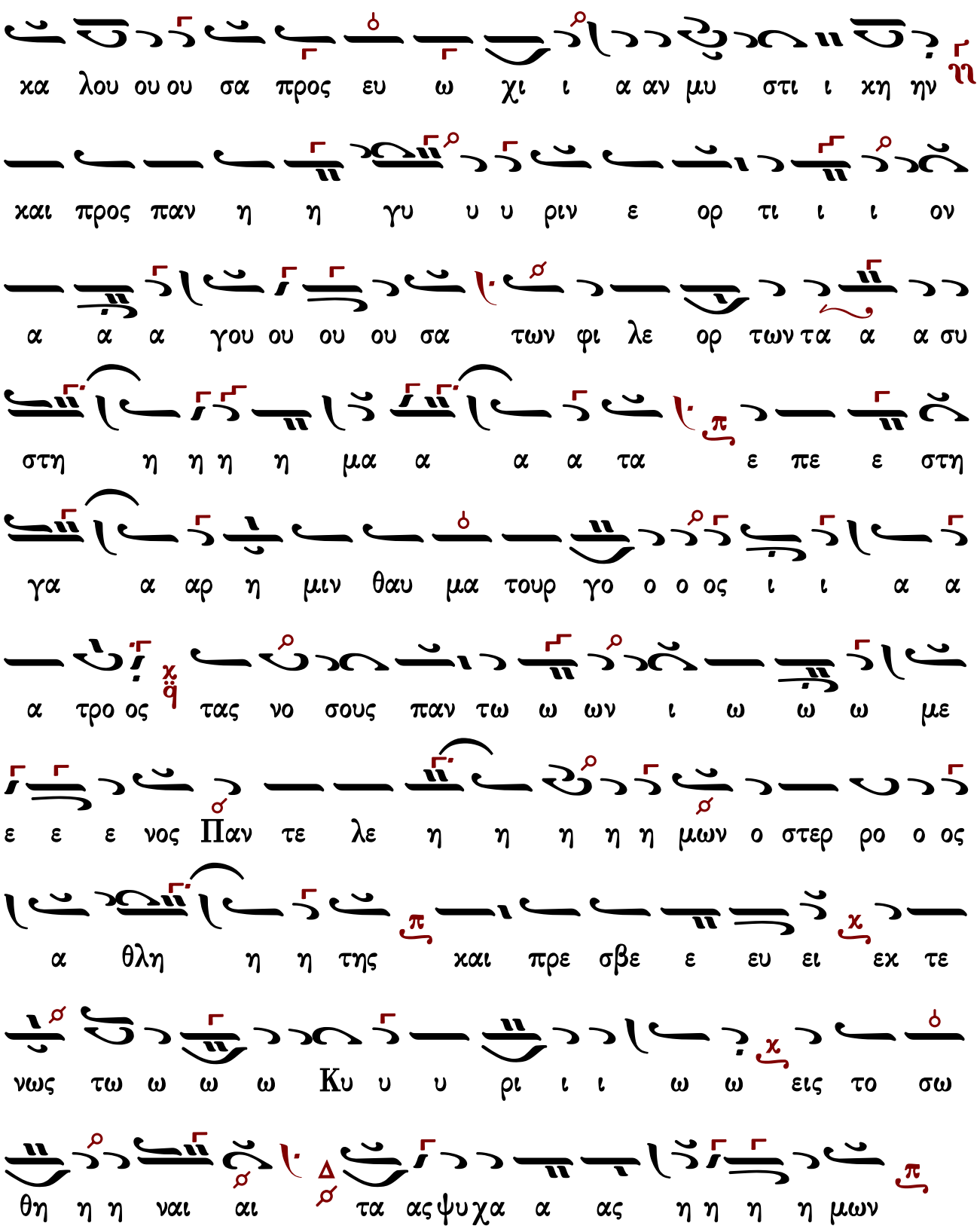

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν, τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας, καὶ θείᾳ χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτής, καὶ τῶν ψυχῶν

θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. Ἀλλ᾽ ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὔτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ π ⲛ̀ Ⲛⲏ

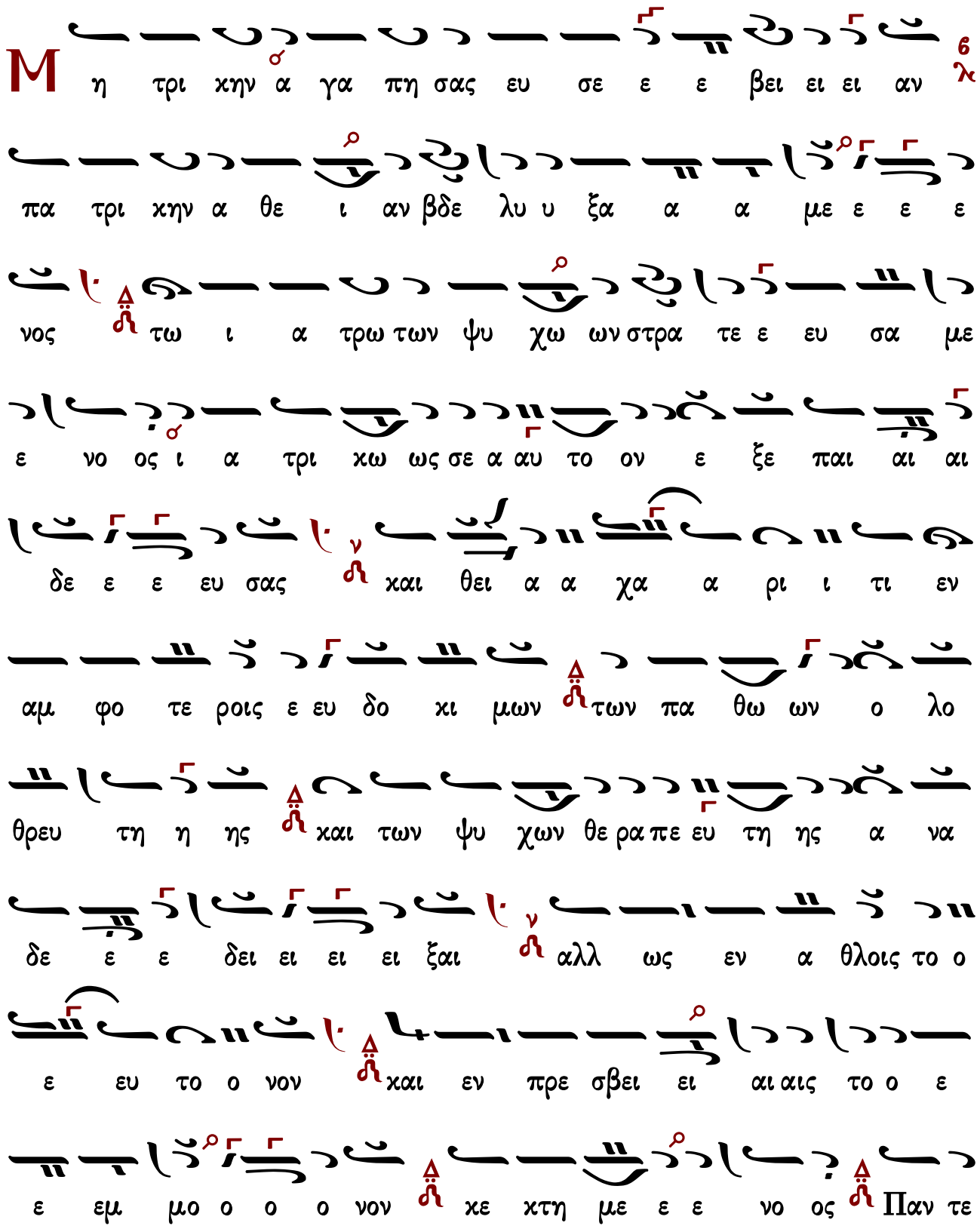

λε η μων μαρ τυς του Χρι στου εκ τε νω ως ι κε

ε ε τε ε ε ευ ε του σω θη η ναι τας ψυ χα α ας

η η η η μων

Ἀπολυτίκιον

Ἀθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἡ Γα

α θλο φο ρε α γι ε και ι α μα τι κε Παν τε

λε η μον πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι

να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η μων

τὸ τρίτον χαις η μω ω ω ων

Εἰς τὸν ν′ ψαλμόν ἰδιόμελον

Ἐλεήμονα Χριστόν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε Ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν καὶ ἐλεῆσαί με.

Ἦχος Δι

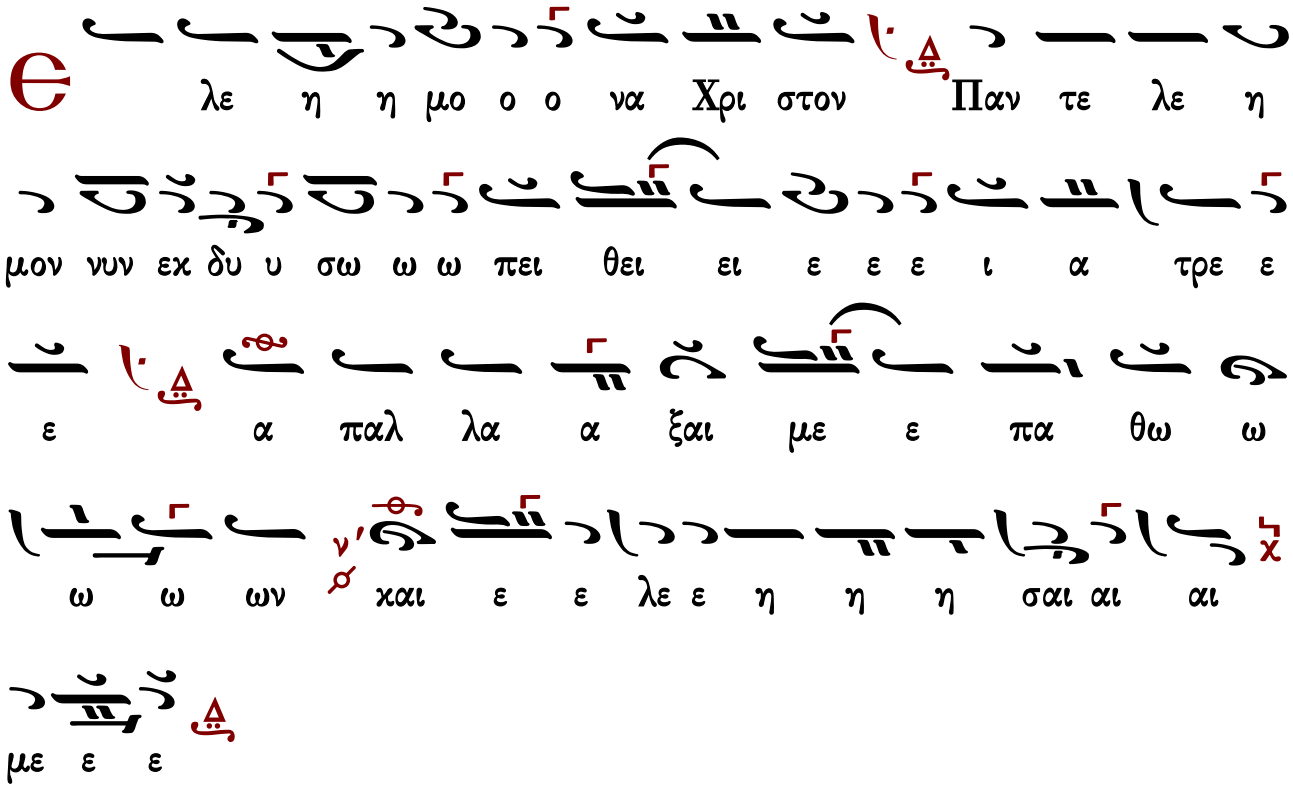

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη. Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ᾄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ νῦν μετ᾽ Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. Ἀλλ᾽ ὦ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ⲁ Πα

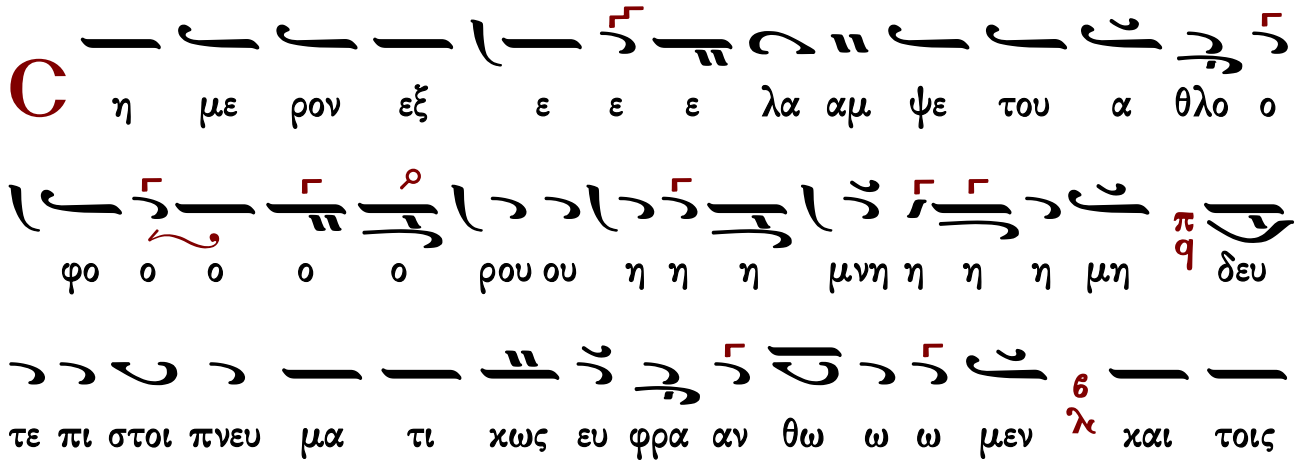

α α σμα α σι του τον κα α τα α στε ε ε ε ψω ω ω

ω μεν π/q τον γαρ α ο ρα α τον ε χθρον τη δυ να α μει

του Σταυ ρου ου αν δρι κω ως ε ε ε τρο πω ω ω

σα α α α το π/q και των τυ ραν νων τας α πει ρους βα α

σα α α νου ου ου ους μη δει ει λι ι ι α α α α σας

π/q νο μι μως το βρα βει ει ει ο ο ον ε ε δε ε

ξα α το Δ/q της α νω ω ω κλη σε ε ε ως Δ/q και

νυν με ε ετ α αγ γε ε ε λων εις αι ω νας συ υν α α

γα α α αλ λε ε ε ε ται π/q αλλ ω μαρ τυ υς του Χρι στου

Πα αν τε ε ε λε ε η η η η μον Δ/q ι α τρε τω ω ων

νο ο σου ου ου ουν των και λι μη η η η η ην τω

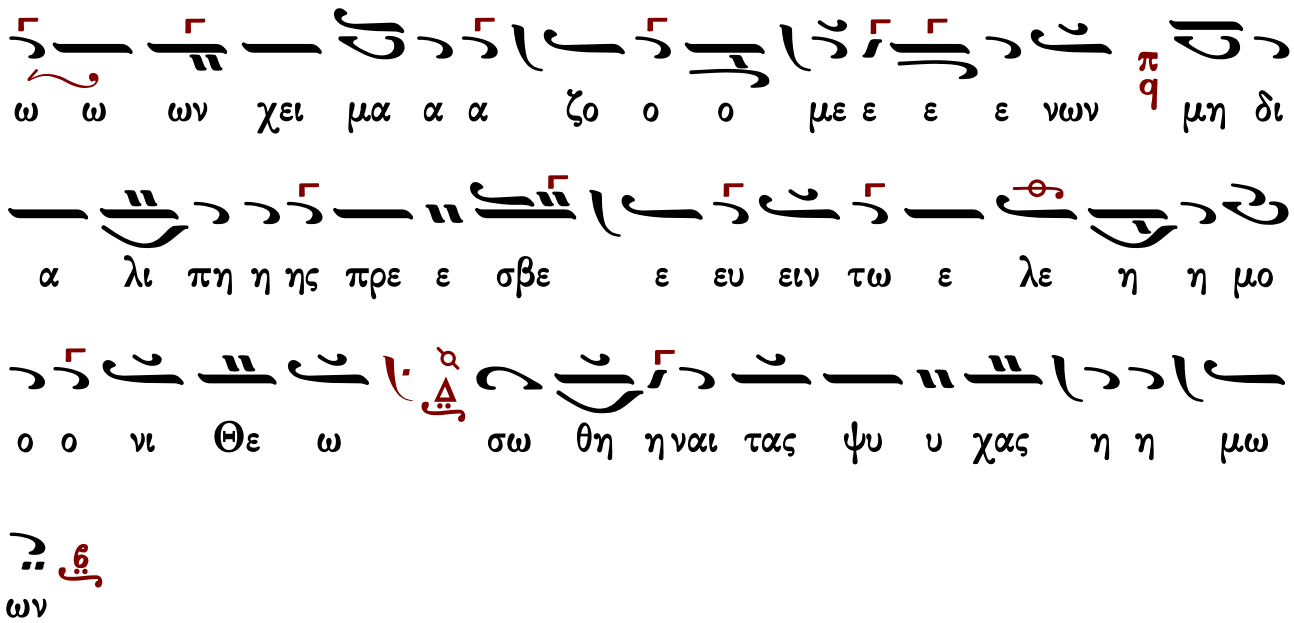

6 Αὐγούστου

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

ἰδιόμελα

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος Πα

πλου ου ου ου το σου με τα μο ο ορ φου με ε ε ε νου

υ πο Πα τρο ο ο ο ο ος δε ε ε ε μαρ τυ υ υ

ρου ου ου με ε ε ε νου πα ρην ο Πε τρος συν Ι α κω

βω και Ι ω ω α α α αν νη ως μελ λον τας συν

ει ναι αι σοι και εν τω και ρω τη ης πα α α α ρα δο ο

σε ω ω ω ως σου ι να θε ω ρη σαν τες τα θαυ μα

α α α σι ι ι ι ι α μη δει λι α σω ω σι ι

ι ι ι τα α α πα θη η μα α α τα α α α σου

α προσ κυ νη η η η η σαι η μας εν ει ρη η η νη

κα τα α ξι ω ω σο ον δι α το με ε ε γα σου ου

ε λε ε ο ος

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν,

μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιλανθρωπίᾳ, ἐκεῖθεν ἐξουσίᾳ, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος ⲁ Πα

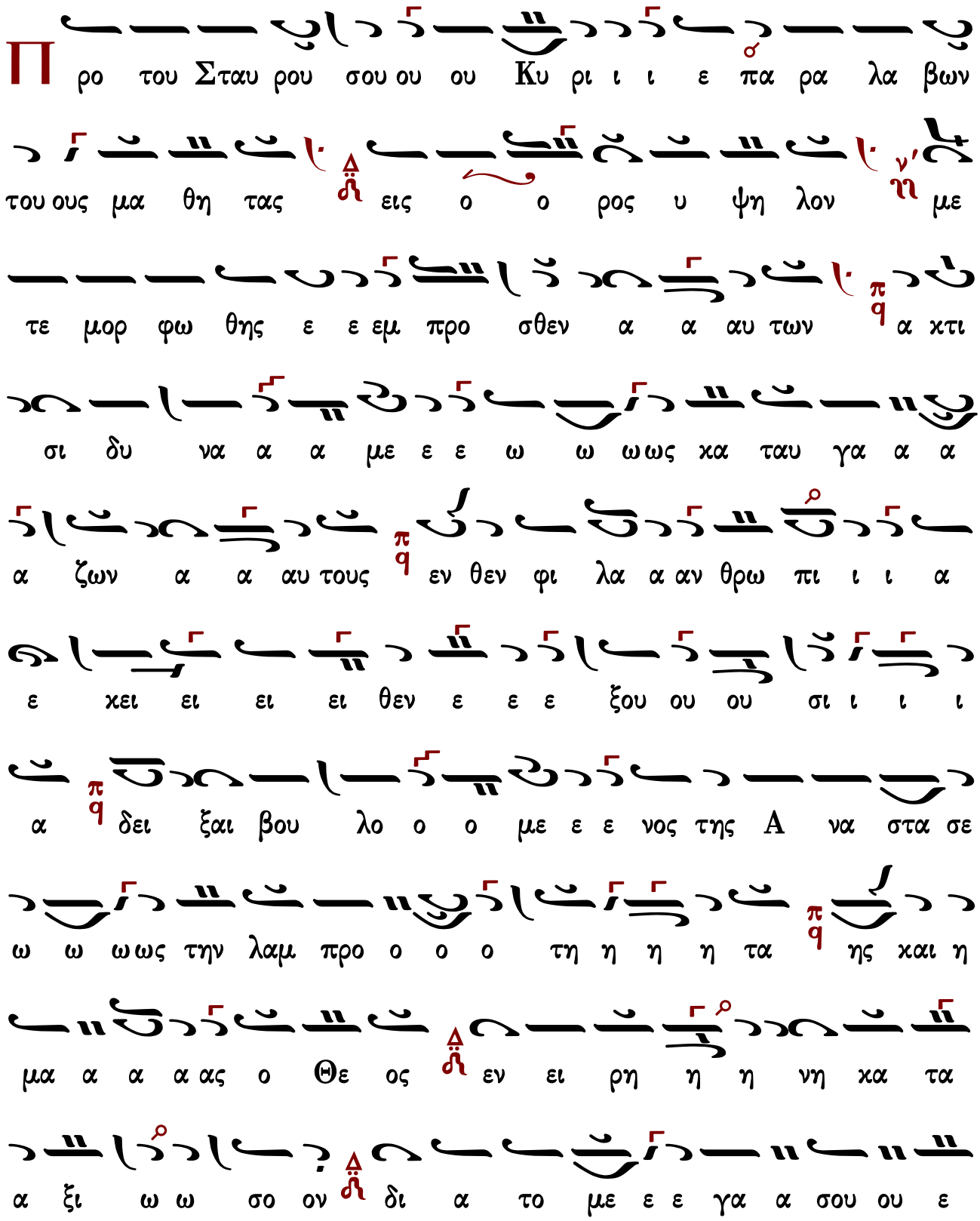

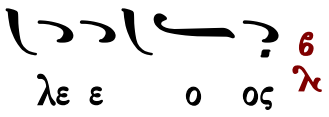

Εἷς ὅρος ὑψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ Σωτήρ,
τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται.Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ᾧ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρός, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν, Ἅδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωήν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος Πα

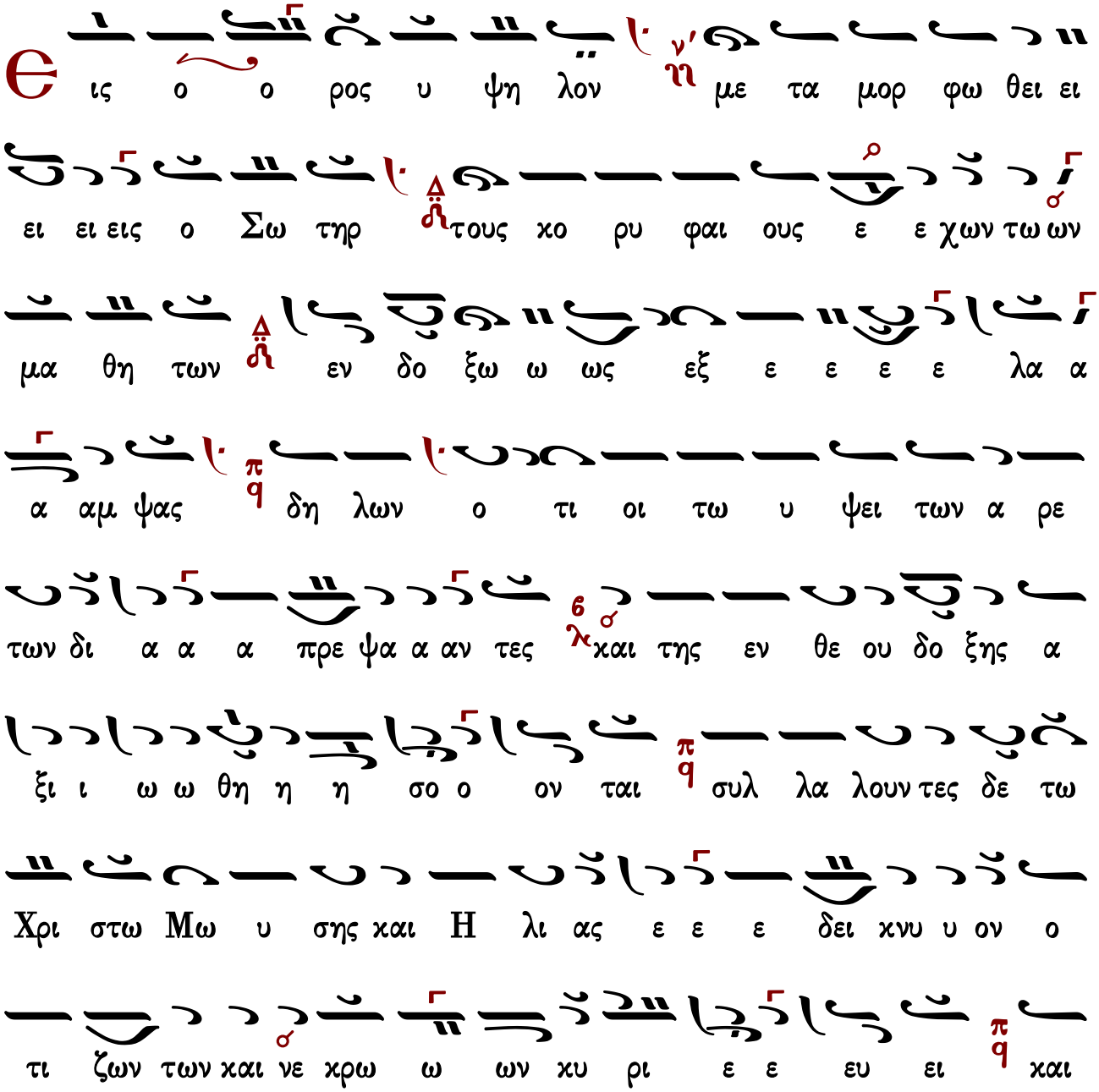

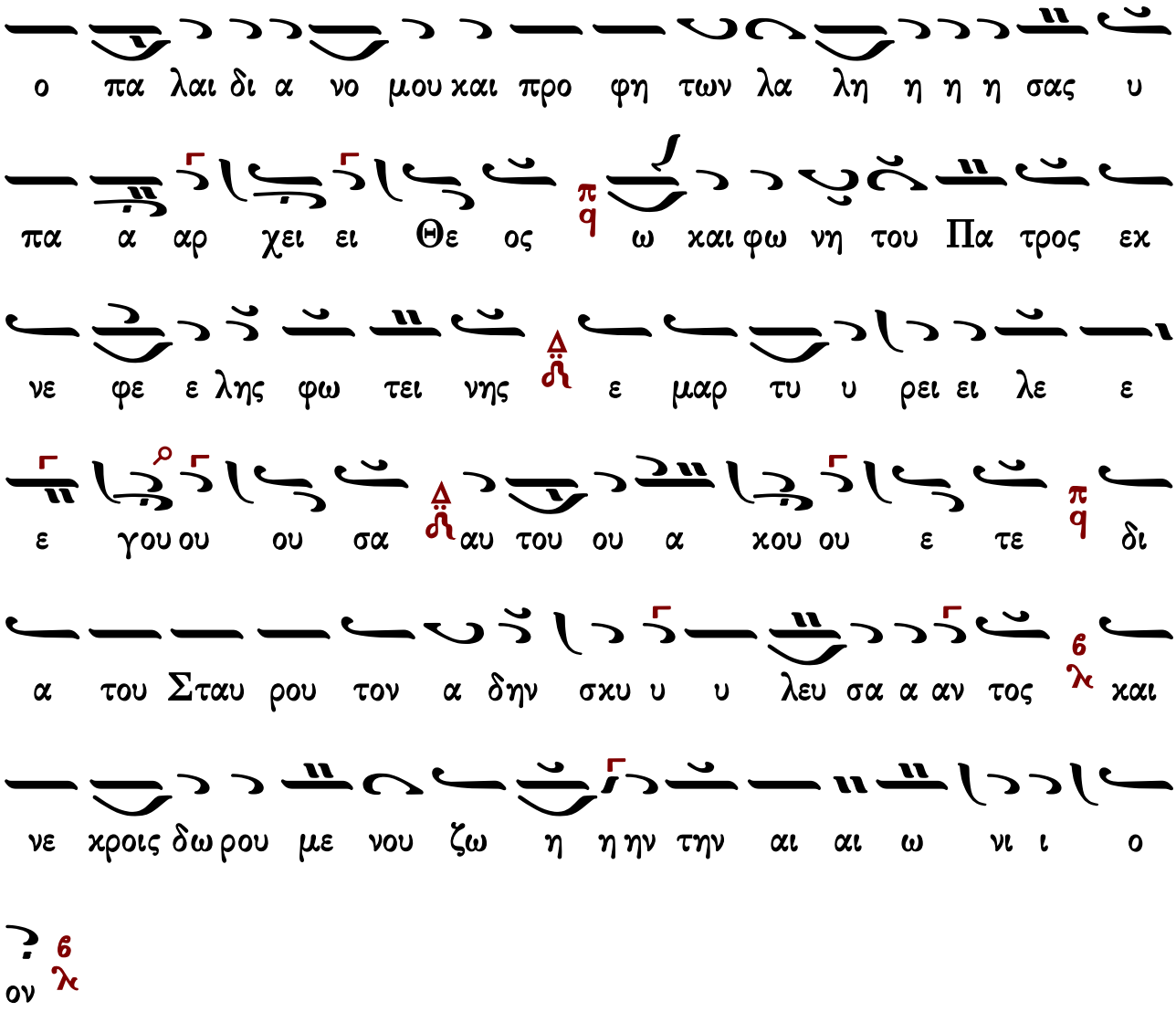

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες,
νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτή σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου, ἐπὶ πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἳ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι, καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρός, ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὃς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δ Πα

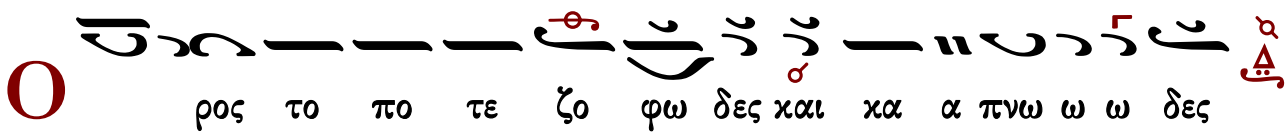

νυν τι μι ον και α γι ον ε στιν εν ω οι πο δες

σου ε ε στη η σα αν Κυ υ υ ρι ι ι ε προ αι

ω νω ων γαρ κε κα λυμ με ε ε νον μυ στη η η ρι ι

ι ον επ ε σχα των ε φα νε ρω ω σεν η

φρι κτη η σου ου με τα α α μο ορ φω ω σις Πε

τρω Ι ω α α αν νη η και Ι ι α α α κω ω ω βω

οι τι νες την α κτι να του προ σω που σου μη η η φε ρο

ο ον τες και την λαμ προ τη τα των χι τω νω ων σου ε

πι προ σω πον εις γη ην κα α τε ε βα ρυ νον το ο οι και

τη εκ στα σει συν ε ε ε χο με ε ε νοι ε θα αυμα

α ζον βλε πο ον τες Μω υ σην και Η η λι ι ι αν συλ λα

λουν τας σοι τα με ελ λον τα α συ υμ βαι αι αι νει ει ειν

σοι και φω νη ε εκ του Πα τρος ε μαρ τυ υ ρει ει λε

ε ε γου ου ου σα ου τος ε στιν ο Υι ο ος μου

ο α γα πη τος ε νω ηυ δο ο ο κη η η

σα αυ του ου α κου ου ε ται οσ τις και δω ρει ται

τω ω κο ο ο σμω το ο ο ο με γα α ε λε ε ο ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σήν, Χριστὲ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. Σοῦ δὲ Σωτήρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾶν, τὴν ἀθέατον μορφήν, Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ, οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Ἦχος λ Πα

Προ τυ πων την α να α στα α σι ι ιν την ση η

ην Χρι στε ε ε ε ε ο Θε ε ε ος το ο ο τε

ε πα α α ρα α α λαμ βα α α α νεις τους τρει εις σου

ου μα α α θη τας Πε ε τρον και Ι α κω βο ον και

αι αι Ι ι ι ω α α α αν νην εν τω Θα βω ω ωρ α

νε ε ελ θων σου ου δε Σω τη ηρ με ε τα α α

μο ο ορ φου με ε ε ε νου το Θα βω ρι ον ο ο

ρος φω τι ι ι ε σκε ε ε ε ε πε ε ε ε

το οι μα θη ται αι αι σου ου Λο γε ε ερ ρι ι ι

ψαν ε ε α αυ τους εν τω ε δα α φει τη ης

γη η ης μη φε ε ρο ο ον τες ο ο ραν την

α α θε ε α το ον μο ο ορ φην αγ γε λοι οι οι

δι η κο ο ο νουν φο βω ω ω και αι αι τρο ο

ο μω ω ω ω ω ου ρα νοι ε ε ε ε ε ε φρι ι ι ξα

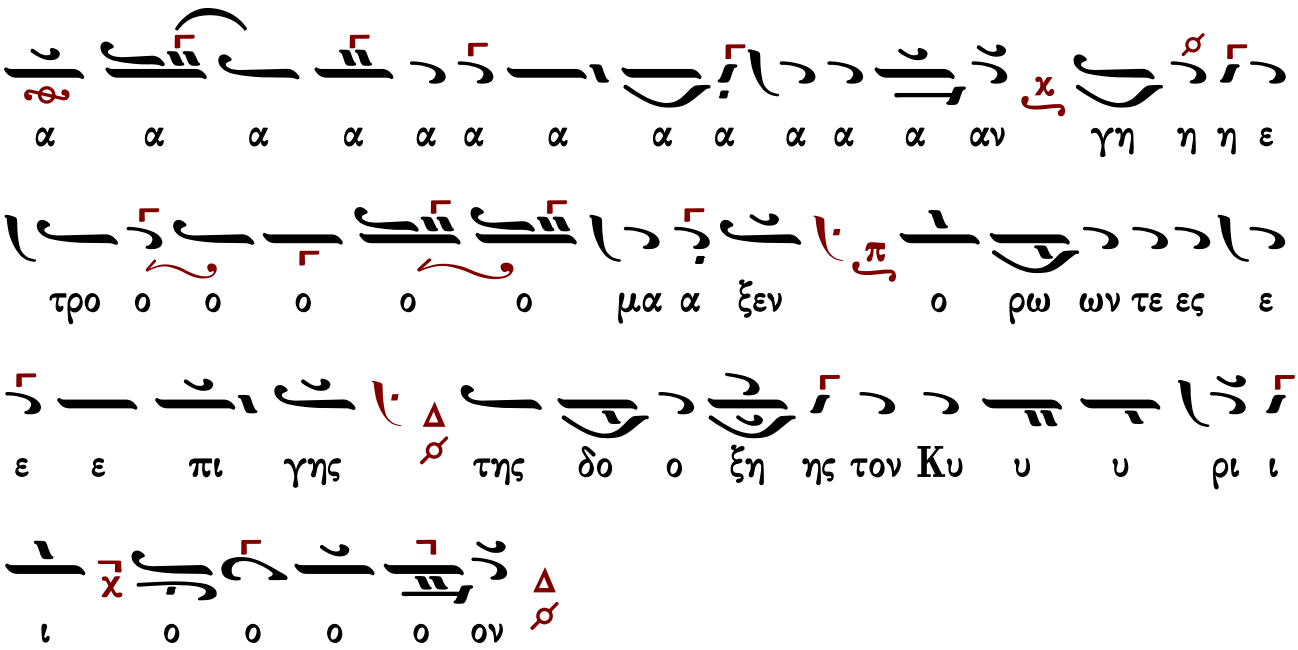

Εἰς τόν στίχον

ἰδιόμελα

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων.
Ἐγὼ εἰμι, λέγων ὁ Ὢν, σήμερον ἐπ᾽ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην, ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Ἦχος ⲇ Πα

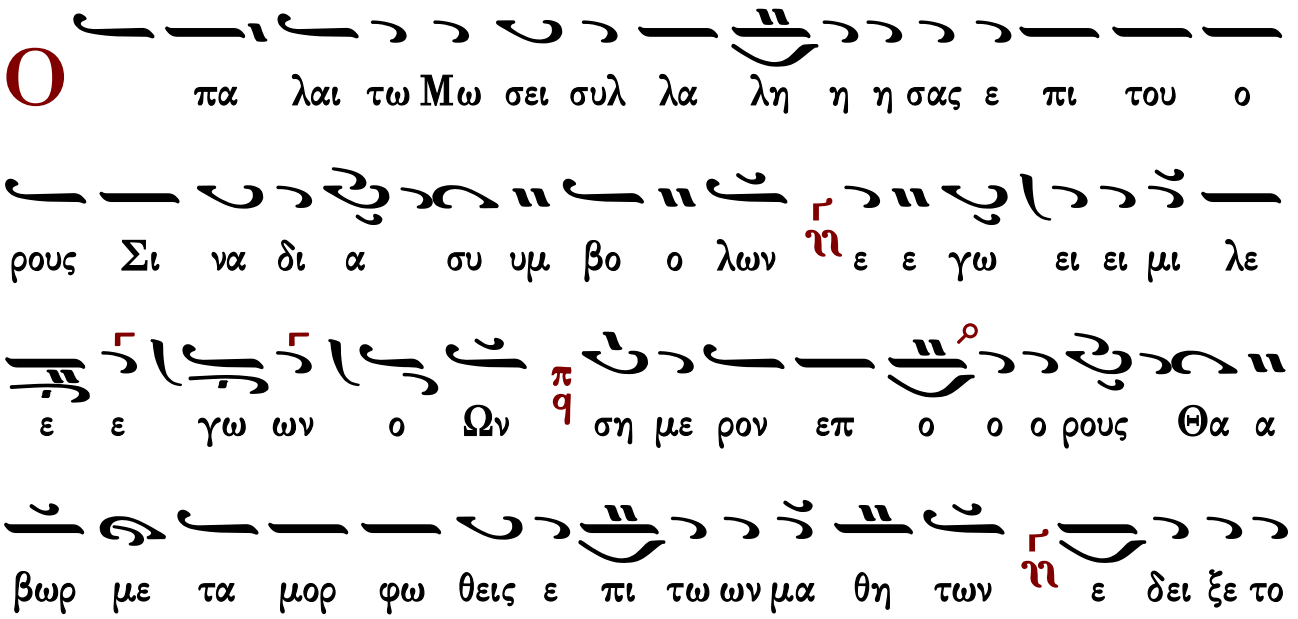

αρ χε τυ πον καλ λος της ει ει χο ο νος εν ε αυ

τω την αν θρω πι νην α να λα α βου ου ου ου σα αν

ου σι ι ι αν και της τοι αυ της χα ρι τος μαρ τυ

ρας πα ρα στη σα με νος Μω υ σην και Η η λι ι

αν χοι νω νους ε ποι ει ει ει ει το ο ο της ε ευ φρο συ

υ υ νης προ μη νυ ον τας την εν δο ξον δι ι α Σταυ

ρου και σω τη η ρι ον Α να α α α στα α α

σιν

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος,
ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτὴρ μετὰ τῶν μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντός, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος Πα

Τ ην σην του μο νο γε νους Υι ου προ ο ρω με ε νος εν

Πνευ μα τι δι ι α σαρ κος ⸗ προς αν θρω ω ω ω που ου ους

ε πι ι δη μι ι ι αν π/q ο θε ο πα τωρ Δα

βιδ ⸗ πορ ρω θεν προς ευ φρο συ νην συγ κα λει ται αι τη ην

κτι ι σιν ⸗ και προ φη τι κω ω ω ως α α να κρα α

α ζει π/q Θα βωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι σου α

γαλ λι ι α α α σο ο ον ται π/q εν του τω γαρ ε

πι βας τω ο ρει Σω τηρ με τα των μα θη η τω ων σου ⸗

την α μαυ ρω θει σαν του Α δαμ φυ υ σιν με τα μορ φω

θεις α πα στρα ψαι πα α λιν πε ποι οι οι η η η

κας π/q με τα στοι χει ω ω ω σας αυ την ⸗ εις την σην της

θε ο ο τη η τος δο ο ξαν τε και λαμ προ ο ο

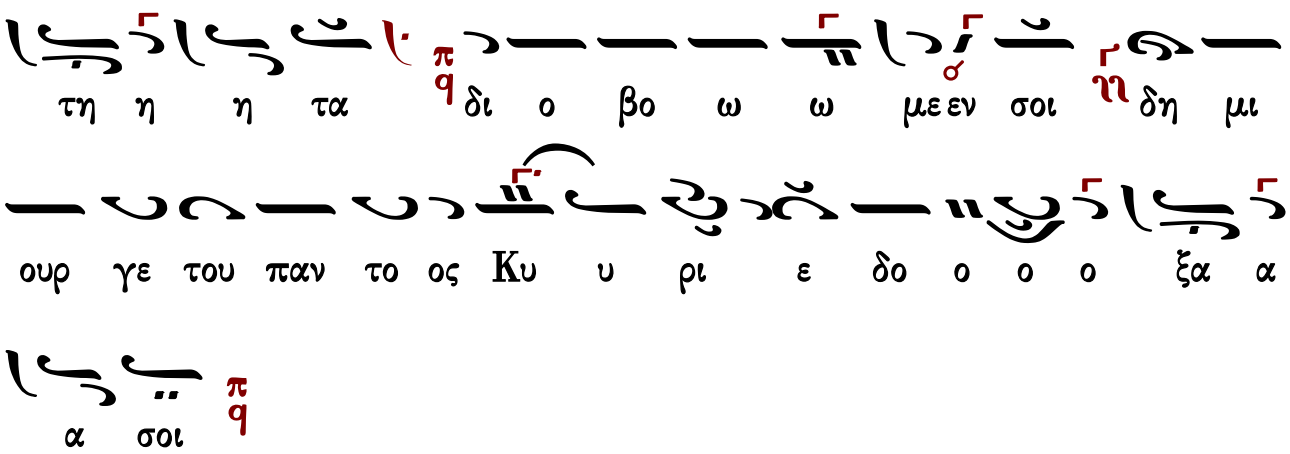

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας,
καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἄναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἠλλοιώθησαν ἔκστασιν, καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἶς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Ἦχος ⲇ Πα

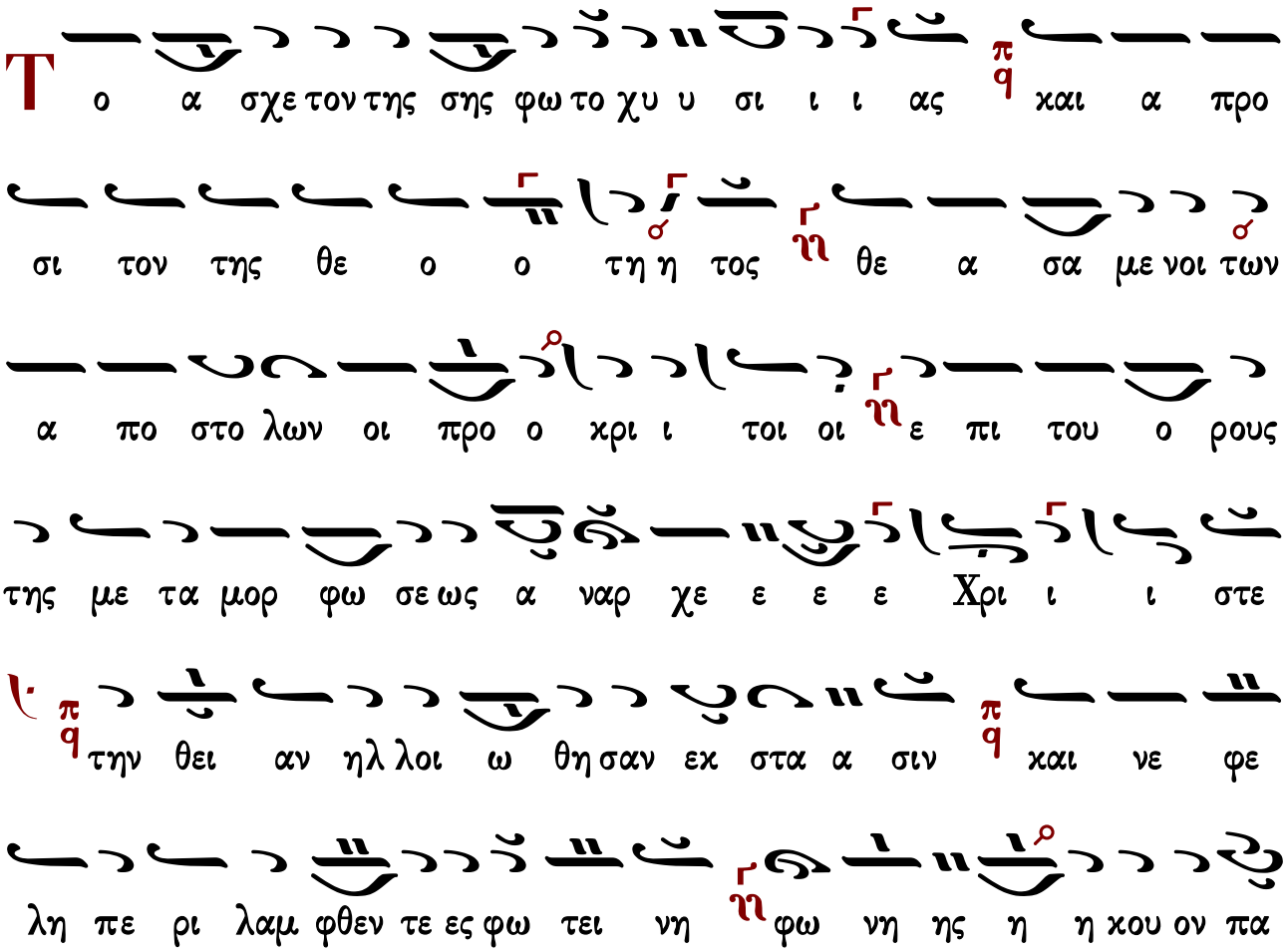

τρι ι κης βε βαι ου σης το μυ στη η ρι ι ον της

σης εν αν θω πη η η η σε ε ε ως ο τι εις

υ παρ χεις και με τα σαρ κω ω σιν Υι ος μο ο νο γε ε

νη η ης και αι αι Σω τη ηρ του κο ο ο σμου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καί, Ἰωάννῃ, τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, τὴν δόξαν τῆς θεϊκῆς σου μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον καὶ μὴ φέροντες ὁρᾶν τὸ ἄστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδόλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἦχος λ ⸗ Πα

Πε τρω και Ι ω αν νη και Ι ι α κω ω ω

βω τοις προ κρι ι τοις μα θη ταις σου Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε ση μερον υ πε ε δει ει ει ξας εν τω

ο ο ρει ει τω ω ω Θα βωρ την δο ο ξαν της θε

ι κη η ης σου μο ο ορ φης ε βλε πο ον γαρ τα

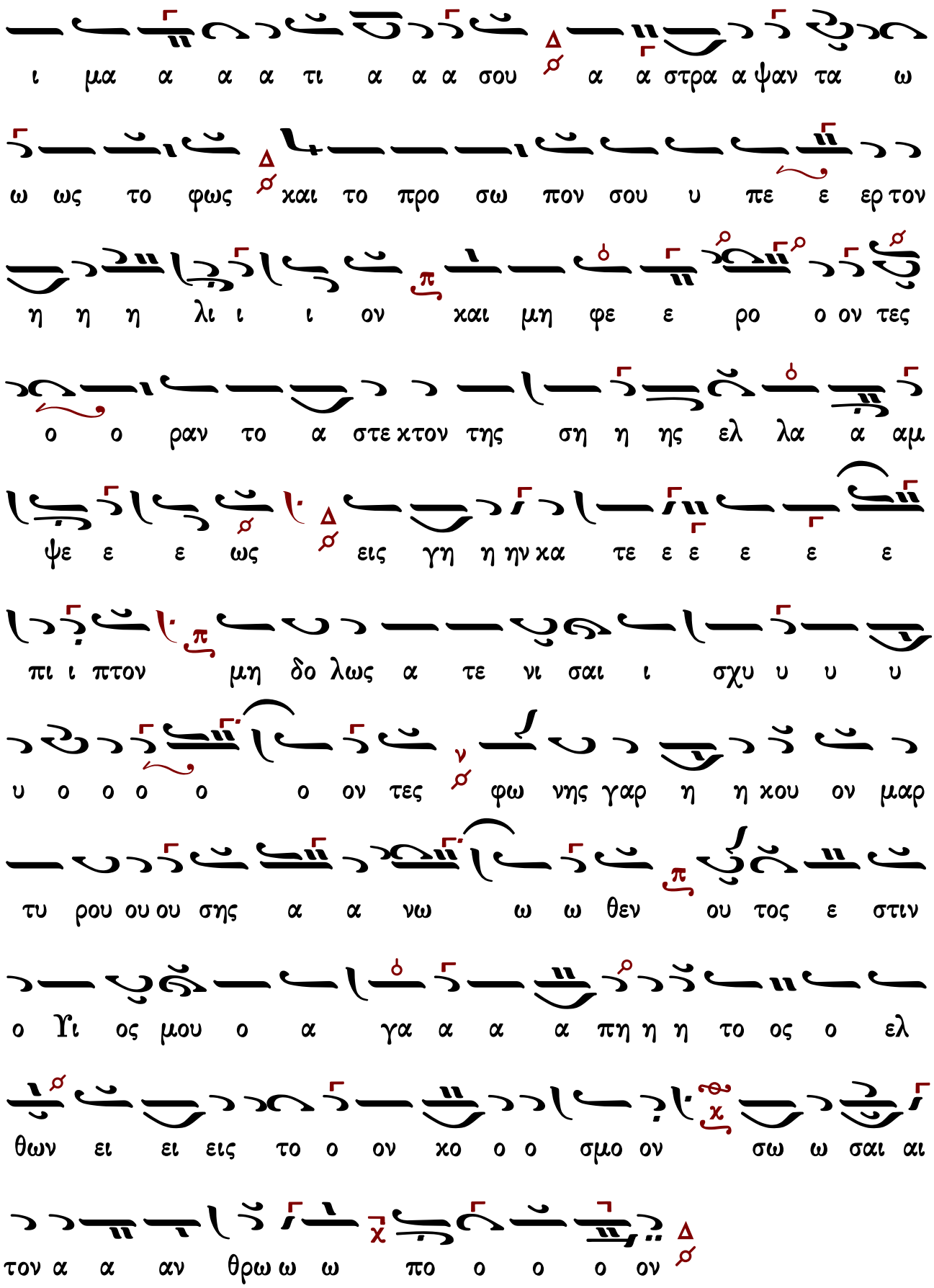

Ἀπολυτίκιον

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Ἦχος ἡ Γα

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος δει

ξας τοις μα θη ται αις σου την δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το λαμ

ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι ον

πρε σβει αις της Θε ο το ο κου φω το δο τα δο ο ξα

σοι

τὸ τρίτον ξα α σοι οι οι οι

Κοντάκιον

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ἦχος ἡ Γα

Θε πι του ο ο ρους μετ ε μορ φω θης και ως ε χω

ρουν οι μα θη ται αι σου την δο ξαν σου Χρι στε ο Θε ος ε θε

α σαν το ι να ο ταν σε ι δω σι σταυ ρου μενον το μεν

πα θος νο η σω σιν ε χου σι ον τω δε χο ο σμω χη

ρυ ξω ω σιν ο τι συ υ παρ χεις α λη θως του Πα τρος το

α παυ γα σμα α α α

Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν ἰδιόμελον

Ὁ φωτί σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἁγιάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὔσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Ο φω τι σου α πα α α σαν την οι χου με ε νην

α α α γι α α σας εις ο ρος υ ψη λον με τε

μορ φω ω ω θης α α γα α θε ε δει ξας τοις μα θη ται

αις σου τη η η ην δυ να στει ει ει α α α αν σου

ο τι χο σμον λυ τρου ου σαι εκ πα α α ρα βα α α σε ε

ε ως δι ο βο ο ω ω με ε εν σοι

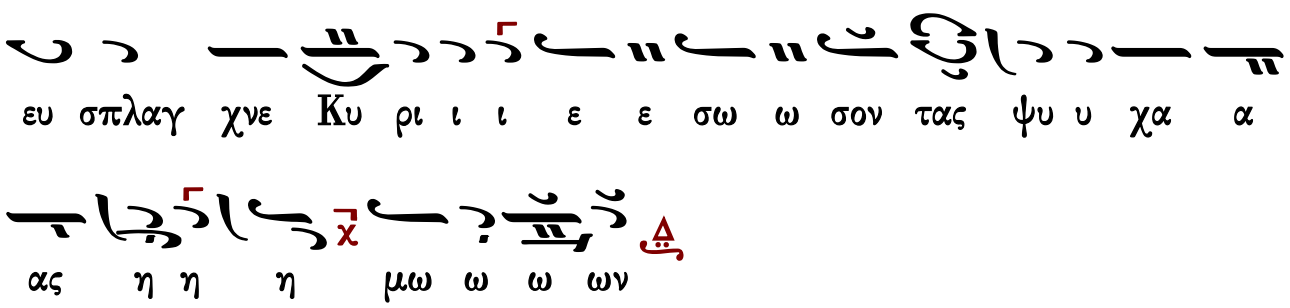

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παρέλαβεν ὁ Χριστός, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ᾽ ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας μετ᾽ αὐτοῦ συλλαλοῦντες, καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νὴ

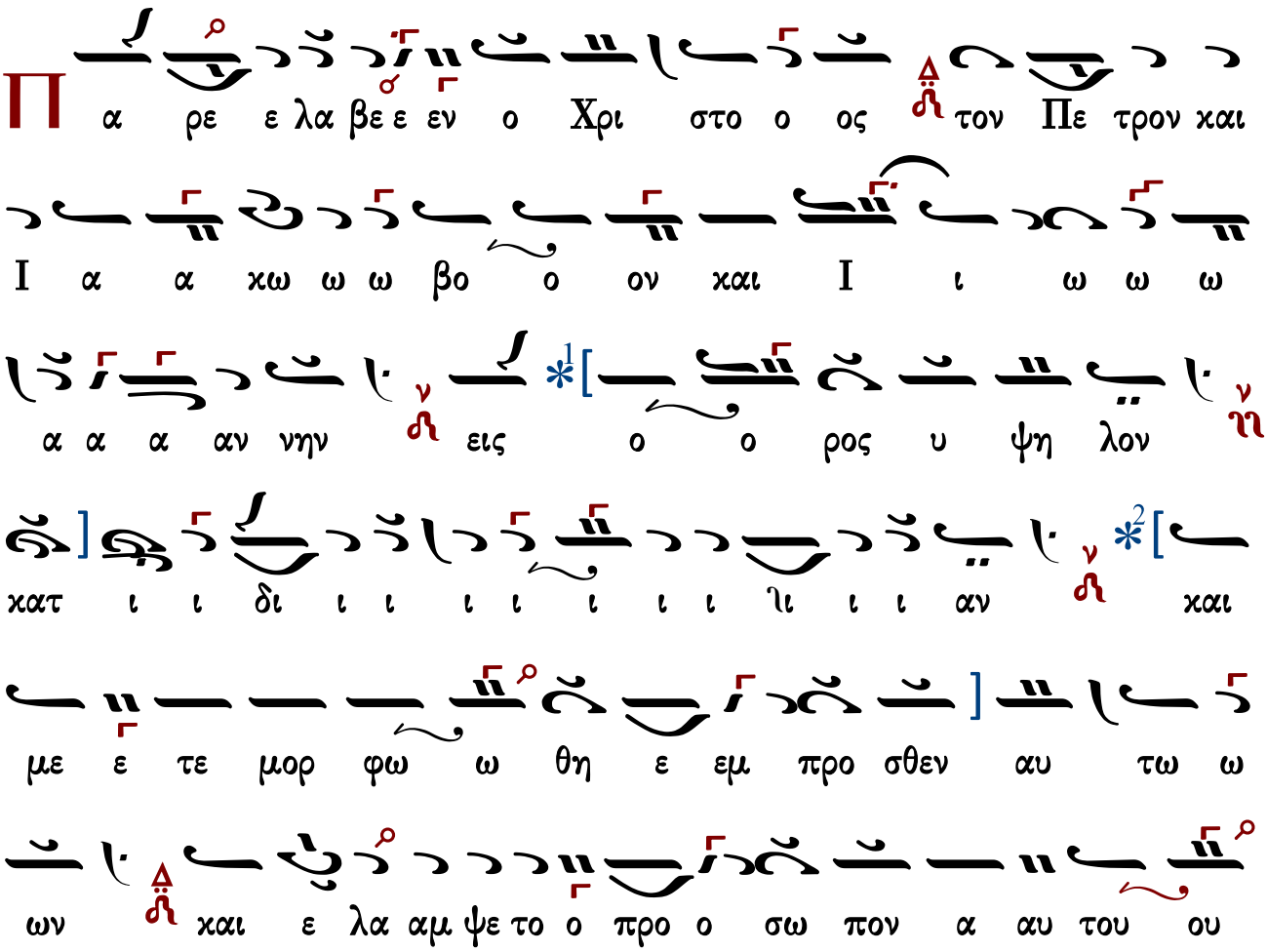

ω ως ο ο η η η λι ι ι ι ος τα δε ι

μα α τι ι α α α αυ του ου ου ε ε γε ε νο ον

το λε ευ κα α α ως το ο ο φως και ω ω

ω ω φθη η η η σαν Μω υ σης και αι αι αι αι αι αι

Η η η λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ας με ετ α α αυ του ου ου ου ου ου συλ λα

α α λου ου ου ουν τες και νε φε λη η φω τει νη

ε πε σκι ι α α α σε εν α α αυ τους και ι

δου φω ω νη εκ της νε ε φε ε λη η ης λε ε ε ε

γου ου ου ου σα ου ου ου ου ου τος ε στιν ο Υι ο ο

ος μου ο α γα πη τος εν ω η η ηυ δο ο ο ο ο

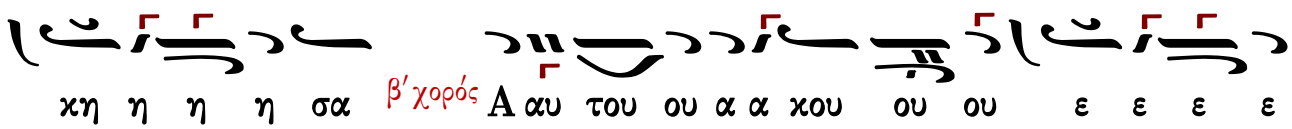

ἕτεραι θέσεις:

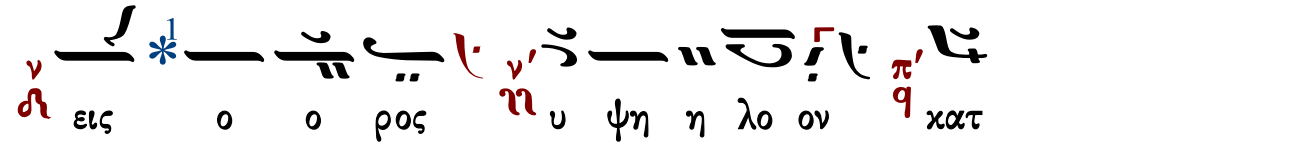

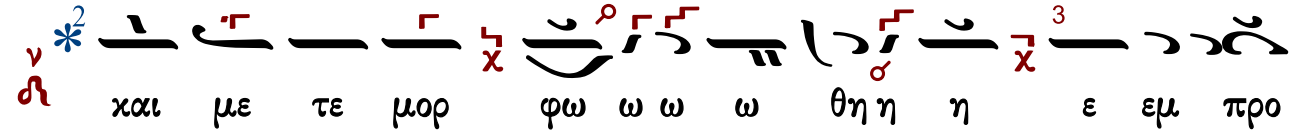

15 Αὐγούστου

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Προσόμοια εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος!
ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλῖμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον, Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ᾱ Πα

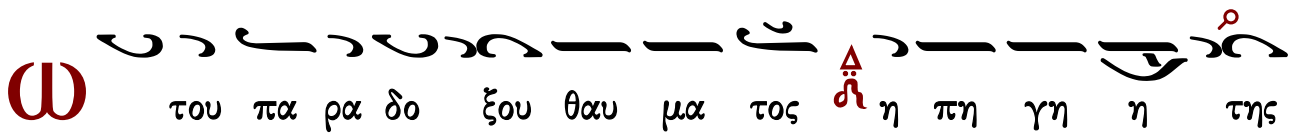

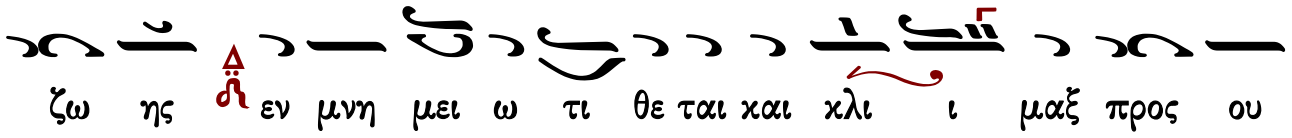

ρα νον ο τα φο ος γι ι νε ε ται ευ φραι αι αι νου Γεθ ση μα

νη της Θε ο το χου το α α α γι ον τε με νος βο

η η σω μεν οι πι στοι τον Γα βρι ηλ χε χτη με ε ε νοι τα

ξι αρ χον Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα

σου ο Κυ ρι ος ο πα ρε χων τω κο ο σμω δι α σου το

μεγα α ε ε λε ε ος

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἁγνή!
τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπής, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάριτι, παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πα

Β α βαι αι αι αι αι των σω ω ων μυ στη ρι ι

ων α γνη του Υ ψι στου θρο ο ο νος α νε δει χθης

Δε σποι ναι γη η θεν προς ου ρα νον με τε στη ης ση η με

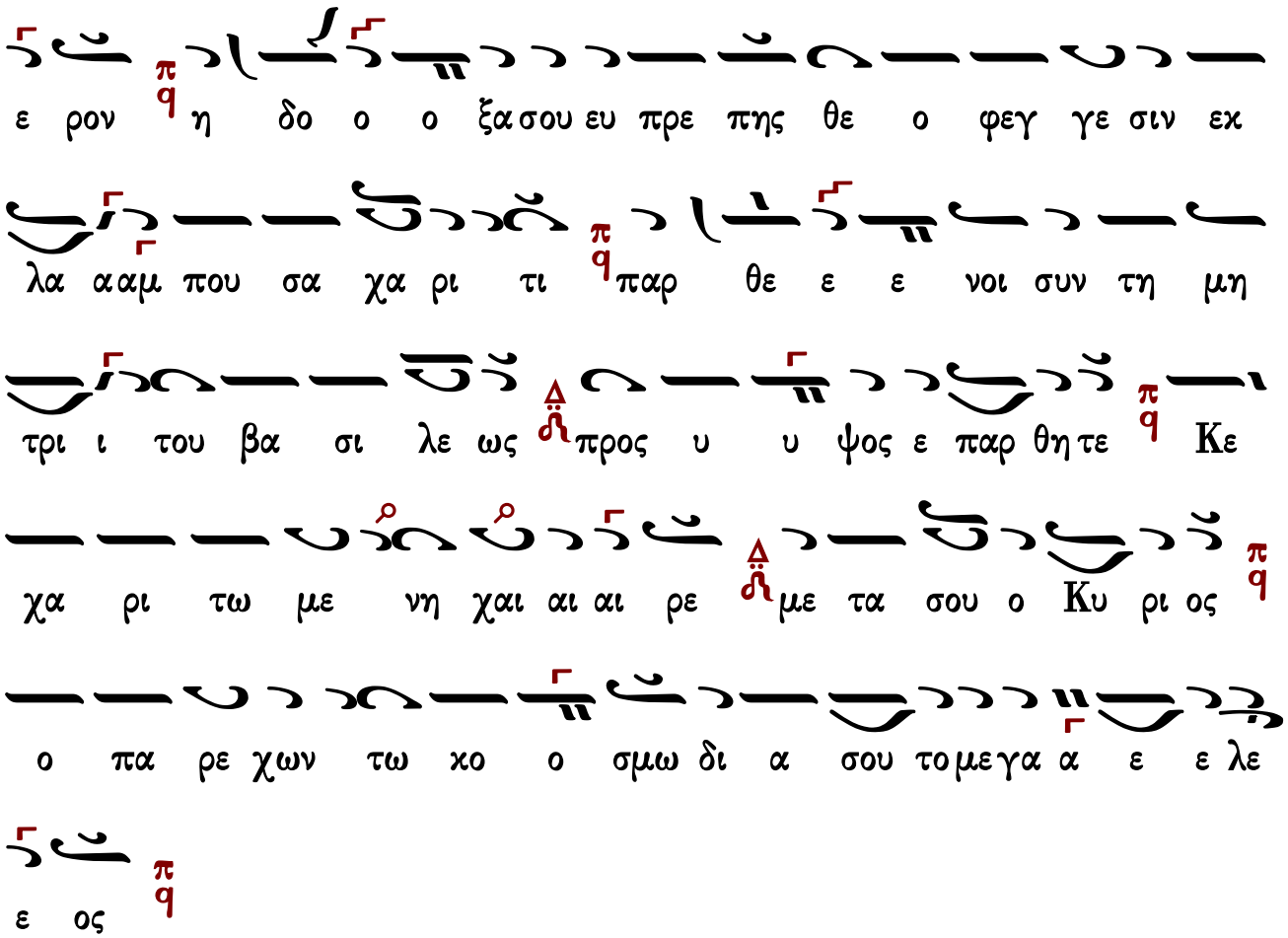

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν,
Ἐξουσίαι θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ϥ Πα

γη γε νεις ε πι τη θει α σου δο ο ο ξη χο σμου με

νοι προσ πι ι πτου σι βα σι λεις συν αρ χαγ

γε λοις αγ γε ε ε λοις και μελ που σιν Κε χα ρι στω

με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι ος ο πα ρε χων

τω χο ο σμω δι α σου τομεγα α ε ε λε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὀκτάηχον

Ἦχος Πα

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι.

Θ ε α αρ χι ι ι ω νε ε ε ευ μα α α α τι

πα α α αν το ο ο ο θε εν οι θε ο ο φο ο

ροι οι οι οι Α πο ο ο ο στο ο ο ο λοι υ υ πο

νε ε φω ων με τα αρ σι ι ω ω ω ως αι αι αι

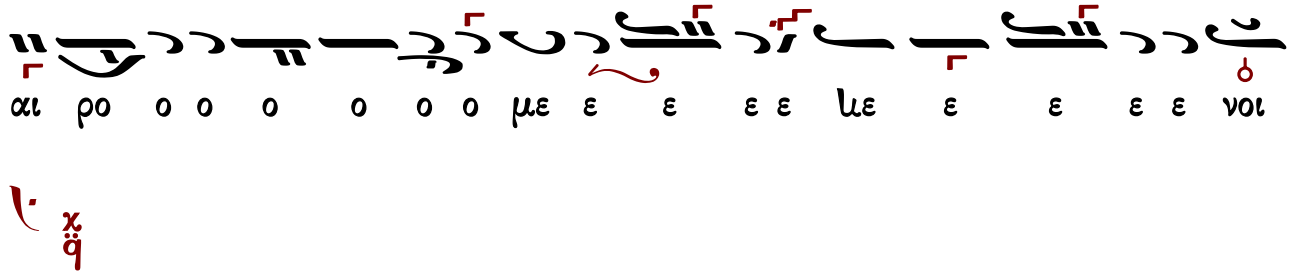

Ἦχος λ α΄.

Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἐξόχως ἠσπάζοντο.

Ἦχος β΄.

Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότῃ παραγενόμεναι.

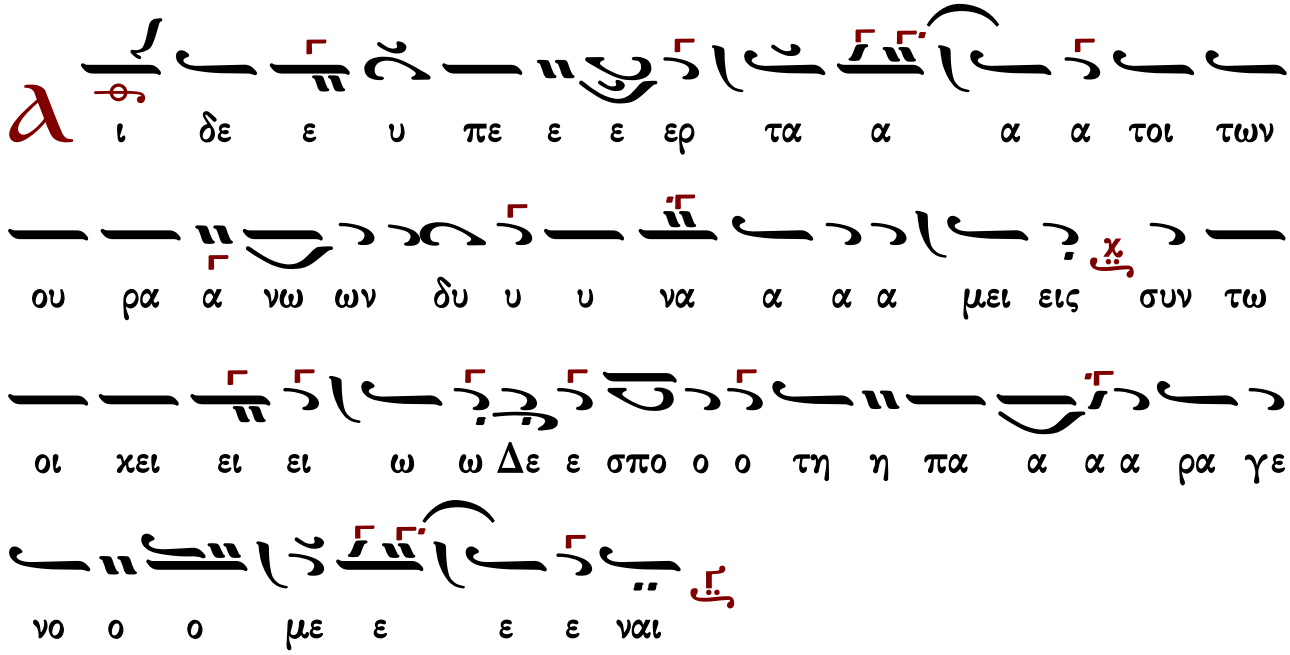

Ἦχος λ̇ π̇ β΄.

Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι, ὑπερκοσμίως δὲ προῴχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις· ἰδοὺ ἡ παντάνασσα θεόπαις παραγέγονεν.

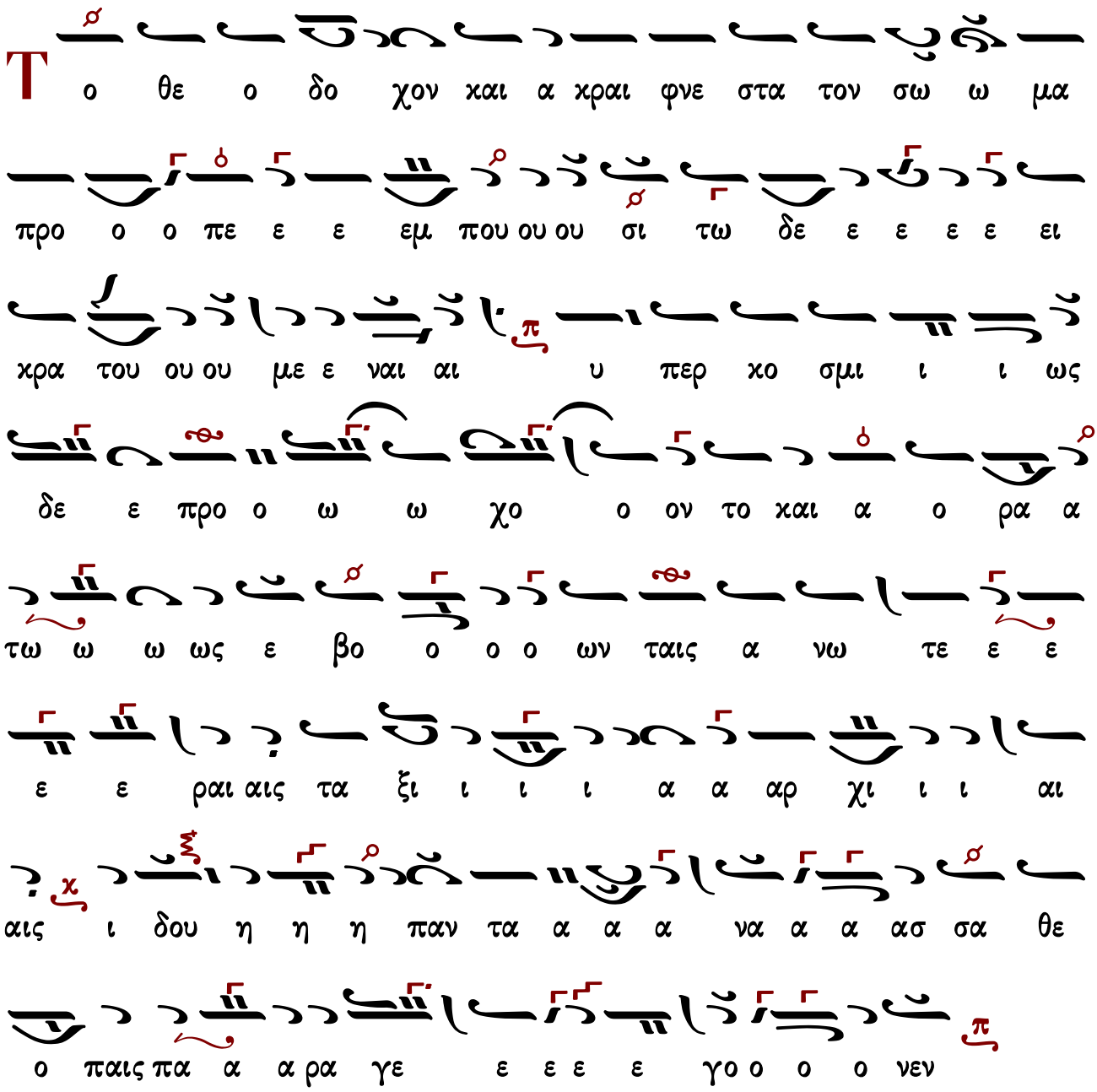

Ἦχος γ΄.

Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀενάου φωτὸς Μητέρα.

υ περ χο σμι ι ω ω ως υ πο ο δε ε ε ξα α α α

σθε ε ε την του α ε να α α α α α ου φω ω

το ο ος μη τε ε ε ε ρα α

Ἦχος βαρύς

Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενὴς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν, ᾗ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Δ ι α ταυ τη ης γαρ η παγ γε νη η η η ης των βρο

των σω τη ρι ι α α α γε ε γο ο ο νεν η

α α τε νι ι ι ι ι ζειν ου ουκ ι ι σχυ ο ο με

εν και τα α αυ τη α α α α ξι ι ον γε ε

ε ε ε ε ε ρας α πο νε ε ε μει ειν α α δυ υ υ

υ υ να α τον

Ἦχος δ'.

Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

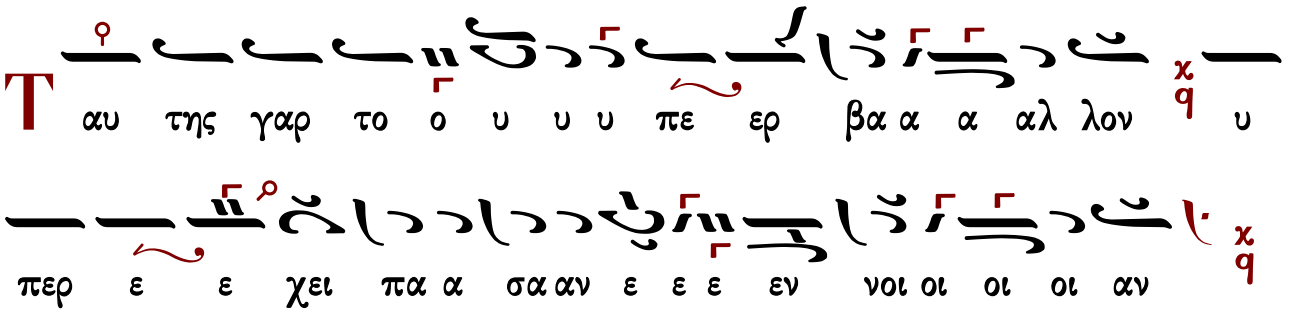

Ἦχος λ δ΄.

Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, ἀεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

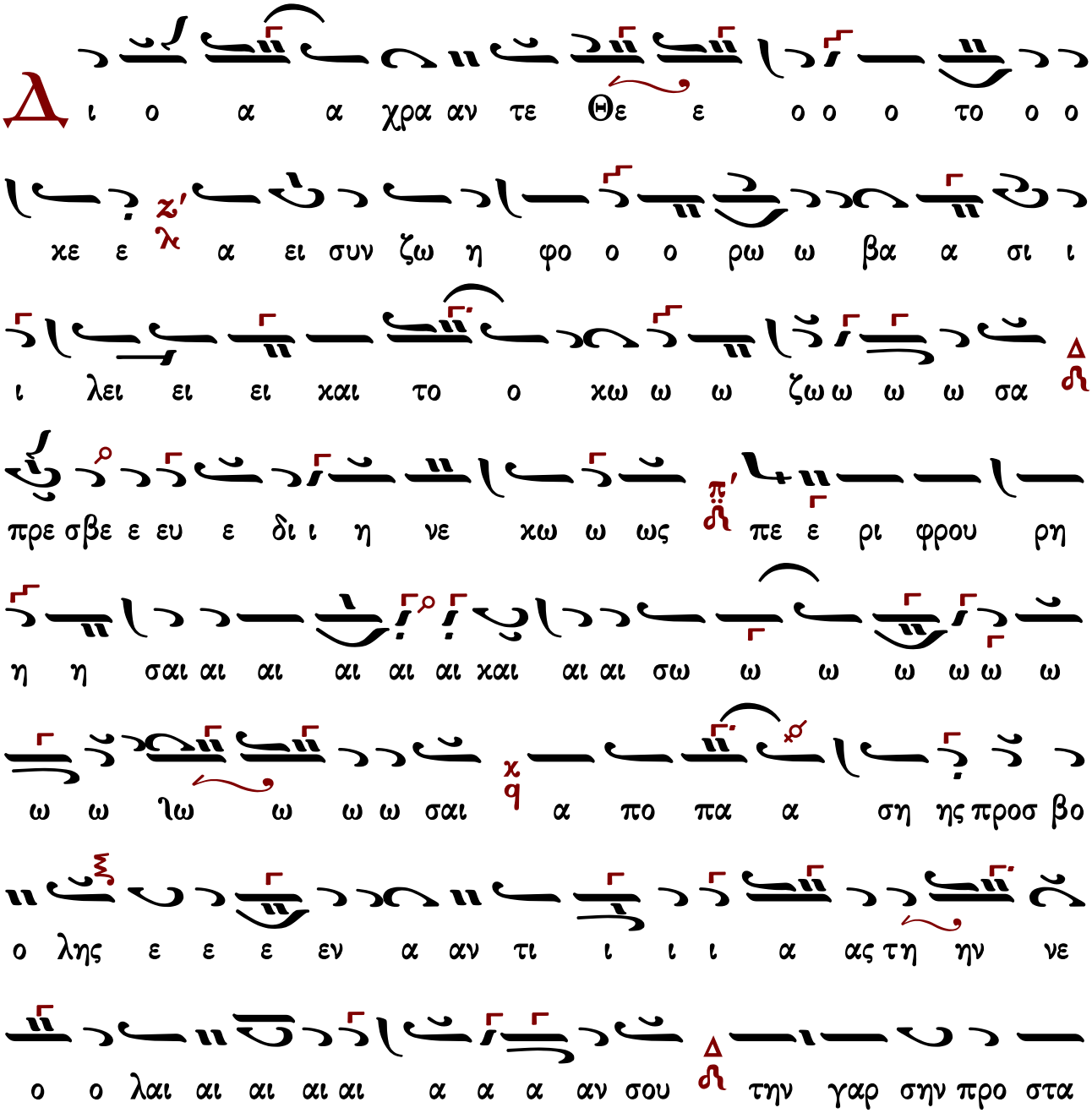

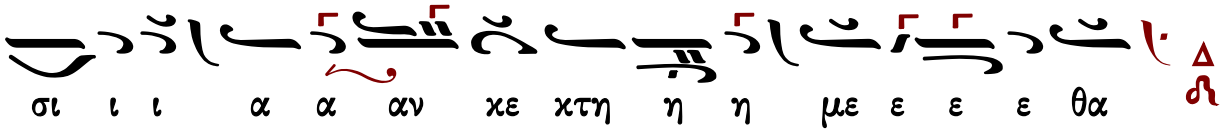

Ἦχος α΄.

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

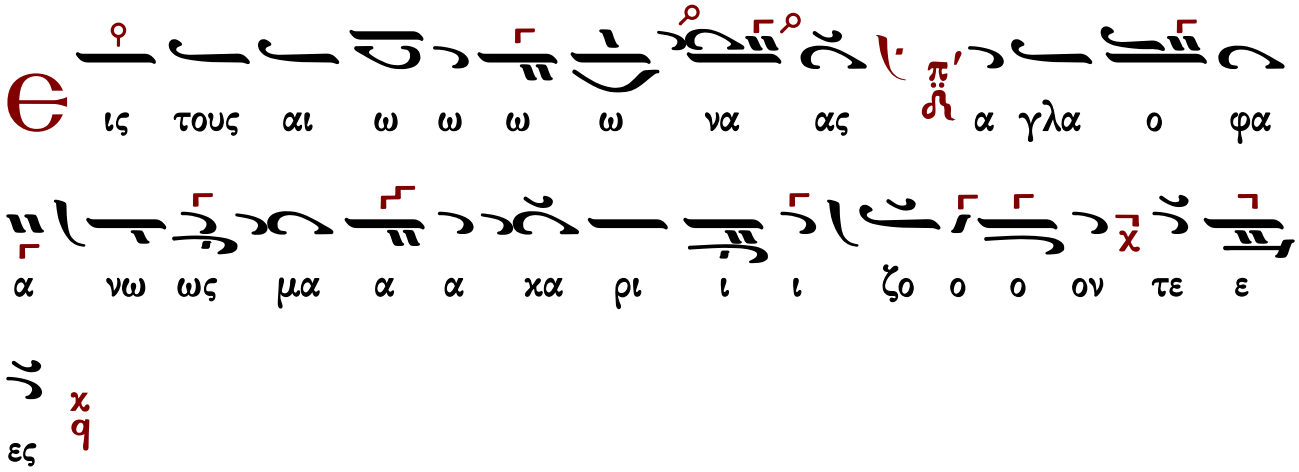

Εἰς τόν στίχον

ἰδιόμελα

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἁγνήν,
ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσί, τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Πα

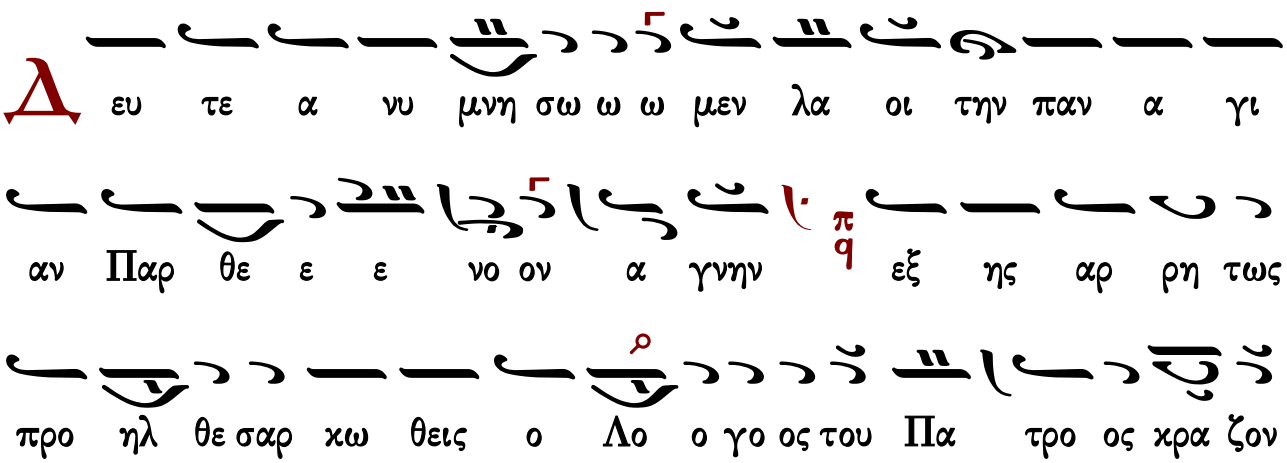

τε ες και αι λε ε ε γο ο ον τες π/q ευ λο γη με νη

συ εν γυ ναι ξι ι ι ι μα α κα α ρι ι α α η γα στηρ π/q

η χω ρη η η σα σα α Χρι στον π/q αυ του ταις α γι

αις χερ σι την ψυ χη η ην πα ρα α α θε με ε ε

νη π/q πρε σβευ ε α χρα αν τε σω θη ηναι τα ας ψυ υ χας

η η μω ων 6/λ

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν,
Παναγία Παρθένε ἁγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν, ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεόν, τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἦχος 4/ἡ Πα

Τ ην παν σε πτον σου κοι μη σιν Παν α γι α παρ θε

νε α γνη Δ/ἡ των αγ γε λων τα πλη η η θη ε εν ου ρα

νω και αν θρω πων το γε νος ε πι της γης μα α κα α ρι ι

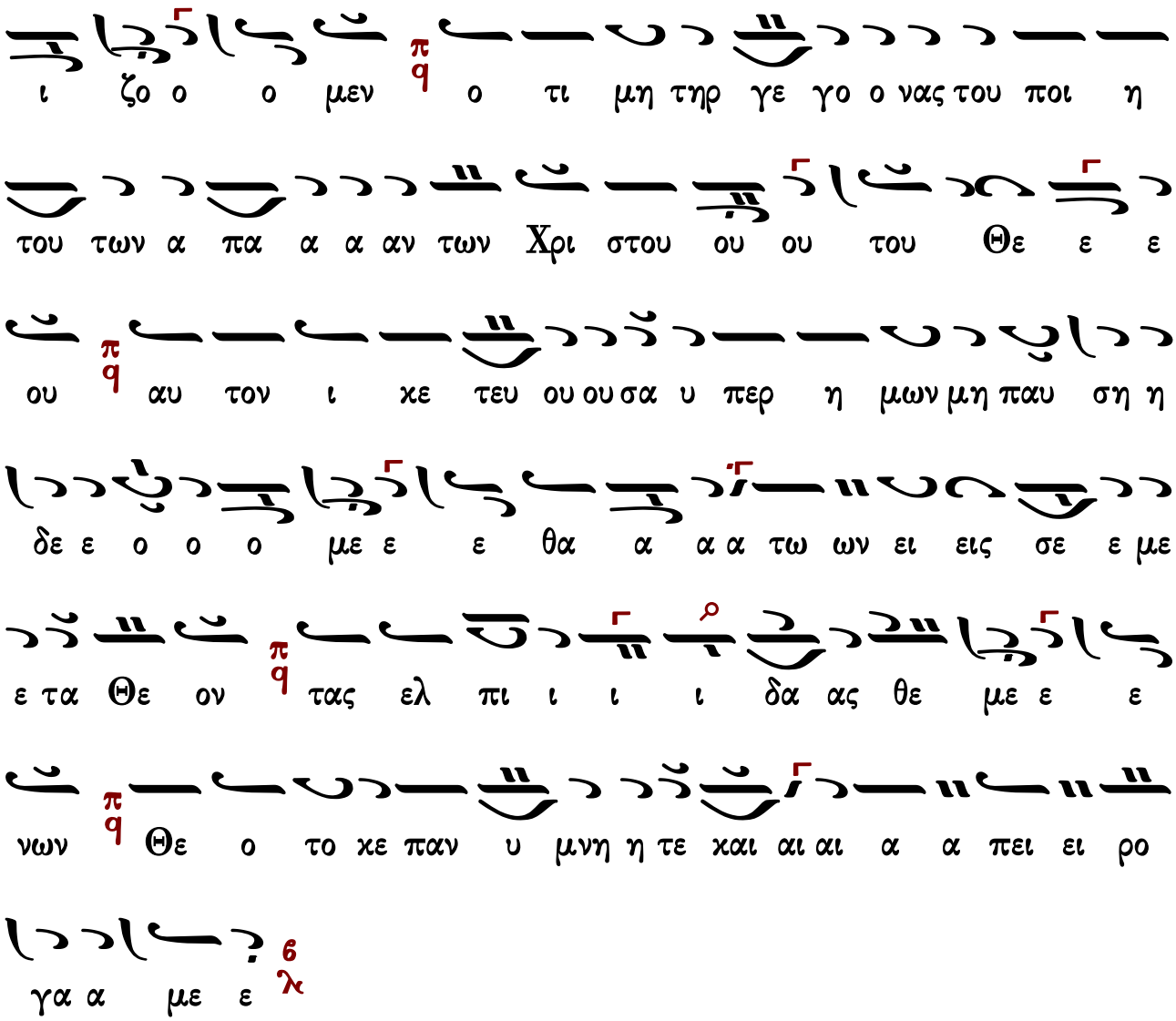

Δαυϊτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί, ᾄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ.
Ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γάρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι᾽ ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται, ἣν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντας σε Θεοτόκε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος 4/ Πα

σον ται φη σι τω βα σι λει παρ θε ε ε ε νοι ο πι ι ι

σω ω αυ της α πε νε χθη σο ον ται εν ευ φρο

συ υ νη η η και αι αι α γα αλ λι α α α σει

ει ει η γα αρ ε εκ σπε ερ μα α τος Δα βιδ δι ης

η μεις ε ε θε ε ω ω ω θη η η μεν εν ταις χερ

σι του ε αυ της Υι ου και Δε ε σπο ο ο του εν δο ξως

και υ περ λο ο γον με ε τα α τι ι ι θε ε ε ται

ην ως μη τε ρα Θε ου α νυ μνουν τες βο ω ω με εν

και αι λε ε ε γο ο ο μεν σω σον η μας τους

ο μο λο γου ου ουν τα ας σε Θε ο το ο ο κον α

πο πα α ση ης πε ρι ι στα σε ε ω ως και λυ τρω

σαι κιν δυ υνων τα ας ψυ υ χας η η μω ων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος, Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορός, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον, καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὕπερθεν δὲ αἱ πανάγιαι καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν, δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διόπερ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι· Πανύμνητε, Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Πα

Ο τε εξ ε δη μη σας Θε ο το κε πα αρ θε ε ε

νε προς τον εκ σου τε ε χθε ε ε ε εν τα α α

φρα α α α στως πα ρην Ι α κω βος ο α δελ φο ο ο

θε ε ε ος και πρω τος ι ι ι ε ε ρα α α αρ χης Πε

τρος δε η τι μι ω τα τη κο ρυ φαι αι αι α των θε

ο ο λο ο ο ο γω ων α α α κρο ο ο ο της

και συμ πας ο θει ος τω ω ω ων Α πο στο ο ο λω ων

χο ρος π/q εκ φαν το ρι καις θε ο λο γι ι ι ι ι

αι αις υ μνο λο ο ο γου ου ου ουν τες π/q το θει ον και ε

ξαι σι ι ον της Χρι στου του Θε ου οι κο νο μι ι ι ι ας μυ

στη η η ρι ι ι ον π/q και το ζω αρ χι κον και

θε ο δο χον σου σω μα κη η η δευ σα αν τε ες ε ε χαι

ρο ον πα αν υ υ υ μνη η η τε π/q υ περ θεν δε αι

παν α γι αι και πρε σβυ τα α ται των αγ γε λων δυ υ να

α α μεις το θα αυ μα ε εκ πλη ητ το ο ο με ε ε

ναι π/q κε κυ φυι υι αι α αλ λη λοις ε ε ε λε ε ε

γον π/q α ρα τε η μων τα ας πυ υ υ λας και υ πο δε

ξα σθαι την τε κου ουσαν τω ων ου ρα νου Δ/ϮΜ και γη η ης

ποι οι η την δο ξο λο γι ας τε α νυ μνη η

η σω ω ω μεν το σε πτον και α γι ο ον σω ω ω

μα το χω ρη σαν τον η μιν α θε ω ω ρη τοον και

αι Κυ υ υ ρι ι ι ον δι ο περ και η μεις την

μνη μην σου ε ο ο ορ τα ζο ον τες εκ βο ω ω μεν σοι

οι πα αν υ υ υ μνη η η τε χρι στι α νων το

κε ρας υ ψω ω σο ον και σω ω ω σον τας ψυ υ χας η

η μω ω ω ω ων

Ἀπολυτίκιον

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Πα

Θε ν τη γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη κοι μη σει τον κο σμον ου κα τε λι πες Θε ο το

κε με τε στης προς την ζω ην μη τηρ υ παρ χου σα της

ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη εκ θα

να του τας ψυ χας η μων

τας ψυ χας η μω ω ων

Κοντάκιον

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ἦχος λ Βʹ

Τ ην εν πρε σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο ο

κον και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ πι ι δα

τα φος και νε κρω σις ουκ ε κρα τη σεν ως γαρ ζω ης μη τε

ρα προς την ζω ην με τε στη σεν ο μη τραν οι κη σας α ει

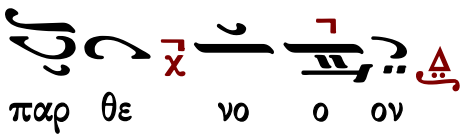

Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν ἰδιόμελον

Ὅτε ἡ Μετάστασις τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ηὐτρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἑώρων σε, καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμβει συνείχοντο, ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· Ὦ Παρθένε, ὁρῶ σε τρανῶς ἡπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, καὶ καταπλήττομαι, ἐν ᾗ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἀλλ᾽ ὦ ἄχραντε, ἱκέτευε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σῴζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Ἦχος λ π ⸒ Πα

ω παρ θε ε ε νε ο ρω ω σε ε ε τρα νως η

πλω με νην υ πτι ι αν την ζω η ην τω ω ων α

πα α αν των και κα α α τα πλη η ητ το ο ο

μαι εν η ε σκη νω σε της μελ λου σης ζω η ης η η

η α πο ο ο λα α αυ σις αλλ ω α α χρα αν

τε ι κε τευ ε ε ε ε ε εκ τε νως τον Υι ον σου

ου και Θε ε ον του σω ζε σθαι την πο ο λι ιν σου

α τρω το ο ο ο ον

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον, καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελῳδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ᾽ ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ Πα

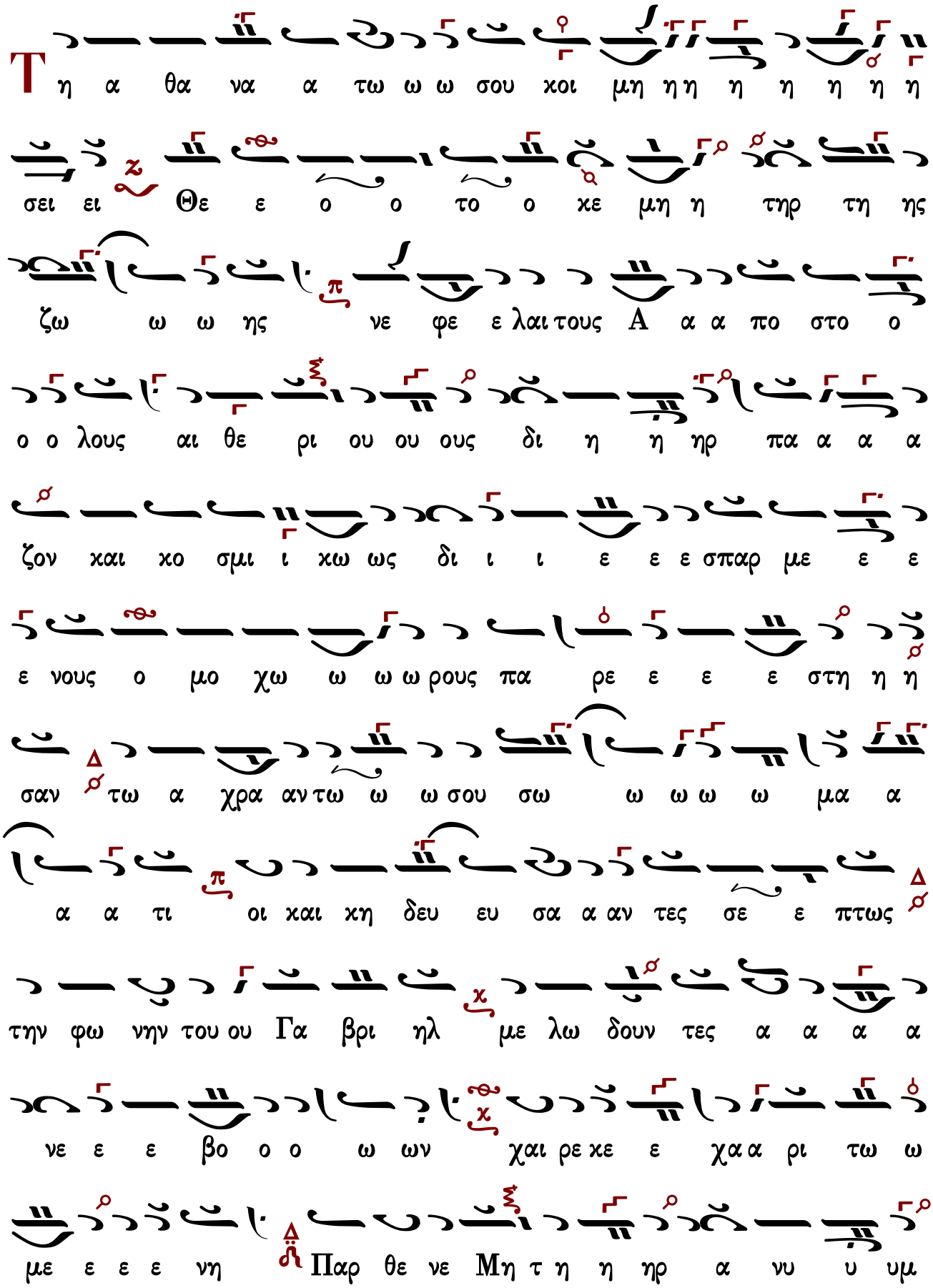
Τη α θα να α τω ω ω σου χοι μη η η η η η η η
σει ει Θε ε ο ο το ο χε μη η τηρ τη ης
ζω ω ω ης νε φε ε λαι τους Α α α πο στο ο
ο ο λους αι θε ρι ου ου ους δι η η ηρ πα α α α
ζον και χο σμι ι χω ως δι ι ι ε ε ε σπαρ με ε ε
ε νους ο μο χω ω ω ω ρους πα ρε ε ε ε στη η η
σαν τω α χρα αν τω ω ω σου σω ω ω ω ω μα α
α α τι οι και χη δευ ευ σα α αν τες σε ε πτως
την φω νην του ου Γα βρι ηλ με λω δουν τες α α α α
νε ε ε βο ο ο ω ων χαι ρε χε ε χα α ρι τω ω
με ε ε ε νη Παρ θε νε Μη τ η η ηρ α νυ υ υμ

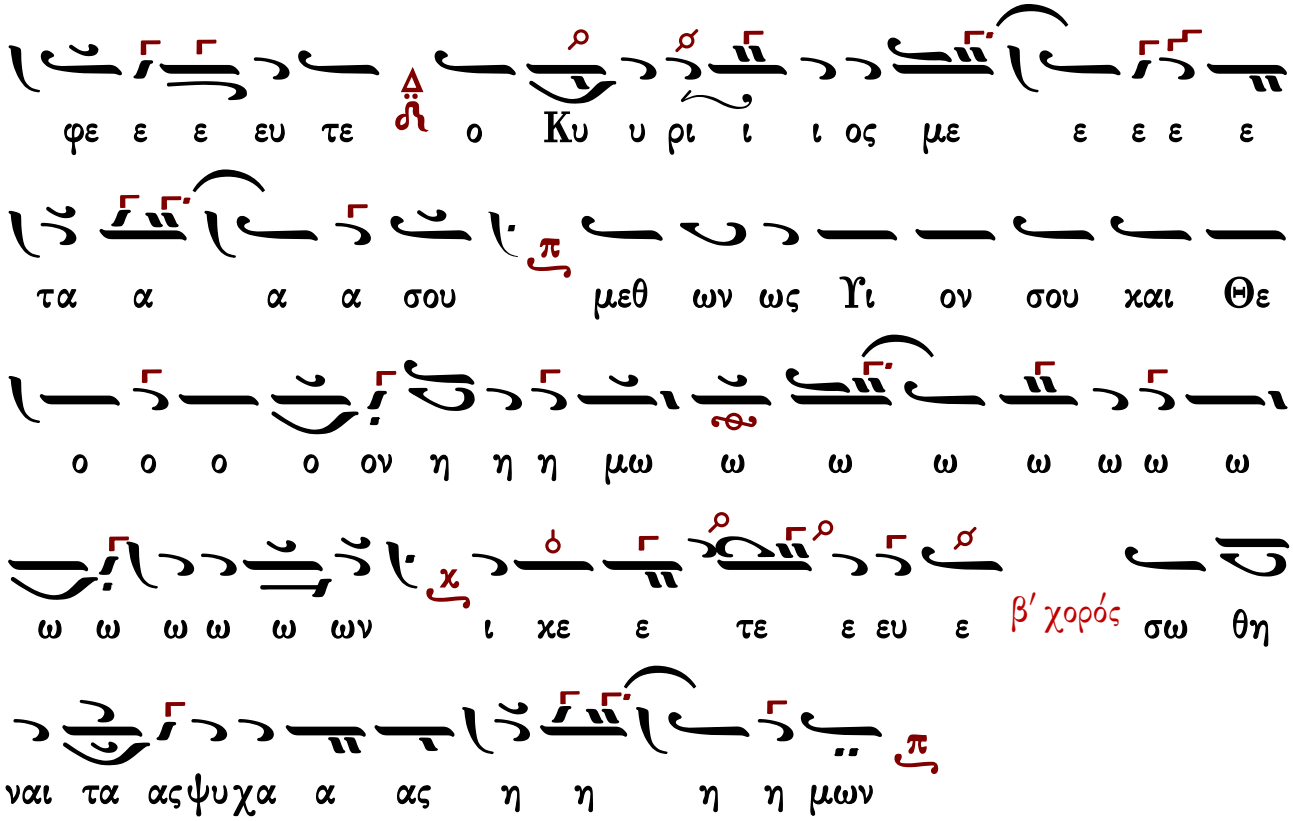

29 Αὐγούστου

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

ἰδιόμελα

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρῴδου,
τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὦ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μιαιοφονίας πλήρους! Ἀλλ᾽ ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ἦχος λ ⸓ Πα

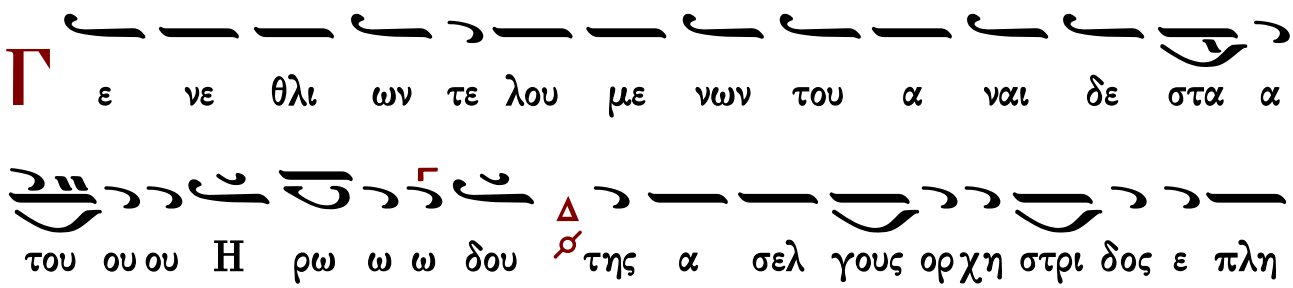

ρου το η δι ι ι α α α α θε σις του ο ο ορ

χου του γαρ Προ δρο ο μου η χε φα λη α α α

πο ο ο τμη θει ει ει ει σα ως ο ψω ω ω νι

ο ον ε φε ε ε ρε ε ε ε το ε πι πι ι

να α α χι ι ι ι ι τοι οι οι οις α να α α

χει με ε ε ε ε νοις ω ω συμ πο σι ι ου ου

ου μι ση η του α νο σι ουρ γη η μα α α

τος χαι αι μι ι ι αι αι αι φο νι ι ι ας πλη η

η η η ρους αλλ η μει εις τον Βα α α πτι

στην ως εν γεν νη τοις γυ ναι χων μει ει ει ει ζο

ο ο ο να ε πα ξι ως τι μω ω ων τες μα αχα ρι ι

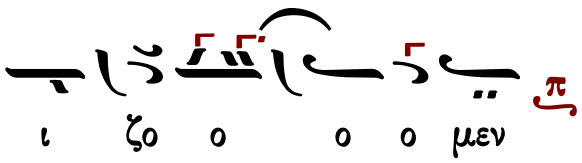

Ὠρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαβόλου,
καὶ τὴν κεφαλήν σου Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. Ὦ συμποσίου πλήρους αἱμάτων! Εἴθε μὴ ὤμοσας Ἡρῴδῃ ἄνομε, ψεύδους ἔκγονε, εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρκησας· κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἀλλ᾽ ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ἦχος λ Πα

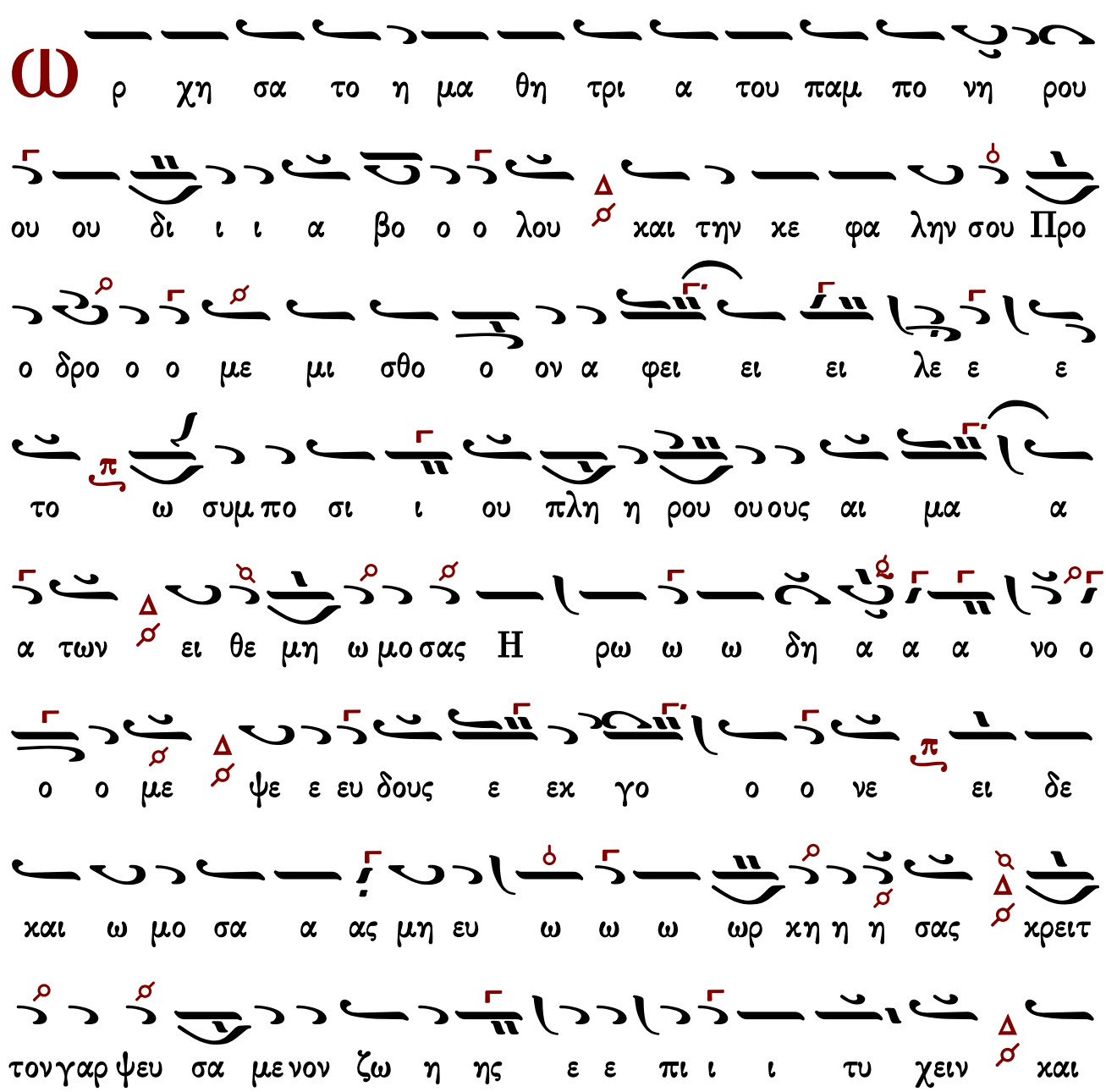

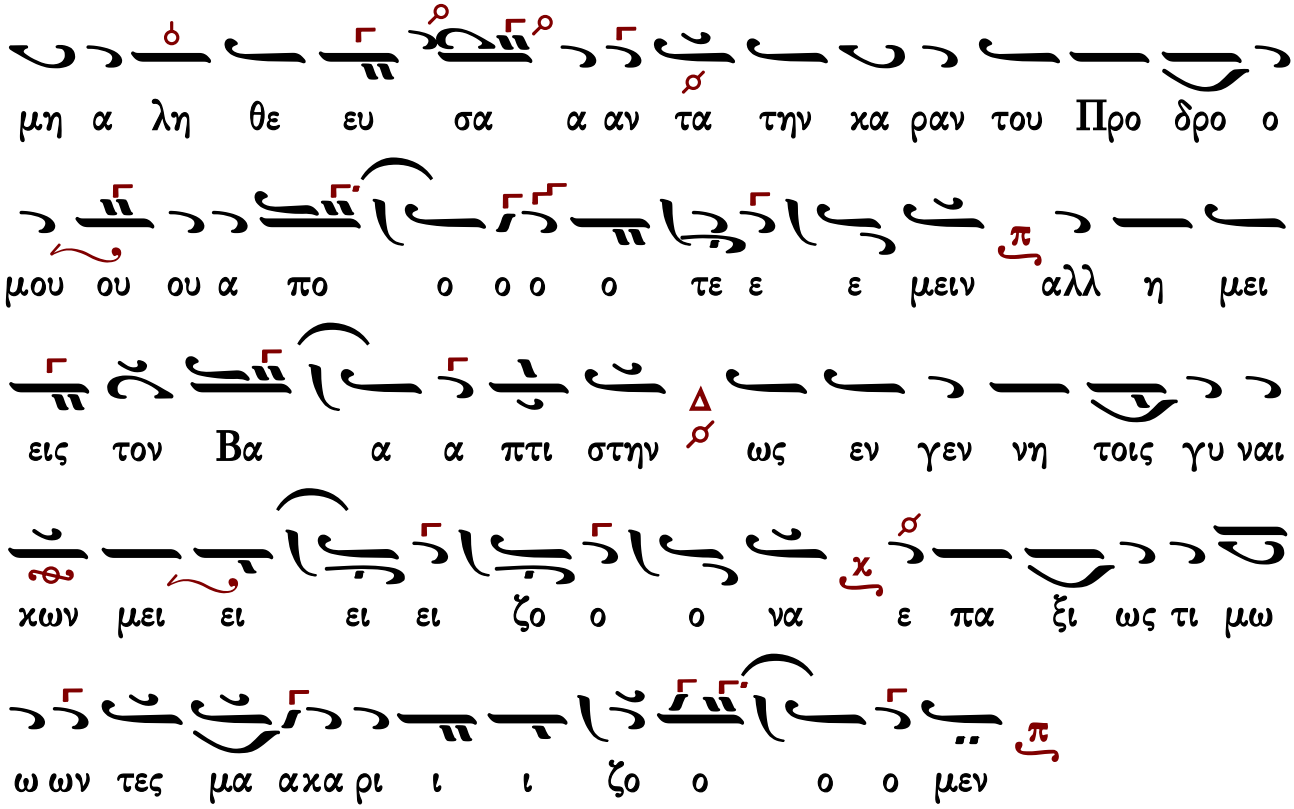

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρῴδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον,
δι᾽ ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἶστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρῖναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι᾽ ὅρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. Ὤ! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγὴς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου ἐπὶ πίνακι βαστάζουσα ταύτην; Ἀλλ᾽ ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ἦχος λ πλ. Πα

του την παν τι μον κα ραν πα ρα νο ο μω ω γυ υ υ ναι

κι δι ορ κον ο ορ χη η σε ε ως πα ρα δου ου ου ναι

σφα α λε ε ε ρως ω πω ως ε ε το ολ

μη η η σας τοι ου τον φο ο νο ο ον τε λε ε ε

σαι πως δε ου κα τε φλε ε ε χθη η α σελ γης ορ χη η

η στρι ι ι α εν με ε σω του συ υ υμ πο σι ι ι

ου ε πι πι να κι βα α στα α α α ζου σα τα α

αυ την αλλ η μει εις τον Βα α α πτι στην ως

εν γεν νη τοις γυ ναι κων μει ει ει ει ζο ο ο

να ε πα ξι ως τι μω ω ων τες μα α κα ρι ι ι ζο ο

ο μεν

Πάλιν Ἡρῳδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται.

Ὦ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρῴδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος λ ⸓ Πα

Π α α α α λιν Η ρω ω ω δι ας μαι αι αι

νε ε ε ε ται πα α λι ι ιν τα ρα α α α ατ τε

ε ε ε ται ω ο ο ορ χη μα α δο ο ο

ο λι ι ι ον χαι αι αι πο ο ο ο τος με ε ε τα

δο ο ο ο ο λου ο Βα πτι στης α πε τε ε

μνε το χαι Η ρω ω ω δης ε ε τα ρα α α α

α α ατ τε το πρε σβει αι αις Κυ υ ρι ι

ι ε ε του ου ου σου ου ου Προ δρο ο ο ο μου την ει

ρη η η νη ην πα ρα σχου ται αις ψυ χαι αι αις η η

η η μων

Δόξα...

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρῴδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὦ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μιαιοφονίας πλήρους! Ἀλλ᾽ ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ἦχος λ π ⸏ Πα

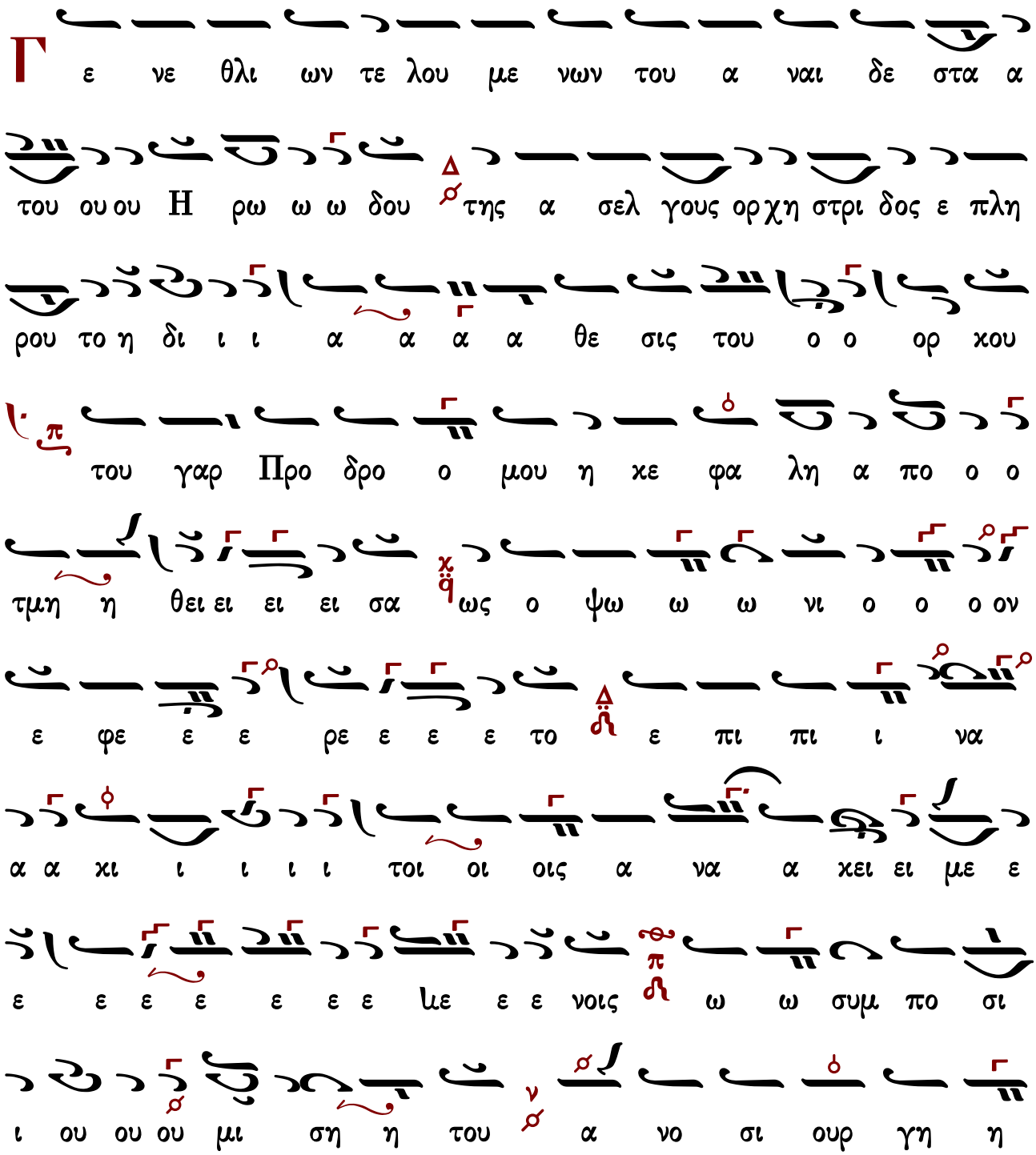

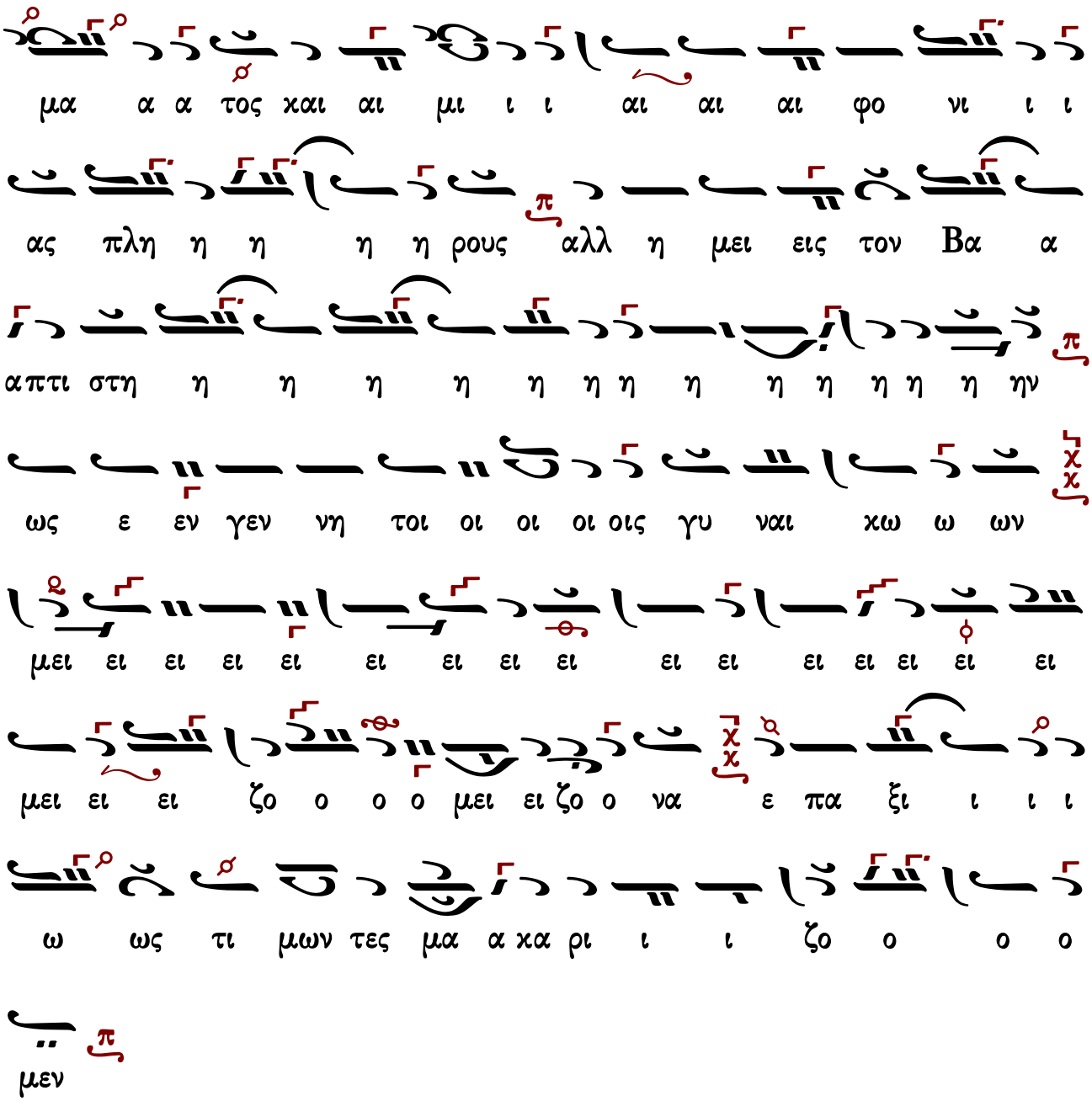

Εἰς τόν στίχον

ἰδιόμελα

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ,
Ἰωάννη Βαπτιστά, ἐκτμηθείς σου τὴν κάραν, τήν γῆν ἡγίασας, ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Τ ης με τα νοι ας ο κη ρυξ Ι ω αν νη η η βα πτι

στα εκ τμη θεις σου την κα ραν την γη η ην η γι ι α

σας ο ο ο τι τον νο μον του Θε ου τοις πι στοι οις ε

τρα α α νω ω ω σας και πα ρα νο μι ι α

αν ε ξη φα α α νι ι ι σας ως πα ρε στη κως τω ω

θρο ο ο νω του ε που ρα νι ου βα σι λε ε ε ε ως Χρι

στου ου ου αυ το ον ι κε ε ε τε ε ευ ε ε

λε η θη η ναι τας ψυ υ χα α ας η η η μων

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης,
ὦ πανάγιε Ἰωάννη. Ἤλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρρησίᾳ, ἀμέμπτῳ· διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ μαρτύρων, τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν Πρόδρομε μακάριε.

Ἦχος Δι

Δ ι α τον νο μον Κυ ρι ου την κε φα α λη ην α α α

πε τμη η θης ω παν α α γι ι ε ε ε Ι ι ι ω ω

α α αν νη η λεγ ξας βα σι λε α α δυσ σε βη

πα ρα νο μη η σα αν τα παρ ρη η σι ι α α α α

με εμ πτω δι ο θαυ μα ζου ου σι ι ι σε στρα τι αι

τω ω ων α α αγ γε ε ε λω ων δο ξα ζου σι σε

χο ροι των α πο στο λων και αι αι μα αρ τυ υ υ ρων

τι μω ω μεν σου και η μεις την ε τη σι ον μνη

η η μην παν ε ε εν δο ο ο ξε δο ξα ζον τες την

α γι ι α α αν Τρι α α δα την σε στε φα νω σα α

σα αν Προ δρο με ε μα α κα α α ρι ι ι ε

Ὁ ἐκ προφήτου προφήτης, καὶ μείζων προφητῶν γενόμενος,
ἐκ κοιλίας μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ᾽ ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετμήθη, καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ᾔσχυνε τῆς ἁμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Δι

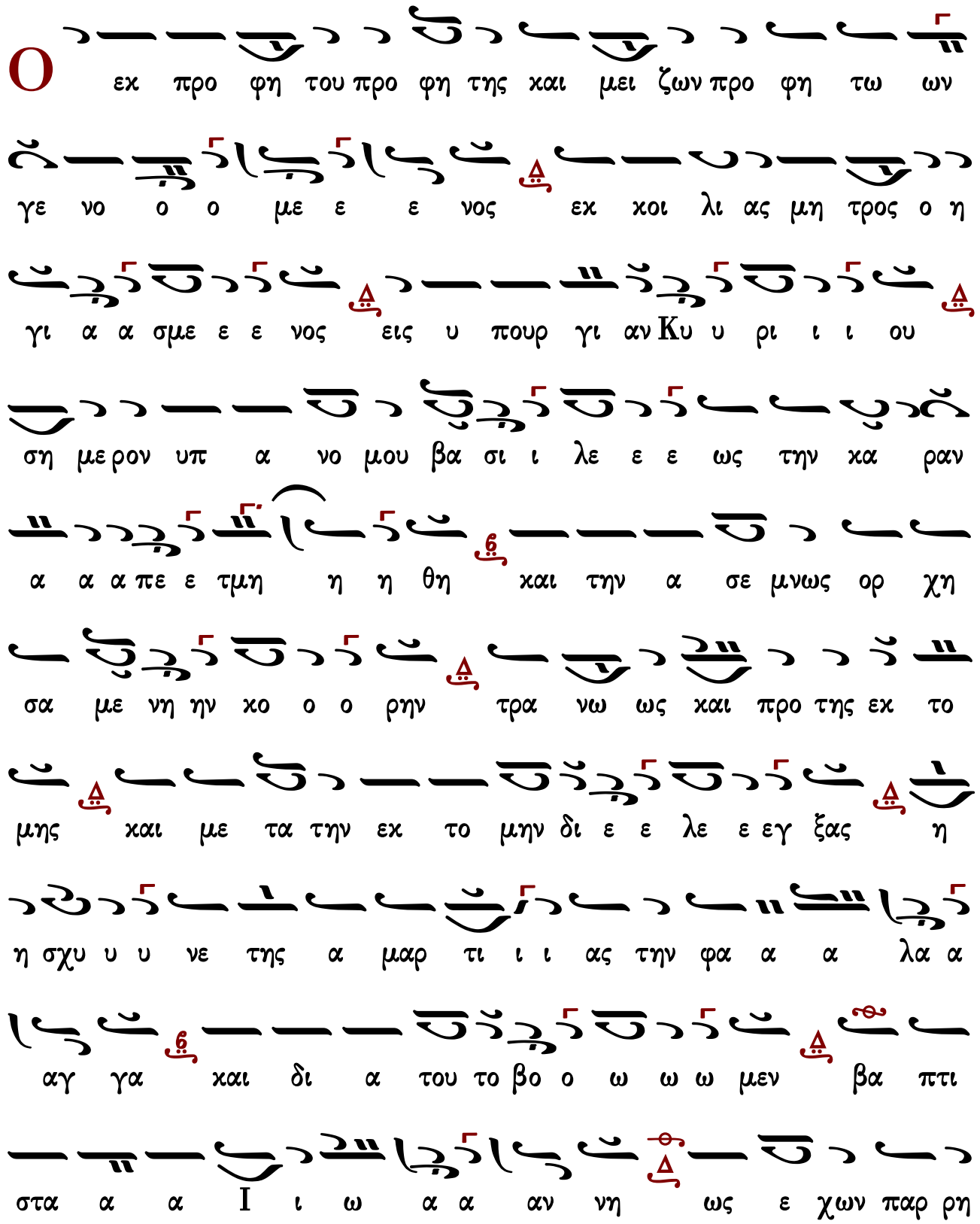
Ο εκ προ φη του προ φη της και μει ζων προ φη τω ων
γε νο ο ο με ε ε νος εκ χοι λι ας μη τρος ο η
γι α α σμε ε ε νος εις υ πουρ γι αν Κυ υ ρι ι ι ου
ση με ρον υπ α νο μου βα σι ι λε ε ε ως την κα ραν
α α α πε ε τμη η η θη και την α σε μνως ορ χη
σα με νη ην χο ο ο ρην τρα νω ως και προ της εκ το
μης και με τα την εκ το μην δι ε ε λε ε εγ ξας η
η σχυ υ υ νε της α μαρ τι ι ι ας την φα α α λα α
αγ γα και δι α του το βο ο ω ω ω μεν βα πτι
στα α α Ι ι ω α α αν νη ως ε χων παρ ρη

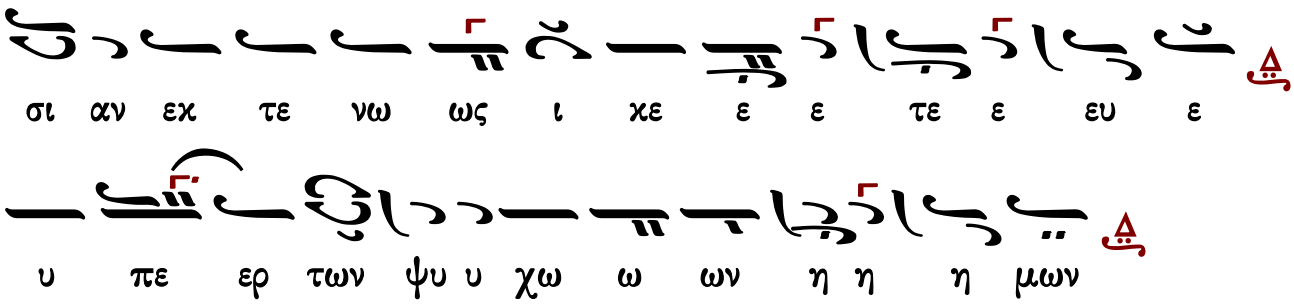

Δόξα...

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς ἤλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι, διὸ παίγνιον ἀνόμου γυναικός, ἔπεισε τὸν Ἡρῴδην ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλήν· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ πλ Νη

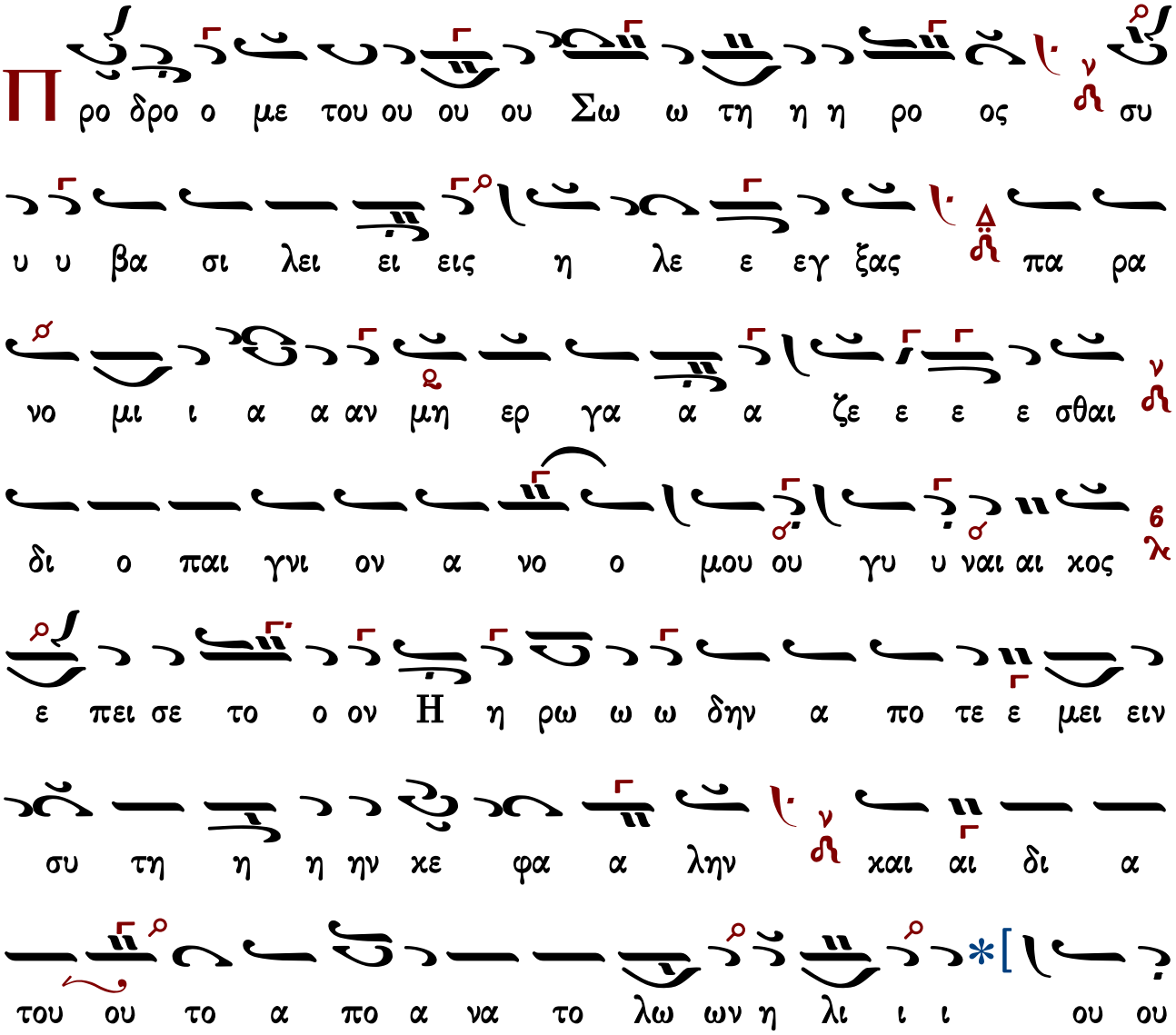

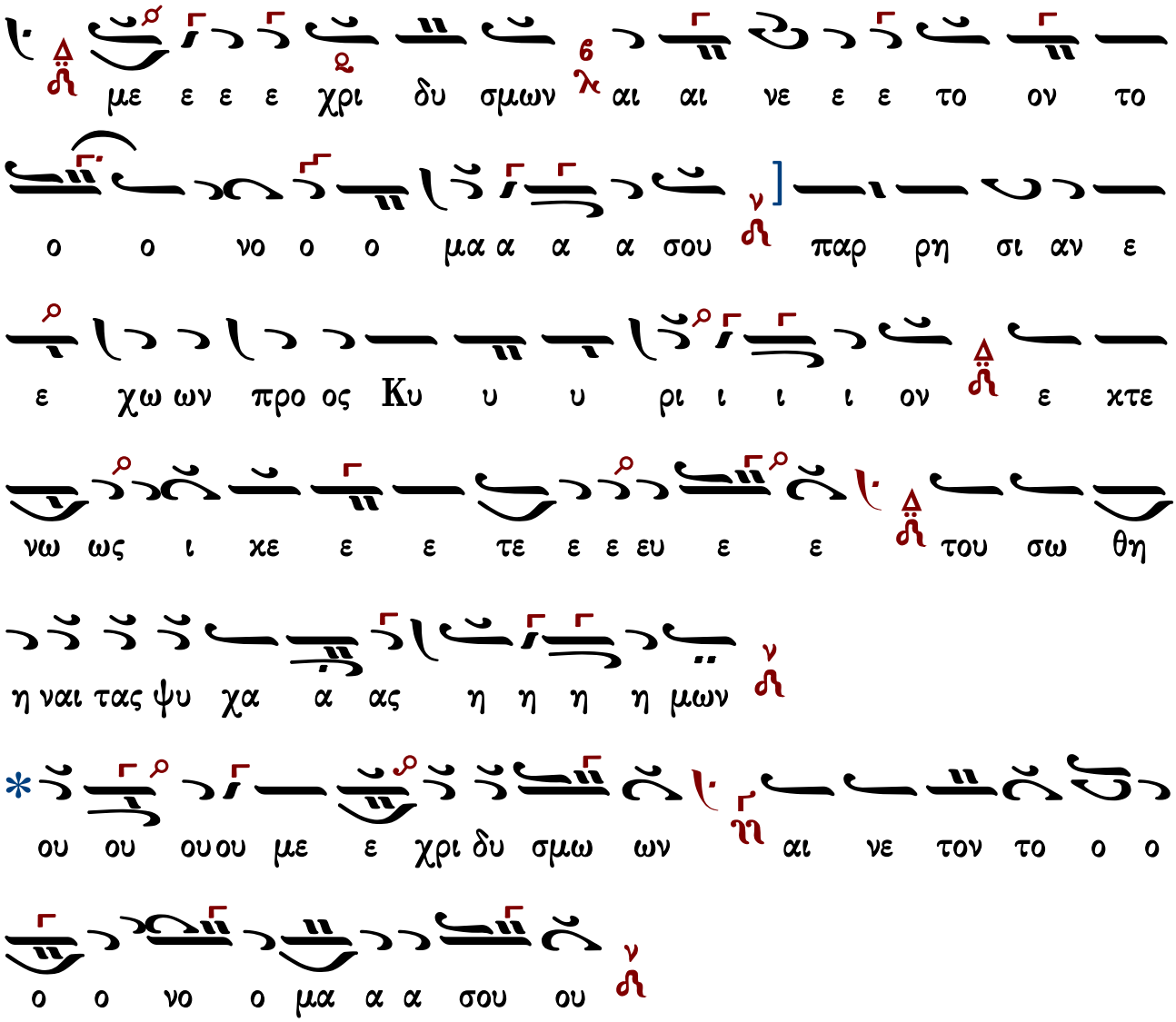

Ἀπολυτίκιον

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δι

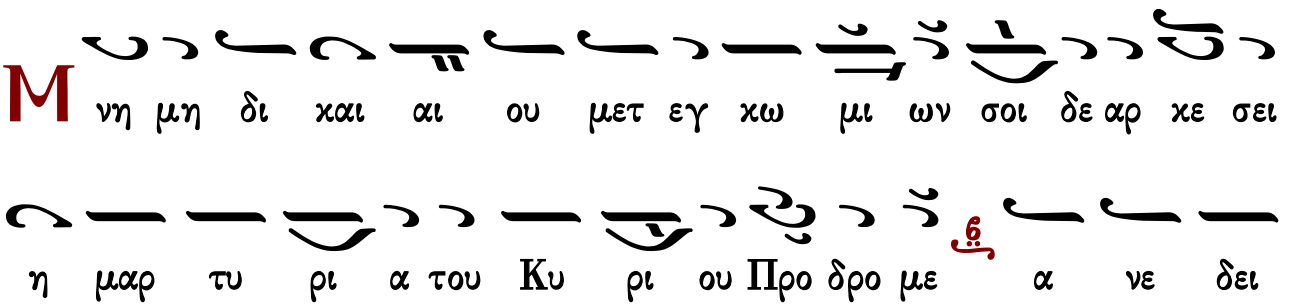

χθης γαρ ον τως και προ φη των σε βα σμι ω ω τε ρος

ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον

κη ρυτ το με νον ο θεν της α λη θει ας υ πε ρα

θλη σας χαι αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη

Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα

την α μαρ τι αν του κο σμου και πα ρε χον τα η μιν

το με γα ε ε ε λε ος

ο ο ος

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Πάλιν Ἡρῳδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται. Ὦ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρῴδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος λ̀ ⲡ̀ ⲡⲁ̀

Π α α α α λιν Η ρω ω ω δι ας μαι αι αι

νε ε ε ε ται πα α λι ι ιν τα ρα α α α ατ τε

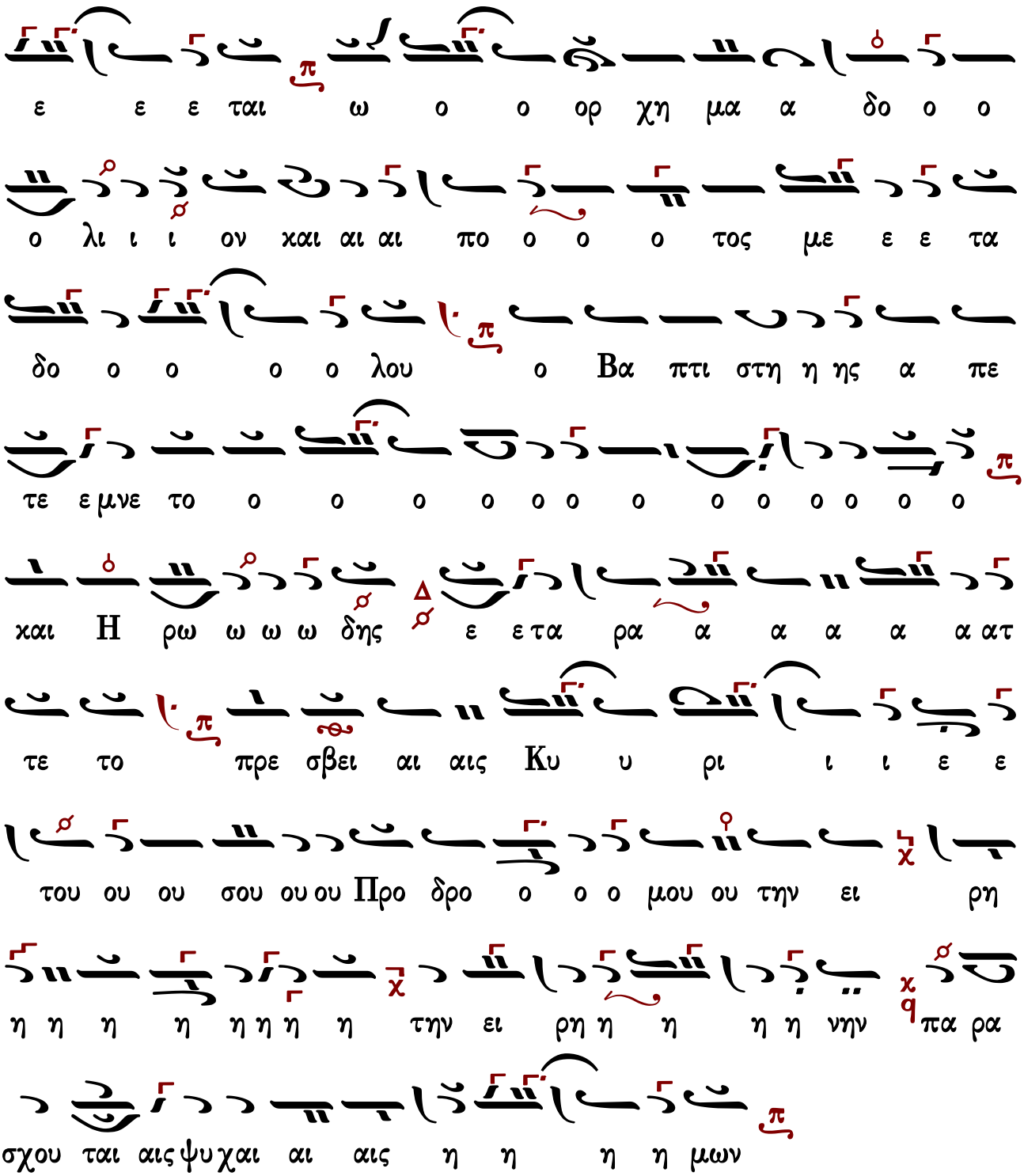

8 Σεπτεμβρίου

Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

ἰδιόμελα τῆς Θεοτόκου

Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός,

θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν, ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ π ⸏ Πα

C η με ε ε ρον ο τοις νο ο ε ροις θρο ο νοις

ε πα να παυ ο ο ο με νο ος Θε ε ε ος

θρο ο νον α α γι ι ι ον ε ε ε πι γης ε

αυ τω ω προ ο ο η τοι οι οι οι οι μα α α α σεν

ο στε ρε ω ω σας εν σο φι ι α του ους ου

ου ου ρα νους ου ρα νο ο ον εμ ψυ υ υ χον

εν φι λαν θρω πι α κα α α τε σκε ε ε ε ευ α α

α α σεν εξ α κα αρ που ου ου γαρ ρι ι ι

ζης φυ τον ζω η φο ρον ε βλα α στη η σε ε εν η

μιν την μη τε ε ε ρα α α αυ του ο των

θαυ μα σι ι ω ω ων Θε ος και των αν ελ πι

ι ι ι στων ε ελ πις Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί·
ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε, καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ Πα

α αυ τη η η με ε ρα α α Κυ ρι ι ι ου α

γαλ λι α α α σθε λα α α οι ι δου γαρ του φω

το ος ο ο ο νυμ φων και η βι βλος του λο ο

γου ου ου της ζω ω ης εκ γα στρο ο ος προ ο ε ε

λη η η η η λυ υ υ υ θε και η κα τα α

να το λας πυ υ λη α α πο ο ο κυ υ υ η θει ει ει

σα προσ με νει τη ην εισ ο ο δο ον του ι ε ε

ρε ε ε ε ως του ου ου με γα α α α α λου μο νη

και μο νον εισ α α γου ου σα α α Χρι στον εις την

οι οι οι χου με ε ε νην προς σω τη ρι αν τω ων ψυ χω

ω ων η η η η μων

Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἁπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθὼν κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντας σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ἦχος λ π Πα

Θ ι και θει ω βου λη η μα τι πε ρι φα νεις στει ραι

γυ ναι αι κε ε ες ε βλα α α στη η η σαν αλ λα

παν των η Μα ρι ι α α τω ω ων γε ε εν νη θε

ε εν των θε ο πρε πω ω ωως υ πε ρε ε ε

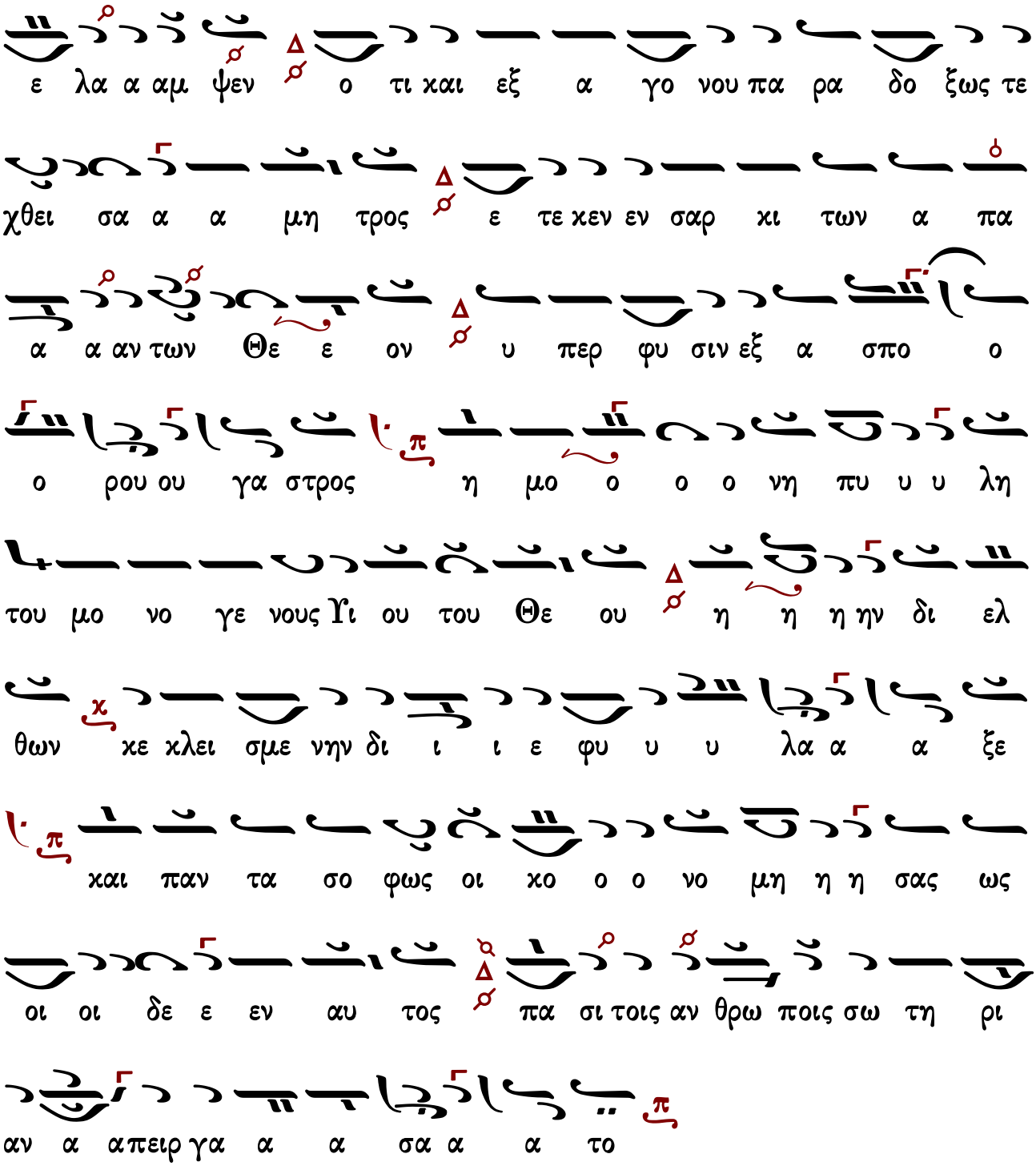

Σήμερον στειρωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται,
καὶ πύλη παρθενικὴ θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι’ ἧς τὰ ἐπίγεια, τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ ⸏ Πα

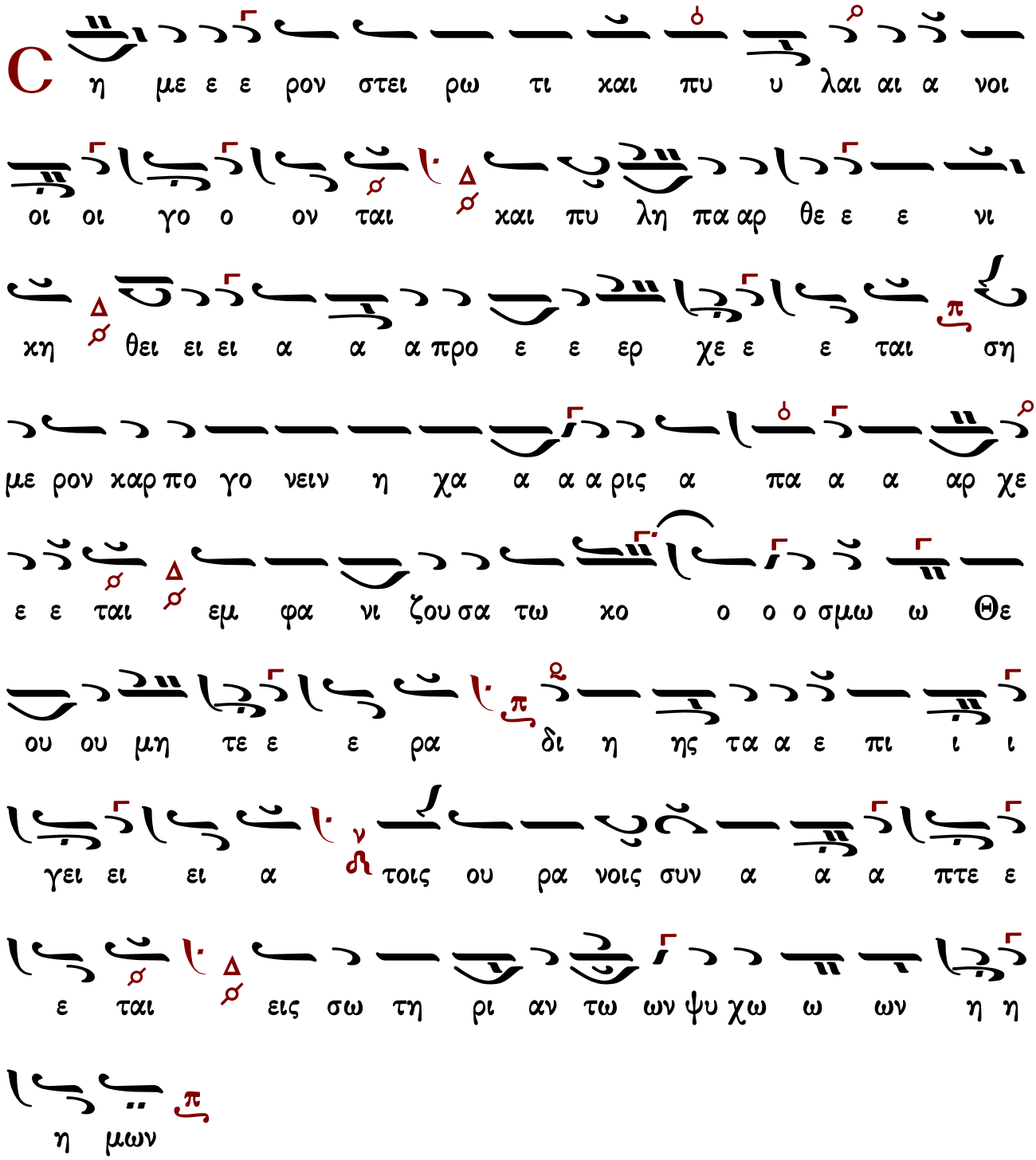

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια·
σήμερον ἔπνευσαν αὖραι, σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται στείρωσις· ἡ γὰρ στεῖρα μήτηρ δείκνυται, τῆς παρθενευούσης μετὰ τόκον τοῦ κτίσαντος, ἐξ ἧς τὸ ἀλλότριον οἰκειοῦται ὁ φύσει Θεός, καὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ Πα

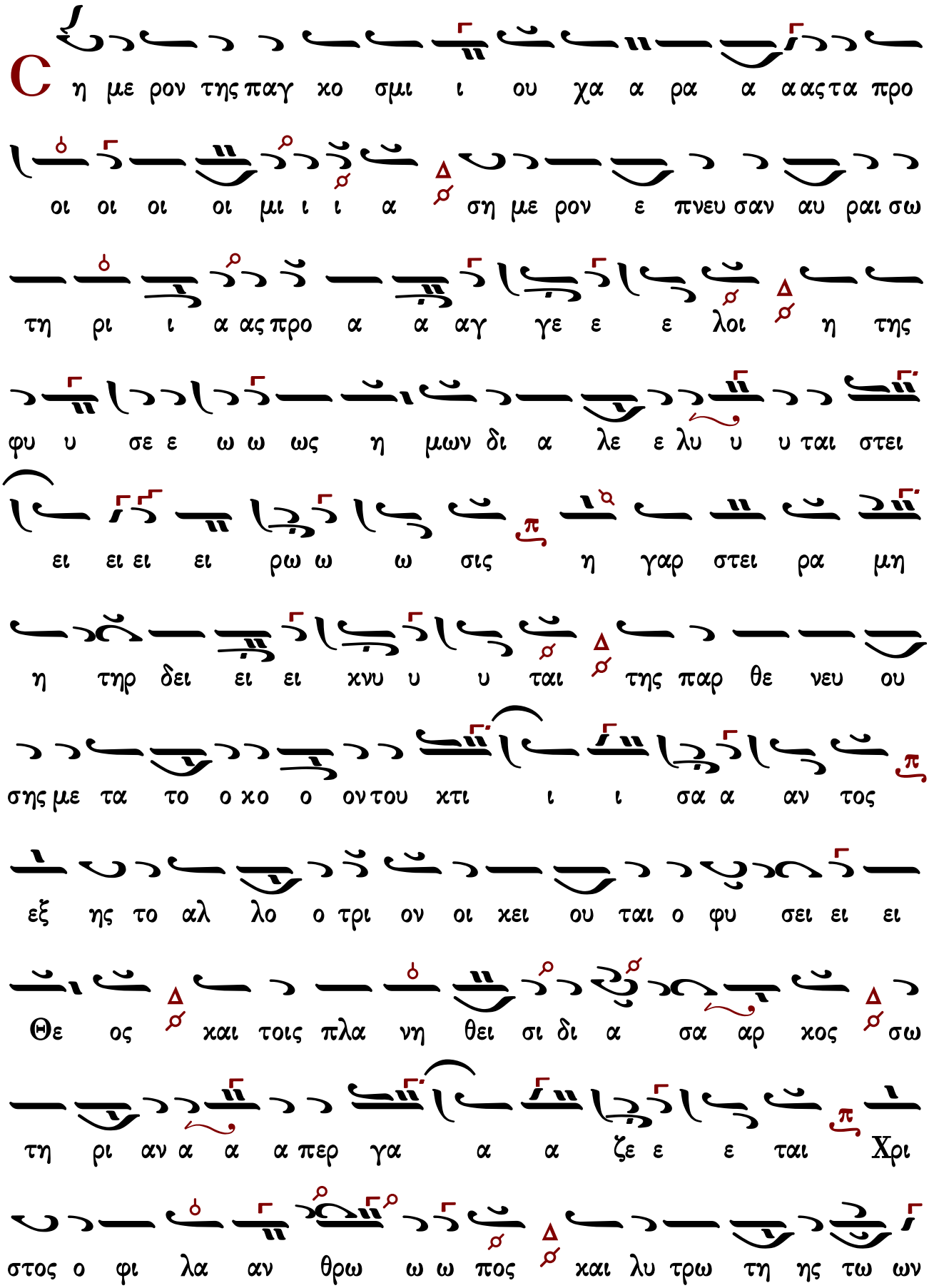
C η με ρον της παγ χο σμι ι ου χα α ρα α α ας τα προ
οι οι οι οι μι ι ι α ση με ρον ε πνευ σαν αυ ραι σω
τη ρι ι α ας προ α α αγ γε ε ε λοι η της
φυ υ σε ε ω ω ως η μων δι α λε ε λυ υ υ ται στει
ει ει ει ει ρω ω ω σις η γαρ στει ρα μη
η τηρ δει ει ει χνυ υ υ ται της παρ θε νευ ου
σης με τα το ο χο ο ον του χτι ι ι σα α αν τος
εξ ης το αλ λο ο τρι ον οι χει ου ται ο φυ σει ει ει
Θε ος και τοις πλα νη θει σι δι α σα αρ χος σω
τη ρι αν α α α περ γα α α ζε ε ε ται Χρι
στος ο φι λα αν θρω ω ω πος και λυ τρω τη ης τω ων

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα τίκτει θεόπαιδα,
τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ παμβασιλεῖ, καὶ Κτίστῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι᾽ ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἄληκτον.

Ἦχος λ π Πα

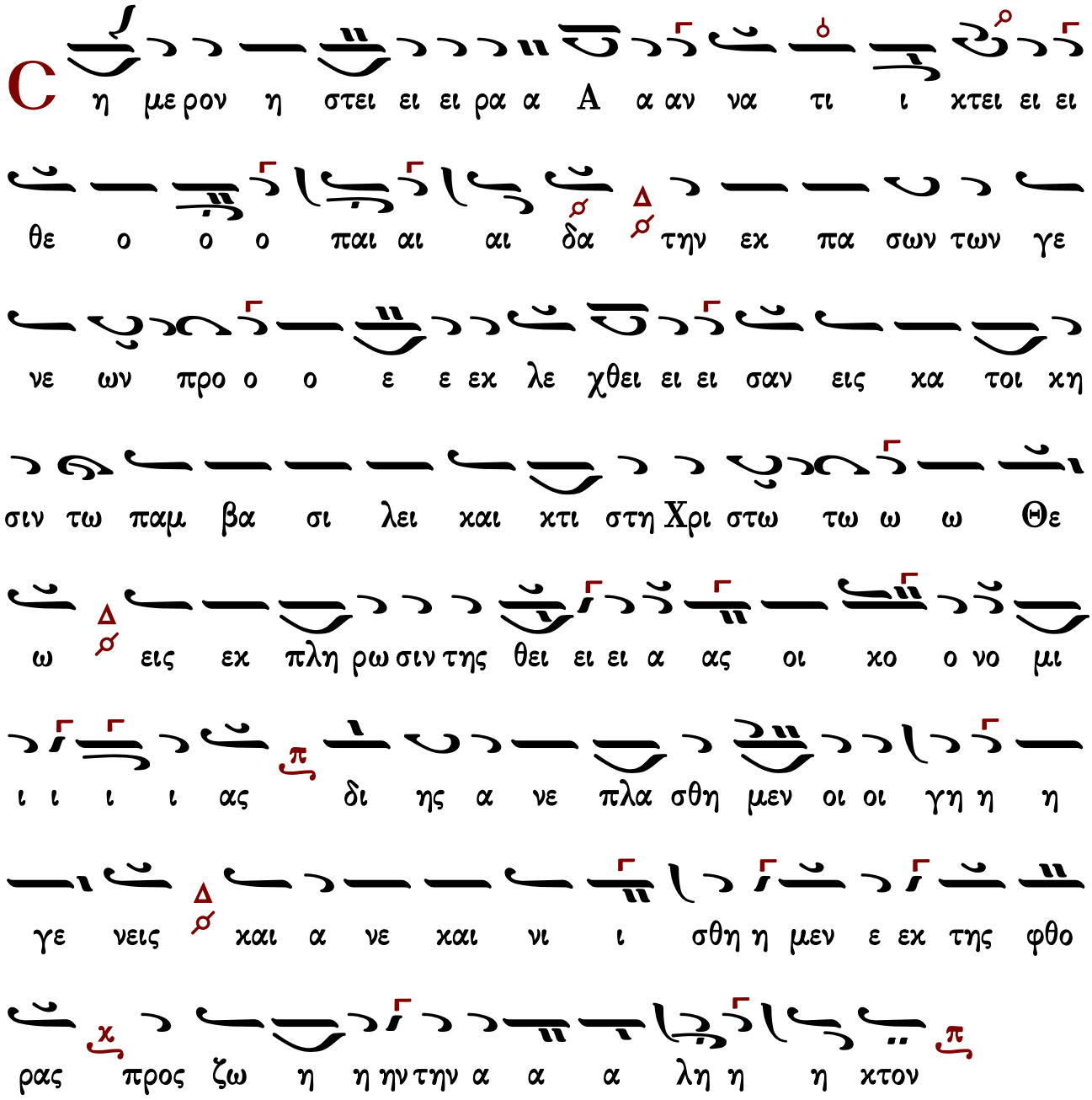

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν, ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ ⸗ Πα

C η με ε ε ρον ο τοις νο ο ε ροις θρο ο νοις

ε πα να παυ ο ο ο με νο ος Θε ε ε ος

θρο ο νον α α γι ι ι ον ε ε ε πι γης ε

αυ τω ω προ ο ο η τοι οι οι οι οι μα α α α σεν

ο στε ρε ω σας εν σο φι ι ι ι ι α

τους ου ου ρα νους ου ρα νο ο ο ον ε εμ ψυ

χον εν φι λαν θρω πι α κα α α τε σκε ε ε ε ευ α

α α α σεν εξ α κα αρ που ου ου γαρ ρι

ι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον ε βλα α στη η σε ε

εν η μιν την μη τε ε ε ρα α α αυ του

ο των θαυ μα σι ι ι ι ι ι ων Θε ε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και των α

νελ πι ι ι στω ων ε ελ πι ις Κυ υ ρι ι ε δο ο

ο ξα α α α σοι οι οι οι οι

Εἰς τόν στίχον

Ἡ παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν,
ἐξ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι᾽ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πα

Η παγ χο ο ο σμι ι ι ος χα ρα εκ των δι και

ων α νε ε ε τει ει ει λε εν η μιν εξ Ι ω α

κειμ και της Α αν νης η παν υ μνη τος πα αρ θε ε ε

νος η τις δι υ περ βο λην α γα α α θο τη η η τος

να ος Θε ου εμ ψυ υ χο ος γι ι ι νε ε ε ται

και μο νη κα τα α λη θει ει αν Θε ο το ο ο κος γνω ρι

ι ι ζε ε ε ται αυ της ταις ι κε σι αις Χρι

στε ο Θε ος τω κο σμω την ει ρη νην κα α α τα

πε εμ ψο ον και ταις ψυ χαις η μω ων το με ε γα α ε

λε ε ο ος

Δι᾽ ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτος,
ἐξ, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε, οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε, κατάρας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πα

Δι αγ γε λου προρ ρη σε ως γο νο ο ος παν σε ε

πτος εξ Ι ω α κειμ και της Αν νης των δι ι και αι αι ων

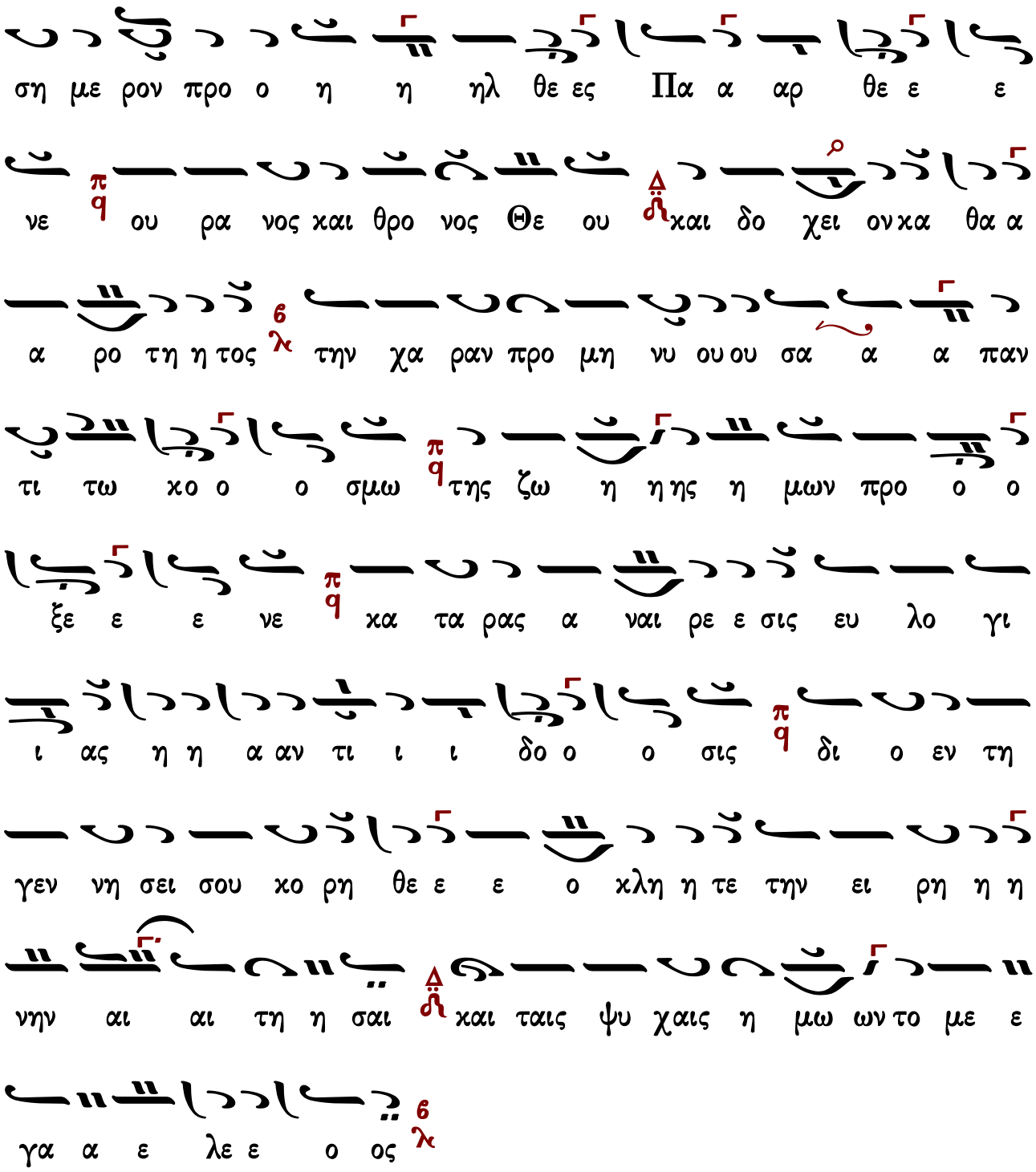

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, σήμερον χεῖρας κροτείτω φαιδρῶς λαμπροφορείτω τὰ ἐπίγεια, βασιλεῖς σκιρτάτωσαν· ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφραινέσθωσαν, ἑορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος· ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασίλισσα καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ Πατρός, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν, Οὐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξονται τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακεὶμ ἀποστρέφονται· ὁ θρῆνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη. Συγχάρητέ μοι λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραήλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος, τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαράν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Πα

C τει ρα α γο νος η η A α αν να ση με ρον χει ρας

χρο τει τω φαι δρως λαμ προ φο ρει τω τα α ε ε πι ι

ι γει ει ει α βα σι λεις σχιρ τα τω ω σαν ι ε

ρεις εν ευ λο γι ι αι αις ευ φραι νε ε ε σθω ω ω

σαν ε ορ τα ζε ε ε τω ω ω ο συ υ υμ πα α ας

χο ο ο σμος ι δου γαρ η βα σι λισ σα και α μω

μος νυ υμφη του πα τρος εκ της ρι ζης του I εσ σαι α

αν ε ε βλα α α στη η η σεν ουκ ε τι γυ ναι κες εν

λυ παις τε ξον ται αι τε ε ε κνα η χα ρα γαρ εξ

ην θη η σε και η ζω η τω ω ων α αν θρω ω ω πων εν

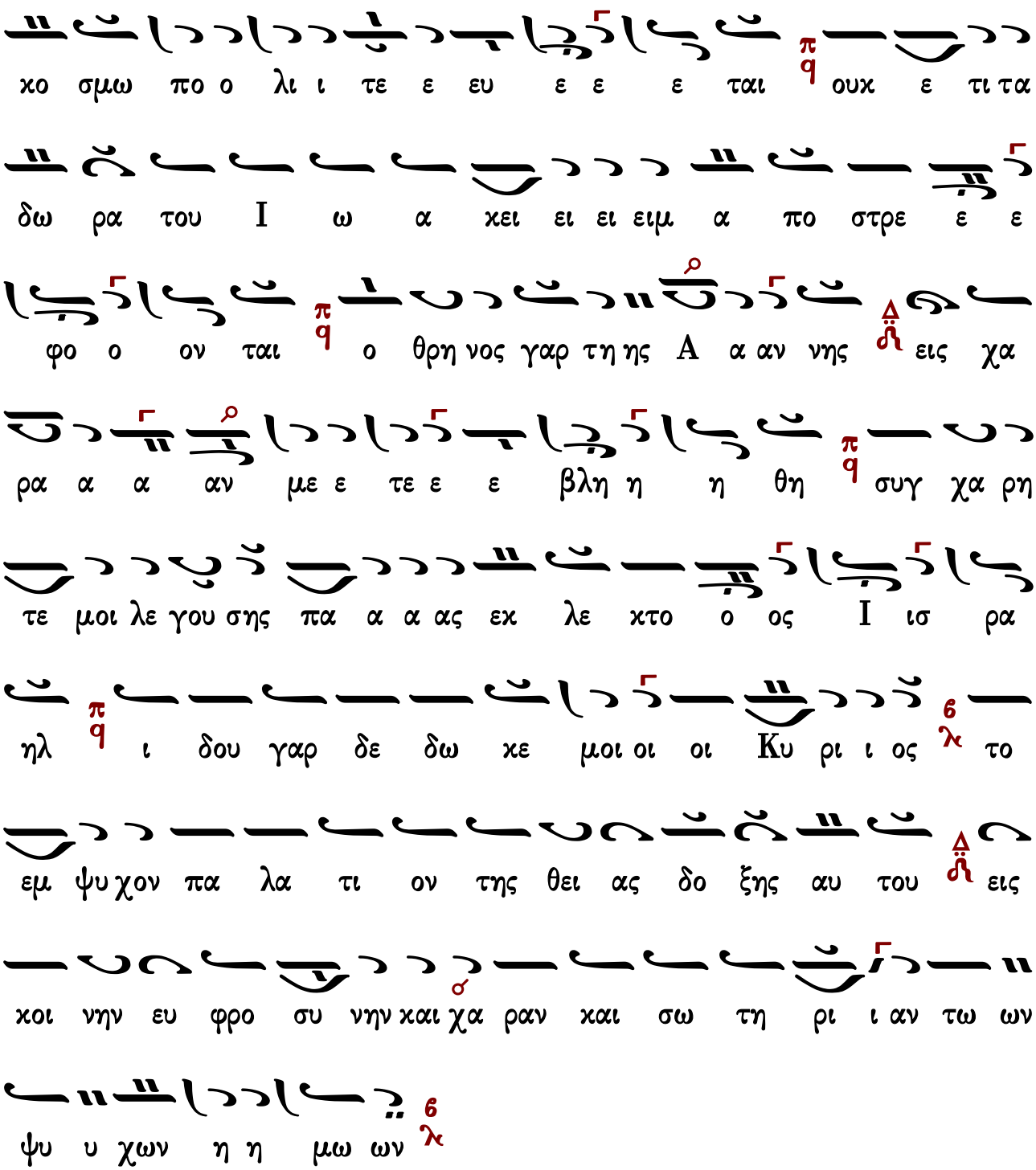

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται, ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα ῥάβδος, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαί, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοίνυν, καὶ ὁ κόσμος σύν αὐτῇ ἀνακαινίζεται, Τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται, ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικός θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου ἑνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Ἦχος λ ν Νη

Δ ευ τε α παν τες πι ι στοι προς την Παρ θε νον δρα

α α μω ω ω ω μεν ν ι δου γαρ γε εν να α α ται η

προ γα στρος προ ο ρι ι σθει ει ει σα του ου Θε ε ου ου ου

ου η μω ω ων Μη η η η τηρ ν το της παρ θε

νι ας κει ει ει μη λι ι ο ον ϛ λ η του Α α ρω

ων βλα α στη η η σα σα α α ρα α α α βδος ν εκ

της ρι ζης του ου Ι εσ σαι των προ φη τω ων το ο κη

η η ρυ υ υ υ γμα ν και των δι ι και αι αι ων Ι

ω α κειμ και Αν νης το βλα α α α στη η η η

μα ν γεν να ται αι τοι οι οι νυν και ο ο κο ο ο σμος συν

αυ τη η α να και νι ι ι ζε ε ε ε ται τι κτε ε

ται και η E ε εκ κλη η σι ι ι α την ε αυ της ευ

πρε πει αν κα τα στο λι ι ι ζε ε ε ε ται ο να

ος ο ο α γι ι ος το της θε ο τη το ο ο ος

δο ο χει ει ει ο ον το παρ θε νι κον ορ γα α

νον ο βα σι λι κος θα α α λα α α α μος εν

ω το πα α α ρα δο ο ξο ον της α πορ ρη η

του ου ε ε νω ω ω σε ε ε ε ως των συν ελ θου

σων ε πι Χρι ι στου ου ου φυ σε ε ε ων ε

τε λε σι ουρ γη η θη μυ στη η η ρι ι ι ι

ον ον προσ κυ νουν τες α α α α α νυ υ υ υ

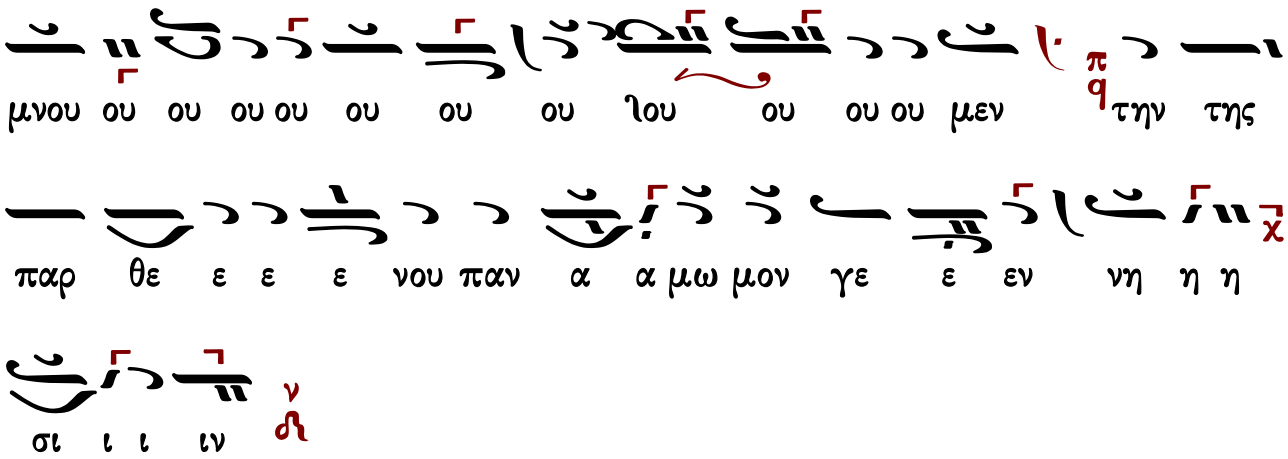

Ἀπολυτίκιον

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος

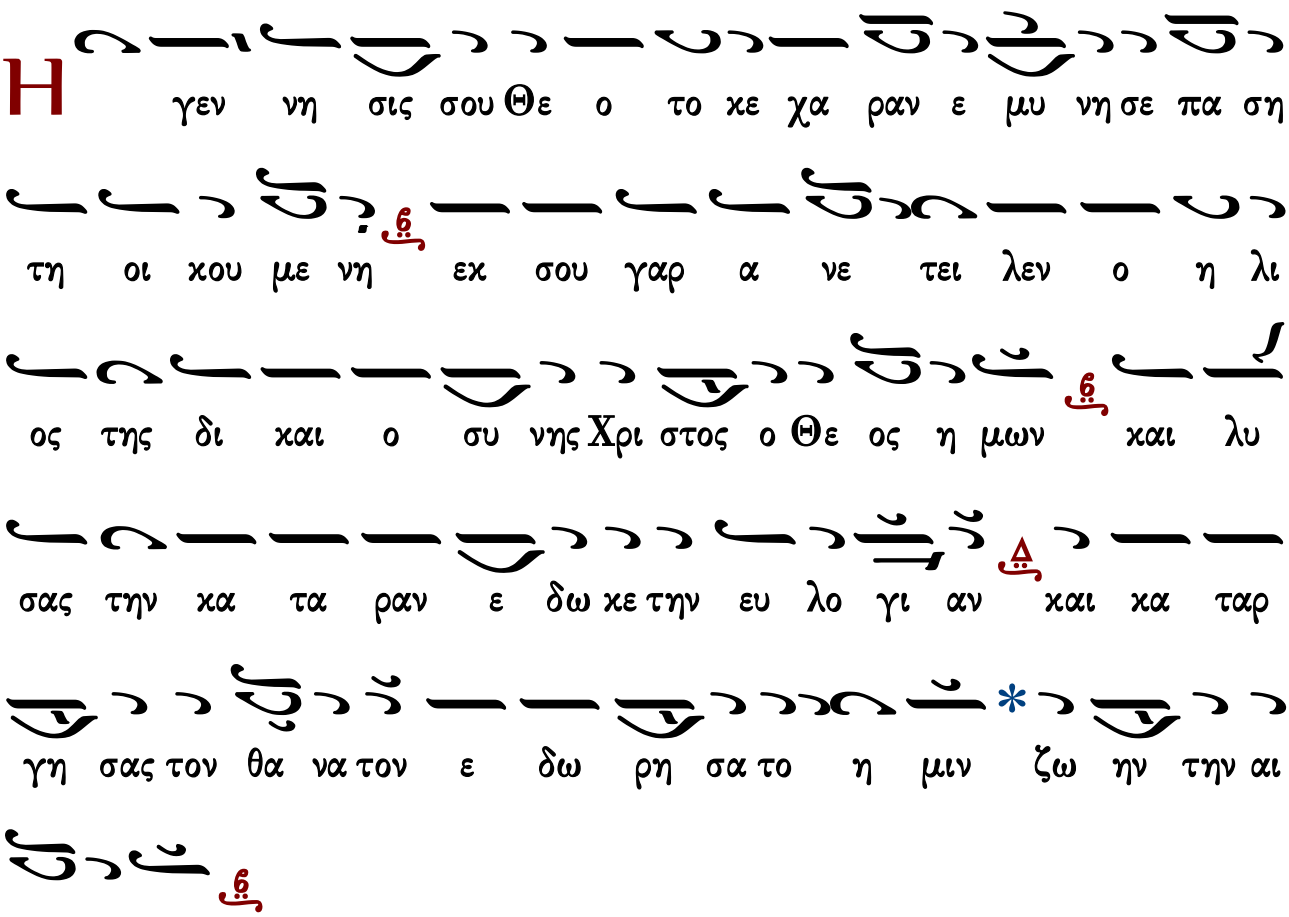

Κοντάκιον

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὔα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἦχος

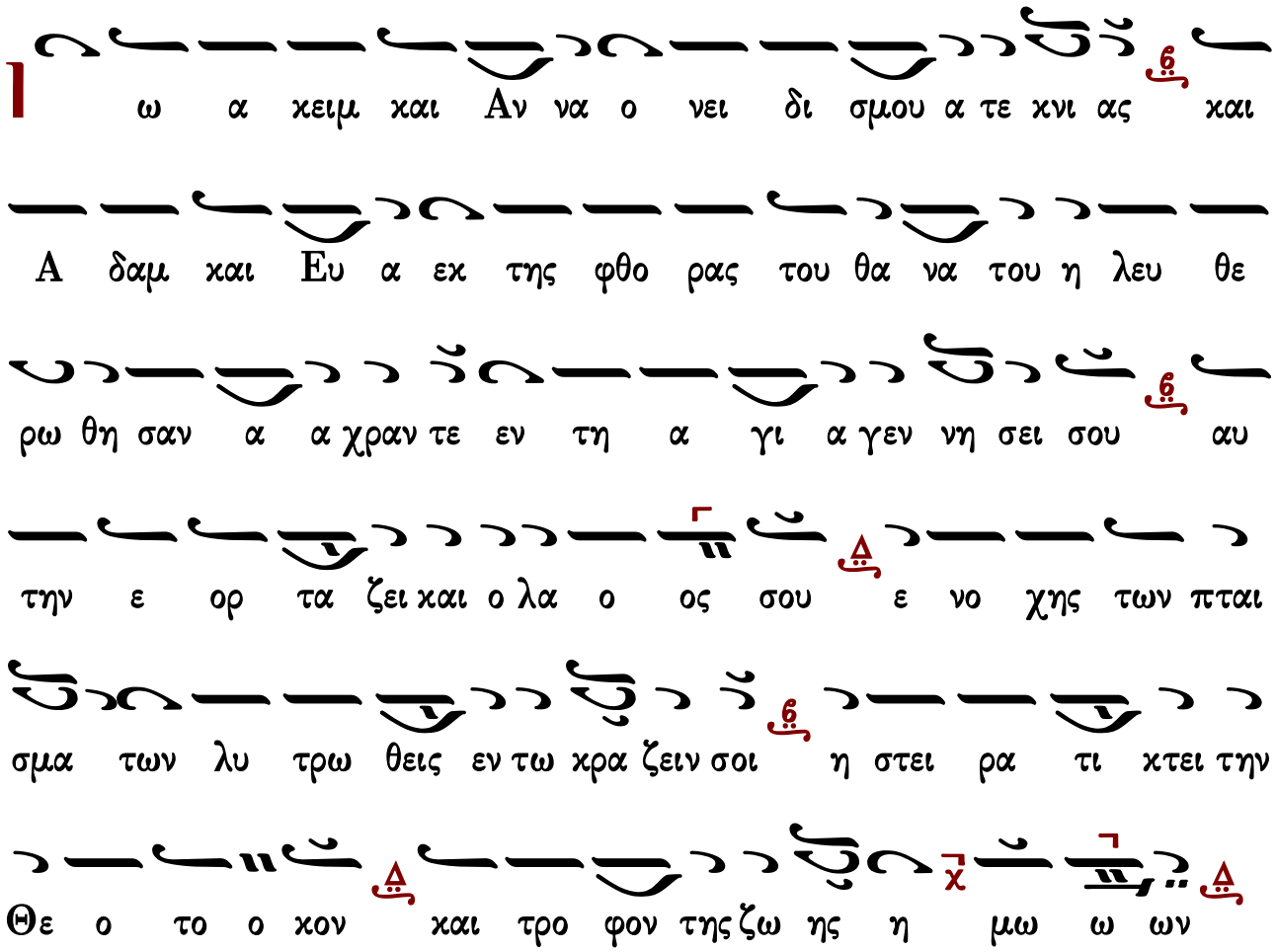

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα... Καὶ νῦν...

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ ⸏ Πα

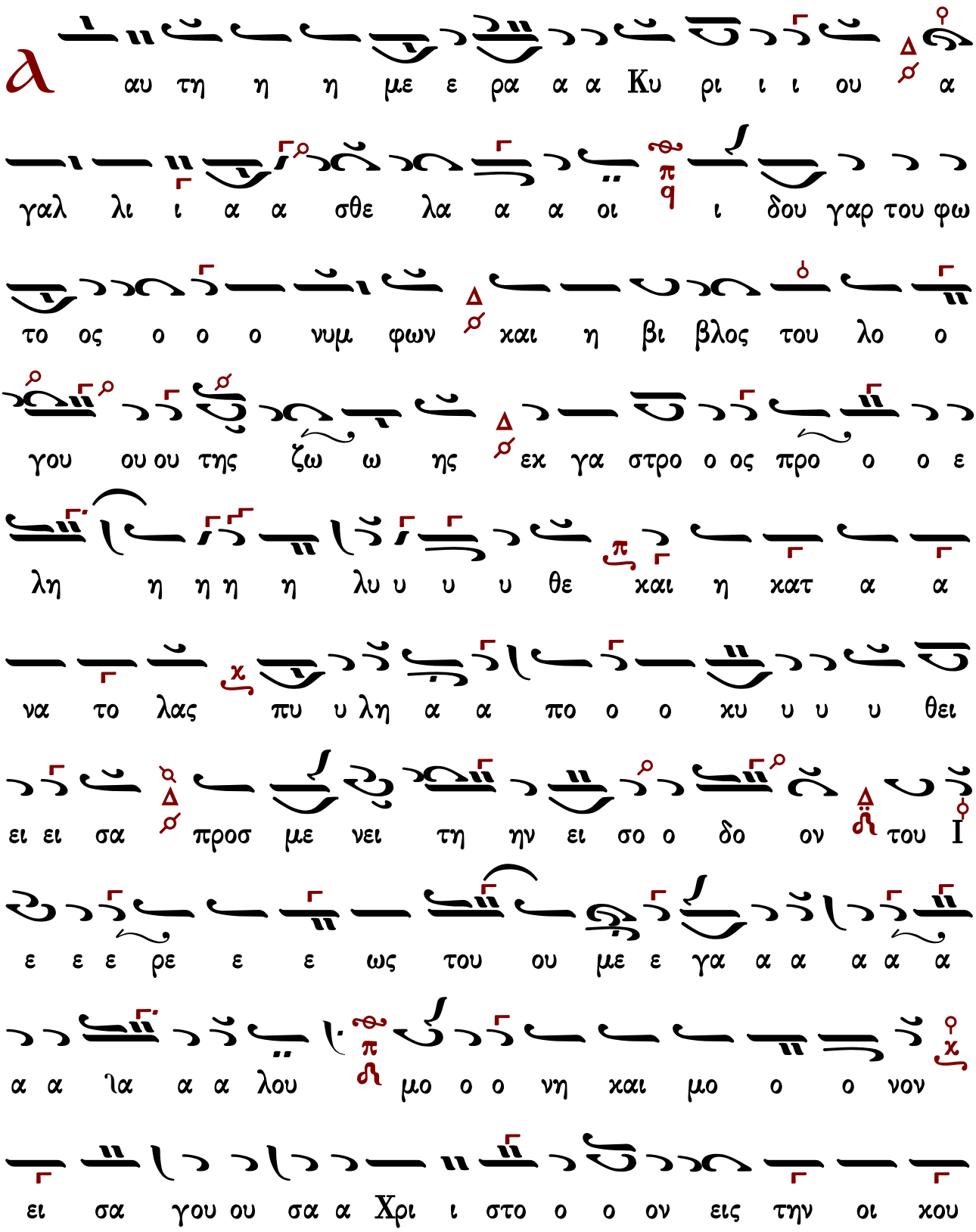
αυ τη η η με ε ρα α α Κυ ρι ι ι ου α
γαλ λι ι α α σθε λα α α οι ι δου γαρ του φω
το ος ο ο ο νυμ φων και η βι βλος του λο ο
γου ου ου της ζω ω ης εκ γα στρο ο ος προ ο ο ε
λη η η η η λυ υ υ υ θε και η κατ α α
να το λας πυ υ λη α α πο ο ο κυ υ υ υ θει
ει ει σα προσ με νει τη ην ει σο ο δο ον του Ι
ε ε ε ρε ε ε ως του ου με ε γα α α α α α
α α ια α α λου μο ο ο νη και μο ο ο νον
ει σα γου ου σα α Χρι ι στο ο ο ον εις την οι κου

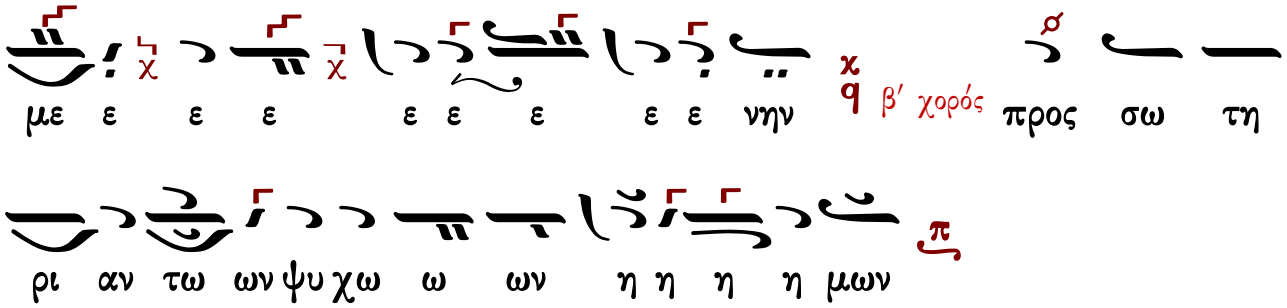

14 Σεπτεμβρίου

Ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὸ εὐλογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν, δι᾽ οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη· τὸν γὰρ Προπάτορα Ἀδάμ, ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ δελεάζεται· καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτῶμα ἐξαίσιον, ὁ τυραννίδι κρατήσας τοῦ βασιλείου πλάσματος, Αἵματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφεως ἀποπλύνεται· καὶ κατάρα λέλυται, καταδίκης δικαίας, ἀδίκῳ δίκῃ τοῦ δικαίου κατακριθέντος· ξύλῳ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ξύλῳ λῦσαι πάθη τοῦ κατακρίτου. Ἀλλὰ δόξα Χριστὲ Βασιλεῦ, τῇ περὶ ἡμᾶς σου φρικτῇ οἰκονομίᾳ δι᾽ ἧς ἔσωσας πάντας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος Δι

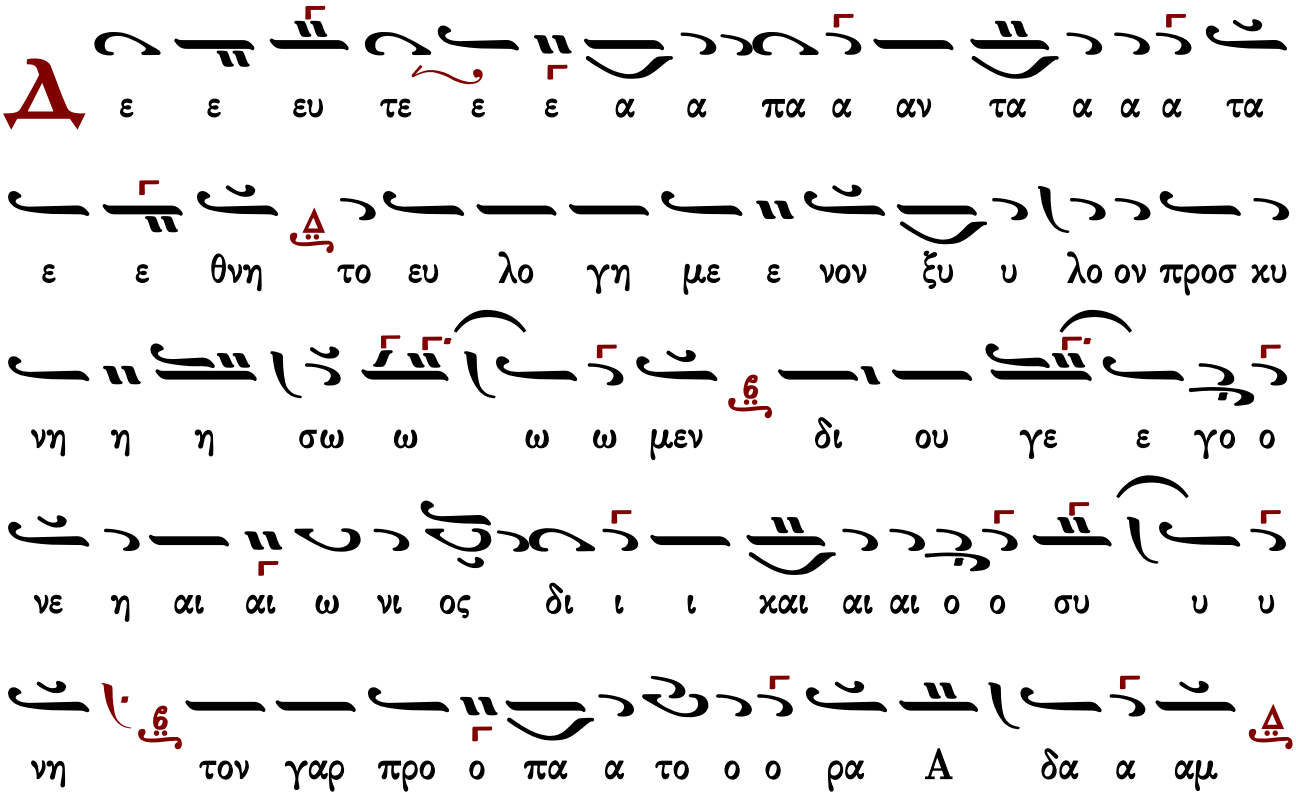

ο α πα τη η η σα ας ε εν ξυ υ υ λω τω Στα α α αυ

ρω ω ω ω δε λε ε ε α α α ζε ε ε ε ται

και πι ι ι ι ι ι ι πτει κα τε ε ε νε χθεις

πτω ω μα α α ε ξαι αι αι αι αι σι ι ι ι ον

ο τυ ρα αν νι ι δι ι ι κρα τη η σας του βα σι

λει ει ου πλα α α α σμα α α α τος αι μα τι Θε

ε ου ο ι ο ο ος του ο ο ο φε ε ε ε ως

α α α πο πλυ υ υ υ υ νε ε ε ε ται και

κα τα α α ρα λε ε ε λυ υ υ υ ται αι κα τα

δι κη η ης δι ι ι και αι αι α ας α δι κω ω δι

ι ι κη του δι και αι αι αι αι ου ου ου κα τα α α

χρι θε ε ε ε εν τος ξυ λω γα αρ ε ε ε δει το ο

ξυ υ υ υ λον ι α α α σα α α α σθε και

πα α θει του ου α πα θους τα εν ξυ λω ω λυ υ υ σαι

πα α α α α θη η η του κα α α τα χρι ι

ι ι ι του αλ λα δο ο ξαΧρι στε βα σι λευ

τη πε ρι η μα α ας σου φρι κτη οι οι οι κο ο ο νο μι

ι α δι ης ε σω σα ας πα α αν τας ως α γα θος και

φι ι λα α αν θρω ω ω ω πος

Εἰς τόν στίχον

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελῳδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦντες χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Κύριε σὺν τῷ Ληστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅ Νη̅

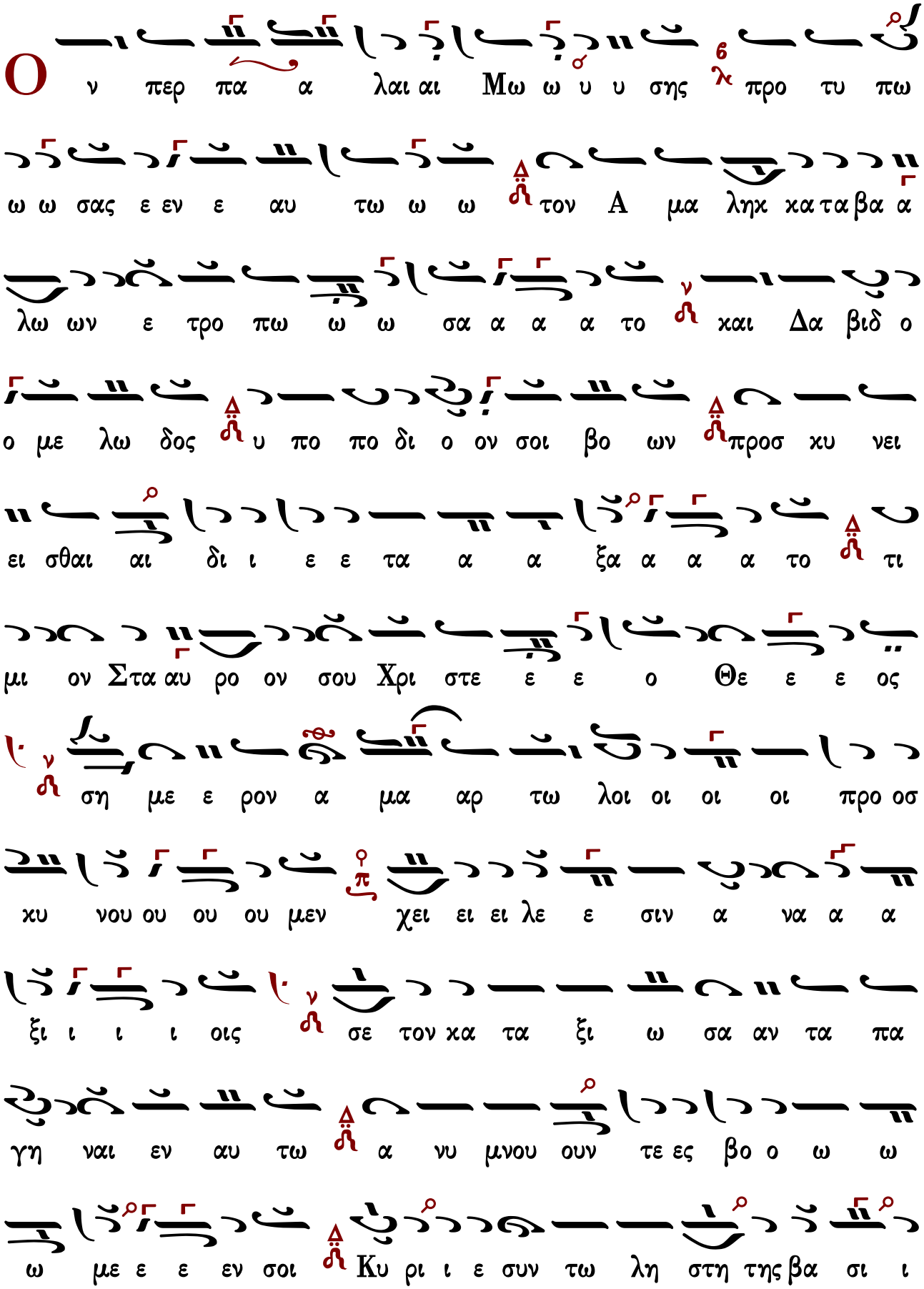
Ο ν περ πα α λαι αι Μω ω υ υ σης προ τυ πω
ω ω σας ε εν ε αυ τω ω ω τον Α μα ληκ κα τα βα α
λω ων ε τρο πω ω ω σα α α α το και Δα βιδ ο
ο με λω δος υ πο πο δι ο ον σοι βο ων προσ κυ νει
ει σθαι αι δι ι ε ε τα α α ξα α α α το τι
μι ον Στα αυ ρο ον σου Χρι στε ε ε ο Θε ε ε ος
ση με ε ρον α μα αρ τω λοι οι οι οι προ οσ
κυ νου ου ου ου μεν χει ει ει λε ε σιν α να α α
ξι ι ι ι οις σε τον κα τα ξι ω σα αν τα πα
γη ναι εν αυ τω α νυ μνου ουν τε ες βο ο ω ω
ω με ε ε εν σοι Κυ ρι ι ε συν τω λη στη της βα σι ι

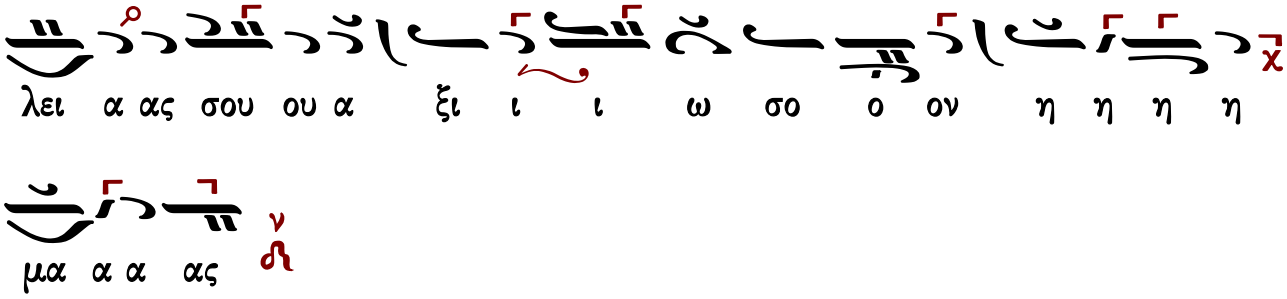

Ἀπολυτίκιον

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἦχος Πα

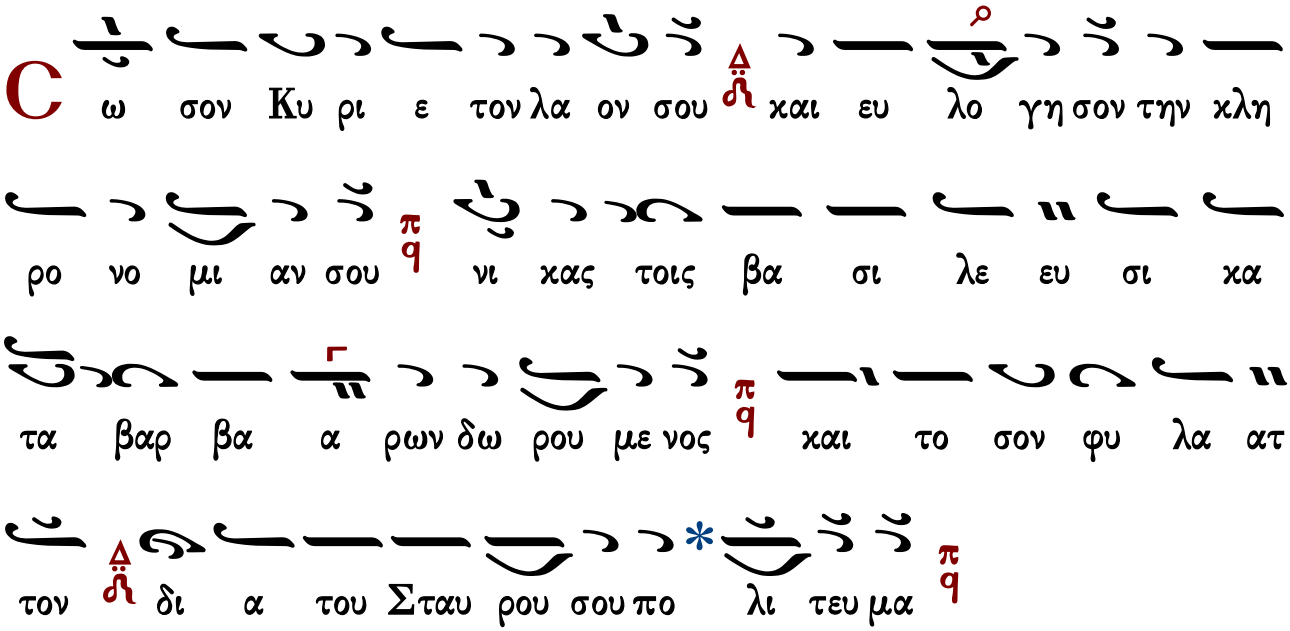

τὸ τρίτο

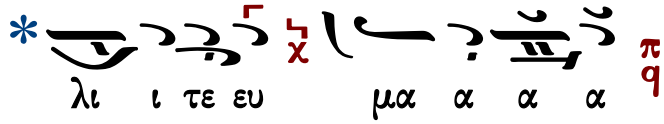

Κοντάκιον

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Ἦχος Δι

Ο υ ψω θει εις ε ε εν τω Σταυ ρω ε χου σι

ως τη ε πω νυ υ μω ω ω σου και νη πο λι τει α

τους οι κτιρ μους σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρα

νον εν τη δυ να μει ει ει σου τους πι στου ους βα σι λεις

η μων νι κας χο ρη γων α α αυ τοις κα τα των πο

λε μι ι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην

ο πλον ει ρη νης α ητ τη τον τρο ο παι ο ο ον

Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν

Δόξα...

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἁγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

C υ μου σκε ε πη η κρα ται α α α υ πα αρ χεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ος του Χρι ι ι στου

α γι α σο ον με ε τη δυ να α α μει ει ει σου

ι να α πι ι στει ει ει και πο ο θω προσ κυ νω και

δο ο ξα α α ζω ω ω σε

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω νων α α μην

τὸ αὐτὸ

C υ μου σκε ε πη η κρα ται α α α υ πα αρ χεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ος του Χρι ι ι στου

α γι α σο ον με ε τη δυ να α α μει ει ει σου

ι να α πι ι στει ει ει και πο ο θω προσ κυ νω και

δο ο ξα α α ζω ω ω σε

Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμήν, ἐν πολέμοις νῖκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια, ἀσθενούντων ἰατρέ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος λ Πα

Θε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ

μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α α μου

Σ ταυ ρε ε του ου ου Χρι στου χρι στι α νω ω ω ων

η ε ελ πις πε πλα νη με ε νων ο ο ο

δη γε χει μα ζο με ε ε νων λι ι ι μην

εν πο λε ε ε μοις νι ι ι ι κος οι κου με ε ε ε

νης α σφα α α α λει ει ει α νο σουν τω ων ι α

τρε νε χρων η η α να α α στα α α σις

ε ε λε ε ε η σο ον η η η μα α α α ας

καὶ οὕτω

* πε πλα νη με νω ων ο δη γε χει μα ζο ο με

ε νων λι ι μη ην εν πο λε ε ε μοις

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος λ ⸏ Πα

C η η με ε ε ρον προ ε ερ χε ται ο Σταυ ρο ο

ο ος του ου ου Κυ ρι ι ι ι ι ου *[και

πι στοι ει εις δε ε χο ο ον ται αι α α αυ

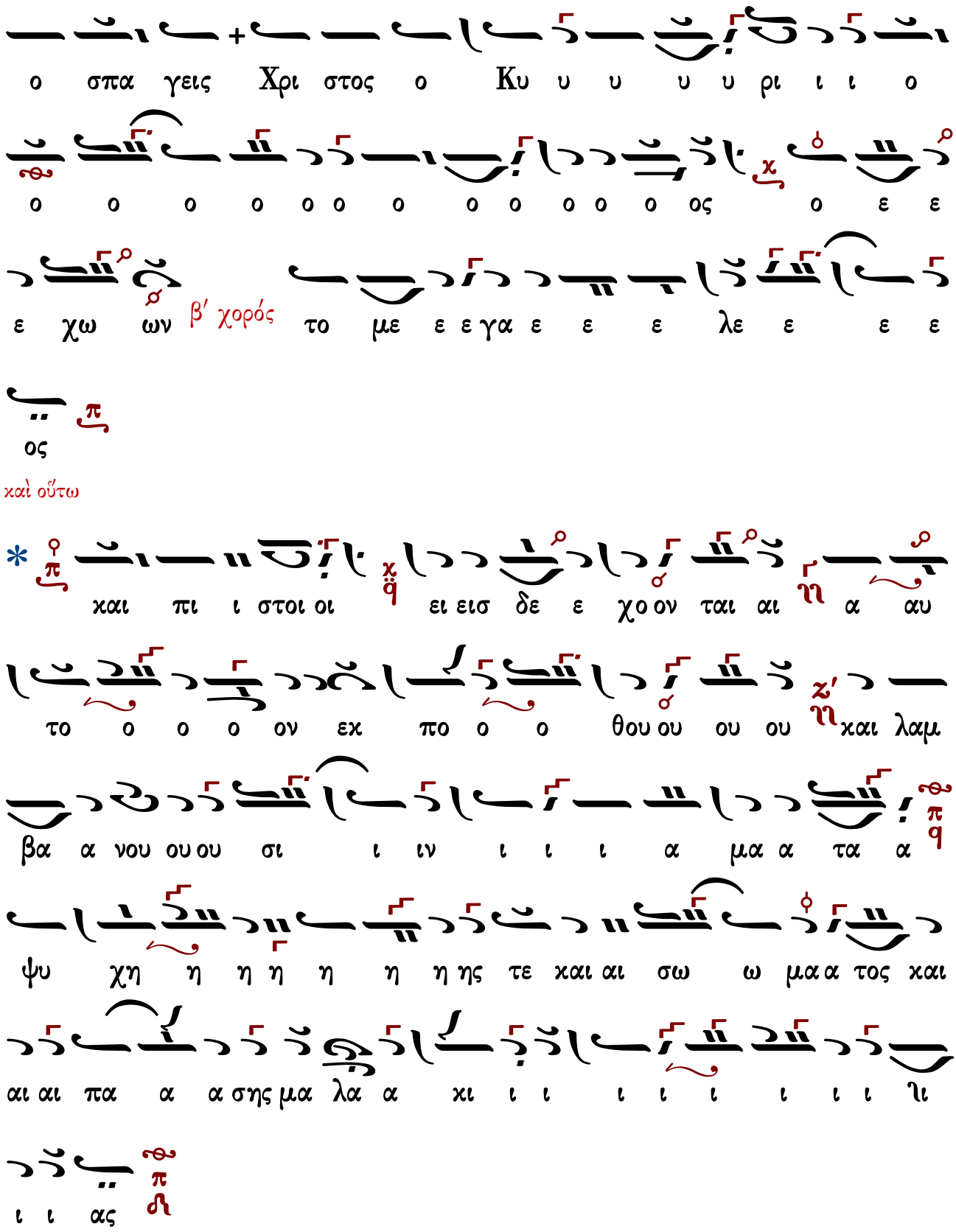

16 Σεπτεμβρίου

Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†304)

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἑῴας ἀνατείλασα, ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τῶν θείων Πατέρων· μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανένδοξε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ π Πα

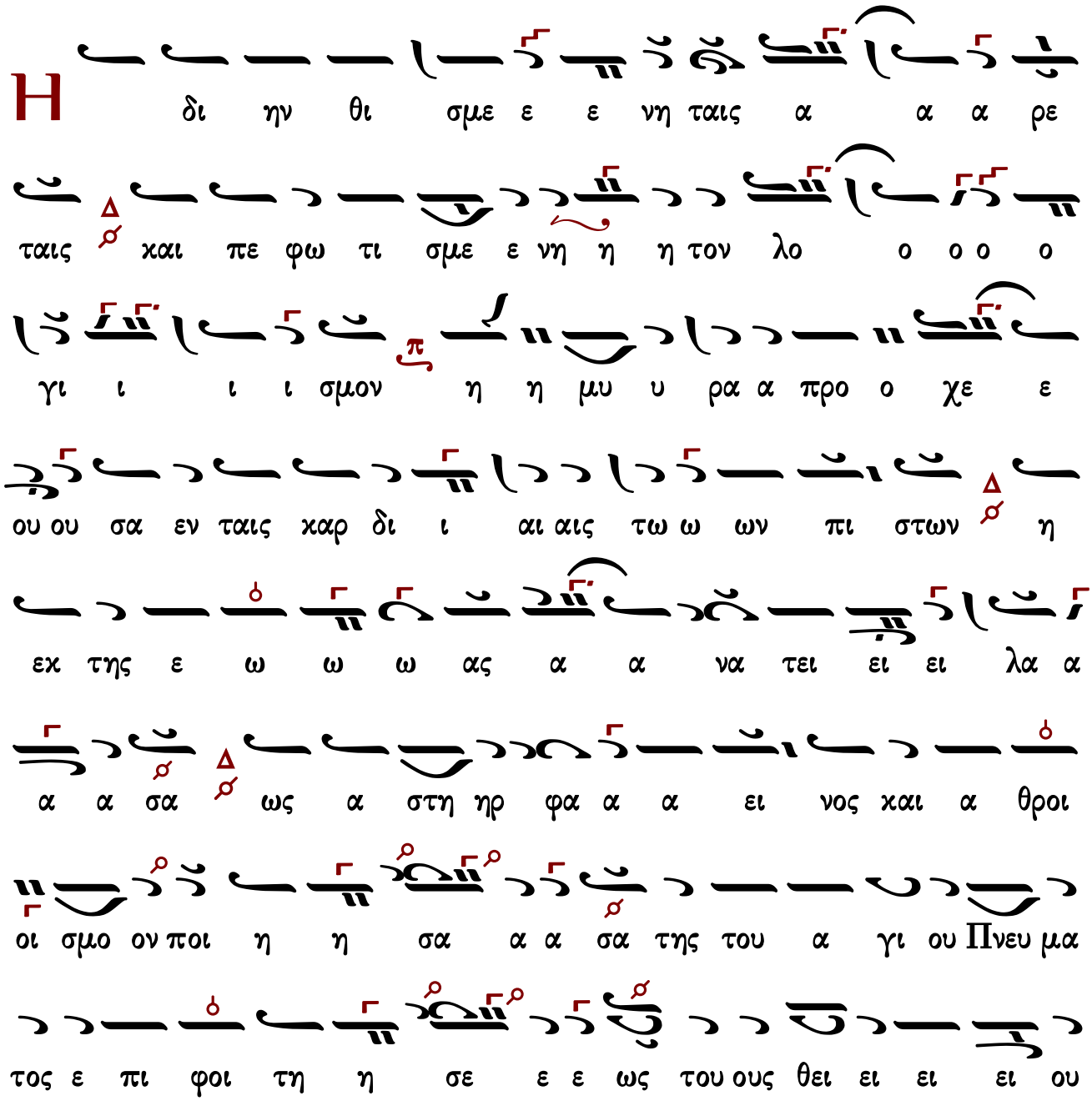

ους πα τε ε ε ε ε ρας μη δι α λι ι ι πης υ

πε ε ερ η μω ων δυ σω που ου σα προ ος Κυ υ

υ υ ρι ι ι ον * Ευ φη μι ι ι α παν ε

ε εν δο ο ο ο ξε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων

καὶ οὕτω

* Ευ φη μι ι ι α πα α αν ε ε ε ε ε

ε ε εν δο ο ξε σω

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανενδόξου Εὐφημίας, ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι᾽ ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ σθένει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τὸν νυμφίον καὶ Θεόν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος λ ἀ Νη

Π α σα α γλω ωσ σα κι νει ει ει ει ει σθω ω προς ε

ε ευ φη η μι ι ι αν της πα αν ε ε εν δο ο ο ξου

Ε ευ φη η η μι ι ι α ας α πα αν γε ε ε νο

ος και η λι κι ι α πα α α σα α νε α νι σκοι και

πα αρ θε ε ε νοι την Χρι στου παρ θε νο μα α αρ τυ

υ υ ρα εγ κω μι ι οις στε φα νω ω ω σω ω ω ω μεν

νο μι ι μω ως γαρ α αν δρι ι σα α με ε ε

νη η η η η και το χαυ νον του θη λε ος α πορ ρι

ι ψα α α σα δι α θλη τι κω ων πο ο ο νω ων

τον τυ υ υ ραν νον ε ε χθρο ον κα τα α βε ε ε βλη η

η η κεν ου ρα νι ω ω δε και θει ω σθε ε νει κο ο

σμη η θει ει ει ει σα αι τει ει ει ται τω νυμ φι

ι ω και Θε ω δω ρη θη η η ναι η η μι ιν το με γα

ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἀπολυτίκιον

Λίαν εὔφρανας, τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας, τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε. Τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσαοθαι ἡμὶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ᾱ Γα

Λ ι αν ευ φρα νας τους ορ θο δο ξους και κα τη η

σχυ νας τους κα κο δο ξους Ευ φη μι α Χρι στου ου καλ

λι ι παρ θε ε νε της γαρ τε ταρ της συν ο ο δου ε κυ

ρω σας α οι πα τε ρες κα λω ως ε δο ο γμα τι ι σαν μαρ τυς

εν δο ξε Χρι στο ον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα

σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος τὸ τρίτον ε

λε ο ο ο ος

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ, μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Ἦχος λ̇ π̇ ⸓ Πα

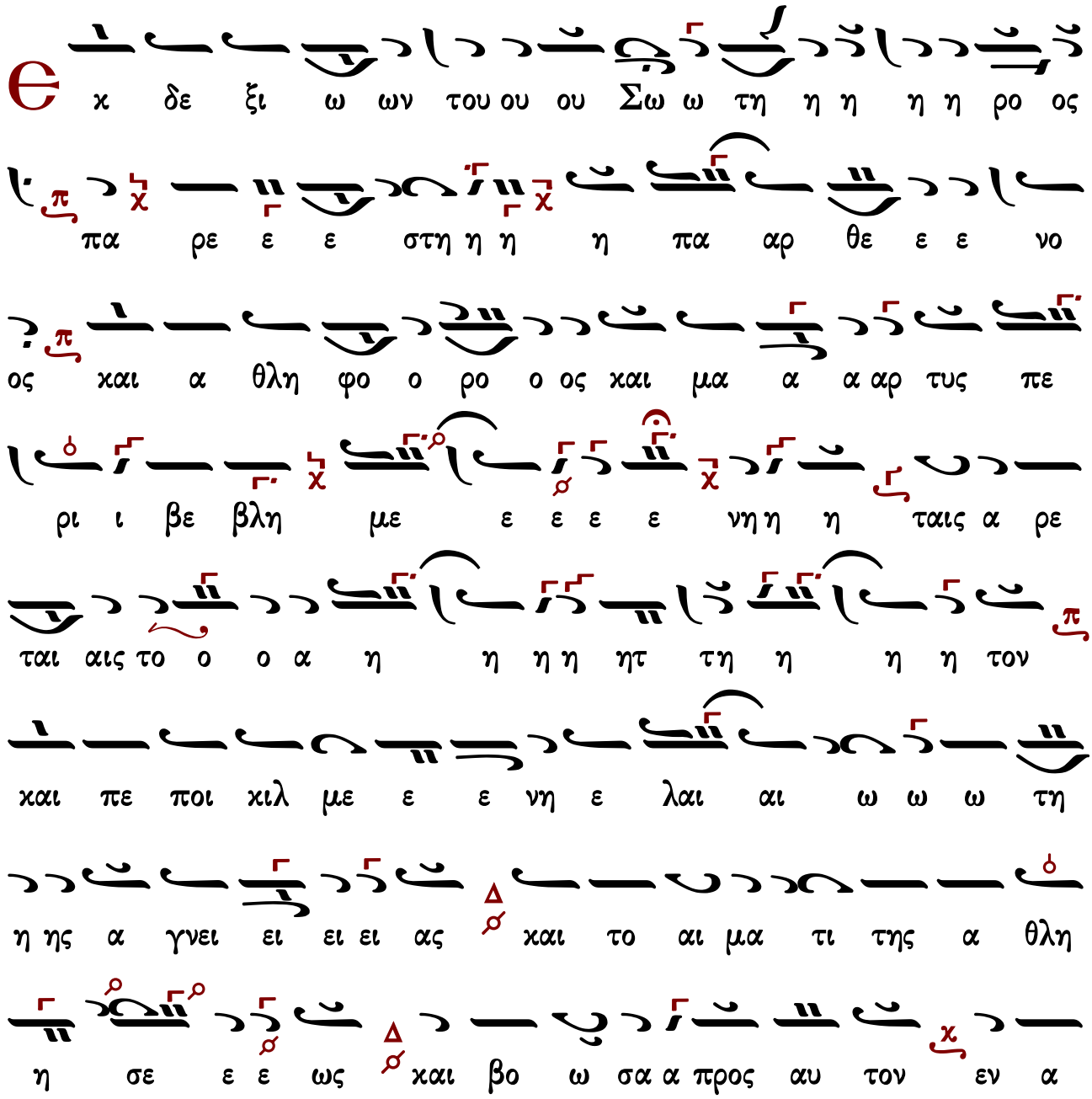

γα α α αλ λι α α α α σει την λαμ πα α δα α

κα τε ε ε ε ε χου ου ου ου σα εις ο σμην μυ ρου

σου ε δρα μον Χρι στε ε ο ο ο Θε ος ο τι τε

ε τρω ω μαι αι της σης α γα α πης ε ε γω ω

μη χω ω ρι ι ση η ης με Νυ υμ φι

ε ε ε ε ε που ρα α α α νι ι ι ε αυ

της ται αι αις ι ι ι κε σι ι ι ι αις κα τα α πε εμ

ψο ο ον η μιν παν το δυ να με Σω τη ηρ τα α ε λε

ε ε η η η η σου

καὶ οὕτω

η μι ιν παν το δυ να α με ε Σω ω ω τη ηρ

11-17 Ὀκτωβρίου

Τῶν Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ′ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787)

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριαδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Τα α α α ας μυ στι κας ση η με ρον του Πνε ευ

μα τος σα α αλ πι ι ι ιγ γας τους θε ο φο ο ρου

ου ους Πα τε ε ε ε ρας αν ε ε ευ φη μη η η η

η σω ω ω ω μεν τους με ε λω ω δη η

σα α αν τας εν με ε σω ω τη η ης Ε ε εκ κλη

σι ι ι ι ας Δ με λος εν α αρ μο ο νι ι ι ο ο

ον θε ο ο ο λο γι ι ι ι ι ας Τρι

α α α δα α μι α α αν α α πα ρα α α αλ

λα α α χτον ου σι ι α α αν τε χαι αι αι θε ο

ο ο ο ο τη η η η τα τους χα θαι ρε ε

τα α α ας A ρει ει ει ει ου χαι ορ θο ο δο ξω

ω ων προ ο ο μα α α χου ους τους πρε σβε ευ

ο ο ον τας παν το ο ο τε ε ε Κυ ρι ι ι ι

ω ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

μων

ἕτεραι θέσεις

*1 τους με ε λω ω δη η η η η η η σα αν

τας

*2 με ε ε ε ε λο ο ος εν αρ μο ο νι εν

αρ μο ο νι ι ο ο ον θε ο ο λο ο ο γι ι ι ι

Εἰς τὴν λιτὴν

Δόξα...

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε, Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ᾽ ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε, καὶ Σεβῆρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ πίστει δεόμεθα.

Ἦχος ᾱ Γα

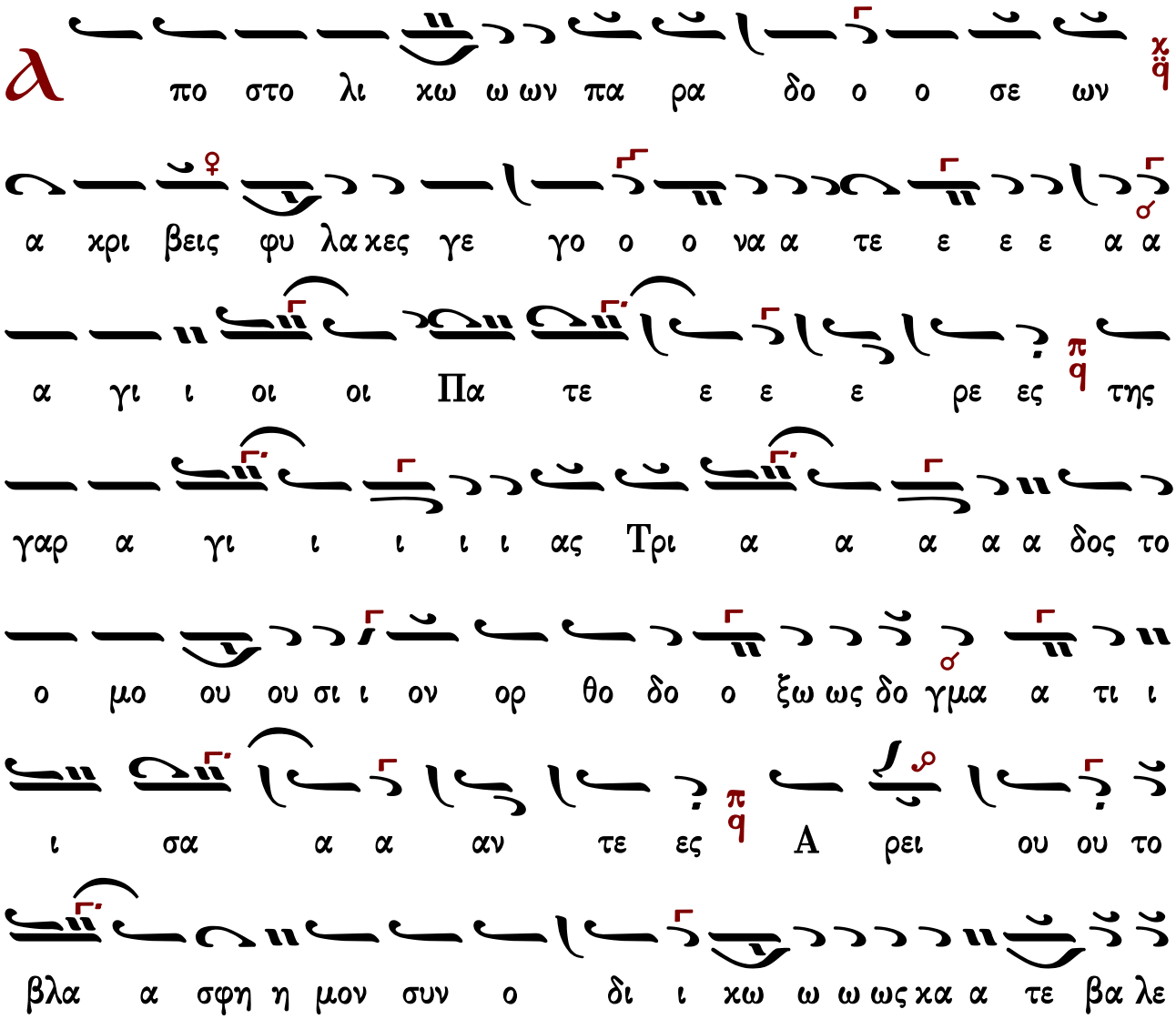

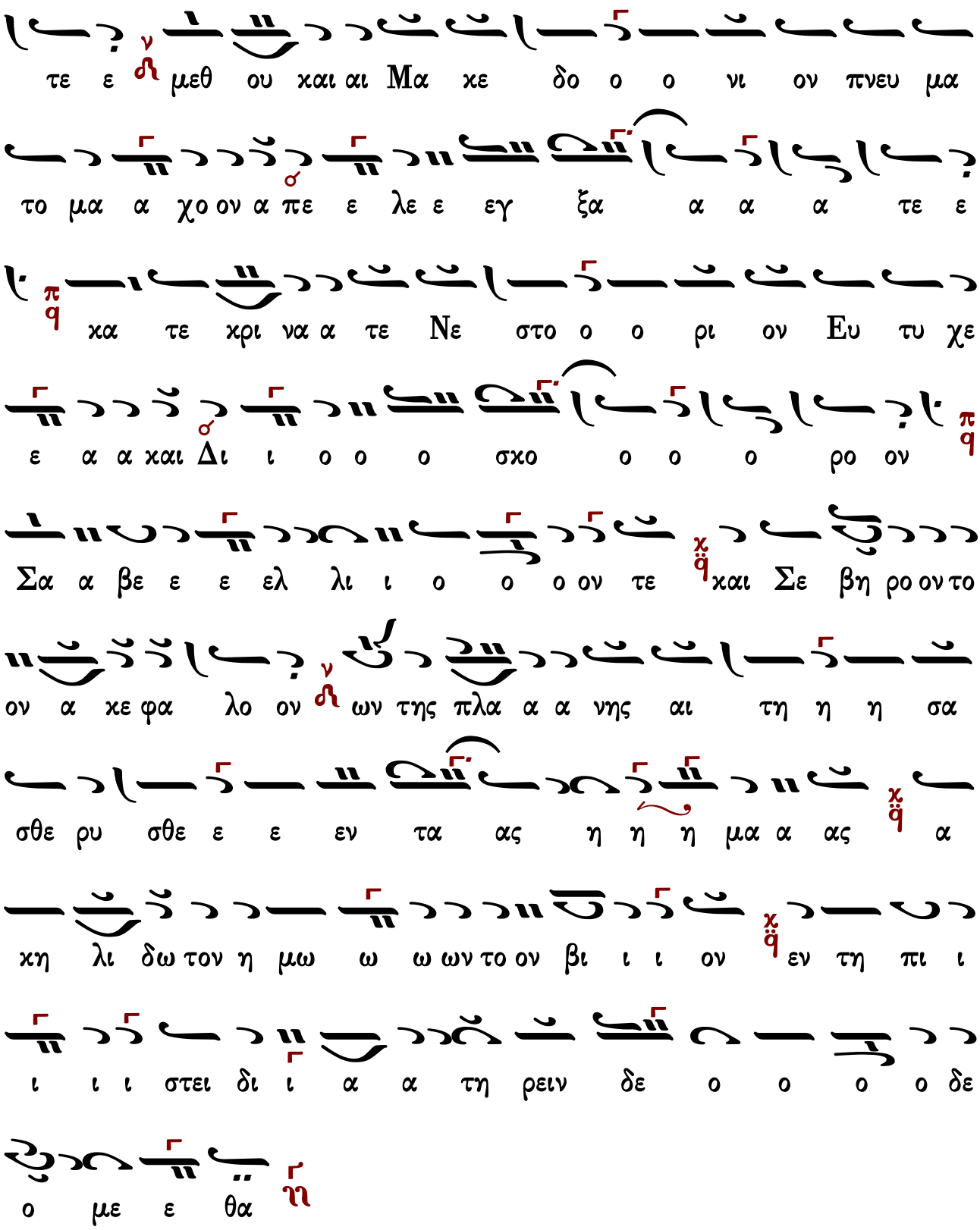

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης, συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, τῶν ὀρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβοῦντες πιστῶς ἑορτάσωμεν. Οὗτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ

Ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν, καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς Πίστεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἑπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Ἦχος ⸗ Πα

Τ ην ε τη σι ον μνη η μη ην ση με ε ρον των θε ο ο

φο ο ο ο ο ρω ω ων πα α α τε ε ε ρων π q

των εκ πα σης της οι κου με νης συν α θροι οι σθε ε εν

των π q εν τη λαμ προ α α α α πο ο ο λει Νι

ι ι κα α α ε ε ε ων π q των ορ θο δο ξων τα συ

στη μα α τα ϛ λ ευ σε βουν τες πι στω ως ε ε ο ορ τα α α

σω ω ω μεν π q ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει ει ει ου ϛ ϡ

το α θε ο ον δο ο ο γμα ευ σε βο ο φρο ο ο ϡ

ο ο νω ως κα α α θει ει ει λον π q και της κα θο

λι κης Εκ κλη η σι ι ι ας συν ο δι κω ως του τον ε ε

ξω ω στρα α α κι ι ι σαν π/q και τρα νως τον Υι ον του

Θε ου ο μο ου σι ον και συν α ι δι ον προ των αι

ω νω ων ο ο ον τα 6/λ πα σιν ε δι δα ξαν ο μο λο γειν

εν τω τη ης πι ι ι στε ω ω ως συ υ υμ βο ο

ο λω π/q α κρι βως και ευ σε βως του ου ου ου το

εκ θε ε ε με ε ε νοι π/q ο θεν και η μεις τοις

θει οις αυ των δο γμα σιν ε ε ε πο με ε ε νοι 6/λ βε βαι ως

πι στευ ον τε ες λα α τρε ε ευ ο ο ο μεν π/q συν Πα

τρι τον Υι ον και το Πνε ευ μα α το παν α α α γι ι

ι ον π/q εν μι α α θε ε ο τη η τι Τρι α α δα ο

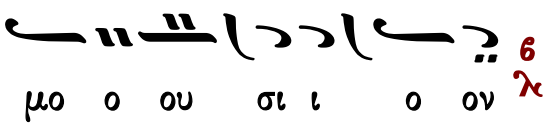

Ἀπολυτίκιον

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι᾽ αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἦχος λ π ἡ

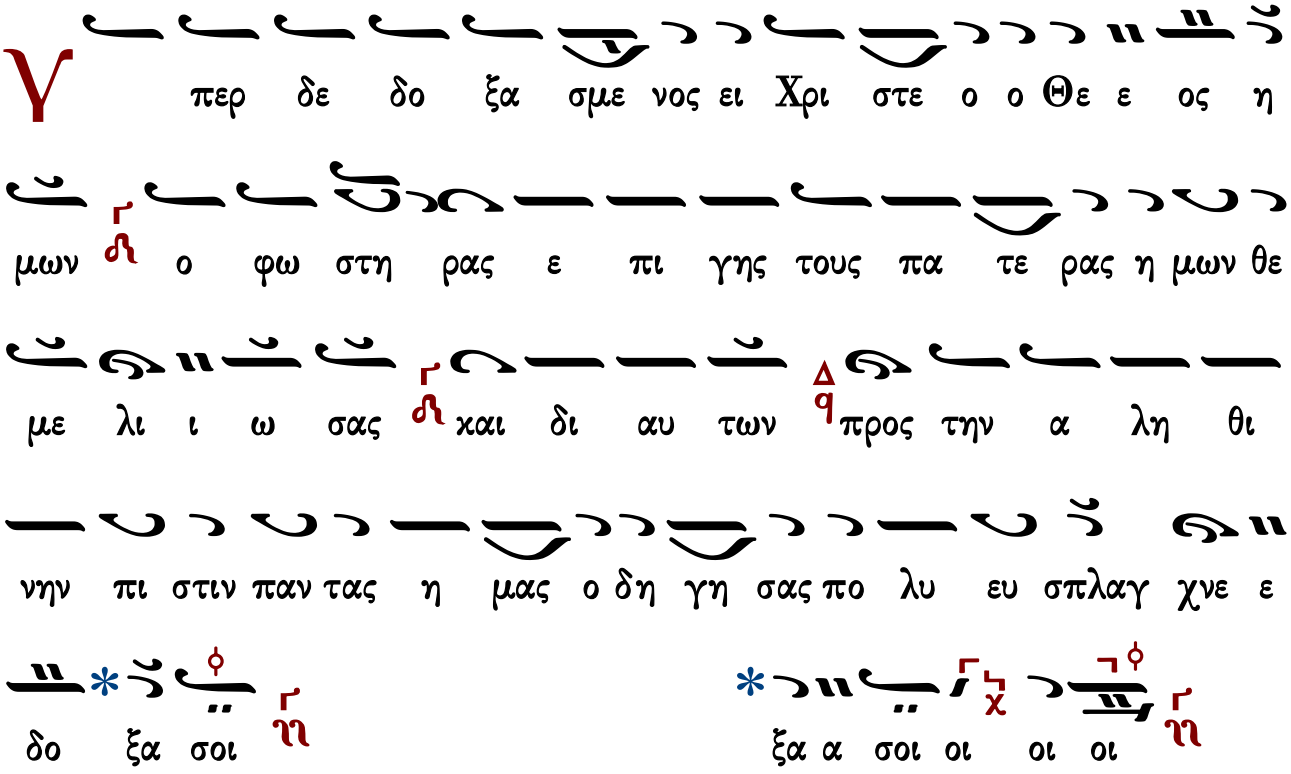

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμών, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς περέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου. Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

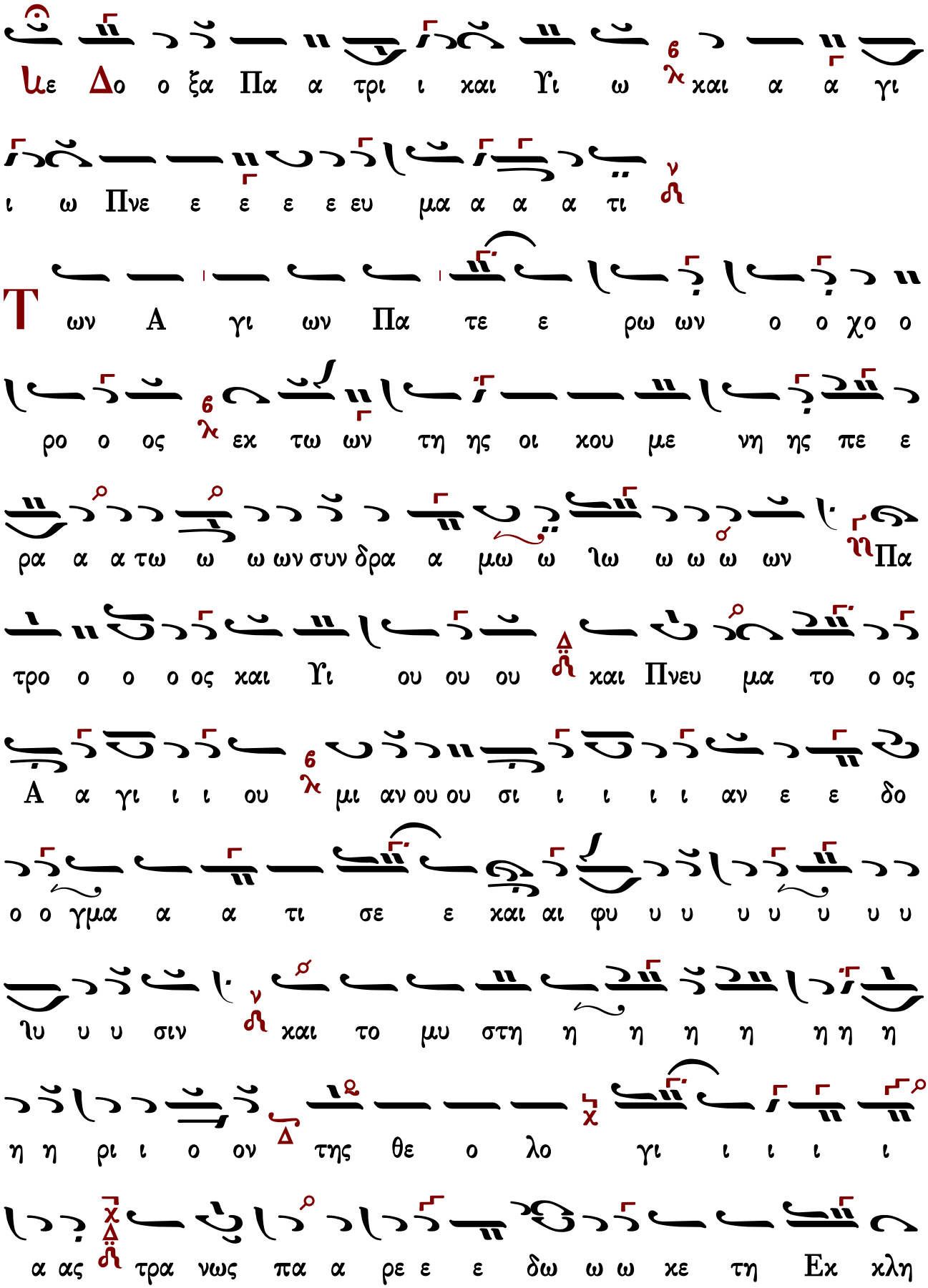
Ϣε Δο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω κ6 και α α γι
ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι ν
Τ ων Α γι ων Πα τε ε ρω ων ο ο χο ο
ρο ο ος κ6 εκ τω ων τη ης οι κου με νη ης πε ε
ρα α α τω ω ω ων συν δρα α μω ω ϣω ω ω ω ων Πα
τρο ο ο ο ος και Υι ου ου ου Δ και Πνευ μα το ο ος
Α α γι ι ι ου κ6 μι αν ου ου σι ι ι ι ι αν ε ε δο
ο ο γμα α α τι σε ε και αι φυ υ υ υ υ υ υ υ
ϣυ υ υ σιν ν και το μυ στη η η η η η η η
η η ρι ι ο ον Δ της θε ο λο χ γι ι ι ι ι
α ας Δ ν τρα νως πα α ρε ε ε δω ω ω κε τη Εκ κλη

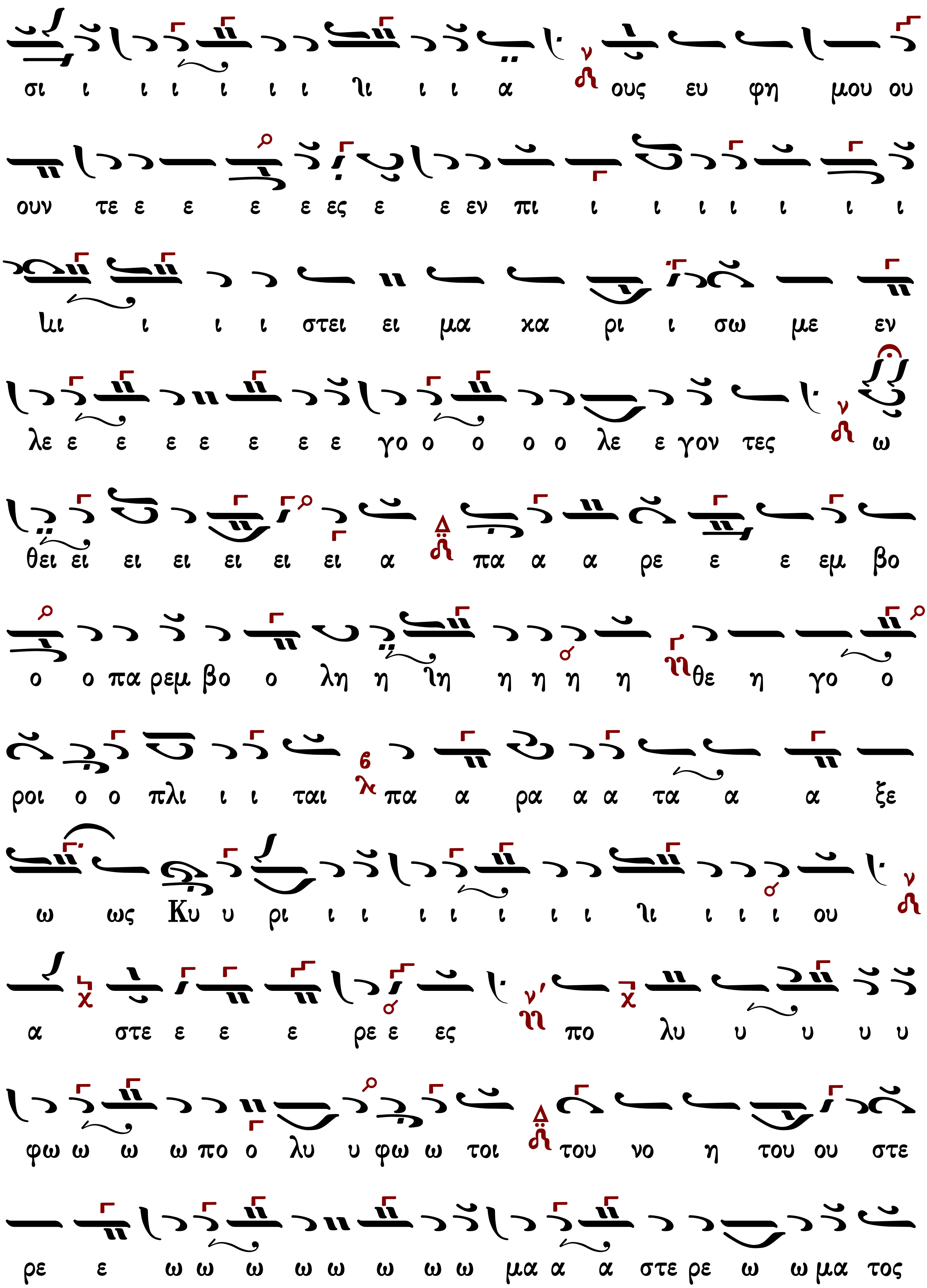
σι ι ι ι ι ι ι λι ι ι α ους ευ φη μου ου
ουν τε ε ε ε ε ες ε ε εν πι ι ι ι ι ι ι ι
λι ι ι ι στει ει μα χα ρι ι σω με εν
λε ε ε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο λε ε γον τες ω
θει ει ει ει ει ει ει α πα α α ρε ε ε εμ βο
ο ο πα ρεμ βο ο λη η λη η η η η θε η γο ο
ροι ο ο πλι ι ι ται πα α ρα α α τα α α ξε
ω ως Κυ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι λι ι ι ι ου
α στε ε ε ε ρε ε ες πο λυ υ υ υ υ
φω ω ω ω πο ο λυ υ φω ω τοι του νο η του ου στε
ρε ε ω ω ω ω ω ω ω ω μα α α στε ρε ω ω μα τος

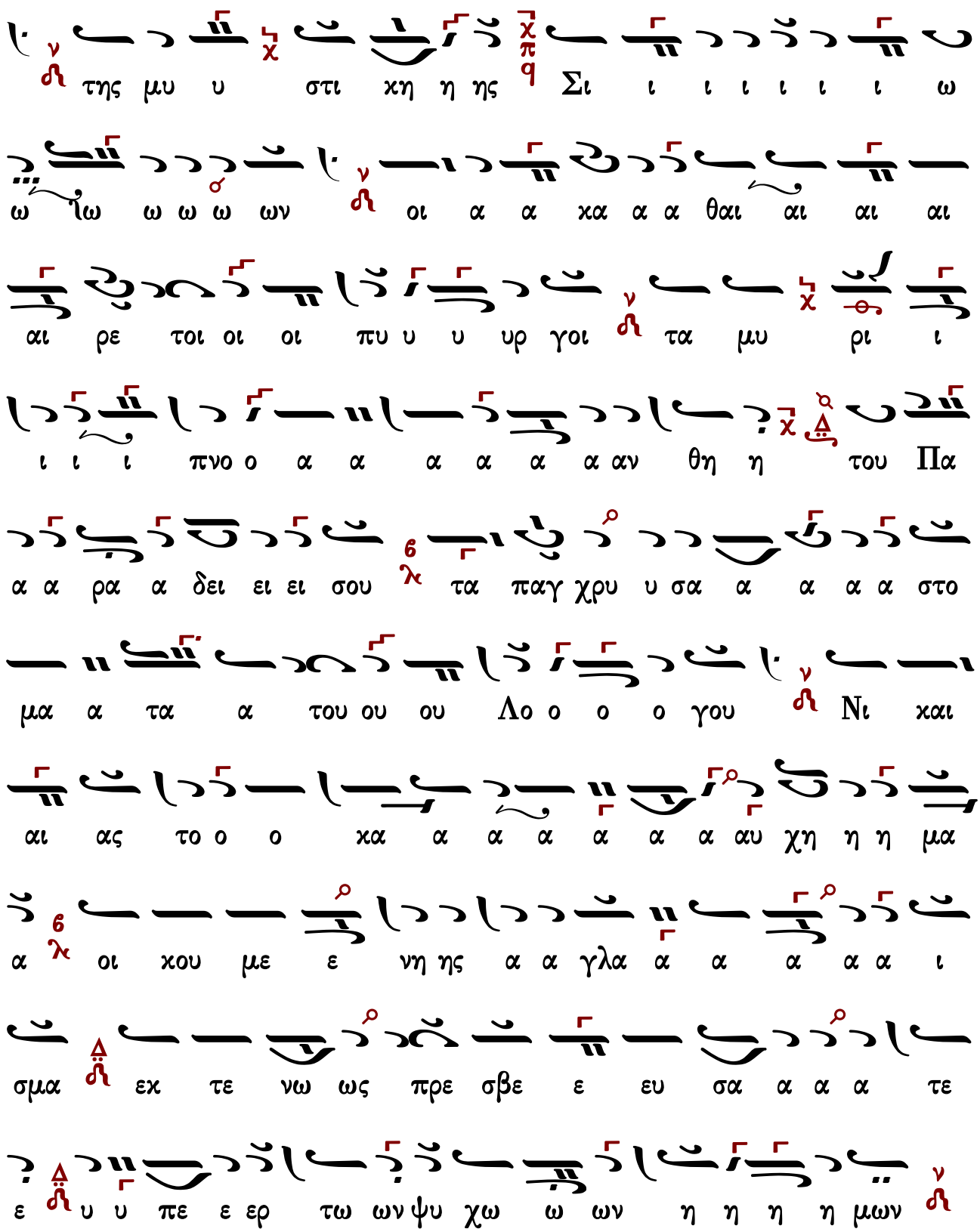

Δόξα... το αὐτὸ με ἕτερες θέσεις

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμών, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς περέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὓς εὐφημούντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ

παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου. Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ ν Νη

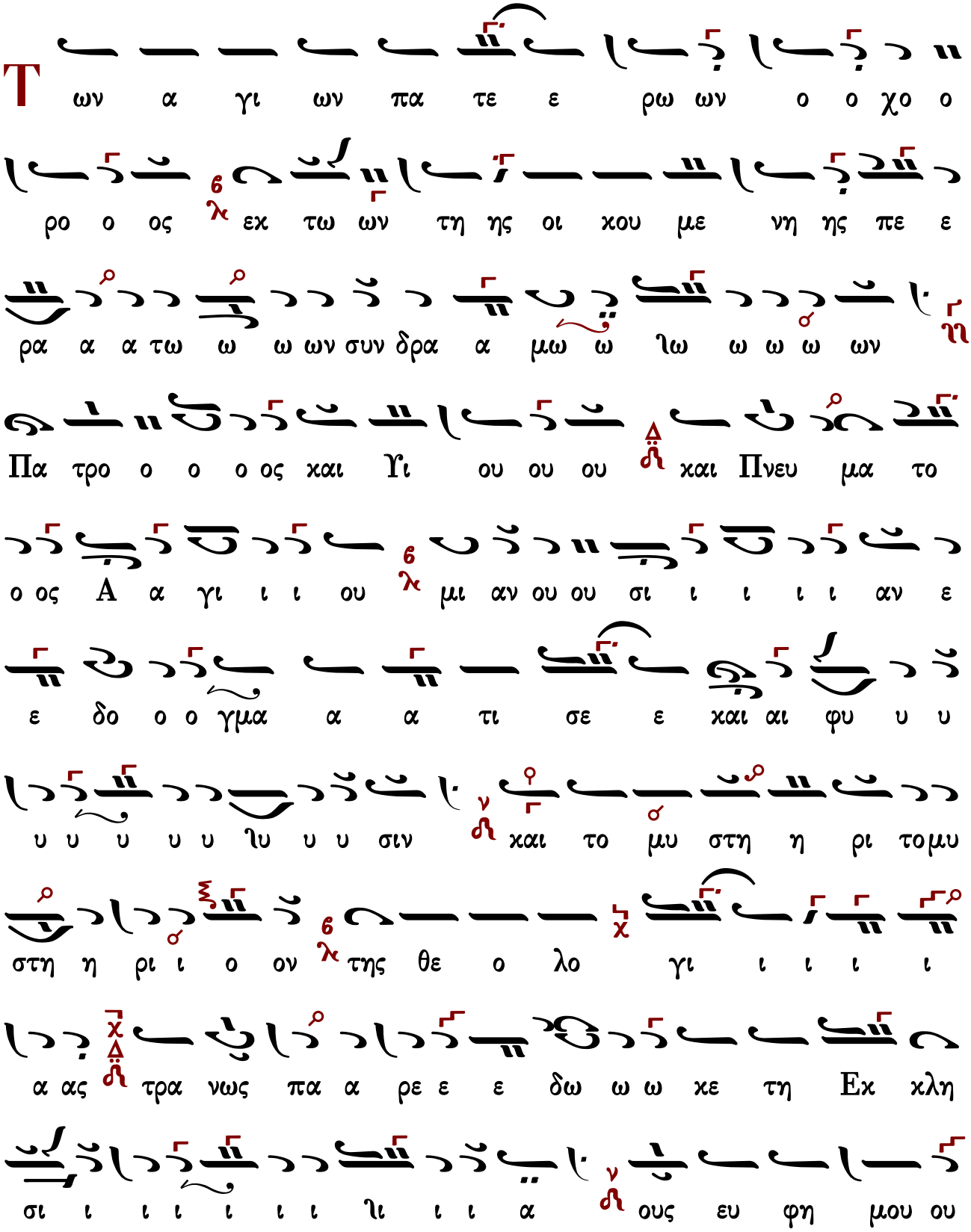

ι ι ι ι ι ι ι ι ι πι εν ε ες ε ε ε ε ουν

ιι ι ι ι στει ει μα κα ρι ι σω με εν

ω τες γον ε λε ο ο ο ο γο ε ε ε ε ε ε ε λε

ο βο εμ ε ε ρε πα α ει ει ει ει ει ει ει θει

γο θε η η η η η η λη ο βο εμ ρε πα ο

α τα ρα παι ι ι ι ι πλι ο ο ο οι οι ρο ο ο ο

ως ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ξε α α α α α α

ε στε α ου ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ρι υ Κυ

ε ρε ε ες πο λυ υ υ υ υ φω ω ω ω

ε ρε στε ου νο η του ου στε ο λυ υ φω ω τοι του πο

ω ω ω ω ω ω ω ω μα α α στε ρε ω ω μα τος της

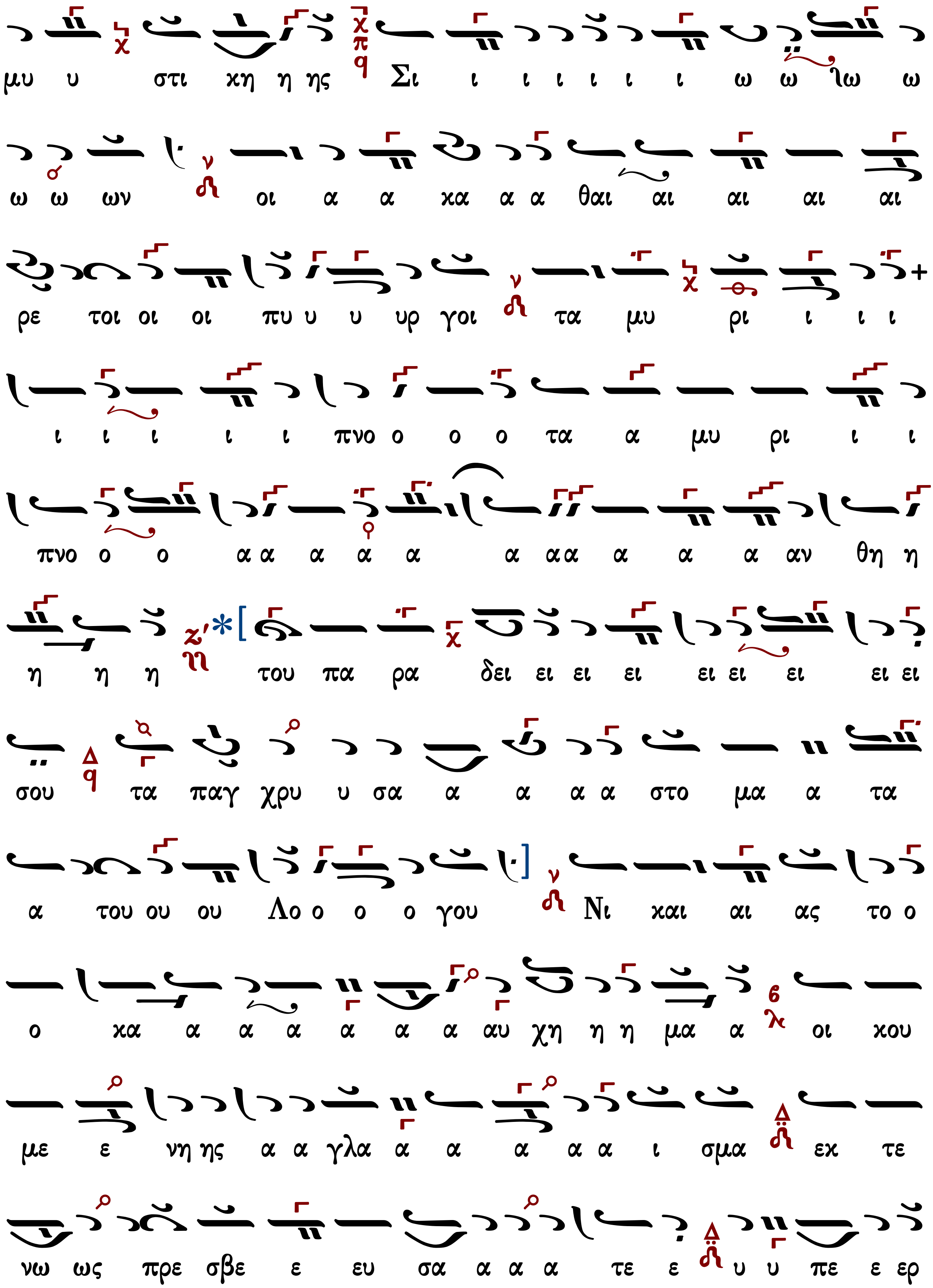
μυ υ στι χη η ης Σι ι ι ι ι ι ι ω ω Ἰω ω
ω ω ων οι α α χα α α θαι αι αι αι αι
ρε τοι οι οι πυ υ υ υρ γοι τα μυ ρι ι ι ι
ι ι ι ι ι πνο ο ο ο τα α μυ ρι ι ι
πνο ο ο α α α α α α α α α α α αν θη η
η η η του πα ρα δει ει ει ει ει ει ει ει ει
σου τα παγ χρυ υ σα α α α α στο μα α τα
α του ου ου Λο ο ο ο γου Νι και αι ας το ο
ο χα α α α α α α αυ χη η η μα α οι χου
με ε νη ης α α γλα α α α α α ι σμα εχ τε
νω ως πρε σβε ε ευ σα α α α τε ε υ υ πε ε ερ

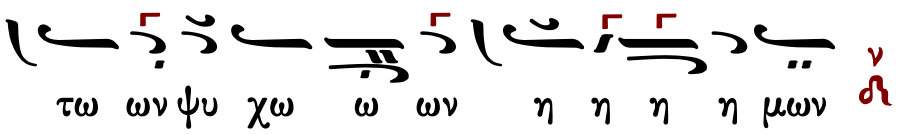

καὶ οὕτω

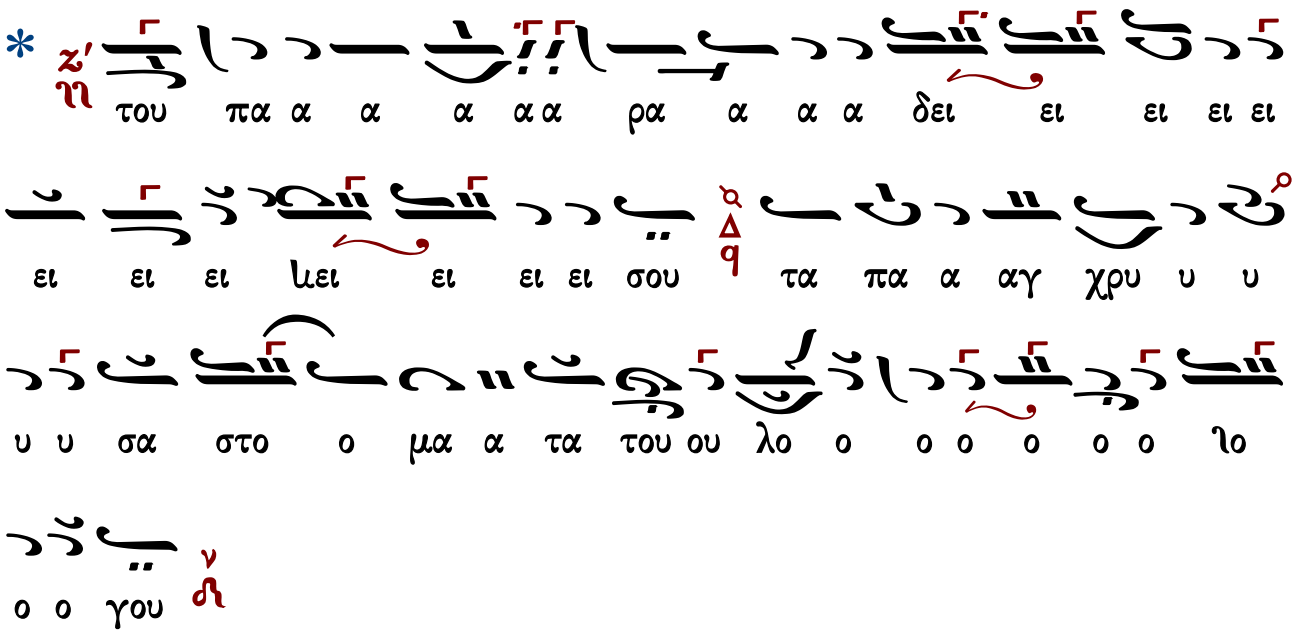

26 Ὀκτωβρίου

Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306)
Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740)

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, τοῦ ἀθλοφόρου ἡ παγκόσμιος πανήγυρις. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, φαιδρῶς ἐκτελέσωμεν, τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες. Χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαρρήξας, διὰ τῆς πίστεως, τὴν δὲ ἀνδρείαν τοῦ Πνεύματος σεαυτῷ περιθέμενος. Χαίροις, ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, τῇ ἰσχὺϊ τῇ δοθείσῃ σοι, παρὰ τοῦ Θεοῦ. Χαίροις, ὁ λογχευθέντων τῶν μελῶν, τὸ μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ. Ὃν καθικέτευε, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα Δημήτριε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

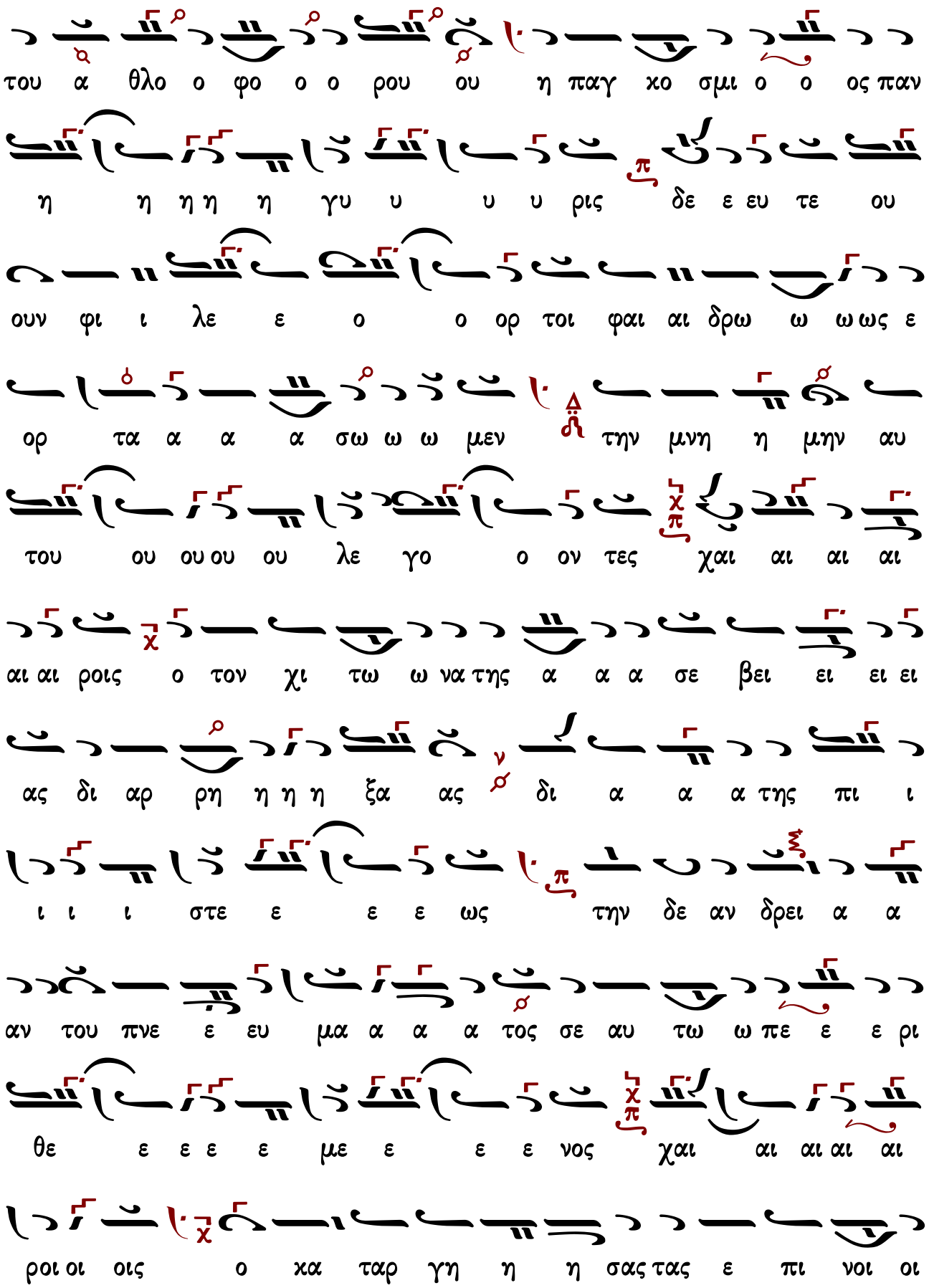
ιο οι νοι πι ε σας τας η η η γη καρ τα ο χι οις οι οι
θε ε ε ε ε με ε ε ε νος χαι αι αι αι αι
αν του πνε ε ευ μα α α α τος σε αυ τω ω πε ε ε ρι
ι ι ι στε ε ε ε ως την δε αν δρει α α
ας δι αρ ρη η η η ξα ας δι α α α της πι ι
του ου ου ου ου λε γο ο ον τες χαι αι αι αι
αι αι ροις ο τον χι τω ω να της α α α σε βει ει ει ει
ορ τα α α α σω ω ω μεν την μνη η μην αυ
ουν φι ι λε ε ο ο ορ τοι φαι αι δρω ω ω ως ε
η η η η η γυ υ υ υ ρις δε ε ευ τε ου
του α θλο ο φο ο ο ρου ου η παγ κο σμι ο ο ος παν

α ας τω ω ων πα α α ρα νο ο ο ο μων τη ι σχυ

ι τη δο θει ει ση η η σοι πα ρα του μο ο ο νου

Θε ε ε ου χαι αι αι αι αι αι ροις ο λογ χευ

θε ε εν τω ων τω ων με λων το μα κα ρι ον πα α α

θο ος πνευ μα τι κω ως η μιν α να ζω γρα φη

η η σας του ου Χρι ι ι στου ο ον κα α θι ι

κε ε τε ε ευ ε α θλη των εγ κα λω ω πι

ι ι σμα Δη μη η η η η η η Δη μη η η τρι ι

ε λυ τρω θη η η ναι η η μας ο ρα τω ων και

α ο ρα α α α α α των ε ε ε χθρω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων και σω θη η η ναι αι

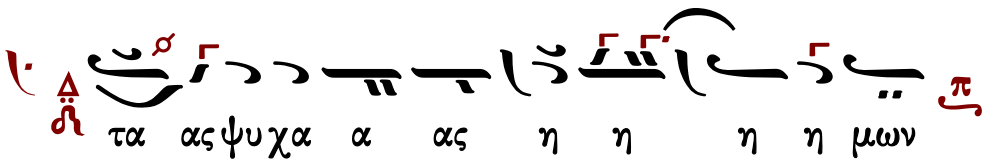

Καὶ νῦν...

Παναγία Δέσποινα, τοῦ κόσμου βοήθεια, καὶ ἐλπὶς χριστιανῶν, σὲ νῦν ἐκδυσωποῦμεν, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἀγαθή, ὑπὲρ ἡμῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἀπεγνωσμένων, τόν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ἵλεων ποιῆσαι Θεοτόκε· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ μητρικῇ σου πρὸς αὐτὸν χρωμένη παρρησίᾳ. Πρόφθασον Ἄχραντε, πρόφθασον μεσίτευσον, καὶ ῥῦσαι τὸν λαόν σου τῆς ἐνεστώσης ἀπειλῆς· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μὴ παρίδῃς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἦχος λ ⸗ Πα

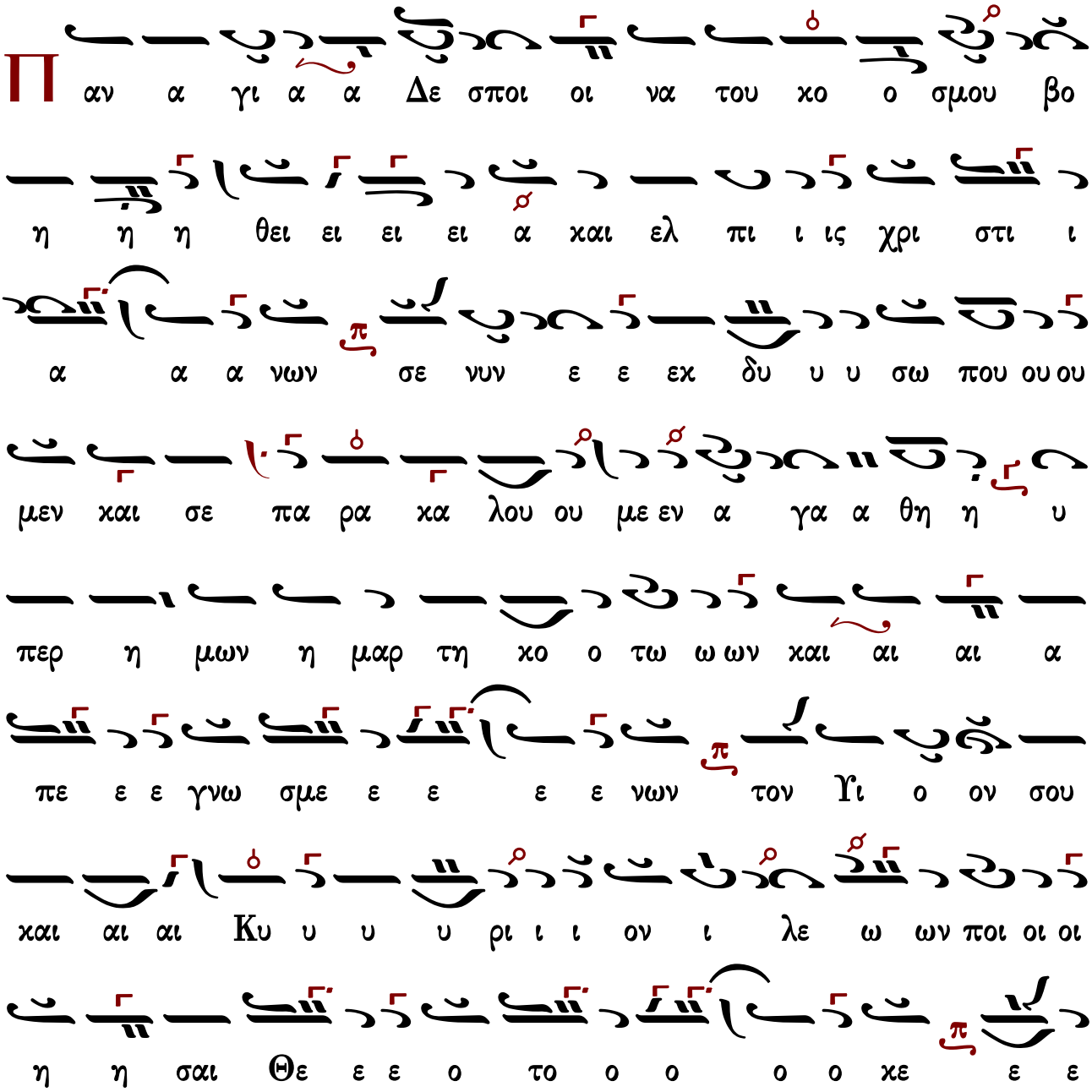

χεις γα αρ το ο δυ υ να α α σθαι τη μη τρι

κη σου ου προς α αυ τον χρω ω ω με ε ε νη πα α αρ

ρη σι ι ι ι ι α προ φθα α σον α α α

χρα α α αν τε προ ο φθα σον με σι ι ι τε ε

ε ευ σον και ρυ σαι αι αι το ο ον λα ο ο ο ον

σου της ε νε στω ω ω σης α α πει ει ει λης δι

α σπλαγ χνα α α ε λε ε ε ους μη πα ρι ι δης του ους

υ μνου ου ουν τα α ας σε ε ε ε ε

Εἰς τόν στίχον

ἰδιόμελα τοῦ σεισμοῦ

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ,
βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσείονται Κύριε, ἀλλ᾽ εὐσπλαγχνίας ὄμματι ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῇς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος Δι

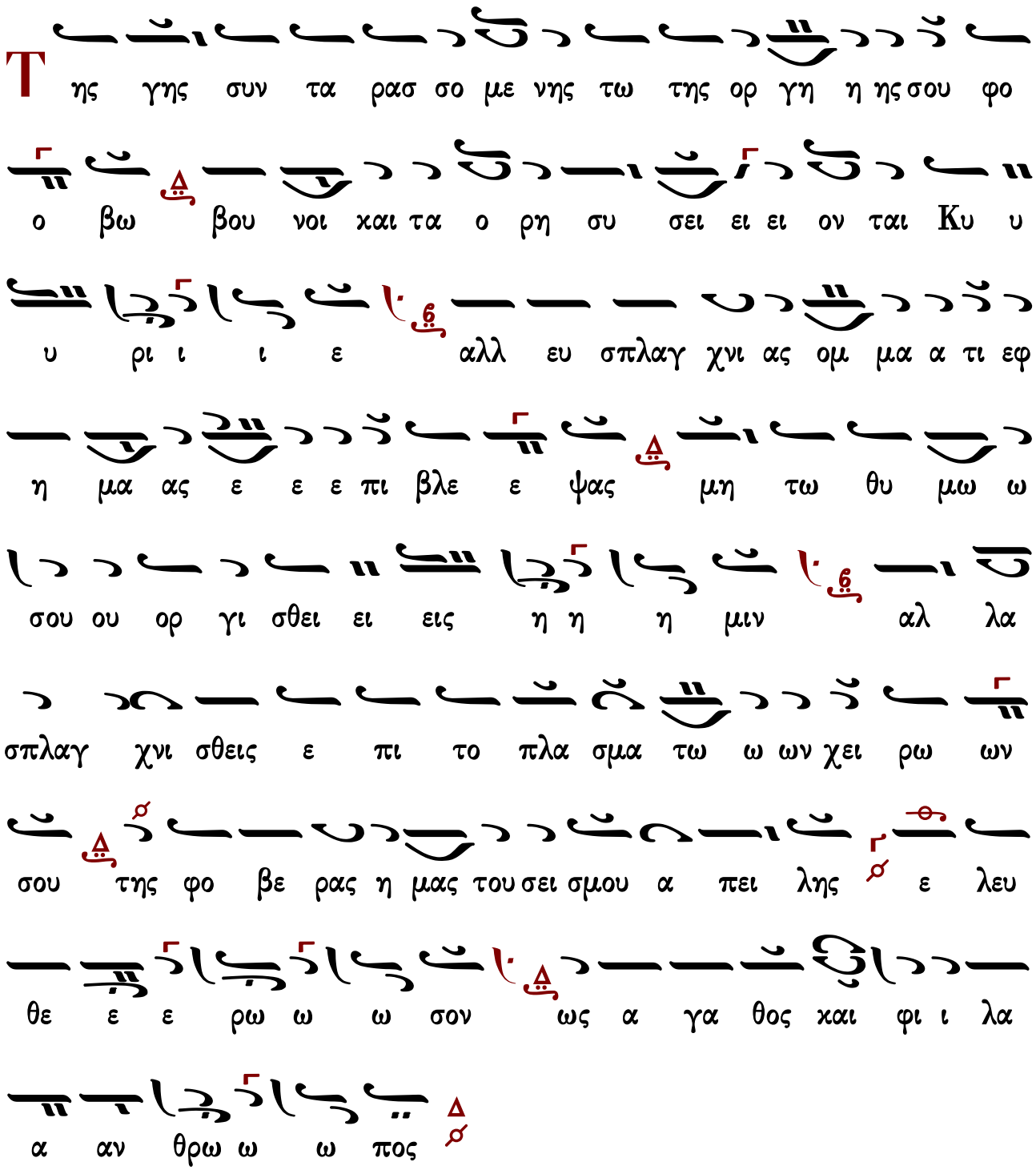

Φοβερὸς εἶ Κύριε, καὶ τὶς ὑποστήσεται τὴν δικαίαν σου ὀργήν,
ἢ τὶς σὲ δυσωπήσει, ἢ τὶς παρακαλέσει ἀγαθέ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶσιν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ Κύριε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθέ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῷζε πόλιν κινδυνεύουσαν.

Ἦχος λ π Πα

Φ ο βε ρος ει ει Κυ ρι ι ε και τις υ πο στη σε

ε ται της δι και αι ας σου ου ορ γης η τις σε δυ υ

υ σω πη η η σει η τις πα ρα κα λε ε σει σε α α α

γα θε υ περ λα ου η μαρ τη κο ο το ος και αι

α πε ε γνω σμε ε ε νου τα ου ρα νι ι α α

τα α γμα α τα Αγ γε λοι Αρ χαι και Ε ε ε ξου

σι ι ι αι Θρο ο νοι Κυ ρι ο ο ο τη η η

τες τα Χε ρου βι ιμ και τα Σε ε ε ρα φιμ υ περ

η μω ων σοι οι οι βο ω ω ω σιν α γι ος α γι ος α

α γι ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ε τα ερ γα

τω ω ων χει ρω ω ων σου μη πα ρι ι δης α α γα θε

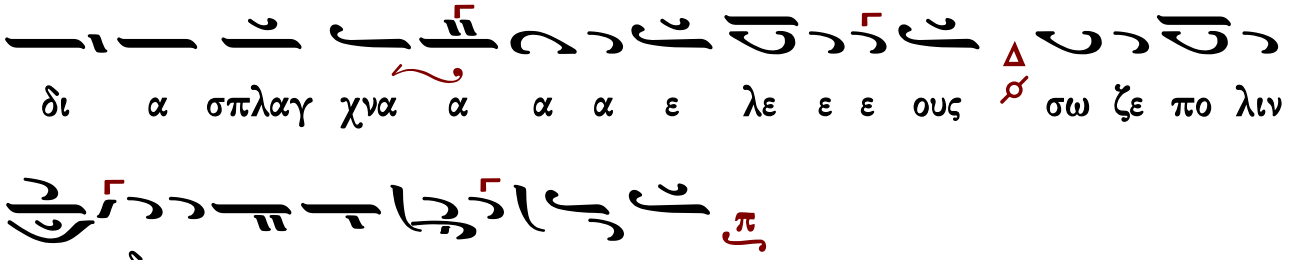

Νινευῖται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους, τὴν διά του Ἰωνᾶ ἀνάστασιν, ἡ μετάνοια παρακαλεῖ, ἀλλ᾽ ὡς ἐκείνους, βοῇ λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτείρας προσεδέξω, καὶ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Ἦχος λ̀ πα

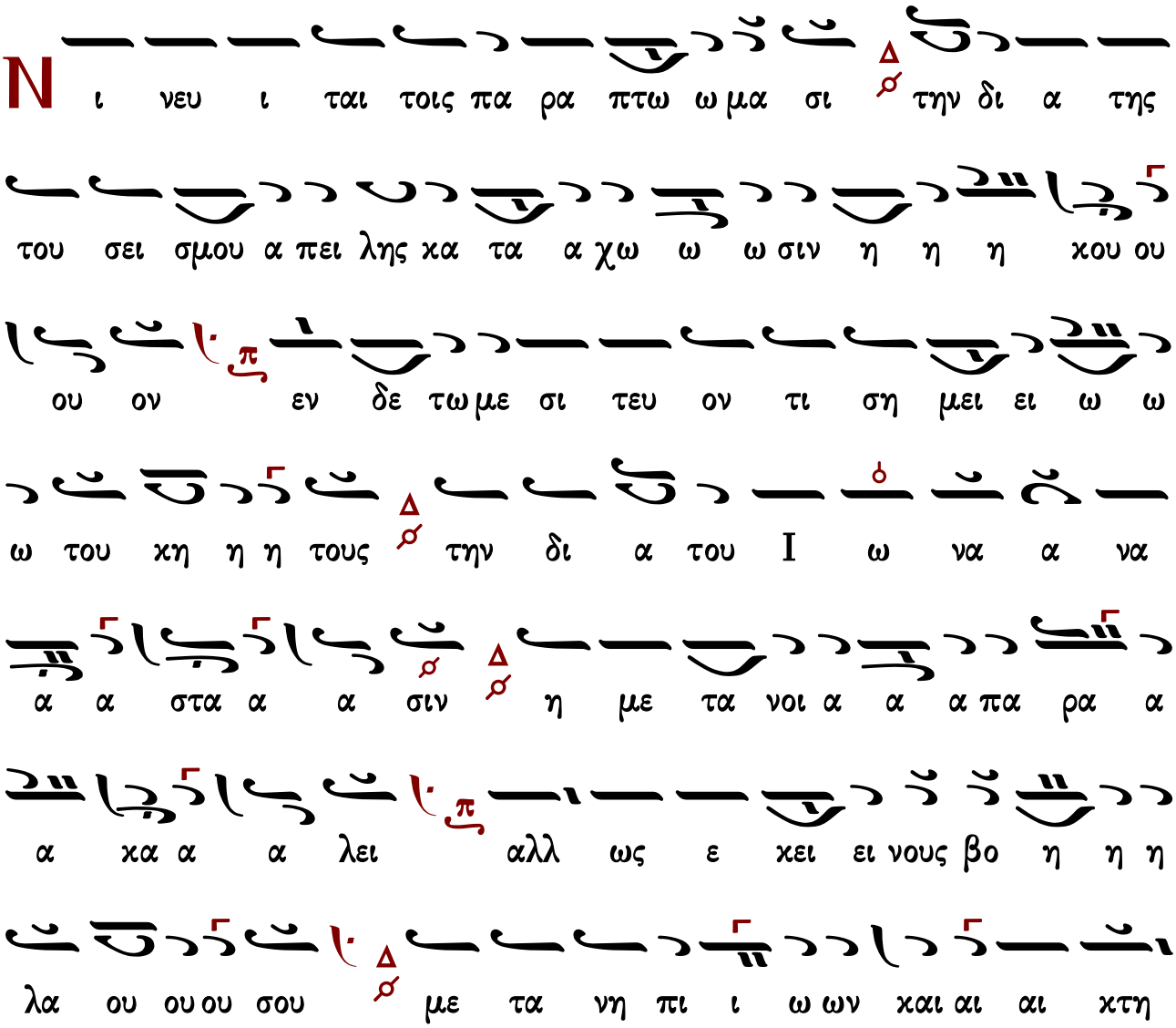

νων οι χτει ρας προ ο οσ ε δε ε ε ξω η η μα α ας

παι δε ευ ο με ε ε ε ε νους δι α της τρι η

με ε ρου A να στα α α σε ε ε ως φει σαι τω

ωνψυχω ω ων η η η μων

Δόξα... τοῦ ἁγίου

Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος, ἀοίδιμε Δημήτριε, τὴν οὐράνιον Ἱερουσαλὴμ κατοικητήριον, ἧς τὰ τείχη, ἐν ταῖς ἀχράντοις χερσὶ τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἐζωγράφηνται. Ἔχει δὲ καὶ τὸ πανέντιμον, καὶ ἀθλητικώτατόν σου σῶμα, τὸν περίκλυτον τοῦτον ναὸν ἐπὶ γῆς, ταμεῖον ἄσυλον θαυμάτων, νοσημάτων ἀλεξητήριον, ἔνθα προστρέχοντες, τὰς ἰάσεις ἀρυόμεθα. Φρούρησον πανεύφημε, τὴν σὲ μεγαλύνουσαν πόλιν, ἀπὸ τῶν ἐναντίων προσβολῶν, παρρησίαν ὡς ἔχων, πρὸς Χριστὸν τόν σὲ δοξάσαντα.

Ἦχος λ π ἡ Νη

Θ χει ει μεν η θει ο τα τη σου ψυ χη και αι α

μω ω ω μος α οι οι δι ι με Δη μη η η τρι ι ι ι

ε ν την ου ρα νι ι ο ο ον I ε ρου σα λη ημ κα τοι

κη τη η η ρι ι ι ι ον ν ης τα α τει ει ει χη εν ταις

α χρα α α α αν τοις χερ σι Δ του α ο ρα α του Θε ε

ου ου ε ζω γρα α α φη η η ην ται ν ε χει δε ε

και αι το πα αν εν τι ι ι μον και α θλη τι κω τα τον

σου ου σω ω ω μα λ6 τον πε ρι ι κλυ το ον του ου ου τον να

ο ο ο ον ε ε πι ι γης λ6 τα μει ει ο ο ον α α

συ λο ον θα α αυ μα α α α των ν νο ση μα α

των α λε ε ξι ι τη η η ρι ι ι ι ον ᵈ ε εν

θα προ ο οσ τρε χο ο ον τες λ6τας ι α α σει εις α ρυ υ

ο ο ο με ε ε ε θα νφρου ου ρη η σον πα αν ε

ε ευ φη η η η με ᵈ την σε με γα λυ νου ου σα αν

πο ο ο λι ιν ᵈ α πο των εν αν τι ι ι ων προ οσ

βο ο ο λων παρ ρη σι αν ως ε ε ε ε χων ᵈ π

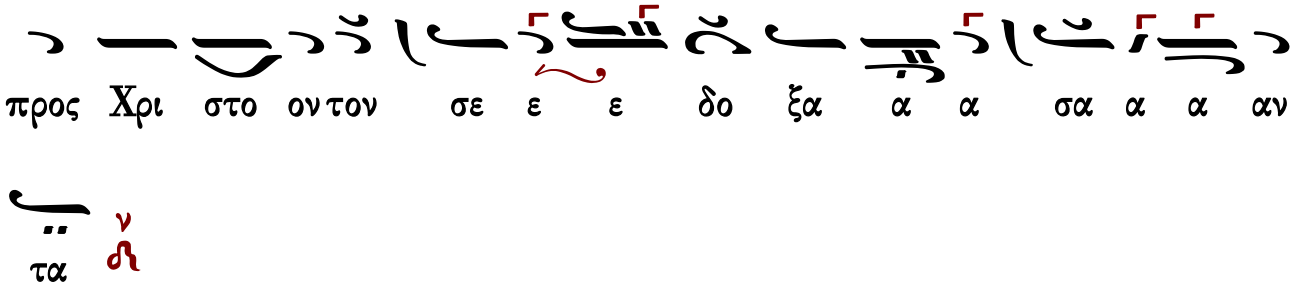

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Δημητρίου

Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη, ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως ἅγιε, μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ἡ Γα

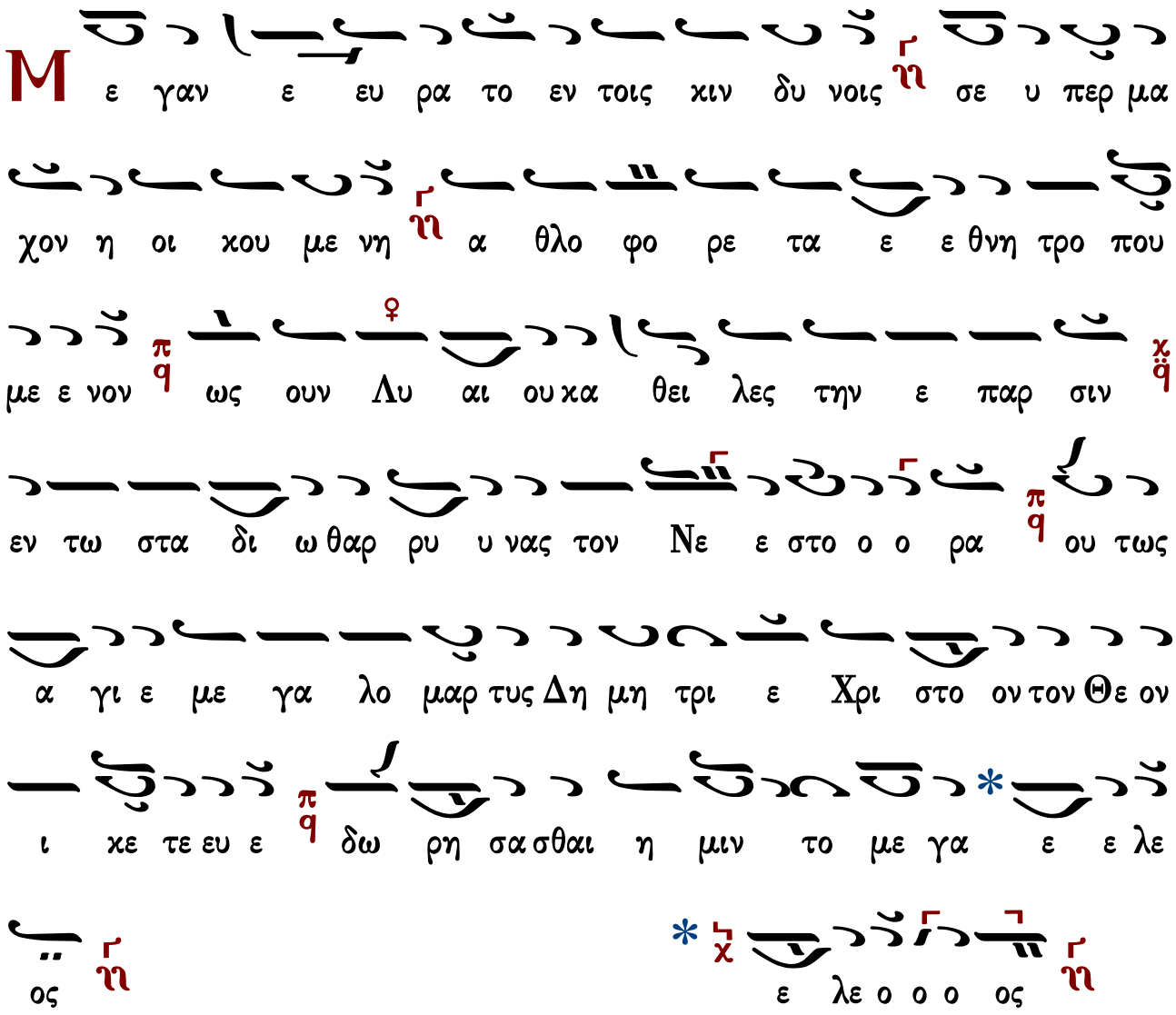

Ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχος λ π ἡ

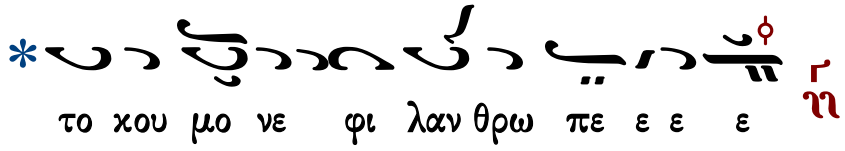

Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμά σου Δημήτριε μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός· λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευράν, τὴν ἀκήρατόν σου πανσεβάσμιε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου τανυσθέντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως. Διό σου σήμερον, τὴν κοίμησιν ἑορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Ἦχος Δι

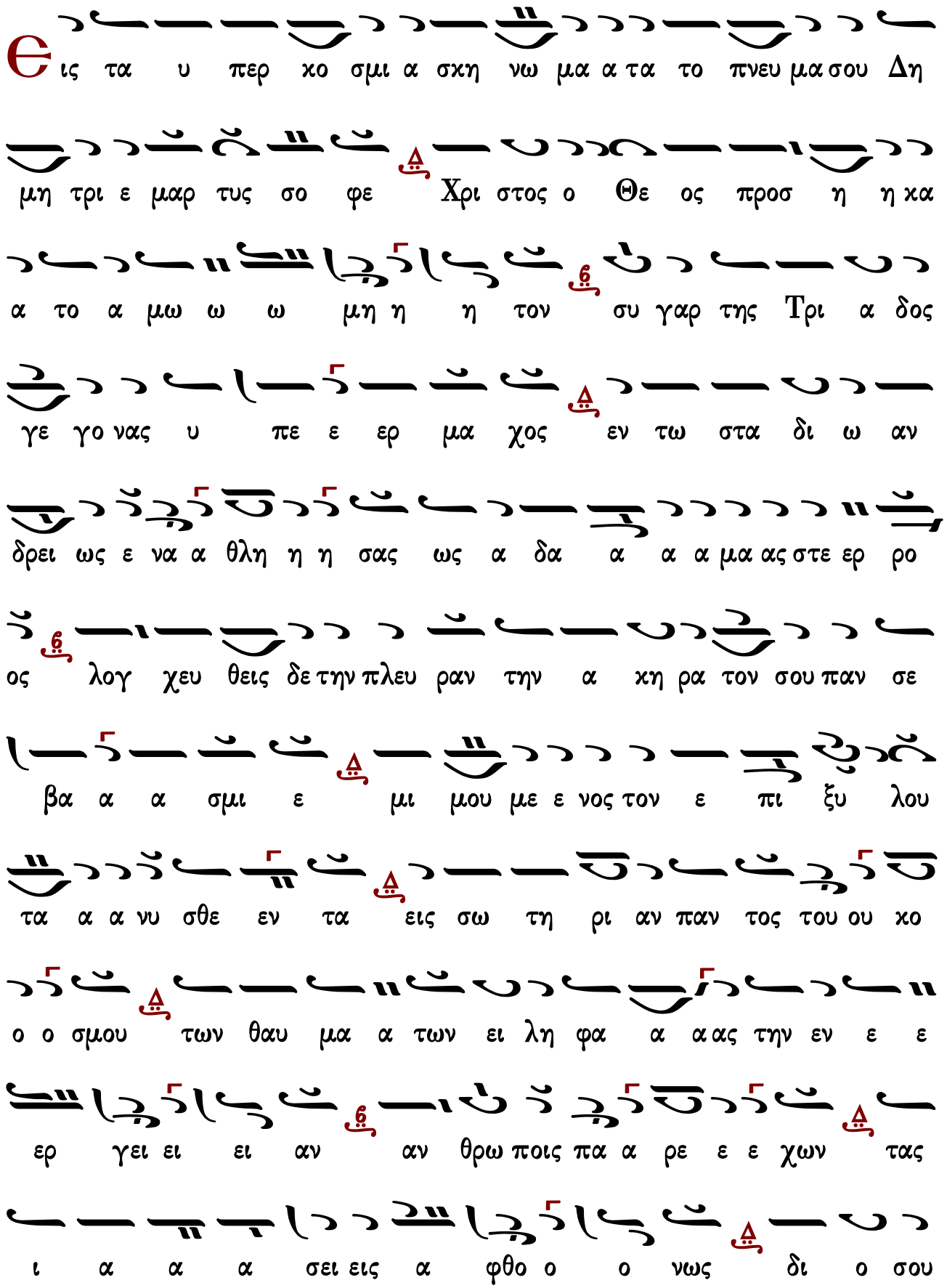
ις τα υ περ χο σμι α σχη νω μα α τα το πνευ μα σου Δη
μη τρι ε μαρ τυς σο φε Χρι στος ο Θε ος προσ η η κα
α το α μω ω ω μη η η τον συ γαρ της Τρι α δος
γε γο νας υ πε ε ερ μα χος εν τω στα δι ω αν
δρει ως ε να α θλη η η σας ως α δα α α α μα ας στε ερ ρο
ος λογ χευ θεις δε την πλευ ραν την α κη ρα τον σου παν σε
βα α α σμι ε μι μου με ε νος τον ε πι ξυ λου
τα α α νυ σθε εν τα εις σω τη ρι αν παν τος του ου κο
ο ο σμου των θαυ μα α των ει λη φα α α ας την εν ε ε
ερ γει ει ει αν αν θρω ποις πα α ρε ε ε χων τας
ι α α α σει εις α φθο ο ο νως δι ο σου

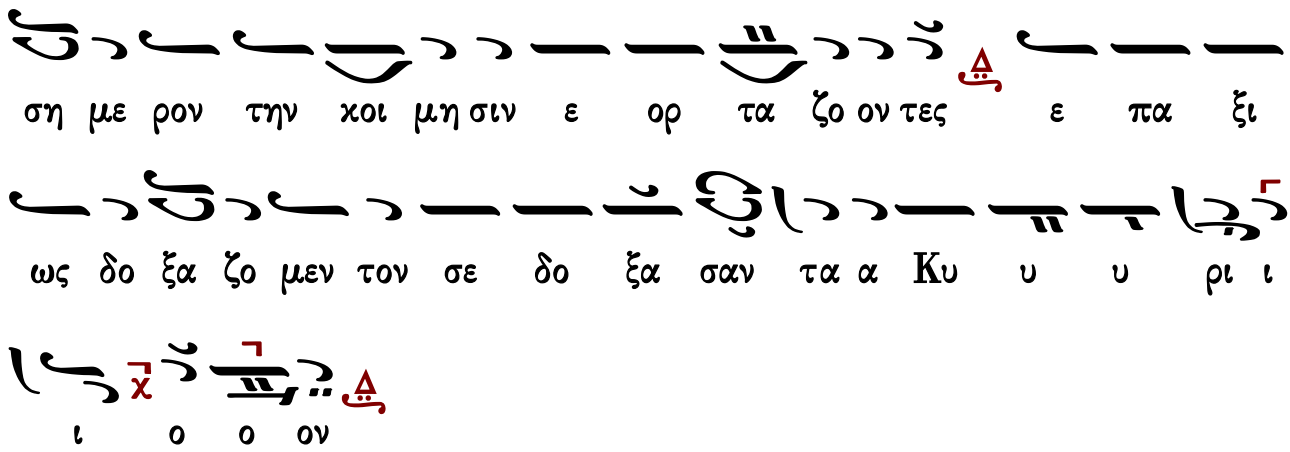

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον, τῆς σωτηρίου πλευρᾶς τὴν χάριν, τῆς νυγείσης τῇ λόγχῃ, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει ὁ Σωτήρ, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας νάματα, Δημήτριον τιμήσωμεν, τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς, καὶ στεφανίτην ἐν Μάρτυσι· τὸν δι᾽ αἵματος τελέσαντα, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, τόν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ συμπαθῆ φιλόπτωχον· τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις κινδύνοις χαλεποῖς, τῶν Θεσσαλονικέων προϊστάμενον, οὗ καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην γεραίροντες, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐνεργοῦντα δι᾽ αὐτοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα.

Ἦχος Πα

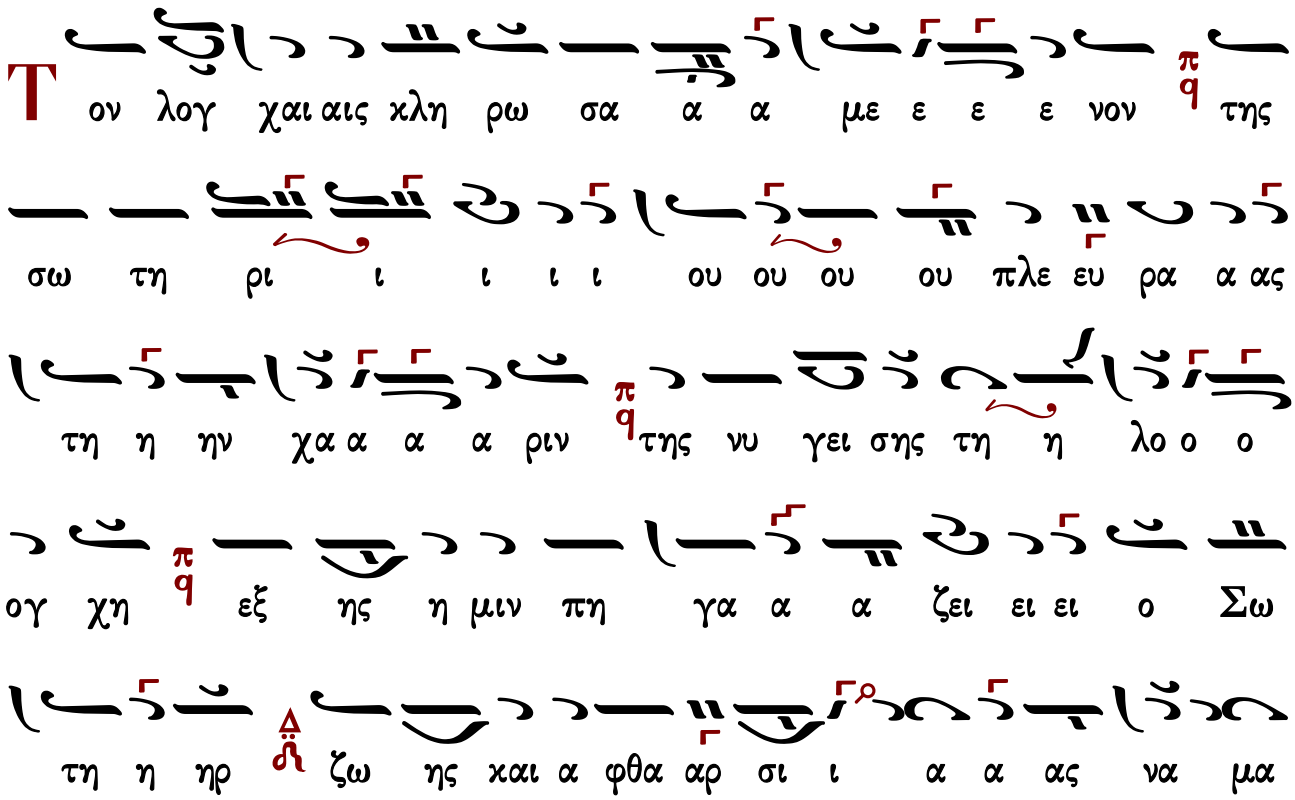

α α τα Δη μη η τρι ι ο ον τι ι ι ι μη η

η η η η η σω ω ω ιω ω ω ω μεν τον σο φω

ω ω τα τον ε εν δι δα χαι αι αις χαι στε φα

νι ι τη η ην εν μα α αρ τυ υ υ υ σι τον

δι αι αι μα α α τος τε ε ε λε ε σα αν τα τον

της α θλη η η η η σε ω ως δρο ο ο ο ο μον και

θαυ μα α σιν ε εκ λα α αμ ψα α αν τα πα α α α α

ση η η η τη οι οι οι κου ου ου με ε ε ε νη τον

ζη λω την του Δε σπο ο ο του και συ υμ πα α θη η φι

λο ο ο πτω ω ω χον τον εν πολ λοις και πολ λα

α κις κιν δυ υ νοι οι οις χα λε ποις των Θεσ σα λο

νι κε ε ων προ ο ι ι στα α α με ε ε ε νον ου

και την ε τη σι ον μνη η μην γε ε ε ραι ρο ο ον τες

δο ξα ζο μεν Χρι στο ο ο ο ον τον Θε ο ο ον τον

εν ερ γουν τα δι αυ του πα α σι τα α ι ι α μα α τα

α

καὶ οὕτω

Δη μη η η η η η η η η η η η τρι ι ι ι

ον τι ι

8 Νοεμβρίου

Ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ,
καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων.

Εἰς τόν ἑσπερινόν

Δόξα...

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει· Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Ἦχος λ Πα

C υγ χα α ρη η η τε η η μιν α α α πα

α α σαι αι αι των αγ γε ε ε ε ε λω ω ων τα

ξι ι ι αρ χι ι ι ι ι αι ο προ το στα α α

της γα α αρ υ μω ων χαι η με ε τε ε ε

ρο ο ος προ στα α α α της ο με ε γας A α

αρ χι στρα α α α α τη η η η γος τη η η ση η

η με ε ε ρον η η με ε ε ρα αν εν τω σε

πτω ω α α αυ του ου ου τε με ε ε ε νει πα ρα

δο ο ο ο ξω ως επ ο πτα νο ο ο ο ο

με ε ε νος α α α γι α α α α α ζει

ο θε ε εν χα α α τα χρε ε ε ε ος αν υ μνου

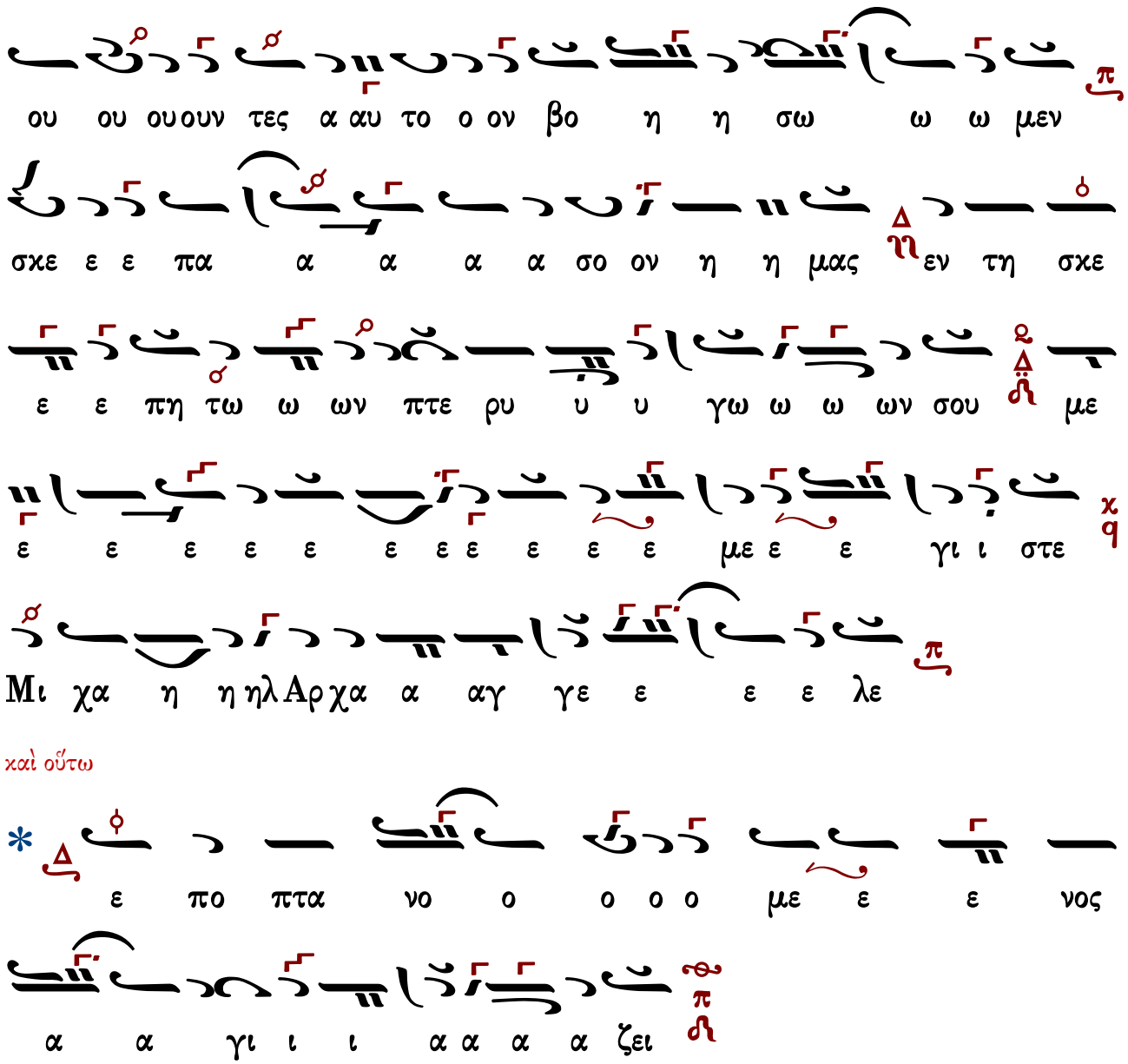

Καὶ νῦν...

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἁγιάζει· ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Ἦχος λ ⸓ Πα

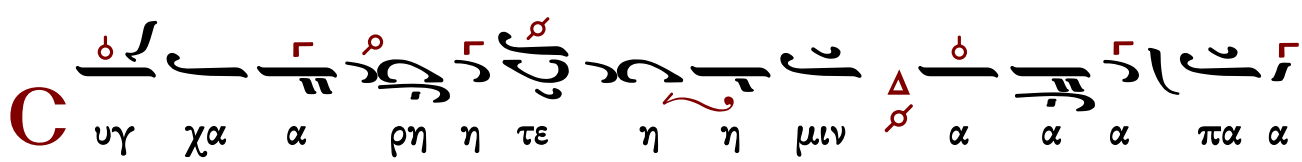

χο ων ω νω ε ε ε ε θε παρ των αι σαι α α

ρο ο ο στα σι ι ι ι ι αι η προ στα σι ι ι

α γα α αρ η μω ων και με ε σι τρι ι ι α

α α και σκε ε ε πη και με ε γα κα α α τα

φυ υ υ υ υ γι ι ι ι ον την ση η

η με ε ε ρον η η με ε ε ε ρα αν εν τη σε

πτη η η α αυ της και αι θει ει α α α προ ο ο στα σι

ι ι ι α τους θλι βο με ε ε ε νου ους πα

ρα α α μυ θει ει ει ει ει ται ο θε ε εν κα

α α τα χρε ε ε ε ος αν υ μνου ου ουν τε ες α αυ τη

η ην βο η η σω ω ω μεν σκε ε ε πα σο ον η

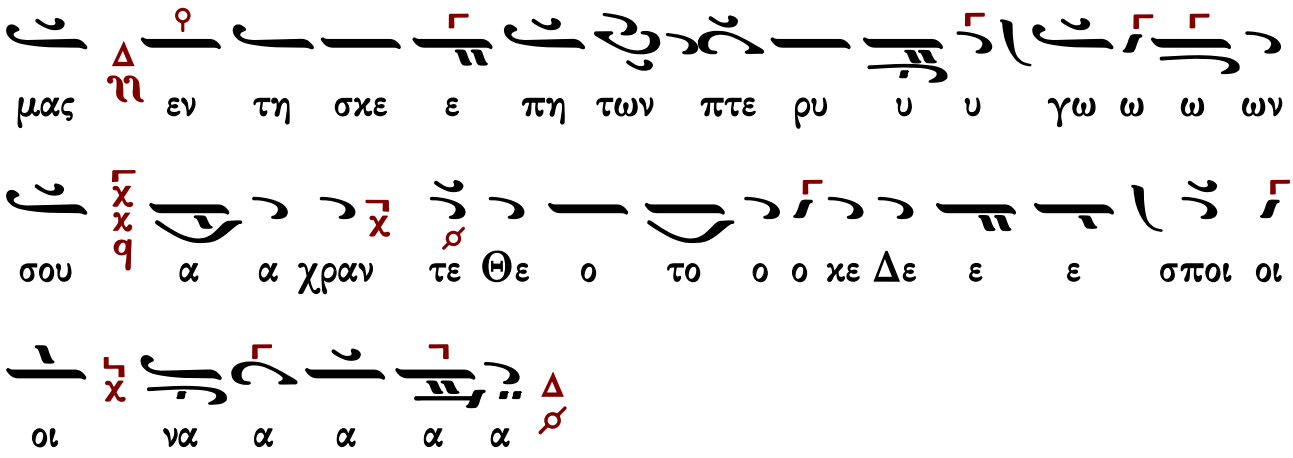

καὶ οὕτω

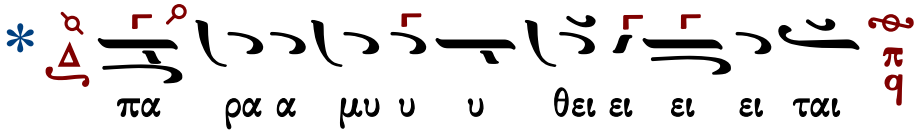

Εἰς τόν στίχον

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι᾽ ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦχος λ ϯ Νη

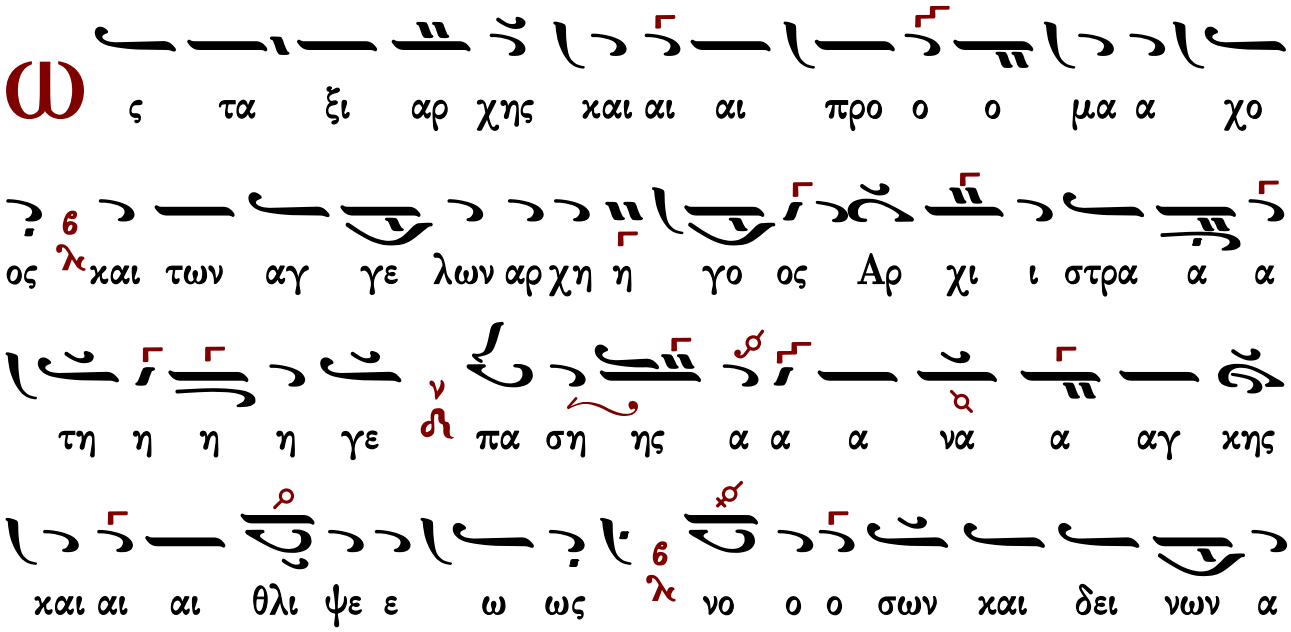

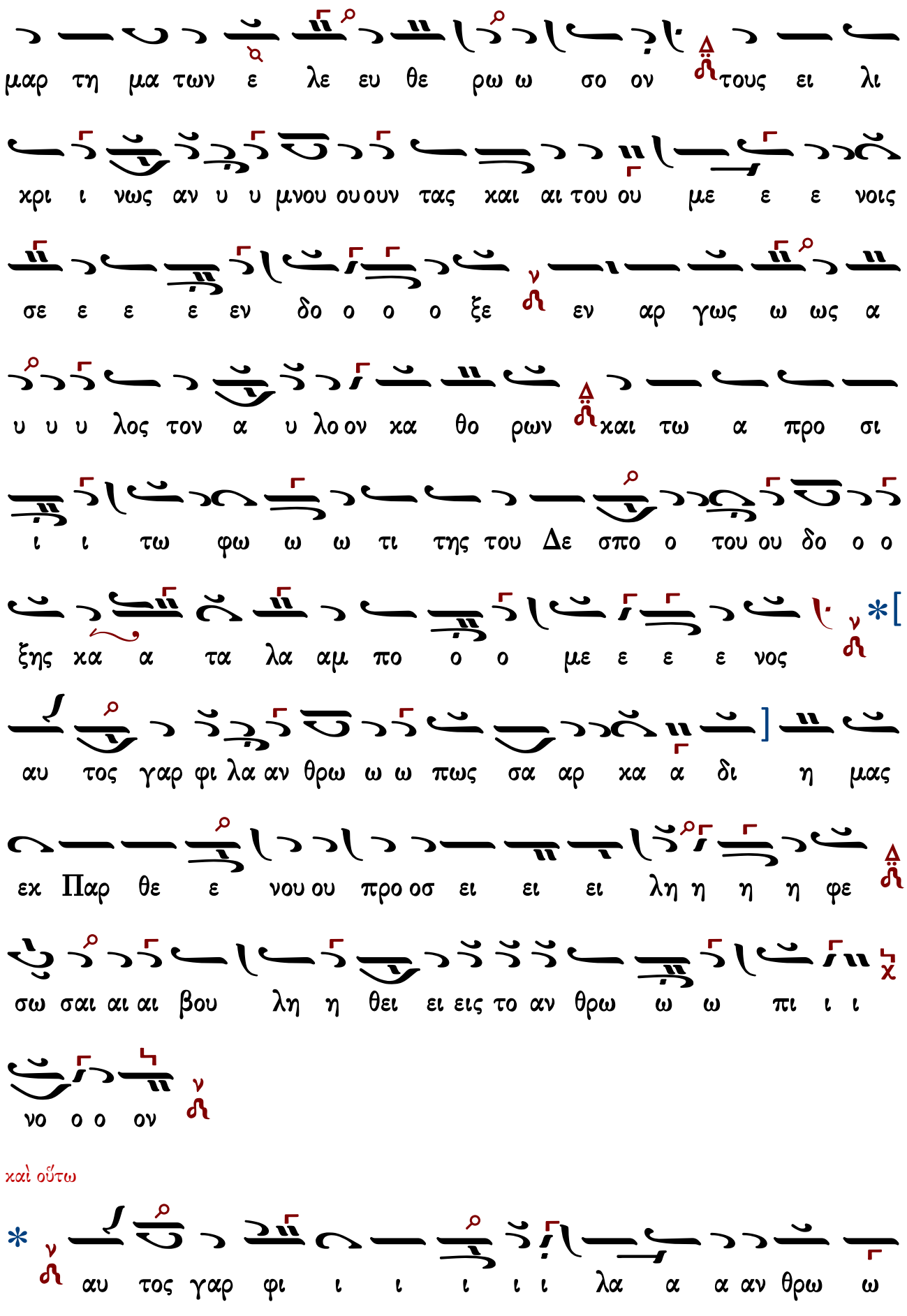
μαρ τη μα των ε λε ευ θε ρω ω σο ον τους ει λι
χρι ι νως αν υ υ μνου ουουν τας και αι του ου με ε ε νοις
σε ε ε ε εν δο ο ο ο ξε εν αρ γως ω ως α
υ υ υ λος τον α υ λο ον κα θο ρων και τω α προ σι
ι ι τω φω ω ω τι της του Δε σπο ο του ου δο ο ο
ξης κα α τα λα αμ πο ο ο με ε ε ε νος
αυ τος γαρ φι λα αν θρω ω ω πως σα αρ κα α δι η μας
εκ Παρ θε ε νου ου προ οσ ει ει ει λη η η η φε
σω σαι αι αι βου λη η θει ει εις το αν θρω ω ω πι ι ι
νο ο ο ον

καὶ οὕτω

αυ τος γαρ φι ι ι ι ι ι λα α α αν θρω ω

ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω πω ως σα αρ κα δι

Ἀπολυτίκιον

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Ἦχος

Τ ων ου ρα νι ων στρα τι ων αρ χι στρα τη γοι δυ

σω που μεν υ μας η μεις οι α να ξι οι ι να ταις υ

μων δε η σε σι τει χι ση τε η μας σκε πη των πτε

ρυ γων της α υ λου υ μων δο ο ξης φρου ρουν τες η

μας προσ πι πτον τας εκ τε νως και βο ω ων τας εκ των

κιν δυ νων λυ τρω σα σθαι η μας ως τα ξι αρ χαι των

α νω δυ να με ων

δυ να με ω ω ων

Εἰς τὸν ν′ ψαλμόν

Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι θεῖοι Ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδήν, τῷ πρύτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε, Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, Ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ἦχος Δι

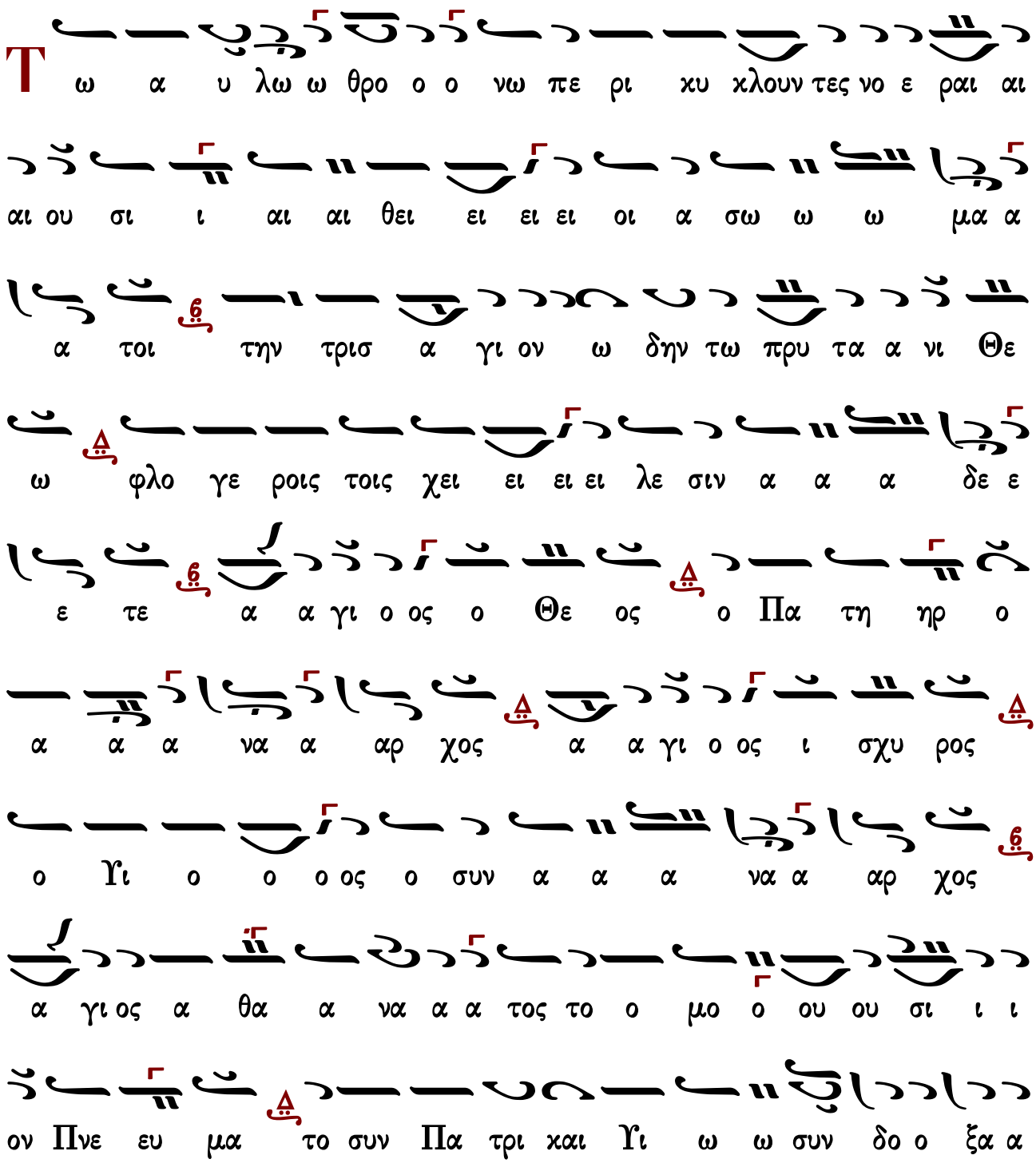

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν ἑωσφόρος· διὸ αἰτοῦμέν σε τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ᾽ ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Ἦχος λ π ϊ Πα

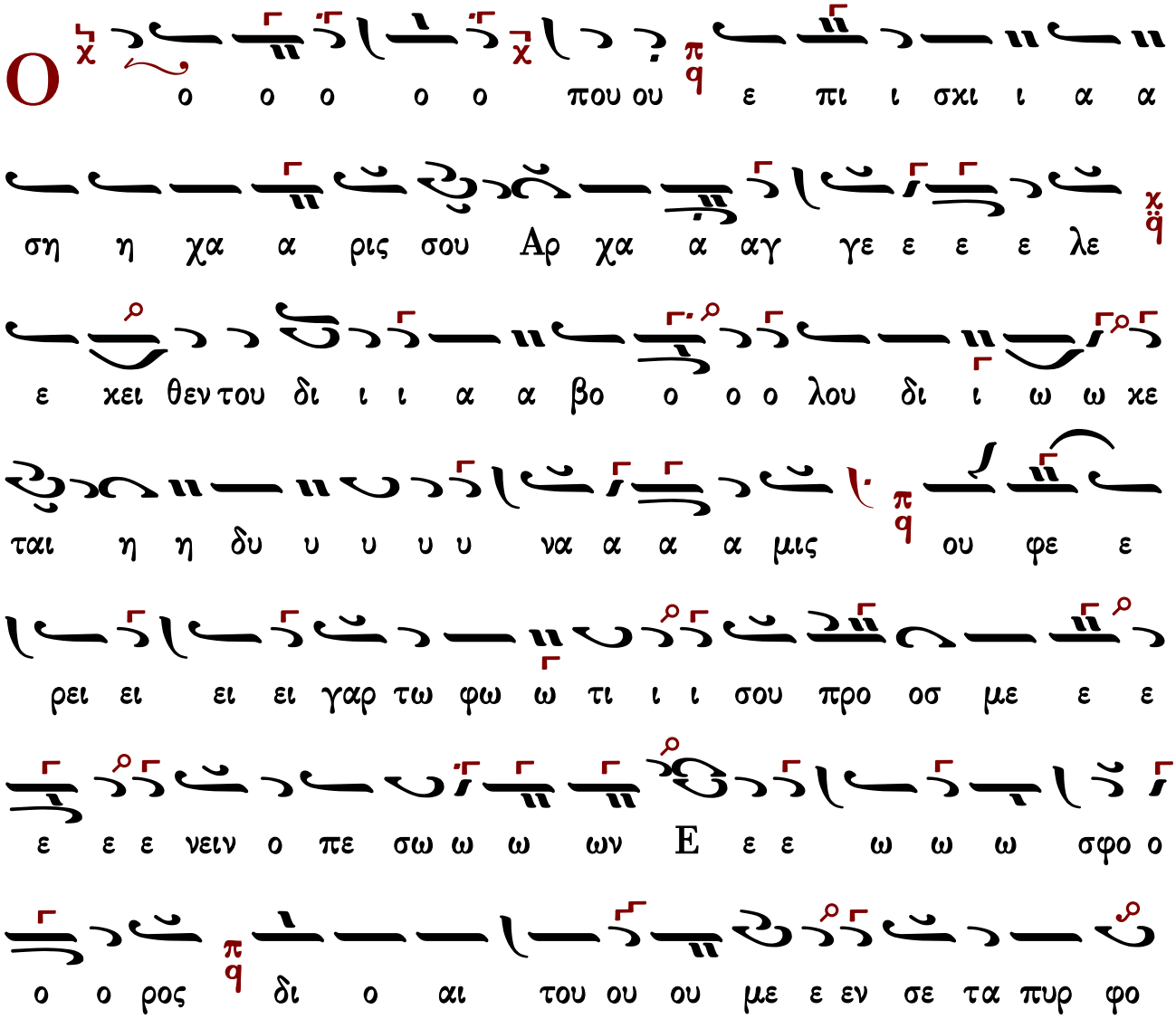

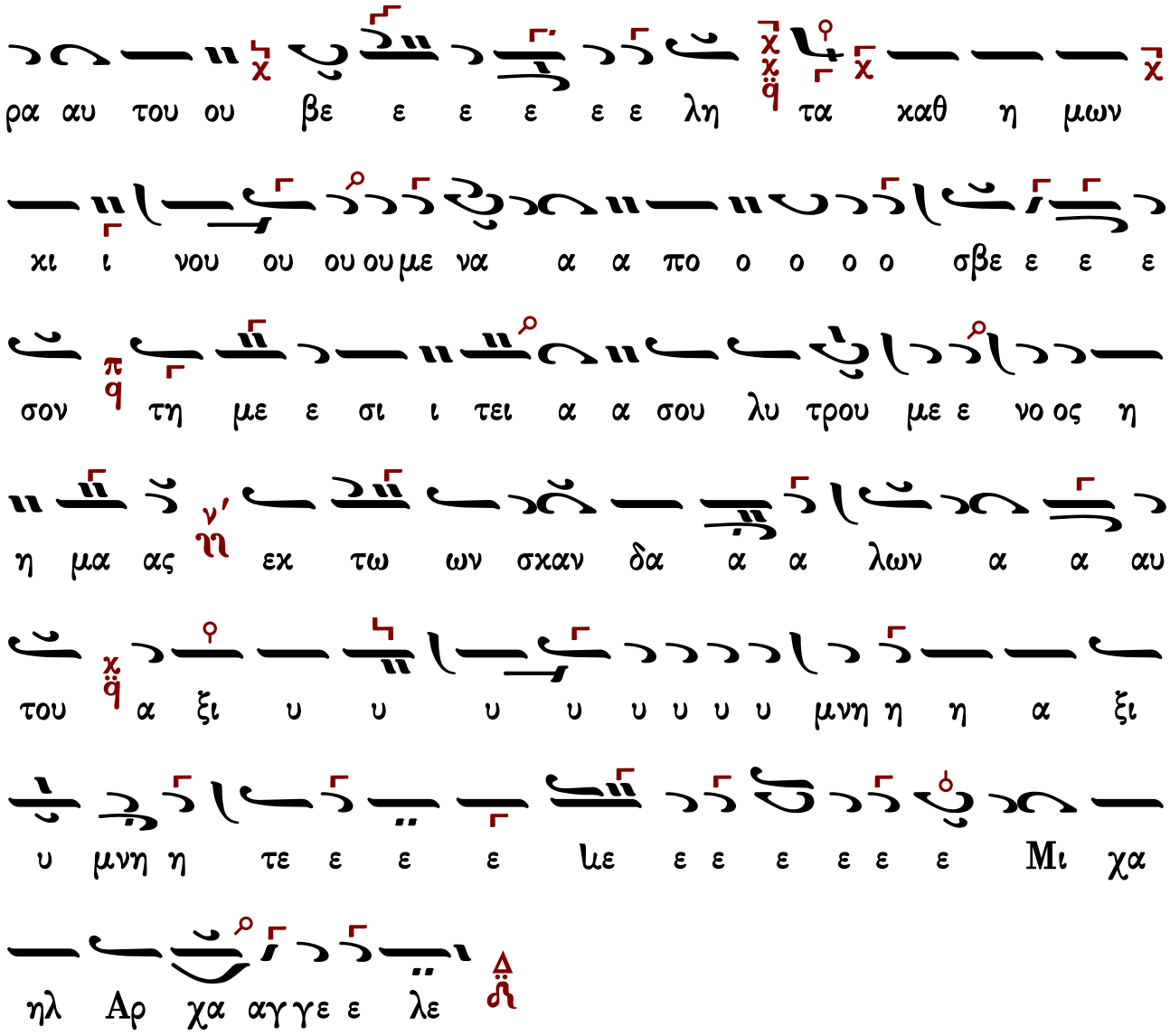

21 Νοεμβρίου

Ἡ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῷζε τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος λ ἡ Νη

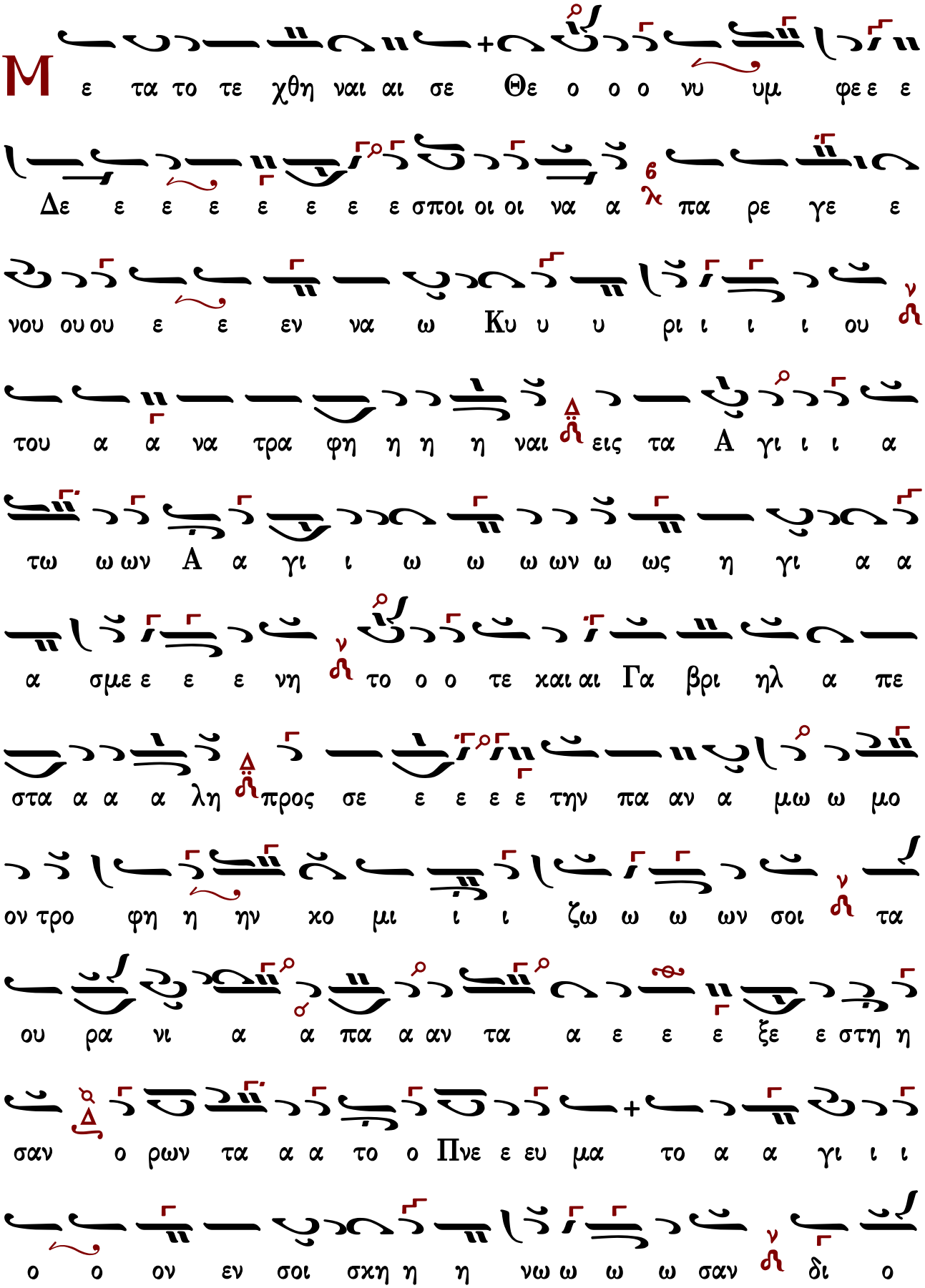
Μ ε τα το τε χθη ναι αι σε Θε ο ο ο νυ υμ φε ε ε
Δε ε ε ε ε ε ε ε σποι οι οι να α πα ρε γε ε
νου ου ου ε ε εν να ω Κυ υ υ ρι ι ι ι ου
του α α να τρα φη η η η ναι εις τα Α γι ι ι α
τω ω ων Α α γι ι ω ω ω ων ω ως η γι α α
α σμε ε ε ε νη το ο ο τε χαι αι Γα βρι ηλ α πε
στα α α α λη προς σε ε ε ε ε την πα αν α μω ω μο
ον τρο φη η ην χο μι ι ι ζω ω ω ων σοι τα
ου ρα νι α α πα α αν τα α ε ε ε ξε ε στη η
σαν ο ρων τα α α το ο Πνε ε ευ μα το α α γι ι ι
ο ο ον εν σοι σχη η η νω ω ω ω σαν δι ο

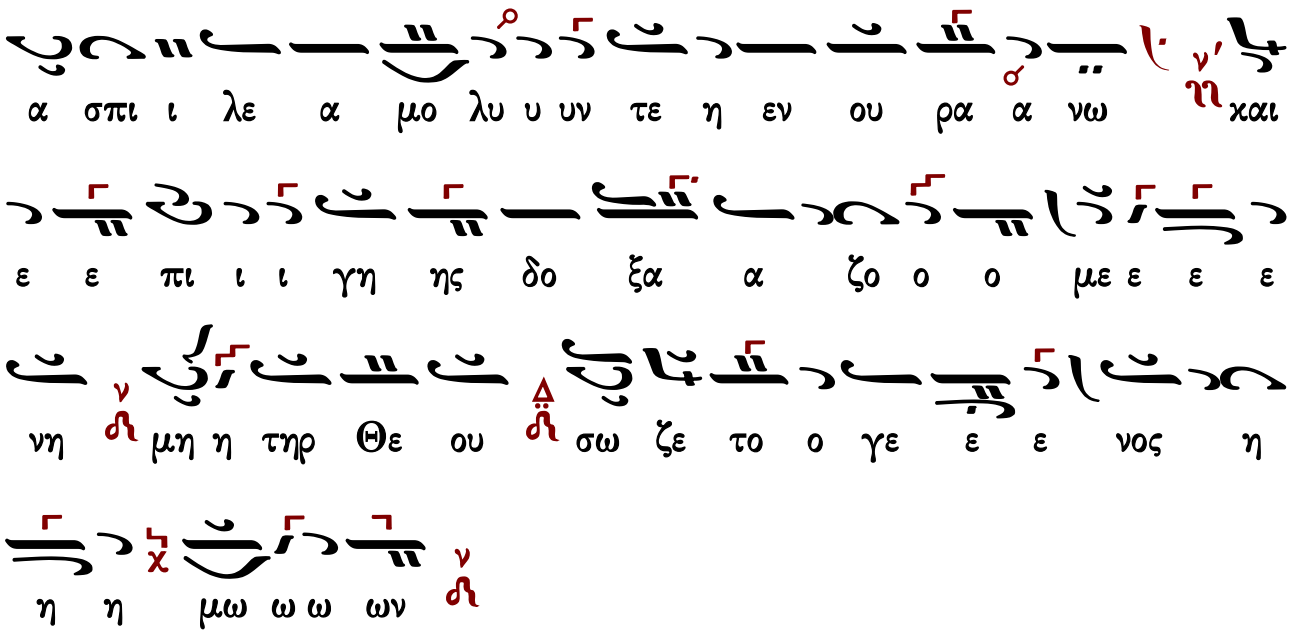

Εἰς τόν στίχον

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων, Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον, Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ Πα

ω Κυ ρι ι ου ου προ ο οσ α α α γο με ε ε ε

νην ευ σε βως αν ε ε ευ φη μη η η σω ω ω μεν

την προ εκ λε χθει σαν εκ πα σω ων τω ων γε ε ε νε

ων εις κα τοι κη τη ρι ον του παν τα να α α κτο

ος Χρι ι ι στου ου ου ου και αι Θε ου ου των ο ο ο

λων παρ θε ε νοι λαμ πα δη φο ρου ου σαι αι αι αι

προ πο ρε ε ε ευ ε ε ε σθε της α ει παρ θε

νου ου τι ι μω ω ω σαι αι την σε βα α σμι ι ι ον

προ ο ο ο ο ο δον μη τε ε ρε ες λυ υ πην

πα α σα αν α πο θε ε ε ε με ε ε ναι χαρ μο νι κως

συν α κο λου θη σα α α τε την μη τε ε ρα α του ου

ου Θε ου ου γε ε νο ο με ε ε νη ην και της χα

ρας του κο ο σμου ου την προ ο ο ο ο ξε ε ε νον

α παν τες ου ουν χα αρ μο ο ο νι κως το χαι αι αι ρε

συν τω αγ γε ε λω ω ω ω εκ βο η η η η σω ω ω

μεν τη Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη η τη

α ει ει πρε ε ε σβε ευ ου ου ου ση υ πε ερ τω ων ψυ χω

ω ων η η η μω ω ω ω ων

Ἀπολυτίκιον

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἦχος

C η με ρον της ευ δο κι ας θε ου το προ οι μι ον και

της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν

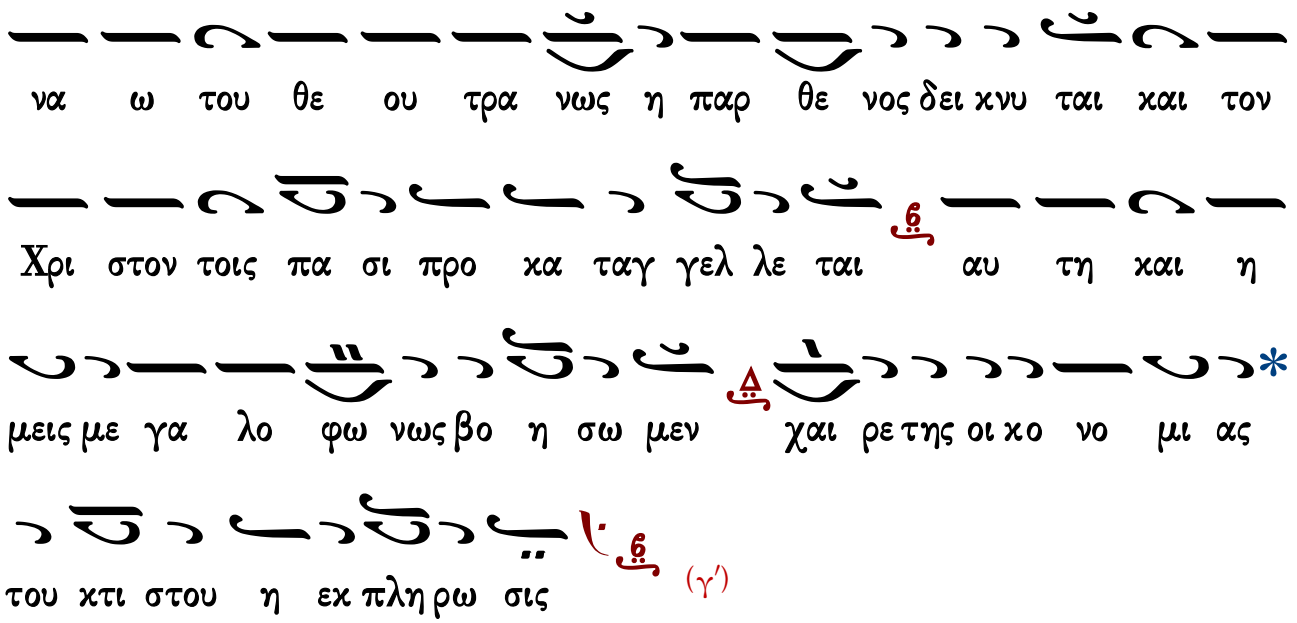

τό τρίτον

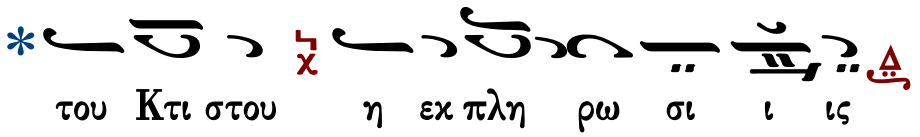

Κοντάκιον

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος

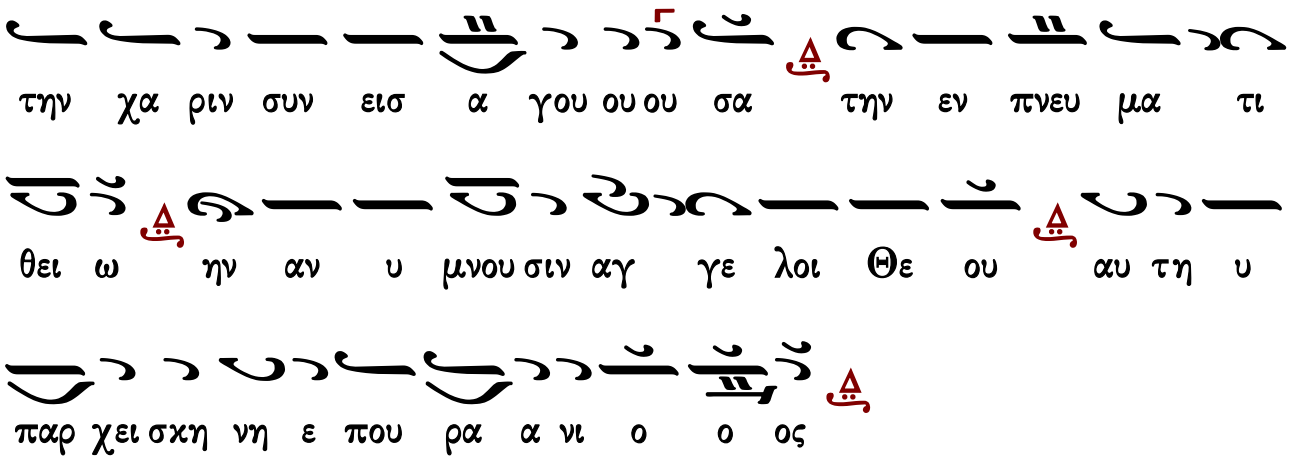

Εἰς τὸν ν′ ψαλμόν

Δόξα…

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ νῦν… τὸ αὐτὸ

Ἦχος Δι

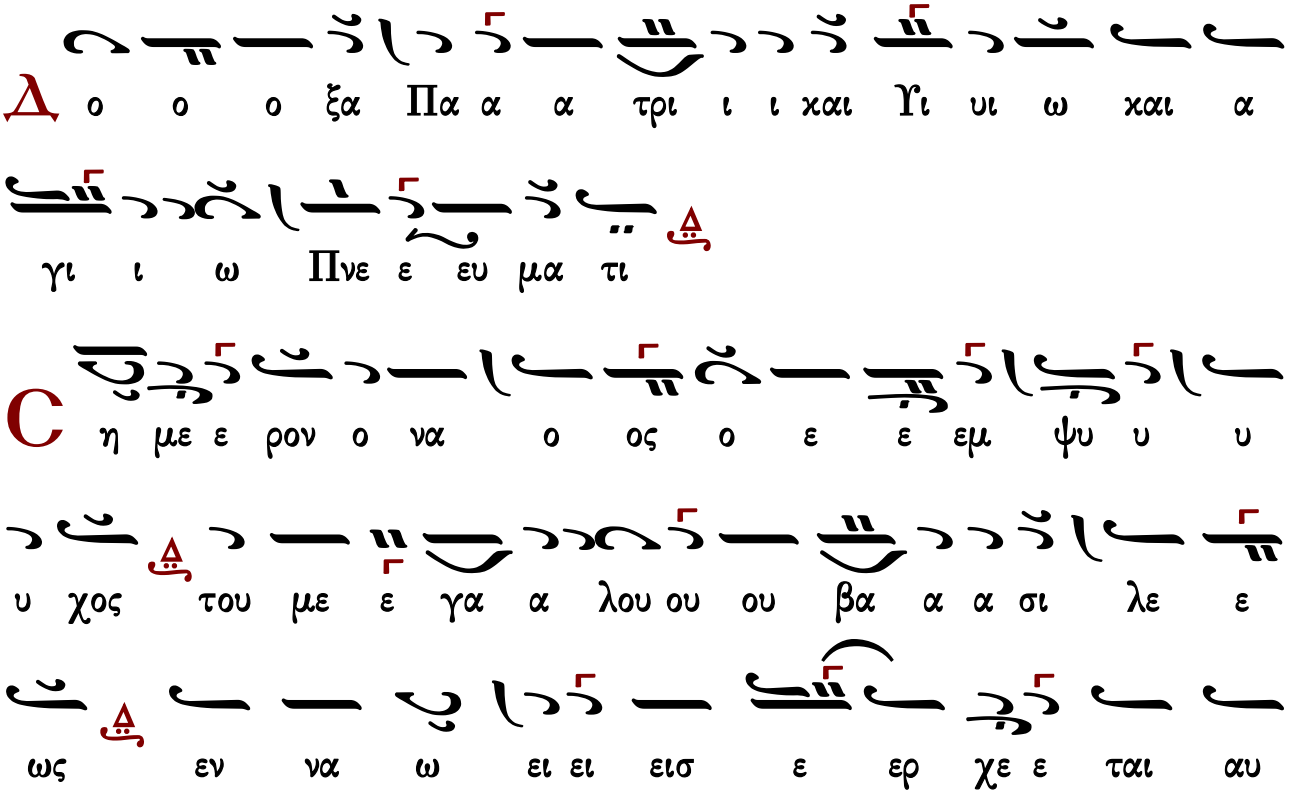

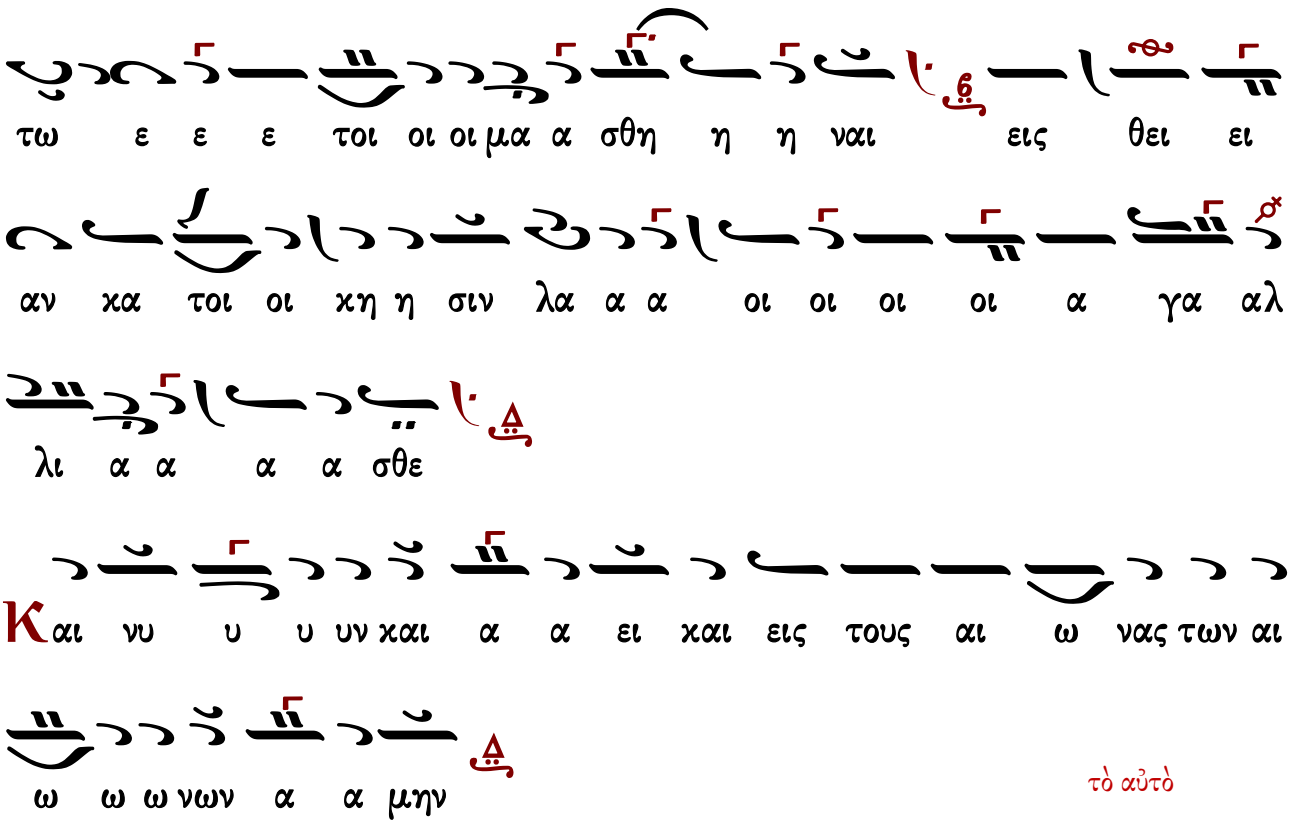
τω ε ε ε τοι οι οι μα α σθη η η ναι εις θει ει
αν κα τοι οι κη η σιν λα α α οι οι οι οι α γα αλ
λι α α α α σθε
Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω ω νων α α μην
τὸ αὐτὸ
C η με ε ρον ο να ο ος ο ε ε εμ ψυ υ υ
υ χος του με ε γα α λου ου ου βα α α σι λε ε
ως εν να ω ει ει εισ ε ερ χε ε ται αυ
τω ε ε ε τοι οι οι μα α σθη η η ναι εις θει ει
αν κα τοι οι κη η σιν λα α α οι οι οι οι α γα αλ
λι α α α α σθε

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει, μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ἰδιόμελον

Ἦχος δ Πα

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σου κ.π. και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων

σου ε ξα λει ψον το α νο μη η μα α α α α

μου κ.π. ← στίχος: Γ.Μ.*

C η με ρον ο θε ο χω ρη η τος να ος δ η θε ο

το κος εν να ω Κυ ρι ου ου προ οσ α α α γε ε ε ε

ται κ.π. και Ζα χα ρι ας τα αυ τη ην υ πο δε ε ε

χε ε ε ε ται κ.π. ση με ρον τα των Α γι ων Α γι α

α α α γαλ λο ο ον ται ν.β. και ο χο ρος τω ω ων α αγ γε

ε ε λων μυ στι κω ω ως παν η γυ υ υ ρι ι ι ι ζει

μεθ ων και η μεις ε ορ τα α α ζο ον τες ση η η

με ε ε ε ρον συν τω Γα βρι η ηλ ε εκ βο η

η η η σω ω ω ω μεν χαι ρε κε χα ρι τω με νη

ο Κυ υ ρι ο ος με τα α σου ο ε ε ε χω ω ων το

με γα α ε λε ε ο ο ο ο ος

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται· ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι ι ω και Α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

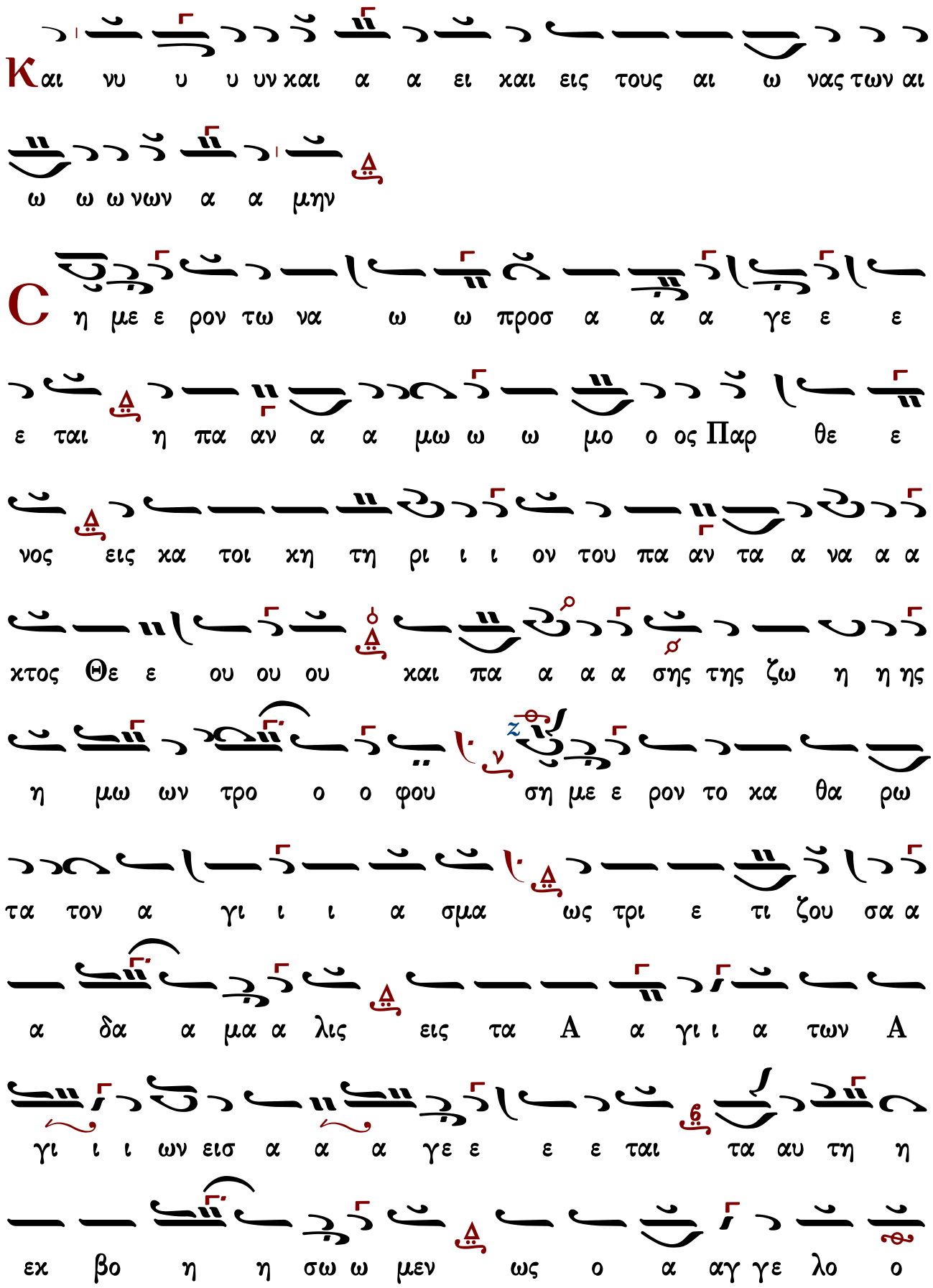
Και νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω ω ω νων α α μην
C η με ε ρον τω να ω ω προσ α α α γε ε ε
ε ται η πα αν α α μω ω ω μο ο ος Παρ θε ε
νος εις χα τοι χη τη ρι ι ι ον του πα αν τα α να α α
χτος Θε ε ου ου ου χαι πα α α α σης της ζω η η ης
η μω ων τρο ο ο φου ση με ε ρον το χα θα ρω
τα τον α γι ι ι α σμα ως τρι ε τι ζου σα α
α δα α μα α λις εις τα Α α γι ι α των Α
γι ι ι ων εισ α α α γε ε ε ε ται τα αυ τη η
εχ βο η η σω ω μεν ως ο α αγ γε λο ο

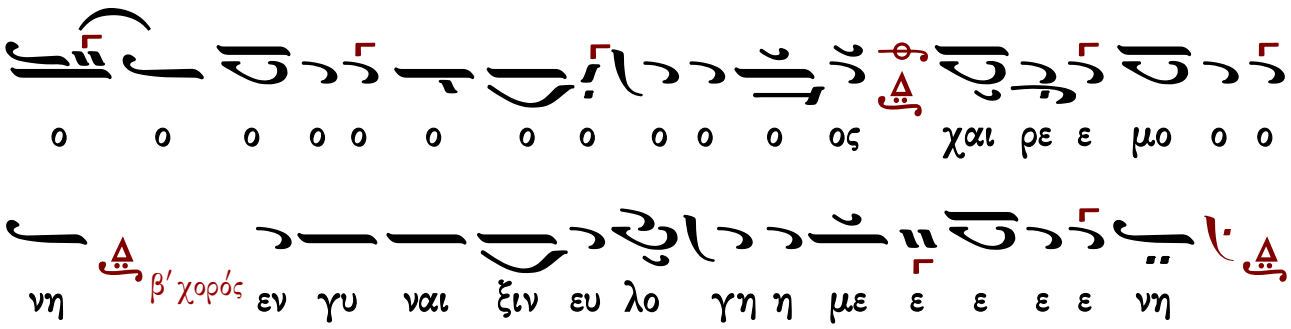

ἕτερον Δόξα... Καὶ νῦν...

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται· ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἦχος Δι

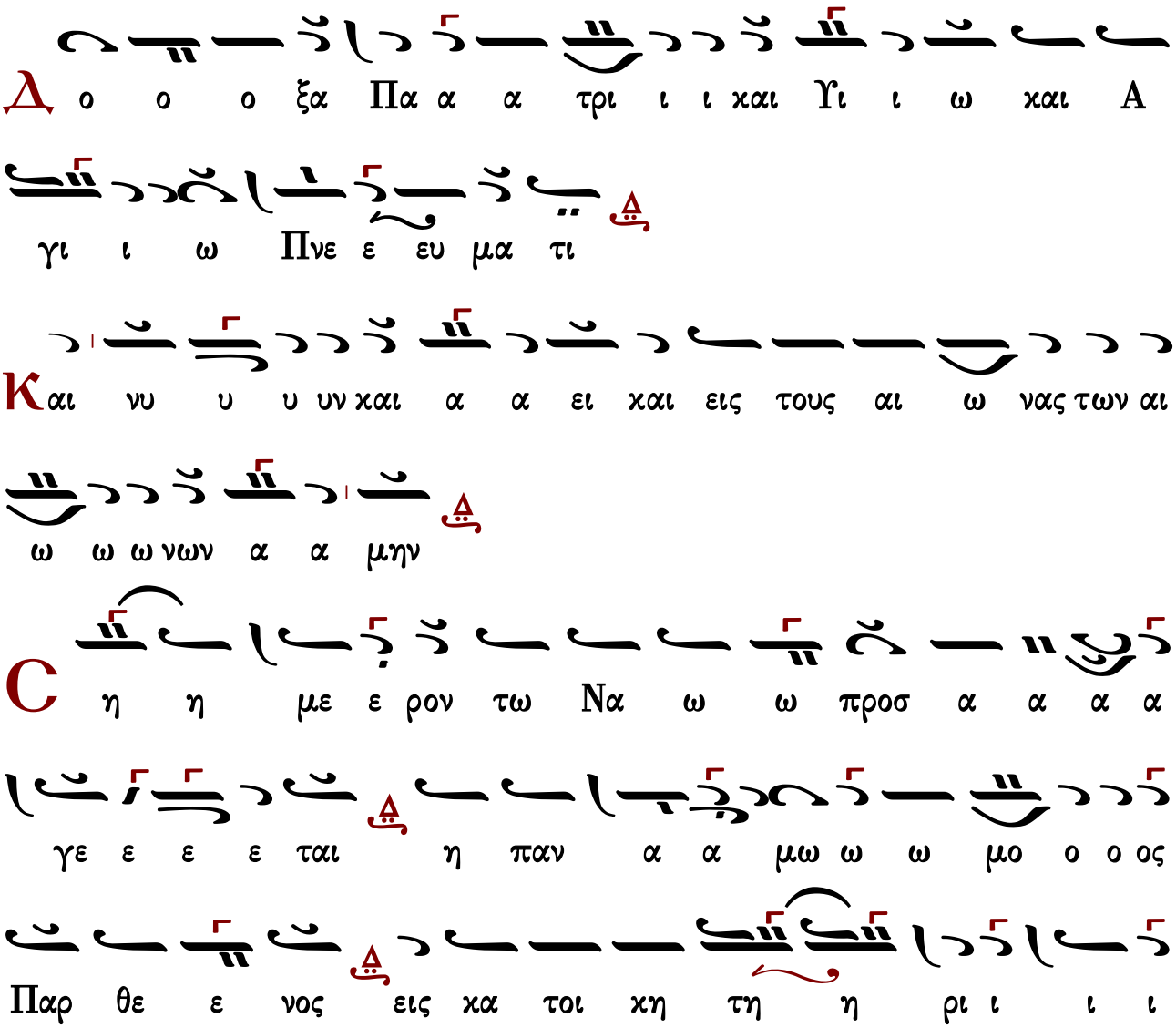

ον του Παν τα α να χτο ος Θε ε ε ου χαι πα α α α

σης της ζω η η ης η μω ων τρο ο ο φου ση η

με ε ρον το χα θα ρω ω ω τα τοον α α γι ι ι α

α α α σμα ως τρι ε τι ι ζου ου σα α α δα α

μα α α α λις εις τα Α α α γι ι α α των

Α γι ι ι ι ι ων εισ α α α α α γε ε ε ε

ται τα α α α αυ τη εχ βο η η η η η η

η η η η σω ω ω ε ε εχ βο η η η η η η η

σω ω μεν ως ο α α α α α α α α α α

α α ως ο α α αγ γε ε λος χαι αι ρε ε μο ο ο

νη εν γυ υ ναι αι αι ξι ι ι ι ι

β' χορός

30 Νοεμβρίου

Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου

Εἰς τόν ἑσπερινόν

Δόξα...

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα, Ἀνδρέα ἀπόστολε, τοῦ κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος Πα

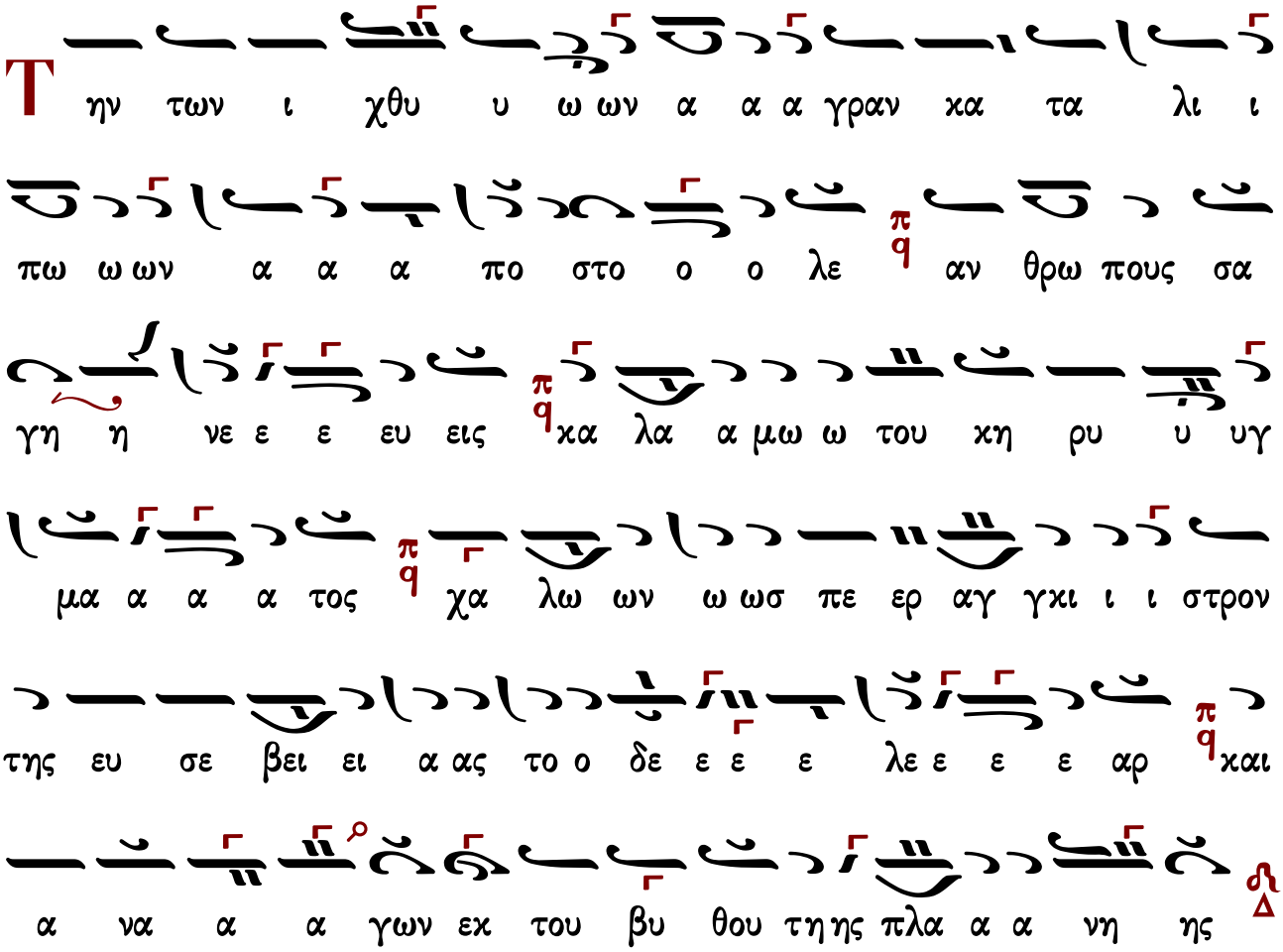

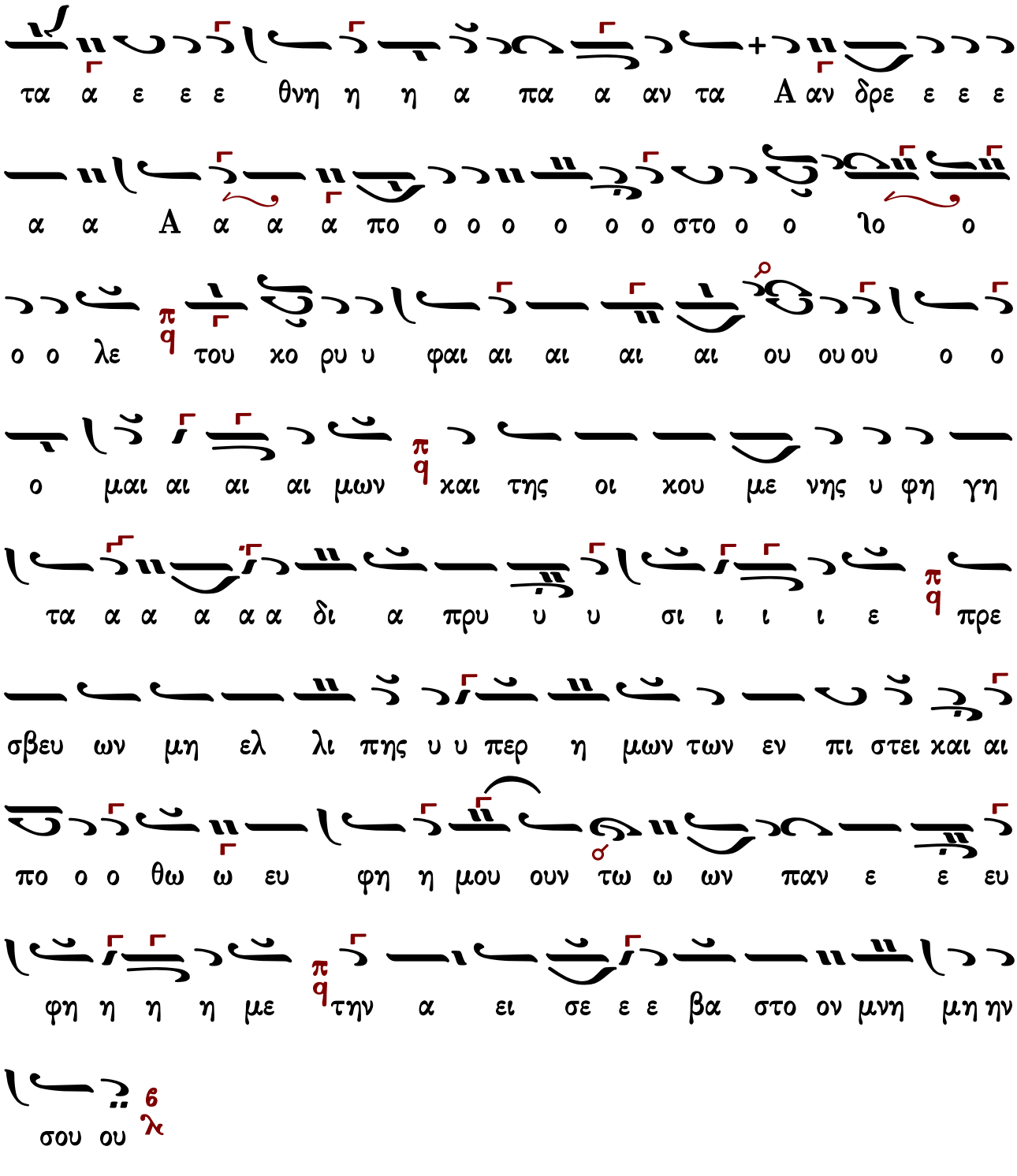

Καὶ νῦν…

Ἡσαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδὲμ καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος 4/δ Πα

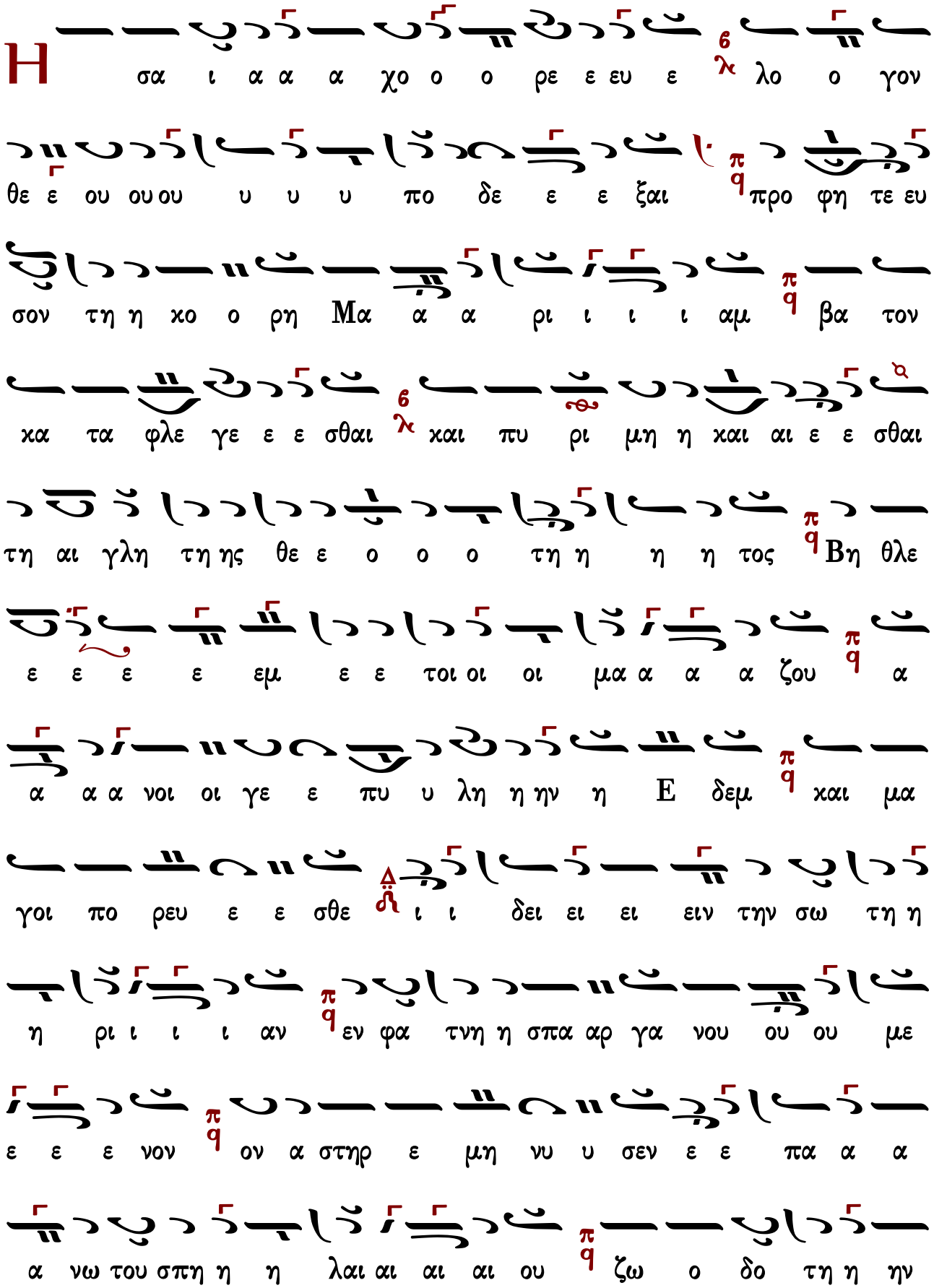
Η
σα ι α α α χο ο ο ρε ε ευ ε λο ο γον
θε ε ου ου ου υ υ υ πο δε ε ε ξαι προ φη τε ευ
σον τη η κο ο ρη Μα α α ρι ι ι ι αμ βα τον
κα τα φλε γε ε ε σθαι και πυ ρι μη η και αι ε ε σθαι
τη αι γλη τη ης θε ε ο ο ο τη η η η τος Βη θλε
ε ε ε ε εμ ε ε τοι οι οι μα α α α ζου α
α α α νοι οι γε ε πυ υ λη η ην η Ε δεμ και μα
γοι πο ρευ ε ε σθε ι ι δει ει ει ειν την σω τη η
η ρι ι ι ι αν εν φα τνη η σπα αρ γα νου ου ου με
ε ε ε νον ον α στηρ ε μη νυ υ σεν ε ε πα α α
α νω του σπη η η λαι αι αι αι ου ζω ο δο τη η ην

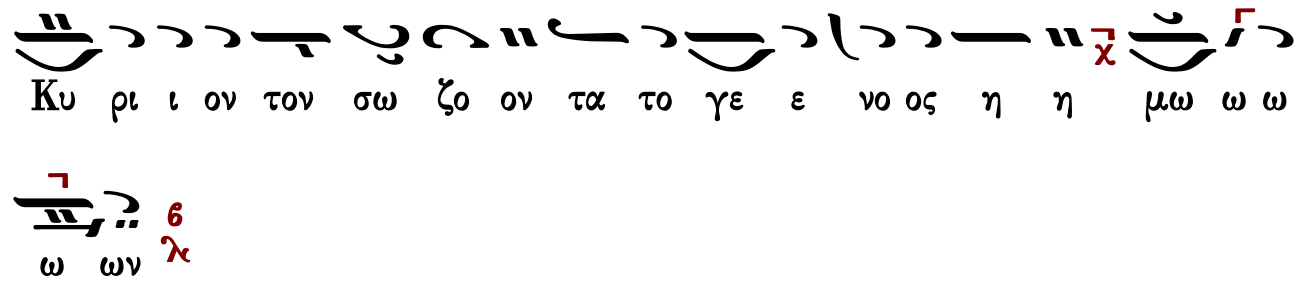

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ μαθητήν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτήν, καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον· τοῦ γάρ, Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι, καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ᾱ Γα

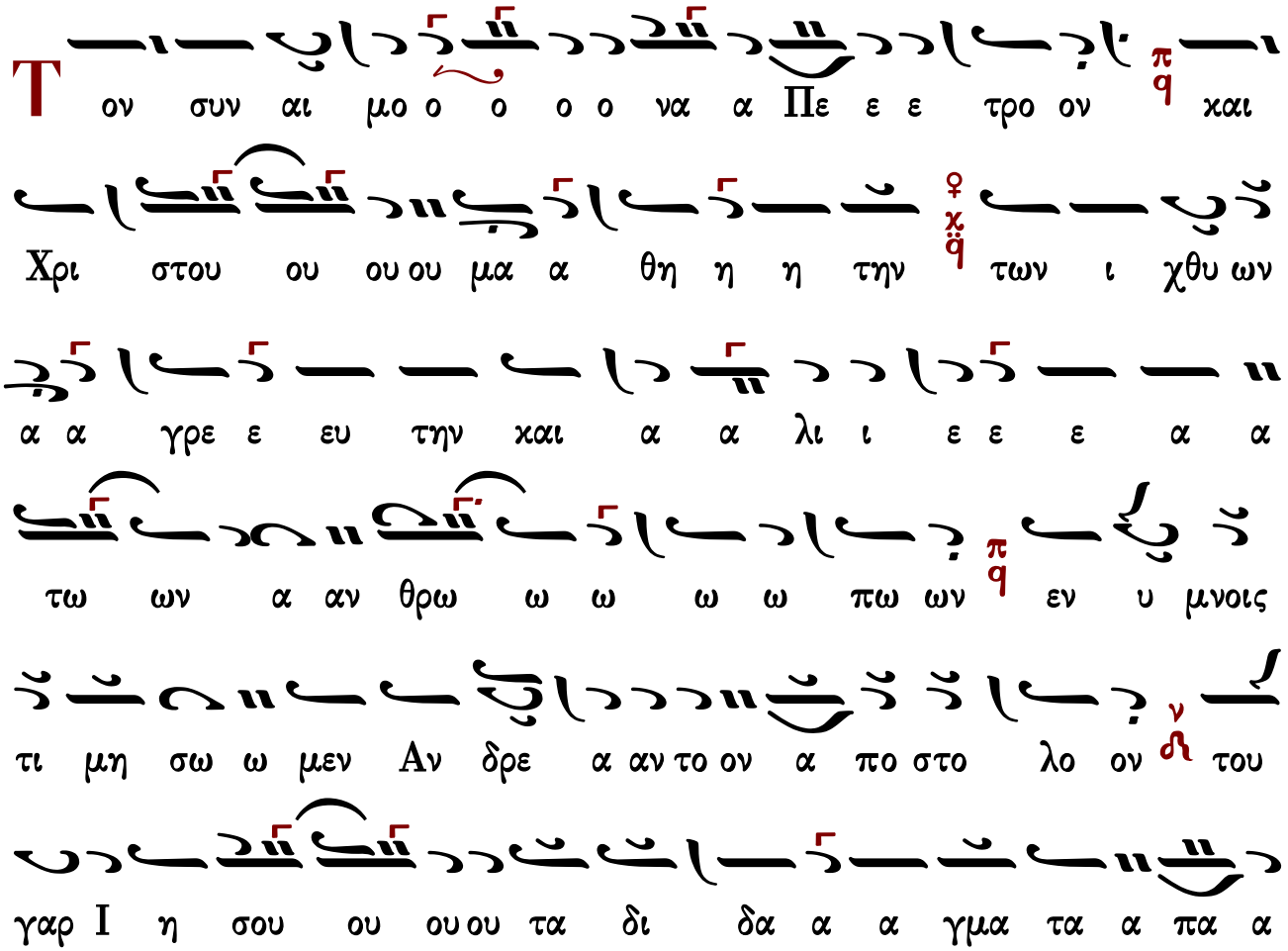

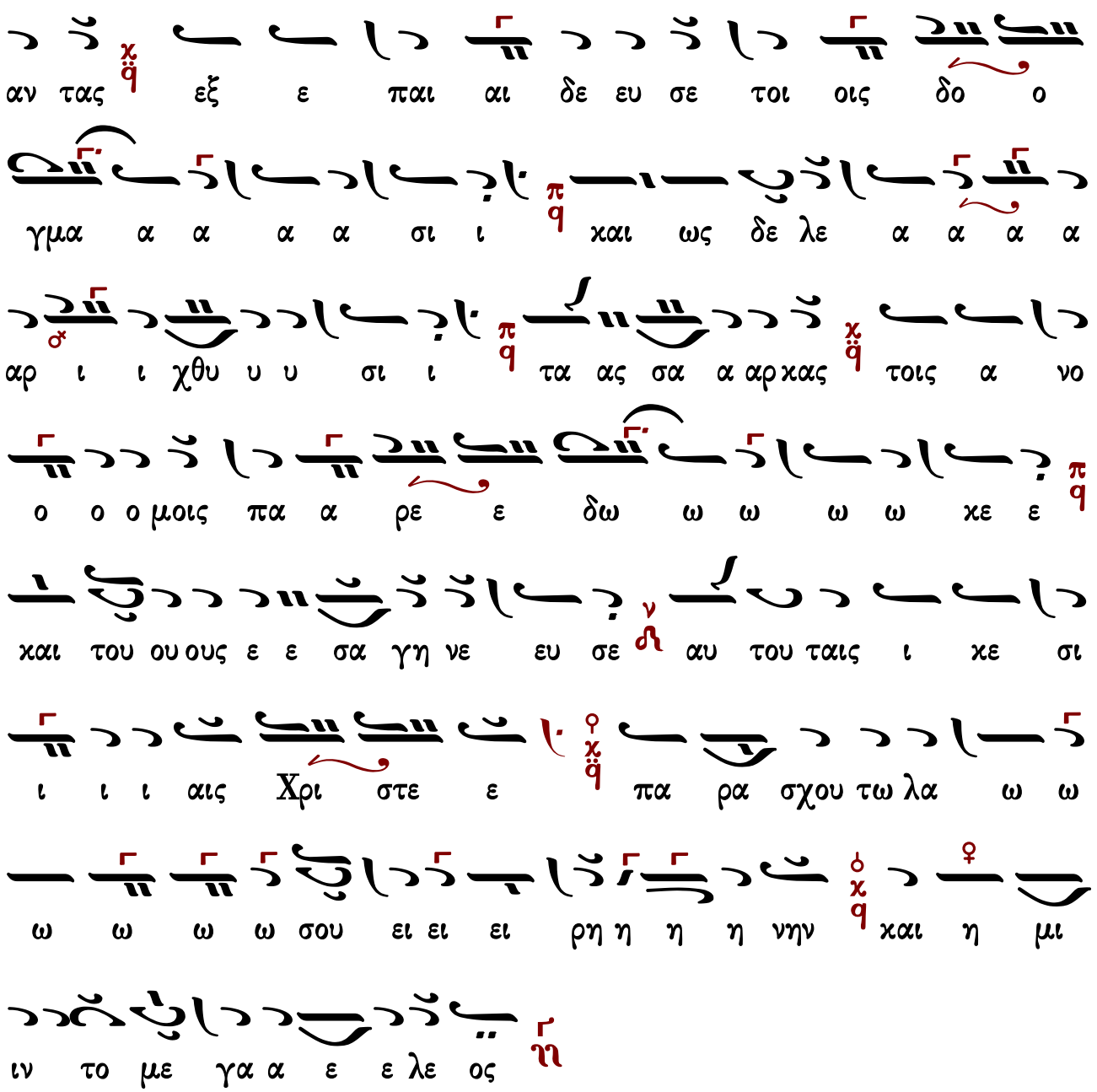

Καὶ νῦν…

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων, ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγώ, φησί, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

εἰρμολογικῶς

Ἦχος ϊ Γα

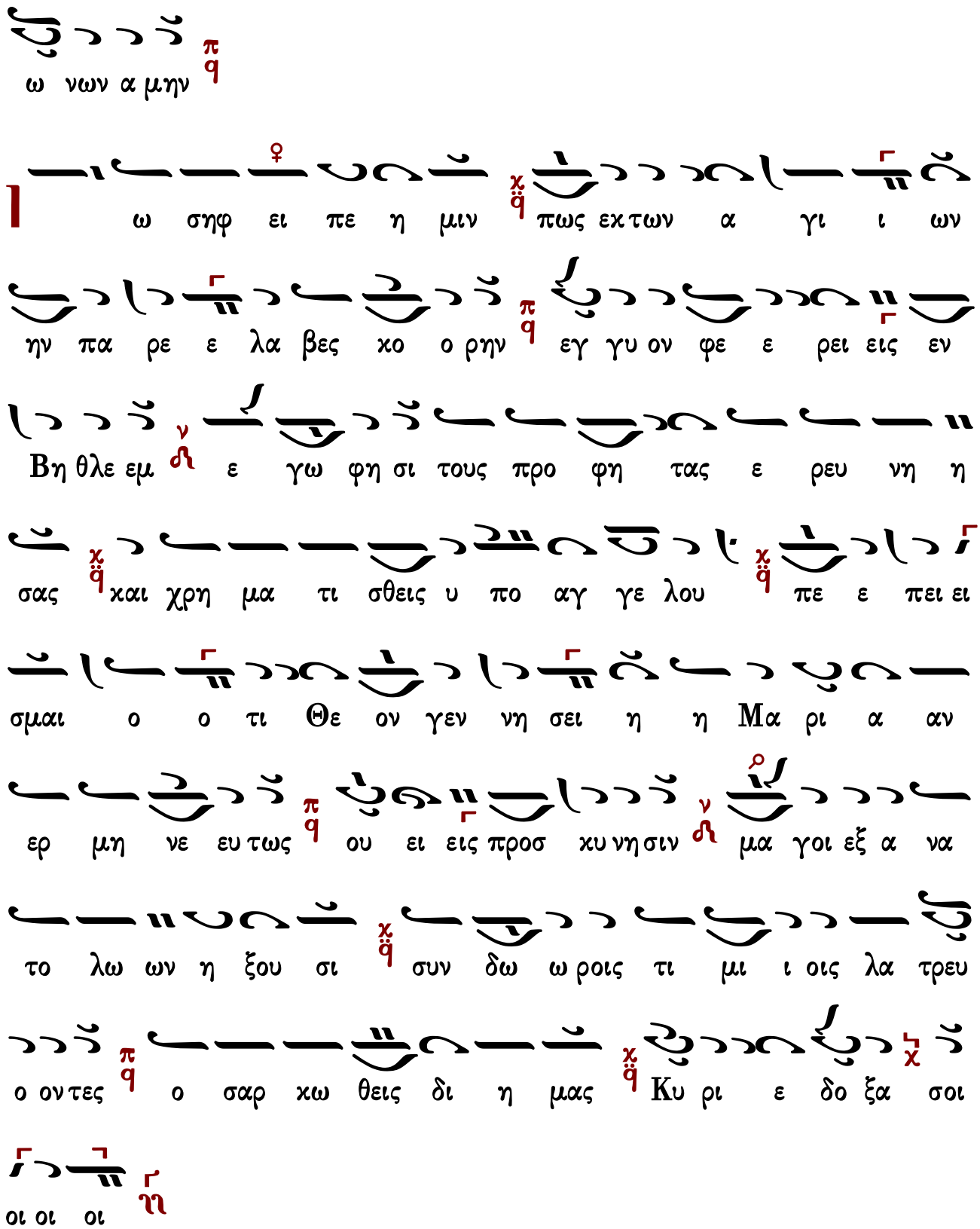

Ἀπολυτίκιον

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δι

Ω ς των α πο στο λων πρω το ο χλη τος και του κο

ρυ φαι ου αυ τα δελ φος τω Δε σπο τη των ο λων Αν δρε

α ι χε ε τευ ε ει ρη νην τη οι χου με νη

δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

με γα ε λε ο ο ος

Κοντάκιον προεόρτιον

αὐτόμελον

Ἦχος Γα

Η παρ θε νος ση με ρον τον προ αι ω νι ον Λο ο

ο γον εν σπη λαι ω ερ χε ται α πο τε χειν α πορ

ρη η η τως χο ο ο ρευ ε η οι χου με ε ε νη

α χου τι σθει ει ει σα δο ο ο ξα σον με τα αγ γε

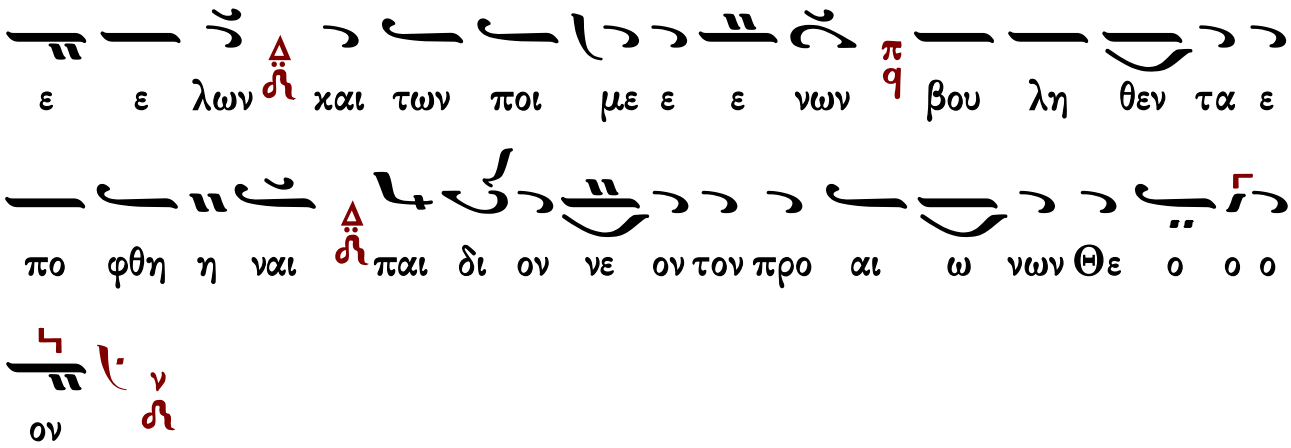

Εἰς τὸν ν′ ψαλμόν

Ὁ πρωτόκλητος μαθητής, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Πα

Ἦχος Πα

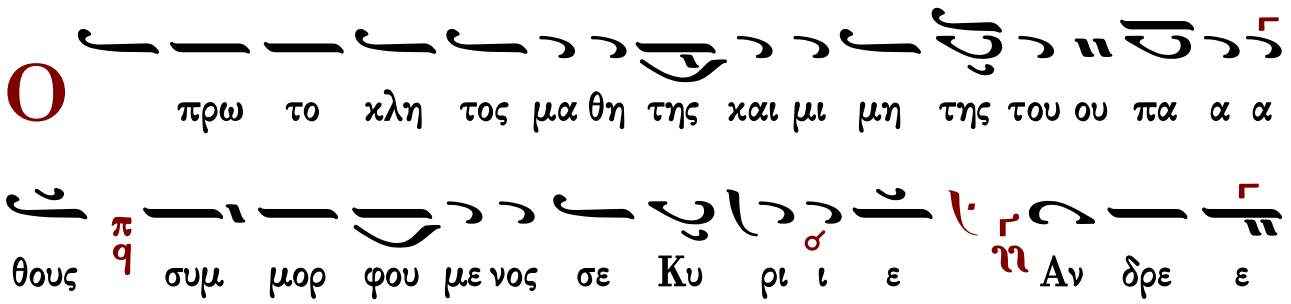

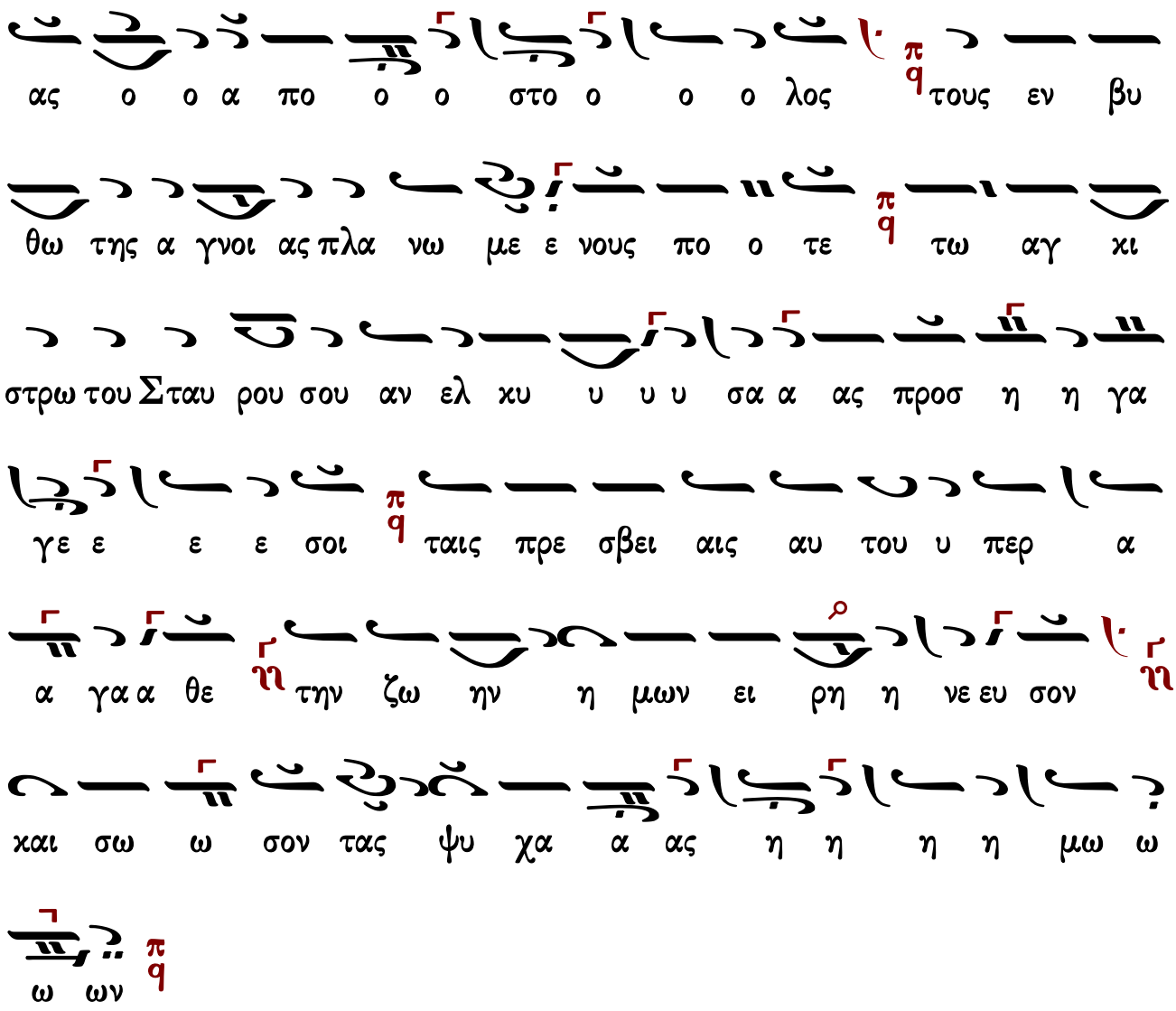

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου τὸν σταυρόν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν, καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχάς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος λ ϯ Νη

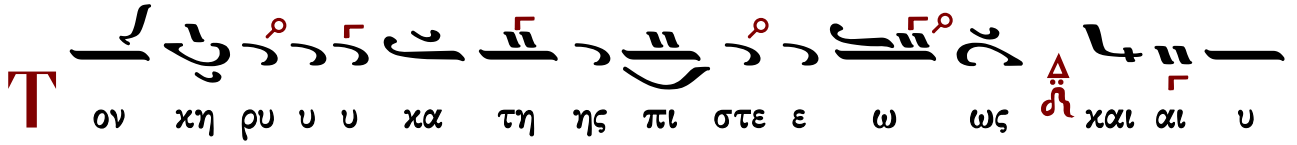

πη ρε την του ου λο ο ο γου Α αν δρε ε α αν ευ φη η μη

η η σω ω ω ω μεν ου ου το ος γαρ του ουους

α αν θρω ω ω πους εκ του βυ υ θου ου α α α α α

λι ι ε ε ευ ει ει αν τι κα λα α μου τον Σταυ

ρο ο ον εν ταις χερ σι ι δι α κρα τω ω ων και

ως σπαρ τι ι ον χα α λω ων την δυ υ υ υ υ υ να α

α α μιν ε παν α α γει ει ει τας ψυ υ χα α

πο της πλα α νης του ε χθρου ου ου και προσ κο μι

ι ζει τω Θε ω ω ω δω ω ρον ε ευ προ ο οσ δε ε ε

ε κτον α ει του ου τον πι στοι οι οι συ υν τη χο

ρει ει α των μα θη τω ω ων του Χρι στου ου ε ευ φη η

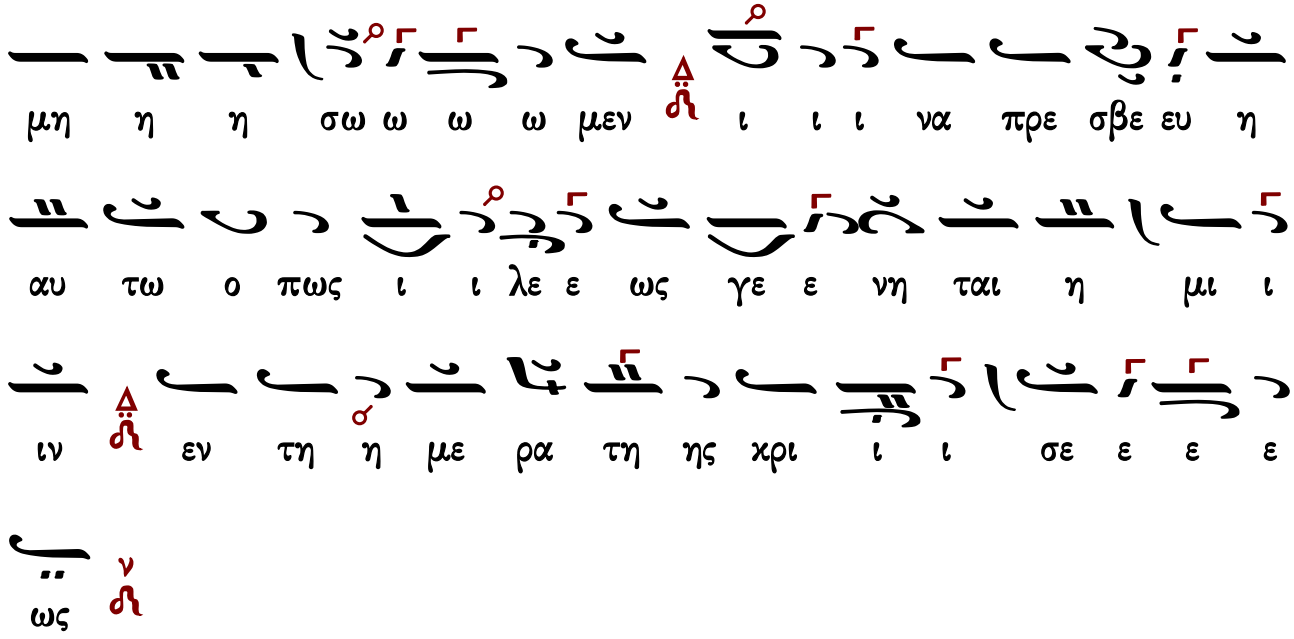

Καὶ νῦν…

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Ἦχος λ ἡ Νη

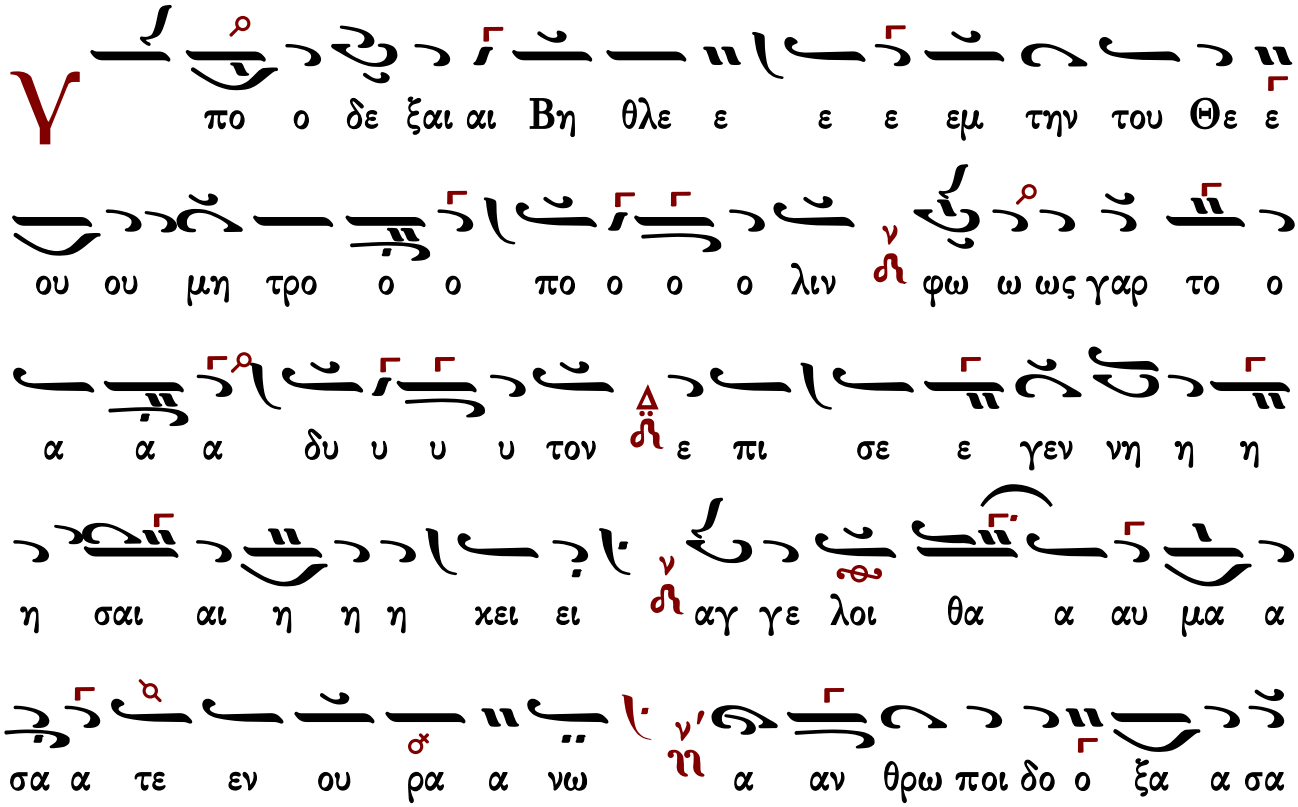

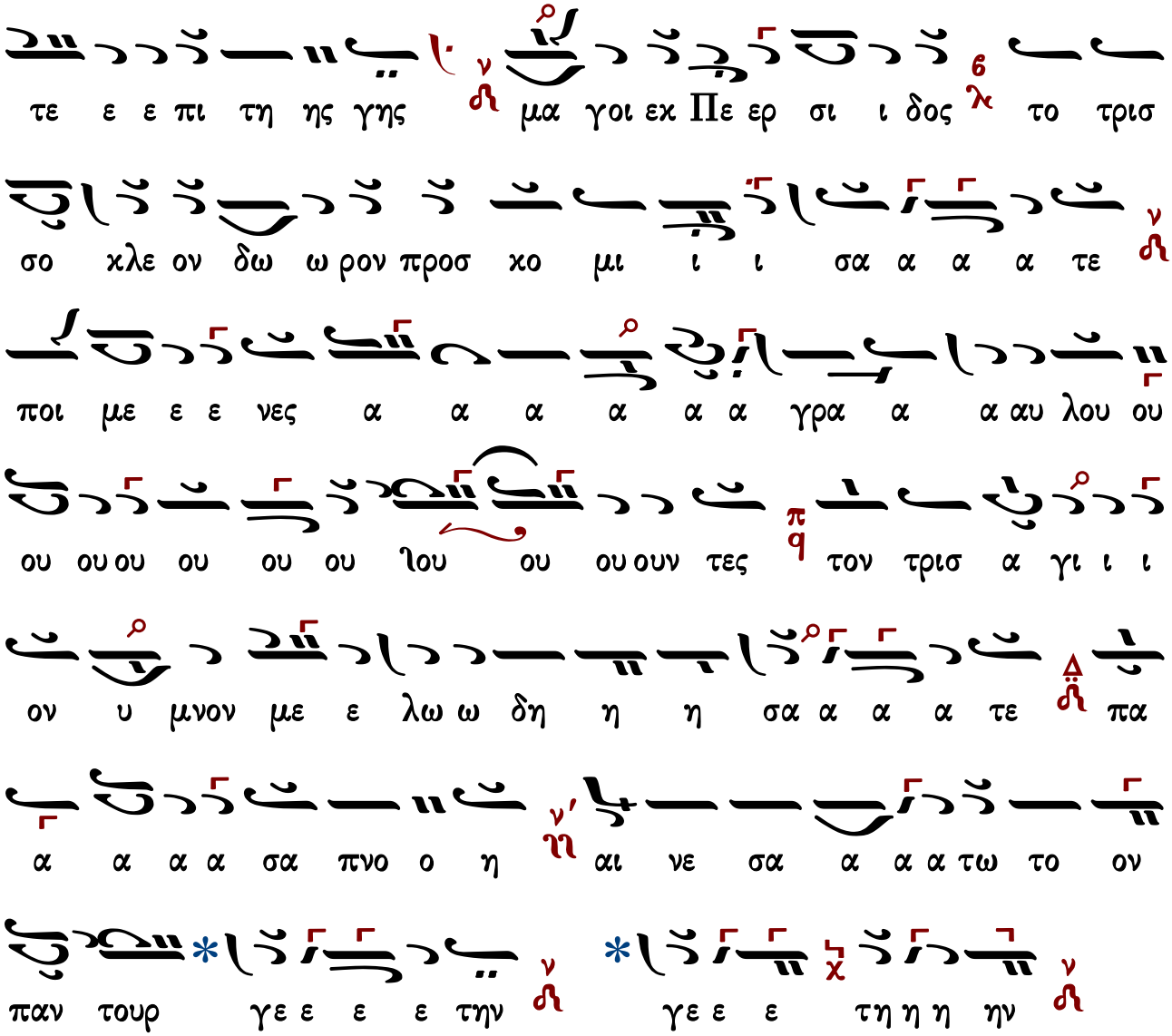

4 Δεκεμβρίου

Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (†306)
Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (†706)

Εἰς τόν ἑσπερινόν

Δόξα...
Πατρίδα, γένος, ὕπαρξιν, καταλιποῦσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας, ᾧ ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα· Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ πλ. Πα

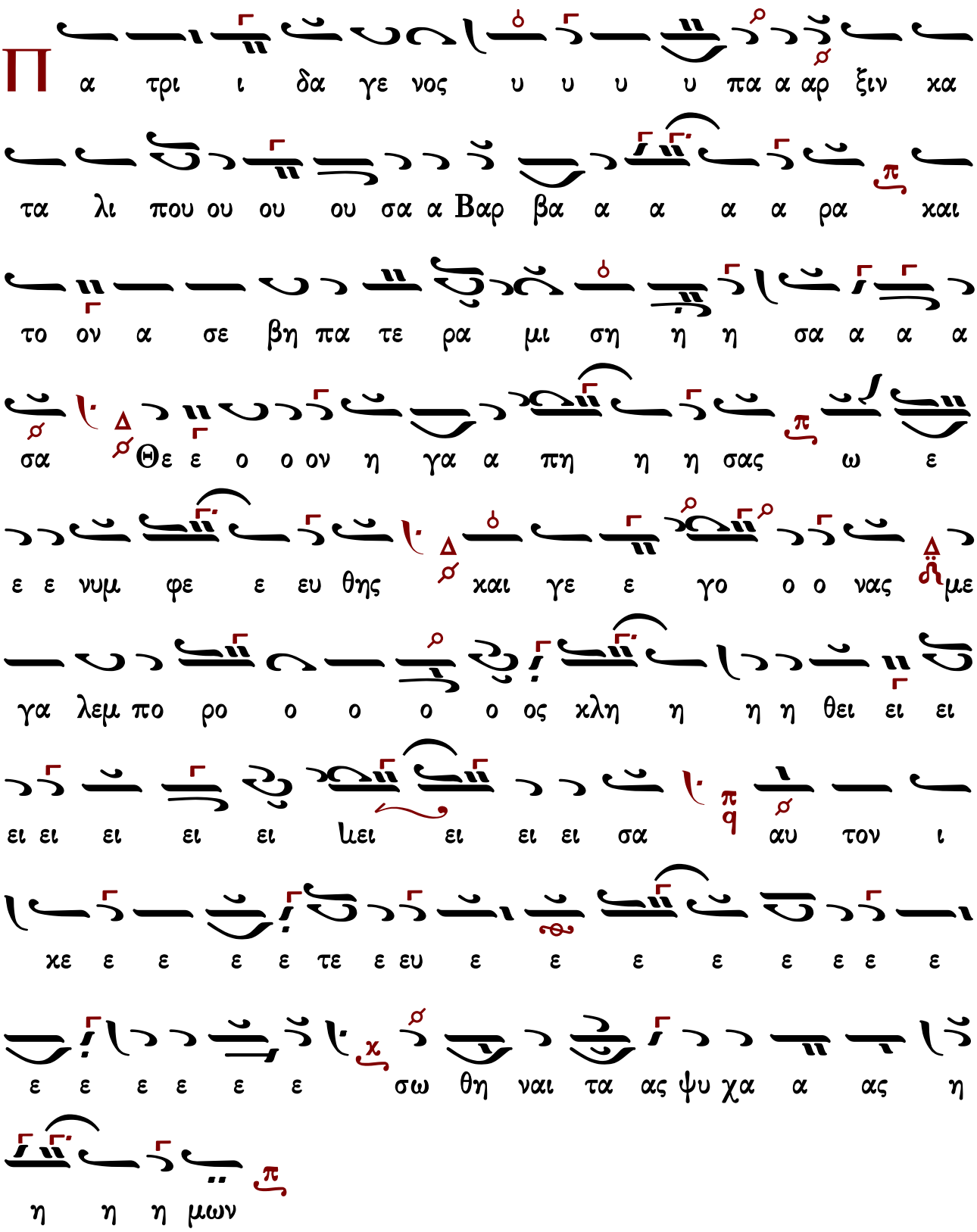

Ἀπολυτίκιον

Βαρβάραν τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθείᾳ καὶ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμνος.

Ἦχος λ̀ π̀ ⲁ̈ ⲛ̀ ⲟ̀

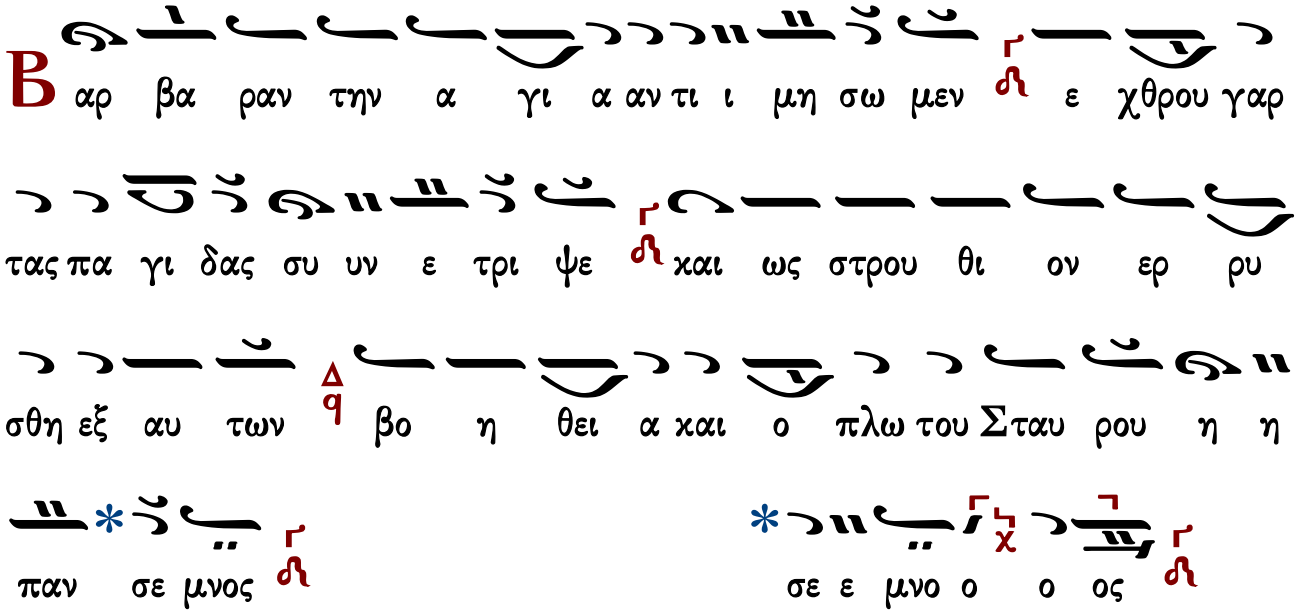

Εἰς τούς αἴνους

Δόξα...

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε, καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου, ὡς δὲ μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατρεύειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Ἦχος λ̀ π̀ ⲥ̀ Πὰ

φρο ο νι ι ι μη λαμ πα δη φο ρο ος ει εισ η η ηλ

θε ες εις τας αυ λα ας του ου ου Κυ ρι ι ι ου

ου ου ου σου ως δε μαρ τυ υ υς α αν δρει ει ει

α χα α ριν ε ε λα α α βες ι α τρε ε ευ

ει ειν τη ης σαρ κος σα θρα α αν λοι οι οι οι μην

αλ λα και η μας τους α νυ υ μνου ουν τα α ας σε

ψυ χι κων αλ γη δο νων εκ λυ υ υ υ υ τρω ω

ω ω σαι ταις προς θε ο ον ι ι κε σι ι ι αι αι αι

αις σου

σι ε ε σου ου ου ου ου

Καὶ νῦν...

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

εἰρμολογικῶς

Ἦχος λ Κε

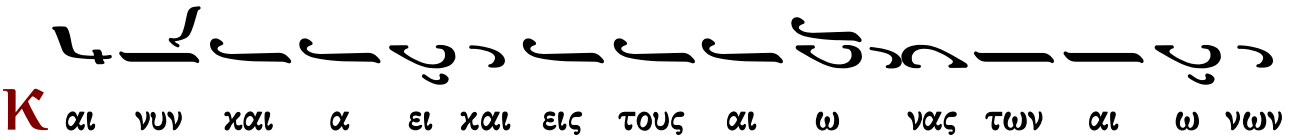

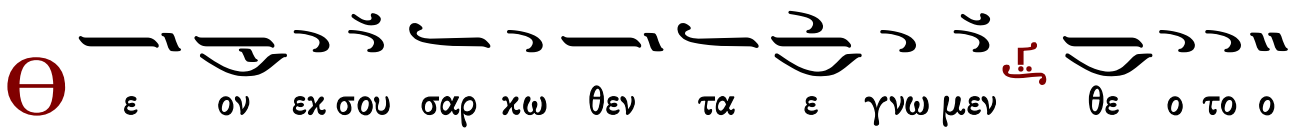

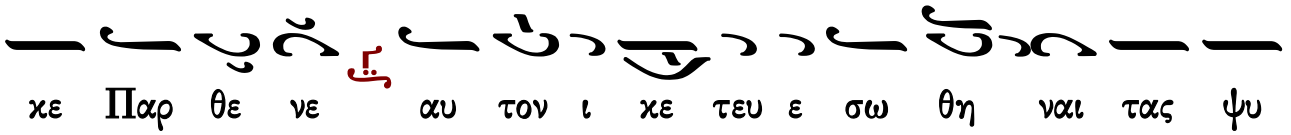

6 Δεκεμβρίου

Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ (†330)

Εἰς τόν ἑσπερινόν

Δόξα...

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ πρόεδρος σεπτός, καὶ στῦλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φωστὴρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης, καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεί, τὴν χαρμόσυνον καί πανέορτον μνήμην σου.

Ἦχος λ π ⸗ Πα

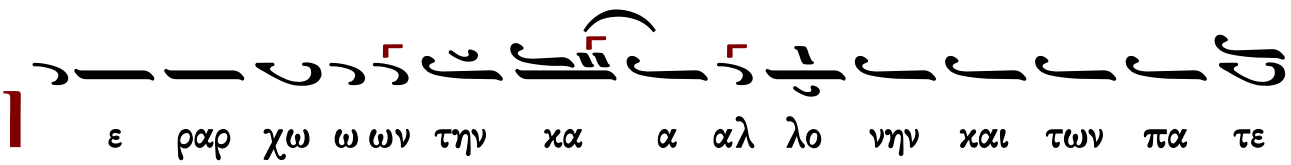

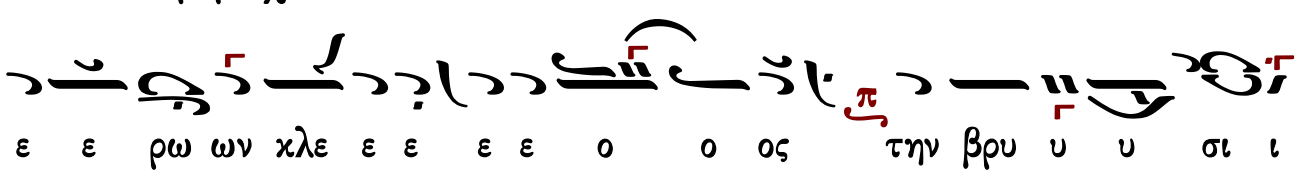

πι των αι και ων τω α α α μα αυ α θα των ιν

συν στον ι ι ι γι ε ε με ρα πτο η η λη τι αν στων

α οι ρ ο ο ον τες ω ω φι ι λε ε ο ο θο ελ

ω ω σω η μνη υ οις ι ι μι χω εγ ε ε οις τι χοι σμα

των οις ρο ι αι αι αι χαι τες ον ο ο γο ε ε λε μεν

ε ε προ και ων φρου ρος ω ε ε ε ε ρε μυ

τρε ι ι πε ρι α α α και στυ λος στος πι ι δρος

φα παμ ηρ η στη ω φω οις ρι αι χαι πτος ε ε ε

πε του ου χο ο σμου ο τα τε σται α α ε ε ε ε

α α θα ων πω αμ λα δι α τα ρα ε

θλι των οις αι αι αι αι αι χαι σι α α α μα αυ α

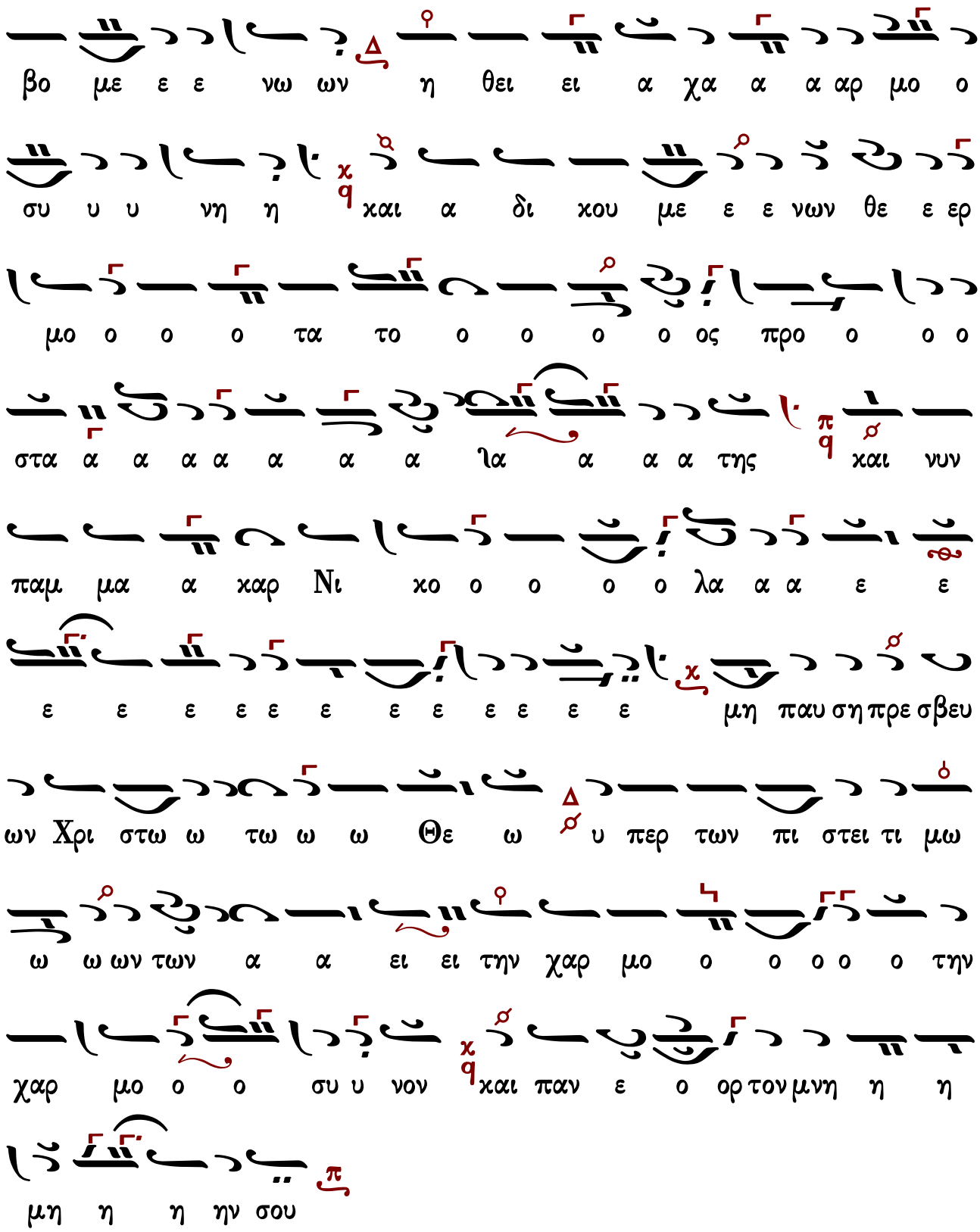

Καὶ νῦν…

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. Πῶς ἐνεσπάρης

μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἦχος λ π ⸒ Πα

C πη η λαι αι ο ο ον ε ε ευ τρε πι ι ι ζου

η α α μνα ας γα αρ η η η η χει εμ βρυ ον φε ε ρου

σα Χρι ι ι στον φα α τνη η δε ε ε υ υ υ πο

δε ε ε χου τον τω λο γω λυ σαν τα της α λο γου

πρα α α ξε ε ε ε ως η μα ας τους γη η γε ε

νεις ποι με ε νε ε ες α α α γραυ λου ου ουν

τες μαρ τυ ρει ει ει ει τε θα α αυ μα το ο

φρι ι ι χτον και μα γοι οι οι ε ε εκ Περ

σι ι ι δος χρυ σον και λι βα α α νο ο ον και σμυ

υ υ υρ ναν τω βα σι λει ει ει προσ α α ξα α α

τε ο τι ω φθη Κυ υ ρι ι ι ος εκ Παρ θε ε ε

νου ου μη η τρος ον περ και κυ ψα α σα α α δου ου ου

λι κως η μη τηρ προ ο οσ ε κυ υ υ νη η η η

σε και προσ ε φθεγ ξα το τω εν αγ κα α λαι αι αις

αυ της πως εν ε σπα α α ρη η η ης μοι

η πως μοι οι οι ε ε εν ε φυ υ υ ης ο λυ τρω

τη η ης μου και Θε ο ο ος

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον, λειτουργὲ Κυρίου, ἄνερ ἐπιθυμιῶν, σκεῦος ἐκλογῆς, στῦλε καὶ ἑδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμε, μὴ παρασιωπήσῃς, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κύριον.

Ἦχος λ π ⸗ Πα

α ανθρω πε ε του ου ου Θε ου ου ου ου ου και αι

αι αι πι στε ε ε θε ρα α α α α πον λει τουρ

γε ε ε Κυ ρι ι ι ου α νερ ε πι ι θυ υ υ

μι ων σκε ευ ος ε ε χλο ο γης στυ υ λε χαι αι

ε ε δραι αι ω ω ω μα α τη η ης Ε ε εκ κλη

σι ι ι ι ας βα σι λει ας κλη η η ρο ο νο ο ο ο

ο με ε ε μη η πα α ρα α α σι ι ι ω

πη η η σης του βο ο αν υ περ η μω ω ων

προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Καὶ νῦν...

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τὶς ὁ τεκὼν σε; τὶς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν, μεγάλων παραδόξων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον, καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα, καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Ἦχος λ Πα

α νυμ φε ε ευ τε ε ε Παρ θε ε ε νε πο ο θε ε

εν η η η η χεις τις ο τε χων σε τι ις και αι αι η μη η

η τη η η ηρ σου πως τον χτι στην φε ρει ει εις ε

ε εν αγ κα α α λαις πως ουκ ε φθα α ρης τη ην

νη η η δυν με γα λων πα ρα δο ο ο ξω

ω ω ω ων ε πι σοι φρι χτων μυ στη η η ρι ι ι ω

ων ε πι γη ης τε ε ε λου με ε ε νων ο ο ο

ρω ω ω ω μεν Παν α γι ι ι ι α και προ ευ

τρε πι ζο μεν ε πα ξι ο ο ον σοι χρε ε ε ος εκ

της γη η ης το σπη η η λαι αι αι αι ον και ου

ρα νον αι αι αι του ου ου με εν πα ρα σχει ει ει ειν

το ον α στε ε ε ε ρα και μα γοι δε προ ερ χο ον

ται α πο α να το λων τη της γης εις δυ σμας θε α

α α σα α α α σθαι την σω τη ρι ι α αν τω ω

ων βρο των ως βρε φος γα α λου χου με νο ο

ο ο ον

Ἀπολυτίκιον

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Κα νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος εγ

κρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι μνη

σου η των πρα γμα των α λη θει α δι α του το ε

κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει α τα

πλου σι α πα τερ ι ε ραρ χα Νι κο λα ε πρε σβευ

ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων τας

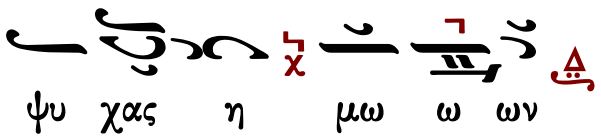

Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν

Εὖ δοῦλε ἀγαθέ, καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέωκται. Εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος λ πλ. Πα

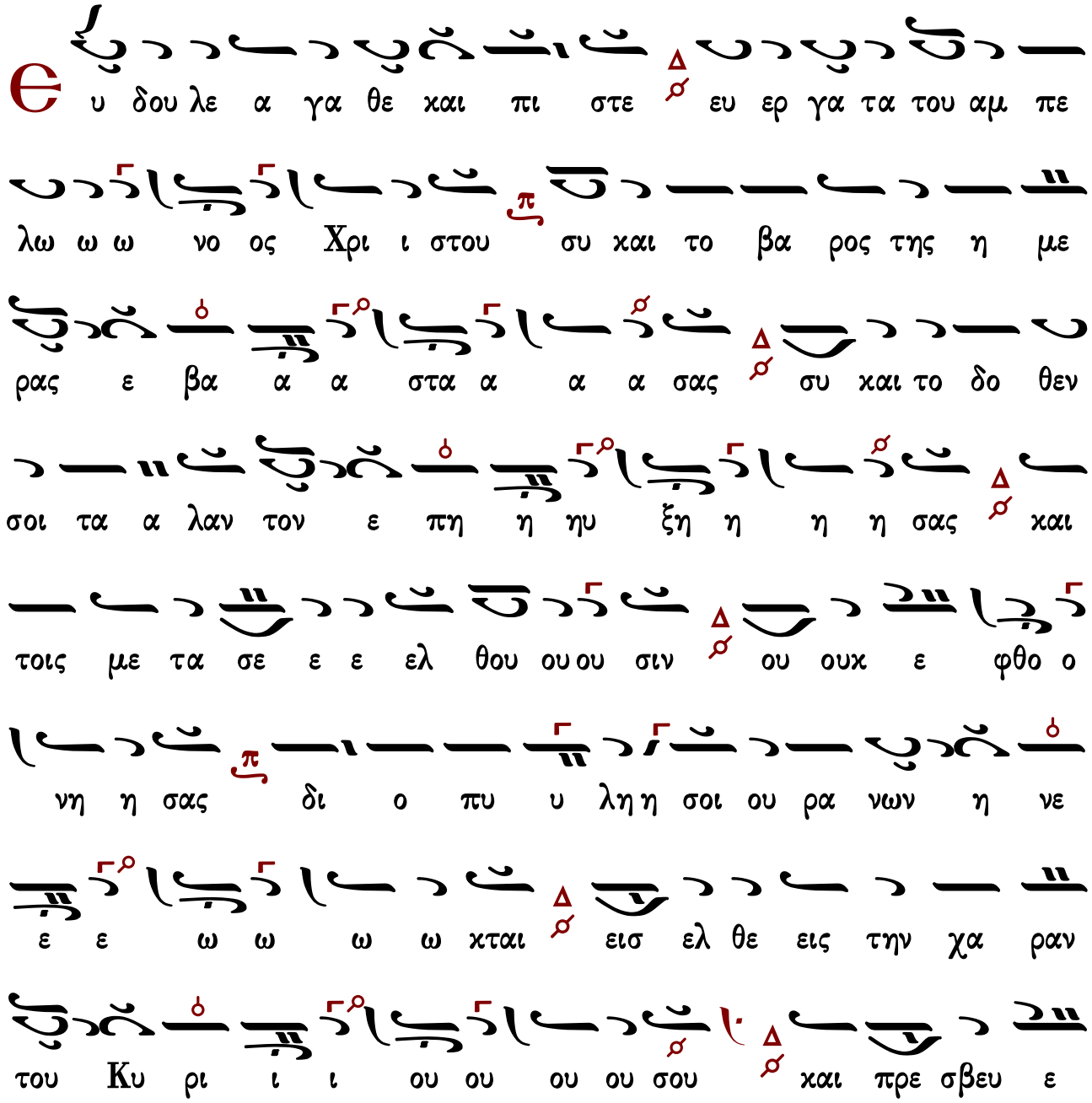

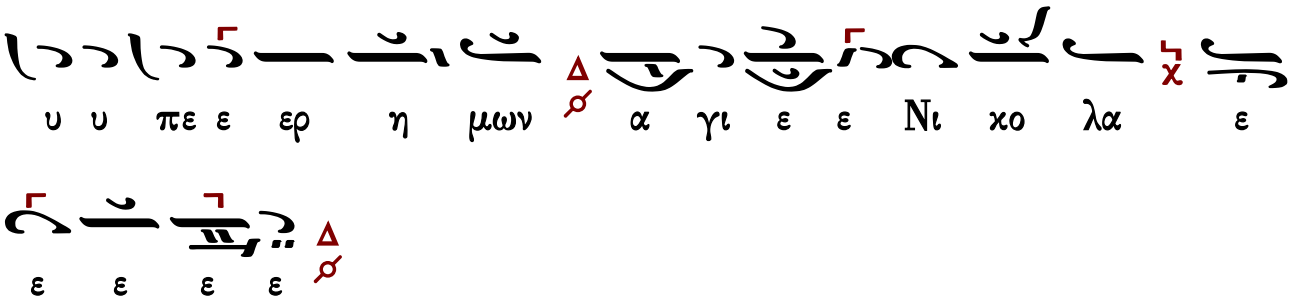

Εἰς τούς αἴνους

Δόξα...

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων, σκιρτήσωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός· Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι᾽ ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστασίας, Βασιλέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολῦσαι στρατηλάτας, ἀνυμνείτωσαν. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τόν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὁμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρόν, οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ πένητες τὸν θησαυρόν, οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἦχος λ π ϊ Πα

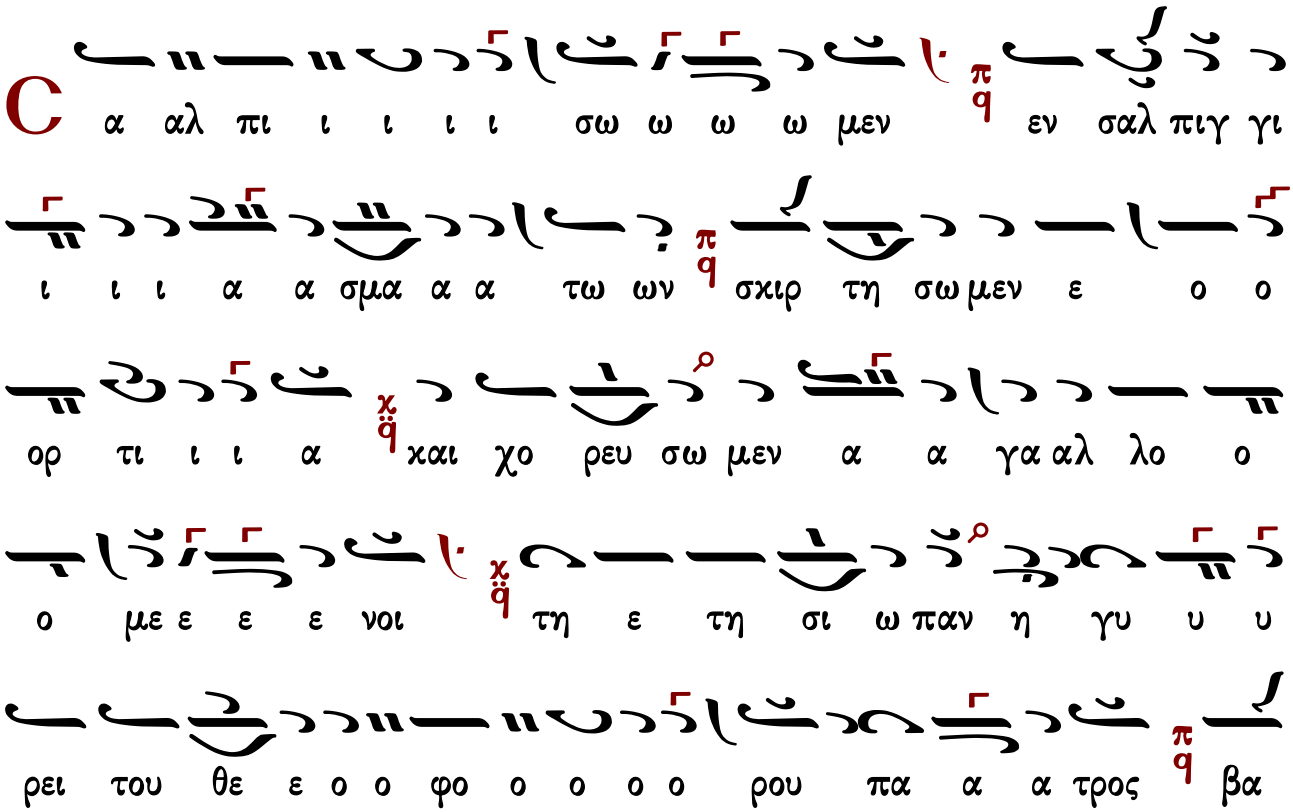

σι λεις και α α αρ χο ο ον τες συν τρε ε χε ε ε

τω ω ω ω σαν χ q και τον δι ο νει ει ει ρου φρι χτης ε πι

στα σι ι ι ας Δ βα σι ι λε ε α πει ει θο ο ον

τα α ναι τι ους χρα του με ε νου ους τρεις Δ α πο ο

λυ σαι στρα τη λα α τας α νυ υ μνη η η η η τω ω

ω ω σαν π q ποι με νες και δι δα α α σκα α α λοι τον

του κα λου ου ου ποι οι οι με ε ε ε νος χ q ο μο ζη λον

ποι με ε ε να Δ συν ελ θο ον τες ευ φη η μη η η

η η σω ω ω ω μεν π q οι εν νο σοις το ο ο ον ι

α τρον χ q οι εν χιν δυ υ νοις τον ρυ υ υ στην Δ οι

α μαρ τω λοι οι οι οι το ον προ στα α α α την π q οι

πε νη η τες το ο ο ο ον θη η σαυ ρον οι ε εν θλι ι

ψε σι ι ι ι ι τη ην πα ρα α μυ θι ι ι ι αν

τον συ υν ο ο δι ι την οι ο ο δοι οι οι πο ο

ο ο ροι οι εν θα λα α α ασ ση η η τον χυ υ

βερ νη η η η την οι παν τες τον παν τα χου θερ μως

προ ο φθα α α νο ο ο ον τα με γι στον ι ε ρα

α αρ χην εγ κω μι α α ζο ο ον τες ου ου ου τως

ει πω ω ω μεν παν α α γι ε Νι κο ο ο ο

λα α α α ε προ φθα σον ε ξε λου ου η η η

μας της ε νε στω ω ω ση ης α να α α αγ κης

και σω σον τη ην ποι μνη ην σου ταις ι ι κε σι ι αις

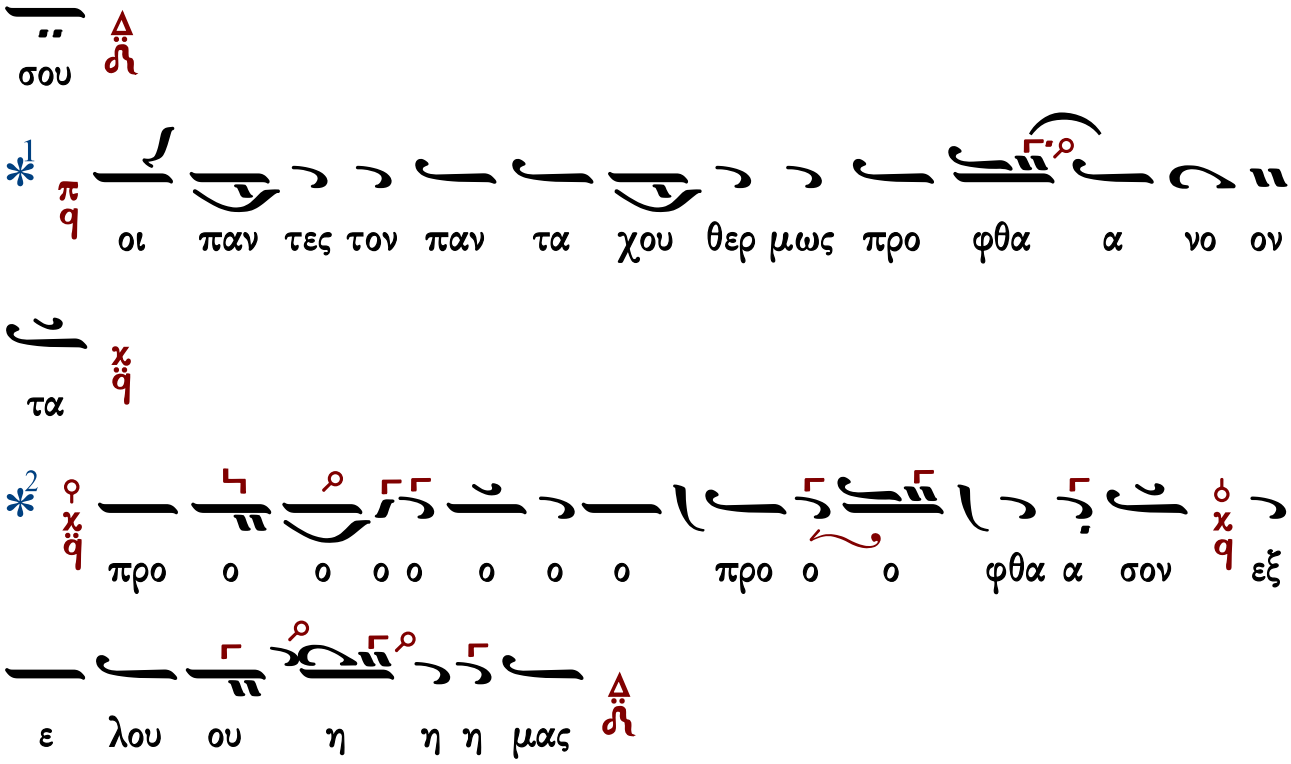

11-17 Δεκεμβρίου

Κυριακή τῶν ἁγίων προπατόρων

Εἰς τόν ἑσπερινόν

Δόξα...

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί, Ἀβραὰμ τὸν φιλόθεον, Ἰσαὰκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, Δαυΐδ τὸν πραότατον καὶ Δανιὴλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν κάμινον εἰς δρόσον μεταβαλόντας, αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος λ Πα

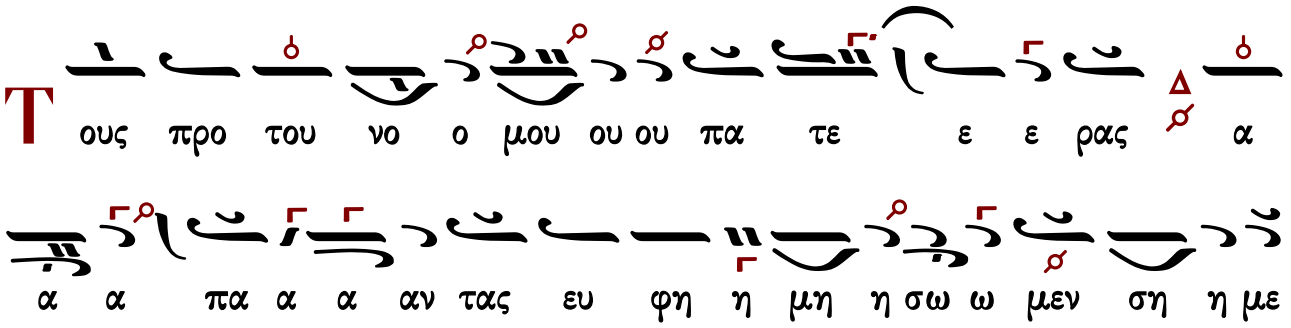

ρο ον πι ι ι στοι Α βρα α α α αμ τον φι

ι ι λο ο θε ε ον και Ι ι ι σα αχ τον εξ

ε παγ γε λι ι α α ας τε χθε ε εν τα και Ι

ι ι α χωβ και τους δω ω ω ω δε ε κα Πα α τρι α

α α αρ χας Δα βι ι ι ι ιδ τον πρα ο ο ο ο

τα α τον και αι αι αι αι Δα νι ηλ τον ε πι θυ μι

ω ω ων προ φη η η την και τους τρει εις παι αι αι δα

ας συν αυ τοι οι οις γε ραι αι αι ρο ο ο ον

τες τους τη ην κα α μι ι νον εις δρο ο ο ο ο σο ο

ον με τα α α βα λο ο ο ο ον τας αι του

ου με νοι οι οι α α α α φε ε ε σιν πα ρα Χρι

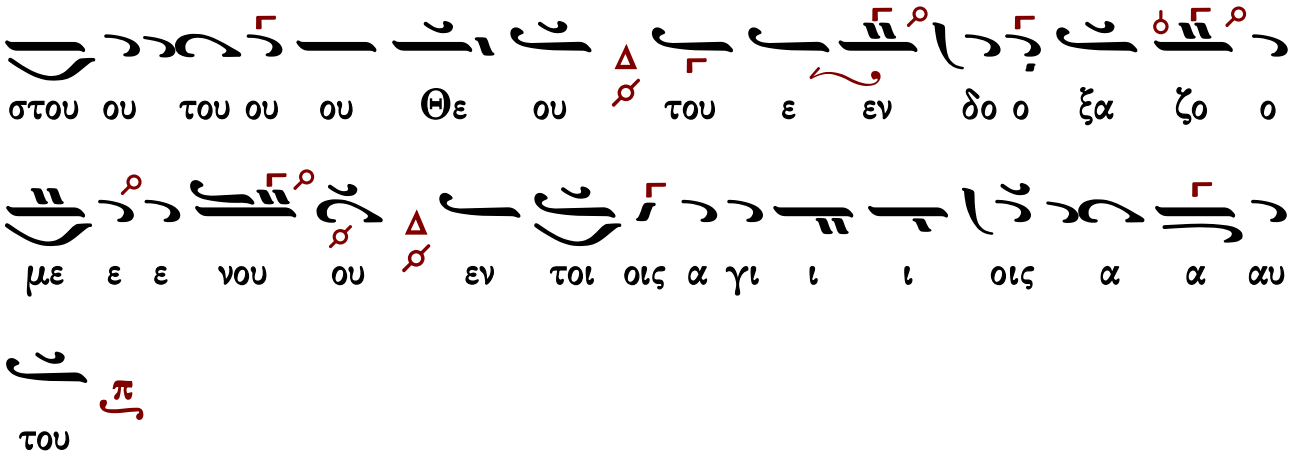

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, οἱ φιλέορτοι δεῦτε, ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν, Ἀδὰμ τὸν Προπάτορα, Ἐνώχ, Νῶε, Μελχισεδέκ, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· μετὰ νόμον, Μωϋσῆν καὶ Ἀαρών, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ καὶ Δαυΐδ· μεθ᾽ ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἱερεμίαν, Ἰεζεκιήλ, καὶ Δανιὴλ καὶ τοὺς δώδεκα, ἅμα Ἠλιού, Ἐλισαῖον καὶ τοὺς ἅπαντας, Ζαχαρίαν καὶ τὸν Βαπτιστήν, καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστόν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἦχος ϊ Γα

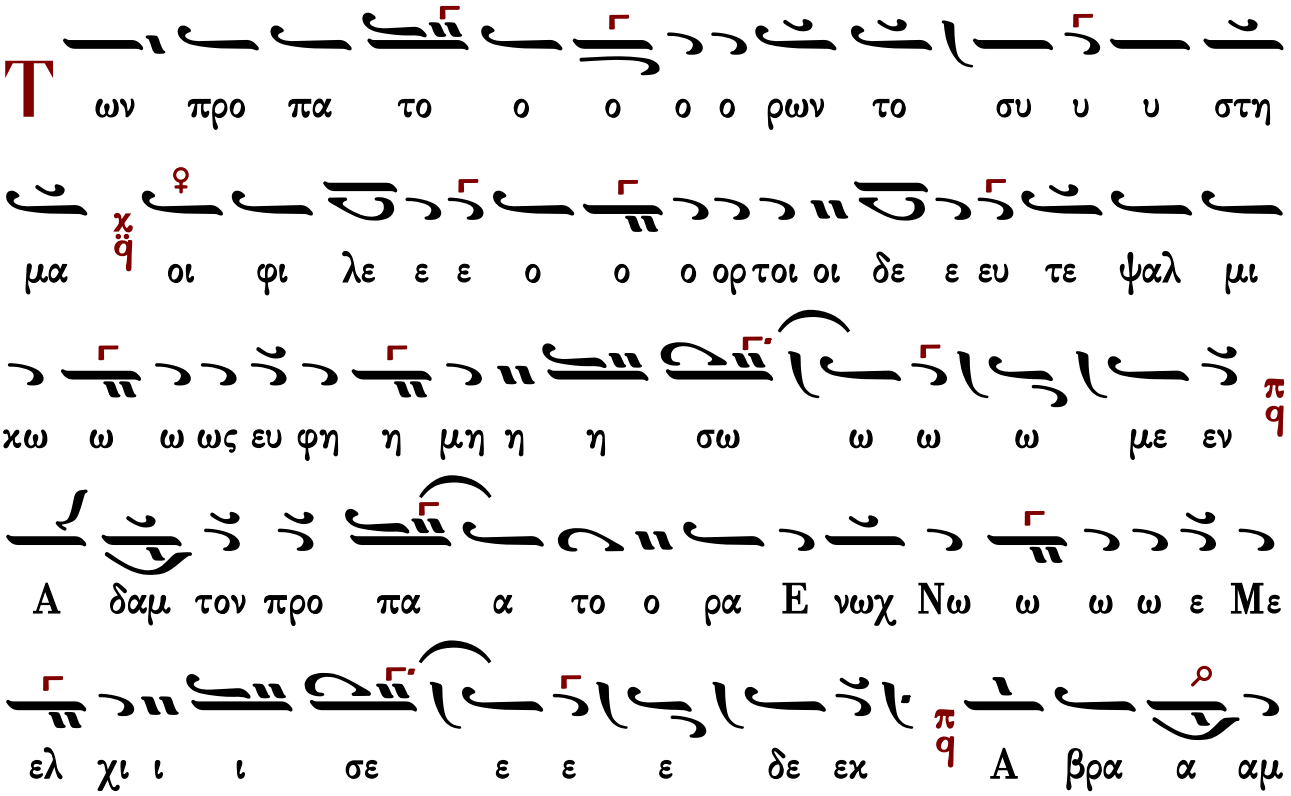

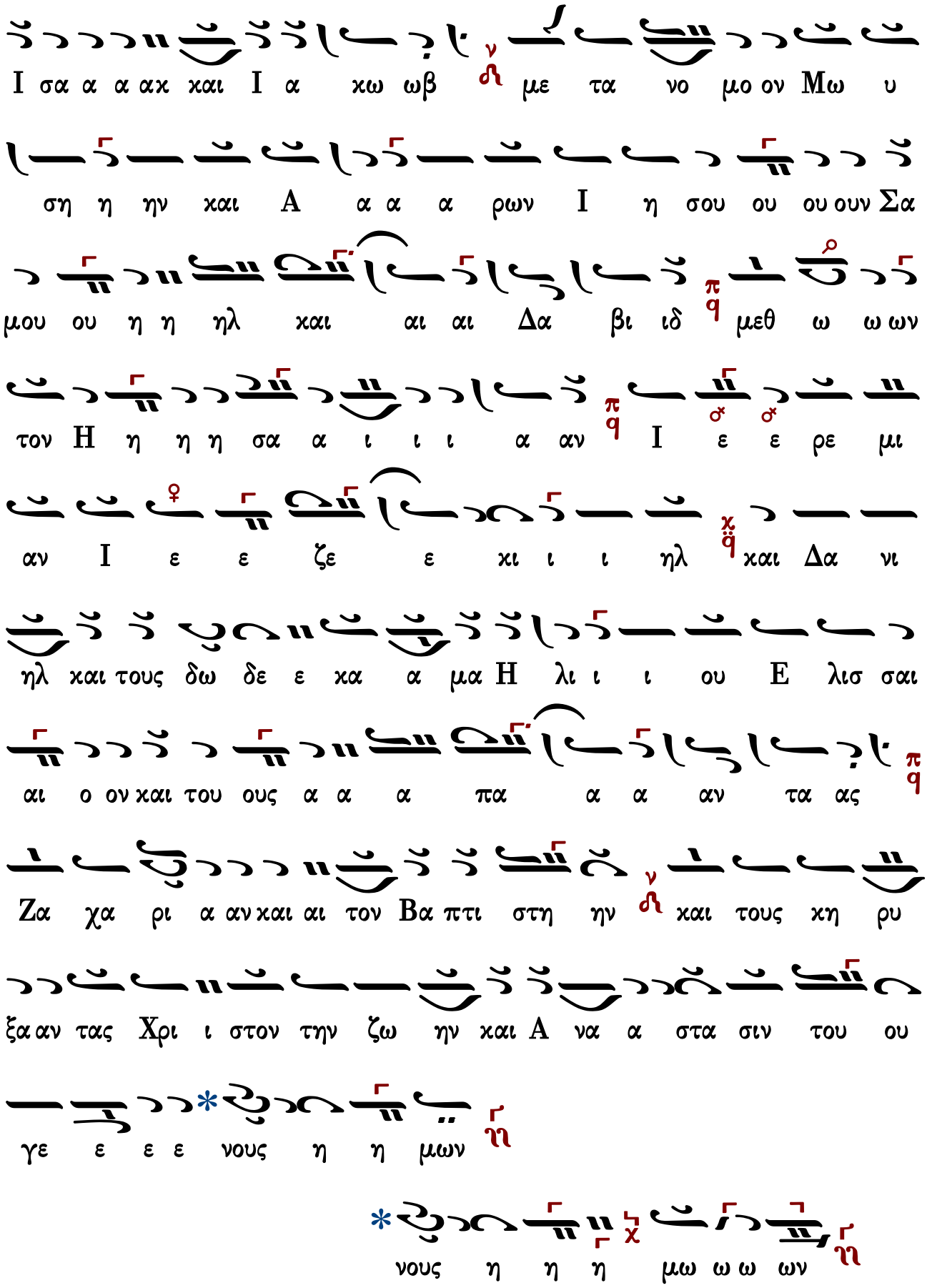
I σα α α αχ και I α κω ωβ ν με τα νο μο ον Μω υ
ση η ην και Α α α α ρων I η σου ου ου ουν Σα
μου ου η η ηλ και αι αι Δα βι ιδ π μεθ ω ω ων
τον Η η η η σα α ι ι ι α αν π I ε ε ρε μι
αν I ε ε ζε ε κι ι ι ηλ χ και Δα νι
ηλ και τους δω δε ε κα α μα Η λι ι ι ου Ε λισ σαι
αι ο ον και του ους α α α πα α α αν τα ας π
Ζα χα ρι α αν και αι τον Βα πτι στη ην ν και τους κη ρυ
ξα αν τας Χρι ι στον την ζω ην και Α να α στα σιν του ου
γε ε ε ε νους η η μων ν
νους η η η μω ω ω ων ν χ

Καὶ νῦν...

Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι᾽ ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ϯ Γα

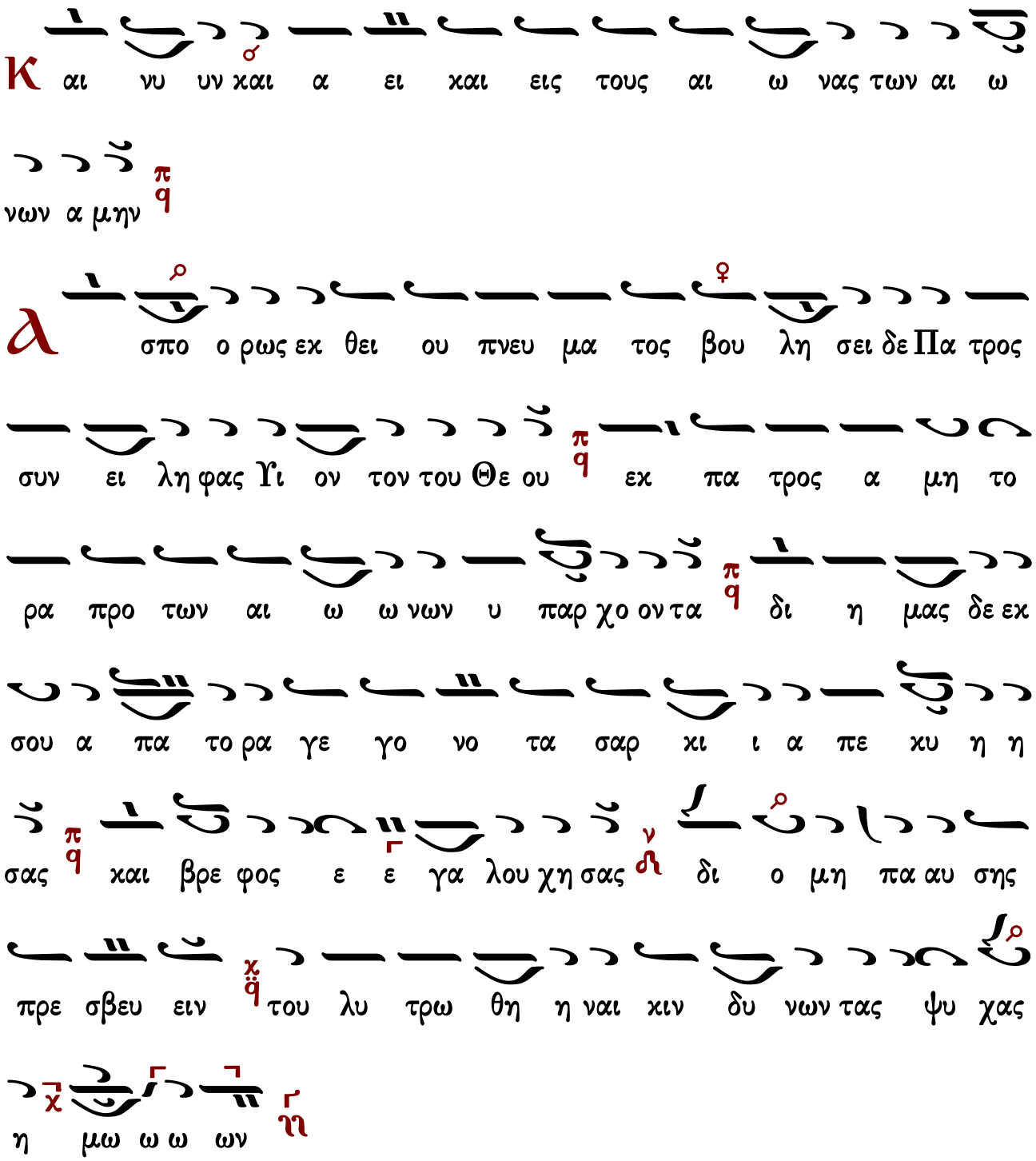

Ἀπολυτίκιον

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι᾽ αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται

ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπός εὐκλεής, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

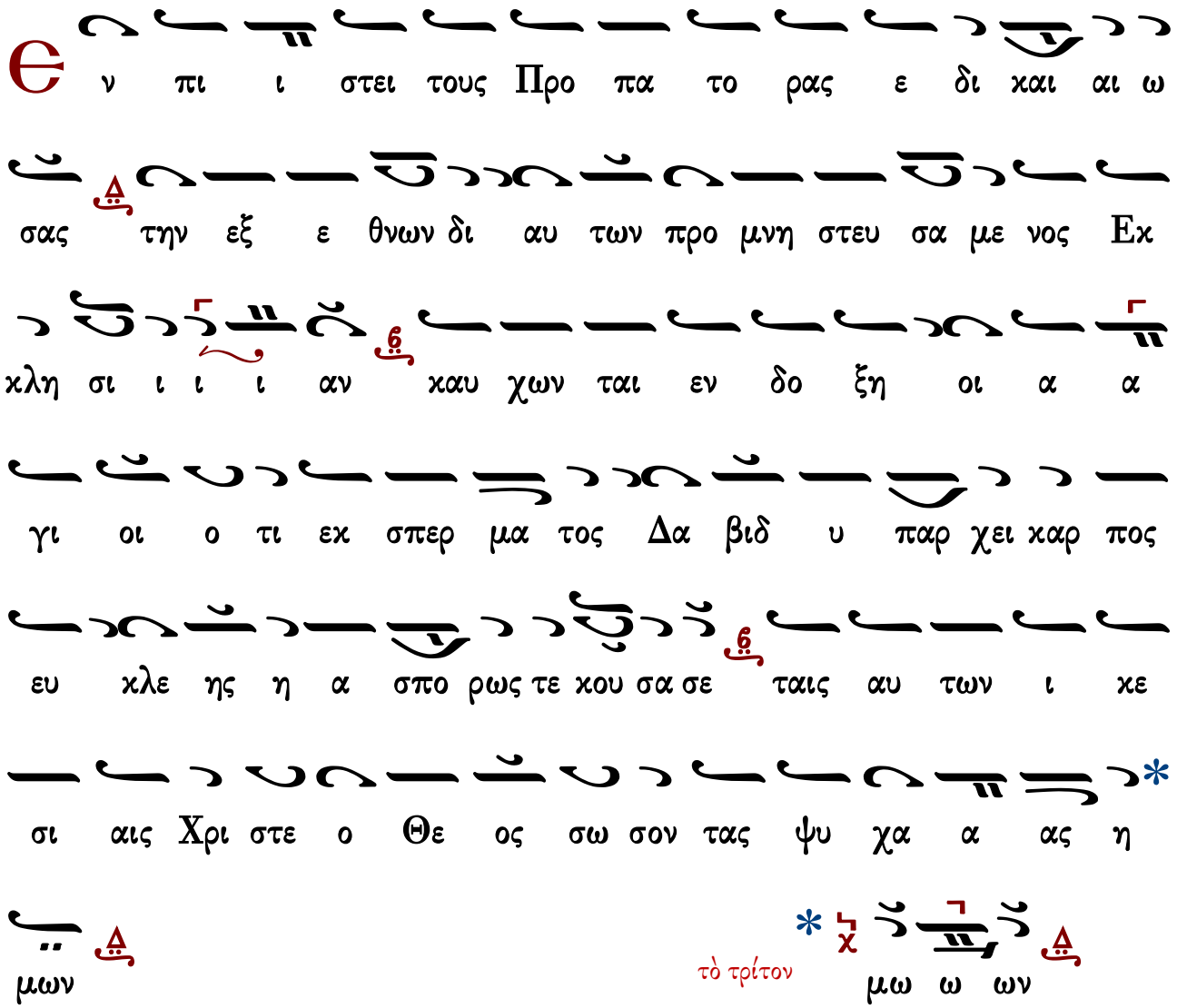

Εἰς τούς αἴνους

Δόξα...

Δεῦτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τὴν ἐτήσιον μνήμην, τοῦ Ἰούδα τὴν φυλήν, ἀξίως τιμήσωμεν, τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημήσωμεν, τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις ἀσφαλῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαΐου μεγαλοφώνως βοήσωμεν· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστι μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἦχος Γα

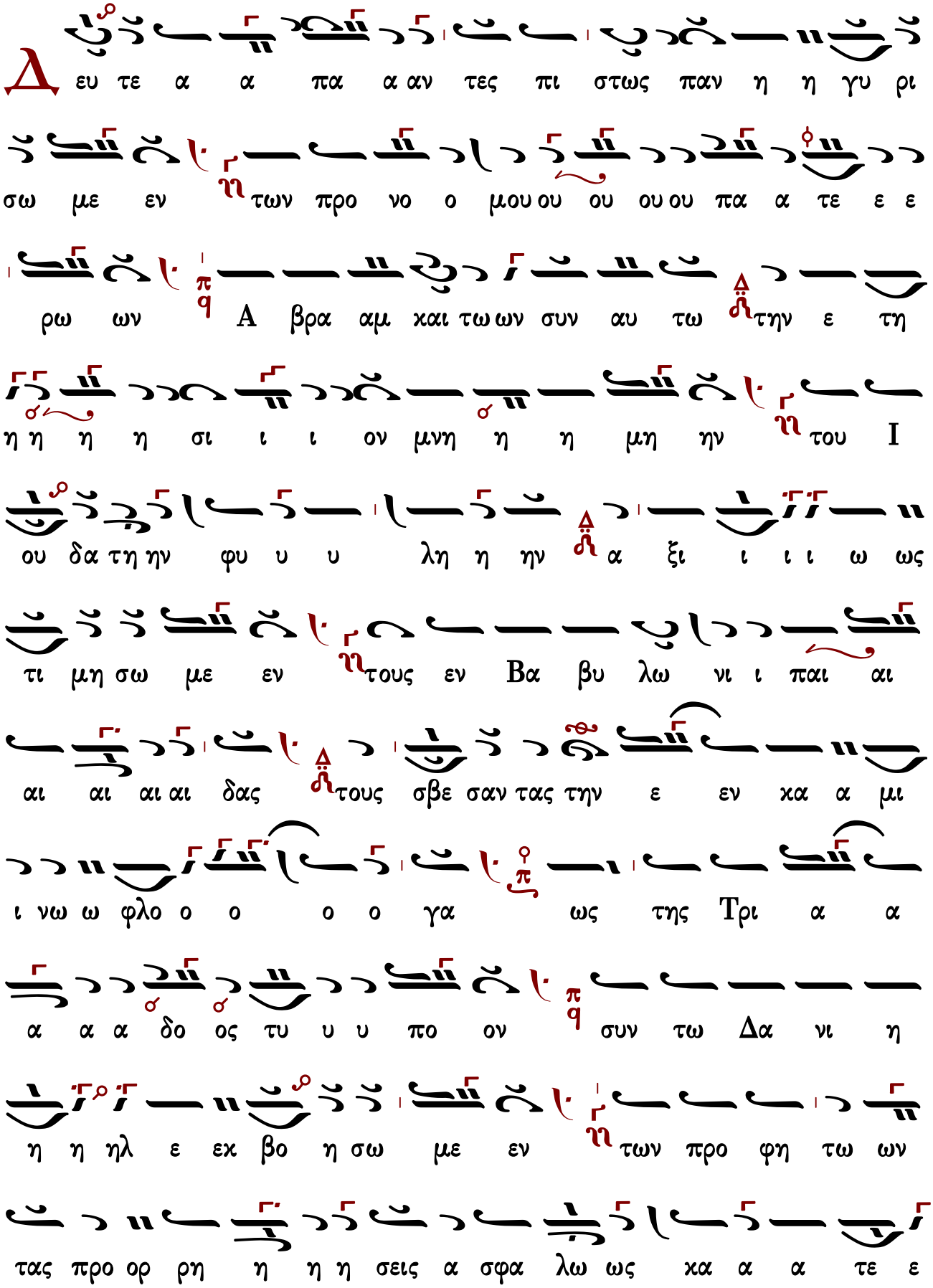
Δ
ευ τε α α πα α αν τες πι στως παν η η γυ ρι
σω με εν των προ νο ο μου ου ου ου ου πα α τε ε ε
ρω ων A βρα αμ και τω ων συν αυ τω την ε τη
η η η η σι ι ι ον μνη η η μη ην του I
ου δα τη ην φυ υ υ λη η ην α ξι ι ι ι ω ως
τι μη σω με εν τους εν Βα βυ λω νι ι παι αι
αι αι αι αι δας τους σβε σαν τας την ε εν κα α μι
ι νω ω φλο ο ο ο ο γα ως της Τρι α α
α α α δο ος τυ υ υ πο ον συν τω Δα νι η
η η ηλ ε εκ βο η σω με εν των προ φη τω ων
τας προ ορ ρη η η η σεις α σφα λω ως κα α α τε ε

χο ον τες με τα του ου Η σα ι ι ι ι ι ου

με γα λο φω ω ωω νω ως βο η σω με εν ι

δου η Παρ θε ε ε ε ε νος εν γα στρι ι λη ψε ε ται και

τε ε ξε ται υι ο ο οον το ον Εμ μα νου η ηλ ο ε

στι ι ι με εθ η η μω ω ω ωων ο Θε ος

Κυριακή πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Πάντων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν προφητίδων.

Εἰς τόν ἑσπερινόν

Δόξα...

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τόν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ π Πα

Δ α νι ηλ α νη ηρ ε πι ι θυ υ υ μι ων

λι θον α α νε ευ χει ει ει ρο ο ος τμη η θε ε ε εν

τα θε ω ρη η η σα α ας σε Κυ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ε βρε φος α α α α α νε ε ευ σπο ρας τε χθη

ναι προ ο η γο ο ο ρε ε ε ευ σε σε τον εκ

Παρ θε ε ε ε ε νου ου ου ου τε χθε ε εν τα Λο

ο ο ο ο γον τον αν αλ λοι οι ω το ον Θε ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον και σω τη ρα

τω ωνψυχω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν...

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἦχος λ ⸎ Πα

C πη η λαι αι ο ο ον ε ε ευ τρε πι ι ι ζου

η α α μνα ας γα αρ η η η η χει εμ βρυ ον φε ε ρου

σα Χρι ι ι στον φα α τνη η δε ε ε υ υ υ πο

δε ε ε χου τον τω λο γω λυ σαν τα της α λο γου

πρα α α ξε ε ε ε ως η μα ας τους γη η γε ε

νεις ποι με ε νε ε ες α α α γραυ λου ου ουν

τες μαρ τυ ρει ει ει ει τε θα α αυ μα το ο

φρι ι ι χτον και μα γοι οι οι ε ε εκ Περ

σι ι ι δος χρυ σον και λι βα α α νο ο ον και σμυ

υ υ υρ ναν τω βα σι λει ει ει προσ α α ξα α α

τε ο τι ω φθη Κυ υ ρι ι ι ος εκ Παρ θε ε ε

νου ου μη η τρος ον περ και κυ ψα α σα α α δου ου ου

λι κως η μη τηρ προ ο οσ ε κυ υ υ νη η η η

σε και προσ ε φθεγ ξα το τω εν αγ κα α λαι αι αις

αυ της πως εν ε σπα α α ρη η η ης μοι

η πως μοι οι οι ε ε εν ε φυ υ υ ης ο λυ τρω

τη η ης μου και Θε ο ο ος

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε τῆς Νέας διαθήκης Χριστοῦ, καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Χ αι ρε τε προ φη η ται τι ι ι μι ι ι οι

οι τον νο μον Κυ υ ρι ι ι ου κα λω ως δι ι α τα ξα

α α με ε ε νοι και τη πι ι στει ει ει φα νε εν

τες α πο ορ θη η η τοι στυ υ υ λοι α α χλι ι

νει εις υ μει ει εις γαρ και με σι ι ται ω ω ω

φθη η η τε της νε ας δι α θη κης Χρι στου ου ου και

με τα στα α αν τες προς ου ου ρα νο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ον α αυ το ο ο ον ι κε τε ε ευ

σα α α τε ει ρη νε ευ σαι αι αι τον κο ο σμον

και σω ω σαι τας ψυ χα α ας η η η μων

Καὶ νῦν...

Ὦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! Τίς γάρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρός τετοκυῖαν, καί ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τόν ἅπασαν τήν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστι βουλή τό κυηθέν· ὅν ὡς βρέφος, Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσσα, καί μητρικήν παρρησίαν, πρός αὐτόν κεκτημένη, μή παύση δυσωποῦσα, ὑπέρ τῶν σέ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι, καί σῶσαι τάς ψυχάς ἡμῶν

Ἦχος Δι

Ω θαυ μα το ος και αι αι νου παν των τω ων πα α λαι αι

αι θαυ μα α των τις γαρ ε γνω μη η τε ε ε ρα α νευ αν

δρος τε ε ε το ο κυι υι υι αν και εν αγ κα λαι αις

φε ε ρου ου σαν τον α πα σαν την χτι ι σιν πε ρι

ε ε ε χο ο ον τα Θε ου ου ε ε στι ι βου λη

η η το κυ υ η η θε εν ον ως βρε φος παν α α γνε ε

σαις ω λε ε ε ναις βα στα α α σα α α σα και

μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ το ον κε ε ε κτη με ε

νη μη παυ ση δυ σω ω που σα υ περ των σε ε ε τι μω

ων των του οι κτει ρη η η σαι και σω ω σαι τας

ψυ χα α ας η η η μων μω ω ων

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, Βηθλεὲμ γῆ, Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος Δι

1 δου και ρο ος ηγ γι ι κε της σω τη ρι ας η μων

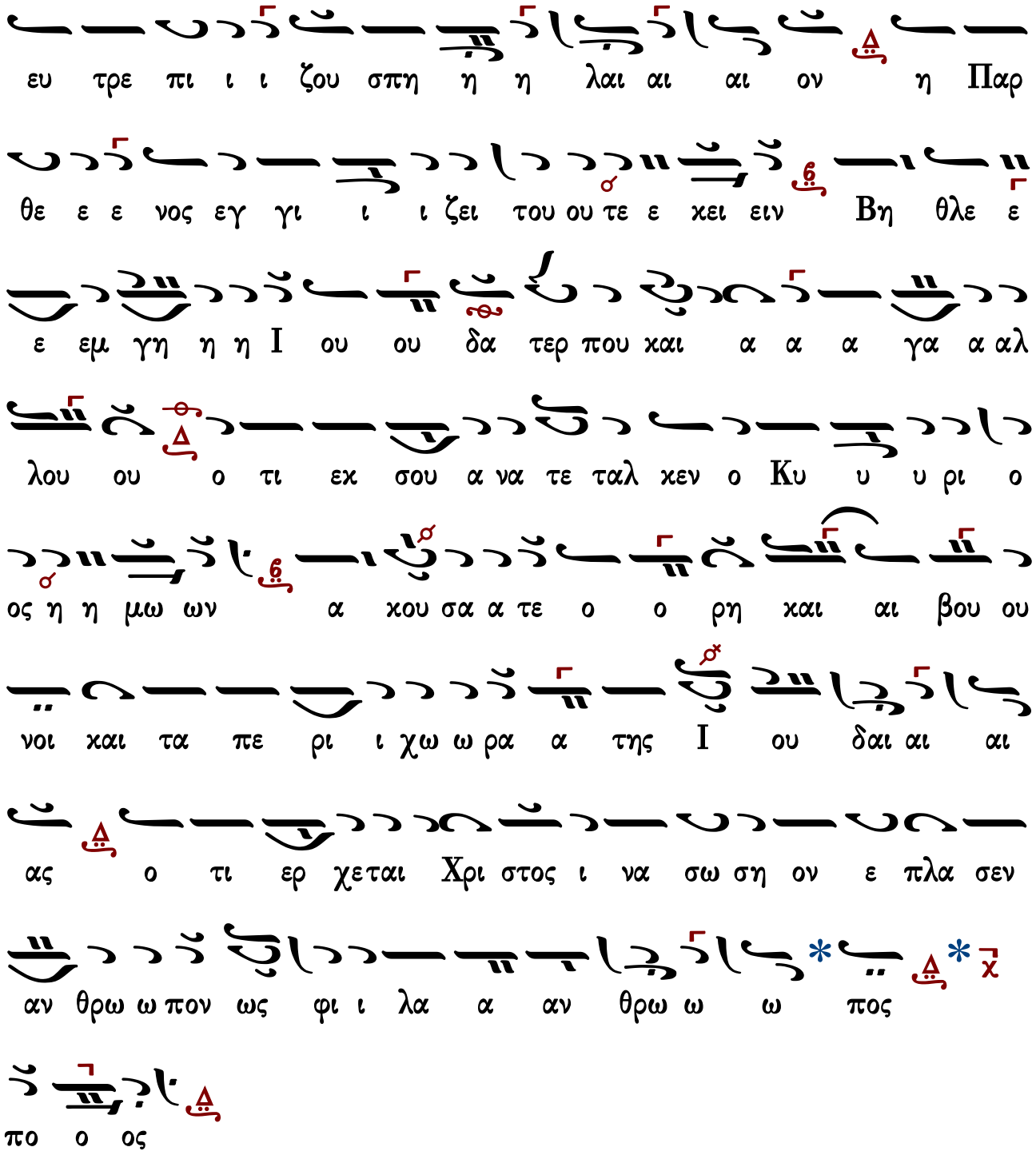

Ἀπολυτίκιον

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

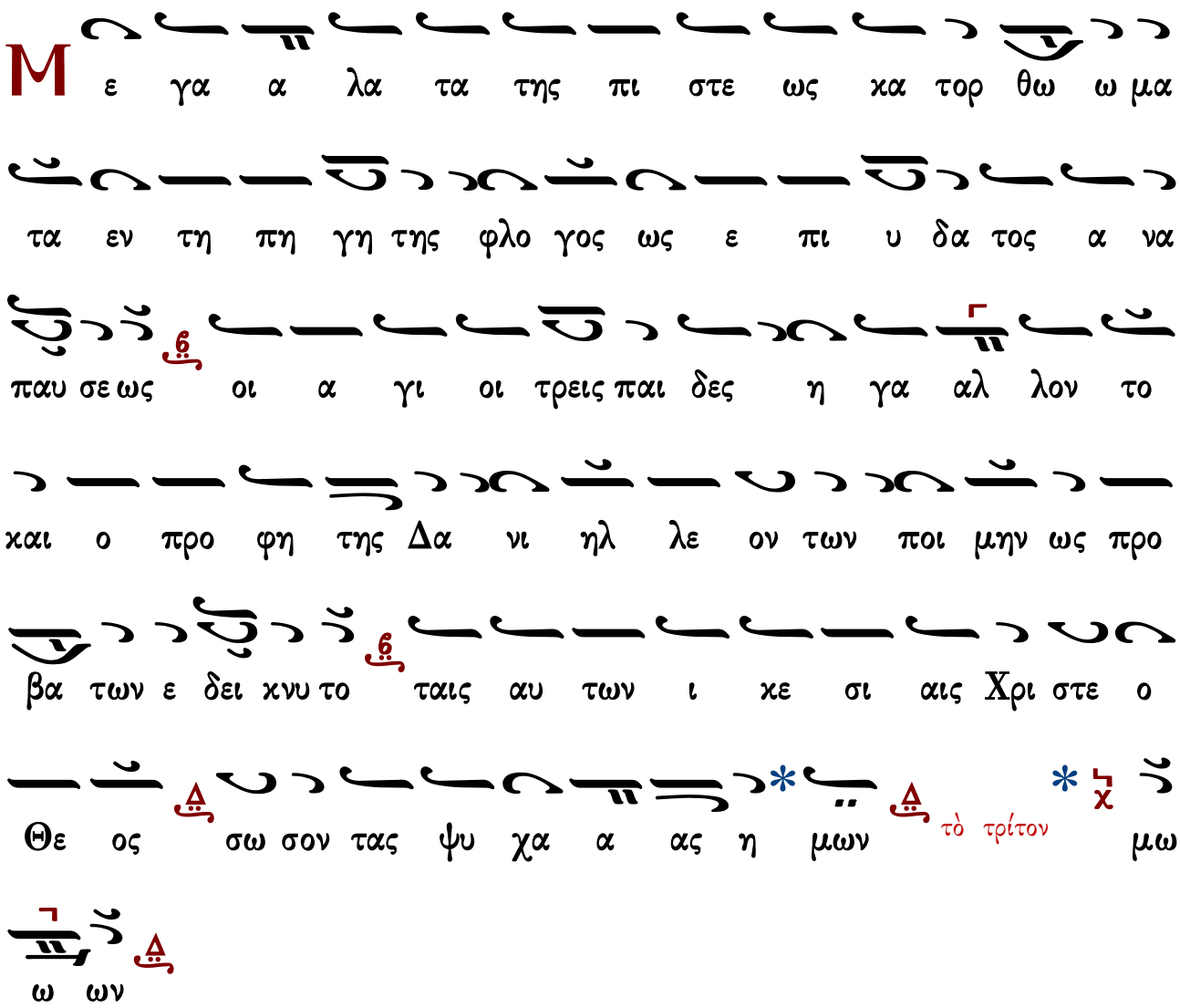

Εἰς τούς αἴνους

Δόξα...

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, τοῖς πρὸ τοῦ νόμου τὴν Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ὡς ὑπὲρ νόμον τῇ πίστει ὑπάρξασιν· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὖσαν πρόξενον, ταῖς ἐν ᾅδῃ κατεχομέναις ψυχαῖς προεκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ ἡ Νη

γο ος τη ην εν σαρ κι ι ε ε εμ φα α νι ι ι

ζει του Χρι ι στου ου θει α αν γε ε ε ε εν νη η

η η σιν τοι οις προ του νο μου ου ου τη ην χα α α

ριν ευ αγ γε λι ι ι ι ι ι ζο ο ο με ε ε

ε ε ε ε ε ιε ε ε ε νοις ως υ περ νο

ο μον τη η πι ι στει υ υ πα α α α αρ ξα α α α

σιν ο ο ο θε ε εν της φθο ρα α ας α παλ λα

γης ου σα αν προ ο ο ξε ε ε ε νον ταις εν α

α α α α α α δη η κα τε ε ε χο με ε ε

ναις ψυ υ υ χαις προ ε κη η η η η η η

ρυ υ προ ο ε κη η ρυ υ υτ τον δι α της α

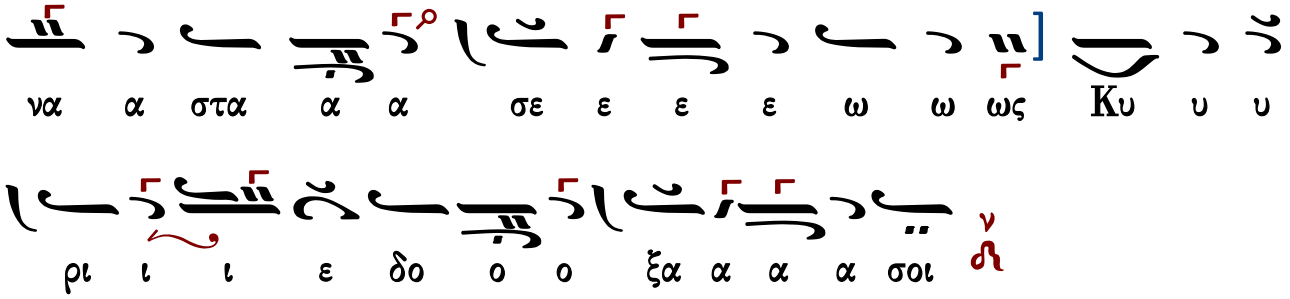

καὶ οὕτω

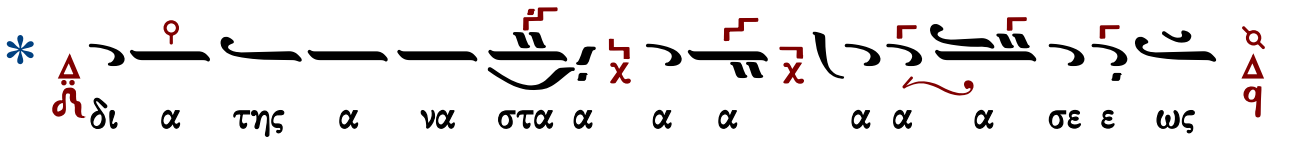

24 Δεκεμβρίου

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως

ἰδιόμελα ψαλλόμενα ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν ὡρῶν

ὥρα α΄

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη·
τὸ Σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ἄρχεται ὁ α΄ χορὸς

Ἦχος λ ἡ Νη

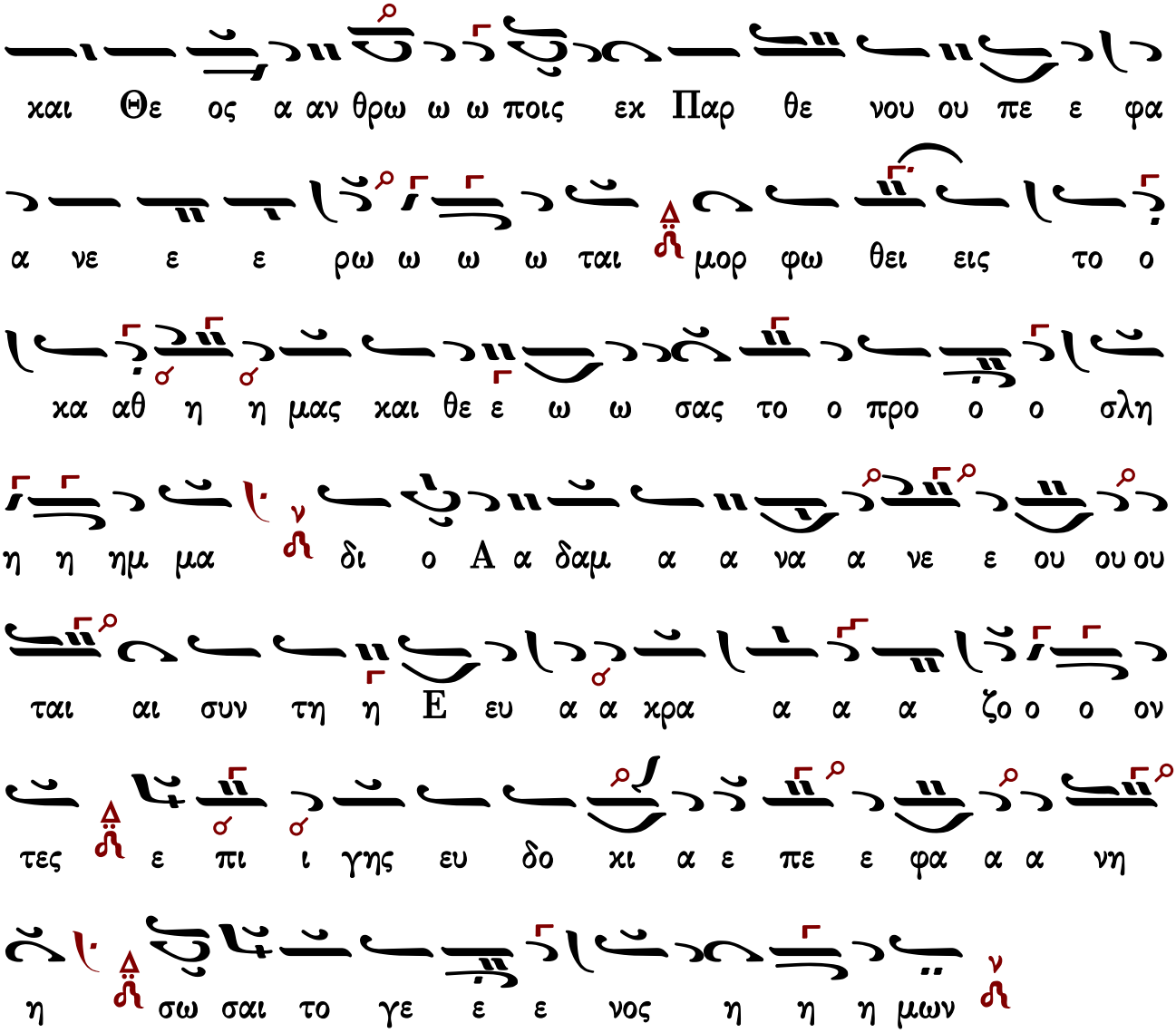

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἡγεμόσι, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν Ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς ὁ Θεός, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραήλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Ἦχος Γα

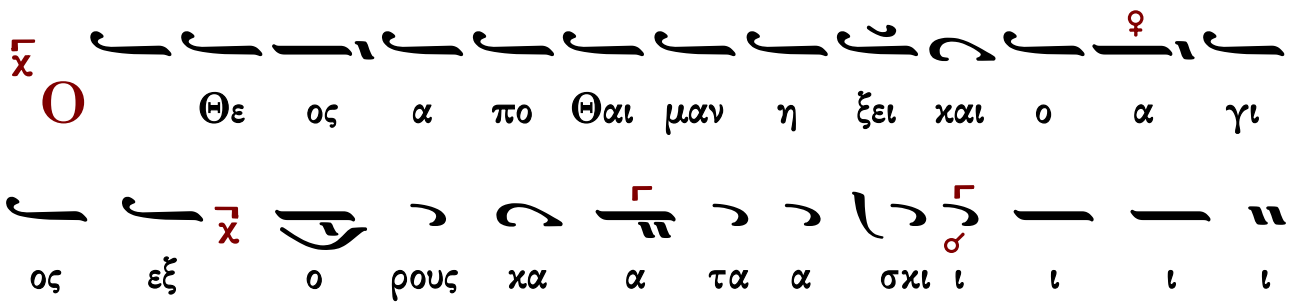

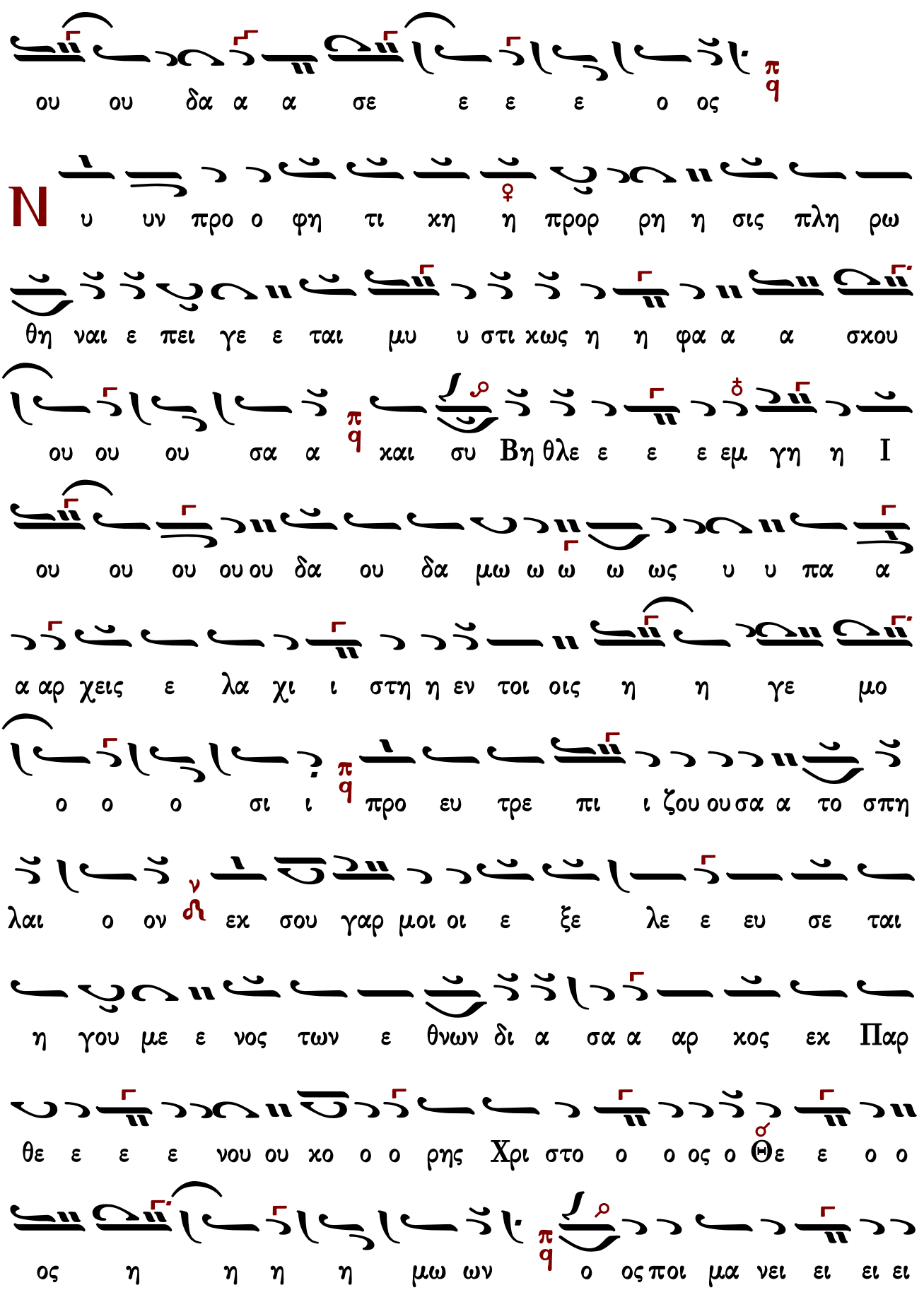
ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος
N υ υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η σις πλη ρω
θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κως η η φα α α σκου
ου ου ου σα α και σου Βη θλε ε ε εμ γη η Ι
ου ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ω ως υ υ πα α
α αρ χεις ε λα χι ι στη η εν τοι οις η η γε μο
ο ο ο σι ι προ ευ τρε πι ι ζου ου σα α το σπη
λαι ο ον εκ σου γαρ μοι οι ε ξε λε ε ευ σε ται
η γου με ε νος των ε θνων δι α σα α αρ κος εκ Παρ
θε ε ε ε νου ου κο ο ο ρης Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ο ο
ος η η η η μω ων ο ος ποι μα νει ει ει ει

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ᾽ ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ᾽ εὐφροσύνης, τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ Ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τὶ τὸ δρώμενον;

Ἦχος λ ἡ Νη

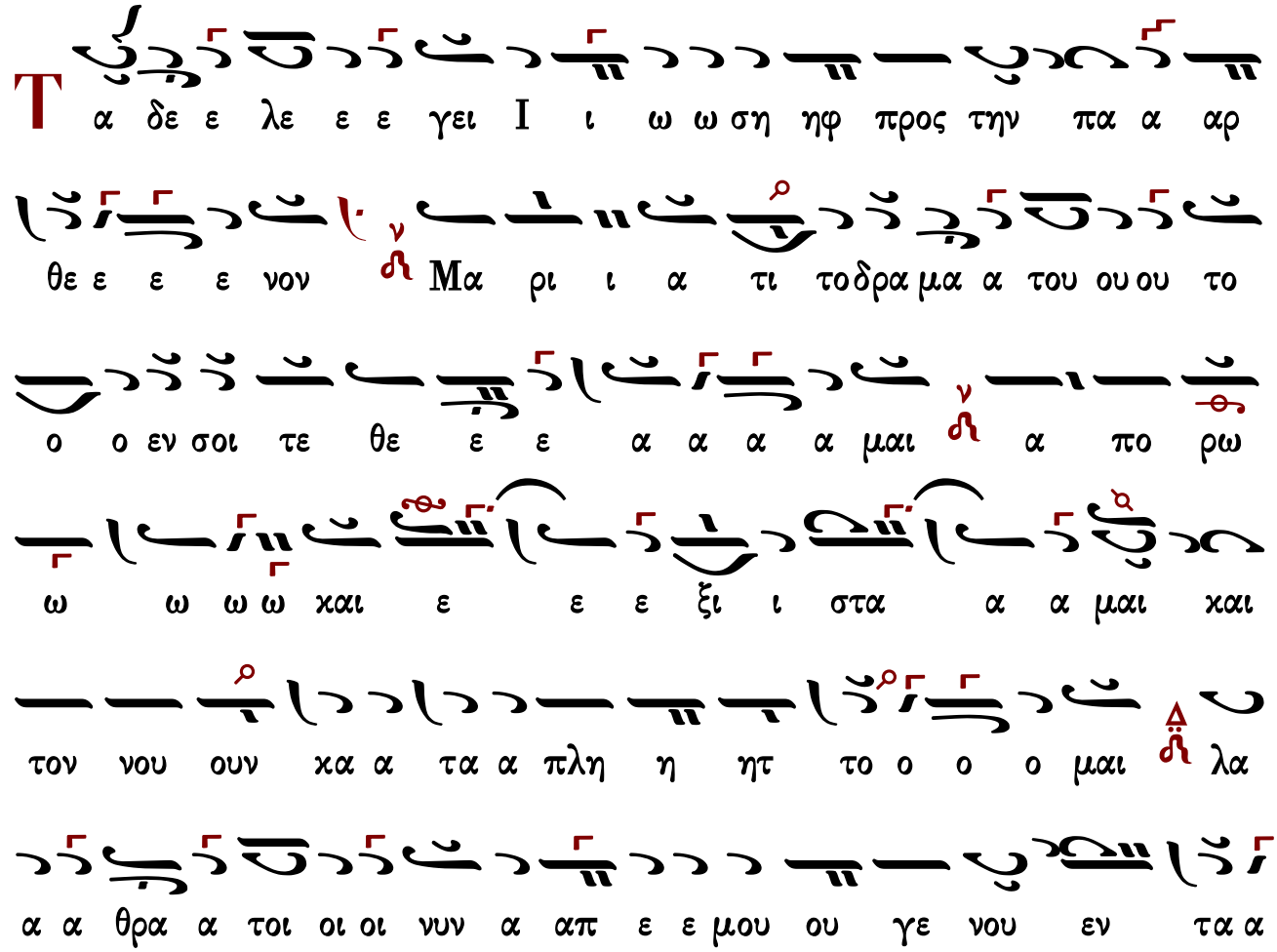

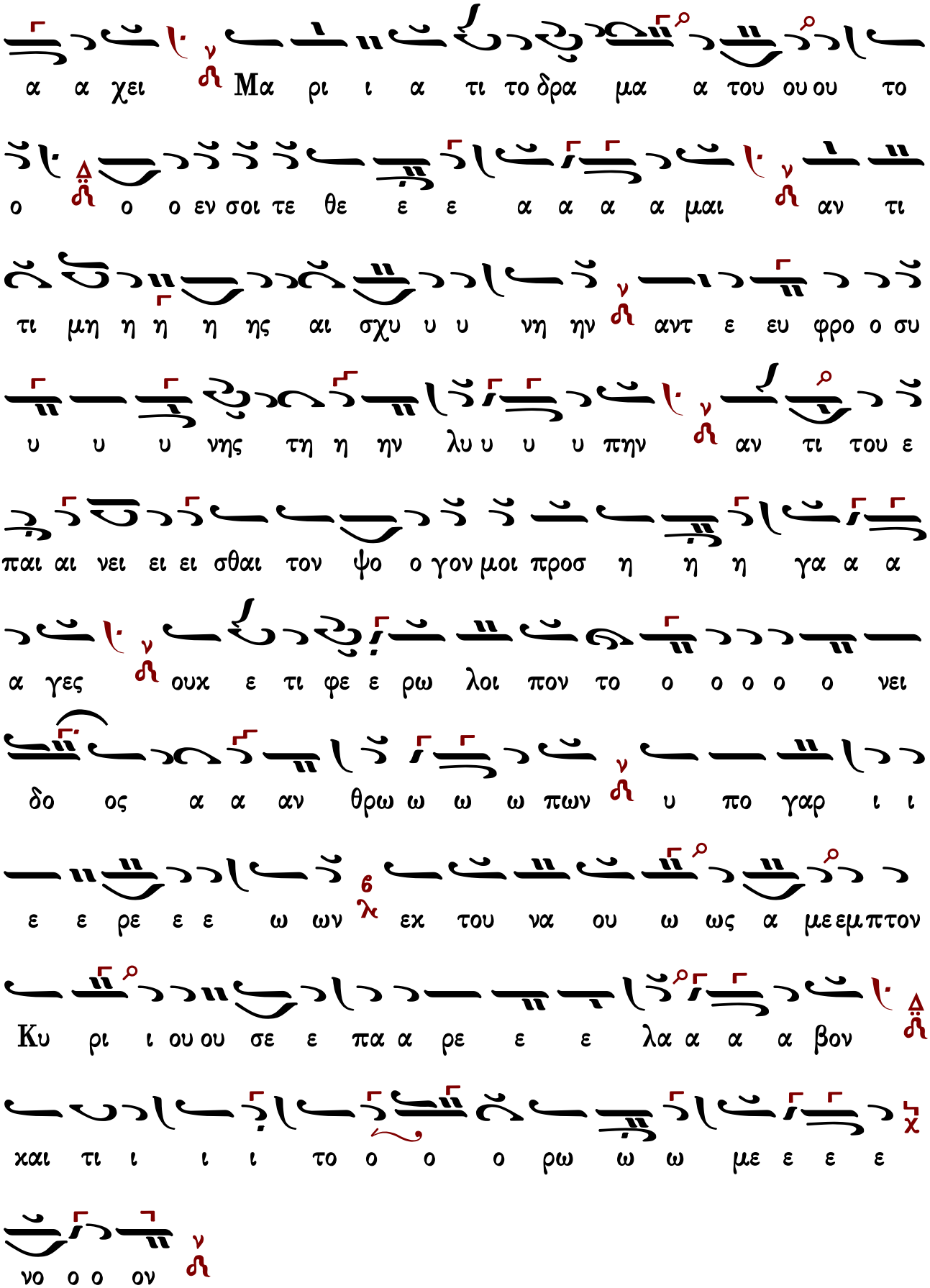
α α χει Μα ρι ι α τι το δρα μα α του ου ου το
ο ο ο εν σοι τε θε ε ε α α α α μαι αν τι
τι μη η η η ης αι σχυ υ υ νη ην αντ ε ευ φρο ο συ
υ υ υ νης τη η ην λυ υ υ υ πην αν τι του ε
παι αι νει ει ει σθαι τον ψο ο γον μοι προσ η η η γα α α
α γες ουκ ε τι φε ε ρω λοι πον το ο ο ο ο ο νει
δο ος α α αν θρω ω ω ω πων υ πο γαρ ι ι
ε ε ρε ε ε ω ων εκ του να ου ω ως α με εμ πτον
Κυ ρι ι ου ου σε ε πα α ρε ε ε λα α α α βον
και τι ι ι ι το ο ο ο ρω ω ω με ε ε ε
νο ο ο ον

ὥρα γ′

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν,
ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνῃ πενιχρᾷ Υἱὸς μονογενής, κείμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ Μάγους ἀστὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελῳδοῦμεν· Τριὰς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἄρχεται ὁ β′ χορὸς

Ἦχος λ π ⸗ Πα

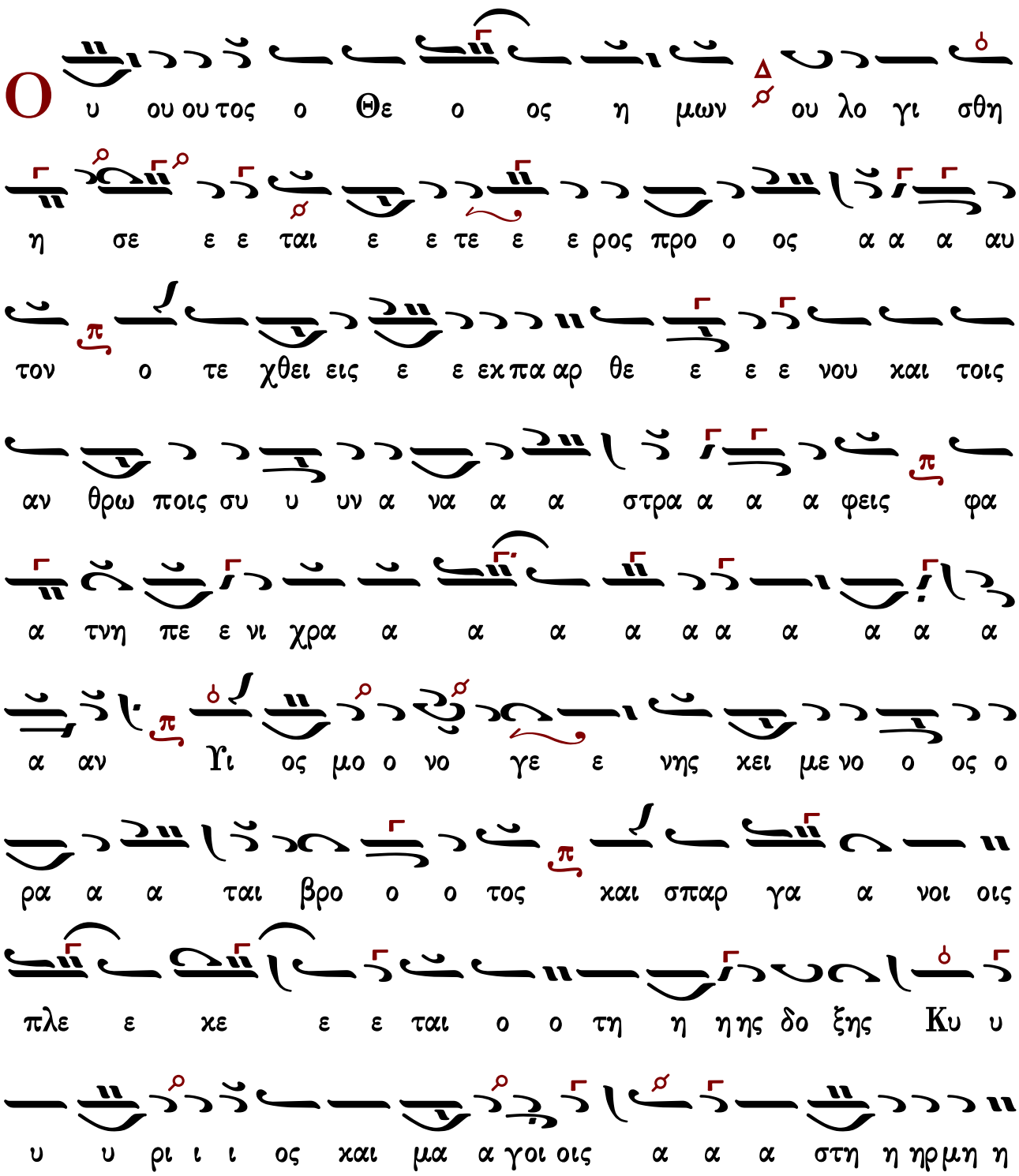

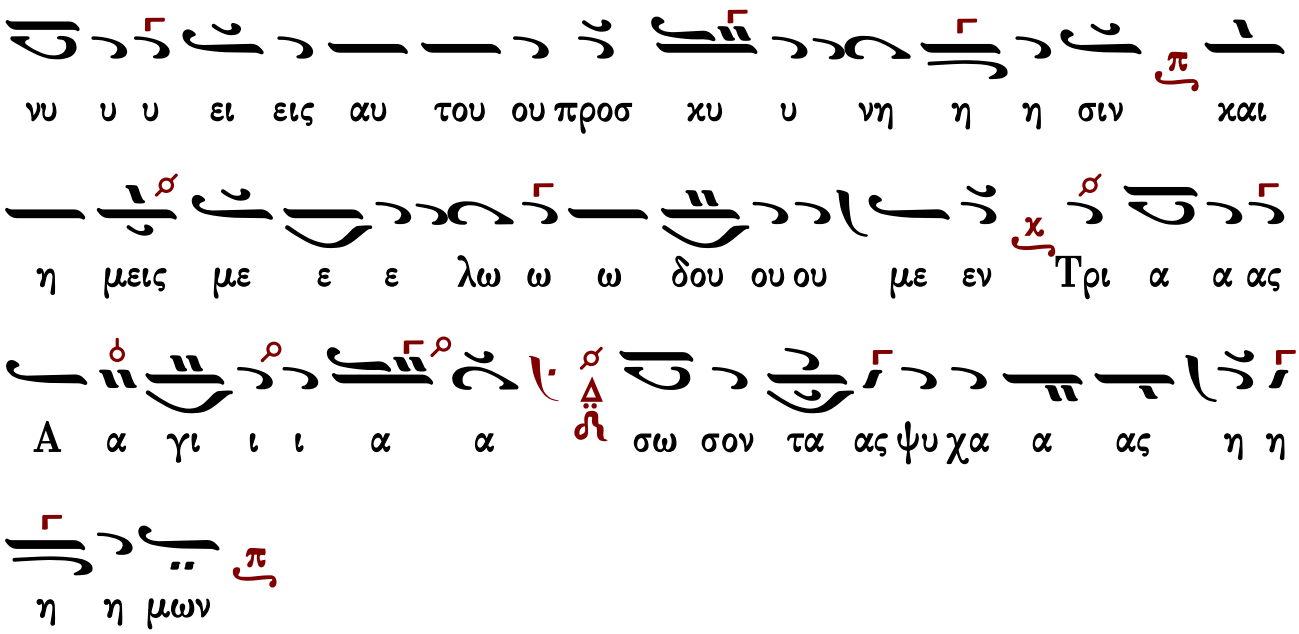

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ηὐδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι· καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτῃ γὰρ οἰκονομίᾳ, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Ἦχος λ ⲛ̈ Νη̣

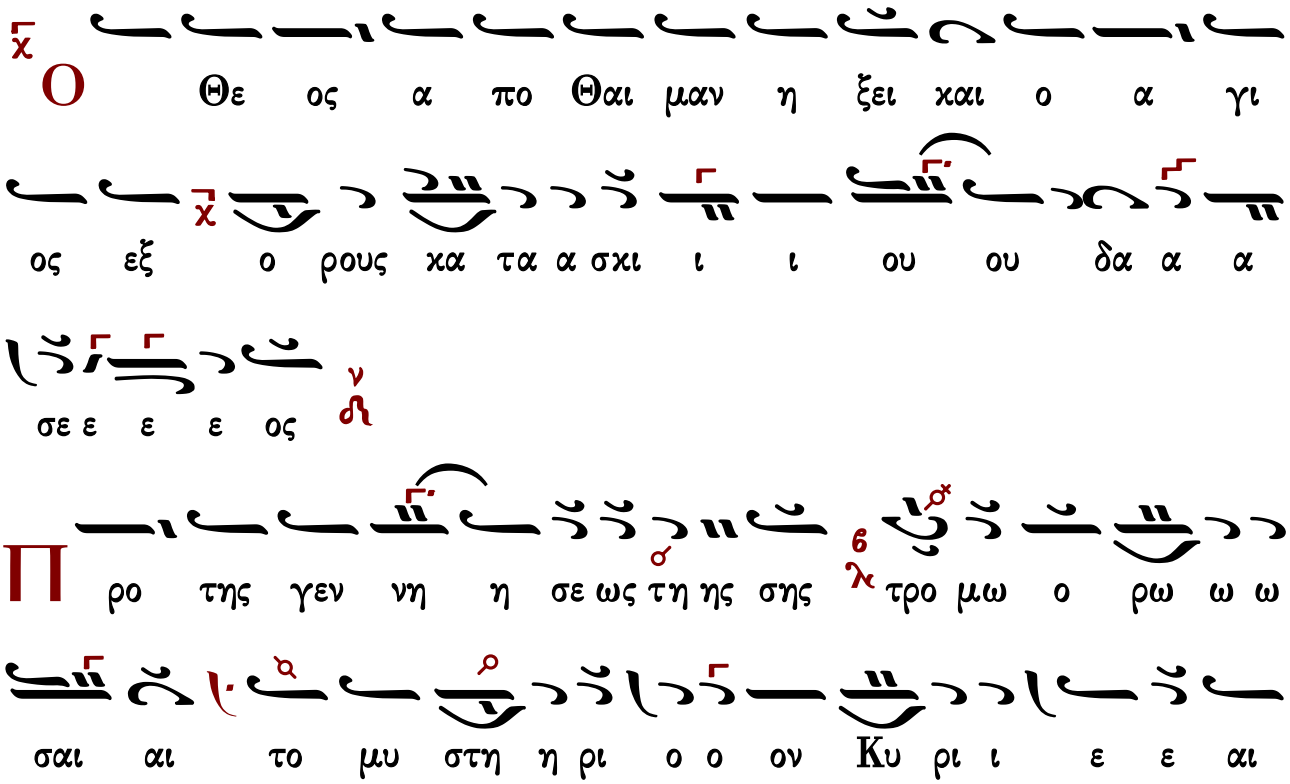

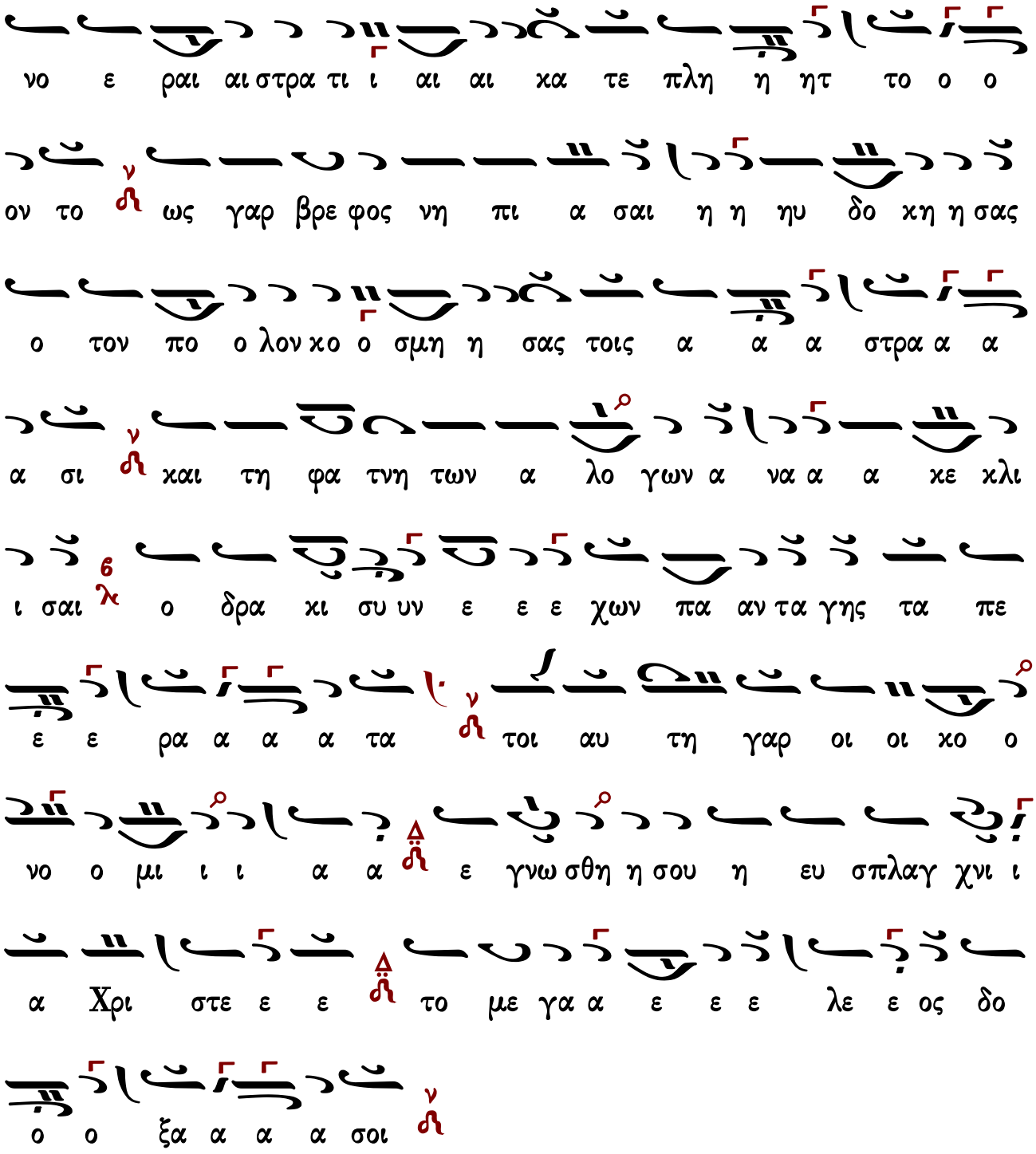

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος γ΄. Γα

ω σηφ ει πε η η μιν πω ως ε ε εχ των Α γι

ι ι ω ων η ην πα α ρε ε λα α βες χο

ο ο ο ρη ην εγ χυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη θλε

ε εμ ε γω φη σι τους προ φη η τα ας ε ρευ νη η

η η η σας και χρη μα τι σθεις υ πο ο ο ο α αγ γε ε

ε ε λου πε ε πει ει σμαι ο ο ο ο ο τι

ι Θε ε ε ον γεν νη σει η Μα ρι ι ι ι α α α

νε ερ μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ει εις

προσ χυ νη σι ιν μα α γοι εξ α να α το λω ων η

ξου ου σι συν δω ω ω ροις τι μι ι ι ι οις λα α τρε ε ευ

ο ο ο ον τε ες ο σαρ χω θει ει ει εις δι ι

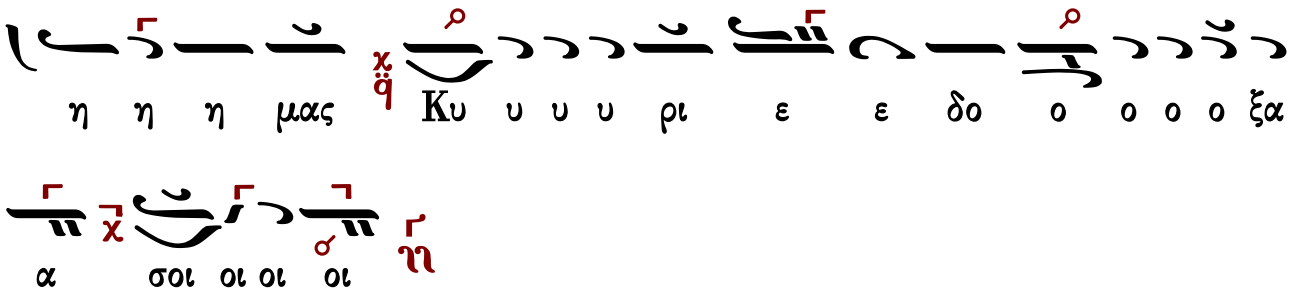

ὥρα ς΄

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως,
καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετάς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι᾽ οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ἄρχεται ὁ α΄ χορὸς

Ἦχος δ΄ Πα

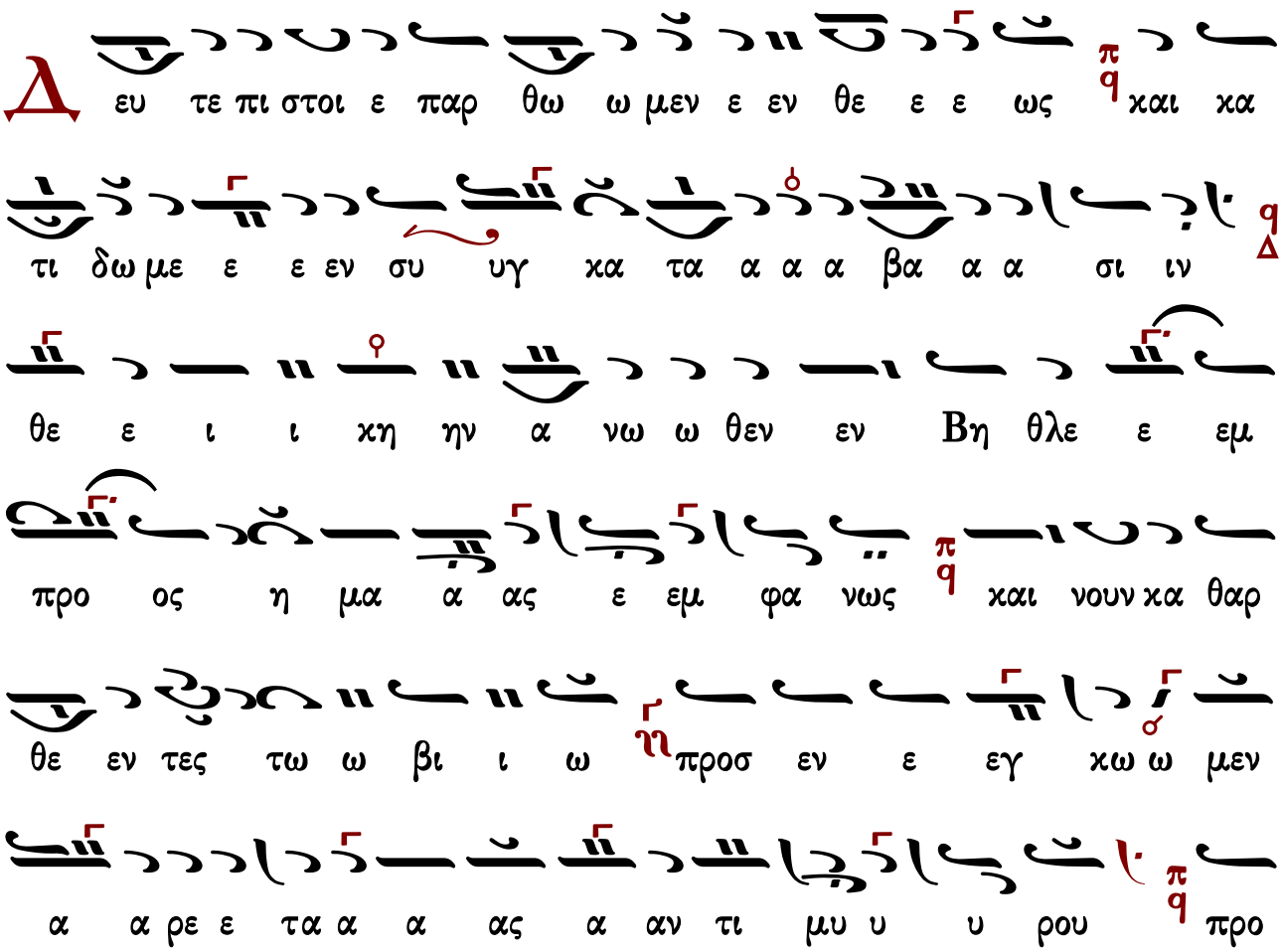

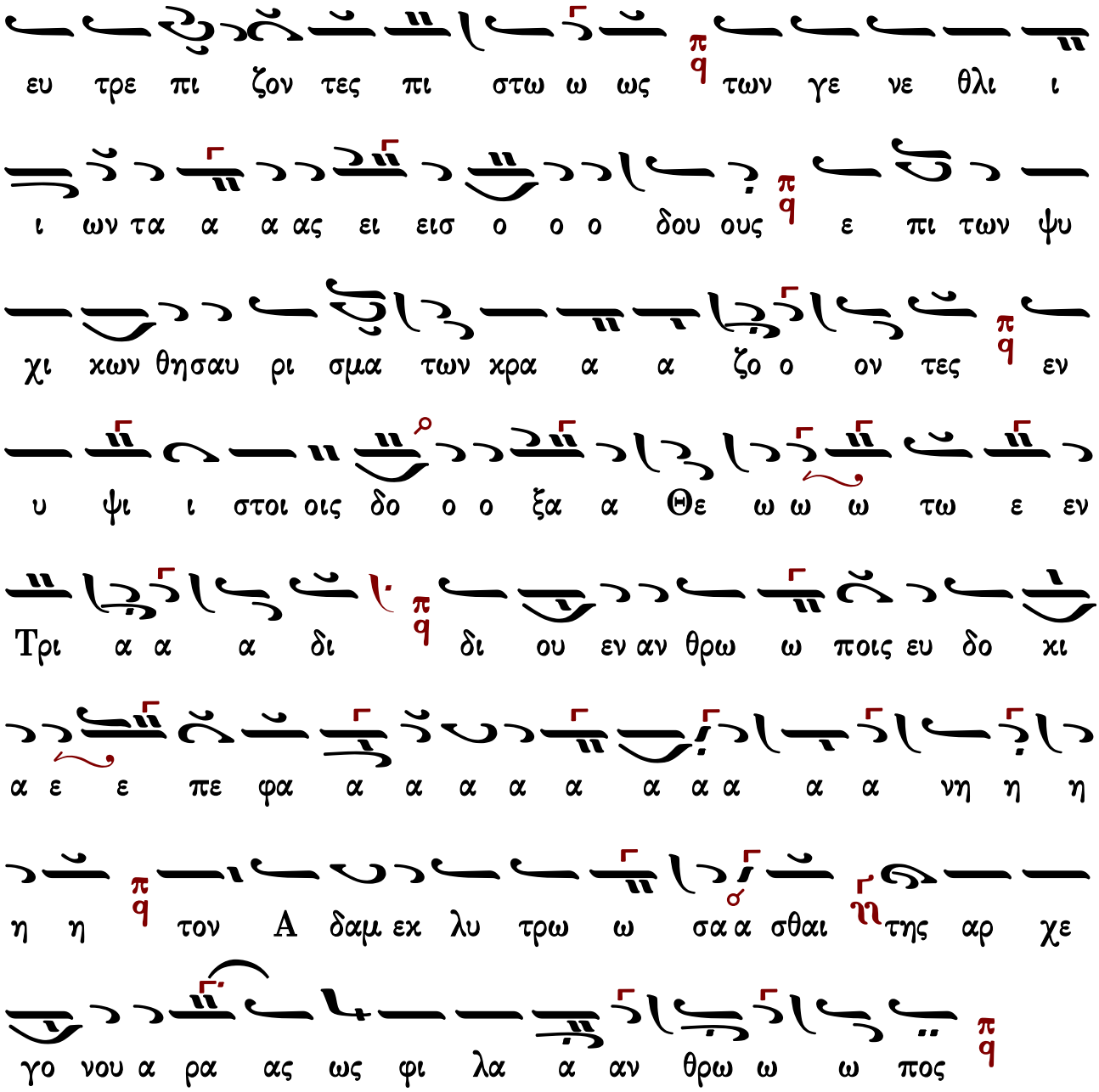

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.
Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον δρᾶται πλάσματος. Ὦ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Ἦχος ⲇ Πα

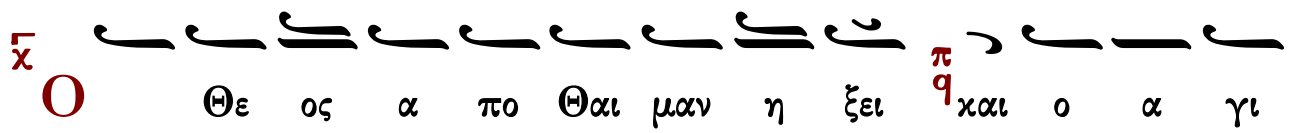

ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε ε
ος
α κου ε ε ου ρα νε και ε νω ω τι ι ι
ζου η η η γη σα λευ θη η τω ω τα θε με
ε ε λι ι ι α ε πι λα βε τω ω τρο ο ο μος τα
α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε ος τε και αι πλα α α
στης σα α αρ κο ο ο ος ει εισ ε ε ε δυ υ υ
πλα α α σιν και ο κρα ται α κτι ι ι σας χει
ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν σπλαγ χνο ον ο ο ρα α
α ται πλα α α α σμα α α τος ω βα θο ος
πλου ου ου του και σο φι ι ι α ας και γνω ω ω

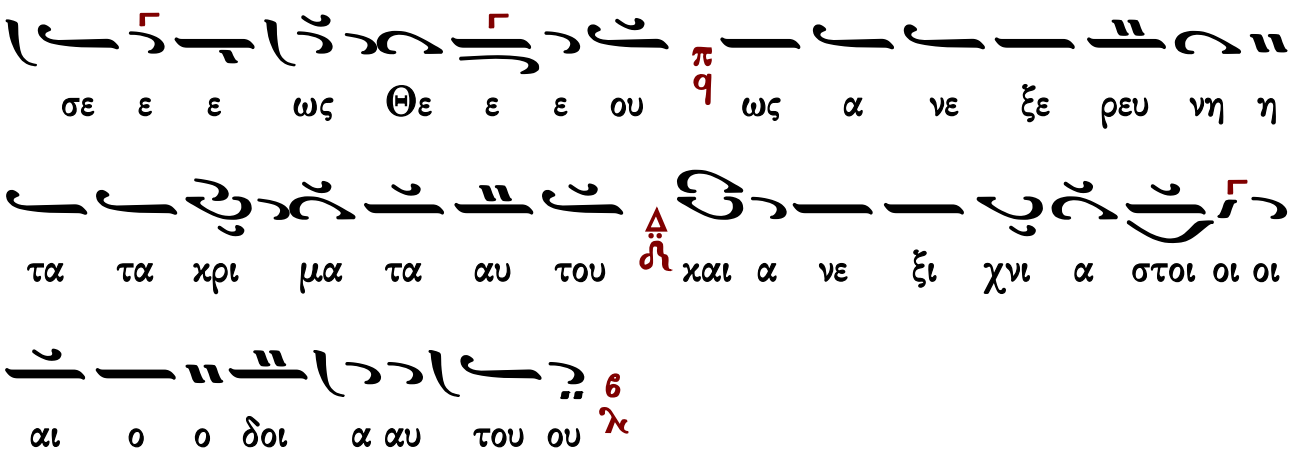

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος Δάμαλις;

Ἦχος λ π ϊ Πα

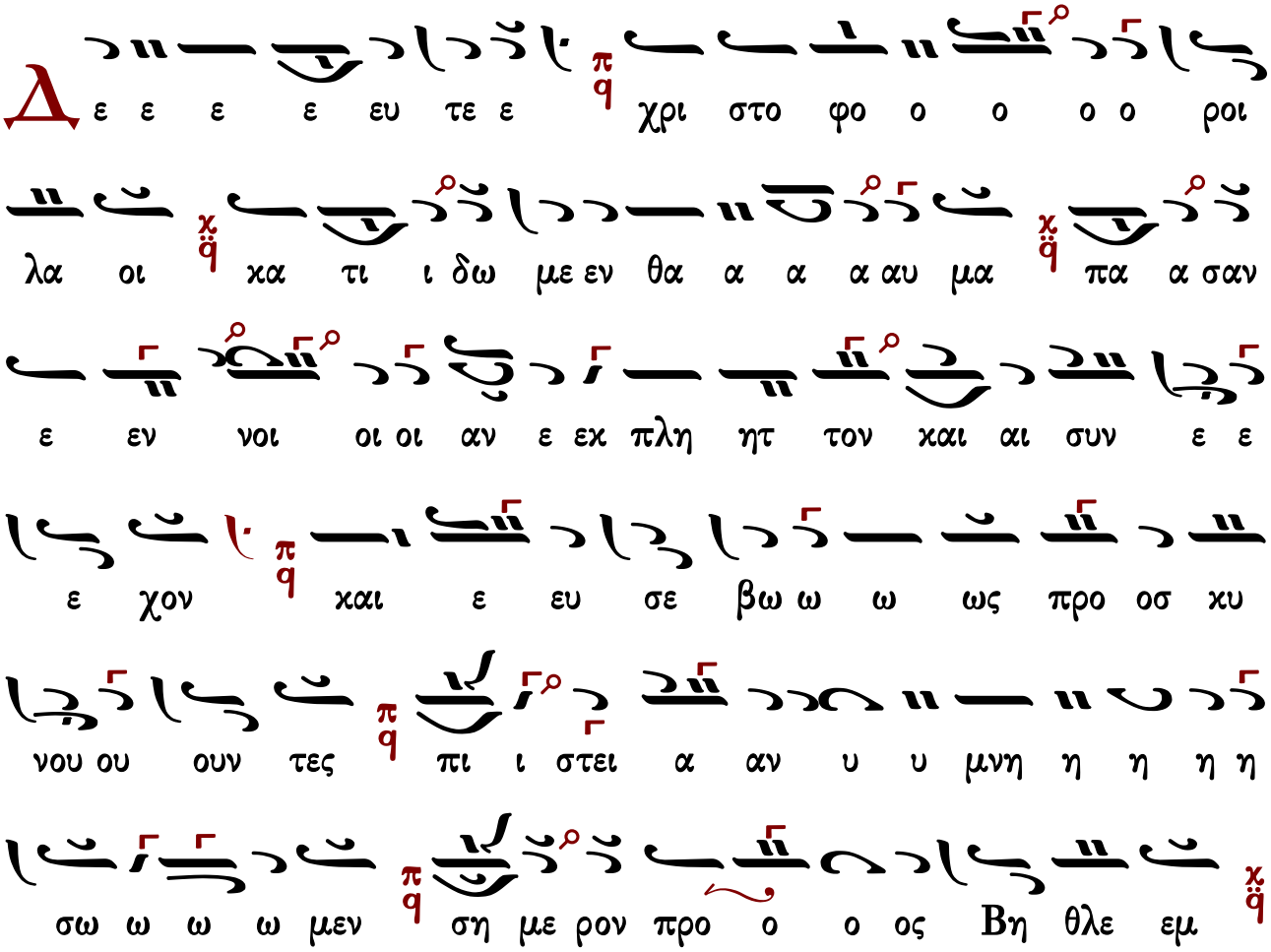

εγ χυ μο ο νου ου σα χο ο ο ρη πα ρα γι ι ι

νε ε ε ται του γεν νη η σαι αι τον Κυ υ υ υ υ

ρι ι ι ον χο ροι δε α αγ γε λω ω ω ων προ ο ο

τρε ε ε ε ε ε ε χου ου ου ου ου ου ου ου ου σι και

ταυ τα α βλε ε ε πων ε ε βο ο ο ο ο α Ι ω

ση ηφ ο μνη η η η η η η η η η η η στω ω ω

ω ωρ τι το ε εν σοι οι ξε ε ε ε ε ε ε νον

μυ υ υ στη η ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε και πως

μελ λεις λο ο χε ε ευ σαι η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα

λι ι ι ι ι ι ι ις

ὥρα θ′

Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρῴδης, ὁρῶν τῶν Μάγων τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ

εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

ἄρχεται ὁ β′ χορὸς

Ἦχος Γα

Θ ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω ω ω ω δης ο ρων των

μα α γων τη ην ευ σε βει α αν ηι και τω θυ μω νι

κω με ε νος του ου ε ε ε τους η κρι βο λο ο γει το ο

δι α στη μα α ηι μη τε ρες η τε ε κνου ου ουν το ο πq

και η α ω ω ρος η λι κι α των βρε φων πι

κρω ως κα τε ε θε ρι ζε το ο ηι μα ζοι ε ξη ραι νο

ον το και πο ροι γα α λα α κτο ο ος συ υν ε ε στε ε

ε ελ λο ον το ηι με γα α η η ην το δει νο ον ηι δι ο ο ο

ευ σε βως πι ι στοι οι συν ελ θο ο ον τε ες ηι

προσ κυ νη σω μεν του ου Χρι στου ου τη ην γε ε ε εν νη η

η σιν ἡ

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.
Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταράσσεσαι, ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτόν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι᾽ ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὅνπερ τικτόμενον, ὄψει ὡς ηὐδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθείς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου, ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος Δι

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α γι
ος εξ ο ρους κα τα σκι ι ου δα σε ε ε ος
Ο ο τε ε ε Ι ω ση η ηφ Παρ θε νε ε λυ υ πη
ε ε ε τι τρω ω ω σκε ε ε το προς Βη θλε ε
ε εμ α α α παι αι αι αι ρω ων ε βο ο α α ας
προς αυ τον τι ο ρων με ε ε ε εγ κυ υ υ ον
στυ γνα α ζει εις και τα ρα α α α ατ τε ε ε σαι
α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι κτον μυ

στη η η ρι ι ι ον λοι πον α α πο ο θου φο

ο βον α α α πα α αν τα το πα ρα δο ο ο

ο ξον ε ε εν νο ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων Θε ο ος κα τει σι γαρ ε πι γης δι ε λε ε

ον εν τη ε μη η η μη η τρα νυν και σα αρκα

α προσ ε λα α α βε ε ε το ον περ τι κτο με ε νον

ο ο ψει ω ω ως ηυ δο ο ο κη η η σε και

της χα ρας πλη η η η σθεις προσ κυ νη η η η σεις ως

κτι ι ι στη η ην σου ον αγ γε ε ε λοι οι οι

υ μνου ου σιν α πα αυ στως και δο ξα α α ζου ου

ου σι β′ χορός συν Πα α τρι και α γι ι ω Πνε ε

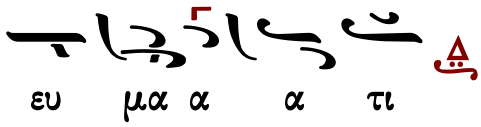

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν (ἐκ γ΄). Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής. Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς πάλαι κατ᾽ ἀρχάς. Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ. Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὴν Γέννᾳν Χριστέ (ἐκ γ΄). Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

δίχορον

Ἦχος λ ⸓ Πα

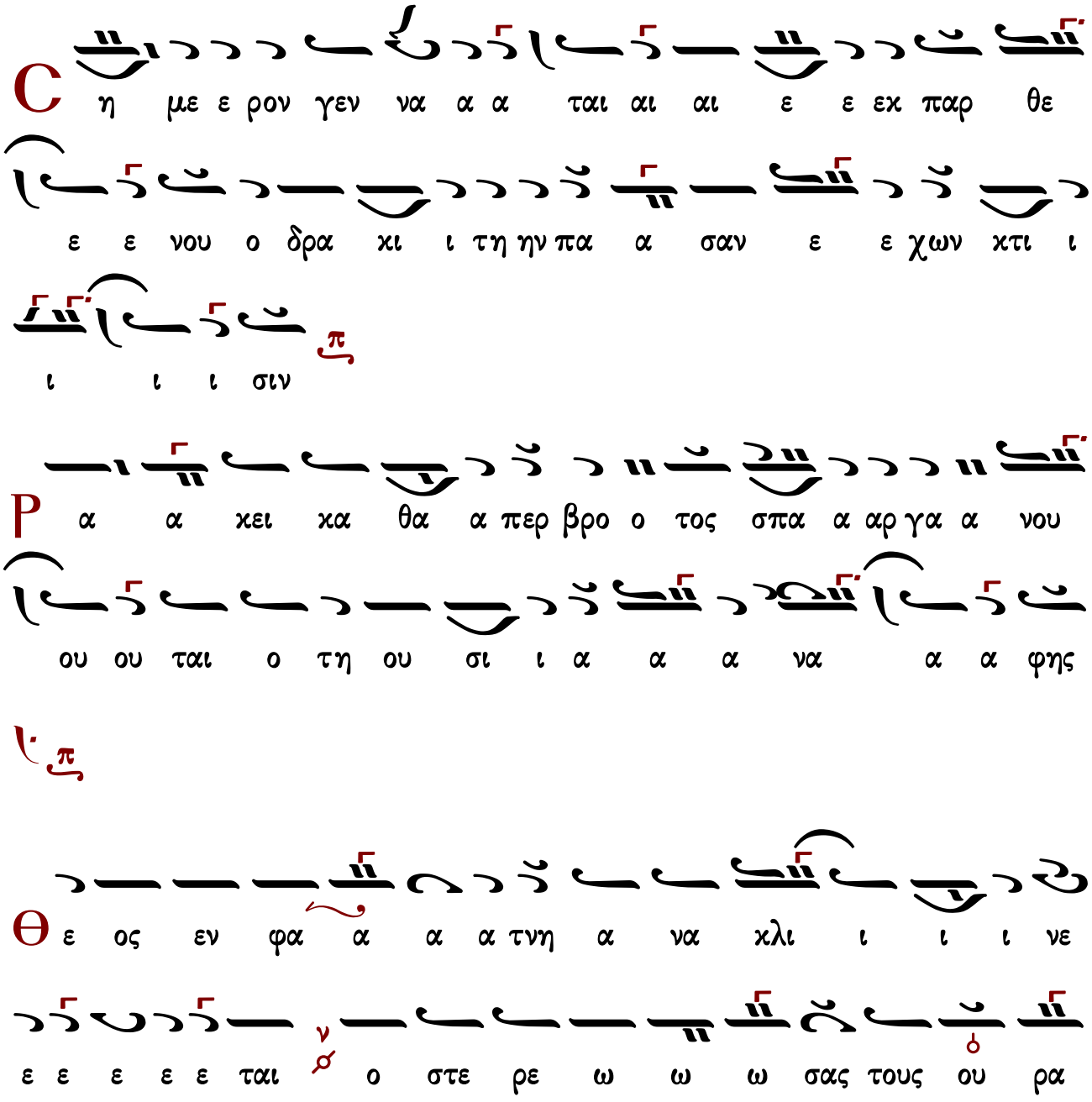

α νους ν' πα α λαι κα ατ α α αρ χας

Θ κ μα ζω ων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ται ο εν τη

ε ρη η η μω ω μα α αν να ο ομ βρι ι σας τω ω

λα α α ω

Μ α γου ου ους προ ο ο οσ κα α λει ει ει ται ο νυμ

φι ι ι ι ο ος της Ε εκλη σι ι ι ι ι ας

Δ ω ρα α του ου ου των αι αι αι αι αι ρει ο Υι ο ο

ο ο ος της Παρ θε ε ε ε νου

Π ροσ κυ νου ου με ε εν σου την γε ε εν ναν Χρι

ι ι στε

Π ροσ κυ νου ου με ε εν σου την γε εν να α αν Χρι

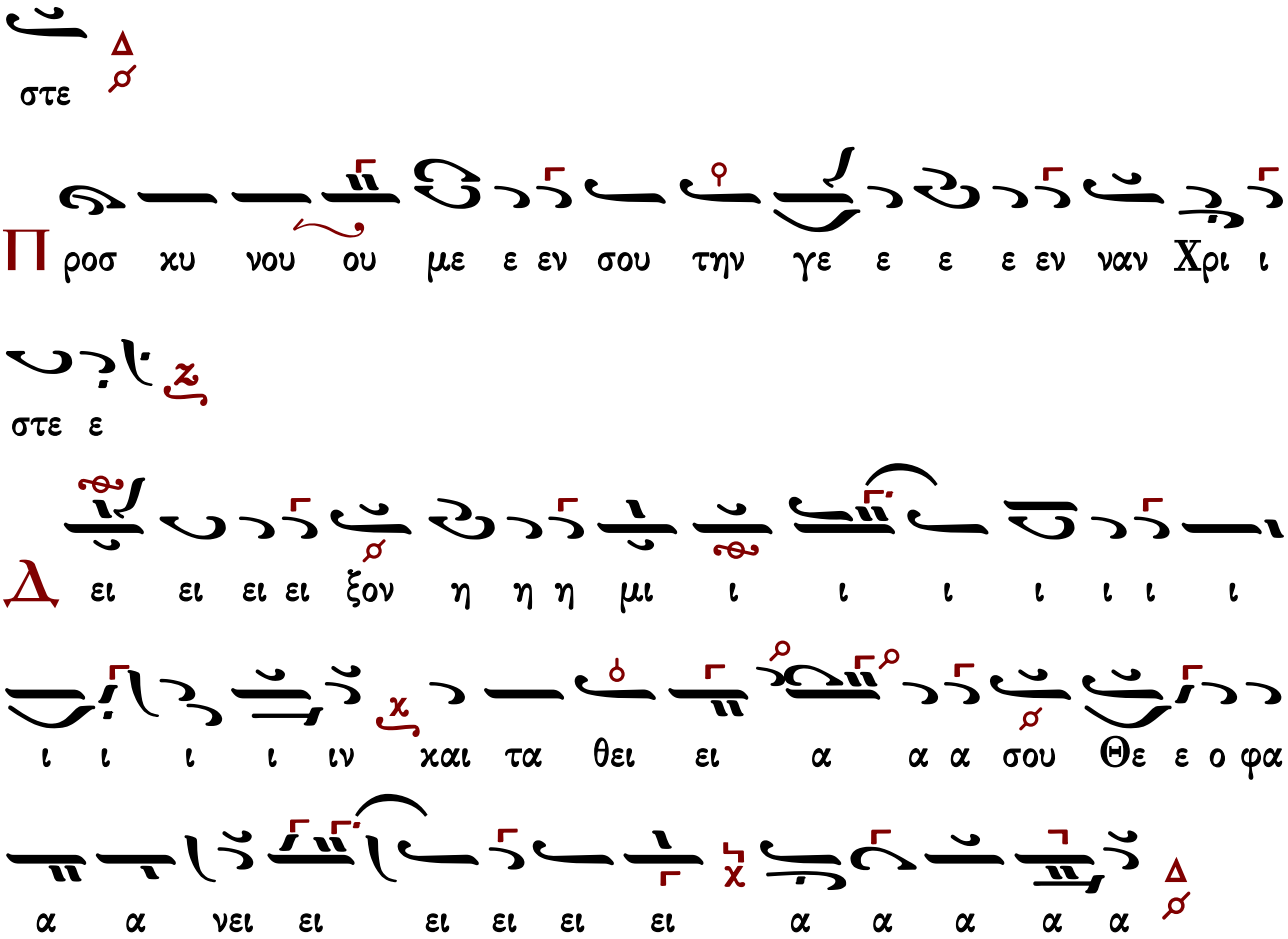

25 Δεκεμβρίου

Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

ἰδιόμελα

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβίμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, κἀγὼ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός, ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθών, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δι

Δ ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ υ ρι ι ι ω

το πα ρον μυ στη ρι ον εκ δι η γου ου ου με νοι το

με σο τοι χον του φρα γμου ου ου ου δι α λε ε ε λυ υ

υ ται η φλο γι νη ρομ φαι αι α τα νω ω τα

δι ι δω σι και τα Χε ρου βιμ πα ρα χω ρει του ξυ

υ υ λου τη ης ζω ω η ης κα γω του πα ρα δει σου της

τρυ φης με τα λα α αμ βα α α νω ω ου προ ε ξε

βλη θην δι α της πα ρα κο ης η γαρ α πα ραλ λα

κτος ει κω ω ων του Πα τρος ο χα ρα κτηρ της α ι

δι ο τη τος αυ του μορ φην δου λου ου ου λαμ βα α νει εξ

α πει ρο γα μου μη τρο ο ος προ ο ελ θων ου

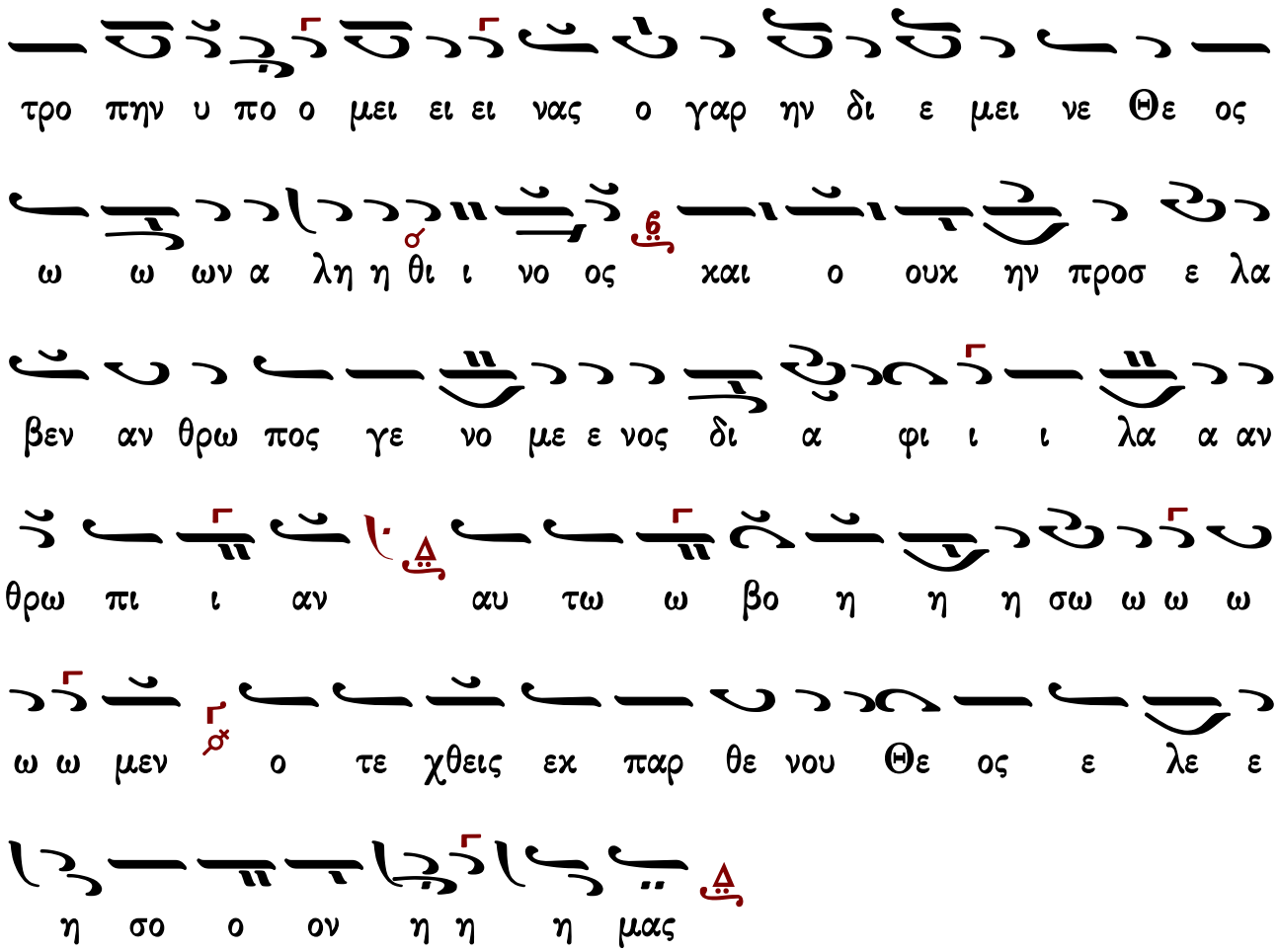

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου,
πεφώτισται τὰ σύμπαντα· Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρῴδης ἐταράττετο, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Δι

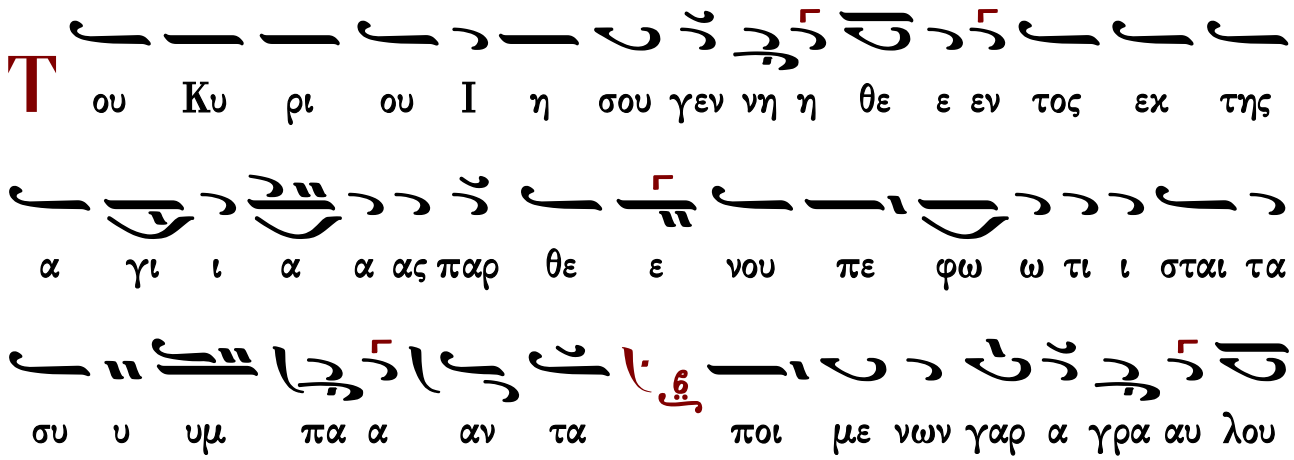

ου ουν των και μα γω ω ων προ ο οσ κυ νου ουν των αγ

γε λων αν υ υ υμ νου ου ου ουν τω ων Η ρω ω δη

ης ε τα ρα α α α ατ τε ε ε το ο τι Θε ος εν

σαρ κι ι ι ε φα α νη Σω ω τηρ των ψυ χω ω ων

η η η μων

Ἡ βασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεός,
βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτός, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. Ὁ ὢν καὶ προών, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δι

Η βα σι λει α σου Χρι στε ο Θε ος βα σι λει α

παν των τω ω ων αι ω ω νων και η δε σπο τει α σου εν

πα ση γε νε α α α και γε ε νε ε α α ο σαρ κω

θεις εκ Πνευ μα το ο ος α γι ι ου και εκ της α ει

παρ θε νου Μα ρι ι α ας ε ε εν α α ανθρω πη η

σας φως η μιν ε λαμ ψας Χρι στε ο Θε ος τη ση η πα

α α ρου ου σι ι ι α φως εκ φω τος του Πα τρος το

α παυ γα α σμα πα σαν κτι ι ι σιν ε φαι αι αι δρυ υ

υ νας πα α α σα πνο ο η αι αι νει ει ει σε τον χα

ρα κτη η η ρα της δο ο ο ξης του ου Πα α τρο ος ο

ων και προ ων και εκ λαμ ψας εκ Παρ θε νου Θε ος ε

λε ε η σο ο ον η η η μας

Τὶ σοι προσενέγκωμεν Χριστέ,
ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν ἀστέρα, οἱ μάγοι τὰ δῶρα, οἱ ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δι

Τ ι σοι προσ εν εγ κω μεν Χρι στε ο τι ω φθης

ε πι γης ως α αν θρω πο ος δι η μας ε κα στον γαρ

των υ πο σου γε νο με νων κτι ι σμα α α των την ευ χα

ρι στι α α αν σοι οι οι προ οσ α α α γει οι

αγ γε λοι το ον υ υ υ μνον οι ου ρα νοι τον α α α

στε ε ε ρα α οι μα γοι τα α δω ω ω ρα οι ποι με νες το

θα αυ μα η γη η το σπη η λαι ον η

ε ε ρη η η μο ο ος την φα α τνην η μει

ει εις δε ε μη τε ε ε ε ρα Παρ θε ε ε νον

ο προ αι ω νων Θε ος ε λε ε η σο ο ον

η η η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο, καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἁγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγένηνται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος, ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Ἦχος Δι

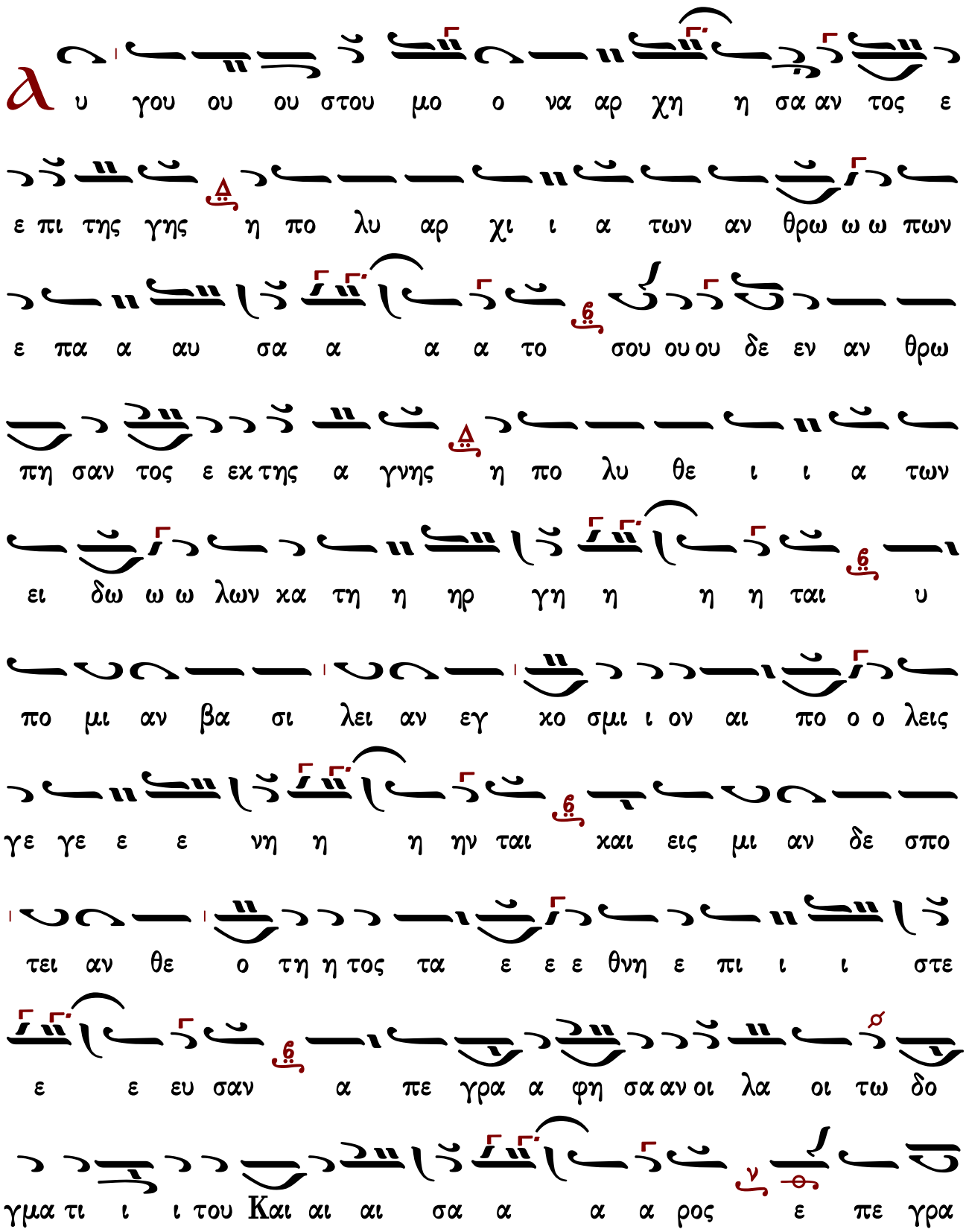
α υ γου ου ου στου μο ο να αρ χη η σα αν τος ε
ε πι της γης η πο λυ αρ χι ι α των αν θρω ω ω πων
ε πα α αυ σα α α α το σου ου ου δε εν αν θρω
πη σαν τος ε εκ της α γνης η πο λυ θε ι ι α των
ει δω ω ω λων κα τη η ηρ γη η η η ται υ
πο μι αν βα σι λει αν εγ κο σμι ι ον αι πο ο ο λεις
γε γε ε ε νη η η ην ται και εις μι αν δε σπο
τει αν θε ο τη η τος τα ε ε ε θνη ε πι ι ι στε
ε ε ευ σαν α πε γρα α φη σα αν οι λα οι τω δο
γμα τι ι ι του Και αι αι σα α α α ρος ε πε γρα

α α φη με εν οι πι στοι ο νο ο μα α τι θε ο ο ο

τη η η η τος σου του εν αν θρω πη σαν τος Χρι στου

ου ου του Θε ε ε ου με γα σου το ε ε λε

ος δο ο ο ξα α α α σοι οι οι

Τροπάρια τῶν προφητειῶν

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον,
ἀλλ᾽ οὐρανὸς σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὥσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ· Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ᾽ ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος λ πλ. β΄

Λ α θων ε τε χθης υ πο το σπη λαι ον αλλ ου ρα νος σε

πα σιν ε κη ρυ ξεν ωσ περ στο μα τον α στε ρα προ βαλ λο

με νος Σω τηρ και μα γους σοι προσ η νεγ κεν εν πι στει

προσ κυ νουν τας σε μεθ ων ε λε η σον η μα ας

το τέλος ε λε η σον η μα α α ας

Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου,
νοητὲ Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης· καὶ Ἀστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον.

Ἦχος λ Βϋ

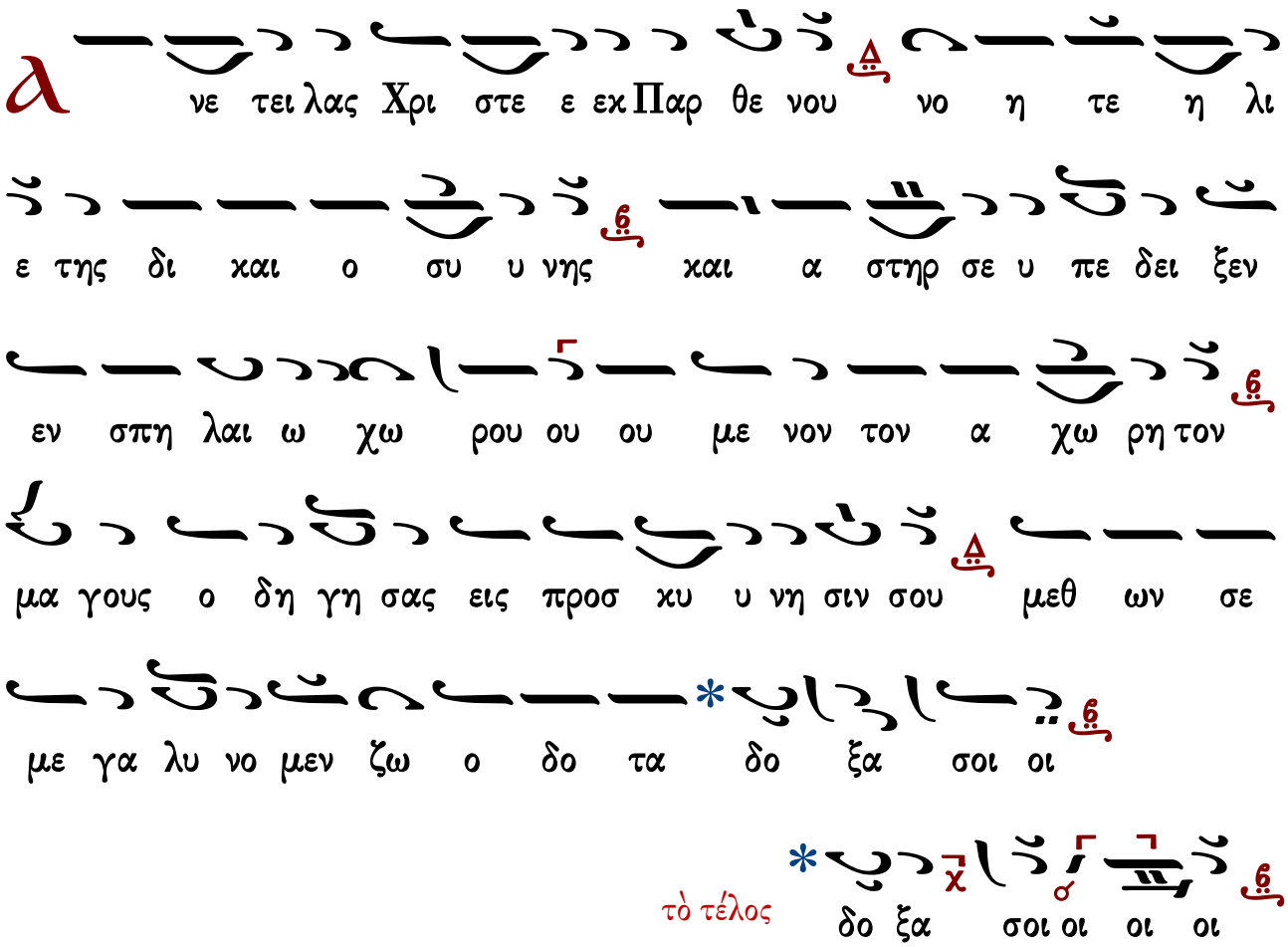

Εἰς τόν στίχον

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον!
Παρθένος τίκτει καὶ μήτρα οὐ φθείρεται, ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται, Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Ἦχος Δι

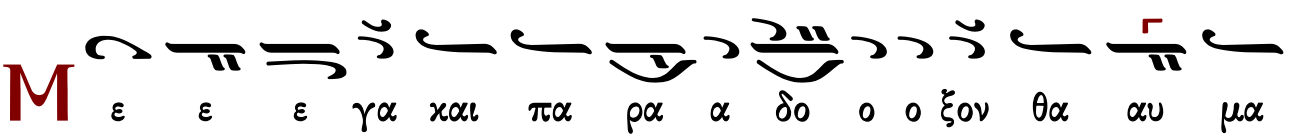

τε τε ε ε λε σται ση η η με ε ε ρον παρ θε

νο ος τι ι ι κτει και μη η η τρα α α ου φθει ει ει ρε ε

ε ται ο λο ο γο ο ος σαρ κου ου ται και του Πα

τρο ο ο ος ου κε χω ω ω ρι ι ι σται αγ γε λοι με

τα ποι με ε νων δο ξα α α ζου σι και η μεις συν

αυ τοι οι οις εκ βο ω ω ω μεν δο ξα εν υ ψι

στοις Θε ω και ε πι γη ης ει ει ρη η η η η νη

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός,
Ἐδὲμ προσφέρει σπήλαιον, καὶ ἀστὴρ μηνύει Χριστόν, τὸν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι, καὶ Ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἦχος γ'. Γα

C η η με ρον τι κτει ει η παρ θε ε ε ε ε νος

το ο ον ποι η η τη η ην του ου ου παν το ος E

δεμ προ οσ φε ε ρει σπη λαι ο ον ν και α στηρ μη η νυ υ

υ υ υ ει Χρι στον τον η η η η λι ο ον τοι οις εν

σχο ο ο ο τει ει π q με τα δω ρων μα γοι οι

προσ ε χυ υ υ νη σαν πι ι στει ει φω τι ι ζο ο ο

με ε ε ε νοι οι π q και ποι με ε νες ει ει ει δον

το ο θα α αυ μα αγ γε λων αν υ μνου ου ουν των και αι αι

αι λε ε γο ο ον των δο ο ξα εν υ ψι ι ι ι

στοις Θε ε ω ῆ σ

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας,
ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον, δόκιμον χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων, ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ Ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ΄. Γα

Τ ου Κυ ρι ου Ι η σου ου ου ου γεν νη θε ε ε ε

εν τος εν Βη θλε εμ της Ι ου ου δαι αι αι ας εξ α να το

λων ελ θο ο ον τες μα α γοι οι προσ ε ε χυ υ υ νη

η η η σα αν Θε ον ε εν α αν θρω πη σαν τα α

και τους θη η σαυ ρου ου ους αυ των προ θυ υ υ

μως α νοι οι ξα αν τε ες δω ω ω ω ω ρα τι ι μι ι α προ οσ

ε ε ε φε ε ε ε ρο ον δο ο κι ι μον

χρυ υ σον ως βα σι λει ει ει τω ω ω ων αι αι ω ω ω νων

και λι βα α νον ως Θε ω τω ω ων ο ο ο λω ων ως

τρι η με ρω σε νε ε ε χρω σμυ υ υ υρ να α αν τω ω

α α θα να α α α τω ω πα αν τα τα α

ε ε ε ε ε θνη δευ τε ε προ οσ κυ νη σω με εν τω τε

χθε ε ε ε εν τι σω ω σαι τας ψυ υ χα α α

ας η η μων

Δόξα...

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ, Ἀδάμ, ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεῴχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη· ἣν γὰρ ἠπάτησε πρώην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὦ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ, ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκί, τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντί, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός, καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἁμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστός, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ⲁ Πα

Θ υ φραν θη τι ι Ι ε ρου ου ου σα α α λημ

και παν η γυ ρι σα τε ε πα α αν τε ες οι α γα πω ω

ων τε ες Σι ων ση με ρον ο χρο νι ι ος ε λυ

υ υ θη η δε σμος τη η η ης κα α τα α δι ι

κη ης του Α δαμ ο πα ρα δει σος η η μι ι ιν η

νε ε ε ω ω ω χθη ο ο φις κα τη ηρ γη η

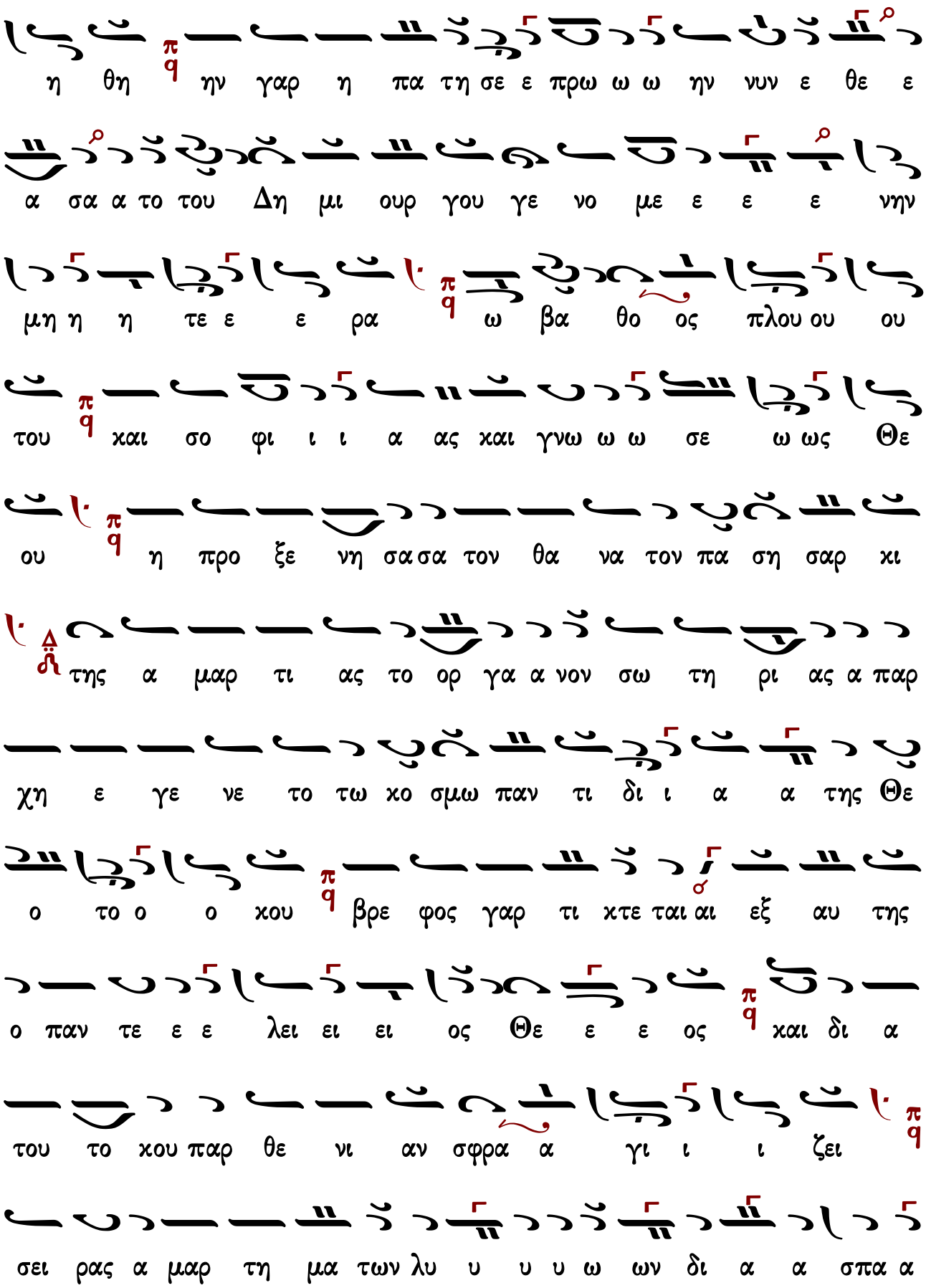
η θη π/q ην γαρ η πα τη σε ε πρω ω ω ην νυν ε θε ε
α σα α το του Δη μι ουρ γου γε νο με ε ε ε νην
μη η η τε ε ε ρα π/q ω βα θο ος πλου ου ου
του π/q και σο φι ι ι α ας και γνω ω ω σε ω ως Θε
ου ι· π/q η προ ξε νη σα σα τον θα να τον πα ση σαρ κι
ι· Δ/ϯ της α μαρ τι ας το ορ γα α νον σω τη ρι ας α παρ
χη ε γε νε το τω κο σμω παν τι δι ι α α της Θε
ο το ο ο κου π/q βρε φος γαρ τι κτε ται αι εξ αυ της
ο παν τε ε ε λει ει ει ος Θε ε ε ος π/q και δι α
του το κου παρ θε νι αν σφρα α γι ι ι ζει π/q ι·
σει ρας α μαρ τη μα των λυ υ υ υ ω ων δι α α σπα α

αρ γα α α νων π/q και δι α νη πι ο τη η τος της

Ευ ας θε ρα πε ευ ει τας εν λυ παις ω ω δι ι

ι νας π/q χο ρευ ε τω ω τοι οι οι νυν πα σα η η κτι ι

ι ι σις και βο α α α τω π/q α α α α να α κα

α λε ε σαι αι γαρ αυ την π/q πα ρα γε ε γο ο νε Χρι

στο ο ος και σω ωσαι τα ας ψυ υ χας η μω ων 6/λ

Καὶ νῦν...

Σπηλαίῳ παρῴκησας, Χριστὲ ὁ Θεός, φάτνη ὑπεδέξατο. Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχος 4/ Πα

C πη λαι ω πα ρω κη σας Χρι στε ε ε ο ο Θε

ος π/q φα τνη υ πε δε ξα α το ποι με νες και μα α γοι

προσ ε κυ υ υ νη η η σαν π/q το τε δη των προ φη

Ἀπολυτίκιον

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο· σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος Δι

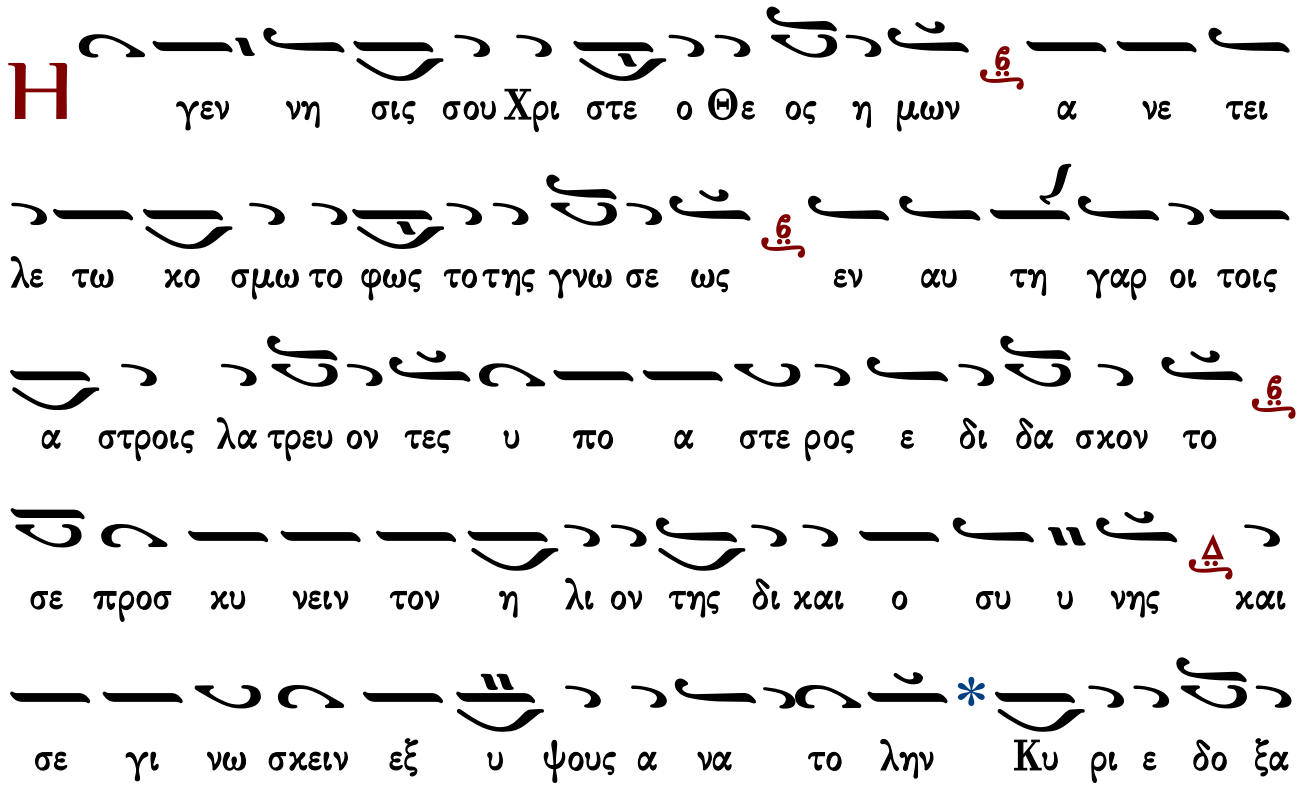

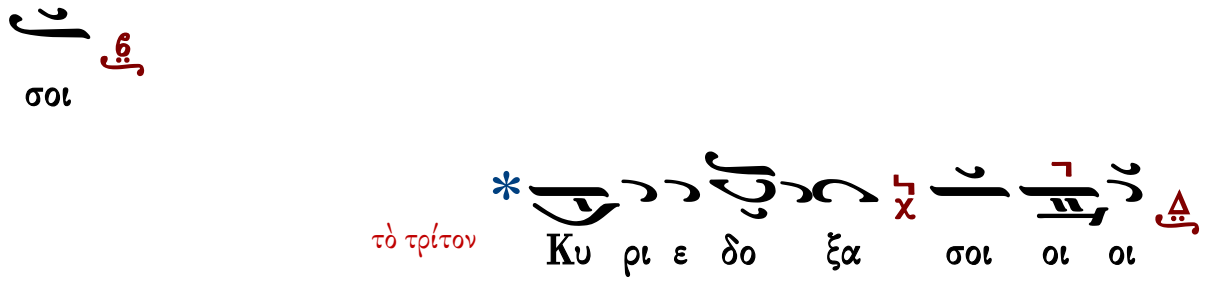

Κοντάκιον

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ἦχος Γα

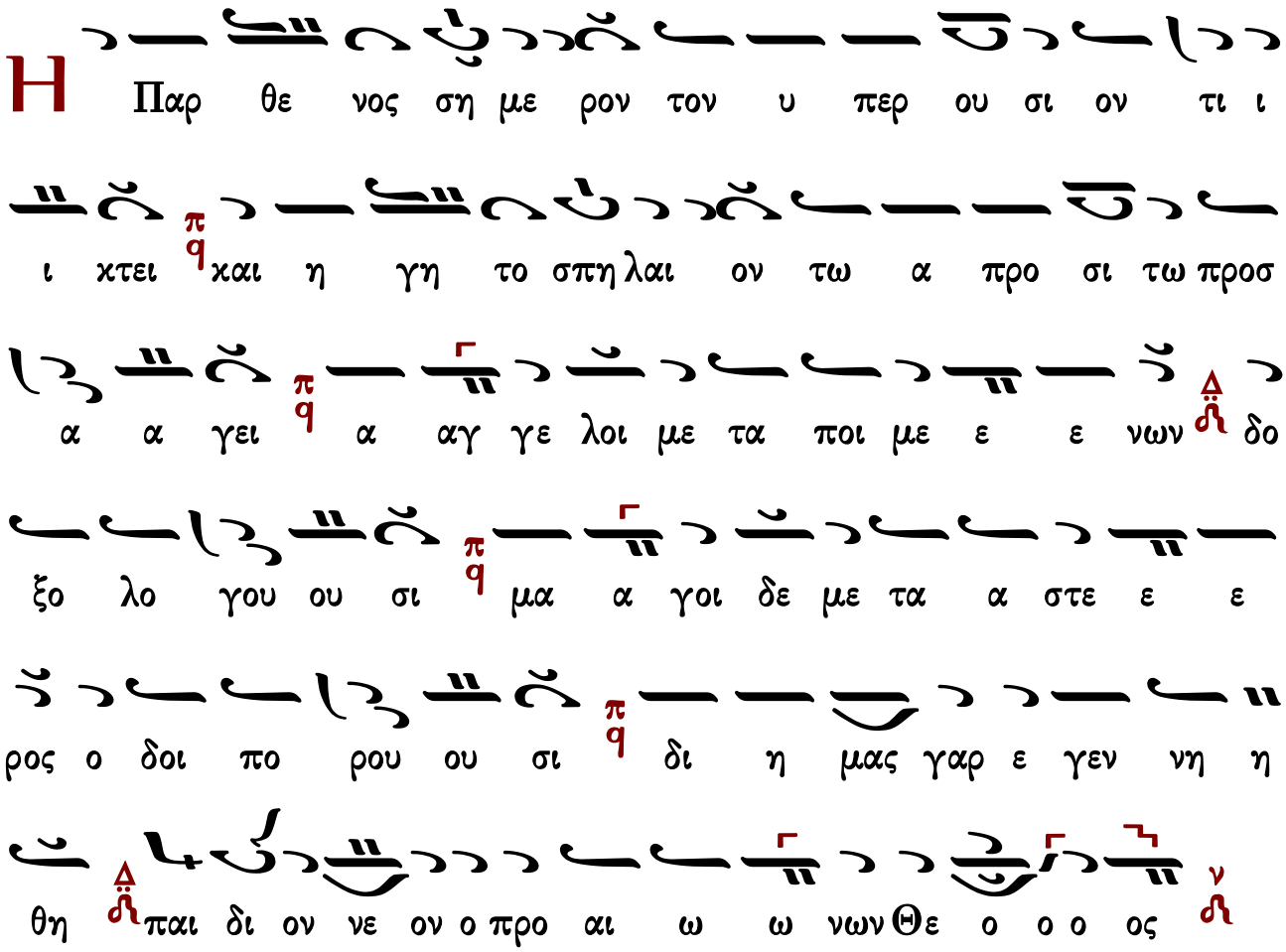

Εἰς τὸν ν᾽ ψαλμὸν

Δόξα...

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Ἦχος Δι

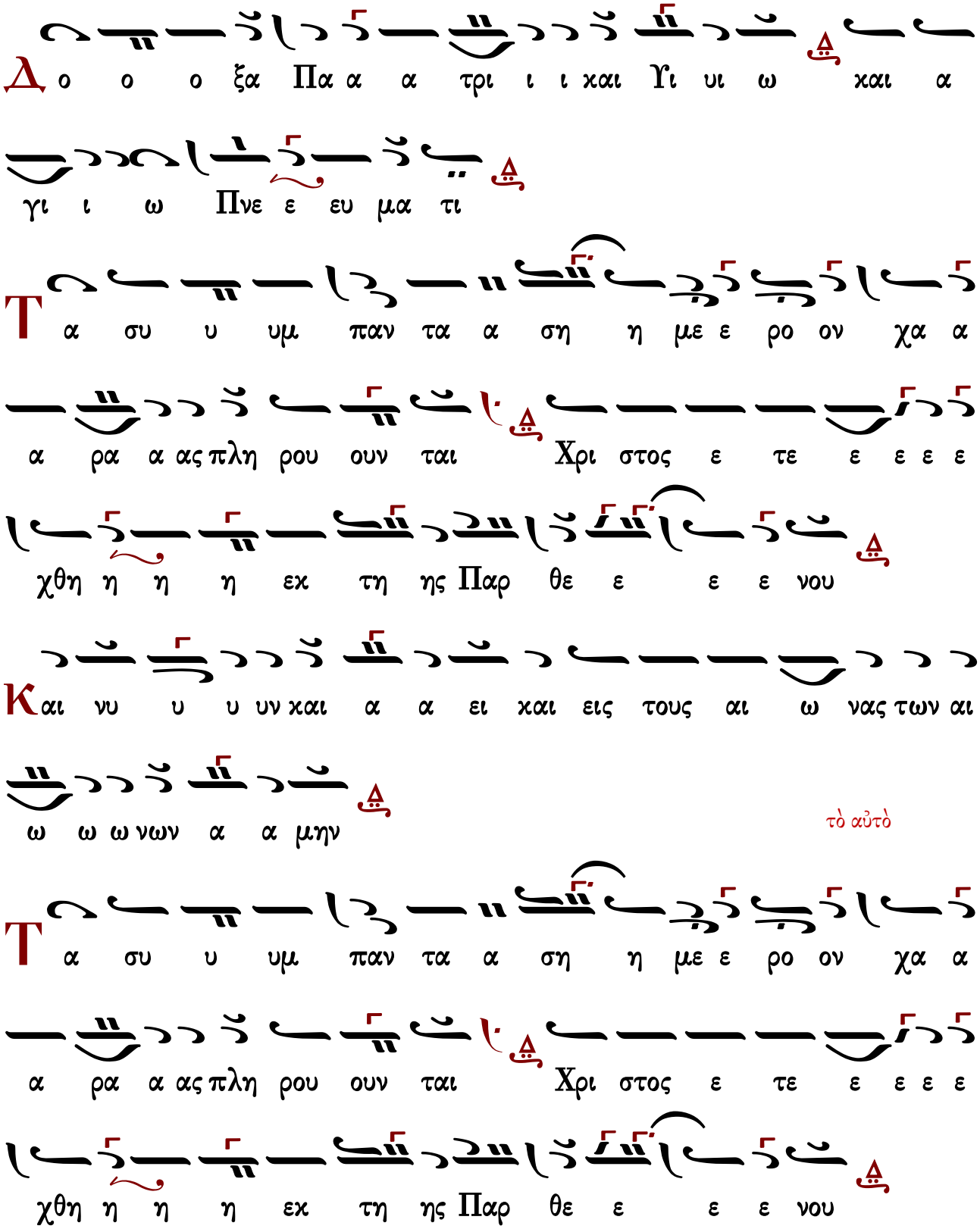

Ἐλέησόν με ὁ Θεός…

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν καθήμερον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦχος λ̇ π̇ Πα

πω ως δο ο ο ξο ο ο λο γου ου ου σι δο ξα

εν υ ψι ι ι ι στοις Θε ε ω και ε ε πι ι

ι γη η ης ει ρη η η νη εν α αν θρω ω ω ω

ποις ε ευ δο κι ι ι α α α α α

Εἰς τούς αἴνους

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε,
σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος, Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεόν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος

Ε υ φραι νε σθε ε δι και οι ου ρα νοι α γαλ λι

α α α σθε σκιρ τη σα τε τα ο ο ρη Χρι στου ου γεν νη θεν

τος παρ θε νος κα θε ζε ε ται τα Χε ρου βι ιμ μι μου με

ε ε νη βα στα ζου σα εν κο ολ ποις Θε ον Λο γον σαρ κω

θε ε εν τα ποι με νες τον τε χθεν τα δο ξα ζου ου

σι μα γοι τω Δε σπο ο τη δω ω ρα προσ φε ρου σι αγ

γε λοι α νυ μνουν τες λε γου ου σιν α κα τα λη πτε Κυ

ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο,
καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ο Πα τηρ ηυ δο κη σεν ο Λο γος σαρξ ε γε νε

το και η Παρ θε νος ε τε κε Θε ον ε ναν θρω πη σαν

τα α στηρ μη νυ ει μα γοι προσ κυ νου ου ου σι

ποι με ε ε ε νες θαυ μα ζου σι και η κτι ι σις α γαλ λε ται

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα,
ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει το μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, Δόξα σοι.

Θ ε ο το κε Παρ θε ε νε η τε κου σα τον Σω τη

η η ρα α νε τρε ψας την πρω την κα τα ραν της

Ευ ας ο τι μη τηρ γε γο νας της ευ δο κι ας του Πα

τρος βα στα ζου σα εν κο ολποις Θε ον Λο γον σαρ κω

θε ε εν τα ου φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε ευ ναν

πι στει μο νη του ου το παν τες δο ξα α ζο μεν κρα ζον τες

με τα σου και λε γο ον τες α νερ μη νευ τε Κυ ρι ε δο ξα

σοι

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος,
τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· χαίροις πόλις ἔμψυχε, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν την μη τε ρα του Σω τη

η η ρος την με τα το κον πα λιν ου σαν παρ θε

νον χαι ροις πο λις εμ ψυ χε του βα σι λε ως και Θε ου

εν η Χρι στος οι κη η σας σω τη ρι ι αν ειρ γα σα

το λ με τα του Γα βρι ηλ αν υ μνου με εν σε π q με τα των

ποι με νων δο ξα α ζο μεν κρα ζον τες λ Θε ο το κε

πρε σβε ευ ε τω εκ σου σαρ κω θεν τι σω θη ναι η μα ας λ

Δόξα...

Ὅτε καιρός, τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῇ οἰκουμένῃ ἐγένετο, τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου· διὰ τοῦτο τὸ τοιοῦτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας, τὸ ἄναρχον ἐκαινουργήθη. Διὸ σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τήν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ π Πα

Ιε ε Δο ο ο ο ο ξα π Πα α τρι ι και αι αι

Υι υι ω Δ κα α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι π

Ο τε και ρος της ε πι γης πα ρου σι ι ι α α

α ας σου Δ πρω τη α πο γρα α φη τη οι κου με ε

νη η η ε γε ε ε νε ε ε ε το π το τε ε

ε ε με ε ε λε ε ες των αν θρω ω πων α πο

γρα φε σθαι αι αι αι τα ο νο ο ο ο μα α α τα των

πι στευ ο ον τω ω ων το το ο ο ο ο χω ω ω ω

σου δι α του ου το το τοι ου ου ου τον δο ο ο

γμα υ πο Και αι σα α ρο ος ε ξε ε ε φω νη η η

η η θη της γαρ αι ω νι ι ου ου σου ου ου

βα α α σι λει ει ει ει ας το α α να αρ χο ον ε

χαι αι νουρ γη η η η θη δι ο σοι προσ φε ρο

μεν χαι αι η μεις υ περ την χρη μα τι

χη ην φο ο ο ρο ο ο λο γι ι ι αν ορ

θο δο ξου πλου τι ι ι σμο ον θε ο ο λο γι ι

ι ι ας τω ω Θε ω και Σω τη ρι τω ων ψυ χω

ω ων η η η η μων

ἕτεραι θέσεις

δι α του ου το το τοι ου ου ου τον δο ο ο γμα

υ πο Και σα α ρο ος ε ξε ε φω νη η η η

θη της γαρ

ο α ναρ χον ε και νουρ γη η η η θη η δι

ορ θο δο ο ξου πλου τι ι σμο ον θε ο λο

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ας τω ω

Καὶ νῦν…

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν, ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦχος Δι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

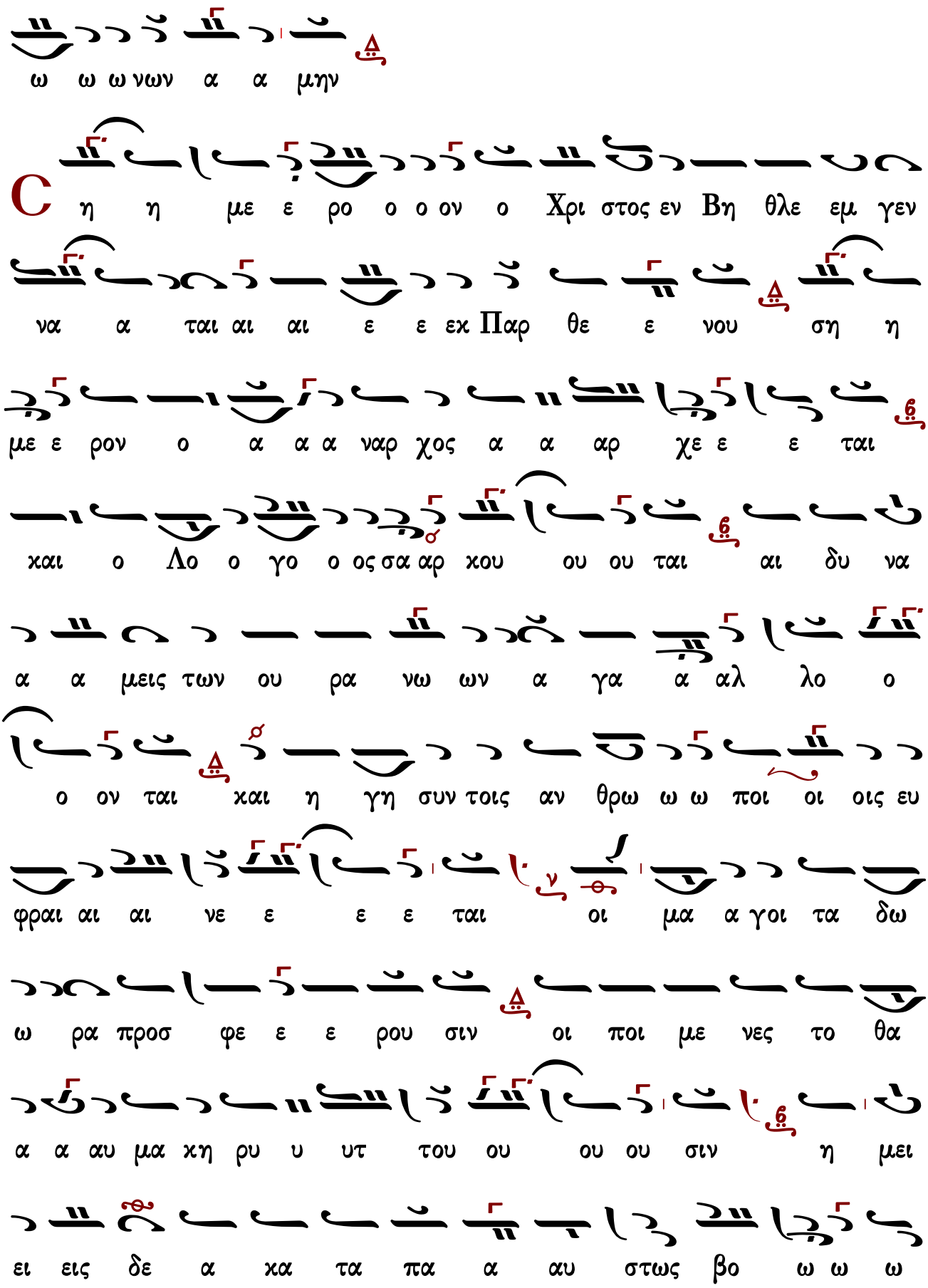
ω ω ω νων α α μην
C η η με ε ρο ο ο ον ο Χρι στος εν Βη θλε εμ γεν
να α ται αι αι ε ε εκ Παρ θε ε νου ση η
με ε ρον ο α α α ναρ χος α α αρ χε ε ε ται
και ο Λο ο γο ο ος σα αρ κου ου ου ται αι δυ να
α α μεις των ου ρα νω ων α γα α αλ λο ο
ο ον ται και η γη συν τοις αν θρω ω ω ποι οι οις ευ
φραι αι αι νε ε ε ε ται οι μα α γοι τα δω
ω ρα προσ φε ε ε ρου σιν οι ποι με νες το θα
α α αυ μα κη ρυ υ υτ του ου ου ου σιν η μει
ει εις δε α κα τα πα α αυ στως βο ω ω ω

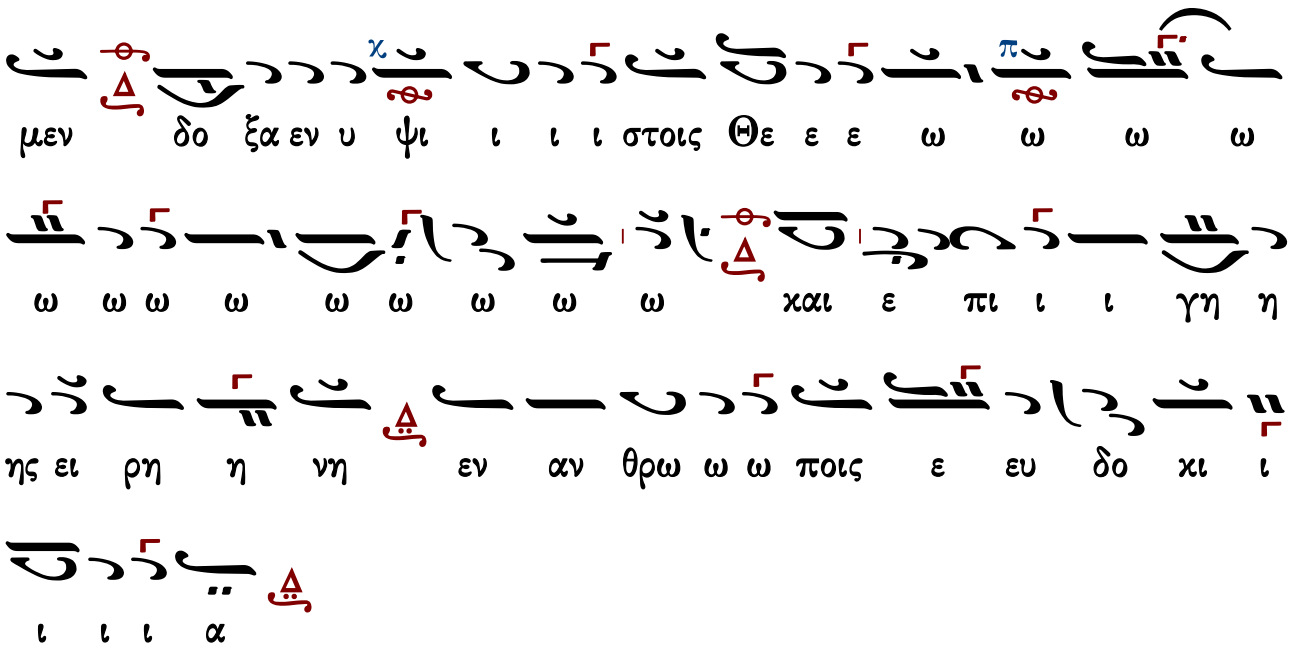

26 Δεκεμβρίου

Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. Σήμερον ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

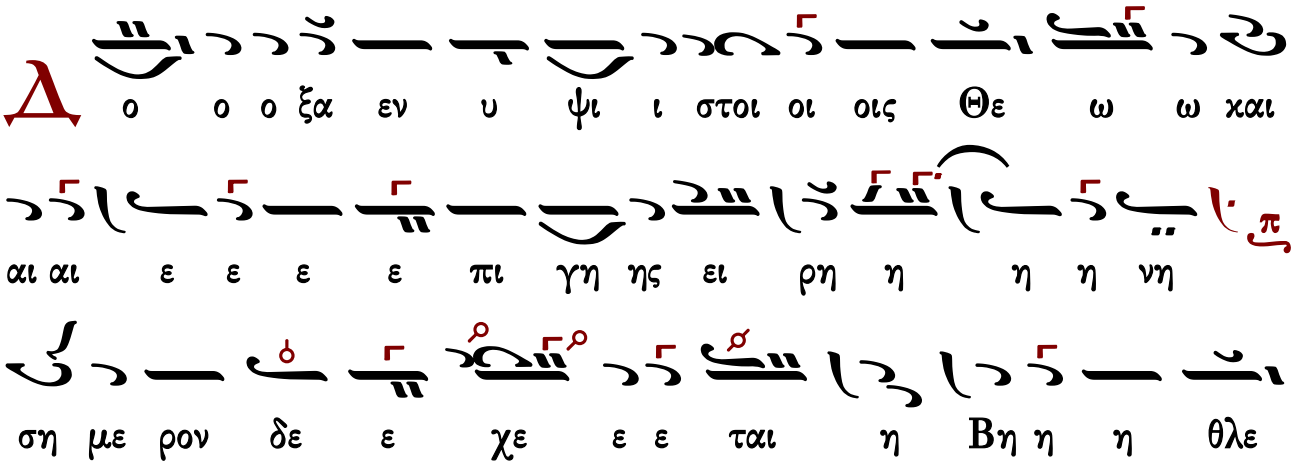

εμ τον κα θη η με ε ε νον δι α παν το ο ος

συν Πα α α τρι ση με ρον α αγ γε ε ε λοι

το βρε φος το ο ο τε χθεν θε ο πρε

πω ως δο ο ο ξο ο ο λο γου ου ου σι δο ξα

εν υ ψι ι ι ι στοις Θε ε ω και ε ε πι ι

ι γη η ης ει ρη η η νη εν α αν θρω ω ω ω

ποις ε ευ δο κι ι ι α α α α α

Εἰς τόν στίχον

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, Νηπίου μορφὴν δι᾽ ἡμᾶς ἀνειληφότα, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ ἡ Νη

Ε ν Βη θλε εμ συν ε δρα μον ποι οι με ε ε νες

τον α λη θη μη η η νυ υ ον τε ες ποι οι οι με ε

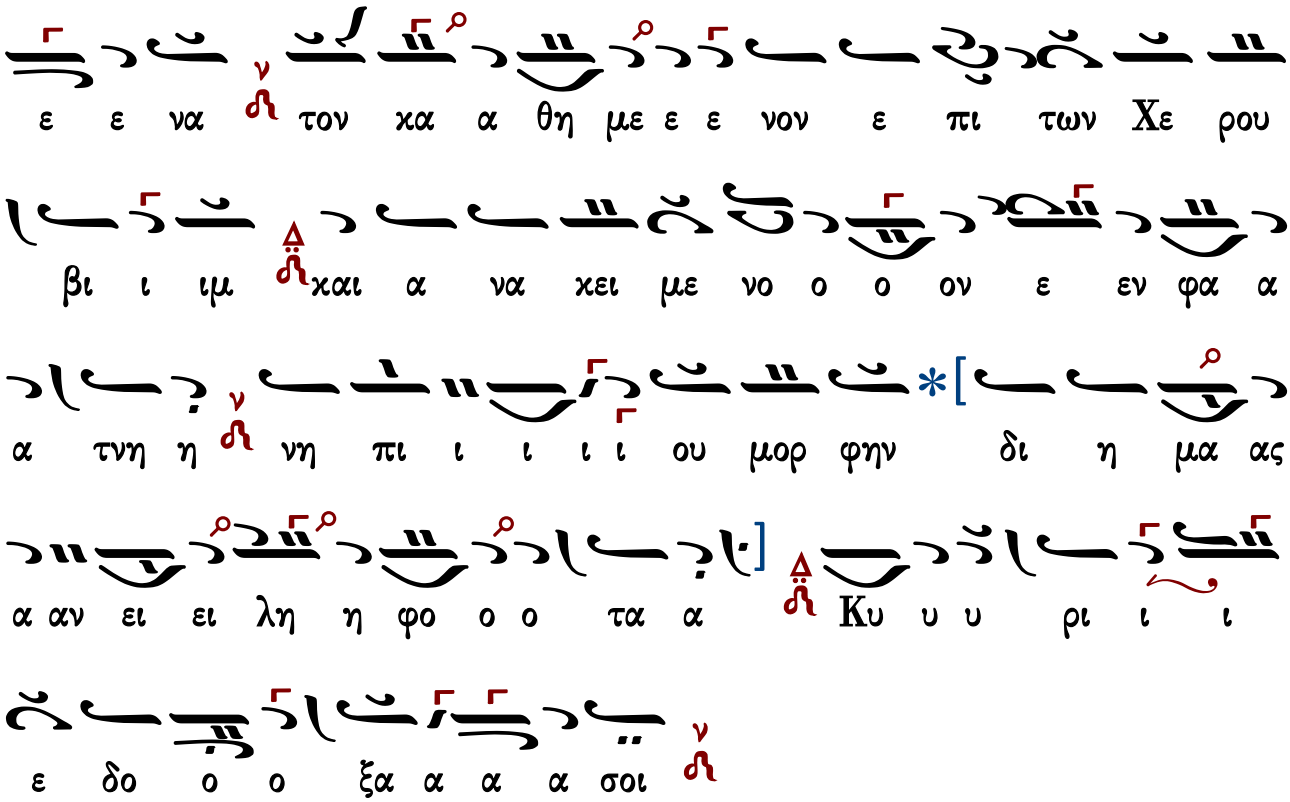

Ἕτέρα θέσις

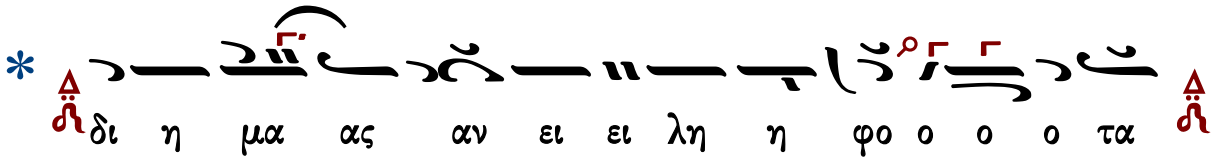

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. Σήμερον ὁ Θεὸς δι᾽ ἀστέρος Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφήν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ· διὸ ψάλλομεν. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ π ... Πα

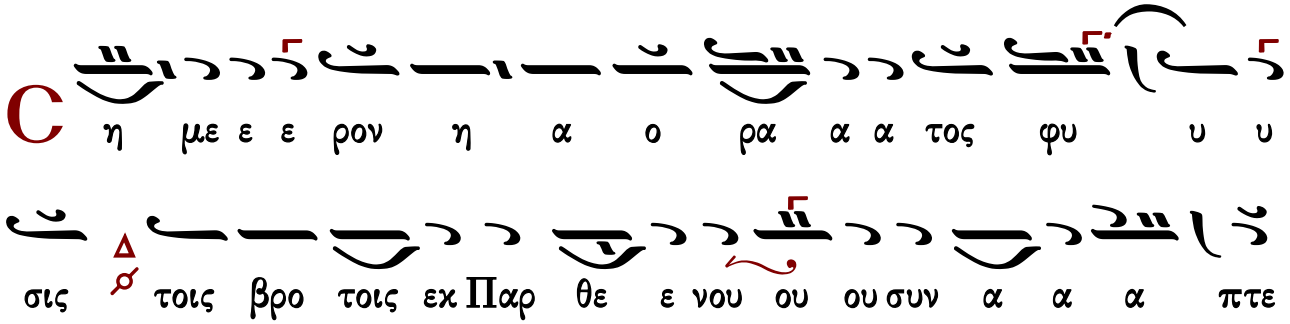

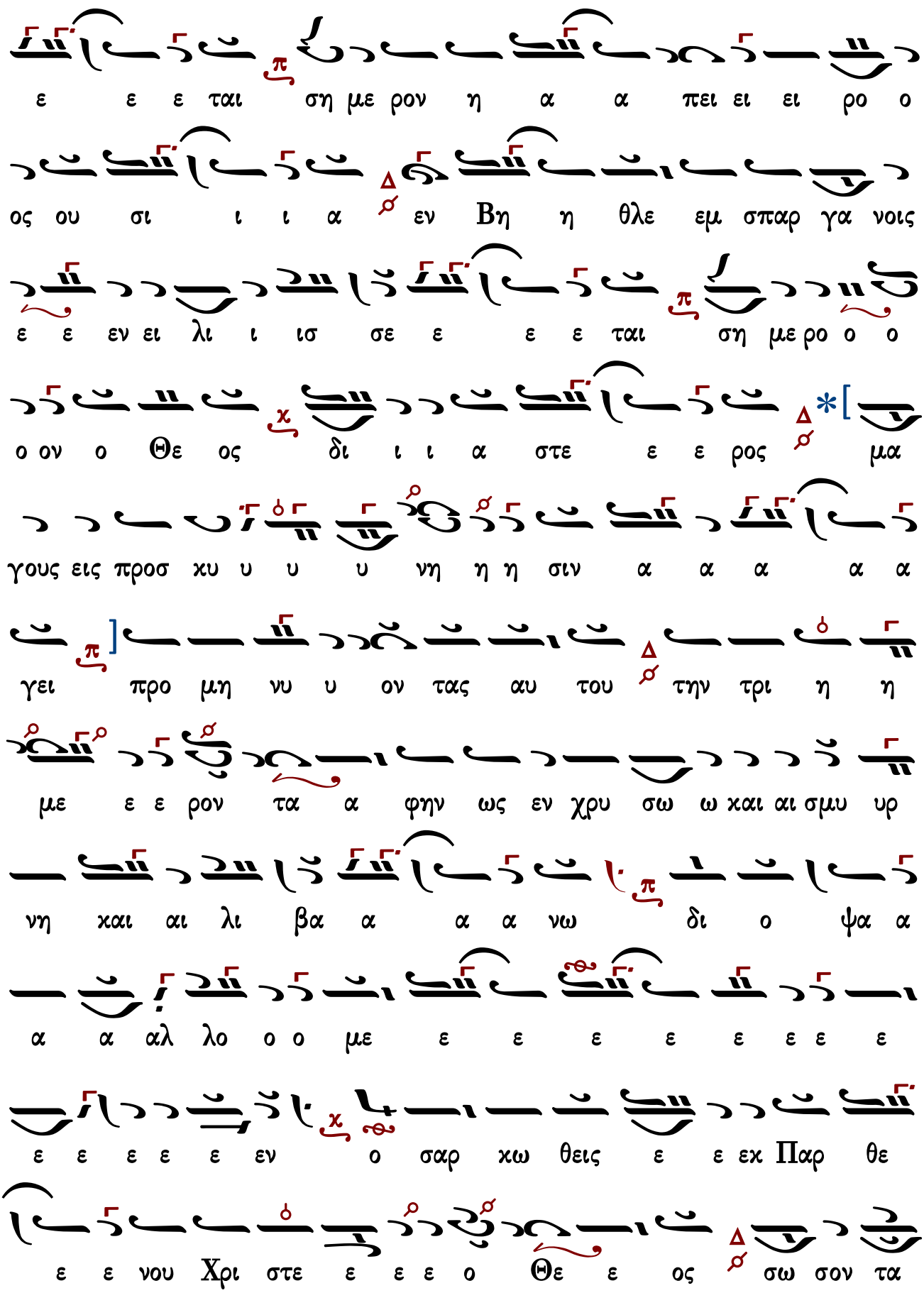
ε ε ε ται ση με ρον η α α πει ει ει ρο ο
ος ου σι ι ι α εν Βη η θλε εμ σπαρ γα νοις
ε ε εν ει λι ι ισ σε ε ε ε ται ση με ρο ο ο
ο ον ο Θε ος δι ι ι α στε ε ε ρος μα
γους εις προσ κυ υ υ υ νη η η σιν α α α α α
γει προ μη νυ υ ον τας αυ του την τρι η η
με ε ε ρον τα α φην ως εν χρυ σω ω και αι σμυ υρ
νη και αι λι βα α α α νω δι ο ψα α
α α αλ λο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε εν ο σαρ κω θεις ε ε εκ Παρ θε
ε ε νου Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος σω σον τα

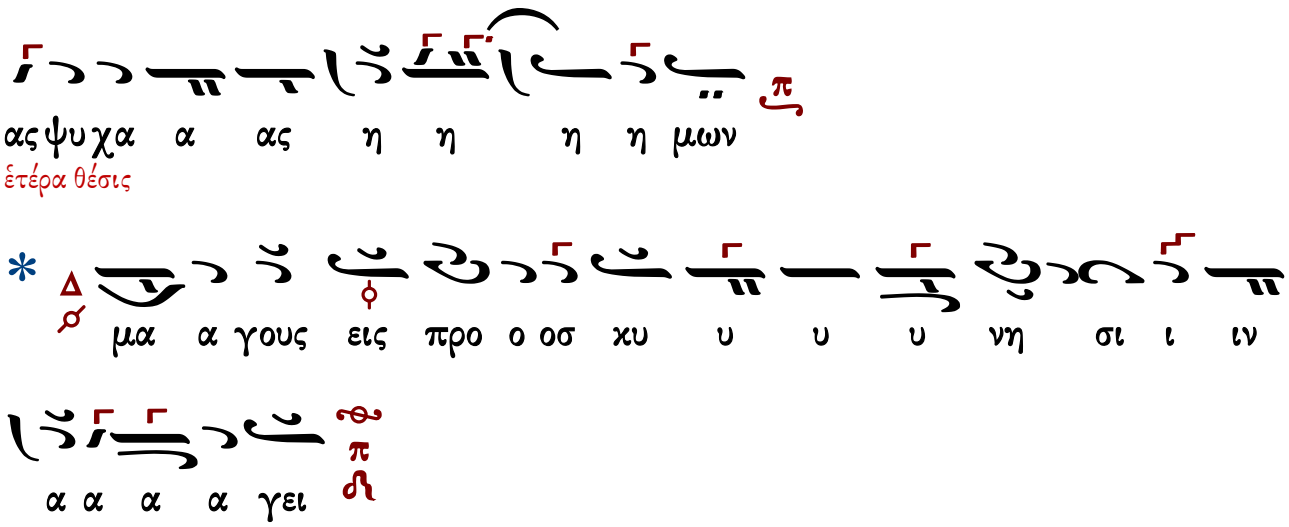

26-31 Δεκεμβρίου

Κυριακή μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Δόξα...

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς βασιλέως προφήτου, καὶ ἀποστόλου πρώτου ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστόν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ Πα

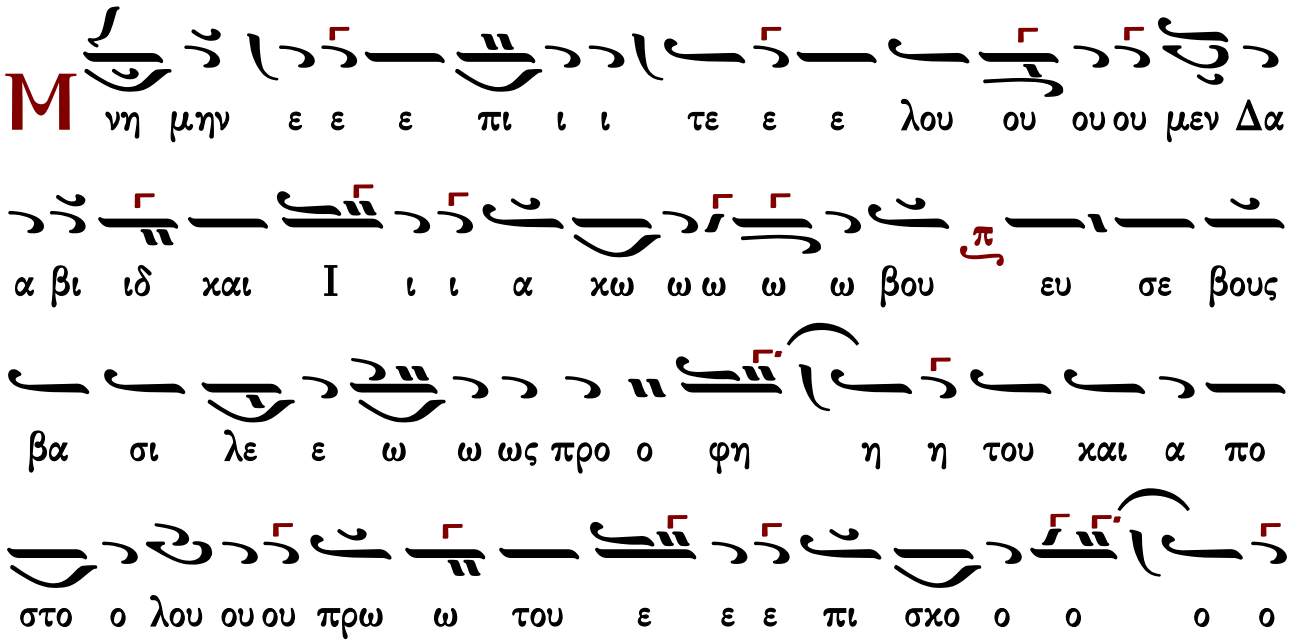

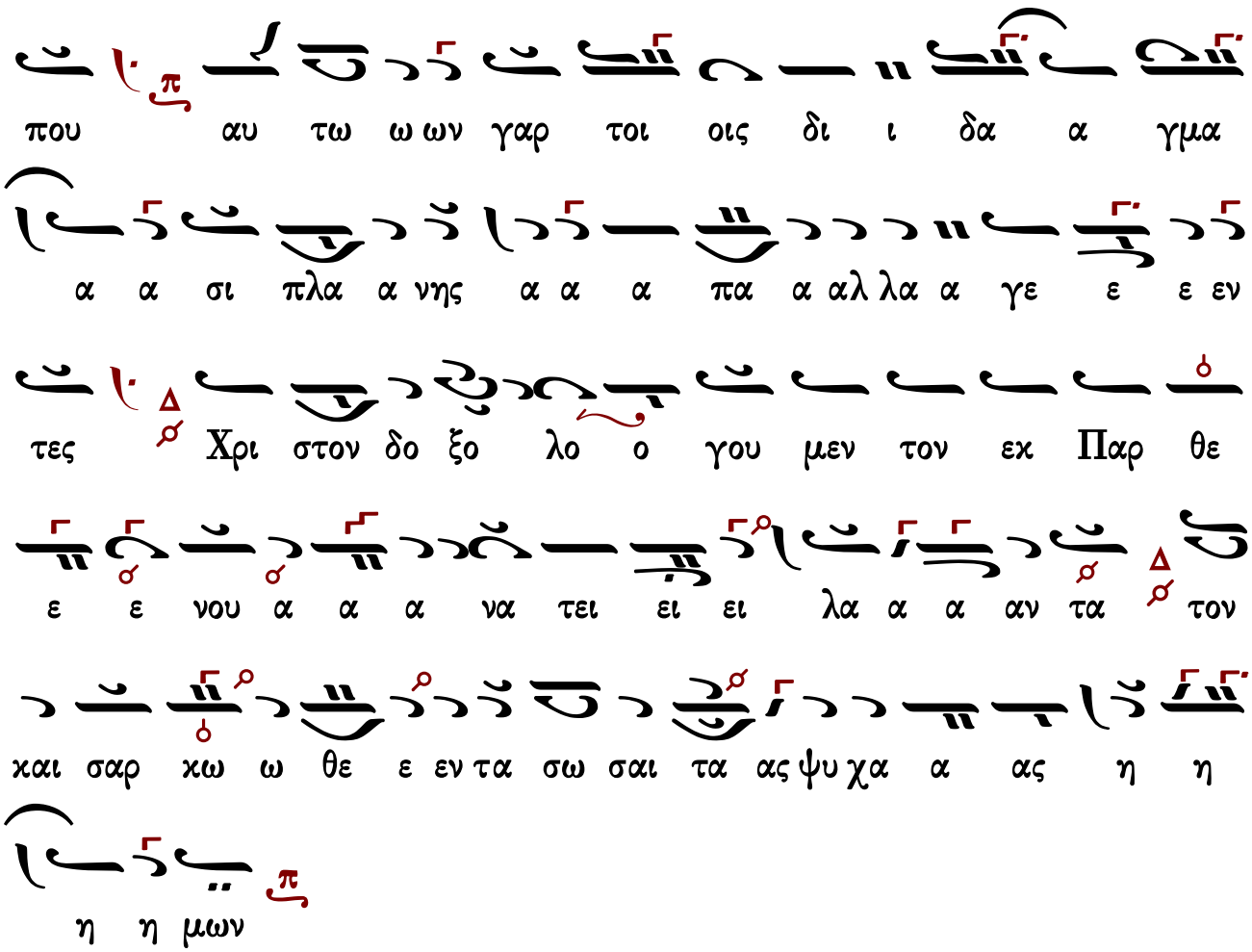

Εἰς τόν στίχον

Δόξα...

Ἱερέων μνήμη καὶ βασιλέων κράτος τε, καὶ εὐφροσύνη, γέγονεν ὁ τόκος σου, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου φιλάνθρωπε.

Ἦχος λ Πα

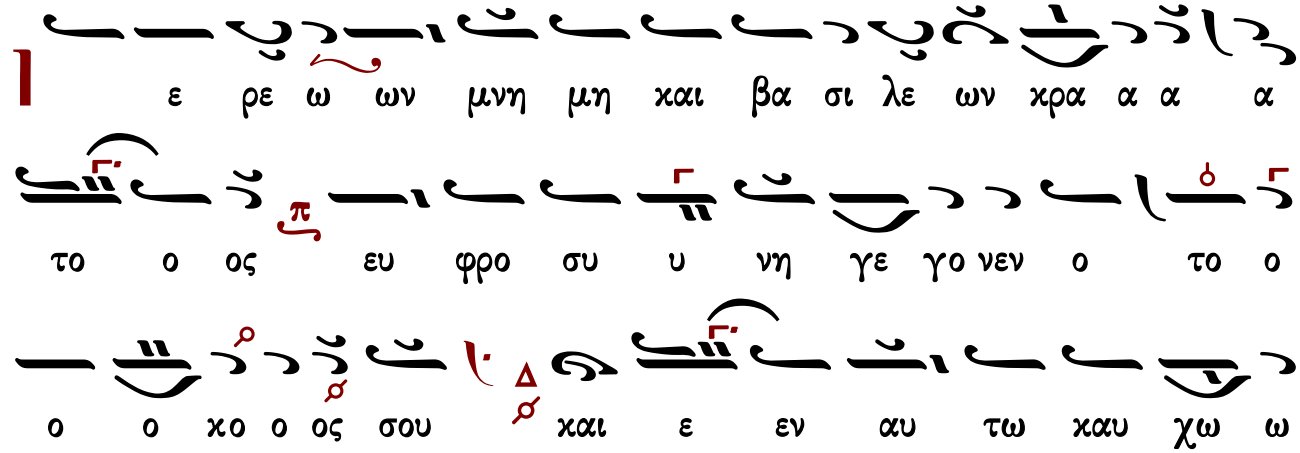

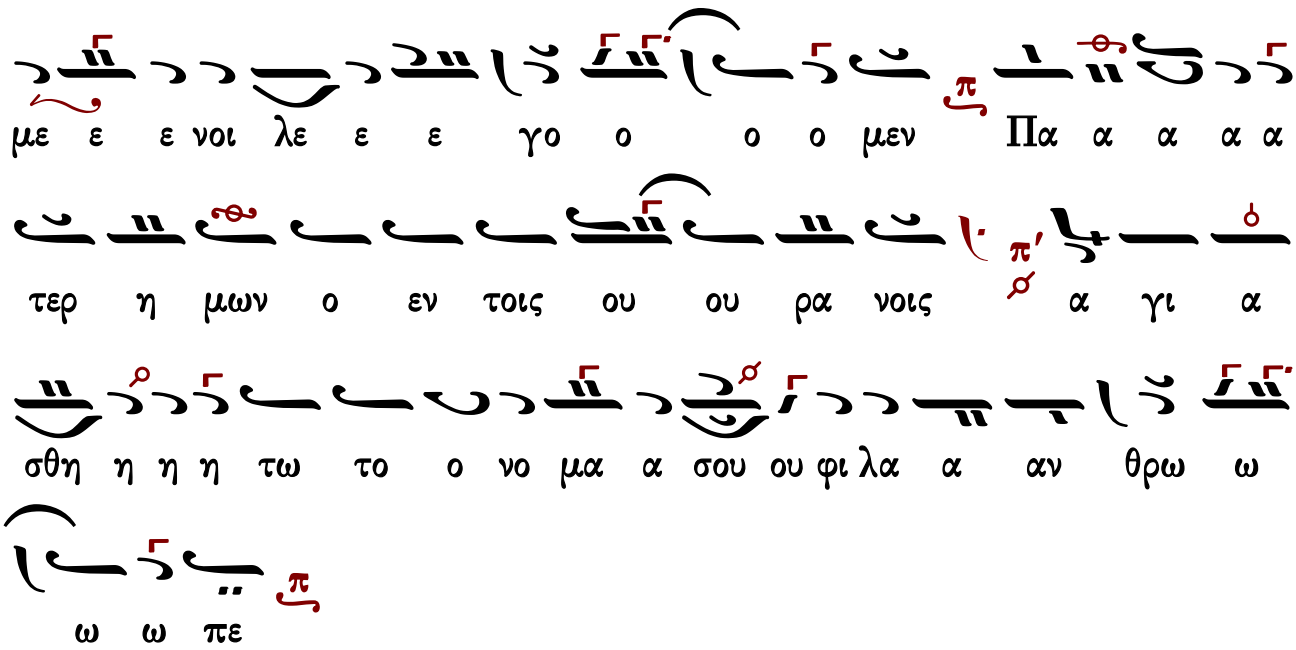

Καὶ νῦν…

Χορεύουσιν ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον, ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ ⸏ Πα

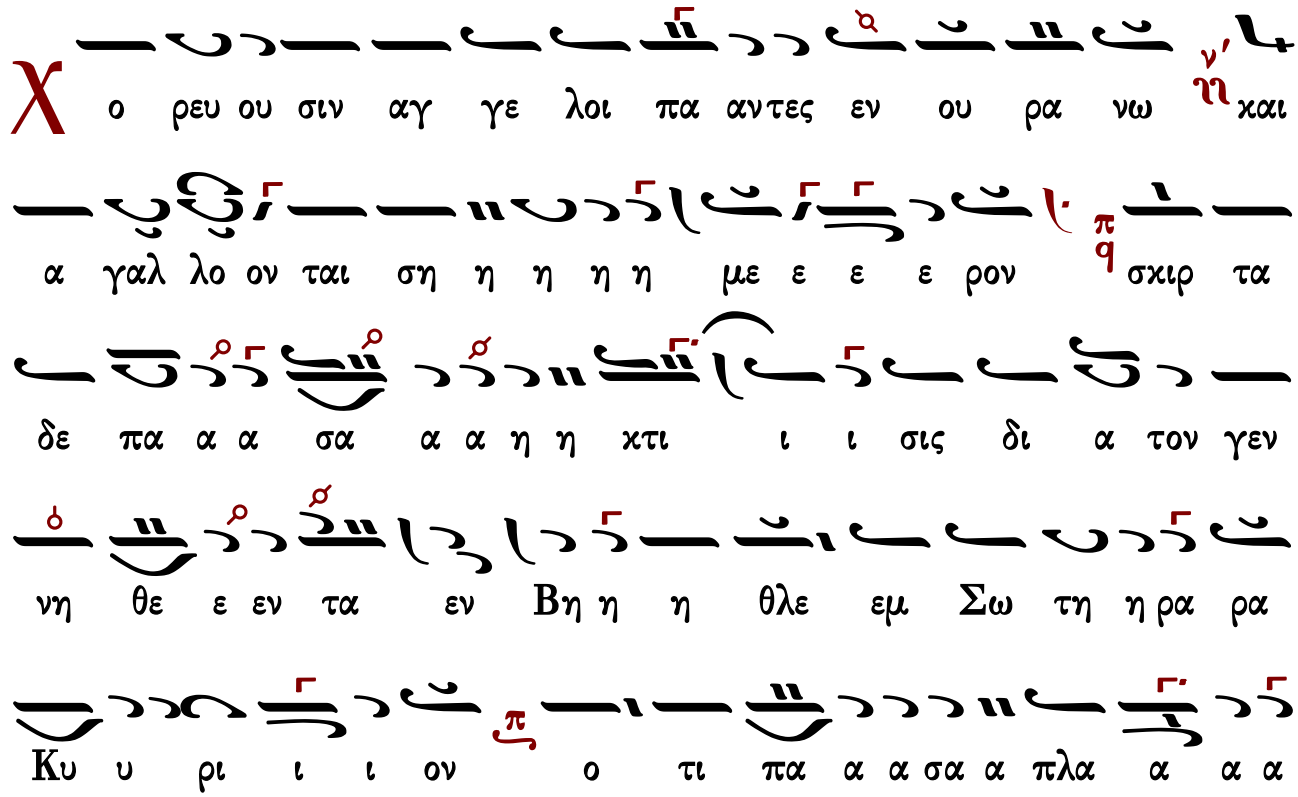

νη των ει δω ωλων πε ε ε ε ε ε ε ε παυ ται

και βα σι λε ε ευ ει Χρι στο ο ο ος εις του

ους αι ω ω ω να α α α ας

Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν, μετὰ μάγων προσεκύνησας, μετὰ ποιμένων ἐδοξολόγησας, δι᾽ Ἀγγέλου χρηματισθείς. Ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Θυ αγ γε λι ι ζου Ι ω σηφ τω Δα βιδ τα θαυ μα

τα τω θε ο πα το ρι παρ θε νον ει δες κυ ο φο

ρη η σα σαν με τα μα γων προσ ε κυ υ νη σας με τα

ποι με νων ε δο ξο λο γη σας δι αγ γε λου χρη μα

τι σθεις ι κε τευ ε Χρι στον τον Θε ον σω θη ναι

τας ψυ χα α ας η μων

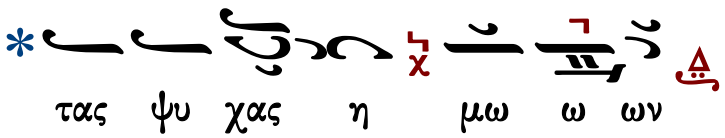

Εἰς τοὺς αἴνους

Δόξα...

Αἶμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωήλ, αἷμα τὴν σάρκωσιν· πῦρ τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ Παρθένῳ, καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ π ϯ Νη

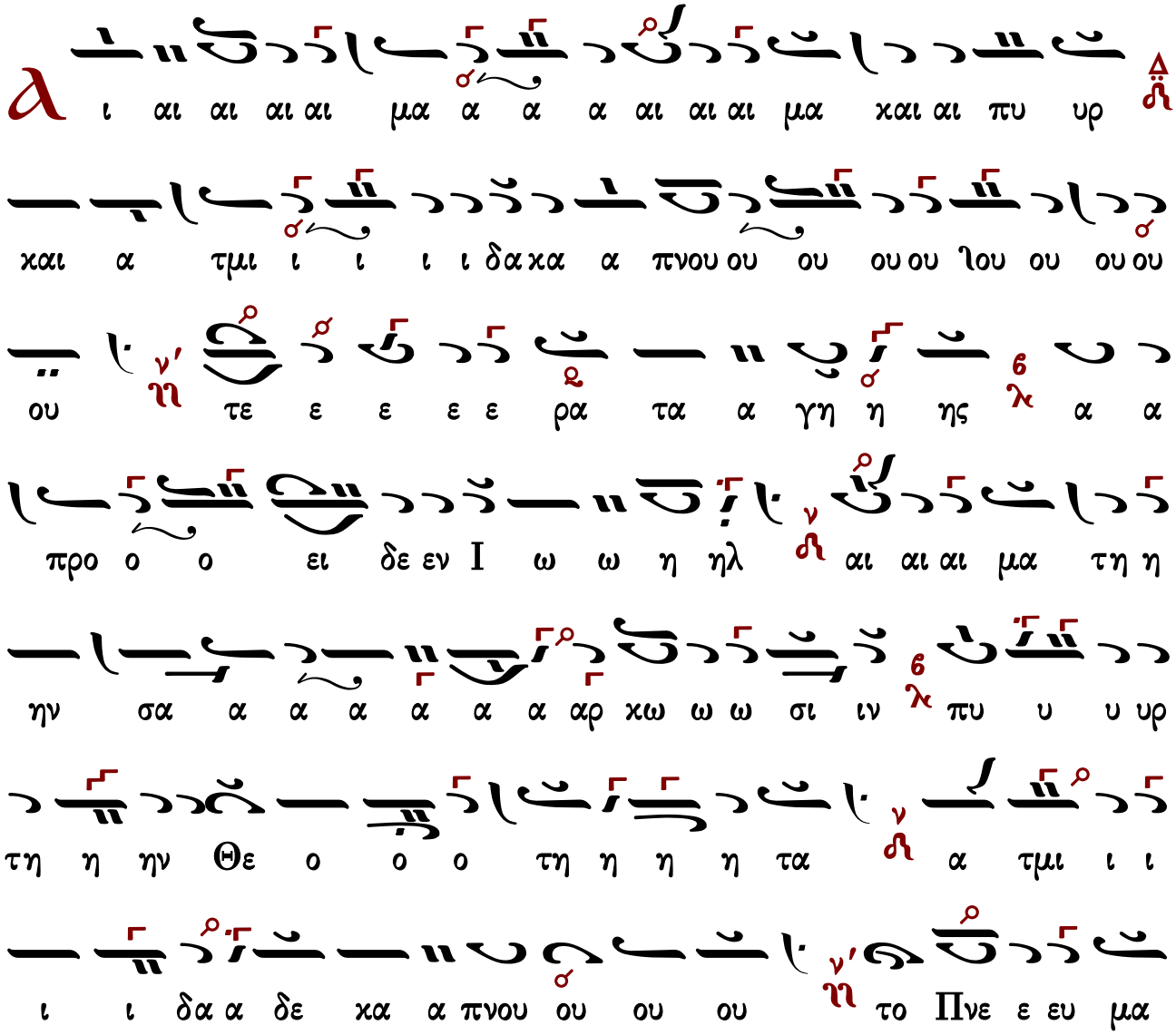

το ο ο Α α α α α α α α γι ι ι ο ον το επ
ελ θο ο ον τη η η η η η Πα α αρ θε ε ε ε ε
ε ε ε με ε ε ε νω χαι αι χο ο ο σμο ον ευ
ω ω δι ι ι α α α α σαν με ε ε ε γα α
το ο μυ υ υ στη η ρι ι ι ον της σης
εν αν θρω ω πη η η σε ε ε ε ως Κυ υ υ υ
υ υ υ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α α
σοι
ἕτεραι θέσεις
χαι αι χο ο ο σμο ον ευ ω δι ι ι α α α α α α α
α α σαν
της σης εν αν θρω πη η η η η η η σε ε

ΤΕΛΟϹ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΞΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟϹΚΥΝΗϹΙϹ